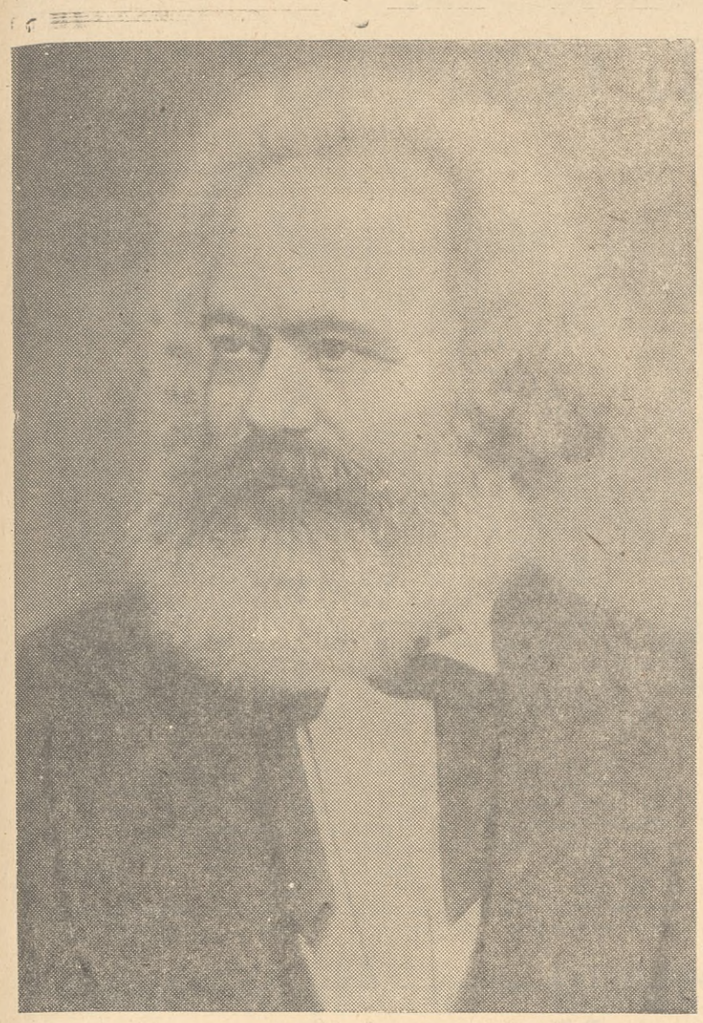
ДЕПОЗИТ

РОДОНАЧАЛНИК НА НАУЧНИЯ СОЦИАЛИЗЪМ

Утре се навършват 150 години от рождението на великия революционер, забележителния мислител, безсмъртния вожд и учител на пролетариата, пламенния борец за човешко щастие, основоположника на научния социализъм К. Маркс. Името и делото на този всеобхватен и титаничен гений на човешката мисъл са известни и безкрайно скъпи за трудещите се от всички кътче та на нашата планета. Роден и живял в епохата на превръщащия се в пречка за прогресивния ход на развитието капитализъм, Маркс става първият откривател на закономерната необходимост от неговото заменяне със социализма.

Направил дълбока критическа преработка на дотогазашното теоретично наследство и обстоен анализ на съвременната му действителност чрез един забележителен творчески синтез, той създаде качествено ново непоколебимо и всепобеждаващо учение, могъщо оръжие и велико ръководство в ръцете на пролетариата. Със своята желязна логика и кристално чиста мисъл Маркс изтръгна философията, политическата икономия и социологията от многовековната мъгляви на и спекулативност, за да ги постави в служба на борбата за комунистическо преобразуване на света. Марксовата творческа мисъл минира историята с необезвредения заряд на идеята за класовата борба и я обрече в името на социализма. Неговата биография е пъстра поредица от несгоди, лишения, страдания и жертви.

Заслугата на Маркс се състои в това, че той разкри историческата роля на пролетариата в обществено-историческия процес и създаде Съюза на комунистите в 1847 г. като първа комунистическа партия на работническата класа. Той беше душата на създадения от него Първи интернационал. С материалистическото си обяснение на обществено-историческия процес Маркс направи велик революционен преврат в науката и философията. Пуснало дълбоки корени сред пролетариата и другите трудещи се слоеве, марксовото учение устоя на бесните атаки на антикомунистическата реакция в непримирима борба с дребнобуржоазните, опортюнистическите, ревизионистичните и догматични елементи в работническото и комунистическото движение. Развито и издигнато на по-висок етап от Ленин в епохата на прехода от капитализма към социализма, то се превърна в могъщ фар за осветяване пътя на победоносния пролетариат за събарянето на прогнилия капиталистически строй и изграждането на социалистическото и комунистическото общество.

Под знамето на Маркс преди повече от 50 години руските работници и селяни, ръководени от славната комунистическа партия (болшевики), извършиха най-великия подвиг в човешката история, ликвидираха капиталистическото общество и установиха социализма. Под това знаме сега крачат 50 милиона комунисти и стотици милиони трудещи се от могъщата социалистическа система, обхванала една трета част от света, най-влиятелната сила на нашето съвремие. Днес безсмъртните марксови идеи, намерили пълно потвърждение на своята научност в световноисторическите победи на социалистическите страни, начело с могъщия и непобедим Съветски съюз, се намират в здравите ръце на ленинските комунистически партии.

Учението на Маркс е изпитана на теоретична основа за сплотяването и единството на пролетарските революционни сили. Ето защо честуването на 150-годишнината от рождението му добива символичен смисъл и значение на отдаване прослава от върха на постигнатите победи в тежките класови битки с капитализма и успехите в социалистическото строителство.

Българският народ посреща тази свята годишнина като забележително събитие и радостен празник, защото марксовото дело и учение тържествуват в социалистическата ни Родина. Изминали славен път от първите социалистически дружинки през единичните схватки с капитализма до историческата Деветосептемврийска победа, идеите на Маркс, пазени свято в тяхната идейна чистота, намериха своето творческо приложение към нашите конкретни условия чрез правилната линия на мъдрата и героична БКП в смелата борба с капитализма и в годините на величавото социалистическо строителство. Социалистическата революция и победоносното социалистическо строителство във всички области на нашия обществено-политически, икономически и културен живот са още едно ярко доказателство за жизнената сила на марксовото учение и творческото му приложение.

Сега трудещите се в нашата страна работят с още по-голям ентусиазъм за претворяване в живота историческите решения на Деветия конгрес на Партията, които още повече ще възвисят Родината ни към социализма и комунизма. В своя непрекъснат възход напред те се учат от забележителното марксово учение, всесилно и вярно, защото е отражение на самите закони на развитието. Напразни ще останат всякакви опити и мечти на международната реакция да спре този възход, да ни отклони от единствено правилния път.

Марксовото учение доказа своята жизненост, вярност, приложимост и непобедимост. Неговата всесилност не подлежи на съмнение, въпреки неотслабващите срещу него атаки и в нашата съвременност. Няма съмнение, че колкото повече то се утвърждава от самия живот, толкова по-ожесточени ще бъдат неговите противници, но и толкова повече ще крепне безсмъртието на неговия създател. Марксовото име днес е не само знаме на комунистите в борбата им към социализма и комунизма, но е и символ за народите от всички континенти в могъщото движение за мир, демокрация, свобода и независимост, което е най-голямото свидетелство за безсмъртието на марксовото дело.

Потвърждават се забележителните думи на марксовия съратник и класик на научния комунизъм Фридрих Енгелс, произнесени над гроба на Маркс: „И името му, и неговото дело ще преживеят вековете!“ Тези пророчески думи са най-лаконичната и точна оценка на всичко онова, което Маркс остави на човечеството.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 52 (1369) | Събота, 4 май 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ВЪЗТОРЖЕНИ МАНИФЕСТАЦИИ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ ОТ СИЛИСТРА И ОКРЪГА

Народът слави всепобеждаващия труд

Трибуната с официалните лица

За двадесет и четвърти път трудещите се в нашата родна България празнуват свободно празника на създателния и всепобеждаващ труд. Трудовите хора от цял свят заливат площадите и улиците и манифестират своята солидарност, своята твърда решимост да защитават свободата, мира и социализма. Заехтяват твърдите стъпки на могъщите работнически колони, звънтят песни, плющят знамена и обединени под лозунга „Пролетарии от всички страни, съединявайте се!“, работниците недвусмислено изразяват своята сплотеност, воля и сила.

Хиляди работници, служители, ученици се стекоха на обления в слънце и радост площад в Силистра, за да изразят своята обич и признателност, крепкото и нерушимо единство между трудовия народ и Комунистическата партия. На официалната трибуна застават другарите Вельо Мак симов — първи секретар на ОК на БКП, Сава Шиваров — председател на ОНС, секретарите на ОК на БКП—Никола Николов, Христофор Иванов, Яким Петков, Шакир Шакиров, председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт Боян Михнев, първият секретар на ГК на БКП—Георги Кардашев, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС Александър Чолаков, председателят на ОС на професионалните съюзи Мико Николов, Асен Чапкънов — председател на ОК на борците против фашизма и капитализма, Атанас Киров — първи секретар на ОК на ДКМС, ръководители на предприятия, челници в производството, общественици и др.

С кратко слово другарят Яким Петков приветствува трудещите се от Силистра по случай големия трудов празник и им пожела радостни трудови успехи.

Започва тържествената манифестация. Като символ на братската солидарност между трудещите се от цял свят начело са представителите на различните нации. И изведнъж над площада екват звънливите пионерски гласове—„Пусть всегда будет солнце“ пеят щастливите деца от специалния пионерски блок. Ето те застават пред трибуната и с телата си напишват трите любими думи — „БКП“. Благодарение на славната комунистическа партия, те растат свободни и щастливи! Задава се колоната на червените и сините знамена. Плющят и се развяват свободно знаменатата над нашия мирен, съзидателен труд. След тяхната разноцветна колона се задава представителният градски хор „Седянка“, запял дружната песен на труда. Колона от физкултурници носи портретите на великите вождове на човечеството Маркс, Енгелс, Ленин, на членовете на Политбюро на ЦК на БКП. „Да живее делото на знаменосците на социализма и комунизма в България“ чегем на лозунга на трудещите се, които носят портретите на Благоев и Димитров, Кирков и Коларов.

Пред трибуната зазвучават буйните ритми на кръшните бруджански хора. Преминава представителният ансамбъл за бруджански песни и танци, който за кратко време извоюва значителни художествени успехи. Неговите самодейци за упорития си труд и майсторство бяха наградени със самостоятелно участие на Деветия световен младежки фестивал.

(Продължава на IV стр.)

Дулово

За достойното посрещане на първомайския празник трудовите колективи от град Дулово се готвеха от давна. Дни наред работници, кооператори и служители влагаха много сили и умение за изпълнение на производствените планове и дадените обещания.

В деня на самия празник градът е празнично украсен. Жителите, весели и пременени, отиват да манифестират. На трибуната са заели места официалните лица. Между тях е и майката на загиналия в борбата срещу фашизма партизанин Никола Петров (Караджата).

Към площада приближава духовата музика, следвана от знаменатата. Манифестират учениците — от най-малките до най-големите. След тях преминават труженицте от кооперативното стопанство. Те приветствуват топло и сърдечно своите ръководители.

Трудовите колективи от промишлените предприятия преминават подредени в зависимост от своите трудови успехи. На първо място е колективът на „Комунални услуги“, изпълнил плана си 134 на сто. Следват колективът на Дуловското горско стопанство, изпълнил плана си 129 на сто, колективът на „Транспред“ — 128 на сто и т. н. Работниците от завода за селскостопански машини демонстрират първата сеносъбирачка, изработена от тях.

Редиците на манифестантите са изпъстрени от плакати и лозунги за единството и дружбата между народите, за стремежа на трудещите се за предсрочно изпълнение на петгодишния план и за достойно посрещане на 25-годишнината на Деветосептемврийската победа в нашата страна.

Текстилците — първи в страната

В навечерието на Първи май — празника на трудещите се от целия свят, текстилците от ДИП „Добруджа“ — Силистра получиха висока награда за плодотворния си труд.

На тържественото събрание по този случай присъствуваха всички работнички и работници от свободните смени. Гости им бяха секретарят на ОК на БКП инж. Яким Петков и генералният директор на ДСО „Памукотекстилна промишленост“ др. Стоил Георгиев.

За значението на първомайския празник и за отчитане резултатите от социалистическото съревнование доклад прочете председателката на производствения комитет, другарката Радка Данева. През първото тримесечие на годината колективът е изпълнил производствената си програма 107,1 на сто, повишил е качеството на продукцията, увеличил е производителността на труда и върнал от часовете на народното стопанство печалба в размер на 73 000 лева.

Генералният директор на ДСО „Памукотекстилна промишленост“ др. Стоил Георгиев със задоволство съобщи, че колегиумът на Министерството на леката промишленост и ЦК на профсъюза на работниците от леката и хранителната промишленост награждават колектива на ДИП „Добруджа“ с преходното червено знаме за най-добри производствени резултати през първото тримесечие на годината. Той пожела на силистренските текстилци още по-големи успехи в бъдещата производствена дейност, които да бъдат здрава база за създаването на бъдещия текстилен комбинат.

Накрая секретарят инж. Яким Петков поздрави колектива с високата награда и му пожела все така успешно да изпълнява задачите, поставени от Партията и народа.

В първите редици са ударниците

„Камъшит“ получи две знамена

На 29 април в промкомбинат „Камъшит“ се проведе тържествено предпървомайско събрание, на което се отчетоха и резултатите от социалистическото съревнование през първото тримесечие. Сред присъствуващите бяха председателят на Окръжния народен съвет др. Сава Шиваров, председателят на ОС на ПС др. Мико Николов и много профсъюзни и административни работници.

В своя доклад директорът на предприятието Димитър Марков подчерта, че колективът е произвел през тримесечието промишлена продукция за 1 319 000 лева, при план 1 200 000 лева, повишил е производителността на труда с 13 процента в сравнение с предвиденото и е преизпълнил плана за печалбата. Благодарение на добре организираното професионално обучение, работниците подобриха качеството на изработката и сега почти няма второкачествена продукция.

Др. Сава Шиваров връчи на колектива преходното червено знаме на ОНС и ОС на ПС Силистра за най-добри производствени резултати през първото тримесечие. Заедно със знамето, което отдел „Местна промишленост“ при ОНС и ОК на профсъюза на работниците от леката и хранителната промишленост присъдиха на колектива, в „Камъшит“ останаха две знамена, които говорят за старанието и упоритостта на работническите и работниците.

Минчо ДИМИТРОВ

Честит празник, овчари и пастири!

Само след два дни е 6 май — Ден на овчаря и пастира. От няколко години този ден се утвърди в нашия окръг като празник на всички животновъди. На него специалисти и производственици правят преглед на своите трудови победи и поемат обезателства за нови, по-големи производствени успехи в областта на животновъдството.

Овчарите и пастирите от кооперативните и държавни земеделски стопанства от окръга посрещат празника с достойни дела. През миналата година овцевъдите от ТКЗС надоиха 4 635 тона овче мляко и настригаха 509 т вълна. Това им позволи да изпълнят годишния план за договорното изкупуване на млякото 108 на сто, на вълната 116 на сто и да предадат на държавата около 2 000 тона овче и агнешко месо.

По приетите показатели за водене на съревнованието в овцевъдството първото място заеха ТКЗС — Стефан Караджа, следвани от своите новочерненски колеги. Добри успехи постигнаха и овцевъдите от ДСС —Силистра, ДЗС „Янко Забунов“, ТКЗС—Дулово, Калипетрово и др.

Най-големи са постиженията в нашия окръг по един от основните показатели в този отрасъл — вълнодобива. В сравнение с предната година той е повишен с 0,731 г от животно.

Много са първенците овчари от кооперативните стопанства, но най-добри между тях са Юнюз Хюсеинов от ТКЗС гр. Дулово, Михал Иванов от ТКЗС с. Срацимир и други.

Традиция стана на 6 май край общите празнични трапези ръководители и специалисти да вдигнат наздравица и с топли думи да поздравят знатните хора на фермите, като им благодарят за упоритите, резултатен и всенароднопризнат труд. Първенците ще разкажат за своя опит, а след това всички дружно ще се веселят.

Овчари и пастири! Вие създавате абсолютно необходими за човека блага — вълна, мляко, кожи и месо, с които се храни и облича нашият народ. Признателният български народ от векове насам възпява вашия неуморен труд. Високи правителствени отличия заслужено блестят на гърдите на мнозина от вас, чрез които Партията и правителството ви благодарят за постигнатите производствени успехи, за вашия принос в изграждането на социалистическия строй.

Бъдете все така упорити в работата си, скъпи животновъди! Под вещото ръководство на специалистите дерзайте победи след победи в трудовата си дейност, за ежегодно подобряване породния състав и повишаване продуктивността на поверените ви животни, за преизпълнение на поетите обещания в чест на юбилейната 25-годишнина на социалистическата революция в нашата страна! Честит празник!

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

Днес след обяд в салона на ОНС ще се състои среща на поколенията комсомолски дейци от Девети септември до днес, организирана от ОК на Комсомола. На срещата ще присъствува и първият секретар на ЦК на Комсомола Иван Панев.

* * *

На 2 май няколко хиляди силистренци излязоха на отдих и почивка в местността „Памук кулак“. Само с автобусите на ДАП бяха превозени над 5 000 излетници. За пръв път беше създадена добра организация от страна на ДАП и търговците.

* * *

Снощи в салона на театъра Русенската народна опера представи пред силистренската публика операта „Сватбата на Фигаро“ от Моцарт.

* * *

В неделя ще се състои градският преглед на певческата и танцовата самодейност. В салона на театъра ще се състезават хоровите колективи, а на спортната площадка в Дунавската градина — танцовите състави. Начало 8 часа.

* * *

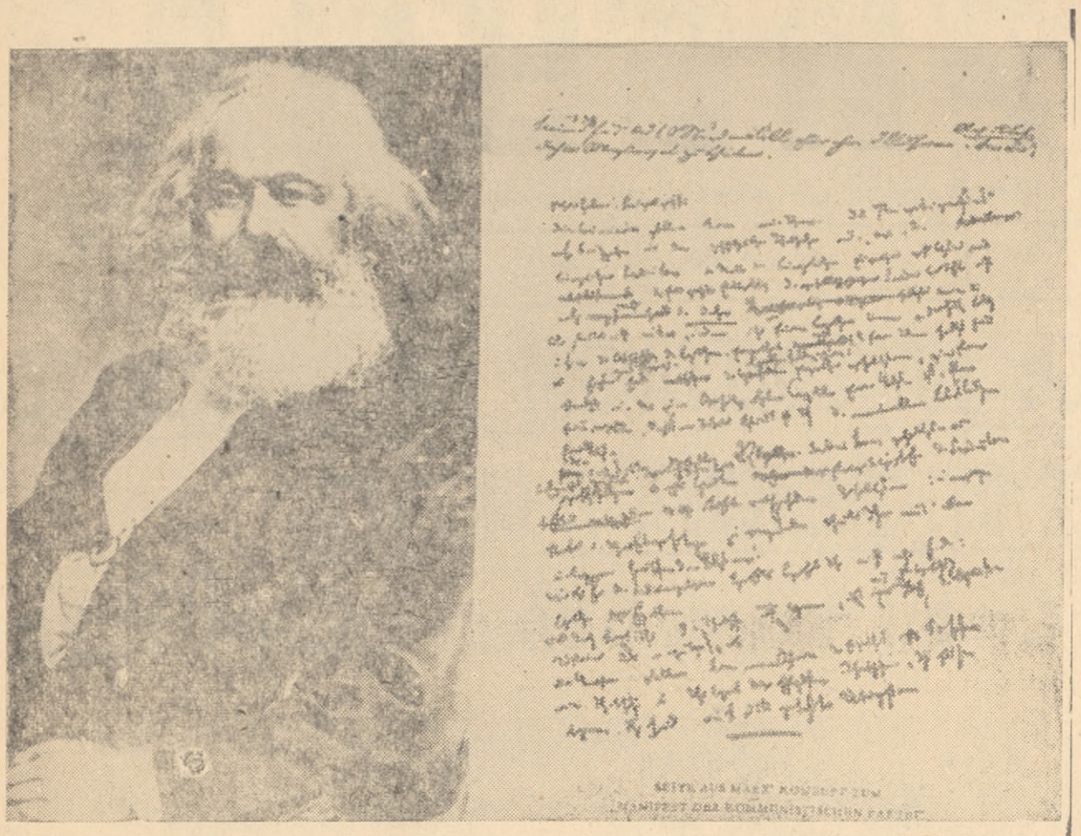
От понеделник в кино „Москва“ ще се прожектира английският филм „Томас Бекет“. През седмицата в кино „Доростол“ ще бъдат прожектирани югославският филм „Бреза“ и чехословашкият „Пожар, момичето ми“.

* * *

Снощи започнаха състезанията на баскетболния турнир за жени. В тях участвуват женските баскетболни отбори на „Славия“ — София, „Спортист“ — Кремиковци, „Химик“ — Река Девня, Варненски окръг, и „Доростол“ — Силистра. Първенецът ще стане носител на купата на ГНС. Състезанията се провеждат на баскетболната площадка край Дунавската градина и започват вечер от 19 часа.

1818
1968

ВЕЛИК МИСЛИТЕЛ И НЕНАДМИНАТ ГЕНИЙ

Тази година се навършиха 120 години от излизането на „Комунистическият манифест“ на Карл Маркс и Фридрих Енгелс.
НА СНИМКАТА: Факсимиле от страница на „Комунистическият манифест“.

„ЗНАМЕНИТИЯТ СЕКРЕТАР“

Жени Маркс бе всестранно развит, жизнерадостен човек. Всички, които я познавали, разказват, че освен с природната си красота, тя се отличавала с голям ум, образованост, с много весел и непосредствен характер, както и със силно чувство за собствено достойнство.

„Жена с необикновена красота, необикновен ум и необикновен характер“ — така Франц Меринг характеризира спътницата в живота на Карл Маркс.

Фридрих Енгелс каза на гроба на Жени Маркс: „Ако някога е имало жена, отдала цялото свое щастие, за да направи другите щастливи, то тази жена е Жени Маркс“.

„Жени беше смела и непреклонна натура. За нея бяха достатъчни силните й чувства към Маркс и дълбоката увереност, че нейният избор е правилен. Това й помогна да се бори за съюза си с него, против семейството, традициите и семейните предразсъдъци на своята среда и класа“.

Бащата на Маркс пише на сина си: „Жени има нещо гениално в себе си... Ти можеш да бъдеш уверен, че нито един княз в света не е в състояние да ти я отнеме. Тя ти принадлежи и ти не трябва да забравяш, че за нейната възраст тя прави за тебе такава жертва, на каквато, разбира се, не е способна една обикновена девойка“.

Женитбата на Жени с Карл Маркс е една от най-прекрасните от всички съществуващи в света истории на любовта. Те са се познавали още като деца, били партньори в първия си валс. Жени фон Вестфален, дъщеря на пруски ландрат, крали ца на баловете в град Трир и Карл Маркс, неизвестен, но още в юношеските си години мислител, революционер по убеждение, ненавиждащ реакцията, почитан от приятелите си.

Те се сгодили тайно. В дома на вестфаленовци били против този брак: твърде ненадеждно се виждало на родителите бъдещето на тяхната израснала в разкош дъщеря с такъв партньор.

Силно любещият съпруг действително не дал на Жени богат с чисто външно великолепие живот. Но тя намерила щастие в друго. Както по-късно си спомня нейният зет Пол Лафарг, тя стана другарка на великия революционер. Жени изостави всичко, за да последва своя Карл, и никога, дори в годините на най-жестока нужда, нито веднъж не е съжалявала за това, което е направила.

Жени споделяше с Маркс бедност, гонения, тормоз и преследване в гладните години на изгнание във Франция, Белгия и Англия. В Лондон семейството на Маркс загубва три деца. Жени и Карл никога не могли да преодолеят болката от тази загуба. Живи остават три момичета. Съпрузите заедно носеха тежеста на пълния с несгоди живот — посещения в заложните къщи, преследване от страна на хазаите, оскърбления и емиграция...

Но Жени издържа. И онези, които са посетили нейния дом, с възторг си спомнят неизчерпаемия хумор на съпругата на Маркс, нейната непоколебима преданост към делото на работническата класа, остриият й ум, широтата на възгледите.

Тя беше вярна съратница и най-близък сътрудник на великия човек, първата жена, разбрала науката на марксизма и обявила се в нейна защита.

За Жени, както и за всички истински революционери, стремежът към комунистическия строй, вярата в неговата победа не бяха временно увлечение, не бяха проява на младежка разпаленост, на младежки ентусиазъм или отражение на убежденията на нейния мъж, а органическа част от нейната натура. Маркс не е публикувал нито един ръкопис, преди той да е бил внимателно прегледан от неговата съпруга. Маркс нежно наричал своята другарка „знаменитият ми секретар“. Жени е водила голямата преписка на семейството („да получиш писмо от госпожа Маркс винаги беше празник“ — писа Пол Лафарг), сложните преговори с издателите и печатниците. Всестранно образована, тя била и талантлив театрален критик...

В Залцведел, малък град в ГДР, е запазен домът, където на 12 февруари 1814 г. е родена Жени Маркс. До неотдавна само една стая в този дом бе посветена на нейната памет. В деня на 150-годишнината от рождението на Карл Маркс на „Жени Маркс щрасе“, номер 20 ще бъде открит музей. Подготвя се изложба на документи, книги, писма и ръкописи, картини и рисунки, които ще разкажат за живота и дейността на забележителната жена, за нейната велика любов към своя другар в живота — К. Маркс.

Щ. ХОФМАЙСТЕР
АПН — Панорама ГДР

ТВОРЧЕСКИЯТ ХАРАКТЕР НА МАРКСОВОТО УЧЕНИЕ

Днес, когато човечеството чествува 150-годишнината от рождението на Карл Маркс, проблемът за творческата същност на неговото учение има изключително голямо значение. Това учение, доразвито от Ленин в условията на империализма и пролетарските революции, е една триединна, последователна и стройна научно-теоретична система от философски, икономически и социално-политически схващания, получила в наше време заслуженото название на своите създатели марксизъм-ленинизъм.

Марксовото учение не възниква на пусто място, а е резултат на критичното усвояване и понататъшното развитие на предшествуващата го обществена мисъл от XIX век, достигнала най-високото си равнище в лицето на немската класическа философия, английската политическа икономия и френския утопичен социализъм. Възникнало като законен резултат, приемник и продължител на всичките най-добри постижения на науката, марксовото учение не е проста преработка на догогавашните нейни постижения, а е един забележителен синтез и коренен прелом в едно ново качество. То има не само мирогледна, но познавателна и методологична роля. Разкривайки най-общите закони на природата, обществото и човешкото мислене, то прониква дълбоко в социалните и природни науки, явяващо се методологичен инструмент и най-общо ръководство за изследване, обяснение и изменение на заобикалящата човека действителност.

Марксовото учение е отражение на обективно-историческия процес и неговите закони на развитие. Без да претендира, че е една абсолютно завършена система от знания, то има могъщо познавателно значение, защото е относително завършена система, процес на познание, което никога не може да изчерпи докрай своя предмет на изследване. Но то най-вярно, точно и адекватно отразява измененията на тоя предмет.

Неговата относителност е обусловена от самия характер на обекта, от неговия многостранен и безкраен характер, от непрекъснатото му движение и изменение, както и от ограничените социално-исторически познавателни способности на субекта. Няма нито една теория за обективната действителност, която да преминава от поколение на поколение и от епоха на епоха като неизменна, абсолютно завършена и веднъж завинаги дадена.

Марксовото учение възникна при определена конкретно-историческа действителност. То отразява тази действителност, разкрива нейните закономерности и чрез дълбокия им анализ и приложение прониква дълбоко в бъдещето.

Марксовото учение не възникна изведнъж, а е резултат на една продължителна, упорита работа, на овладяване, анализиране, обобщение и синтезиране на натрупаните вече знания и обществено-исторически опит. Това е една колосална, дълга и упорита работа.

В своето писмо до Ласал от 22. II. 1858 г. Маркс пише: „Но работата напредва много бавно, тъй като предметите, които и в течение на много години човек прави главен обект на своите изследвания, показват все нови и нови страни и предизвикват нови размишления, щом човек поиска да свърши с тях“. Разработката на проблемите, на теорията и революционната практика от Маркс и Енгелс измина един дълъг път на развитие от революционния демократизъм до научния комунизъм и до формирането на основните принципи на диалектико-материалистическата теория, ученията за принадената стойност, историческата роля на пролетариата, закономерния характер на общественото развитие и закономерния характер на революцията и диктатурата на пролетариата. Тези и редица други основни положения и принципи на марксовото учение му дават оная стройност и обособеност, която не само коренно го отличава от всички останали теоретични системи, но го прави единствената научна теория и методология за обяснението и изменението на света.

Силата на марксовото учение се състои в това, че то вярно отразява историческия процес в неговото минало, настоящето и бъдеще. То е вечно жива теория, която непрекъснато се обогатява от зеленото дърво на живота, обобщавайки опита и резултатите от новите постижения на науката и практиката. Неговият революционен критически дух, враждебен на всякакъв консерватизъм и преклонение пред остарели възгледи, освободен от мъртвилото и застоя на мисълта, не се страхува да замени остарелите положения в науката с нови, като изхожда от основните принципи и положения на теорията. Ярък пример на творчество и творчески подход към марксовото учение ни даде Ленин, който използувайки неговите основни принципи, развил и обогатил понататък въпросите на теорията на социалистическата революция, диктатурата на пролетариата, въпросите на войната и мира и цялостната му философска основа.

„Ние, писа Ленин, съвсем не гледаме на марксовата теория, като на нещо завършено и неприкосновено. Ние сме убедени, че тя е положила само основния камък на онази наука, която социалистите са длъжни да движат по-нататък по всички направления, ако не искат да изостанат от живота“.

Марксизмът се развива, като видоизменя и съгласува своите понятия, принципи, възгледи и представи за действителността с настъпилите нови промени в обстановката, като се освобождава от всичко, което не отразява нейната същност и тенденцията на обществено-историческия процес. Той се развива като конкретизация на своите общи положения и закономерности съобразно със специфичните условия на живота, обогатявайки както широката представа за света, така и самите най-общи принципи и положения, правейки ги по-богати, по-детайлни, съобразени със специфичните условия на живота, за да го отразят още по-пълно, по-точно и адекватно.

Ленин винаги подчертаваше, че „целият дух на марксизма, цялата му система изискват всяко положение да се разглежда: а) само исторически; б) само във връзка с другите; в) само във връзка с конкретния опит на историята“. В борбата си с ревизионизма Ленин винаги подчертаваше принципно завършения характер на научния социализъм, а в борбата срещу догматизма неговия процес на развитие като вечна, жива, динамична идеология.

Проблемът за творческата същност на марксовото учение е имал, има и ще има винаги огромно значение за всяка комунистическа партия, за всеки комунист, посветил живота си на изграждането на социалистическо и комунистическо общество.

Лука ВАЙСИЛОВ

Трудовете на Маркс в България

Макар Марксовото име да отсъствува в предосвобожденската литература, то не само вече ще е известно на дейците на българското Възраждане от 60-те и 70-те години на миналия век, но „Манифестът на комунистическата партия“ и някои други са били познати на поета-революционер Хр. Ботев. За пръв път К. Маркс се споменава в българската книжнина в 1872 г., а трудът му „Капиталът“ (първо упоменато марксово съчинение) едва след освобождението във в. „Южна България“ от 1883 г. Непосредствено след него е отпечатана у нас и първата биография на Маркс като автор на „Комунистическият манифест“ във в. „Марица“.

В научно-социалистическата литература името на Маркс се съобщава от Д. Благоев през 1885 г. в програмната статия на сп. „Съвременен показател“, където създателят на научния социализъм е наречен „един от най-дълбоко мислещите политико-икономисти“. Една година по-късно габровският в. „Росица“ започва да печата като подлистник „Наемен труд и капитал“ — първото марксово произведение, издадено на български език. Не минава много време и организиращото се младо българско работническо движение насочва погледа си към марксовото учение. Още в първия брой на органа на типографското дружество в. „Работник“ (1887) в увводната статия се заявява, че „от съчиненията на Маркса и Енгелса ще се учим какво да правим“.

Има нещо закономерно в това, че в годината на създаването на БСДП излиза на български в Русе „Манифестът на комунистическата партия“ в превод на Ив. Кутев. В следващите години в съгласие с решенията на конгреса на БСДП за разпространението на марксовите идеи в България биват отпечатани: „Въведение към критиката на философията на правото от Хегел“, Видин, 1893 г., „Гражданската война във Франция 1870-1871“, В. Търново, 1894 г.; „Наемен труд и капитал“, Казанлък, 1895 г.; „Осемнадесети брюмер на Луи Бонапарт“ в превод на Г. Бакалов, Варна, 1897 г.; „Капиталът“ — съкратено издание, направено от Габриела Девиел, Варна, 1900 г.; „Революция и контрареволюция в Германия“ в превод от И. Йорданов, Плевен, 1904 г.; „Към критика на политическата икономия“, Пловдив, 1904 г.; „Капиталът“ в превод от Г. Бакалов, Ст. Загора, 1910 г. Този труд е издаден по същото време и от партийната социалистическа книжарница в превод на Благоев, чиито три глави са били издадени много порано в Пловдив. Създаденият по-късно издателски отдел на кооперация „Освобождение“ също издава редица книги в периода от 1919-1923 г., между които и „Парижката комуна“.

Правят се издания и от други лица и институти на марксови произведения, от които по-голямо внимание заслужава том първи на „Капиталът“ (1931) под редакцията на Т. Павлов и II том под редакцията на същия в превод на Ж. Иванов, от който излиза само книжка втора. Общо в досоциалистическа България при изключително трудни условия марксовите съчинения претърпяват 31 отделни самостоятелни издания с общ тираж 62 000 бройки. Само „Капиталът“, том първи, претърпява четири пълни и три съкратени издания; „Наемен труд и капитал“ — шест издания, „Гражданската война във Франция“ — седем, „Манифестът на комунистическата партия“ — седем и отделно още в две издания на български в чужбина, от които едното в Москва в превод на Ант. Иванов, а другото в Гранд Сити (САЩ) по превод на В. Коларов.

Широкото и масовото издаване на трудовете на Маркс у нас стана възможно с победата на Деветосептември. Достатъчно е да се каже, че само „Комунистическият манифест“ за периода от 1947 до 1964 години включително е издаван девет пъти. Издадени са и четири тома на „Капиталът“, избрани съчинения на К. Маркс и Фр. Енгелс — два тома в 55 000 бройки и много други. Венец на всичко е отпечатването на съчиненията на Маркс и Енгелс по второто руско издание, от което вече са излезли от печат 22 тома. До края на 1967 година у нас трудовете на Маркс са претърпели 21 издания в тираж около 400 000 екземпляра.

Л. ДИМИТРОВ

ФРИДРИХ ЕНГЕЛС

Неговата стихия беше борбата

Тъй както Дарвин откри закона за развитието на органическия свят, така Маркс откри закона за развитието на човешката история — онзи, до последно време скрит под идеологическите прослойки прост факт, че хората първо трябва да ядат, да пият, да имат жилище и да се обличат, преди да бъдат в състояние да се занимават с политика, с наука, с изкуство и т. н.

Но не само това. Маркс откри и особения закон на движението на съвременния капиталистически начин за производство и на породеното от този начин буржоазно общество. С откриването на принадената стойност в тази област изведнъж бе внесена яснота, докато всички предишни изследвания както на буржоазните икономисти, така и на социалистическите критици бяха блуждаене в мрак.

Маркс правеше самостоятелни открития във всяка област, която той изследваше — даже в областта на математиката, — а тези области не бяха малко и нито с една от тях той не се занимаваше повърхностно.

Такъв беше този мъж на науката. Но това далече не беше главното в него. Науката беше за Маркс исторически движеща, революционна сила. Каква то и жива радост да му доставяше всяко ново откритие във всяка теоретическа наука, практическото приложение на която не можеше даже и да се предвиди — съвсем друга беше неговата радост, когато ставаше дума за откритие, оказващо не забавно революционно въздействие върху промишлеността, върху историческото развитие изобщо.

Защото Маркс беше преди всичко революционер. Да взема по един или друг начин участие в събарянето на капиталистическото общество и на създадените от него държавни институти, да участвува в освобождението на съвременния пролетариат... — ето какво беше в действителност неговото жизнено призвание. Борбата беше неговата стихия. И той се бореше с такава страст, с такова упорство, с такъв успех, как то малцина се борят...

Ето защо Маркс беше човек, когото най-много ненавиждаха и най-много клеветяха. Правителствата — и самодържавни, и републикански — го изгонваха, буржоата — и консервативните, и ултрademократическите — се надпреварваха да го обсипват с клевети и проклятия. Той отмахваше всичко това като, паяжина, без да му отделя внимание, отговаряйки само при крайна необходимост. И той умря, почитан, любим, оплакван от милионите революционни съратници в цяла Европа и Америка, от сибирските рудници до Калифорния, и аз смело мога да кажа: той можеше да има много противници, но едва ли имаше макар и само един личен враг.

И името му, и неговото дело ще преживеят вековете!

(Из речта, произнесена на гробището Хайгейт на 17 март 1883 г.)

Вляво: Карл Маркс с дъщеря си Жени.
Вдясно: Карл Маркс с дъщерите си и Фридрих Енгелс.

6 май – празник на овчаря и пастира

С достоен рапорт посреща Деня на овцевъда овчарят Джемал Шафкъев Ахмедов от бригадата в с. Калугерене. От 130 овце той получи 170 агнета. С това той се нареди на първо място в бригадата. Но не само това. До Деня на овчаря той изпълни и годишното си задължение за млякото.

ПО ДИРИТЕ НА СТАДАТА

ЕТО Я НОВОЧЕРНЕНСКАТА овцеферма. Сградите са наредени успоредно една на друга, а дворовете пред тях, останали в тези предиобедни часове безлюдни, лъхат на тор и сухо сено. Къде ли са заминали стадата? Знаех, че не ги извеждат на паша, че още ги хранят на ясла и точно се канех да извикам на глас, случи се най-лошото, това, което бях забравил да предвидя — усетиха ме ревнивите пазачи — кучетата. Големите овчарски песове, навирили рунтавите си опашки, с отскоци се насочиха към мен и само след няколко секунди, без да има време да же да взема някакви предпазни мерки, бях ограден стратегически...

После, когато вече вървях по-смело, окуражаван от присъствието на бригадира на фермата Георги Иванов, тези злобни животни се бяха вече преобразили в послушни и хрисими същества, които скимтяха приятелски, разбрали вероятно, че предполагаемият враг се е оказал приятел на техния стопанин.

Вървим към онзи, крайния двор, където е гордостта на фермата — едно стадо от шилета със средно тегло на животните от 80 до 100 кг живо тегло.

— Това е експериментално стадо. Храна даваме на воля. От тях ще отделим животни за подготвяната сега изложба.

100-килограмови шилета — това звучи невероятно, но онова, което видях, е наистина поразително. Не, това не прилича ше на овце. Тази порода още не е типична за нашите представи. Високи около метър, шилетата се навират едни в други, усетили влизането на хората. Точно така „усетили", а не видели, защото по-голяма част от тях почти не виждат, поради дебелия пласт мериносова вълна, който се е напластил над очите им. От тези животни новочерненските овцевъди очакват да настрижат най-малко по 15 килограма вълна.

Бригадирът се приближава до едно шиле и раздипля вълната върху гърба му. Под омърсения връхен пласт се откриват коприненожълтите и меки влакна.

Аз съм още в плен на впечатленията си, когато чувам бай Георги да добавя:

— И в овцевъдството има много тайни. Десетина години вече работя тук заедно с тринадесетте овчари. Ето вълната например — тази част от областта на гърба поради това, че се измива по-често от дъжда, е по-суха и некачествена. Друга е вълната по коремната част.

Ръцете му не държат, а сякаш галят животното, върху което аз получавам първия си урок по овцевъдство.

Наближават обедните часове и овчарите пристигат със стадата за обедно доене. Ето ги и тях. Сега — нова изненада или куриоз. Почти на всяко стадо овчарите, които се грижат за него, са едноименници. Това в първия двор е стадото на двамата Ивановци, до него на двамата Христовци, по-нататък на Георгиевците, а до тях на Стефановците...

И щом съзират бригадира си, един след други всичките подпитват с грижовен глас:

— Днес ще има ли люцерничка. Изпогледаха се очите на животните за зеленичко. Паша е малко.

А бригадирът всекиму обяснява:

— Днес няма изобилно. Ще дадем само малко, защото ще изпишат едно ремарке. Утре, да има живот и здраве, ще получим повече...

Бригадирът е връзката на овчарите с управлението. От него те научават всичко. Понякога хубави, понякога нерадостни неща. Ето тази заран той им съобщава, че новите гюмове при проверка са се оказали с по-малка вместимост от известната досега, затова и сметчиците излизат малко по-инакви. Сега през тези дни всеки овчар ще трябва да надои повече мляко, за да навакса пропуснатото. Неволно надписаното мляко за всяко едно стадо, разбира се, ще се оправи бързо — това поне личи от израза на лицата.

— Какво е за нас един или два литра мляко за стадо. Само да започне храненето с люцерна — похвалва се не без гордост един от мъжете и после добавя: — А сега, разбира се, средният млеконадой се движи около 0,7 литра на ден, но и това не е лошо.

...В котлите забарабаняват струите от топло дъхаво мляко. Сега вече има много време за приказки. Овцете минават една по една през ръцете на дояча и после се затичват към яслите, където е заредена обедната порция храна.

После в стаята на бригадира научавам нови неща.

— За тази година трябва да надоим 48 750 литра мляко. Първото тримесечие успяхме да отчетем 17 000 литра и до началото на май, до нашия празник, ще изпълним 55 на сто от годишния план. Разбира се, ще има овчари като Георги Николов и Никола Дяков, които изглежда ще надминат колегите си. Ето при план за годината 9 800 литра, те са надоили вече 6 600 литра...

...На отиване вълкодавите, тези верни приятели на овчарите, са по-миролюбиви. А дъхът на чисто сено упойва, упоява и на тях се ще никога да не си тръгваш оттук...

Руси ШИМАБЕЕВ

ОТКРОВЕНИЕ

ПЪРВИТЕ спомени на Михаил Иванов са свързани с овчарлъка. Още от малък той пре карвал летата подир бащиното си стадо, а когато завършил училището в Бръчма, нарамил завинаги торбичката. И още от дете, та досега — вече 28 години, Михал не се разделя с обичаната си професия. И най-важното, дребничкият, слаб мъж не е само един обикновен овцевъд. Той е станал истински майстор в занаята си, постоянен първенец на стопанството.

— От овчарлъка ще се откажа тогава, когато отстъпя първенството. Аман от 18 години все съм начело. Не мога да си представя как ще преживея срама някой друг да ме надмине.

Нито за миг не почувствувах самохвалство в това откровение. Защото известният на всички в ТКЗС — Срацимир животновъд говореше съвсем искрено, без никаква поза. А и фактите, които вече знаех, оправдаваха високата оценка, която Михал, без да иска, направи за работата си.

Срацимирският кооператив разполага с 3 500 овце. И всред всички стада овцевъдите от с. Бръчма години наред са на първото място. Виновник за тези успехи е Михал Иванов. По него се водят другарите му. Неговия пример следват. И резултатите са повече от добри. По 5,086 кг вълна от овца, настригаха средно всички, а Михал достигна 6,720 килограма. Първенец бе той и в млеконадоя. По 86 л мляко надои средно от овца, при план за стопанството 68 литра. А за агънцата да не говорим. В неговото стадо те се раждат най-много.

Ето и тази година. Първите агнета заприпкаха в неговата кошара. Беше още 22 ноември 1967 година. В другите кооперативи още се готвеха за агнилната кампания, а звънките гласчета на малките животни огласяха вече бръчменската ферма. Нямаше по-радостен тогава от дългогодишния овчар. Радостта му стана още по-голяма, когато на 10 декември се оагни последната овца от стадото му. Тогава агнетата наброяваха вече 130. Сто и тридесет агнета от 84 овце! Това наистина е успех.

— Ще ви разкрия моята тайна за близненето на овцете. Когато наближи осеменителната кампания, аз им търся само зелена паша. Така беше и миналото лято. През деня стадото си почиваше. Извеждах го на паша само през нощта и то там, където други овце не са ходили.

За какво ли не разказа овцевъдът. И за тревожните нощи, прекарани във фермата по време на агненето. И за това как после продължило несменяемото му дежурство, защото точно в 12 часа през нощта ставал да дава смески на малките животни. Нито ден не отсъствува Михал от работа и сега, когато се доят овцете. Пресушат ли ги, чак тогава ще си позволи да отдъхне. И пак на свои хора ще повери стадото си. Я жена му, я синът му ще го заместят.

Истински зоотехници са добрите овцевъди. А това без преувеличение може да се каже за първенеца на Срацимирския кооператив. Ненапразно той е награден с 2 бронзови медала и един сребърен. Те са заслужена благодарност за голямата му любов към животните, за неотменното му старание, за грижовността към кооперативната собственост. Награда са те и за готовността му да раздава знания и опит на всички. На бригадни събрания, на кръжоци Михал Иванов разказва за постигнатото през дългите години, прекарани сред стадата. И не само тогава. Той е готов да разкрива майсторството си винаги и пред всички. Капчица завист, капчица егоизъм не помрачават душата на добрия човек.

Един обикновен човек, един неуморим труженик, посветил живота си на любимата си работа.

Ст. СТАНЕВА

Племенната работа — основа на бъдещите успехи

В продължение на 10-15 години в страната се работи за създаване на наши тънкорунни и полутънкорунни породи овце. И в Силистренски окръг се прилага методът на сложно възпроизводително кръстосване. Предвижда се да се създаде порода овце за вълна и месо със следните показатели: за разплодни животни 50 кг средно живо тегло, при среден настриг 4,5 кг вълна с 60-то качество и 7 см дължина.

През 1967 година Племенната инспекция работи с 8 стопанства: ДЗС „Я. Забунов", ДЗС Окорш, ДСС — Силистра, ТКЗС — Калипетрово, Нова Черна, Айдемир, Дулово, Ситово (Поляна). Води се контрола за вълнодобив, млечност, живо тегло на различна възраст, провежда се бонигировка. Работи се общо с 10 360 животни.

Средната вълнодайност от всички овце в района на инспекцията е 5,800 кг или с 1 кг повече от полученото през 1964 година за целия масив.

Най-висок среден вълнодобив показаха животните в ТКЗС — Нова Черна — 6,750 кг от овца. Второто място зае ТКЗС—Дулово. Най-едри, добре развити са животните в ДСС—Силистра, ТКЗС Калипетрово, Дулово и Нова Черна.

Много важно и показателно за ръста на овцевъдството е състоянието на младите (ремонтните) животни. При контролирането на дзвиските на 9-месечна възраст те имаха средно живо тегло 46,8 кг. Най-добри са резултатите в ТКЗС—Нова Черна, Дулово и Калипетрово.

В тези стопанства храненето и гледането на младите животни е обезпечено с необходимите фуражи.

За отбелязване е фактът, че през изтеклата година и в ТКЗС — Айдемир дзвиските по лучиха добро телесно развитие. В незадоволително състояние се намират обаче ремонтните животни в ТКЗС — Ситово (Поляна), ДЗС „Янко Забунов" и ДЗС Окорш. Специалистите и ръководствата на тези стопанства трябва да отделят необходимото внимание на ремонтния материал, защото той решава перспективното развитие на овцевъдството и облика на дадена ферма.

В контролираните стопанства е достигната планувaната млечност. Най-висока лактационна млечност постигнаха овцевъдите в ТКЗС — Нова Черна — 112,5 кг и Калипетрово — 111,9 кг.

За да се провежда правилно отборът и подборът, необходимо е животните да се бонитират, като им се дава определен клас. От бонитираните овце на I-во агне 79,56 на сто са включени в следните класове: елит, I-ви и I-а. 73,43 процента от дзвиските спадат в същите класове.

По отношение едрината почти всички животни отговарят на изискванията, но по типизацията, нежността на вълната, заруненост та и костната система все още има много да се желае. Това са признаци, които се постигат само чрез задълбочена целенасочена селекция в продължение на по-дълъг период от време.

Тук трябва да обърнем внимание и на качеството на вълната. То е свойство, което я определя като суровина за промишлеността. Получената вълна от бонитираните овце се разпределя както следва: 24,4 на сто — 64 качество, 54,9 на сто — 60-то качество (това са тънкорунните животни), а в останалите качества — 20,6 на сто (полутънкорунните). Средната дължина на влакната е 7,61 см. Изискванията в това отношение са постигнати.

В резултат на провежданата работа в кандидат-племенните и племенните ферми в края на 1967 година в родословните книги са записани 7 555 разплодни овце. От тях племенни са 4 232 или 56 на сто.

Анализирайки получените резултати, идваме до извода, че овцевъдството, конкретно в племенните ферми, бележи успех. Общо нивото на племенната работа в целия окръг обаче не е задоволително. За да може в кратък срок да се подобри овцевъдството във всички ферми, е необходимо грулите да се бонитират от специалистите на стопанствата, за да се сформират разплодните ядра и само от тях да се оставя ремонт на стадата. На разплодните ядра да се осигури по-добро хранене, отколкото на стоковите. Само така можем да очакваме повишаване на средната продукция и превръщането на овцевъдството в доходен отрасъл.

Любка ОЛИМПИЕВА

Повече от миналата година

В тези радостни предпразнични дни за колектива на овце фермата на ТКЗС—Тутракан най-важната задача е получаването на повече и висококачествено мляко. Всеки ден от 900-те овце се надояват по 580 литра, което изцяло се предава на държавата при 8 на сто маслен градус.

До края на м. април те предадоха 35 200 литра при годишен план 50 тона. Веднага трябва да добавим, че за същия период на миналата година на държавата е било предадено едва 20 400 литра.

Справедливо е да се отбележи и това, че от деветстотин овце са получени 1 030 агнета, от които е умряло само едно. Почти всички са вече продадени на държавата с изключение на 210, които са отделени за разплод.

Според бригадира Йовчо Колев, годишният план за млеконадоя ще бъде изпълнен до края на м. май. Освен това очаква се да се получи още 10 тона надпланова продукция през м. юни.

Между осемте овцевъди първенци са Васил Арабаджиев. Петър Иванов и Георги Змеев, надоили досега по над 8 тона мляко.

Уверени в своите сили, овцевъдите ще заработят още по-сръчно и неуморно, за да изпълнят с чест даденото обещание за получаване на повече овче мляко.

Живко ТРУШЕВ

Задружен труд

Малък е колективът на овчарите от с. Дичево. Само пет човека са те. Но успехите им са твърде големи. През миналата година преизпълниха плана си по всички показатели. Снижиха себестойността на продукцията под планираното и произведоха чиста продукция вместо за 14 000 лв. за 28 000 лв. Освен това фермата получи чист доход за 5 000 лв. и стана рентабилна.

Новата година дичевските овчари започнаха с нови надежди, със стремеж да постигнат още по-големи успехи, отново да преизпълнят значително производствения си план и да дадат още повече чист доход. Разбира се, за това те се подготвиха още от предната година. Агненето се проведе по-рано от друг път, а животните бяха по-добре хранени и гледани.

Успешно се изпълнява планът за млякото. Само през февруари бяха добити 2 750 л, докато миналата година през същия месец бяха получени само 360 л. През март млеконадоят нарасна на 5000 л, а през април на 7000 л. Това ще гарантира преизпълнението на плана за млякото, който в сравнение с миналата година е значително по-напрегнат.

Изгледите са, че ще бъдат постигнати големи успехи и в производството на повече месо и повече вълна. По този начин овчарите ще постигнат и по-голямо снижение на себестойността на очакваната продукция.

С най-голям опит между овчарите е Кязим Даудов. Той се ползува и с най-голям авторитет сред своите колеги. Години наред е първенец на фермата. В летните горещини той пасе стадото си сутрин рано и вечер късно, когато времето е хладно и животните се чувствуват най-добре. В големите горещини животните почиват.

Пестеливо изразходва фуража. Есен дава главно груб фураж, а когато наближи агнилната кампания, подсилва концентрирания фураж. Така овцете раждат по-здрави агнета и имат повече мляко за тяхното отглеждане.

Задружен колектив са дичевските овчари. Слушат се, помагат си. А Кязим им предава своя опит. Не можем да се съмняваме, че те и тази година ще преизпълнят значително своя план. За това говорят и постигнатите досега резултати.

Зия ИСМАИЛОВ

Един малък, но здрав колектив

Това е бригадата за комунистически труд „Димитър Атанасов" от цеха за производство на захарни изделия при ТПК „Нов живот" — Тутракан, с бригадир Илия Георгиев.

Цехът е създаден през 1964 година, но през тригодишното си съществуване се утвърди с добрата си производствена дейност. Колективът му няколко пъти е удостояван с различни награди за преизпълнение на плановете.

Добри са резултатите, които постигнаха работниците в дните на първомайското съревнование. При план 21 тона захарни изделия те произведоха 35 тона. Окуражен от постигнатите резултати, колективът обещава в чест на двадесет и пет годишнината от Деветосептември да изпълни годишния си план с четири месеца предсрочно. Досега той изпълни плана си за шестмесечието и работи по показателите за месец юли.

Продукцията, която е висококачествена, намира добър прием не само в селищата от Тутраканския район, но се пласира и в селата на Кубратски, Дуловски и Исперихски райони.

С добрата си работа се проявяват комсомолците Мария Георгиева, Али Сюлейманов и Мехмед Фучеджиев, а бригадирът Илия Георгиев Войнов е носител на паспорта на трудовата слава и значка на ЦС на ТПК.

Стоянка БОЕВСКА
(наш кореспондент)

Резултатно бройлерно производство

Между стопанствата на окръга, отглеждащи бройлери, е и ТКЗС — Средище. През миналата година от Англия тук бяха внесени пилета от породите „Плимутрок" и „Корниш". Една партида яйца, получена от кръстосването на двете породи, беше дадена през м. февруари в люпилнята на гр. Дулово.

На 13 март в Средище бяха донесени първите 6 000 пилета бройлери. На пръв поглед те не се отличаваха от пилетата от другите породи. Бяха необходими само няколко седмици и бройлерите показаха своите преимущества. Те израснаха бързо и на 30 дни достигнаха средно тегло 800 грама.

Наистина за отглеждането на бройлерите са създадени подходящи условия. Двете помещения, в които се настаниха, бяха предварително почистени и подготвени според изискванията. Прозорците им и сега са плътно затъмнени. В тях денонощно светят електрически крушки. През тези непрекъсвани дни всеки 3 часа поилките и хранилките в помещенията се зареждат.

Във фермата работят най-добрите птицевъдки. Йордана Добрева, Тодорка Дочева, Ивана Димитрова и Янка Неделчева правят всичко възможно, за да спазват необходимия режим. Както те, така и ръководителите на кооператива смятат, че на 2 месеца пилетата ще достигнат 1,500 кг средно живо тегло. А това е теглото, при което младите птици се пласират най-лесно както на вътрешния, така и на външния пазар.

Добрите резултати от отглеждането на бройлерите станаха повод ръководството да вземе решение във фермата да бъдат отгледани още 3 партиди по 6 000 пилета. Това без друго ще донесе големи приходи на кооператива, ще послужи за пример и на други стопанства в нашия окръг.

Георги КИТАЕВ

В центъра на Силистра вече се издига сградата на театъра. Бригадата на Али Мюстад жебов бърза да направи кофража за поредното изливане на бетон. До изградените вече здания в центъра ще се извиси още една красива сграда, която ще дооформи тази част на града.

Снимка: Исмаил МАХМУДОВ

5 май — Ден на съветския печат

Могъщо идейно оръжие

В началото на новия революционен подем в Русия през 1912 година в Петроград излиза на 5 май първият брой на всекидневния легален болшевишки вестник „Правда". Тази дата е определена по-късно за Ден на съветския печат.

Появяването на в. „Правда" било истински празник за работниците. При непрекъснати полицейски преследвания, глоби и конфискации за поместване на материали, които не са се харесвали на царската цензура, вестникът все пак излизал. Глобите се плащали със средства, събрани доброволно от работниците. За две и половина години царското правителство осем пъти спира вестника, но той се отпечатва отново под сходно име: „За правдата", „Пътя на правдата", „Трудова правда" и т. н. Работниците обаче знаели, че това е все „Правда", която въпреки всичко се разпространявала в около 40 хиляди екземпляра срещу 15 хиляди тираж на меншевишкия вестник „Лъч".

Създаден по указание на Ленин, вестник „Правда" оформял прогресивното, революционно-обществено мнение. Редакцията станала място, където се срещали нелегалните партийни кадри и се давали указания от името на Централния комитет. „Правда" оказал такова силно влияние върху работниците и всички революционни дейци по онова време, че привържениците на Ленин били наричани просто „правдисти". Това е също то поколение, което пет години по-късно организира Великата октомврийска социалистическа революция.

Днешният съветски печат, който излиза в милиони екземпляри, е най-прогресивният печат в света, защото е наследил революционните традиции на „Искра", „Правда", „Звезда" и други вестници преди Октомврийската революция. Съветският печат, радио и телевизия днес дават най-правдивата информация. Те са могъщо оръжие против идеологическата диверсия на империализма, за осъществяване на мирно съвместно съществуване на държавите с различен обществен строй.

Българският революционен печат преди Девети септември и днешният народно демократичен печат се развиха под благотворното влияние на съветския печат. Освен това у нас се получават много съветски вестници и списания като „Правда", „Известия", „Неделя", „За рубежом" и други, чете ни охотно от българските абонати. Само в Силистренски окръг трудещите се са се абонирали през тази година за близо триста вида съветски вестници и списания с еднократен тираж 14 500 екземпляра. Техният брой расте от година на година.

Утрешният ден е празник не само за съветската журналистика, а и за българския печат, за целия български народ.

С ритъма на родния край

Над 400 специалисти с висше и средно образование дойдоха в края на миналата седмица от всички селища на окръга, за да се срещнат с представители на Окръжния комитет на Партията и на Окръжния съвет на научно-техническите съюзи.

Тук бе първият секретар на ОК на БКП — др. Вельо Максимов, секретарят на комитета инж. Яким Петков, главният секретар на Централния съвет на научно-техническите съюзи — инж. Георги Георгиев и секретарите на ОС на НТС от Русе и Враца.

Председателят на ОС на НТС — Силистра инж. Желязко Кушев откри срещата и даде думата на др. Вельо Максимов, който говори за успехите на трудещите се в нашия окръг и за перспективите през следващите години. С жив, образен език, др. Максимов обрисува контурите на големите и сложни задачи, които ще се решават в окръга през следващите години, като изтъкна огромната роля на специалистите при осъществяването им. От името на Окръжния комитет на Партията той изказа сърдечна благодарност на инженерите, архитектите, техниците, икономистите, лекарите, учителите, агрономите и зоотехниците, отдали и отдаващи всичките си сили за възхода на нашия любим роден край.

Този ден бе тържествено открит и домът на техниката в гр. Силистра, след което се състоя пленум на Окръжния съвет на НТС. Той освободи от длъжност досегашния секретар на съвета др. Койчо Жечев поради преминаване на друга работа и избра на негово място другаря Марин Пенев.

Игнат ДИМИТРОВ

Успех на машиностроителите от ДМЗ „Стомана"

В навечерието на Първи май от ДМЗ „Стомана" — Силистра бе отправена първата автоматична формовачна преса „ПФА 90", изработена от колектива на механомонтажния цех, с ръководител Димитър Чаушев. Пресата е изработена по чертежи на НИПКИ — Плевен и е предназначена за формовка. Размесената механически формовачна смес се подава към тази преса и тя под налягане 90 тона формова леярски полуформи с максимални размери 500 на 630 мм. От този вид машини са изработени вече пет броя. Те ще работят с пълен автоматичен цикъл. Първата формовачна автоматична преса бе отправена за Плевен. Тези дни ще бъдат продадени и другите четири. Това е първата серия, изработена от нашия завод. С въвеждането в експлоатация на новата леярна в завода те ще намерят приложение и в Силистра. Произведена е и друг образец преса „СПФМ 2А" по разработка на плевенци.

Големи творчески инициативи проявиха инженерно-техническите работници от конструктивния отдел при завода и тези от прототипното отделение не само по изпълнение на разработките на плевенци, но и за създаване на машини по свои чертежи.

Така например по чертежи на инженер Мария Дворникова прототипното отделение, ръководено от Иван Йорданов, изработи колерганг „КА 2". Тази машина се обслужва от един работник и размесва механично формовачна смес. Диаметърът на чашата, в която ще става механичното размесване на сместа, е 1 300 мм. Изработено е и първото стационарно точило „ЗД 003" по чертежи на конструктивния отдел при завода. Сега се изработва прототип на колерганг „К 10".

Това са нови образци високопроизводителни машини, които инженери, техници и работници от ДМЗ „Стомана", отзовавайки се на 44-то постановление на Министерския съвет и ЦК на Партията за внедряване на техническия прогрес в производството, изработиха от миналата есен и първото тримесечие на тази година.

Ние сме уверени, че творческото търсене и ентусиазмът на инженери-конструктори и изпълнители от завода ще продължава да нараства за техническата революция в нашата промишленост.

Михаил ТОМОВ

НОВИ ФИЛМИ

Случаят Пенлеве

Темата за противоестествеността на войната и насилието, за противочовешката същност и нелепост на военщината като духовен продукт на конкретни исторически условия не е непозната на филмовото изкуство. Но авторите на българския филм „Случаят Пенлеве" са подходили към тази тема по съвсем нов начин, разкривайки я извън традиционните й рамки. Те не търсят драматичните измерения на явлението, което осъждат, а спират своето внимание върху някои доведени до абсурд жизнени ситуации. И за що не, нали от гледище на човешката природа няма нищо по-абсурдно и безсмислено от войната.

Постановчикът на филма, младият режисьор Георги Стоянов, разбран и подпомогнат много добре в режисьорската си концепция от оператора Виктор Чичов, е постигнал стилово единство на творбата, защитено и с актьорската интерпретация и с пластическото решение. Но въпреки това филмът е неравен.

Преди всичко, самите новели като драматургия са неравностойни. Ако в „Пенлеве" сценарният материал ни разкрива художествено-убедително мъдростта, която носят парадоксалните ситуации, то на други те две новели не достига тъкмо драматургически пълнеж, който и най-активното съучастие на зрителя не може да замести. От друга страна, самият режисьор се е примирил много лесно с художествените слабости на сценариите; нещо повече, сам той е изоставил много допълнителни подробности и обстоятелства, като с това още повече е оголил художествената тъкан.

Бихме искали да подчертаем активното актьорско присъствие на Наум Шопов и Константин Коцев. Тяхното изпълнение е многозначително, надхвърлящо рамките на отделния факт, обогатяващо ситуацията. Майор Иванов на Шопов е не само вманиачен царски офицер; той създава насилието, но същевременно е и жертва на военщината. Опиянението, което му носи гаврата с подчинените, е смесено със съзнанието за собствената му опустошеност и безсмисленост. У Коцев наивността и глуповатостта са едновременно и броня срещу насилието и начин на изразяване моралното превъзходство на ординареца над господаря.

При всичките си минуси „Случаят Пенлеве" воюва срещу абсурдите, които осакатяват човешката природа и деформират личността.

Б. МИХАЙЛОВ

ВЪЗТОРЖЕНИ МАНИФЕСТАЦИИ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ ОТ СИЛИСТРА И ОКРЪГА

Народът слави всепобеждаващия труд

Тутракан

В дения на празника още от ранно утро градът се оживи. Улиците, водещи към центъра, се изпълниха с ученици, работници, кооператори. Толкова много цветя и усмивки, толкова разнообразие от багри на носии може да има само на 1 май.

Наближава 10 часът. Силният вятър разнася звуците на духовата музика из целия град. На трибуната се качват официалните лица, водени от първия секретар на градския комитет на Партията другаря Димитър Даскалов.

Манифестацията започва. Първи преминават знаменосците. Следва колоната на децата от детските градини, облечени в национални носии. Преминава групата на нациите — ученици, облечени в националните носии на народите. Средтях е „мирът" — момиче в бяла рокля. От ръцете му излита гълъбче, което профучава над множеството и се устремява нагоре. Една под друга преминават колоните на учащите се.

Идва ред на работническите колективи и на кооперациите. Те носят лозунги, плакати и диаграми. Кооперативното стопанство демонстрира новата селскостопанска техника. Търговските организации рекламират на открити камиони най-новите стоки. ДИП „Текстилни влакна" демонстрира своята продукция.

С най-голям интерес тутраканци наблюдават газовите печки и котлони, производство на ЗГУ „Терма". В чест на празника колективът на завода произведе 8 400 газови печки и 11 200 печки за твърдо гориво, с което преизпълни плана по обем.

С преизпълнение манифестират и работниците от промкомбинат „Трансмариска". Те изпълниха плана си 114 на сто и увеличиха производителността на труда 104 на сто.

Пред трибуната преминават работници и служители от РТС, кооперациите „Съединение", „Нов живот", „Домостроител", на цех „Ракита" при промкомбинат „Камъшит", пощата, градския съвет. Безброй усмивки и възгласи за мир. Манифестацията завършват танцьорите при професионалния клуб. Те спират за десетина минути пред трибуната и заиграват кръшен народен танц.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

Попина

Международният празник на труда Първи май беше знак за провеждането на много инициативи в селото. Няколко дни преди празника селото беше украсено, уредени бяха витрини с произведения, плод на труда на кооператорите, кътове и алеи на първенците. В навечерието на Първи май се състоя митинг.

На първи май сутринта беше проведена манифестация с участието на трудещите се от селото и учащите се. Особен интерес породи паратът на механизаторите. Председателят на кооперативна Тодор Драгнев приветствува с големия празник всички труженици.

На проявилите се в първомайското съревнование кооператори бяха връчени материални награди.

Накрая учениците изнесоха литературно-музикална програма.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

(Продължение от I стр.)

Водени от фанфарни музики, преминават колоните на училищата „Никола Вапцаров", „Макаренко", „Кирил и Методий", Техникума по механотехника, селскостопанския техникум, икономическият, промишлените училища, първа и втора гимназии. С първомайски песни, понесли цветя и лозунги, учащите се от града и техните учители изразяват горещата си привързаност към грижите на Партията, готовността си да усвояват нови и нови знания, да постигнат нови успехи в оформянето на умно, силно и патриотично възпитано поколение.

Отшумяха колоните на бъдещите строители на комунистическото общество. Задават се блоковете на творците на материалните блага в нашия град — работниците от различните предприятия. Начело е колоната на работниците от завода за металорежещи машини. Навършил едва три години от своето създаване, младият колектив на завода изпълни тримесечния си план със сто и единайсет на сто. Две бригади са удостоени със званието „първенец" в разгорялото се предмайско съревнование.

След тях с бодра стъпка крачи трудовият колектив на завод „Хром", който рапортува на днешния ден за големите си трудови успехи в областта на организацията на производството, труда и управлението. Благодарение на разгърналото се социалистическо съревнование, колективът е усвоил нови производства и преизпълнил производствения си план за първото тримесечие.

С нови трудови успехи, с усвоени нови производствени мощности, с преизпълнени планове един след друг преминават блоковете на ДМЗ „Стомана", ДИП „Липа", Завода за органи зационна техника, ДСП „Текстилни влакна", ДИП „Добруджа", промкомбинат „Камъшит", промкомбинат „Електрометал" и всички други трудещи се от различните предприятия, дали всеотдайния си труд в построяването на новото, социалистическо общество.

Радостни са и колоните на служителите от Окръжната болница, даващи ежедневния си труд в опазването здравето на трудещите се, на ДСК и ДЗИ, на градския и окръжния народни съвети. След тях преминават младите баскетболисти и футболисти, физкултурници от различните спортни дисциплини, прославящи името на нашия окръг на републикански и международни състезания. Група гимнастички изпълняват няколко акробатически номера. А ето и блокът на Окръжния комитет на ДКМС — блок от моделисти, обучаващи се в кръжоците по авиомоделизъм, ракетомоделизъм, морски модели зъм и автомоделизъм — в тях младите конструктори развиват своята творческа мисъл, подготвят се за бъдещето, когато ще има най-много нужда от конструктори, инженери и пр.

Тържествената първомайска манифестация завърши с внушителен блок от самодейци — танцьори, които с радостните си лица, с разноцветните си носии и буйните ритми на добруджанските танци изразяваха общата радост на трудещите се.

Николай ЗЛАТЕВ

„Ура" за любимата Партия!

Окорш

Срещу 1 май в салона на читалището в с. Окорш се състоя тържествено събрание. Честването на работническия празник бе още по-многолюдно на другия ден—в манифестацията взеха участие и жители на селата Вокил и Овен. На специалната трибуна заеха места ръководителите на селото и първенци в труда. Слово произнесе секретарят на общинския партиен комитет Георги Димитров.

Красива гледка представляваха манифестиращите пред трибуната — ученици в национални носии, червени знамена, лозунги и плакати... Всичко това повиши настроението на публиката. След манифестацията кооперативното стопанство организира народна трапеза, която завърши с игри и веселие.

Владимир ПОПОВ

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

НАПРЕЖЕНИЕ ДО ПОСЛЕДНАТА МИНУТА

Не бихме сбъркали, ако кажем, че това беше най-оспорваната и най-трудната среща на „Доростол" от началото на сезона. Особено напрегнато се разви второто полувреме, когато атаките се редяха ту към едната, ту към другата врата. А резултатът се менеше в полза на единия или другия отбор и неизвестността тегнеше до последния съдийски сигнал. Наистина труден противник се оказа „Кърпачев" (Ловеч) — рутиниран и опитен, който съумя да се възползува от наивните грешки на домакините.

А колко по-леко и по-спокойно можеше да се развие играта, ако силистренци бяха съумели да реализират многобройните голови положения, които създадоха през първото полувреме. Защото в тази част на мача те бяха пълни господари на терена, печелеха борбата за пространство, разгъваха играта на широк фронт и атакуваха безспир, създаваха си една след друга възможности, но ги проиграваха с учудваща лекота. Особено силно игра „Доростол" до 30-та минута. Дотогава отбелязахме в бележника си следните най-остри моменти пред вратата на „Кърпачев":

2 м. — Добрев получава от лична топка, измъква се зад защитата, но си подкарва много силно топката и...аут.

6 м. — Пашов надиграва за щитниците в нападателното поле, но в решителния миг не може да излъже и вратаря, който се хвърля в краката му. Какъв пропуск!

8 м. — От наказателен удар Добрев стреля в горния ляв ъгъл, но вратарят със сетни усилия избива в ъглов удар.

17—18 м. —На два пъти от съвсем изгодни позиции Густинов центрира лошо пред вратата.

19 м. — Пашов връща топката назад, Владимиров я поема и дава пресечка пред вратата, но Густинов закъснява и положението е спасено.

24 м. — Една от най-зрелите възможности е проиграна. Във вратарското поле на гостите настъпва голямо разбъркване, Добрев докопва топката и стреля ниско по земята, но Пашов от един метър не може да я отклони в мрежата.

27 м. — Стопроцентова възможност е пропусната от Добрев, който стреля отблизо покрай вратаря в аут.

И когато се очакваше всеки миг откриване на резултата в полза на „Доростол", се случи тъкмо обратното. В 32 м. гостите изпълниха наказателен удар на 35—40 м. от вратата, Борисов отби несполучливо, топката попадна в непокрития Денев (К—9) и 1:0 за „Кърпачев".

Радостта на гостите обаче трая само две минути. След атака по левия фланг Добрев стигна до аутлинията и от невъзможно малък ъгъл от 3 метра улучи вратата—1:1.

Началото на второто полувреме беше особено динамично както с играта, така и с промените в резултата. Само за пет минути бяха нанизани три гола във вратите. Най-напред от наказателен удар в 47 м. Вълов насочи топката в наказателното поле на гостите, Кирилов скочи най-високо и с глава я отклони назад към Пашов, чийто удар беше неотразим. Само след две минути Вължев направи груба грешка, топката му бе грабната под нос от Димитров (К—11), който сервира удобно на Денев и юношеският национал не се поколеба — 2:2.

Не беше стихнала още радостта на гостите, когато Кирилов се пребори успешно някъде към аутлинията и оттам стреля към вратата. Топката беше спряна с ръка от защитник и съдията посочи бялата точка — дузпа. Пашов я изпълни точно и „Доростол" поведе с 3:2.

От този момент до края на срещата бяхме свидетели на рядко оспорвана борба по всички сектори на терена. Гостите отвориха съвсем играта си и бяха напълно равностоен противник. Особено маневрено заигра тяхното нападение. Все пак по-зрели шансове за гол имаха домакините, но отново фатални пропуски направиха Пашов, Кирилов, Густинов. В самия край на срещата гостите стреляха в гредата, а веднъж Курдоманов изби опасен удар.

Йордан СИМЕОНОВ

Задочно състезание по лека атлетика

Една интересна проява бе осъществена преди няколко дни в училище „Кирил и Методий". Според уговорката пионерите от VII „г" клас от нашето училище проведоха задочно състезание по лека атлетика с пионерите от VII клас от седмо училище от град Хмелницк. В един и същи ден те провеждат състезания по различните лекоатлетически дисциплини, като протоколите си изпращат съответно в Силистра и Хмелницк. Ето и победителите в отделните дисциплини:

Скок височина — първи са Гинка Маринова и Мая Шишковская при момичетата, а при момчетата Николай Георгиев и Бронислав Блауша. На скок дължина победиха Елка Ризова, Лидия Галушко, Огнян Иванов и Виктор Лаптев. В хвърлянето на топка най-добре се представиха при момичетата Виолета Димова и Таня Крачолова, а при момчетата Янко Иванов и Владимир Голубев.

Стоян ЦОНЕВ

О Б Я В А

ДЗИ — Силистра търси да назначи мъж за участъков инспектор. Заплата съгласно щатната таблица.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XII, бр. 53 (1370) | Вторник, 7 май 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

СРЕЩА НА НЕУГАСВАЩИЯ КОМСОМОЛСКИ ЕНТУСИАЗЪМ

Така би могла да се нарече проведената в събота среща на поколенията комсомолски дейци, организирана от Окръжния комитет на ДКМС в Силистра. Салонът на ОНС се оказа тесен да побере многобройните бивши и настоящи комсомолски дейци, събрали се да споделят своите мисли и вълнения, своето по-нататъшно участие в активизирането на комсомолската работа сред младежта. Посрещнати с бурни аплодисменти, с възгласите „БКП" и „Комсомол", в президиума заемат места първият секретар на Централния комитет на Димитровския комунистически младежки съюз и председател на Комитета за младежта и спорта Иван Панев, първият секретар на ОК на БКП Вельо Максимов, председателят на ОНС — Сава Шиваров, секретарите на ОК на БКП — Никола Николов, Христофор Иванов, Яким Петков и Шакир Шакиров, първият секретар на ГК на БКП Георги Кардашев. Гости на срещата бяха и другарите Стоил Сотиров—първи секретар на ОК на ДКМС в Шумен, и Хинко Хинчев — първи секретар на ОК на ДКМС в Разград.

С няколко вълнуващи думи за големия дял на различните поколения комсомолски дейци в укрепването и развитието на младежкото движение в окръга, за техния вдъхновен и неуморен труд в изграждането основите на социалистическото общество първият секретар на ОК на ДКМС в Силистра Атанас Киров откри срещата, като даде думата на другаря Христофор Вълчанов — секретар на ОК на ДКМС, да прочете кратък преглед на младежкото революционно движение в окръга от създаването му до днес. Той се спря на неговото развитие в годините на антифашистката борба, в годините на укрепването на народната власт и на славните бригадирски дни, в годините на изграждането на социалистическото стопанство и икономика, като подчерта, че в първите редици, като най-верен помощник на Партията в изпълнението на различните задачи стояха пламенните комсомолски дейци. И сега, когато пред младежта е начертана величествена програма за още по-активното й участие в икономическия и културен разцвет на Родината, ние се обръщаме към онези, в чиито сърца вечно ще гори комсомолският пламък, да вземат участие със своите качества и богат организационен опит в осъществяването на тази програма.

В изказванията си другарите — представители на различните поколения комсомолски дейци, говориха за трудния и пълен с хиляди препятствия път на тяхната младост, свързан с първите години на социалистическата власт у нас, и изразиха готовността си да вземат участие в издигането на ново равнище ролята на Комсомола в живота на младежта в нашия окръг.

Думата бе дадена на другаря Иван Панев, който подчерта радостта си от изявената готовност на изпитаните стари кадри, събрани в залата, на които е скъпо младежкото дело. Преломът ще се развива преди всичко в няколко главни направления, в които трябва да се съсредоточат общите усилия. В сферата на труда трябва да се обърне внимание на техническото обучение, техническото творчество и техническото майсторство на младежта. Затова трябва да се изгради цялостна система за разпространение на техническите знания сред различните слоеве на младежта, като по-широко се използва материалната база. Необходимо е за по-нататъшно то развитие на техническото творчество да се подобри работата с младите специалисти, да им се гласува повече доверие и създават условия за работа, да се издига и поощрява техническото майсторство, което е едно огромно поле за развитие на младежката предприемчивост. Сега усилията трябва да се съсредоточат в разгръщането на всемладежко, предюбилейно съревнование за предсрочно изпълнение на петилетката и в това съревнование участието на младежта в увеличаване рентабилността на труда трябва да бъде най-голямо.

Не по-малко важно направление в прелома в комсомолската работа е идеологическото възпитание на младежта. Нашите врагове разчитат на идеологическата неустойчивост на отделни прослойки, за да сеят недоверие и обърквание. Затова трябва да се положат големи усилия за оформянето на идейно убедено поколение, политически ориентирано и информирано, което да е в състояние да даде отпор на всякаква идеологическа диверсия. В това отношение трябва да се обърне по-голямо внимание на средношколска

(Продължава на 4-та стр.)

ДЕЛОТО НА МАРКС ЩЕ ПРЕЖИВЕЕ ВЕКОВЕТЕ

Това, което изразиха стотици силистренци на състоялото се на 4 т. м. в салона на театъра тържество по случай 150-годишнината от рождението на Карл Маркс, извираше направо от сърцето. Всеки чувствуваше, че става дума за една годишнина, скъпа за цялото човечество. В президиума заеха места първият секретар на Окръжния комитет на Партията Вельо Максимов, председателят на Окръжния народен съвет Сава Шиваров, секретарите на Окръжния комитет на БКП Яким Петков и Шакир Шакиров, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС Александър Чолаков, първият секретар на Градския комитет на Партията Георги Кардашев, активни борци против фашизма и капитализма, общественици.

Тържествено прозвуча мелодията на „Интернационала", изпълнена от духовия оркестър при Образцовото народно читалище „Доростол". Станали прави, всички в салона подеха песента.

Общоградското събрание бе открито от другаря Вельо Максимов. Той даде думата на завеждащия отдел „Организационен" при Окръжния комитет на Партията Калин Димитров, който прочете доклад за живота и делото на основоположника на научния комунизъм, гениалния мислител и революционер Карл Маркс.

Докладчикът изтъкна, че влиянието на Маркс за създаване на класово пролетарско движение в България е неоценимо. Развитието на марксизма у нас се забави поради турското робство. Въпреки това обаче за сравнително кратък период той получава бързо разпространение в нашата страна.

Първите българи, запознали се с идеите на Маркс, са наши ученици и студенти в чужбина. Известно е, че великият български поет и революционер Христо Ботев по сведения на своите съвременници е „раздъвкал" Маркса страница по страница, като някакъв чуждоземен и странен плод". Той е бил запознат с „Капиталът", „Манифест на комунистическата партия", „Гражданската война във Франция" и „Наемен труд и капитал". С ученето на Маркс са били запознати и други титани на нашето националноосвободително движение като Любен Каравелов, Панайот Волов и др.

Бързо се разпространяват идеите на Маркс след Освобождението и особено след създаването на БРСДП. Голяма заслуга в това отношение имат Димитър Благоев и неговите съратници.

Вече четвърт век нашата страна се развива по пътя на социализма и утвърждава верността на великото учение на Маркс, Енгелс и Ленин. Използувайки творчески това учение, нашата партия под ръководството на Георги Димитров намери нови форми за организиране на прогресивните политически сили в борбата за народна власт, за прехода към социализма.

Другарят Калин Димитров завърши своя доклад с пророческите думи на Енгелс за Маркс: „И името му, и неговото дело ще преживеят вековете".

Секретарят на Градския комитет на Комсомола Петър Костов прочете поздравителна телеграма до ЦК на БКП от името на събранието, която бе одобрена с бурни ръкопляскания. Отново екна песен — този път оркестърът и публиката изпълниха „Работници, работнички..."

Тържественото събрание завърши с концерт, в който взеха участие артисти от Русенската народна опера.

Димо ИВАНОВ

Разреждат слънчогледа

Още през есента на миналата година площите, предвидени за пролетните култури в ТКЗС — Средище, бяха изорани дълбоко, а рано през пролетта бе извършена и допълнителна обработка.

Положените грижи дадоха възможност сред ранните култури да поникнат навреме и се развият добре. Нормално е поникнал слънчогледът. При това е чист и не се нуждае от окопаване. Някои от бригадите се заеха със самостоятелно разреждане. Само в бригадата на с. Господиново до началото на м. май бяха разредени повече от 60 декара слънчоглед.

Георги КИТАЕВ

Промкомбинат „Трансмарине" — Тутракан възроди майсторството на някогашните майстори-лодкари. Сега тук се произвеждат различни модели лодки за нуждите на кооперативните стопанства и държавните предприятия.

НА СНИМКАТА: Никола Арабаджиев, един от добрите майстори-лодкари, през време на работа.

Своевременни мерки

И в ТКЗС с. Кайнарджа за сушаването и сланите причинили големи повреди на посевите. Ръководството на кооперативата своевременно набеляза мерки за компенсиране на загубите.

Най-голямо внимание сега се обръща на тютюна, от който се предвиждат най-високи доходи. С тази култура ще бъдат засадени допълнително 550 дка. Площта е разпределена по бригади. Необходимият разсад на площ от 7 дка е засят и сега се полагат грижи за по-бързото му израстване. Предвижда се от допълнителния тютюн да бъдат получени 82 500 лв.

Освен това лозаро-овощарската бригада на с. Кайнарджа и полевъдната бригада на село Войново ще засеят по 30 дка краставици от сорта „Корнишони", от което ще се получат 12 000 лв. Ще бъдат увеличени и площите на доматите. Междуредията на овощните градини се засяват с фасул. В наблизо-лежащите мероприятия е предвидено площите на фуражната царевица да бъдат увеличени с 2 500 дка, от което ще се получи фураж за през зимата.

От всички допълнителни източници ще бъде реализиран един доход от 97 200 лева.

Димитър ВЪЛЧЕВ

Георги МАРИНОВ

Засаждат тютюна

Тютюнопроизводителите от бригадата в с. Правда тази година по план трябваше да отгледат 460 декара тютюн от сорта „Остролист". Поради това че настъпилата суша нанесе сериозни щети, решено бе да се засадят допълнително още 200 декара със сорта „Харманлийска басма".

Въпреки сушата, от няколко дни в бригадата започна засаждането на тютюна. Засадени са над 80 декара. Най-добре засега се справят с тази работа хората от звената на Мехмед Наимов и Фикрет Османов.

Ибрахим ГОЛЕШ

ВЪПРЕКИ СУШАТА

Между стопаните от Иширковския кооператив първи полевъдите от с. Брадвари започнаха разсаждането на тютюна. Само за един ден в края на април те разсадиха 25 декара.

Този успех на хората от III бригада не е случаен. Подготовката за производство на разсада започна навреме. Десетки тона нов угнил оборски тор бе превозен до парниците. Те бяха почистени и заредени до 10 март. Не закъсня сеитбата и на студените лехи. Когато растенията поникнаха, те бяха пръскани против болести и неприятели. Подхранването с амониева селитра допринесе за бързото развитие на нежните стебълца. Кооператорите спазваха указанията на специалистите и по отношение закаляването на разсада.

Рамис ДЕМИРДЖИЕВ
(наш кореспондент)

ВИСОКА НАГРАДА

С Указ № 251/22. III. 1968 година на Президиума на Народното събрание се награждава др. Марин Станев МАРИНОВ от Силистра с орден „Народна република България" III степен по случай 70-годишнината от рождението му и за активното му участие в борбата против фашизма и капитализма и в строителството на социализма.

НАЗДРАВИЦИ ЗА ОВЧАРИТЕ

Успехи на знатни хора

В местността „Балтата" край ДСС — Силистра вчера беше необичайно оживено. Край овцефермата радостната суетня бе най-осезателна. Не за първа година овцевъдите от Държавната сортоподдържаща станция честват своя голям празник. Тържеството през този ден тук обикновено се помни задълго.

— През последните години трудът на овцевъдите не отиде нахалост — докладва главният зоотехник Георги Киров. — Миналата година те приключиха с 12 000 лева печалба. Получиха по 127 агнета от 100 овце и предадоха за разплод 300 агнета. През настоящата година на овцевъдите предстои да получат 7 тона вълна, 35 тона мляко и 930 агнета. За четирите месеца голяма част от задачите са вече изпълнени. Вместо 930 са получени 968 агнета и са надоени 14 800 литра мляко.

Първи сред първите са и през тази година знатните овцевъди Велико Илиев, Неделчо Славов, Иван Енчев, Тодор Токмаков и други, всеки от които е носител на един или два златни ордена на труда.

В летен зной и зимен студ овчарите и пастирите от ДСС — Силистра бяха на своя трудов пост. Всяко животно от стадата е обкръжено с много грижи. Дните на агнилната кампания тази пролет бяха дни на истинско изпитание. Тогава не се искаше само добра воля — овчарите се лишаваха от почивка и сън и всеки гледаше да не изостане от другарите си.

И както на всеки празник, трапезата сега е богата. Тези неуморни синове на полето знаят и да се трудят, и да празнуват добре. Професията им, която преди години беше символ на невежество, сега ги направи хора знатни и почитани и това стопля най-много сърцата им.

Руси ШИМАБЕЕВ

Ден на отчет и веселие

Вчера след обяд звуците на музика, песни и весели подвиквания оживиха местността „Малък кулак" край Силистра. Тук, на зелената грева под дебелите орехови сенки, се събраха овчарите, пастирите и животновъдите от останалите отрасли на ТКЗС с. Калипетрово, за да отпразнуват своя празник. Те дойдоха тук, за да се повеселят, да отчетат своите успехи за изтеклата година и да благодарят на общинския партиен комитет и на управителния съвет на стопанството за помощта, която те им оказват в този труден момент за изпълнение на годишния план и дадените обещания.

Тържеството бе открито с кратко приветствие, изнесено от главния зоотехник на Калипетровското стопанство др. Димитър Курдоманов. През изтеклата година, заяви той, животновъдите от всички отрасли са постигнали значителни производствени успехи. Овчарите са настригали по 5,5 кг вълна от овца и са надоили по 70 л мляко. Доячите са добили по 3 203 л мляко от крава, а свиневъдите са реализирали 680 т годишен прираст.

Не са малки успехите и през първото четиримесечие на тази година. Условията са крайно неблагоприятни, но благодарение на самоотвержения труд на животновъдите и на помощта, която им оказва партийното и стопанско ръководство, те успешно изпълняват набелязаните задачи. В редиците на първенците се нареждат овчарите Марин Минев и Никола Чернев, получили от 100 овце 140 агнета и 6 500 л мляко при план за четиримесечието 6 000 л. Доячът Еника Великов при план 30 т е надоил 32 т мляко. Много са още имената на тези, които преизпълниха своите планове.

Изпълнението на дадените в чест на 25-годишнината на Деветосептемврийската победа обещания обаче изисква още много усилия. Постигнатото съвсем не е предел, а само едно добро начало. Неведнъж калипетровските животновъди са били в редиците на първите в окръга. Те имат възможност отново да се наредят на едно от добрите места. Стига да имат достатъчно старание и амбиция за това.

Емил ПРАХОВ

Равносметка на успехите

Повече от триста животновъди от кооперативното стопанство в гр. Дулово се стекоха край хижата в гората близо до с. Черник, за да честват Деня на овчаря и пастира.

Глъчка на хора и нестихваща музика огласи гората, а когато потокът на хора спря, всички се събраха около импровизираната трибуна и с внимание изслушаха приветствените думи на председателя на стопанството Тодор Димитров.

— С радост трябва да посочим — каза той, — че през изтеклата 1967 година годеводъдството в нашето стопанство завоюва първото място в окръга и стана носител на преходното знаме на Окръжния роден съвет. На трето място се наредиха нашите овцевъди. Най-голямата ни победа обаче е в това, че говеждовъдството донесе на стопанството нямаща равна на себе си в окръга печалба от 87 000 лева.

Големи са задълженията на овчарите и пастирите и за тази година. От всяка овца те трябва да настригат по 5,400 килограма вълна и да надоят от крава по 3 400 килограма мляко.

За постигнати високи успехи през първото тримесечие на тази година управителният съвет на кооперативна награди с предмети 38 животновъда.

След краткото тържество, на трапезата сред зелената природа, животновъдите от кооперативното стопанство в Дулово продължиха да се веселят до късно след обяд.

Иван ПЕЙЧЕВ

Празник на песните и танците

Наистина, слънчевият неделен ден бе истински празник за силистренските самодейци певци и танцьори. От сутринта до вечерта салонът на театъра беше огласян от звучните гласове на стотици участници в хоровите колективи и индивидуалните изпълнители. На естрадата в Дунавския парк се състезаваха танцовите състави.

Пред многобройната публика, стекла се в театъра, първи се представиха самодейците от женския битов хор при ТПК „Добруджанка". На сцената за соло и вокалната певческа група за народно пеене при ДИП „Добруджа". После се заредиха вокалните певчески състави с школувано пеене. Най-много зарадваха постиженията на женската вокална група при учителките, ръководена от Росица Иванова. Женската вокална група при Окръжния народен съвет и мъжката вокална група при ОС на ТПК пяха с голяма лекота.

От средношколските певчески състави най-добре се представи женският битов хор при Селскостопанския техникум „Добруджа". Неговите изпълнения бяха на висота. От много години насам музикалните колективи сред учениците от средните училища бяха малко. Но тази година в прегледа участвуваха и хорове от Първа гимназия и ПТУ по дървообработване.

Зарадваха и най-малките участници в прегледа. Пионерските хорове от основното училище „Кирил и Методий" и началното училище „Юрий Гагарин" демонстрираха своето певческо майсторство, показаха богата музикална култура.

Младостта показа и любовта си към естрадата. Естрадният оркестър при ДП „Транспред" бе най-добрият. Женската естрадна група при завод „Оргтехника" и индивидуалните изпълнителки на естрадни песни от същия завод поднесоха с вкус и разбиране естрадното изкуство.

От индивидуалните изпълнители на народни песни заслужиха овациите на слушателите Гинка Николова от „Добруджанка", Елена и Кръстьо Иванови от ЗММ и др. Гайдарят Тодор Станчев от Окръжното управление на МВР се представи отлично между инструменталистите. Пионерският оперетен състав при училище „Отец Паисий" участвува с първо действие на оперетата „Бал на цветята" от Петър Бояджиев.

От танцовите колективи жури-то остана най-доволно от смесения танцов състав при ДМЗ „Стомана", ЗММ, от женския танцов колектив при ДИП „Добруджа". С много топлота играха танцьорите от ССТ „Добруджа", пионерският танцов състав при Профсъюзния дом на културата и училище „Отец Паисий", женският танцов състав на учителките при Профсъюзния дом на културата и др.

Накрая бяха определени и първенците и добилите право да участвуват в окръжните прегледи на художествената самодейност.

ПЪРВЕНЦИ:

1. Женската вокална група при учителките. 2. Женската вокална група при ОНС. 3. Мъжката вокална група при ОС на ТПК. 4. Пионерският хоров колектив при училище „Кирил и Методий". 5. Женският битов хор при Селскостопанския техникум. 6. Танцовият състав при ДМЗ „Стомана". 7. Танцовият състав при ЗММ. 8. Женският танцов състав при ДИП „Добруджа". 9. Танцовият състав при Селскостопанския техникум. 10. Пионерският танцов състав при Профсъюзния дом на културата и училище „Отец Паисий". 11. Естрадният състав при ДП „Транспред".

(Продължава на 4-та стр.)

Слънчев празник

И ТОЗИ ДЕН дойде с много слънце и без нито намек за дъжд, но това не помрачи хубавия празник на овцевъдите и говеждовъдите от Секуловски район. Техен гост беше секретаря на ОК на БКП др. Шакир Шакиров.

В чест на този слънчев пролетен празник в Секулово бяха организирани няколко интересни прояви, които привлякоха вниманието на кооператорите.

Преди обяд се състояха конни състезания между ездачи от отделните бригади. Кушията, както казват тук, събра много любители на конния спорт. Люцерната до стопанския двор се превърна в един своеобразен хиподром, където публиката аплодира първенците в състезанието — ездачите от с. Грънчарово.

След обяд секуловци имаха възможност да наблюдават народни борби (по новия правилник), организирани от секцията по борба при ОС на БСФС. Състезаваха се такива изтъкнати борци като змс Осман Дуралиев, мс Муртаза Муртазов, мс Киркор Леонов, кмс Иван Арабаджиев и др.

Интерес за кооператорите и гостите представляваше и организираната изложба — преглед на млади животни.

Надвечер в Секулово и в съставните села по утвърдена вече традиция се състояха тържества и веселия с общи трапези, на които бяха отчетени резултатите от досегашната работа и бяха наградени най-добрите животновъди.

Между наградените са и миналогодишните първенци в овцевъдството Стоян Славов от Секулово, Димитър Белов от Грънчарово, Васил Банчев от Скала и много други.

С. ПЕТРОВ

партиен живот

Непрекъснато да се подобрява работата по патриотичното възпитание

Преди няколко дни в село Стефан Караджа се състоя събрание на комунистите от цялата община. Освен партийните членове присъствуваха и много комсомолци. Директорът на училище то прочете доклад за работата по патриотичното възпитание на народа и младежта. Докладът беше наситен с богати примери на проявен трудов героизъм от кооператори. Отразена бе и работата на общинския партиен комитет и общинския комитет на Комсомола по патриотичното възпитание на ученици те, младежта и трудещите се.

От изказванията на учители, специалисти в ТКЗС, комсомолци и други пролича голямата загриженост на общественост та за правилното възпитание на подрастващото поколение. Много обширно изказване направи учителят по история Радев от с. Стефан Караджа. Той посочи, че трябва да се използват по-умело примерите от героичната история на нашата социалистическа Родина и нейните постижения за възпитанието на народа. Героичен подвиг извършиха и кооператорите от района на общината. Те изминаха за помалко от 15 години облика на селата и своя културен уровен, укрепиха мощта на кооперативното стопанство.

Главният зоотехник на стопанството Тодор Цанков предложи да се издигнат паметни плочи във всяко село от общината на загиналите в Отечествената война от 1944-1945 година. Младежи те, постъпващи в народната армия, да се изпращат тържествено и им се поставят поръчения за достойно изпълнение на войнския дълг към Родината. Секретарката на общинския комитет на Комсомола Димитричка Георгиева говори за любовта на комсомолците към народните танци и хора, за активното им участие в колективите за художествена самодейност при читалището.

Завеждащият отдел „Пропаганда и агитация" на Окръжния комитет на Партията Николай Георгиев изтъкна, че патриотичното възпитание на трудещите се придобива все по-голямо значение. Неотразимо влияние върху него оказва и народното творчество, в което нашият народ е излял своите мъки и тегла, прославил е борбата срещу петвековния поробител и е възпял своите трудови постижения. Хубаво би било да се събират материали за историческото минало на селищата от общината, да се направи албум за успехите на кооперативното стопанство, които да напомнят на бъдещите поколения.

Събранието прие мероприятия за подобряването на формите и методите на работа по патриотичното възпитание. Няма съмнение, че това ще даде възможност за постигане на още по-добри резултати по възпитанието на народа и младежта от общината.

Трифон КУТЕВ

Из историята на световните младежки фестивали

ПЪРВИЯТ

На своето януарско заседание във Виена миналата година Международният подготвителен комитет тържествено провъзгласи: „Деветият световен фестивал на младежта и студентите „За солидарност, мир и дружба" да се проведе в столицата на Народна република България София в края на юли и началото на август 1968 година".

Деветият — пътят до него минава през Прага, Будапеща, Берлин, Букурещ, Варшава, Москва и Хелзинки.

Инициативата за световните фестивали принадлежи на световната младежка конференция, състояла се през октомври-ноември 1945 година в Лондон. На тази конференция бе основана Световната федерация на демократичната младеж (СФДМ).

Фактът, че създаването на мощна международна организация на прогресивната младеж и раждането на инициативата за провеждане на младежки срещи от световен мащаб се отнасят към годината на свършване на войната, не е случаен. Милиони хора се убедиха че само с обединените усилия е възможно да се унищожи фашисткото чудовище.

Световните фестивали станаха крупни жалони по пътя на изграждането на единен фронт на световната демократична младеж.

Почти 200 хиляди младежи и девойки са били делегати на осемте фестивала. Милиони млади хора приемаха делегатите на своя земя. Трудно е да се намери сега такава страна, пратеници на младежта на която да не са участвували макар и в една от тези световни срещи. Подготовката на фестивалите в много страни се е ръководила от широкопредставителни авторитетни комитети, в които са участвували видни общественици и държавни деятели, представители на науката и спорта.

Историята на световните фестивали, тяхната роля за развитието на международното младежко движение е неразривно свързана със Световната федерация на демократичната младеж и Международния студентски съюз, стоящи до извора на фестивалното движение и досега крачещи в първите редици на организаторите на тези срещи на младостта.

Идеите на фестивалите — идеите за мира и дружбата, не бяха и не са по вкуса на империалистическите кръгове, и то не без основание. В това движение те виждаха и виждат мощна преграда по пътя на своите антинародни стремежи. Затова историята на всички фестивали е хронология на непрестанната борба на демократичната младеж с вдеговете на мира и дружбата, с против-ниците на единството на младежта.

Още Първият фестивал срещна ожесточената съпротива на реакционните кръгове. Определен за Париж, в последния момент той беше преместен в Прага, защото френското правителство отказа да пусне в страната си участниците във фестивала. В Канада лидерите на организацията на католическата младеж скърпиха „меморандум", в който определиха фестивала като „комунистическа заплаха". Този фалшив документ бе разпространен сред младежките организации на редица европейски страни. В Англия намиращата се на власт по това време лейбъристка партия забрани на младите лейбъристи да заминат за Прага. В САЩ държавният департамент отказа да издаде на делегатите задгранични паспорти. Само благодарение на протестите на обществеността и настойчивостта на делегатите те успяха да получат паспорти и с чуждестранни паро-ходи да пресекат океана и вземат участие в Първия световен младежки фестивал.

Делегатите на Първия световен фестивал — 17 хиляди, дойдоха от 72 страни, за да развеят фестивалното знаме в Прага. Онези, които споменаха за първи път думата фестивал, станаха изразители на мислите и вълненията на цялата младеж от нашата планета. Те дойдоха тук и казаха своето твърдо „не" на войната и смело издигнаха лозунга „За мир и дружба".

Три седмици улиците и площадите на този град, залите и спортните площадки бяха на разположение на участниците във фестивала. Един ден от него ще остане завинаги в паметта на младото поколение. Хилядното множество сплете здраво ръцете си над пепелището на село Лидице, изгорено от фашистите, и мълчаливо изрече клетвата за мир и дружба, за прегражданe пътя на войната.

Първите наши участници в този фестивал са вече с посребрени коси. Двадесет години са минали от онези паметни пражки дни, когато представителите на българската младеж заедно с младежта на света вдигнаха семафора на първа среща от световен мащаб.

Младите хора напуснаха Прага с вяра и оптимизъм, че идеите на фестивала ще завладеят ума и сърцата на младежите и девойките от всички страни. Многолюдните митинги при посрещането, голямата радост на трудовите хора, вниманието, с което те слушаха разказите за неповторимите дни, прекарани в Прага, показаха силата на фестивалната идея.

Реакцията и реакционният печат в безсилна злоба хулеха фестивала. Изопачаваха неговата същност и благотворна роля, противопоставяха свои идеи и свои инициативи. Но напразно. Привлекателната сила на фестивалната идея се оказа много по-силна от всякакви измислици и заблуди на буржоазната пропаганда.

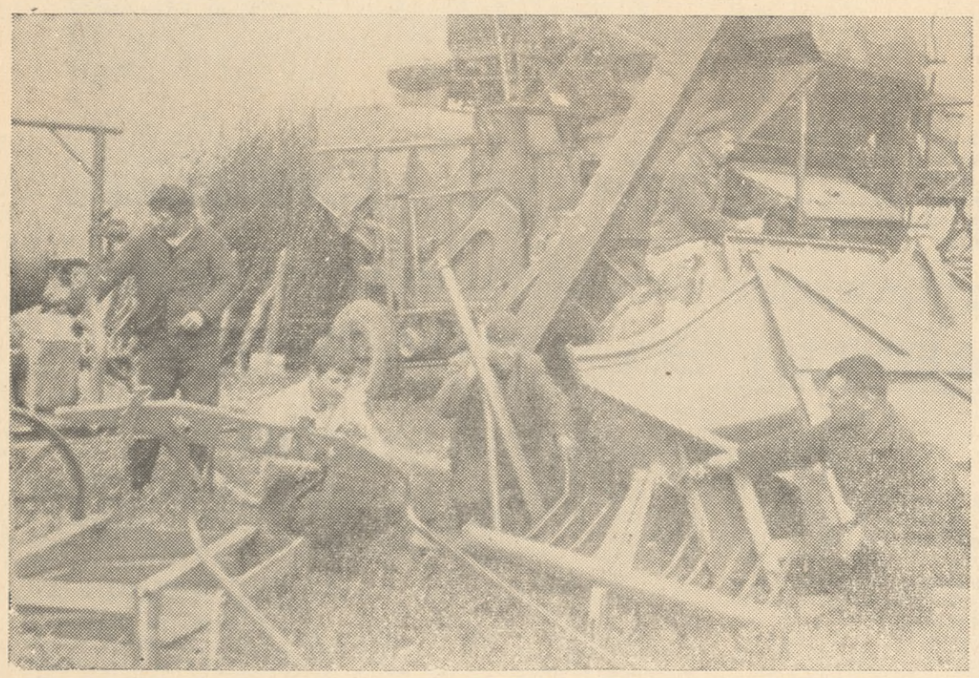
Наистина, нашият континент може да се нарече фестивален. Всички досегашни фестивали се проведоха на негова земя. Земята, заключена между Северния ледовит океан, източното подножие на Урал, Кавказките планини, Черно и Средиземно море и чак до Атлантическия океан, е твърде разнообразна и красива. А хората на тази земя ние добре познаваме. Това са потомците на онези, които за първи път запалиха рубинената звезда и възвестиха на света, че е настъпила ерата на социализма и комунизма. Това са същите хора, които воюваха срещу фашизма и капитализма и днес превръщат в реална действителност вековната мечта на човечеството.

Ние познаваме и тези, които още продължават борбата за освобождение от експлоатацията, за по-добър и щастлив живот. Това са потомците на паризките комунари и немските революционери, това са работниците и селяните на Италия, Англия, Дания и Финландия... Неспокойни, непримирими хора, на неспокоен континент.

В Прага младите хора за три седмици разсеяха скептицизма и невериего в силите на младото поколение.

С ВДЪХНОВЕНИЯ ТРУД НА МЛАДИТЕ МЕХАНИЗАТОРИ

Става дума за двайсетте комсомолци-механизатори от комплексната бригада в Старо село — една бригада колкото млада, толкова и добра, и дори може би най-добрата в окръга. Поне за миналата година тя би всички други комплексни бригади в нашия окръг, като преизпълни производствения си план с 26 000 лева. А като прибавим и това, че тази бригада съществува едва от две години, че сега създава производствени и всякакви други традиции като, разбира се, с всяка следваща година подобрява работата си и постига все повече, ще видим, че от нея тепърва има да се очакват хубави неща.

Част от бригадата ремонтира и подготвя машините за лятната кампания.
Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Всъщност тези хубави неща си съществуват в самата бригада, тя си ги е създала в продължение на тези две години, но преди да се спрем на тях, искаме да изтъкнем един друг факт. На съвещанието на механизаторите през февруари едно момче съвсем смело хвърли ръкавицата на другите комплексни бригади от окръга, като им обяви съревнование по произвеждането на сто килограма продукция за най-малко време и при най-малък разход на гориво. Това момче беше бригадният механик на стопанската комплексна бригада Иван Ганев. Не чух дали други поеха хвърлената ръкавица, но в самото Старо село ми стана ясно, че младите механизатори работят под този лозунг от създаването на бригадата и са с намерението да повишат рентабилността на своето производство. Не е лошо да се спомене, че за миналата година те произведоха чиста продукция за 240 хиляди лева, че работят на стопанска сметка и т. н.

И така половината от обработваемата площ на стопанското кооперативно стопанство се обработва от комплексната механизаторска бригада. Тя разполага с осем трактора, с три зърноком байна, един кукурузокомбайн и др. Вече са засети 600 декара грах, хиляда декара слънчоглед, 500 декара люцерна, две хиляди декара царевица, петстотин декара пивоварен ечемик и всички останали площи. От снимката се вижда, че вече се мисли за ремонта на комбайните — двата са ремонтирани — остава само още един. Това не значи, че работата на бригадата прилучва и до жътвата те ще си „клатят" краката — тепърва им предстои окопаване на царевица, слънчогледа, поливане, пръскане с хербициди — въобще не съществува опасност да останат без работа. Скоро ще започне поливането на захарното цвекло, ечемика и други култури от Бръшлянската напоителна система.

Бригадата се бори и за едно друго звание — „Бригада за комунистически труд" — още повече, че петима от нейните членове са удостоени със званието „Ударник на комунистическия труд". Миналата година са имали всички възможности да го спечелят, но там нещо при отчитането... тази година обаче не виждат какво може да ги спре. Даже и сушата, с която те възнамеряват сериозно да се преборят.

Постоянно се мисли от самите членове на бригадата по повишаването на квалификацията на всеки механизатор. Организирани са вътрешни курсове, на които се обменят и опит, и знания. За ефективността от тези курсове говори фактът, че всички се явиха на изпита в Средище и всички го издържаха много добре. Сега в бригадата няма механизатор, който да няма документ за правоуправление на трактор.

Нещо ме кара да вярвам, че тези двадесет и няколко годишни (а някои и по-млади), с обрулени и изпечени от вятъра лица, омазани и почернели, широко, по добруджански усмихнати, ще ни поднесат някоя приятна изненада. Но това е само в рамките на пожеланията, а сега можем да потвърдим факта, че комплексната механизация в Старо село е в здрави, сигурни и вдъхновени ръце. В ръцете на младите.

Николай ЗЛАТЕВ

АПОСТОЛЪТ НА МАКЕДОНИЯ

(По случай 65 години от гибелта на Гоце Делчев)

През 1878 година бе дошло така очакваното освобождение. Народът ни обаче не получи възможност да си отдъхне спокойно от робията и да поеме с пълна сила по новия си път. Зли духове му подготвиха нови изпитания, зли воля го хвърлиха в нови беди. Това внесе колебания в слабите духом, това разстрои редиците, това роди отстъпници. Но и сега, както толкова пъти по-рано, се намираха смели и мъдри хора, които не се поддадоха. Най-големият от тях с незнаеща колебание, желязна ръка пишеше: „Отцепленията и разцепленията никак да не ни плашат. Действително, жалко е, но що можем да направим, когато сме си българи и всички страдаме от една и съща болест. Ако тая болест не съществуваше в нашите прадеди, от които е наследство и в нас, нямаше да паднем под грозния скиптър на турските султани. Наш дълг е да не се поддаваме на тая болест!" Това бе Гоце Делчев — Апостолът на новата национална революция.

Гоце бе излязъл из дълбоките недра на народа и цял се бе отдал в служба на народа. Той вярваше с цялото си чисто сърце, че във всичко първа и последна дума трябва да имат обикновените хора, пред които само трябва да се открият хоризонтите на свободата и които трябва да бъдат окрилени. В това отношение той вървеше по стъпките на Левски. И също като него той седем години броди — от средата на 1895 до средата на 1903 година, из Македония и Одринско, за да предсказва, за да подготвя, за да поставя на дневен ред там общото надигане на народа.

Стигнал още като ученик в Солунската българска гимназия до извода за необходимостта от борба с османските поробители, той разширява и укрепва тия си разбирания под влияние на социализма като юнкер в Софийското военно училище. Изключен заради социалистическите си идеи, той става учител и встъпва в редиците на действуващата вече Българска македоно-одринска революционна организация. В устава на тая организация се казва, че комитетите по места „са длъжни да събуждат съзнанието за самозащита на българското население". Наистина Гоце винаги е смятал, че „моралната революция — революцията в ума, сърцето и душата на един робски народ... е най-великата задача", но за него това не е достатъчно. Той налага през 1896 година изменение в устава, а с това и в характера на организацията и оглавеното от нея движение, развивайки понататък възприетите идеи.

По чл. 1 на новия устав Тайната македоно-одринска революционна организация преследва целта „да сплоти в едно цяло всички недоволни елементи в Македония и Одринско без разлика на народност, за извоюване чрез революция пълна политическа автономия на тия две области". В тоя основен текст е целият Гоце Делчев — идеологът и вождът на едно от най-големите и най-прогресивни народни движения на Балканите.

За него въпросът за революцията е непосредствен, практически въпрос. И не бунт, а революция — същинска революция, която да помете из основи стария строй на паши и беговe и на очистеното място да установи нов строй. Многонационалният характер на движението идваше да разкрие революционни перспективи и пред другото население в Македония и Одринско, като ръководител и основна движеща сила си оставаше най-многобройното българско население. Борбата трябваше да доведе до автономия — „до пълна политическа автономия на тия две области". Пределно ясно и изключващо всяко криво разбиране. Трябва да бъде постигната пълна автономия в двете „области" Македония и Одринско. Това отразяваше тогавашните възможности, определяни от разположението на силите на международната арена, оставяйки в същото време открита вратата за по-нататъшното развитие на национално-освободителното движение до естественият му завършек.

Тая програма се зае по-нататък да облече в плът и кръв Гоце Делчев с вдигнато чело и чисто сърце. Той я излага навред — в стотици писма на тайни събрания, в отделни срещи. Той я изнася с прости думи, съсредоточено, сякаш вслушан в някакъв вътрешен глас. „Гоце не говореше на хората, а се изповядваше пред тях" — пише съратникът му Яворов. При това особено се набляга на моралния фактор — даже тогава, когато става нужда да се пусне в действие револверът или камата. За големия народен вожд революцията е и велика морална потребност и той изисква тя да бъде велика морална потребност и велико морално удовлетворение и за другите. Сам той обаче не дочаква въстанието. На 4 май 1903 г. го застига вражи куршум. Той пада с неколцина другари — четници, така както бе паднал преди това Христо Ботев. „Петнадесет часа — разказва Димо Х. Димов — турците не посмяха от куршумите на да приближат нашите убити. Петнадесет часа ние гледахме мъртвия Гоце, приведен сякаш върху гроба на Македония. И петнадесет часа ни се късаха сърцата... защото осиротяваше цял народ".

Младежки бригади за комплексна механизация

За селскостопанските труженици годините на петата петилетка са от решаващо значение. Пред тях стои задачата чрез внедряване на индустриалните методи да издигнат селскостопанското производство на равнището на промишленото. Комплексната механизация е решаващото звено на този сложен процес.

Това определя и дълга на младите механизатори. Върху тях пада основната тежест от индустриализацията на нашето селско стопанство. За осъществяването на тази главна задача в ТКЗС — Тутракан са сформирани три бригади за комплексна механизация. Техниката, която е прикрепена към тях, почти изцяло е предадена в ръцете на млади хора. Те ще демонстрират своето умение и сръчността си за производство на повече и по-евтина селско стопанска продукция при използуване пълния капацитет на машините. За младежки бригади за комплексна механизация са обявени бригадите на Иван Радев от Тутракан и на Атанас Стоянов от Царевдол.

При нас има селскостопанска техника за пълен производствен цикъл за отглеждането на редица култури. Следователно налице е нужната форма на организация, която в максимална степен ще замени живия човешки труд с механизиран. Досега главното във воденето и отчитането на съревнованието в различните други инициативи бе изпълнението на сменените норми, натоварването на машините в декари мека оран и пр. При новата организация на работа тези показатели не могат да бъдат единствени. На преден план излизат получените доби ви, обща и чиста продукция, степента на механизацията, замества нето на живия човешки труд с машината. Обществото сега се интересува не само колко площи се обработват от механизаторите, а преди всичко колко декари се падат средно на един зает в бригадата за комплексна механизация.

Младежката бригада в град Тутракан се състои от 50 машинисти на техниката, които се грижат за 18 000 декара. Един механизатор от тази бригада обработва средно по 320 декара. В младежката бригада в с. Царевдол участвуват 26 механизатори, които се грижат за 9 000 декара. Един механизатор тук обработва средно по 350 декара.

Производствената дейност е организирана на основата на технологичната карта, в която са планирани мероприятията за пълно механизиране на трудовите процеси. Заплащането на труда е в зависимост от получената чиста продукция. Новото в работата на бригадите е още е, че механизаторите дадоха обещание да работят съзнателно и задружно, да повишават чувството на дълг и отговорност пред себе си и другаря си.

Всички се радват на първоначалния успех. Торенето и сеитбата бяха завършени в срок. И така ще бъде през цялата година. Защото стремежът на младите механизатори е да достигнат постиженията на най-добрите бригади за комплексна механизация.

Стоянка БОЕВСКА
(наш кореспондент)

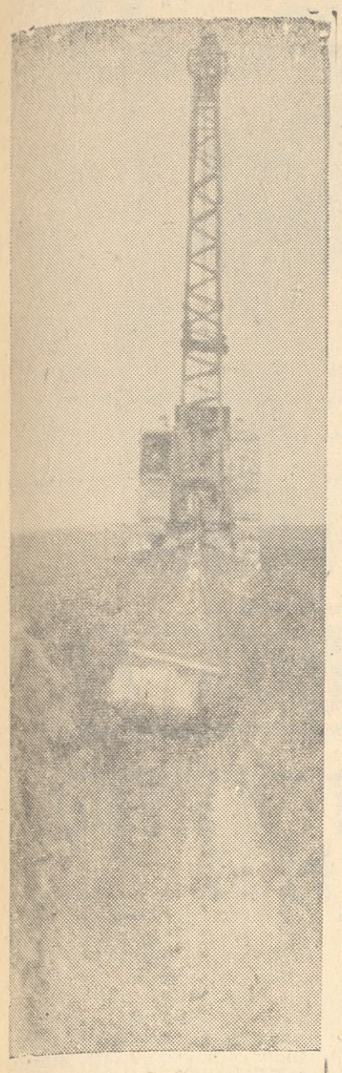
Фотообективът не е виновен

Търси се стопанинът!

На разклона за Старо село, вляво от шосето за Русе, се намира една сграда, която някогашните й създатели са благоволили да назоват „Ловен дом". И ето, че от години над този дом, в който се е пило и яло, в който са звучали безкрайните ловджийски истории, е направо казано зарязан на произвола на съдбата. Кои са причините, не ни е известно, но ако някои се приближи до него, с тъга ще спре погледа си на срутените и изчезнали безследно прозорци и врати, на изкъртените стени, по които разни елементи са оставили отвратителните си следи. Но нямат ли следи тука и тези, които са оставили така безстопанствено да се разрушава тази сграда? Не би ли могло да се превърне в нещо друго — наблизо има рейсова спирка — хората биха могли да се подслоняват поне. И кой е този стопанин, който пред очите на всички е зарязал своята собственост. Та нали обществената собственост е също наша!

Н. РОМАНОВ

На новата напоителна система, с която ще се напояват 30 000 декара от землищата на стопанствата Тутракан и Бели ца, се използува високопроизводителна техника.

НА СНИМКАТА: Мощен багер изгребва пръстта на бъдещите канали.

Нормалната гъстота на цвеклото определя добива и захарното съдържание

Оптималният брой растения на единица площ при захарното цвекло има решаващо значение за получаване на високи добиви. През последните няколко години, с внедряване на пунктирната сеитба, разходът на труд за разреждането неколкократно се намали. С оптимални сеитбени норми — 25-26 семена на линеен метър, има възможност да се осигури нормална гарниране на посевите.

У някои специалисти и механизатори има тенденция за прекомерно намаляване на сеитбените норми, като засяват под 20 семена на линеен метър. Това крие голяма опасност за намаляване броя на растенията на декар и тяхното неравномерно разпределение. Особено опасни са тия тенденции в години с ранно пролетно засушаване, както тази пролет.

В повечето страни на света цвеклото се приема в зависимост от захарното му съдържание. Този начин ще бъде въведен и в нашата страна. Тогава производителите ще имат един стремеж—да добиват повече и с по-богато съдържание на захар цвекло.

Първият етап — формирането на гъстотата, се решава от начина на сеитба, а вторият етап — от разреждането. От проучванията, които направихме в редица кооперативни стопанства, се установи, че средната гарниране е от 6 000 до 8 000 растения на декар, а в някои случаи тя спада до 5 000. Тия посеви дават по-малки добиви и цвекло с ниско захарно съдържание.

Наблюденията ни от 1967 година в ТКЗС с. Брест, ТКЗС с. Славяново, Плевенско, и др. показват, че когато растенията са над 10 000 на декар, добивите на кореноплодни и захар са по високи спрямо по-ниската гарниране.

При отглеждането на захарно цвекло на поливни условия трябва да има различие в междуредовите разстояния спрямо неполивните, но броят на растенията на единица площ да бъде еднакъв. Не бива да се отива и до горната граница към 14 000 растения на декар, защото част от кореноплодните стават нестандартни и се затруднява механизираното им прибиране.

Ясно е, че при разреждането трябва да има теоретичен разчет за 10 000 —12 000 растения на декар, което е най-подходяща гъстота за постигане на високи добиви при захарното цвекло.

Костадин БОЕВ
База по агротехника и механизация
с. Г. Дъбник, Плевенско

СРЕД НАЙ-ДОБРИТЕ

Отшумя празничното веселие, но в сърцата на хората останаха да живеят спомените от преживяното, от радостта за постигнатите трудови успехи, от похвалите и наградите. За да ги стоплят и вдъхновят за нови трудови дела пред славната 25-годишнина на социалистическата революция у нас.

Сред имената на най-добрите в кооперативното стопанство на с. Добротица тази година бяха и тези на хората от свинефермата в с. Босна. В съревнованието пред Първи май те постигнаха най-добри резултати сред животновъдите.

На дългогодишния и опитен животновъд Реджеб Юсеинов и помощниците му Халим Чаежиев и Фераим Ахмедов стопанството е поверило угояването на 1 500 прасета. Въпреки сравнително трудните условия през първото тримесечие на тази година в резултат на положените усилия за достойно посрещане на празника на труда те постигнаха забележителен успех. Среднодневният прираст при прасетата за угояване достигна на 436 грама и за всеки килограм са изразходвани по 4,347 килограма фураж. При подрастващите прирастът е 384 грама, а разходите на фураж 5,400 килограма. Полученото месо и при двете категории свине е сравнително повече от продажната цена.

В резултат на високия прираст стана възможно още през първото тримесечие да се продадат 400 прасета. С тях фермата преизпълни своя план и обещание пред Първи май.

— Успехът на свинефермата в бригадата на с. Босна—разказва главният зоотехник на стопанството Илия Матев — за нас е непознат. Високият прираст, който тя постигна, е два пъти по-голям от този, който сме имали преди 2-3 години. Но не само това. В резултат на постоянните грижи тук смъртността е доведена до минимум. Достатъчно е да се посочи, че през първото тримесечие във фермата са умрели само 7 прасета.

Причините за успеха, разбира се, не са само тези, които споменахме. Не може да се говори за висок прираст без правилно хранене. Този въпрос също е добре решен. От използуваните 108 тона концентрирани фуражи 85 на сто са смески. След като индивидуално то тегло на прасетата стигне 70-80 килограма, минават на интензивно хранене. В този последен етап от тяхното угояване прирастът рязко расте. През м. февруари беше достигнал 700-720 грама.

Прасенцата, които се получават за угояване, са не по-малки от 15 килограма. По време на храненето им тези от тях, които се развиват по-бавно, биват отделяни и угоявани самостоятелно. Така във фермата се поддържа постоянно изравнено телесно състояние на животните.

— Колкото и да говорим за ефективността на храната и условията — продължи да разказва главният зоотехник, — ние не можем да не изтъкнем решаващата роля на хората, които работят тук. Ако бригадирът Тахир Рюстемов проявява подчертан интерес към работата във ферма та, то свинегледачът Реджеб Юсеинов е истински майстор в работата си. Дългогодишната практика му е дала толкова опит, че сега други те без него не могат да си представят работата във фермата.

Иван НИКОЛОВ

Промкомбинат „Трансмариска“ набира мощ

Колективът на промкомбината в Тутракан с всяка измината година разширява своята дейност. Множат се не само производствените успехи на тружениците от това предприятие, но се разширява и материалната база на предприятието. Само през тази година работниците от механичния цех получиха от строителите две нови помещения. Към неотдавна построената сграда на леярната тези дни се прибави още една нова, по-светла и по-просторна сграда. Ще получат през годината нов просторно помещение и тружениците от лодкарския цех край Дунава. Новата сграда вече извисява снага край старите схлупени дърводелски работилници, наследени от миналото.

— Перспективите на лодкарския цех са големи — споделя главният инженер на предприятието Цезар Николов. Проявяваме повече любопитство и узнаваме някои подробности за близкото бъдеще на този цех. До 1970 година край предишните схлупени дърводелски работилници, където работят сега хората от този цех, ще израснат 4 нови сгради. И лодкарският цех ще се развие в своеобразен завод за леки плавателни съдове, с перспективи през следващата петилетка да замени необходимостта от внос на всякакви видове лодки и леки плавателни съдове. И действително дръзновението на лодкарския колектив от този цех е обнадеждаващо. Сега те произвеждат рибарска лодка, полуспортна спасителна „Чамница“, извън бордови морски спасителни лодки, глисери с различна вместимост и др. Неотдавна тук бе изработен първият четириместен моторен глисер, а след това и шестместен моторен глисер. Последният е предназначен за язовир „Искър“. С него ще порят водите на изкуственото море през време на фестивала различни пратеници от всички краища на нашата планета. С много образци ще се представят конструкторите и дърводелските работници-лодкари от този своеобразен отрасъл на промкомбината на Пловдивския панаир.

Обнадеждаващи са перспективите и на дърводелския цех на промкомбинат „Трансмариска“. Този цех сега произвежда основно дограма за строежите в окръга и отчасти мебели за домашно обзавеждане. Ала до 1970 година мебелите за домашно обзавеждане ще изместят напълно производството на дограма от производствения обем на цеха. Сега колективът на този цех начело със своя опитен ръководител Бела Сулай прави вече решителни крачки в това направление. Бригадата за изработване на мебели за домашно обзавеждане доказва на дело своята готовност за получаване на по-сложно поръчение, за изработване на серийни поръчки за домашно обзавеждане (длъжим да отбележим, че засега те изпълняват само индивидуални поръчки като домашни библиотеки, спални и пр.).

Нараства значително качеството и обемът на леярските изделия, произвеждани в промкомбината. С въвеждането на новата сграда на леярната се създава възможност да се разшири обемът на чугунените отливки и да се подобри технологията на производството, както и санитарно-хигиенните условия в цеха. Сега тук се лее голяма по ръчка метални отливки от сив чугун за силнотоковия завод „Васил Коларов“ за електротелфери. Този цех се разширява с тенденция годишната му продукция от 1 800 тона отливки да нарасне до 1970 год. на 2 800 тона.

Такива са по-важните перспективи на тези цехове от промкомбинат „Трансмариска“ — Тутракан. С разширението на производствената дейност на промкомбината в него израстват и нови висококвалифицирани кадри. В това няма нищо чудно. Нарастват мощностите — израстват и хората, подобряват се и битовите условия. На територията на промкомбината, в широкия двор край механичния и дърводелския цехове се строи физкултурен комплекс. Ще бъде построен и битов комбинат за нуждите на колектива.

Аналогични са перспективите и на другите цехове на промкомбината, разпръснати в града и близките села.

Михаил ТОМОВ

Една от добрите бригади в промкомбинат Тутракан е тази на Йордан Минчев. Тя редовно преизпълнява плана си и дава висококачествена продукция.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Консултация по въпроси на държавното обществено осигуряване

ВЪПРОС: Имам 3 деца под 16-годишна възраст и годишният доход на член от семейството ми е до 350 лв. През 1967 година получавах месечни добавки за 3 деца 45 лева месечно, като работник-хлебар към Селкооп с. Правда. Другите работници, които имат 3 деца и работят в различни предприятия, от 1. I. 1968 година получават за третото дете допълнително 10 лв., а на мен не се изплащат такива.

Имам ли право на допълнителни месечни добавки от 10 лв., като родител на 3 деца.

Запитва: Сами Алиев Каскатов от с. Руйно.

ОТГОВОР: Вие имате право на месечни добавки за 3 деца в размер на 45 лв. плюс допълнителна добавка за третото дете 10 лв. или общо 55 лв. месечно. Размерът на месечните добавки за деца се определя от годишния доход на член от семейството за предходната година. Осигурени родители по Кодекса на труда с годишен доход на член от семейството до 350.99 лв. получават добавки по размери, определени за I-ва група, от 351 до 550 лв. за II-ра група и над 550 лв. за III-та група.

Независимо от правото за получаване на месечни добавки за деца по предходната или нея и от дохода на семейството, за третото дете до навършването му на 16-годишна възраст се изплаща допълнително по 10 лв. месечна добавка.

Когато броят на децата, за които се получават месечните добавки, се намали (поради навършване на 16-годишна възраст, настаняване в заведение на пълна издръжка, поради постъпване на работа, постъпване в казармата за отбиване на редовната военна служба и пр.) добавките се изплащат в установения размер за намалената брой деца, като увеличението от 10 лв. за третото дете се запазва. Починалите и даденките за осиновяване деца не се вземат предвид при определяне броя и поредността на децата в семейството.

Пример I. Семейството получава месечни добавки за три деца по първа група 45 лв. и добавка от 10 лв., всичко 55 лв. През м. IV. 1968 година първото дете навършва 16-годишна възраст. От 1. IV. т. г. семейството ще получава месечни добавки за 2 деца, 20 лв. плюс увеличението за третото дете 10 лева или всичко 30 лева.

Ако третото дете бъде настанено в заведение на пълна държавна издръжка, за останалите две деца добавките се изплащат в размер на 20 лв., без да се дава добавка от 10 лв. Не се дава добавка от 10 лв., когато някое от децата почине или се даде за осиновяване.

Пример II. Семейството попада в I-ва група и има 6 деца. Първите три деца са навършили 16-годишна възраст. Семейството ще получава добавки за IV, V и VI дете в размер на 45 лв., без право на допълнителна добавка от 10 лв.

Пример III. Семейството попада в III-та група и има 3 деца, 2 от които са навършили 16-годишна възраст. При това положение семейството няма право на месечна добавка за 1 дете, но ще получава допълнителната добавка за третото дете от 10 лв.

Размерът на добавките се определя съобразно живите деца в семейството (собствени, осиновени, доведени и заварени), на възраст до 16 навършени години, които не работят, не са встъпили в брак и се издържат от родителите.

При определяне поредността на третото дете се вземат предвид и навършилите 16-годишна възраст рождени деца на семейството, независимо от това къде живеят и дали се издържат от родителите. Навършилите 16-годишна възраст доведени и заварени деца се вземат предвид само ако са в семейството и се издържат от родителите. Вземат се предвид също така и децата, настанени за пълна държавна издръжка в детски и други заведения. Поредността се определя според рождените дати на децата, а за близнаците по реда на раждането им.

На земеделските стопани-кооператори, осигурени за всички осигурителни случаи по Правилника за социалното осигуряване на земеделските стопани кооператори, се изплащат месечни добавки в размер на 10 лв. само за третото дете до навършване на 16-годишна възраст, независимо от дохода на семейството. Децата могат да бъдат и повече от три, важното е третото дете да е под 16-годишна възраст и да е на издръжка на родителите.

Пример: Семейството на земеделски стопанин-кооператор има 5 деца, от които първите 2 са навършили 16-годишна възраст. Семейството ще получава месечни добавки за деца 10 лв., тъй като третото поред дете е под 16-годишна възраст.

Добавките на земеделските стопани-кооператори се изплащат към трудовото възнаграждение от средствата на фонд Пенсиониране на земеделските стопани-кооператори по реда, установен за изплащане на обезщетенията и помощите при временна нетрудоспособност.

Справка: т. т. 2 и 11 от Указа за насърчение на раждаемостта (Д. В. бр. 15 от 1968 г.) и т. т. 1 и 2 от Временната наредба за изплащане месечните добавки за деца през 1968 г. на осигурените родители (Д. В. бр. 29 от 1968 г.)

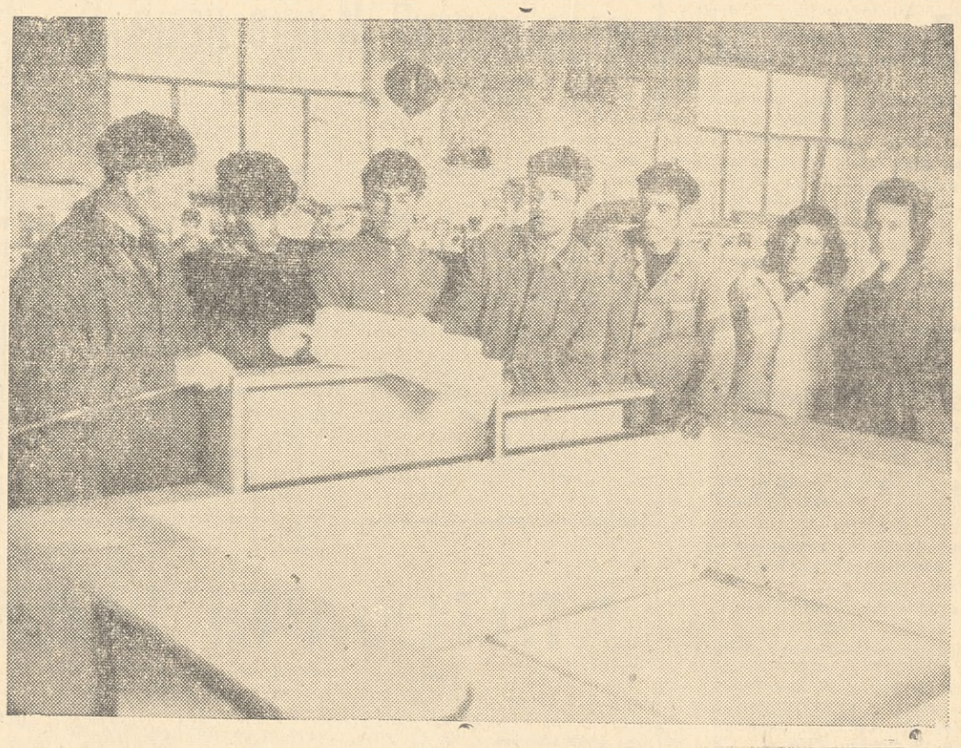
Николай КРУМОВ
— началник отдел „ДОО“

Поливат овощните градини

Сланите не засегнаха Тутраканския район, но сушата застрашава овощните дървета. Това накара специалистите да се ориентират към усилено поливане на градините. То се извършва под ръководството на главния агроном.

Полети са обилно дръвчетата от младата овощна градина, заемаща площ от 500 декара. Ежедневно водата се пренася с 5 цистерни. Предполага се, че за десет дни ще бъдат полети всички овощни насаждения, които заемат 1 500 декара площ. По този начин се решава важен въпрос за постигане планираните добиви от овощарството.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

Навременна помощ

Добри резултати постигнаха миналата година при отглеждането на градинския грах зеленчукопроизводителите от с. Искра. От неполивни площи те получиха по 280 кг добив средно от декар.

И сега сеитбата на граха бе извършена в най-подходящ срок. Растенията поникнаха навреме. Но засушаването оказа неблагоприятно влияние върху развитието им. Наистина блокът, засят с грах, е до язовира на стопанството, но на бригадата липсва необходимата техника за поливане. Затова бригадирът Хасан Алишев се обърна с молба към колегите си от с. Ситово. Оттам бе изпратен механизаторът Стоян Янев. За една седмица той успя да полее граха, безразсадните домати и морковите в бригадата на с. Искра.

Зеленчукопроизводителите от Искра са благодарни за голямата помощ, оказана им в такъв критичен момент. Тя им осигурява добро развитие на културите, постигане на планираните добиви.

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)

Новости ★ техника ★ Новости

МИСЪЛ—ДВИГАТЕЛ

Само с усилието на мисълта си 40-годишната московчанка Неля Михайлова може да премества различни предмети. За нейните удивителни способности, както бе съобщено, е снет филм.

Във филма е показан следният епизод: Михайлова седи до маса, на която е поставено парче хляб. След като се съсредоточи, тя внимателно започва да гледа хляба. Минута-две той се плъзва по масата. Михайлова се навежда и хлябът, както в приказката, подскача право в отворената ѝ уста. Михайлова движи по масата едновременно пет, стоящи вертикално цигари, към които са привързани конци. Обикновено поставената по такъв начин цигара при първото движение на конеца веднага пада.

Михайлова разлюлява и спира махалото на стенни часовници, придвижва пластмасови и кибрени кутийки, плодове, накланя празно блюдо на везна, когато в другото блюдо е поставена 30-грамова тежест, придвижва кибритени клечки, затиснати от парче пластмаса. Всичко това тя постига без каквото и да е докосване до предмета.

За да постигне необходимото за опита състояние, Михайлова понякога е напрягала мозъка си в продължение на половин час. Серията експерименти отнела няколко килограма от теглото ѝ. Пренапрежението понякога е водило до забавяне на сърдечната ѝ дейност. Движейки предметите, жената се сгърчвала цяла, напрягала мускулите на тялото си и енергично движела глава, сякаш сочейки на предметите пътя на движението им.

Михайлова уверява, че тя е наследила тази необикновена дарба от майка си. На свой ред тя я предала по наследство на сина си.

„Това не е мистика, а физико-физиологичен факт, който изисква да бъде проучен“, заяви докторът по философия професор Евгени Снитковски.

ПОЛИМЕРНА „НЕВСКАЯ“

Ленинградски специалисти са създали нова полимерна боя, наречена „Невская“. Тя притежава редица преимущества спрямо блажните бои: удобна е за работа, съхне бързо, създава пароизолационно покритие. Гамата на цветовете ѝ надминава сто отенъка. Има добра адхезия към почти всеки строителен материал. Покритието ѝ притежава висока устойчивост към действието на влагата, светлината и температурните разлики. Боята е водна дисперсия на поли метилакрилната и поливинилацетатната емулсия, защитен колоид, катализатор и съответен пигмент.

УНИВЕРСАЛЕН ВЛЕКАЧ

В Полската народна република е създаден нов малък и много подвижен универсален влекач „Уреус С—335“, предназначен за различни видове работи в селското стопанство и транспорта. Снабден е с двуцилиндров четиритактов дизелов мотор. Горивото се впръсква директно. Има мощност 30 к. с. Леко стартира при всякакви атмосферни условия. Шестскоростният реверсивен предавател дава възможност за избор на целесъобразни работни скорости в широк обхват — от 1,87 до 23,44 км в час. Особено конструираното ауспухно гърне заглушава до голяма степен шума на мотора и прави работата на тракториста по-лека.

ДИАГНОЗА ЧРЕЗ СТЕТОСКОП

Във Франция е конструиран стетоскоп, който установява характера на автомобилните аварии. Той прилича на лекарски слушалки. Апаратът е снабден със специална сонда и електронен усилвател. Сондата прослушва, открива и установява вибрацията на мотора, степента на изхабените метални части, нарушенията им в порядък и равновесие. Апаратът чува дори шум, който произхожда от разпадането на молекулярната структура на металните части.

РАДИОАПАРАТИ БЕЗ ПОПРАВКА

Датска фирма произвежда радиоапарати, конструкцията на които не изисква поправки. Те са миниатюрни — колкото кибритена кутия, и се състоят от 5-9 сборни единични части. При повреда се сменя съответната сборна част, без да става нужда от допълнителна настройка на радиоапарата.

Среща на неугасващия комсомолски ентусиазъм

(Продължение от 1-ва стр.)

та младеж и интелигенцията — да се проучват системно вълненията и настроенията на младежта и да се организират най-различни мероприятия, отговарящи на въпросите, които ги вълнуват.

Възпитаването на подрастващите поколения в дух на пламенно родолюбие е не по-малко важно звено в цялостната работа по повърата. Да се изучават героичните страници от нашата близка и далечна история и веднъж завинаги да се ликвидират проявите на национален нихилизъм и чуждопоклонничество. Нашата история, пък и нашето съвремие изобилствуват с примери на най-ярко изразена любов към народа и отечеството, на проявен героизъм и себеотрицание и пред тях именно трябва да се прекланяме.

Разглеждайки някои въпроси от работата на окръжната комсомолска организация, другарят Панев изтъкна, че характерът и задачите на повърата се разбират и в окръга, където са създадени и продължават да се създават предпоставки за неговото осъществяване. Но заедно с това той подчерта като обща слабост и за други окръзи в страната доброто разбиране на въпросите и планирането на работата, а недостатъчното добро практическо осъществяване. Препоръча да се работи още по-упорито по изглаждането на това противоречие, като се повиши повече политическата работа сред учащата се младеж и се засили участието на младежта от окръга в техническия прогрес. Накрая той изрази своята увереност, че ОК на ДКМС в Силистра под ръководството на ОК на БКП ще се справи със задачите, които XI конгрес постави за решаване. От своя страна другарят Вельо Максимов изрази надеждата, че срещата между поколенията комсомолски дейци ще даде своето отражение върху работата на окръжната комсомолска организация за извършването на големия процес по прелома в работата с младежта.

След срещата участниците в нея положиха венец пред паметника на добруджанските революционери.

* * *

Другарят Иван Панев през време на пребиваването си в нашия окръг беше скъп гост на комсомолците от Нова Черна, завода за организационна техника, Калипетрово и Иширково. Навсякъде той срещна радушен прием и готовност на младежта от окръга да се включи още по-активно в задачите, които Партията и любимият Комсомол поставят пред нея.

Николай ВЪТОВ

Празник на песните и танците

(Продължение от 1-ва стр.)

ОТЛИЧНИЦИ:

1. Женският битов хор при ТПК „Добруджанка". 2. Женската вокална група при ДИП „Добруджа". 3. Битовият женски хор при ПТУ по дървообработване. 4. Хорът при Първа гимназия. 4. Пионерският хор при училище „Н. Вапцаров". 6. Смесеният танцов състав при ДАП. 7. Смесеният танцов състав при читалище „Кирил и Методий" в квартал „Гагарин". 8. Естрадна вокална група при „Оргтехника". 9. Танцовият състав на учителките при Профсъюзния дом на културата. 10. Вокалната група при ДП „Транспред". 11. Танцовият състав при ПТУ по машиностроене. 12. Естраден оркестър при ОСПС. 13. Пионерският танцов състав при училище „Макаренко". 14. Оперетният състав при училище „Отец Паисий".

ИНДИВИДУАЛНИ ИЗПЪЛНИТЕЛИ ПЕВЦИ И ИНСТРУМЕНТАЛИСТИ:

ПЪРВЕНЦИ:

1. Гинка Николова от ТПК „Добруджанка". 2. Йорданка Георгиева от „Оргтехника" 3. Тодор Станчев от МВР — изпълнител на гайда. 4. Хрисси Агопян и Катя Георгиева от „Оргтехника".

ОТЛИЧНИЦИ:

1. Елена Кръстева от ЗММ. 2. Кръстьо Иванов от ЗММ. 3. Вълко Иванов от ЗММ. 4. Стоян Радев от ЗММ. 5. Данка Георгиева от ПТУ по дървообработване. 6. Славка Георгиева от ПТУ по дървообработване. 7. Минка Михайлова от ПТУ по дървообработване. 8. Славянка Димитрова от „Оргтехника". 9. Мариана Николова от „Оргтехника". 10. Тамара Чапкънова от „Текстил".

ДОБРЕ ПРЕДСТАВИЛИ СЕ:

1. Танцовият състав при ПТУ по градостроителство. 2. Пионерският танцов състав при училище „Н. Вапцаров". 3. Женската вокална група при промкомбинат „Текстил". 4. Битовият оркестър при СП „Комунални услуги". 5. Господинка Пенева от ПТУ по дървообработване — народни песни.

До окръжния преглед се допускат всички първенци и битовите хорове при ТПК „Добруджанка" и ДИП „Добруджа", естрадната група при „Оргтехника", танцовите състави при ДАП, читалище „Кирил и Методий" и на учителките при Профсъюзния дом на културата, пионерският хор при училище „Юрий Гагарин", оперетният състав при училище „Отец Паисий", Тамара Чапкънова от промкомбинат „Текстил", пионерският хор при училище „Н. Вапцаров", естрадната вокална група при „Оргтехника" и женската вокална група при ДП „Транспред".

Вълчо РАДЕВ

Междучасието е за отмора, но един поглед върху чертежите в кабинета по машинно чертане не е излишен.

НА СНИМКАТА: Курсисти от II курс на Механотехникума в Силистра.

ФЕСТИВАЛНИ ДНИ

ГОЛЕШ

Продължително време се готвиха певческите състави от Голеш и Краново за прегледа на художествената самодейност в общината, който се проведе на 23 април в централното село.

Първи се представиха ученическите хорове от Голеш и Краново. И двата състава развълнуваха с искреното си изпълнение.

От представилите се вокални групи на Голеш и Краново по-добре се представи тази от Голеш, с ръководител Елена Александрова.

В прегледа взеха участие и десет индивидуални изпълнители на народни песни. От тях най-добре се представиха Иванка Стойчева от Краново и Ангелина Радева от Добруджанка. Слушателите останаха особено доволни от изпълнението на Иван Маринов от Добруджанка и от изпълнението на пионерката Радка Стойчева от Краново.

Накрая журито класира вокалната група на село Голеш за окръжните прегледи. До тях са допуснати и Иванка Стойчева, Ангелина Радева и Иван Радев.

Общинският преглед беше закрит от секретаря на общинския партиен комитет Алекси Кудинов, който от името на общественността благодари на самодейците за вложения от тях труд.

Прегледът завърши с кръшни добруджански хора.

Атанас ПАНАЙОТОВ

МЕЖДЕН

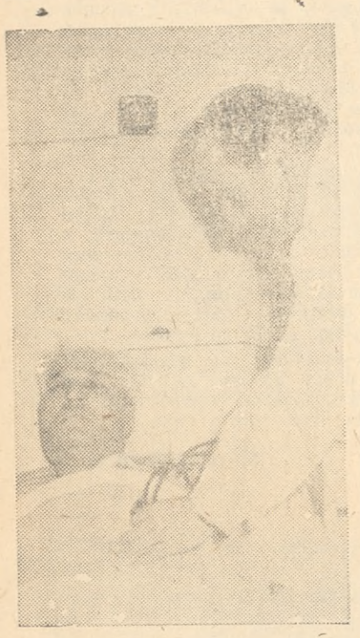
Общинският преглед на певческата самодейност се проведе на 27 април. Пред много слушатели показаха своето майсторство пионерски състави, инструменталисти, състави към читалищата.

От хоровите пионерски състави най-добре се представи колективът към училището в село Межден, ръководен от Янка Славова. От останалите състави задоволиха вокалната група от Межден и турският колектив от село Колобър.

Сред инструменталистите се наложи гайдарят Илия Стоянов от Върбино, а от певците — Неделя Стоянова от Цар Асен.

Общинският преглед завърши с младежко увеселение.

Стоянка СЪБЕВА

Едва ли има човек в Силистра, пък и в целия окръг, който да не познава д-р Кирчев. С признателност изговарят името му онези, на които се е случило да се доверят на неговите ръце и ум.

НА СНИМКАТА: Д-р Иван Кирчев по време на визитация

Карнавал в Тутракан

Не ще се забрави скоро интересният карнавал на учащите се, който се състоя в края на април в гр. Тутракан. Неделният ден позволи на много граждани да се наредят от двете страни на крайдунавската улица.

...Седмици, месеци са живели пионерите с трепетно очакване на този ден. Сега участниците в карнавалното шествие са стотици. Кой от кой по-интересно облечени—герои от приказки и романи, от петвековната борба против турския поробител, от борбата против фашизма и капитализма. Те спират пред журито, представят се. Там ги почерпват с лакомства и дават оценка на облеклото и художественото изпълнение.

Трудно е на журито. Кого да лиши от награда? Всеки старателно се е готвил. Раздават се над 40 индивидуални награди. Най-хубаво художествено изпълнение имат Цветанка Караджова (майка на Стояна от „Пристанала") и Лилия Георгиева (Гергана). Най-спорлучливо са се облекли Росен Патрашков и Лиляна Търпанова.

Викентий МАРИНОВ
(наш кореспондент)

По следите на нашата критика

„Докога лоши кинопрожекции? И още нещо..."

Ръководството на ОП „Кинофикация" — Силистра се занима с критичната статия „Докога лоши кинопрожекции? И още нещо...", публикувана в бр. 49 от 25 април на в. „Силистренска трибуна", с част от която сме съгласни и вземаме необходимите мерки за подобряване обслужването в киномрежата.

По някои от поставените въпроси обаче се налага да дадем известни обяснения, които ще осветлят много наши граждани, както и автора на въпросната статия. Защо не се прожектират филми на демократичните страни? — пита авторът. А на кои се прожектират? Над 95 на сто от филмите, прожектирани в нашите кина, са от демократичните страни. Колкото се отнася специално за филмите на Монголската народна република и ДР Виетнам, тези, които са внесени в страната, са прожектирани и на нашите екрани.

Българският филм „Горещо пладне", за който в статията е посочено, че не е прожектиран в нашия град, е прожектиран в кино „Москва" от 27 декември 1965 г. до 2 януари 1956 г. А филмът „Първият куриер" ще се прожектира в близко време. Как се съставя репертоарът на кината, също би било интересно да се знае от нашия зрител. ДП „Разпространение на филми" — София доставя филмите в нашата страна чрез създадена за целта комисия. Всички филми, които се внасят, и тези, които се произвеждат у нас, не надхвърлят 150 заглавия годишно. Филмите се разпределят от четири филмови бази в страната. Ние получаваме филмите от базата в Горна Оряховица. Тъй като 150 нови заглавия годишно не са достатъчни да покрият с премиери всички кина, често се налага да се програмират повторения.

На въпроса защо филмите идват в Силистра със закъснение ще отговорим, че движението на филмите става по определен ред. Премиерните филми се прожектират най-напред в София, след това в Пловдив, Варна, Русе, Бургас, Плевен, Шумен, Стара Загора и др., едва след което — в Силистра, Разград, Търговище и др. Именно затова филмите идват при нас след 40-50 дни.

По въпроса за западните „касови" филми като „Фантомас", „Търсете идола" и др., които според автора на статията ние програмираме много често, длъжим да кажем, че за последните десет месеца от всичко 40 повторения само три са западни филми. Необходимо е да се знае и това, че западните филми, които се внасят и у нас, не са отречени. Ние внасяме западни филми на най-прогресивни режисьори и сценаристи, като „Червената брада" на Акира Куросава, „Гепардът" на Лукино Висконти, „Джузепе Верди" на Рафаело Матарацо, „Каста дива" на Кармине Галоне, „Бабет отива на война" на Кристиян Жак и др.

Ние не можем да лишим нашия зрител от приключенски филми, тъй като те внасят известно разнообразие в репертоара на кината, към което мнозинството от публиката, особено младежта, има положително отношение.

БЕЛЕЖКА НА РЕДАКЦИЯТА: Въпреки дадените обяснения, ние смятаме, че остава открит въпросът за лошите кинопрожекции в силистренските кина. И не само в силистренските. В момента получихме писмо от група комсомолци от с. Долно Ряхово.

Ето какво пишат те:

„Ние сме малко младежи в селото и единственото ни развлечение е киното. В два дни от седмицата в селото трябва да се прожектират филми. Но това не се изпълнява, тъй като киномеханикът Мюмюн не идва. Има случаи, когато сме го чакали до 21 часа, но напразно. Чакахме го една вечер до късно и като разбрахме, че няма да дойде, си тръгнахме. В това време той дойде. Питаме го ще има ли прожекция, а той отговаря, че няма да има, понеже бил пиян и едва пристигнал с мотор от Дунавец. Мюмюн си има помощници, които често го заместват. Но когато се повреди машината, киномеханикът прекъсва, защото помощниците му не разбират нищо от киномашина".

НОВИ КНИГИ

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Фестивал на баскетболната младост

В събота, когато тържествено прозвучаха фанфарите и дадоха началото на юбилейния фестивал на баскетболната смяна в нашия окръг и пъстроцветната колона премина в марш пред многобройните любители, се разбра, че ще се водят оспорвани и напрегнати битки. Наред със силните отбори на Силистра, Калипетрово, Иширково, Нова Черна бяха и тия, които правят първите крачки на окръжен терен (Чернолик, Старо село, Цар Самуил). През тия два дни ние бях ме свидетели на изявите на баскетболния елит, на тези, които излязоха най-достойни на пунктовите първенства.

В четирите възрастови групи — пионери, пионерки, юноши и девойки — младша възраст си дадоха среща над тридесет отбора. През двата дни бяхме свидетели на много жар, амбиции и добро спортно майсторство, проявено от участвуващите отбори.

Купите вече имат своите притежатели. Шампионите са вече определени. През тази година наблюдавахме играта и на най-малките — пионери и пионерки от шести клас. След успешен ход в подгрупите на отборите на Силистра и Иширково малките състезателки на финала застанаха в директен двубой, за да определят новия шампион. Победителки излязоха силистренските момичета (тр. Н. Николов), но победата еднакво добре би прилягала и на отбора на Иширково. Но в ония последни 15 секунди, когато те водеха, не им достигнаха тактически сили и загубиха само с една точка.

При пионерите по стара традиция на финала се срещнаха отборите на Силистра и Нова Черна. Очакванията за интересен двубой не се оправдаха. Момчетата от Нова Черна рано свалиха гарда и позволиха на своите противници леко да ги победят с 25:10.

Много по-интересна борба се разви при девойките и юношите. След като отборът на Калипетрово преодоля съпротивата на Тутракан и Цар Самуил, а отборът на Силистра победи Иширково и Белица, на финала тези два отбора изнесоха интересен и много емоционален двубой. Традиционната победа с мини малка разлика на силистренските момичета през последните години този път бе нарушена. Контузиите на някои от основните състезателки от отбора на Силистра не позволиха на треньора Бояджиев да ги използува пълноценно. А като се знае и проявения спортен дух на калипетренските момичета, те се поздравиха с една заслужена победа, която им отваря пътя за републиканското зонално първенство.

При юношите до финалните битки борбата протичаше според прогнозите. Първият състав на Силистра последователно сломи съпротивата на Айдемир, Дуловo и Чернолик и с това доби правото за финал. На отбора на Нова Черна беше леко срещу Ситово и Тутракан. В тази група интересно се развиха борбата между втория състав на Силистра, съставен от тези, които идната година ще облекат представителния екип на Силистра и ще защитават реномето на нашия баскетбол на републиканските терени, и Нова Черна. При една равностойна игра в последните минути по-голямата рутина на състезателите на Нова Черна си каза думата и те спечелиха с минимална разлика. Във финалния двубой между първия състав на Силистра и Нова Черна се наблюдаваха елементи от съвременния баскетбол. Силистренските момчета, водени умело от своя капитан Орлин Дренчев, използвайки от личните качества на своя нападател Божидар Чонков, след неуспешни първи десет минути успяха да изравнят играта, да поведат в резултата и последният съдийски сигнал отбори 13 точки в тяхна полза.

Иван ПЕТРОВ

НА ЛАГЕР-ШКОЛА В РАДЕНБЕРГ

Олимпийските игри в Мексико ще се проведат както е известно на 2 000 метра над морското равнище. Затова отборите на всички страни предварително провеждат подготовките си при условия близки на олимпийските.

Нашият олимпийски и национален отбор на средни и дълги разстояния от 22 април се намира на лагер-школа във високопланинската база на ГДР — Раденберг. Тя е разположена в югоизточната част на ГДР, до чехословашката граница на височина над хиляда метра над морското равнище. Обкръжена отвсякъде с гъсти борови гори, спортната база е обзаведена много модерно, с всичко необходимо за пълноценното провеждане на тренировките.

В състава на нашия национален отбор влизат Исмет Мехмедов и бившата възпитаничка на силистренския спорт Лениранка Добрева. Състезателите съзнателно провеждат своите дву- и триразови тренировки. Освен индивидуалната подготовка се провеждат и съвместни тренировки с бегачите на ГДР. Между тренировките от двете дву- и триразови тренировки разговори и дискусии, обменят се мнения по съвременните методи на спортната тренировка.

Тевфик НАСЪФОВ

ГДР — РАДЕНБЕРГ

Купата на Силистра в „Славия" — София

Купата, учредена от градския народен съвет в чест на 1 800-та годишнина от създаването на Силистра като град и двайсет години силистренски баскетбол, събра на спортния комплекс двукратния европейски клубен шампион „Славия" — София, участникът в „А" елитната група — отборът на „Спортист" — Кремиковци, и младите представителки на „Доростол" — Силистра.

На този турнир се срещнаха голямата рутина и спортен стаж на състезателките от софийските отбори и младостта и амбицията на силистренските момичета. През тези три дни любителите на баскетбола успяха да се запознаят с играта на големите светила на българския баскетбол, тези които донесоха най-голяма слава на Родината. Многократно за отличните си прояви бяха аплодирани заслужилите майстори на спорта Ваня Войнова, Дора Дамянова, Дора Василева и Таня Тодорова.

Срещите протичаха по протокол. През първия ден отборът на Кремиковци успя да победи Силистра, но в играта нямаше очаква качество и финес, което бе проявено в мача между отборите на „Славия" и „Доростол". Елегантната игра на славистките приятно радваше окото на многобройната публика. За равенство в играта не може и да става дума. В този мач на преден план се набиваше безупречното държание на състезателките от „Славия", тяхната виртуозна техника и уважение към своите противнички. Във финалния двубой отборът на „Славия" успя да се наложи категорично над отбора на Кремиковци и с това стана първият носител на купата на град Силистра.

Младата баскетболна смяна успя не само да се запознае с играта на отличните състезателки, но и с техния спортен път. На импровизираната среща със заслужилите майстори на спорта младите баскетболистки от окръга научиха за техния живот. С много топлота Ваня Войнова разказа за успехите на клубния и националния отбор на нашата страна.

Признателността на силистренската баскетболна младост към многоуважаваните майстори бе изразена от капитана на силистренския отбор Ваня Целова.

Похвална е инициативата на градския народен съвет и дружество „Доростол" за организиране и провеждане на турнири от този род с ведущи отбори от страната.

Ангел КАЛИНОВ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 54 (1371) | Четвъртък, 9 май 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ВСИЧКИ СИЛИ И СРЕДСТВА ЗА КОМПЕНСИРАНЕ НА ЗАГУБИТЕ

БЪРЗИ, ЕФИКАСНИ МЕРКИ

Неотдавна в Окръжния комитет на Партията се състоя среща с председателите на ТКЗС, на която бе поставена с тревога задачата за повсеместна борба със сушата.

Силното засушаване сега създава опасност и за кооперативното стопанство в с. Попина. То поставя под съмнение изпълнението на плана и на обещанието, което дадоха кооператорите, механизаторите и специалистите пред Партията.

Тревожното положение застави партийното и стопанското ръководства на кооператива да създадат специална комисия, оглавявана от председателя на стопанството Тодор Драгнев, която провери състоянието на културите и нанесените загуби.

Комисията стигна до извода, че положението на есенните посеви е твърде лошо. От 12 500 декара пшеница се очакват загуби от 875 тона, а това са 104 000 лева. От ечемика загубите се изчисляват на 27000 лева. Загуби се очакват и от трайните насаждения. Общо досега се предвижда щетите да достигнат сумата 137 517 лева.

Направените изводи бяха обсъдени на разширено съвещание на партийния комитет и управителния съвет на стопанството. Много бяха споделените мисли и направени препоръки.

Главното в работата сега си остава борбата за запазването на влагата в почвата и унищожаването на плевелите. Пуснатата бе в пробна експлоатация напоителната система „Попина“, която ще даде възможност да се напояват 4 000 декара лозя, овощни градини и други култури.

За да може да се компенсират очакваните загуби, ръководството на стопанството предвиди да се засадят допълнително 150 декара с тютюн от сорта „Харманлийска басма“. Да се засадят 50 декара ранни домати, за които стопанството има площи и необходимия разсад. Предвижда се да се засее среднорано зеле, да се уплътнят зеленчуковите площи и в тях да се засее царевица.

Засега мнението и оценката на стопанското ръководство и специалистите е, че възможностите за получаването на по-богата реколта от лозята, кайсиите и зеленчуковите градини е по-голяма от миналата година. Това ги кара да правят всичко възможно, за да може да се осигури допълнително производство на 300 тона ранни домати и толкова грозде, над 10 тона кайсии и др., които да донесат не по-малко от 58 000 лева.

За да може да се компенсира и останалата разлика, вниманието ще се насочи и към допълнително засетите култури. Решително да се подобри грижата за машините и борбата за икономии на горивни и смазочни материали, резервни части и др.

Допълнителна продукция се очаква и от животновъдството. От говедовъдството и овцевъдството трябва да постъпят 80 тона мляко и от птицевъдството 150 000 яйца в повече.

Предвидените допълнителни доходи засега надвишават със 7000 лева очакваните загуби. Това, разбира се, до голяма степен зависи от по-нататъшните грижи за културите и степента на работата по осъществяването на предвидените мероприятия.

Колю ИВАНОВ

За да бъдат по-малки щетите

Навреме започнаха борбата със сушата кооператорите от бригадата в с. Суходол. Използувайки водата от микроязовира с помощта на дъждовална машина, трактористите Хасан Рашидов и Еюб Халидов досега са напоили над 96 декара овощна градина, 120 декара царевица за силаж и 20 декара зеленчукова градина. Сега вниманието е насочено към есенниците.

Преди няколко дни завършиха облицовката на 800 метра канали, с помощта на които ще продължи напояването на зеленчуците върху 400 декара площ. До миналата година получаваните тук зеленчуци бяха предназначени само за задоволяване нуждите на кооператорите от бригадата. Сега площта от 120 декара е увеличена на 420 декара, от които 350 декара са засадени с домати, а 70 декара с лук. От тях бригадата е предвидила да се получат за нуждите на вътрешния и външния пазар не по-малко от 1050 тона домати и 140 тона лук, с които ще бъдат компенсирани голяма част от загубите.

В бъдеще предвидено е да се удължат каналите и се осигури поливането и на площите, засети с люцерна.

Исмаил МАХМУДОВ

Сушата ще отстъпи

С всеки изминат ден все по-заплашваща става настъпилата суша, а с това и борбата за нейното преодоляване. В битката за компенсация на загубите сега се използуват всички средства. Най-силното оръжие обаче си остава водата. С нейна помощ в тези решителни дни кооператорите от стопанството в с. Старо село правят всичко възможно, за да накарат земята да роди повече.

В разгара на битката са сега хората от тракторно-полевъдната бригада на Велико Великов, които с помощта на две дъждовални машини са на денонощно поливане. За втори път се поливат 400-те декара със захарно цвекло, полети са вече 200 декара ечемик, 600 декара люцерна, 150 декара пивоварен ечемик.

Заедно с повторното поливане на цвеклото усилено се подготвя поливането на царевицата.

Усилено поливат и хората от бригадата за комплексна механизация на Неделчо Бончев. С помощта също на две дъждовални машини те са полели вече 120 декара пивоварен ечемик, 450 декара люцерна, 50 декара захарно цвекло за втори път. След като завършат повторното поливане на цвеклото, ще подадат вода на люцерната след първия откос и на ечемика.

Не изостават в борбата със сушата и хората от лозаро-овощарската бригада на Григор Керанов. Те успешно поляха 202 декара нови ягодови насаждения и 160 декара междинни култури. Вода получиха и младите кайсиеви дръвчета върху площ от 400 декара. Поливането продължава с грижата за 50-те декара вкоренили се на лозови пръчки.

Битката със сушата сега е главната задача и затова старо селци упорито я провеждат, за да победят природата.

Н. ИВАНОВ

ВОДА В ЗАЖАДНЕЛИТЕ ПОСЕВИ

Поливането на посевите сега е най-важна задача за кооператориге от ТКЗС с. Зафирово. Стопанството разполага с пет язовира. Водите на два от тях ще се използуват за нуждите на зеленчукопроизводството. А на останалите три вече се използуват най-рационално за напояване на редица полски култури.

Изпълнението на тази задача се извършва механизирано чрез трите дъждовални машини, с които разполага Зафировският кооператив. Поради това в напояването са ангажирани твърде малко хора.

До днес в цялото стопанство са полети над 500 дка, засети с пшеница, 260 дка царевица за зърно, 100 дка овощна градина, 100 дка кръмно цвекло, 105 дка коноп и някои други култури. В зеленчуковите градини засега са полети около 50 дка главно тези площи, на които е изнесен разсад. Или общо землището на цялото стопанство са полети над 1 200 дка. Проникналата в почвата вода оказва благотворно влияние върху развитието на посевите и ще осигури получаването на нормална реколта от тях.

В момента напояването на културите продължава с усилени темпове. Всеки ден няколко десетки декара получават необходимата за развитието на посевите влага.

М. ТОДОРОВ

ВЕЛИКА ПОБЕДА

НА 8 МАЙ 1945 година представители на хитлеристкото главно командуване подписаха в берлинското предградие Карлхорст акта за безусловна капитулация на Германия. С това признаха позорния крах на своята войнолюбива политика, насочена към унищожението на човечеството. В същия ден Президиумът на Върховния съвет на СССР прие указ, с който обяви 9 май за Ден на победата.

С величествената победа на Съветската армия над фашистка Германия бе сложен край на Втората световна война, продължила повече от шест години и донесла неизброими нещастия, лишения и несгоди за народите на европейския континент. Основната тежест в разгрома на фашистката военна машина изнесе Съветският съюз. Неговите доблестни въоръжени сили нанесоха последния съкрушителен удар на хитлеристките орди в бърлогата им и спасиха човечеството от по-нататъшно изтребление. Именно за този хуманен подвиг Съветската армия беше наречена армия-освободителка на народите. Целият свят се убеди в силата, мощта и непобедимостта на революционната Съветска армия. Затова винаги слави саможертвата ѝ, извършена в името на човека.

Ужасите на мръсната война най-ярко върху своя гръб изпитаха съветските хора. В тяхната страна фашистките изверги отнеха живота на 20 000 000 граждани, унищожиха 70 000 села и градове, изкараха от строя много заводи и фабрики, парализираха за дълго устремния ход на социалистическата икономика. Ала народите от родината на великия Ленин не склониха глава пред коварния враг. Превъзмогвайки големите трудности в началните моменти на войната, те намериха сили и възможности да продължат борбата до окончателното изгонване на фашистите, дръзнали да ги поробят. Мъдрата КПСС поведе народите на необятната страна на щурм срещу палачите. И в тази величава битка на живот и смърт победител стана Съветският съюз.

Историята записа в златните си страници великата саможертва на хиляди съветски бойци и офицери. В дните и годините на войната милиони граждани на СССР работеха еднакво в тила и на фронта за разгрома на хитлеризма. В освободените територии на страната, от пепелищата на войната бързо се възстановяваше народното стопанство. Всичко беше подчинено на победата на фронта. И героизъм проявяваха не само войниците, а и мирните граждани. След победата само за няколко години. Съветският съюз възстанови щетите, нанесени от врага.

Победата над фашистка Германия е със световноисторическо значение. От нея се родиха нови 11 социалистически държави в Европа и Азия. По пътя на социализма тръгна и нашата Родина. Заслугата за това е безспорно и на легендарната и непобедима Съветска армия. И признателността ни към нея е още по-голяма, защото това е второто ни освобождение от нашия по-старши славянски брат.

Нашият народ се гордее с приноса на армията ни, която воюва за изгонването на фашистите от Балканите и ведно със съветските бойци дари свободата на Унгария и Югославия, сражавайки се до последния миг за унищожението на хитлеризма. С това Българската народна армия изпълни достойно своя интернационален дълг и изми позорното петно, което продажната буржоазия бе лепнала върху името на скъпата ни Родина, включвайки я на страната на фашистка Германия.

Широко известни са и величавите подвизи на бойците от бившия 31 Силистренски пехотен полк, които удържаха десетки победоносни сражения над фашистите по бойните полета на Югославия, Унгария и Австрия. И с право полкът бе наречен „железен“. Десетки бойци от нашия край дадоха живот си за освобождението на унгарци и югославяни от лапите на фашизма. Десетките паметници в тези страни напомнят за самопожертвователността на българските бойци.

Макар че са минали вече 23 години от победата над фашизма, западногерманските нацисти все още търсят изява за реванш. Но народите на социалистическата общност и всички борци за мир по света са на щрек. Те няма да допуснат отново да погинат милиони невинни хора от безумието на шепа войнолюбци, отново да се залее земята с кръв.

Нека да тържествува всепобедното дело на Девети май!

Преизпълняват своя план

От няколко години овчарите и пастирите от бригадата на Сабри Махмудов в село Калугерене се славят сред животновъдите на ТКЗС — Главиница. Те превърнаха животновъдството в бригадата си в рентабилно. Нареждат се винаги на първо място сред другарите си.

И сега радостта на овчарите Мехмед Ахмедов, Джемал Шефкъев, Съткъ Хаккъев, Нури Алиев и Ахмед Алиев е голяма. От отгледаните 640 овце, те получиха 825 агнета при план 640. А планът за агнешкото месо бе преизпълнен с 2 тона. Отбитите 350 агнета за разплод тежат по 33 килограма. В чест на своя празник те изпълниха предсрочно плана за мляко. До края на м. юни ще продадат на държавата 15 тона овче мляко над очакваното.

По предварителни данни надпланов ще бъде и настригът от вълна. Сега овцете се отглеждат лагерно в местността „Кулфалджа“, където пашата е добра.

Д. АХМЕДОВ

В най-благоприятен срок

Добър тютюнев разсад произведоха кооператорите от с. Правда. Закален и здрав. Те подготвиха площите, които ще бъдат заети с тази култура, според изискванията на агротехниката.

Разсаждането на тютюна започна в най-благоприятен срок, още преди 1 май. На първо място в бригадата е семейството на Мехмед Наимов. Работата продължава при добра организация.

Ферхад БОНЖУКОВ

Заминаха първите бригадири

Славното бригадирско движение, утвърдило се като оригинална форма за трудово и патриотично възпитание на младежта, тази година започва от девети май — Деня на победата. Първата национална младежка бригада ще сложи началото на бригадирските трудови успехи в развитие на Родопа — на горско стопанство „Васил Коларов“. В нейните редици ще се влеят над 600 младежи и девойки от цялата страна.

Един от отрядите на националната младежка бригада ще бъде отрядът „Дочо Михайлов“, съставен от комсомолци от Силистренски окръг. По случай изпращането на седемдесетте бригадира от нашия окръг вчера пред Окръжния комитет на ДКМС — Силистра се състоя кратко, вълнуващо тържество. Секретарят на ОК на ДКМС Христофор Вълчанов сърдечно приветствува бригадирите и, пожелавайки им големи трудови успехи, връчи знамето на командира на отряда. Бригадирите обещаха, че ще продължат традицията на хубавото представяне на силистренската младеж по национални младежки обекти.

Николай РОМАНОВ

Оживени поля

В тези слънчеви майски дни всяка сутрин кооператорите от бригадата в с. Ножарево с каруци се отправят към кооперативните ниви. Тук винаги можете да видите звената на Хаккъ Якубов, Юсуф Еюбов, Зейнеб Бедриева и Рефие Ибрямова.

Сега те разреждат и окопават слънчогледа. Част от хората засаждат тютюна. Само за няколко дни са разредени и окопани над 600 декара слънчоглед и са засадени над 25 декара тютюн. Всеки техен успех сега е част от трудовата надпревара пред славната 25-годишнина от Деветосептемврийската победа у нас.

В близки дни ще започне окопаването и на захарното цвекло, а с това ще продължи борбата за високи добиви от тази култура.

Ахмед ДЕМИРОВ

РЪЦЕ, КОИТО РАЖДАТ КРАСОТАТА

С ПРОИЗВОДСТВЕНИЦИТЕ от първа бригада на цех „Фина керамика“ при промкомбинат „Камъшит“ — Силистра разговорът започва обикновено и непринудено. А теми за интересен разговор има много, защото всяка една манипулация, която се извършва тук, заинтригова посетителите. Погледът ви ще се задържи задълго и върху грънчарското колело, и върху готовите сервизи, вази и чинийки, наредени по рафтовете, а при декораторките ще поостанете повечко, защото тук цялата продукция на цеха излъчва цветна фантастична дреха.

Хората от първа бригада на цеха познават добре тънкостите на своята ежедневна работа и онова, което за непознатия човек би се сторило невероятно трудно, тук се изработва бързо и старателно. Красотата на продукцията, на тези прекрасни по форма предмети е последствие именно на тези две качества — на това учение, на тази похватност и старание.

Ето мекота добре омесена глинена топка, поставена веднъж на диска на грънчарското колело, започва своята бърза „еволюция“. Само едно изкусно движение на пръстите и мъртвата безжизнена глина сякаш оживява.

Продукцията на бригадата с ръководител Гана Коларова е известна в много близки и далечни страни. Италия, ГФР, Чехословакия, СССР, са постоянни клиенти.

През месец април тук е произведена продукция за 13 500 лева вместо за 8 500 лева.

— При нас всеки работи внимателно и с чувство за отговорност. Това ни помага да не имаме никакви рекламации — пояснява бригадирката. — Пък и хубаво е да имаш такива производственици като Гинка Жекова, Теодора Димова, Ирина Димитрова, Петър Жеков и др., на които може да се разчита в най-трудния момент. Взаимопомощта тук е на уважение и „почит....

Бръмчи грънчарското колело и тананика своята хилядолетна прастара мелодия. То помни и изящните римски амфори, дело на сръчни незнайни майстори, и красотата, която сега извайват върху диска му новите хора.

— Между двете бригади, на нашия цех се води постоянна надпревара в работата. Трудно е и на двата колектива, защото изкусни хора не липсват и от двете страни — пояснява др. Коларова. — Това съревнование ни помага много. Ето — сега всеки един от нашите хора извършва, което и да е манипулация за рекордно кратък срок. Поради това, че работихме добре през миналия месец, ние бяхме удостоени от ръководството на промкомбината с отличие за добро качество. Но втора бригада е по стъпките ни и никой не отпуска длани...

Р. РУСЕВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 6. V. 1968 год.

ТКЗС	Засаден тютюн в %	Засадени лозя в %	Разреждане на слънчоглед в %	Полети есенници в дка
Айдемир	0,6	75	0	
Калипетрово	11,2	100	100	
Бабук	25	х	0	150
Алфатар	14	х	38,4	
Алеково	5,6	79	0	
Ширково	25,6	х	33,2	250
Смилец	40	45,4	100	
Попина	х	х	61,7	
Сребърна	х	х	80	130
Ситово	24,2	113	24,6	
Срацимир	х	х	61,7	
Кайнарджа	9	90	70	
Голеш	20	88	0	
Средище	8,1	х	63	
Тутракан	2,5	х	95	
Нова Черна	0	111	37,5	5390
Старо село	х	х	100	190
Белица	38	95	100	
Главиница	16,4	72,2	100	
Ст. Караджа	42,8	х	100	
Сокол	8,1	100	37	56
Зафирово	25	48,6	100	500
М. Преславец	54	0	0	
Дулово	9,4	83,3	26,3	
Междел	19,6	100	8	
Окорш	14	100	0	
Секулово	32,2	90,9	22,2	
Добротица	24	139,3	3,7	
Черноли к	26	89	54,5	
Пансиево	13,3	100	32,3	
Всичко ТКЗС	19,1	89,2	47,2	6666

Партиен живот

Активността порасна

Бюрото на първичната партийна организация при животновъдството в село Чернолик разгледа обстойно статията „Твоята партийна организация“, поместена във вестник „Силистренска трибуна“. После това направиха и партийните групи по производствени участъци.

Колективът на овцевъдите—комунисти реши и тази година да бъде на челно място в съревнованието за получаване на по-голяма продукция. Същевременно овчарите ще водят борба за посрещане на 25-годишнината от победата на Деветосептемврийското народно антифашистко въстание, като се стремят да достигнат успехите на най-добрите овцевъди от окръга. Първите резултати, постигнати през тази година, убедително потвърждават тяхната твърда дума.

В редиците на първенците се га са А. Адемов и Мехмед Ахмедов. По тях се равняват и останалите овцевъди. Целта е всички да се поздравят с високи постижения в работата в чест на славния юбилей на свободата.

Ферад ЗЕКЕРИЕВ

Пред 25-годишнината на Девети септември

С ТВОРЧЕСКА ИЗЯВА

Решението на Политбюро на ЦК на БКП от 10 ноември 1967 година за всенародно честуване на 25-годишнината от победата на социалистическата революция в България даде нов подтик за творческа изява на много инициативи и начинания. Общинският партиен комитет в с. Калипетрово със секретар Трифон Куцаров дълго обсъжда какво комитетът и комунистите от общината ще направят за достойното посрещане на този юбилей.

Както и в други случаи, така и сега трябваше да се започне с борбата за получаване на високи добиви. Затова и комунистите, сдружените земеделци, комсомолците и всички кооператори дадоха обещание да получат по-големи резултати от растениевъдството и животновъдството. Ще се борят, за да получат свръхпланова продукция от растениевъдството за 151 680 лв., а от животновъдството за 17 830 лв. Заедно с това общинският партиен комитет и управителният съвет на ТКЗС набелязаха и мероприятия за техническия прогрес, като отделиха голямо внимание на проблемите на комплексната механизация, използуваемостта на селскостопанските машини и автотранспорта.

Партийният комитет, първичните партийни организации, комунистите, комсомолците и останалите кооператори вече осъществяват приетите партийно-политически мероприятия. На първо място трябва да изтъкнем масовостта и всеобхватния характер, което е получило социалистическото съревнование. Тук най-широко е полето за действие. Инициативите се раждат една след друга. Секретарят на първичната партийна организация в животновъдството Димитър Курдоманов не изпуска никога от погледа си работата по разгръщането на съревнованието. Няма седмица, в която да не се провежда „Ден на животновъда“.

В партийната организация при растениевъдството със секретар Христо Нечев въпросът за качеството на извършваните селскостопански работи е поставен на първо място. Тук активистите на партийното бюро Руси Жечков, Милко Вричев и сам партийният секретар отделят значително място в своята разяснителна работа наред с текущата политика и на въпросите, залегнали в 44-то постановление на ЦК на БКП и МС. Особено внимание отделя на движението за комунистически труд секретарят на партийната организация към странични предприятия Георги Кожухаров.

Двигател на много други инициативи е партийният комитет. По негов почин през февруари се състоя среща на участниците в движението за комунистически труд, на която е направена обстойна оценка за постигнатото. На срещата участниците излязоха с призив за разрастване на движението в чест на юбилейната година.

Сега сред трудовите колективи се разгръща още по-упорита борба срещу сушата, за завоюване на още по-големи успехи в съревнованието. Трудовите колективи масово се присъединиха към призива на в. „Работническо дело“ и Радио София за завоюване юбилейната значка и „Паспорта на победата“, учреден в чест на 25-годишнината на социалистическата революция в България. За тази цел партийният комитет много широко се опира на активната помощ на специалистите от стопанството, на управителния съвет на ТКЗС. Всичко това създава реална предпоставка за внедряването на по-голяма конкретност и целенасоченост на социалистическото съревнование.

Както в обещанията на кооперативното стопанство, така и в партийно-политическите мероприятия са отразени действителните възможности на кооператорите, механизаторите и техниката в борбата за използуване на основните фондове. В тях е набелязано това, което Партията иска от всеки кооператор, специалист и ръководител — да повишава ефективността на своя труд и да постига още по-голям икономически резултат.

Колкото повече се доближаваме към деня, в който ще честуваме 25-годишнината на социалистическата революция в България, толкова повече расте размахът на съревнованието. Няма съмнение, че кооператорите от с. Калипетрово в тази благородна трудова надпревара ще завоюват нови трудови успехи, които ще бъдат най-достоен дар в чест на юбилейната годишнина на свободата.

Кольо ВЪРБЕВ

Всеки комунист е на поста си

Териториалната първична партийна организация в село Зафирово развива активна дейност. Работата на партийното бюро и на групите сега е насочена за достойното посрещане на 25-годишния юбилей на свободата.

Най-добри постижения в социалистическото съревнование постигна партийната група при търговията с отговорник Събка Пенева. Тя често провежда сбирки, на които се отчитат постигнатите резултати в съревнованието по изпълнението на плана за стокооборота.

Партийната група при учителите също дава своя принос. Учителите подготвят и изнасят лекции сред населението, посветени на патриотичното възпитание и по други проблеми на партийно-политическата работа, осъществявана от общинския партиен комитет. Включват се масово в обществения живот на селото.

И останалите комунисти от организацията работят дейно за посрещането на славната годишнина от победата на социалистическата революция у нас.

Кина ДАЧЕВА

НЯМА ДА ПРЕСТАНЕМ ДА ОБИЧАМЕ СВОБОДАТА И МИРА

Гърция. Слънчева Елада. Родина на митически герои, люлка на цивилизацията, страна на свободолюбиви и горди хора. Тя ни е добре позната от учебниците по история, от неповторимите паметници на древността, от произведенията на Омир и Аристофан, от вълнуващите, незабравими мелодии на забележителния гръцки композитор Микис Теодоракис.

Под синьото небе на Гърция живее и се труди мъжествен народ, който неведнъж е преживявал сурови изпитания. Много пъти чуждестранни завоеватели и вътрешната реакция са се опитвали да поставят гръцкия народ на колене, прибавяйки към развалините от миналото нови разрушения.

На 21 април 1967 год. над древната земя на Елада отново се спусна зловещата нощ на фашистката тирания. Произволът, беззаконията и разюзданият терор против демократите предизвикаха мощна вълна от протести и възмущения по всички кътове на земното кълбо. Всички хора с добра воля гневно осъждат престъпните действия на военно-фашистския режим в Гърция, настойчиво искат да бъдат възстановени общопризнатите права и свободи за човека и освободени затворените и заточените гръцки демократи.

Нарастващото движение на международна солидарност с гръцкия народ предизвиква раздразнение и безпокойство сред главатарите на хунтата, принуждава ги да маневрират и да се мъчат да излязат от затрудненото положение, като обличат тогата на „спасители на родината“ и носители на „революционни“ преобразования. В техните действия все почесто се забелязват демагогски начини на действие, призвани да поукрасят антинародната насоченост на политиката им, да приспят бдителността на гръцкия народ, да заблудят световното обществено мнение. Една от тези мерки е обнародваният проект на новата гръцка конституция. Дори бегло запознаване с този проект не оставя съмнение, че главната цел на тази стъпка е, опирайки се на силата, да установи в Гърция „железен ред“, да узакони забраната и разтурянето на „подривните“ партии и организации, да изключи от политическия живот на страната комунистите и членовете на единната демократическа партия на Гърция (ЕДА).

Същевременно представителите на хунтата непрекъснато тръбят за мнима „комунистическа опасност“, за „заплаха за нацията“ от страна на „подривните“ елементи, т. е. от страна на репресираните демократи, които уж били лишени от национални чувства и били потъпкали интересите на Гърция. Каква чудовищна клевета срещу народа! Колко омраза към всеки, който не споделя идеологията и фашистките методи на новоизлюпените „спасители на Елада“. С помощта на този гнусен и банален начин на действие сегашните управници на Гърция, както и другите диктаторски режими, се стремят да оклеветят своите политически противници и да се разправят с най-достойните представители на народа.

Главатарите на военната хунта и техните покровители се страхуват от истинските патриоти на Гърция. Именно затова те се стремят да погребат завинаги тяхното величие и слава, да предадат на забрава спомена за тях. Но за всички истински гърци, за всички приятели на Гърция те са незабравими герои.

Цинизмът на ръководителите на атинската хунта няма граници. Неотдавна, на 8 април т. г., един от нейните главатари — заместник-министърът при председателството на правителството Сидератос, след като официално призна, че политзатворниците биват измъчвани, заяви, че световната общественост се „самоизмамва“, смятайки, че тя може да окаже натиск върху съществуващия в Гърция режим и да го принуди към отстъпки, водещи към смекчаване на неговия характер и към отслабване на твърдите мерки.

Не, г-н Сидератос! Световната общественост не се самоизмамва и не гради илюзии. Тя твърдо вярва във всепобеждаващата сила на международната солидарност и знае, че колкото и да упорствува военната хунта, тя не може да устои на бурния натиск на безбройните приятели на гръцкия народ и демокрация. „Нека онзи — писа навремето Манолис Глезос, — който не разбира или не иска да разбере значението и мащабите на международната солидарност и подкрепата на съветската страна на гръцките политзатворници, попита за това нашите майки, жени и деца. Той лесно ще се убеди, че в Съветския съюз те са виждали и виждат великата надежда за успеха на борбата за освобождението на техните деца, мъже и бащи“.

Така мисли не само Манолис Глезос. Така мислят милиони синове и приятели на Елада. Това не бива да забравят душителите на свободата и прогреса в Гърция, които хранят безплодни илюзии, че могат да склонят към робска покорност народа, на чиято земя се роди думата демокрация.

Писма на читателите

Вестниците закъсняват

По-рано вестниците се носеха навреме на читателите от района на с. Средище. Пощата от Силистра пристигаше сутрин и още същия ден се разнасяше. Сега обаче тя идва от окръжния център след обяд и се разнася на следващия ден. Получава се така, че вестниците пристигат от София до Силистра за 4-5 часа, а в този район закъсняват с един ден. Съботната преса закъснява дори с два дни. В неделя не се прави разнос.

Ако няма възможност пощата от Силистра да пристига сутрин, хубаво ще бъде в неделя сутринта да се разнасят съботните вестници. Според мен няма никак ви пречки да се направи нещо, което ще бъде само в полза на читателите.

Георги КИТАЕВ

И на велосипедистите трябва да се помага

Наскоро пътувах по шосето Богорово — Силистра. Към осмия километър колелото ми се повреди. С голи ръце нищо не можех да направя. Дълго махах на минаващите коли, а шофьорите се усмихват, махват с ръка и отлетяват. Най-после шофьорът на „Беларус“ 21-18 от ДАП — Силистра ме видял, че махам на другите—и спря до мен, без да му дам знак. Услужи ми с инструменти, а аз от благодарност забравих да го питам за името му.

За жалост малко шофьори помагат на нас, велосипедистите.

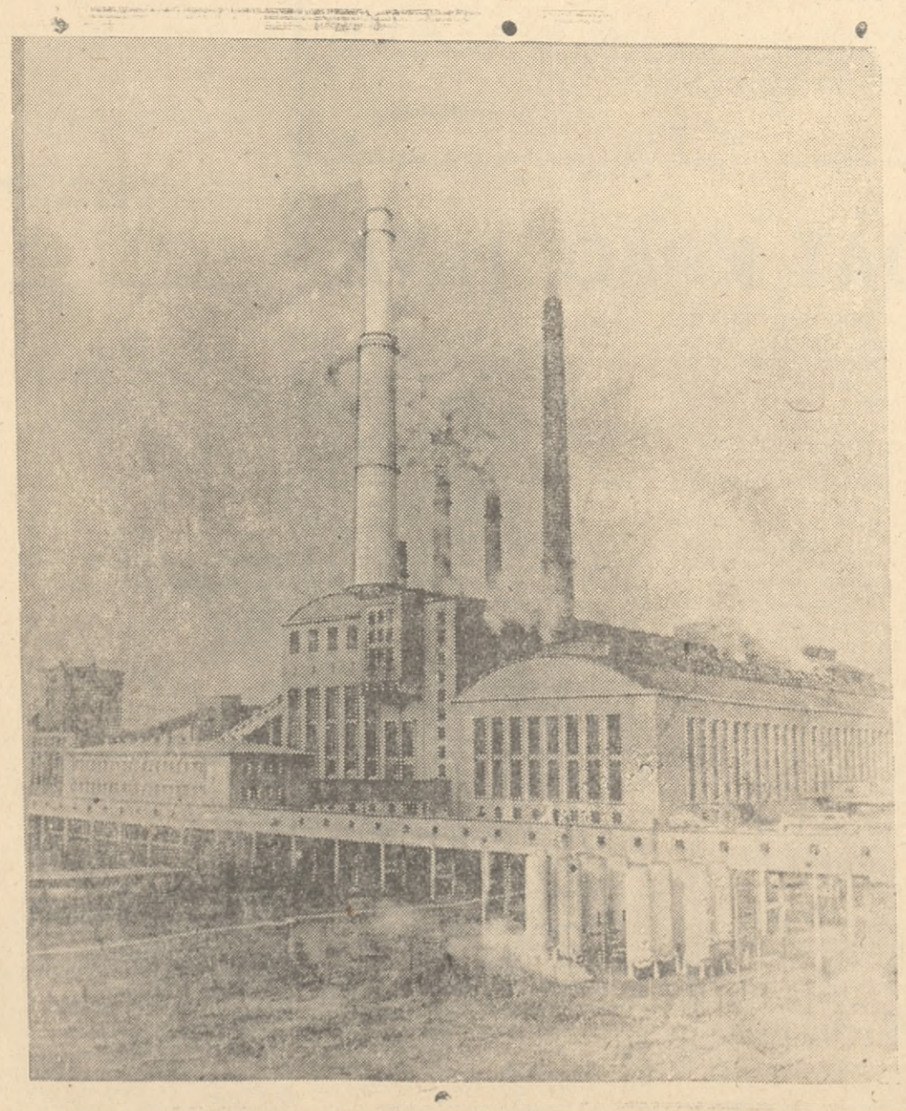
Иван СТОЯНОВ

Младежката група при монтажния цех на ДИП „Липа“ с отговорник Иван Атанасов е една от най-добрите в цялото предприятие. Единадесетте комсомолци се трудят отлично. Участвуват активно в работата на комсомолското дружество „Пеньо Пенев“. Седем от тях се учат във вечерния техникум по дървообработване.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Гигантът на нашата енергетика ТЕЦ „Марица—Изток 1“ е построена с проектантската и техническа помощ на братския Съветски съюз.

ЩАСТЛИВЕЦ

СЛЕД ПЪРВОМАЙСКАТА манифестация на площада в Нова Черна започва народно веселие. Всички — и млади, и стари — са се хванали и извиват кръшно добруджанско хоро. Цяло село ликува.

Потърсих в този момент човека, получил най-много трудови отличия, закаления в много класови и трудови битки комунист Георги Койчев. Познавам го отдавна, много отдавна, още от детските си години. Беше млад, силен момък, любимец на новочерненци. Най-силен измежду борците. Всички се възхищаваха на юнашката сила на железните му ръце, които бавно, но сигурно покоряваха.

Син на най-бедния новочерненец — дядо Койчо, останал още от юноша сирак, той израсна и се закали в полето, в труда под жарките лъчи на добруджанското слънце. Сиромашията и мизерията откраи време притискаха, измъчваха многочисленото семейство. Имаха 25-30 декара земя. Работеха още толкова на изполица, но все нямаха. Хлябът никога не достигаше до следващата реколта. А работеха и по господарските ниви. И трите сина на дядо Койчо бяха работни момци. Всяка сутрин рано преди изгрев слънце, впрегнали две крави, братята и дядо Койчо отиваха на нивата и вечер до късно превиваха гръб над браздите. Черен непосилен труд. Редяха се сушави години. Реколтата или градушка унищожаваше, или страдаше от вредители по растенията. Тъй минала младостта му. Девети септември го завари в казармата. Става член на Партията. Участвува заедно с брат си Димитър в Отечествената война. Двамата братя воюваха за свободата на Югославия и Унгария.

От фронта той е изтеглен преди края на войната. По решение на тогавашния Тутракански околийски комитет на БКП е демобилизиран и назначен за милиционер в селото. Избраха го и за секретар на партийната организация. Годините бяха бурни, пълни с остри класови борби. Нужни бяха здрави нерви, устойчивост, воля и енергия. А той притежаваше всичко това и го отдаваше за делото. От 1949 г. досега е все съветник в общинския народен съвет. Издигнат бе за секретар на общинския народен съвет, а за известно време бе и председател на селсъвета. След обединяването на ТКЗС стана звеновод, после бригадир на овцефермата, където работи и сега.

Като предан боец на Партията, той отиваше и работеше там, където тя го изпращаше. И не се посрами. Никой не го е видял унил, сломен, отчаян. Той вярваше в Партията и тази вяра му помагаше да преодолява трудностите. Затова не говите съселяни винаги му гласуваха доверие. Почти непрекъснато е член на управителния съвет на стопанството, години наред е член на общинския партиен комитет.

Още от пръв поглед прави впечатление с наивната си доброта и скромност. Грабва те с простотата в отношенията си към хората и най-вече с трудолюбието си. Неговата готовност всякога и на всекиго да подаде другарска ръка са пословични. С него споделят често и радост, и мъка другарите му. И той се радва и страда веднос тях. Смел и решителен, той не се бои от нищо, когато защищава делото, на което се е посветил. Справедливата му дума на комунист се чува и тежи навсякъде. Всеки се съобразява с нея. Този неук, неграмотен в миналото новочерненски младеж, сега слушат не само животновъдите от овцефермата, а всички. Името му е чисто и неопетнено. Никога никой в нищо не го е обвинил.

Най-големият си трудов успех Георги Койчев постигна като бригадир на овцефермата. В нея той е сутрин рано, преди да е изгряло слънцето. С другарски съвети и напътствия изпраща един по един овчарите със стадата си. По няколко пъти на ден ги посещава. Вечер пък ги посреща. Беше прочел от някаква брошура за опита на знатен съветски овчар, който за една година е получил по две обагвания. Реши да опита и опитът излезе сполучлив. За големите успехи във фермата бе награден с орден „Георги Димитров“.

Обича много книгите. През свободното време чете, просвещава се. А преди Девети септември беше неграмотен. На училище не е ходил. В казармата научи няколко букви, колкото да се подписва. Но зажаднелият за знания комунист се самообразова. Вечер на газена лампа до късно стоеше над буквара. Напредваше бързо. Бях учител и често идваше при мен. Заедно готвехме тържествени и отчетни доклади, изказвания и приветствия. Срещнах го и отново си стиснахме ръцете като стари добри приятели. А той се усмихва все така весело, наивно, сякаш по детски.

Не сме разменили няколко думи и компанията ни се увеличава с още двама. Това са другарката му леля Пена и внучето Георги Койчев вече е дядо. Най-големият му син Койчо, студент във Висшия селскостопански институт в Пловдив, завършва тази година с другарката си агрономството. Сега са на гости с бебето. Дошли са да четат за държавни изпити. Ето ги усмихнати заедно с второ рия син Иван. Те се намесват в разговора ни. Иван е завършил техникума по корабостроене в гр. Русе. Сега е войник. Отличник е по бойната и политическа подготовка. Награден е с пет дни домашен отпуск.

Тръгвам с цялата фамилия към дома му. Нямаше как да откажа. Искаше да почерпи. Той и леля Пена бяха истински щастливци в този пролетен ден. Ето че най-после се събраха всички. Койчо, отличник в института — бъдещ агроном, снахата — също, Иван — отличник в казармата.

Хубав, уютен дом. Голям двор с лозе, овощна и зеленчукова градина. Домакините са разговорливи и вече без стеснение разкриват щастието си. Изведнъж Георги Койчев се замисля и с известна тъга казва на синовете си:

— Беше 1943 година. Суша и глад. Нищо не достигаше. Мобилизираха ме есенга. Остави майка ви сама с малко деце. Койчо беше на два месеца. Как е изкарала, не знам. Тя си знае. Работиш, блъскаш, а на обед царевичен хляб, лук и сол.

— А сега ние сме най-прочутите в селото — продължи леля Пена. — Синът и булката — агрономи. Ти—бригадир. Вече дядо.

— През ум не ми е минавало, че аз, някога синът на последния бедняк в селото, ще стана баща и то не на един, а на двама агрономи. И още не вярвам. Ще повярвам, че всичко това е истина — обръща се той към сина и снахата — когато постъпите на работа, когато чуя поне един кооператор да каже: „Другарю агроном!“

Слушах, дълго слушах този щастлив разговор и се просълзих заедно с бай Георги. Замислих се и в съзнанието ми като на филмова лента премина целият му живот.

Пеньо ВЛАДИМИРОВ

НОВИ КНИГИ

Спомените на Петър Вранчев

Авторът разказва спомените си обикновено и просто, чужд на преувеличението, на литературните украшения, на излишната патетика. Драматичните събития, в които сам той участвува, са предадени честно и правдиво и никъде с нищо авторът не се изтъква и не говори за силата, нужна му за изпълнение на отговорните задачи. А Петър Вранчев организира и поддържа връзките на ЦК на Партията с окръжните комитети, със Задграничното бюро на Партията. Нему са поверени двата партийни канала, трите нелегални печатници в столицата, специална техника за размножаване на политически материали.

Като дългогодишен революционер Петър Вранчев е работил с голяма част от най-изтъкнатите партийни функционери. Той разказва за срещите и съвместната си работа с тях, без да се стреми да разкрива характери и да описва детайли. В спомените му те оживяват пред нас силни с революционния си ум, храбри и пленителни.

Ив. АЛЕКСАНДРОВ

ПРЕОДОЛЯВАМЕ ТРУДНОСТИТЕ

В навечерието на Първи май работник от нашата редакция се срещна с директора на Завода за газови уреди в Тутракан. Състоялата се беседа поместваме.

ВЪПРОС: Другарю Бойчев, известно ни е, че през втората половина на миналата година, пък и през първите месеци на тази година ЗГУ „Терма“ изпитваше големи трудности по осигуряването производството с необходимите кооперирани материали и детайли, а това доведе до неритмично изпълнение на производствената програма. През зимата на тази година се стигна до съкращаване на част от личния състав на завода. Какъв е състоянието сега?

ОТГОВОР: Действително ние изпитвахме сериозни трудности. Видимо родилните мъки са спътник на всяко ново начало. Трудностите не сме преодолели и сега напълно. Тези, които зависят от нас, ние ги преодоляваме, а онези, които зависят от други предприятия се стараем да уреждаме чрез по средничеството на по-горните инстанции. Създаваме си висококвалифицирани кадри за новите образци газови и комбинирани газови печки както в самия завод, така и чрез специализация в чужбина — Чехословакия, Италия. Въпросът с кадрите не е вече проблемен, макар че от специалисти и средно изпълнителски кадри още се чувствува нужда. Нужни ни са и икономически кадри.

През миналата година, както и през първите два-три месеца на настоящата, ДИП „Мизия“ — Горна Оряховица ни затрудни с нередовното доставяне на някои материали и детайли, не обходими за печките с твърдо гориво. Известно е, че докато колективът на завода усвои новите образци газови и електрически уреди, трябва да произвежда и печки с твърдо гориво. Този сектор заема голяма част от производствената ни програма. Това съотношение ще се запази за още една-две години. За печките с твърдо гориво, както и за газовите, доставяме някои детайли от „Оригинал“—Севлиево, заводите „Елпром“ и „Вулкан“ — Варна, от „Мизия“ — Горна Оряховица и другаде. За едни панти често изпращаме доставчик, пък и аз лично понякога ходя във Варна, да измолим от варненци да си изпълнят договорните задължения в срок. Пред големи затруднения ни поставиха „Мизия“ — Горна Оряховица, откъдето получаваме огнеупорни тухли за изиждане на печките. През есенга и зимата превърнахме цеховете на завода в складове на незавършена продукция. Чакаха огнеупорни тухли над 7 500 печки. Това предизвика и съкращение на 45 души от работниците. Сега положението вече се измени. През март и април материали пристигнаха и посоченото по-горе число незавършени печки се намали на около 2 500 броя. И съкратените работници отново възвърнахме на работа. Производствената програма за четирите месеца изпълнихме към 26 април.

ВЪПРОС: Какви са възможностите да произвеждате в завода огнеупорни тухли и панти?

ОТГОВОР: Засега нямаме такива възможности, пък и тенденцията на съвременното производство е тясна специализация и широко кооперирание. При произвеждане на по-малък брой детайли се постига по-голяма специализация и по-съвършена технология, от кои то зависят както количеството, така и качеството на изработва ните детайли. От друга страна, нашите перспективи са да произвеждаме само отоплителни газови и готварски газови и електрически уреди. Освен печки за твърдо гориво „Терма—2“ сега произвеждаме отоплителна газова печка, газова комбинирана с и без преграда за бутилката. Скоро ще започнем серийно производство на газов домашен котлон. През настоящата година производствената ни програма предвижда 40 000 броя печки с твърдо гориво „Терма—2“, газови готварски с и без бутилка общо 5 000 броя, газови отоплителни печки — 2 000 броя и толкова газови котлони.

ВЪПРОС: А какво се прави по научната организация на производството, труда и управлението?

ОТГОВОР: Отстранихме някои нецелесъобразности във вътрешния транспорт и разположението на машинното обзавеждане. Въведохме поточна линия по операции. Пещите за изпичане на емайла свързахме паралелно, за да можем да ги използуваме по-рационално.

Изградихме група от специалисти, в чийто състав влизат технолози, икономисти и др. специалисти. Пред тази група е поставена важна задача — чрез наблюдение и икономически анализи да провери всички производствени операции, да разкрие неизползувани резерви и съответно предложи най-рационални методи на работа.

ВЪПРОС: Другарю Бойчев, известно е, че произвежданите тук газови готварски и комбинирани отоплителни такива се търсят много в страната. Какви са възможностите да ги използуват и хората от нашия окръг.

ОТГОВОР: Ние произвеждаме печките и въпросът с тяхното доставяне в магазините е задача на търговските работници. Газ за нашите печки се бутилира в Бургас. По желание и при по-голямо старание на нашите търговски организации можем да го имаме и тук, в селищата на нашия окръг. Сега, например, за Тутракан има доставени 100 броя бутилки газ и 300 за Силистра. Всяка бутилка е заредена с по 16 атмосфери. Това е приблизително разходът на една готварска печка за един месец. Търговските организации би следвало да планират доставянето на бутилиран газ по една две бутилки на всяка продадена печка месечно. Тогава нашите домакини, снабдили се с изящно оформени и практични газови печки, могат да кажат, че са решили добре въпроса с мечтата за хубава печка в своя дом.

Благодатен труд

С бригадира Георги Иванов сме стари познайници. Една година не сме се виждали и сега го разглеждам с интерес. Все си е същият той—нахлупил е избелелия каскет току над челото, а подвижните му пъргави очи сякаш предизвикват към разговор. Гледам го, хем приказва, хем току оглежда хората покрай многобройните парници в зеленчуковата градина. Нашето време е късо, затова бригадирът прави след малко рязък завой и току подема:

— Някакъв огън се запали в хората ми. Ежедневно излизаме на работа около 250 души, а през летните дни ще достигнат и до 300. В кооперативното стопанство в с. Нова Черна зеленчукопроизводството е на почит — казва той и дяволиго се усмихва, сякаш се страхува да не разбера думите му като някакво детинско самохвалство. Но той без да ми казва тази малка подробност за новочерненци, аз я знам отпреди. Веднаж ли, дваж ли се е разтръбявало за техните успехи в печата. Ето и през миналата година седемте звена на бригадата при план 4 500 кг ранни домати на декар получиха 5 800 кг, а вместо 1 100 кг пипер отчетоха по 2 100 кг.

— Право да си кажем, тази година трябва да я държим работата по-откъсо, защото дадохме голяма дума пред ръководството. Пък и остави него — нали обещахме да получим по 5 000 кг домати и по 2 200 кг пипер. Ако престъпим казаното, с какво лице ще срещаме хората по улицата — подмята бригадирът. Той продължава да ръкомаха разпалено, да посочва ту този или онзи парник, от който вече се бере първото количество краставички и тиквички за пазара. А като отваря дума за пазара, бай Георги току допълва гордо:

— Вече цял месец поддържаме пазара с репички и салата. А сега хората ми откриват всяка заран остъклените рамки, проверяват разсада. Искаме тази пролет ранните домати да станат първокачествени. Само тази суша както ни е насвила, доста зор ще видим, докато изнесем на полето всичкия разсад. Сто и петдесет декара домати трябва да засадим от ранните и 130 от среднораннite. Пресметни само ако не вали дъжд, каква поливачка трябва да падне. Планът за общата продукция тази година е завишен с близо 50 000 лева, миналата го преизпълнихме, но тази!

Пролетната суша тревожи много новочерненци, затова те все по-честичко поглеждат към напоителните канали, откъдето при трудност идва спасението. Пък и това да се наложи, в поливането градинарите имат опитна ръка. Водата им върши само полезна и добра работа, затова и те знаят как да я пастрят.

— Разсаждането ще проведем с разсадо-посадъчна машина. Така сторихме и миналата година и знете ли какво стана — вместо за 20 дни, разсадихме 80 дка пипер само с 9 жени за 6 дена...

... Неотменният ход на дните тук в зеленчукопроизводната бригада на новочерненци сякаш придобива друга стойност. Стократно скъпа става всяка една минута. Може би затова трудът на тези хора става така благодатен.

Р. РУСЕВ

Загубите ще бъдат компенсирани

Около 170 000 лева са загубите, които сланите и сушата нанесоха на ТКЗС — Сраимир.

Както във всички стопанства, така и тук ръководители, специалисти и кооператори търсят най-правилните пътища за преодоляване на трудностите, за постигане на планираните доходи.

Полевъдите ще обработят допълнително 150 дка фасул, 100 дка рицин, 2 000 дка фуражна царевица — II култура и др.

Голям дял за компенсиране на загубите се пада на животновъдството. Досегашните резултати от дейността на говедовъдите и свиневъдите дават основание да се вярва, че тук могат да се постигнат значителни икономии. Освен това ще се произведат 44 000 литра краве мляко в повече.

Сега се планират и повече доходи от страничната дейност на кооператива. Вместо 10 000 кубически метра ломен камък, тук ще се добие два пъти поголямо количество. Ще се произведат и 10 000 тухли в повече. От това в касата на кооператива ще постъпят 27 000 лева.

По предварителни данни загубите ще бъдат компенсирани. Това преди всичко ще зависи от организацията. И от кооператорите, които във всекидневната си работа ще осъществяват планираните доходи, ще ограничават разходите.

М. ТРИФОНОВА

ОСНОВА НА УСПЕХИТЕ

Неделима част от производственото ни ежедневие стана социалистическото съревнование, а всеки национален или международен празник—финална линия в борбата ни за още по-големи трудови успехи. Съвсем скоро трудовите колективи от промишлените предприятия и кооперативните стопанства отчетоха успехите си пред бойния празник на труда Първи май

На бележитата дата бе посветена дейността и на целия колектив от ТКЗС — Сигово. Съревнованието пред Първи май бе част от целогодишната програма и от програмата за достойно посрещане на 25-та годишнина на Деветосептемврийската победа.

Опитът от многото години е направил съревнованието организирано и строго планирано мероприятие, а не самоцел. Както винаги то се предшествува от широка разяснителна работа и конкретни показатели. Разгърната програма за действие колективът на стопанството е приел и тази година. Не липсва и конкретна комисия за водене и отчитане на съревнованието. Само през тази година тя ще отчита резултатите на четири етапа — 1 май, 18 юни, 9 септември и края на годината. По време на жътвата отделно ще се отчита съревнованието между комбайнерите, а през есенга между бригадите.

— Резултатите от предпървомайската надпревара са добри. — разказва председателят на комисията по съревнованието Димитър Маринов. — Основните показатели, по които определихме първенците в полевъдството, това бяха грижите за есенните посеви, качествената подготовка на площите за пролетните култури и извършване на сеитбата им, доброто поддържане на инвентара и бригадния стан и проведените мероприятия по повишаване квалификацията на кооператорите. Отделни са показателите за тютюнопроизводителите, специализираните бригади, животновъдството и страничните предприятия.

Освен показателите в организацията и отчитането на съревнованието действуват и специално подготвените преходни знамена, както и предвидените материални стимули. За награди на победителите по бригади и ферми са предоставени 8 000 лева. Интерес представлява фактът, че тази година за пръв път общинският комитет на Комсомола е решил да награждава на всеки 15 дни най-добрите от младежката бригада за комплексна механизация.

На победителите в първомайското съревнование централната и местни комисии наградиха с предмети и пари над 100 човека на обща стойност 800 лева.

Много са показателите, както и предвидените награди, за следващите етапи от съревнованието, но най-отговорни са тe в края на годината. На две бригади от полевъдството и по ед на в зеленчукопроизводството и трайните насаждения, заели първо място, се предвижда екскурзия до София и Пловдив, а на заелите второ място радиоапарат. Награди ще получат и бригадирите, секретарите на първичните партийни организации и Комсомола, отчетниците по горивата и бригадата, бригадния механик и механизаторите. Предметни и парични награди ще получат и победителите от зеленчукопроизводството, трайните насаждения, животновъдството, страничните предприятия и други.

На екскурзия из страната ще отидат и хората от звената, заели първо и второ място, и най-добре справилият се с работата си партиен секретар на първична партийна организация, както и всички завоювали високите почетни звания.

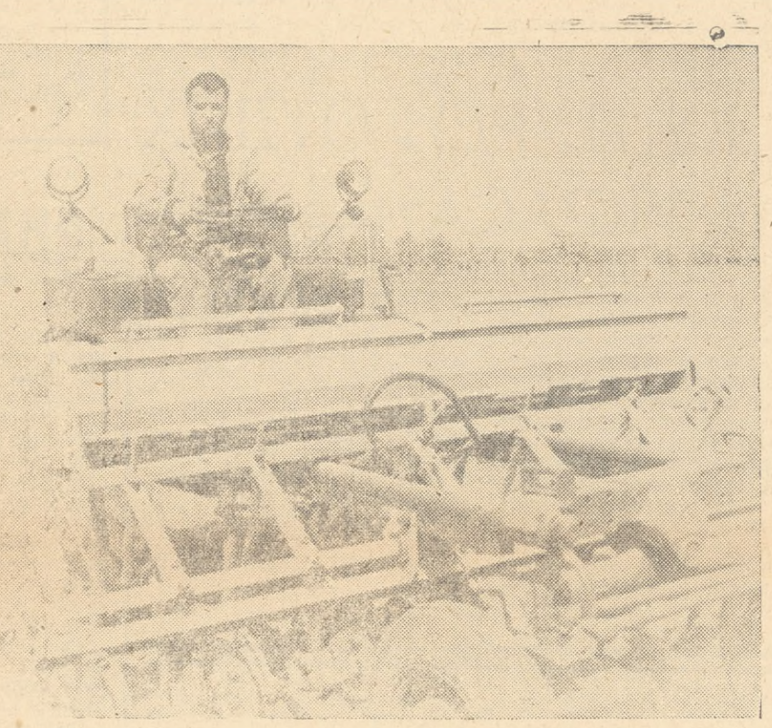
С цел да се стимулира творческата мисъл за всяка рационализация и нововъведение от организационен и технически, агротехнически и зоотехнически характер ще се заплаща 500 лева от икономическия й ефект, а при случай, че ефективността й надминава 2 000 лева, авторът ще направи екскурзия из страната.

Ако съревнованието пред Първи май бе част от общогодишната програма, то годишният план с всичките негови показатели е част от поетото задължение пред Партията за предсрочно изпълнение на петилетката в чест на 25-та годишнина на Деветосептемврийската победа у нас.

Иван НИКОЛОВ

Техниката навлиза все по-широко в зеленчукопроизводството на ДСС — Силистра.

НА СНИМКАТА: Трактористът Пеньо Енчев засява със специална машина зеленчукови семена.

„Транспред“ непрекъснато механизира товаро-разтоварните работи

Увеличаването на рентабилността от производствената дейност настойчиво изисква да се намаляват разходите на единица продукция. Значителен резерв в това отношение представляват разходите, които се извършват за транспорт, товарене и разтоварване на суровините и материалите. Товаро-разтоварната работа сега се извършва от ДП „Транспред“, което има възможност чрез по-голяма специализация бързо и по-евтино да обработва товарите.

Ръководството на ДП „Транспред“ — Силистра, а така също и агенцията в гр. Дулово са насочили вниманието си към по-пълно механизиране на товаро-разтоварните работи. Голяма част от материалите, суровините и готовата продукция минава през гара Дулово. Необходимо е товаренето и разтоварването на вагоните да се извършва бързо, което води до намаляване на денгубите и до по-пълно използване на вагонния парк. За да се постигне тази цел, управлението на „Транспред“ непрекъснато доставя нови механични средства като автокранове, грайферни товарачи, мотокари, автотоварачи и пр.

Колективът на агенцията в Дулово все по-рационално използува наличния електрокран за обработване на вагоните. Той има висока производителност, когато товари и разтоварва товари в насипно състояние. Затова ръководството се стреми да осигури такива товари. С всяка година се увеличава работата, извършена с него. В сравнение с първото тримесечие на миналата година електрическият кран е извършил 20 на сто повече работа. Увеличението се дължи на допълнителните договори, сключени с предприятията за денонощна работа. За пример е дейността на кранистите Хюсеин Кеязимов и Димо Христов, които през най-неблагоприятния период показаха на останалите механизатори как трябва да се използува техниката. Макар да бяха денонощно на своя трудов пост, те не допуснаха нито една денгуба на вагони или на моторни превозни средства. Затова преизпълниха плана си за приходите с 1 800 лева.

Сред колектива има и други механизатори, които изпълняват личните си задължения далеч над предвидените. Димитър Вълев, който е на първо място в съревнованието, има 200 на сто изпълнение на плана. Неговата машина е винаги технически изправна, защото свободното време използва за почистване, смазване на детайлите и преглед на различните възли. Дългогодишната му практика го е научила да различава най-малкия шум, явил се в резултат на някоя повреда.

Голям дял за добрата работа на механичните средства има монтьорската бригада на Стефан Чаушев. Монтьорите Петър Ангелов, Кольо Костадинов и Спас Десподов са добри специалисти и майстори в ремонтната работа.

Колективът на агенцията на „Транспред“ в Дулово винаги е изпълнявал плана за приходите, особено пък на приходите от работата с механичните средства. Той осигури степен на механизация при обработване на вагоните 54,44 на сто и непрекъснато подобрява този показател.

Многофакторното заплащане на труда и новата система на ръководство на народното стопанство изискват да се държи сметка за производителността на труда. Колективът на механизаторите с чест изпълнява това свое задължение, като през първото тримесечие достигна 113,8 на сто изпълнение на плана за производителността.

По-нататъшната механизация на товаро-разтоварните работи ще осигури по-голяма рентабилност както на агенцията, така и на цялото предприятие. Това ще бъде още една крачка напред в изпълнението на 44-то постановление на ЦК на БКП и МС.

Атанас ВИТАНОВ

НЕОТЛОЖНИ ЗАДАЧИ ПРЕД ОВОЩАРИТЕ

Продължителните засушавания през тази пролет затормозват нормалното развитие на овощните дървета. Съществува сериозна опасност завръзите да не се изхранят, да се нарушат вегетацията и даже да загинат някои от тях. По-добро е състоянието на засажденитe през есента млади дръвчета. При нас обаче съществува практиката на пролетно засаждане на овощните дръвчета, на които сегашното засушаване може да се окаже фатално, ако не се вземат съответните мерки.

Първата поливка бе извършена при засаждането във всички градини на окръга. Налага се незабавно да се премине към следващите поливки, като на дръвче се отделят по 3—4 кофи вода. Поливните чаши ще трябва да се разширят, като не се допуска нито разкриване на корените, нито натрупване на излишен почвен пласт от пръст. Особено внимание трябва да се обърне на онези новозасадени дръвчета, при които е забавено покарването (развиването на пъпките). Трябва да установим причините за това забавяне, които могат да бъдат плитко или дълбоко засаждане, поставяне на големи количества тор в дъното на подъчната яма, несъкратени стъбла, повреди от гризачи и листоядни гъсеници, измръзване и други, и веднага да вземем съответните мерки.

Непосредствено след поливката и изпръхване на почвата трябва да се постави рохкава пръст, а ако сме допуснали да се образува кора, тя трябва да се разруши. Добре е да се мулчира, т. е. покрие чашата с пласт от угнил оборски тор или добре угнила слама и други материали. Това мероприятие е от голямо значение за нашия засушлив район. Наложително е младите дръвчета при окопаването да се подхранят с по 30—40 грама амониева селитра на квадратен метър.

При новозасадените дръвчета наред с тези грижи и опазването им от листоядни насекоми трябва системно да извършваме преглед за проследяване хода на растежа им. Намесата на овощаря при формирането на желания тип корона за овощното дръвче ще трябва да се почувствува още от сега. Налага се да се извършат почистване на покаралите по ствола филизчета, леторасти четата, които ще се явят като състязащи или конкуренти на скелетните клони. Трябва да оставяме по 1—2 леторастчета като резервни. Това мероприятие ще ускори бързото израстване на скелетните клони.

В неплододаващите градини, където овощните дървета се намират в началото на буен растеж, грижите ни трябва да бъдат насочени към по-бързото и правилно изграждане на стъбления система. Тук трябва да прилагаме всичките известни начини на лятна резитба. Подценено сега е филизенето — отстраняване на леторастчетата, още докато са до 10 см дълги. Изпусне ли се този кратък срок, ще се наложи резитбата на зелено, която става бавно, отнема работна ръка и се изрязва неоправдано значителна част от вегетативната маса на дърветата.

Отглежданите в нашия район кайсиеви и черешови сорго ве имат слаба разклоняемост. При тях отделни леторасти израстват силно, над 100-150 см. За да се избегне прекомерно силният растеж, в края на май и началото на юни съкращаваме (пензираме) от 1/2 до 1/4 от дължината им, според силата на растежа и разположението им в короната, като първичният прираст на леторастта си остава от 40 до 60 см. По правило продължителите на скелетните клони не съкращаваме, когато на определено разстояние от основата им има подходящи клонки за скелетни разклонения.

На вторичния прираст на кайсиевите дървета предимно се залагат плодните пъпки, и то със закъснение от 20-25 дни, които цъфтят с 5-10 дни по-късно в сравнение с пъпките от късите плодни клончета. Затова извършването на лятната резитба, която предизвиква вторичния прираст при младите плододаващи кайсиеви дървета, е важно средство за забавяне цъфтежа и опазване от късните пролетни слани. В Комплексната опитна станция в Силистра от кайсиеви дървета в началото на плододаване то, на които е извършена лятна резитба в последната десетдневка на май и началото на юни, получихме по-висок добив със 194,5 на сто в сравнение с добива, получен от неизрязаните през лятото дървета. Когато не правим съкращаване на млади плододаващи кайсиеви дървета, леторастите израстват силно (100—200 см), плодните пъпки се залагат по върхната им част и при зимната резитба сме принудени да ги съкращаваме, с което ги лишаваме от завръза.

Особено наложително мероприятие е премахването на плодчетата по горната третина на продължителите на скелетните клони и скелетните разклонения на всички овощни видове, които продължават да растат и оформят короната си. При летните резитби все още се подценяват помощните резитбени операции — наклоняване под подходящ ъгъл на скелетните клони и навеждане до хоризонталата на силни изправено растящите клонки. При прасковените дървета, пострадали от сланите, ще трябва да извършим по-силна резитба за подмладяване на обрастващите и леко подмладяване на скелетните клони и разклонения. Обрастващите клонки режем на 2-4-годишна дървесина, смесените клончета на 2-3 листни пъпки, дървесните клончета на 3-5 листни пъпки, а лакомците на 5-8 листни пъпки, като някои, предназначени за оформяне на скелета на дървото, не съкращаваме.

Своевременното извършване на посочените мероприятия ще допринесе за повишаване рентабилността на овощарството в окръга ни.

Никола СТЕФАНОВ— старши научен сътрудник
Никола БОРИСОВ — научен сътрудник

В Брадвари--сладкарско производство

Трудно се снабдяват сладкарниците в селата със сладкарски произведения, а ако някъде е организирано по-редовно доставяне, то докато кифлите, баничките и другите закуски се донесат от Силистра, Дулово или Тутракан, влошават качеството си. Затова потребителната кооперация в с. Брадвари организира през миналата година производството на кифли. Управителният съвет изпрати на курс Енбия Сюлейманова в с. Полски Тръмбеш. След като се завърна, тя започна веднага работа. Сега в Брадвари се произвеждат доброкачествени сигничарски произведения и се задоволяват нуждите на селото.

Рамис ДЕМЕРДЖИЕВ

СИЛИСТРЕНСКА СЦЕНА

НАБЛИЖАВА ЛЯТОТО. То е сезон не само на зрелостта, а и на огморатa. Какво ще гледаме и слушаме на силистренска сцена през летните дни? Какви интересни инициативи на „Културен отдих и украса" и „Концертно бюро" ще привлекат вниманието ни, ще ни донесат истински отдих и естетическа наслада? Какво мисли публиката за това, което вече е гледала и слушала на наша сцена? Какви са желанията? На тези въпроси ние потърсих ме отговор чрез настоящата анкета.

1. Посещавате ли концертите, рециталите, театралните и естрадни спектакли в Силистра? Ако не ги посещавате, защо?

2. Доволни ли сте от това, което ви се поднася на силистренска сцена?

3. Какво бихте желали да гледате и слушате на силистренска сцена?

4. Кои изпълнения предпочитате — на гостуващите или на местните художествени състави?

С тези въпроси се обърнахме към седемдесет души млади специалисти и служители от Хигиенно-епидемологичния институт, Окръжната станция на съобщенията и Държавното търговско предприятие в Силистра. Отзоваха се петдесет и двама души.

Двадесет и осем души отговориха, че посещават всички или почти всички прояви на силистренска сцена. Тринадесет души отговориха отрицателно. А останалите посещават само някои от концертите, рециталите и пр. Като причини за слабата посещаемост се посочват липсата на време и незадоволителното качество на концертните прояви.

На втория въпрос дадоха категорично положителен отговор 19 души, а категорично отрицателен отговор — осемнадесет души. Останалите харесват само някои от посетените спектакли, концерти и пр.

Отговорите на третия въпрос са много разнородни.

Повечето от анкетираните искат да видят и чуят отново естрадните певци Стефан Воронов, Емил Димитров и Лили Иванова. Мнозина желаят почести гостувания на Русенската и Варненската опера. Останалите са и за естрадни концерти, и за театрални постановки.

Тридесет и трима от анкетираните се изказват в полза на гостуващите художествени състави. Желаещите да посещават само проявите на местните състави са осем. Те уточняват, че искат да посещават концертите на хор „Седянка". Останалите харесват както гостуващите, така и местните състави. Една съвсем малка част не харесват нито местните, нито гостуващи те състави.

А ето и някои по-разширени отговори.

„Предпочитам веселите спектакли с участието на нашите големи артисти Парцалев, Калоянчев и Стоянка Мутафова. Харесват ми джазовите състави, но без крясъци и глупави текстове, които предразполагат младежта към лудост..." (Отговор на трети въпрос).

„Не съм доволен. Една пиеса се влачи с месеци, защото един малък колектив не може да подготвя няколко пиеси едновременно. За естрадата: на афиша пише едно — за реклама, а пред публиката се явява една „звезда" и много панаирджии". (Отговор на втори въпрос).

„Бих искала да слушам Русенската народна опера, която преди години е гостувала често в Силистра. Бих искала в ресторант „Златна Добруджа" да прекарам няколко приятни часа, а напоследък не мога да направя това, понеже се допускат певци без всякакви данни..." (Отговор на треги въпрос).

„Много рядко. След като живеем в провинциален град, не значи, че сме длъжни да се възхищаваме на стари реперто ари, на съмнителни певци и да се наслаждаваме на лошото изпълнение на наши и гостуващи „артисти". (Отговор на първи въпрос).

„Билетите са много скъпи и не отговарят на изпълнението. Много пари за нищо". (Отговор на четвърти въпрос).

БЕЛ. НА РЕДАКЦИЯТА: Готови сме да дадем място на мнения по въпросите, които поставя тази анкета.

КОНЦЕРТНО БЮРО

Какво ще ни предложи „Концертно бюро" — Силистра през летните месеци?

Предвижда се през юни да ни гостува Ансамбълът за народни песни и танци с художествен ръководител нар. артист Филип Кутев. Концертите са запланувани да се състоят в дните от трети до седми юни.

Концерт-ревю с участието на Емил Димитров — 15 юни.

Естраден концерт (оркестър „Стакато" с ръководител Развигор Попов) — 27 юни.

През юли се очакват: концерт с оркестър „София" и ревю „Флайшер".

Оркестър „Студио 5" с участието на Стефан Воронов — 5 август.

Концерт на Лили Иванова — 9 август.

„Мелодия Стършел" с участието на Георги Калоянчев, Георги Парцалев и Стоянка Мутафова — 14 август.

Концерт на съветската естрада на певица Едита Пиеха — 19 август.

Естраден концерт с оркестър „Балкантон" и видни наши естрадни изпълнители — 29 август.

„КУЛТУРЕН ОТДИХ И УКРАСА"

От 27 май до 1 юни по случай Международния ден на детето — цикъл от културни мероприятия „Щастливо детство": изложба на рисунки на деца от детските градини в града във фоайето на кино „Москва"; безплатни прожекции на детски филми, безплатни представления на Самодейния куклен театър; „Утро на приказките" в детския кът на Дунавската градина; тържествено събрание с концерт на деца от детските градини (на 30 май); детско колоездачно състезание — на 1 юни.

На 1 юни ще се проведе инсценирано посрещане на четата на Таньо войвода и рецитал в местността „Меджиди табия".

Предвижда се едно модно ревю от София.

В навечерието на 24 май — естраден концерт в Дунавската градина.

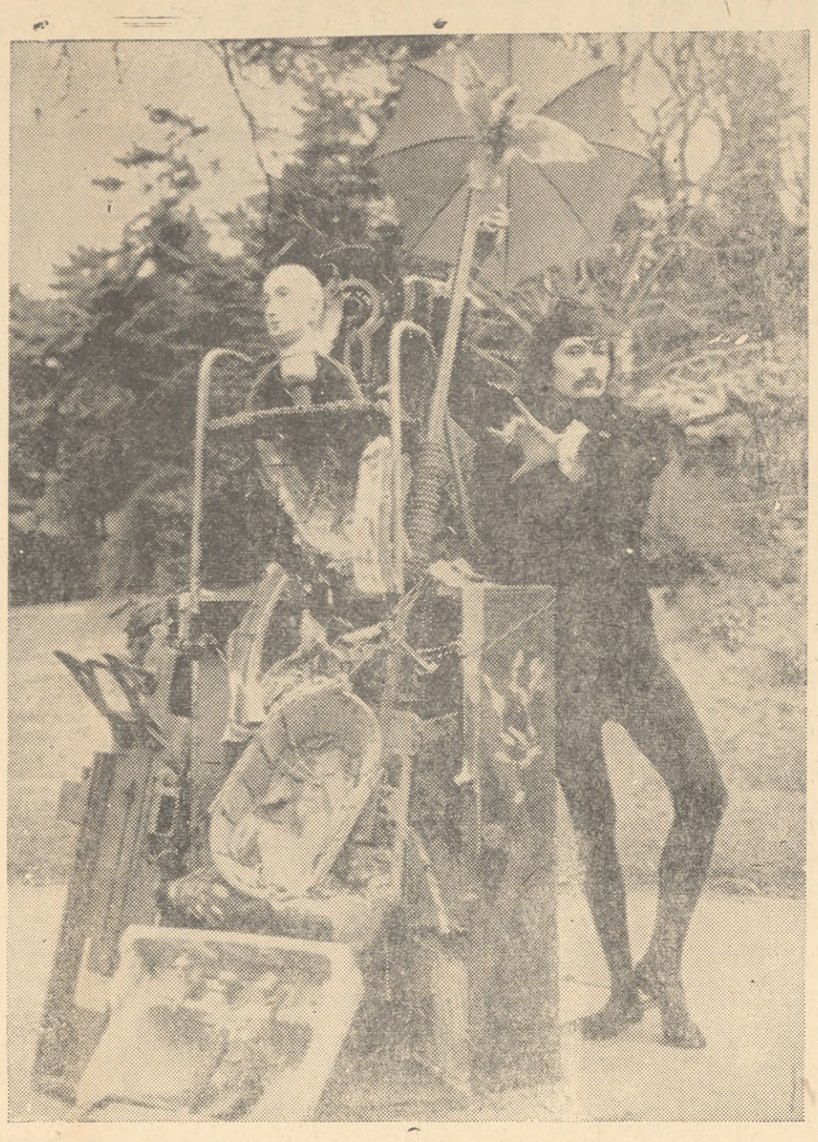
На 8 юни карнавално шествие, състезание, ревю и концерт.

През юли — празник на Дунава.

През август — „Дунавски спектър".

Георги КУРТЕВ „СОЗОПОЛСКИ КЪЩИ"

Това не е склад за отпадъци, а „творбата" на австрийския скулптор Лехерб, изложена в парка Монсури в Париж. Тя е наречена „Паметник на безчовечността" и в нея има всичко — метални отпадъци, живи риби, мебели, гълъби, парчета месо и други парчета. Това е един от образците на абстрактното „изкуство".

ЗРЕЛОСТТА ИДВА СЪС ЗНАНИЯТА

Въпреки че е станала неизменен синоним на спокойствието, често тишината поражда напрежение. Ето в коридора на Икономическия техникум в Силистра току-що е отекнал училищният звънец и класните стаи утихнаха. Започна един час. Един от хилядите през годината. След малко във всяка една класна стая пред черните дъски ще застават един по един ученици. Така е — оценката на знанията се установява чрез проверка. Сега, когато застанеш очи срещу очи с учителя, не е достатъчен само добрият шанс. Трябва да се демонстрират знания, а това е вече въпрос на подготовката. В учебното дело това е един от кардиналните въпроси. Мисълта за това ме отвежда в дирекцията. Наближават зрелостните изпити. Сигурно и тук, както във всички класни стаи, напрежението не е никак малко...

— Другарю Здравков — обръщам се към директора на техникума, — информирайте, ако обичате, читателите чрез страниците на вестника как се работи във вашето училище по подготовката на зрелостниците за предстоящите изпити.

— Как да ви кажа — на мен е трудно да определя от кой ден точно е започнала подготовката за това важно за учениците събитие — зрелостните изпити, защото струва ми се, че е най-правилно да се каже — още от началото на учебната година. Тази година в нашия техникум завършват два вида специалисти — едни с тригодишен курс на обучение и други с четиригодишен. В началото на март завършиха учебните занятия профилите „Промишленост" и „Селско стопанство". От 11 до 25 март въпросните зрелостници държаха изпити по математика и български език, а през юни ще се явят по специалните предмети. Впечатленията ни от проведените изпити по двата основни общообразователни предмети са добри. От 61 човека, явили се на изпит, по математика са отпаднали 10, а по български и литература — само двама.

— А какви други видове зрелостници ще имате тази година в техникума?

— Тази година ще завършат ученици, изучаващи профил „Търговия". Техният срок на обучение е тригодишен и през юни ще полагат зрелостни изпити по математика и български език. Освен това ще имаме зрелостници от вечерните курсове, които изучават профила „Промишленост и търговия".

И последният вид зрелостници тази година ще бъдат от заочниците.

— Другарю Здравков, какви са възможностите за успех през настоящата изпитна сесия за зрелостниците?

— Аз вече споменах за резултатите по български и математика за единия вид зрелостници. Общо взето подготовката се провежда в рамките на предвиденото програма и включва разновидни мероприятия. За да се затвърдят знанията и да се даде възможност на учениците за собствена изява по български език, многократно са давани самостоятелни теми за разработка. По математика е проведена олимпиада. В нея тази година участвуваха всички ученици, докато практиката от предните години беше да участвуват само знаещите и можещите ученици. Това, че те решаваха редом с отличниците, им подействува ангажиращо. Много от посредствените ученици постигнаха известен успех.

— А нещо за преподавателския колектив? Не е безизвестно, че учителите се вълнуват редом с възпитаниците си при всички изпити.

— Нашият колектив е млад. Повечето учители са комсомолци. Подготовката им за преподаване е добра. Ние нямаме човек без висше образование. Това, което казахте преди малко, е правилно. Учителите също тръпнат при изпитите. Та нали те са подготвяли тези хора. Те виждат себе си във всеки успех или неуспех.

... Краят на нашия разговор с директора на Икономическия техникум др. Александър Здравков съвпадна с края на учебния час. Голямото междучасие. Групички от ученици се пръскат из двора. Няколко минути чист въздух действуват тонизиращо. Не е зле да се чуе и мнението на самите зрелостници. Събитието, което се очаква сега с такъв трепет, засяга преди всичко тях...

ГИНКА ЛУПАШКОВА:

— Ще вземем успешно изпитите. При тази подготовка други очаквания не могат да имат и най-големите песимисти. Много ни помагат кръжоците по отделните предмети, особено този за кандидат-студентите по български език.

СТОЯНКА СТАМАТОВА:

— Помощните групи, които се събират в неделя, са нещо незаменимо. Да се зубри в междучасието е лудост. Всички ще бъдем допуснати — така поне мислим ние от нашия курс. Днес дадоха класната по български език — имаме само една двойка.

... Хубаво е, че те са вече зрели хора. За такива хора е предназначена и работата им, която ще извършват, когато завършат успешно училището.

Р. ШИМАБЕЕВ

По пътищата на окръга

На вашето внимание, мотоциклетисти!

Със затоплянето на времето настъпи и периодът на най-напрегнатото движение. Сега по пътищата на окръга наред с товарните и леки автомобили се нареждат и мотоциклетистите, мотопедистите. А за нашия окръг, макар и твърде малък, те са хиляди...

Но за един кратък период от време, малко повече от месец, както посочва статистиката на КАТ, мотоциклетистите и мотопедистите са извършили твърде голям брой нарушения, някои от тях с твърде тежки последствия. Именно това ни кара да спрем вниманието им само върху няколко случая.

Употребата на алкохол винаги е носила неприятности на всички онези, които седят зад волана, които гръгват по пътищата с моторни возила. Изключение от това правило не правят и мотоциклетистите. Ето и два примера:

На 3 май в осем часа вечерта мотоциклетистът Рамадан Алиев Рамаданов, на 25 години, от Йорданово, блъснал със собствения си мотоциклет ИЖ — Планета Рада — Димитрова Николова, на 46 години от Иширково. Последствието е твърде трагично — пострадалата жена почива. Причините — употреба на алкохол от мотоциклетиста. На 3 април мотопедистът Тодор Маринов Георгиев от Силистра блъска по улица „Комсомолска" Стоян Петков Александров, вследствие на което той почива. Причината за злополуката е пак от същия род — употреба на алкохол.

Биха могли да се посочат още аналогични случаи. Но тези са най-фрапиращи, с най-тежки последствия. Много думи не са нужни — употребата на алкохол от водачите на моторни превозни средства не води към нищо добро.

Превишената скорост, която допускат често пъти мотоциклетистите, също им носи много неприятности. Нарушенията от този характер са много: на 3 май в Дулово Георги Минчев допуска автопроизшествие срещу бензиностанцията, при което е наранен друг мотоциклетист — Георги Иванов Ангелов; движейки се с превишена скорост, на 18 април мотоциклетистът Димитър Енев Колев по улица „7 септември" в Силистра блъска 5-годишната Христина Петрова Гутева и я наранява в главата.

Нашето предупреждение, обръщението ни, този път е адресирано само към мотоциклетистите, макар че то се отнася с еднаква сила и за останалите водачи на моторни превозни средства — спазвайте стриктно изискванията на Правилника, за да не ставате причина с нарушенията си за нещастия, за материални щети!

Сава ХРИСТОВ

ЧОВЕКЪТ С ПРИСАДЕНОТО СЪРЦЕ

Разказва Филип Блайберг

Оттогава, когато присадиха на Филип Блайберг сърце, изминаха повече от три месеца и половина. Д-р Барнард бе разказал много за самата операция, за техниката на присаждане сърце. Обаче за пръв път кореспондента на френския вестник „Фигаро" се отдало да получи разказ от самия пациент.

АЗ се събудих с чувството, че всичко е както преди. Операцията и предшествуващите я месеци на тежка болка ми се струваха като кошмар. Обличайки се, не мислех за нищо, а само се наслаждавах на утринната прохлада и ласкавото сърпи косновение със слънчевите лъчи.

През декември на миналата година аз бях при смъртта. Когато д-р Барнард предложи да ми присади ново сърце, аз се съгласих: друг изход не виждах. В продължение на дълги месеци, предшествуващи операцията, аз се чувствувах като изхвърлена от водата риба, която от време на време отново потапят във водата, за да не ѝ позволят да умре. Да, това сравнение точно предава моите чувства. Само по-късно аз разбрах колко е било похабено моето сърце: д-р Барнард ми го показа в консервиран вид. И така — аз станах първият човек на света, който е държал в ръце собственото си сърце.

— Какво чувствува човек, когато от гърдите му изваждат сърцето и го заменят с друго? Беше ли ви болно, тежко?

Примерно такива въпроси сега често ми задават. Аз искам да поуспокоя хората, страдащи от заболяване на сърцето, моите бивши другари по нещастие, на които ще се наложи може би да бъдат подложени на такава операция. Беше направено всичко, за да бъда предпазен от излишни страдания; непоносими болки аз не изпитах.

Помня само, че изпаднах в дълбок сън.

А ето и още един въпрос, който ми се е налагало да чувам много често:

— Какво чувствувахте след операцията, когато се появиха симптомите на несъвместимост?

Аз отговарям:

— Нищо. Аз не съм и убеден, че е имало явление несъвместимост. На мене само ми казаха, че е нужно да се увели чи дозата на имуно-депресивните средства.

...Днес аз реших да правя слънчеви бани. В Южна Африка март е предвестник на пролетта — изумителен месец. Аз вярвам в благотворното въздействие на ултравиолетовите лъчи и се готвя хубаво да се напека до идването на зимата.

Сега аз просто задържам желанието си повече да работя над книгата, която започнах да пиша. Навярно това не е лошо.

Чувствувам как в мене расте желанието да живея и се боря за живота по-енергично, повече от когато и да е било. Та аз никога не съм се чувствувал по-добре, никога не съм се смял толкова много.

И въпреки това, лежейки в леглото след спокойния следобеден сън, аз си помислих: а колко може да продължи това успокоение?...

Но това беше само мимолет на мисъл...

Всеки ден поставям пред себе си някаква нова цел. Последната от тях е да се избавя от няколко излишни килограми. Обикновеното движение, което извършвам, е да стана от леглото, отново да седна, да се разходам из стаята — всичко това помага да намаля излишните килограми.

Разбира се, моите крака все още са слаби. Но аз отдавна не съм се движил, че това е напълно естествено...

Днес аз заставям моите крака да поработят: много — много пъти отидох до балкона. Вчерашният ден за мене беше особено щастлив: посетиха ме другари, с които бяха и канадски познати, намиращи се на посещение в нашия град. Гостите влязоха в двора на нашия дом. За съжаление не ги пуснаха при мене — за избягване на зараза аз все още живея в строга изолация. И въпреки това, както говоряхме, вярно — викахме това, което ни се искаше да си кажем един на друг, и аз почувствувах себе си напълно щастлив.

С особено удоволствие беседвам с хората. Ужасно е обидно, че се налага да се огранича вам само с телефонна връзка. Но аз се надявам, че скоро ще мога да устроя истински прием за моите другари.

Често на мене ми задават и такъв въпрос:

— Какво вие чувствувате сега, когато във вашите гърди бие сърцето на друг човек?

Разбира се, аз съм изпълнен с благодарност. Но самият факт, че в моите гърди бие чуждо сърце, съвсем не ме кара да се чувствувам в най-малка степен различен от другите хора.

Нали в крайна сметка сърцето не е нищо друго освен една помпа. Явно, че моята машина се нуждаеше от основен ремонт. Снеха стария мотор, замениха го с нов.

Из в. „Литературная газета"

О Б Я В А

ТПК „МЕТАЛ" — СИЛИСТРА

т ъ р с и

да назначи стругари — 2, заварчици — 4, шлосери — 7, автомонтьори — 2.

Справки: личен състав

С Ъ О Б Щ Е Н И Е

От сряда, осми май, започват прегледите на всички работници, служители, кандидат-работници при ДСП „Булгарплод" Нектар — Силистра, както следва:

На осми май, сряда, от 15,30 часа до 18 часа.

На девети май, четвъртък, от 9,30 до 12 часа.

На десети май, петък, от 15,30 до 18 часа.

На единадесети май, събота, от 9,30 до 12 часа.

Всички да носят със себе си медицински свидетелства, здравни книжки, попълнени с паспортната част.

Прегледът ще се извърши в Окръжна болница на флуорограф, а след това в здравпункта на Нектар, вътрешно.

О Б Я В А

Продавам лека кола „Москвич" 407

Справка: Селскостопански техникум — Силистра

Димитър ЙОРДАНОВ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 55 (1372) | Събота, 11 май 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

При пълна мобилизация

Тази нежелана гостенка — сушата, ни гостува вече няколко месеца. Някои от пораженията, които липсата на влага за поземането причини, са вече невъзвратими. Сушата по време на вегетацията на есенните култури даде най-лошо отражение. Посевите израснаха анемични, класът е дребен. В цялата страна е подето движение за компенсиране на загубите в земеделието. Важно средство за това е денонощното функциониране на ирригационните инсталации и съоръжения за обезпечаване влага, нужна на посевите да изхранят плода си.

И в кооперативното стопанство в с. Бабук сушата е вдигнала в тревога и ръководство, и кооператори. Съдбата на общия имот вълнува всички стопани. Спешни съвещания, делови решения, бързи действия — това се върши сега в стопанството с цел да се намалят загубите от лошите атмосферни условия. На денонощна работа са поливачите и персоналът, който обслужва трите дъждовални инсталации и един дъждовал. Благодарение на това вече са полети над 2 000 дка посеви и 70 дка овощни градини. Освен дъждуването с машини стопаните от Бабушкия кооператив ще започнат и ръчно поливане на 60 дка бостан.

Поради малкия воден капацитет на язовира сега се правят бързи и срочни издирвания на нови водоизточници, чиято вода да бъде впрегната в полезна работа.

Разбира се, борбата срещу този безжалостен враг на селските стопани — сушата, трябва да се води на няколко фронта. В стопанството сега се търсят неизползвани резерви, за да се намалят колкото се може повече загубите. Завишени са площите на поливната царевица с 500 дка, предвижда се отглеждането на 500 дка допълнителен тютюн, чийто разсад е вече засят. Подготвен и засят е разсад за 40 дка късни домати. За сети са 100 дка „Корнишон“ и 2 000 000 ягодови коренчета.

При манипулациите, които ще се извършват на доматите, ще се оставят цветове за късно производство. Взето е решение в площите, заети от домати те, да се засява и известно количество царевица.

При тази голяма суша много полезна роля играят и хербицидите. Те спестяват допълнителната обработка, предотвратяват появата на плевелите, които отнемат от влагата на почвата.

Всички тези мероприятия по предварителни изчисления ще обезпечат около 100 000 лева допълнителен доход за кооперативното стопанство.

Разбира се, това ще стане само ако се действува докрай с необходимата бързина и деловитост.

Р. МИХАЙЛОВ

ВСИЧКИ СИЛИ И СРЕДСТВА ЗА КОМПЕНСИРАНЕ НА ЗАГУБИТЕ

Организирано, дружно срещу бедствието

Мине ли кола по междуселските пътища, след нея се вдига облак прах. Сушата е разперила своите пипала към есенните култури в землището на ТКЗС — Смилец, около хиляда декара от които са вече 30 на сто пожълтели. Започнаха да се засукват листата на овеса, конопа. Няма я обичайната весела гълчава в селото и на полето, кооператорите са загрижени. Сушата — този вековен бич за добруджанци, пак се появи. Но докато някога всеки се бореше с нея сам и бива ше побеждаван, сега хората се противопоставят на природното бедствие организирано, задружно.

Ранната суха пролет донесе на стопаните още една неприятност. Сланите засегнаха овощните градини, замръзна цветът на дърветата. Запазиха се около петдесет декара на високите места. Кооператорите незабавно ги поляха с по сто литра вода на всяко кайсиево дърво. Носиха водата с цистерни.

За да бъдат компенсирани загубите от сланите, те засяха в по-младите овощни градини сто декара фасул. Решиха да използват по-добре тази година и поясите. Там растат кайсии, сливи, зарзали, от които при нормална година кооперативното стопанство не се интересуваше, оставяше ги на хората да ги берат свободно. Тази година реколтата от поясите ще бъде прибрана от стопанството. Само от тях се очаква компенсация от 5 000 лева.

Както и на други места в окръга, още в началото обработката на пролетните култури се правеше повърхностно, за да се губи по-малко влага. Сушата наложи по-системно използване и на хербицидите в борбата с плевелите. Царевицата бе третирана с хербицида шприц-хормид. Сега окопаването става с култиватори, без допълнителна обработка с мотики от страна на кооператорите. Фасулът също се окопава само в междуредията.

В кооперативното стопанство няма напоителна система. Но колкото и малко да са, водоизточниците се използват докрай. От ламбриновския язовир, с отпадъчните води от кравефермата и със селските води се появиха 30 декара зеленчукова градина. Кооператорите берат сега краставици и тиквички от градината.

Стопанството няма план за производство на тютюн. Независимо от това обаче хората засяха разсад за засаждане на около 400 декара с тази техническа култура. На площ от 30 декара тютюн е вече изнесен и има готов разсад за други 50 декара. От допълнителните площи кооператорите очакват да реализират значителни доходи, които ще компенсират част от загубите, предизвикани от засушаването.

Всички тези мерки бяха взети преди националното съвещание по борбата със сушата. Там се поставиха така остро въпросите, че ръководителите на района още същия ден отлетяха със самолет и се върнаха в Смилец. На свиканото вечерта общо кооперативно събрание говориха за извънредното положение и предстоящите задачи, макар че беше предвидено главният въпрос да бъде обсъждане на правилника за вътрешния ред в кооператива. Този факт потвърждава решението на хората да дадат отпор на това природно бедствие.

Всъщност партийното и стопанското ръководства сега обсъждат нов подробен план за действие. Тъй като сушата продължава, предвижда се да бъдат намалени материалните разходи на кооператива със 127 000 лева. Не ще бъдат допуснати средства за обзавеждане. Редица ремонти и поддържането на помещенията ще се поемат от хората, които работят там. От културния фонд ще се намалят около десет хиляди лева, като се отменят предвидените екскурзии в страната, даренията и др. В областта на строителството ще се работи само на неотложните пускови обекти. Ще бъде завършен например краварникът за повече от 200 животни и водоемът с депо за противопожарни цели. Шосираните, асфалтирането се спират.

Бързи мерки взема ръководството на кооперативното стопанство и в животновъдството. Изхранването на птиците, телетата и другите животни сега е трудно и носи загуби. Затова вече се прилагат новите дажбени таблици с намален грамаж. Около 2 000 петлета с тегло 1 килограм ще бъдат изнесени на пазара. През тези дни ДСП „Родопа“ изкупи от кооперативна 200 агнета, предстои изкупуването и на телета от Смилец. Всичко това ще облекчи животновъдите, ще намали загубите на кооперативна.

Всяка капка вода сега се цени. От „Райнов кладенец“ в землището на село Смилец по-рано никой не се интересуваше, този изоставен източник обаче сега ще се използва за водопой на животните, за да се пести за поливане другата вода.

Общинският партиен комитет предвижда пълна мобилизация на силите, участие в борбата срещу сушата на цялото селение. А това значи, че природното бедствие ще бъде победено, въпреки всичко. Гаранция за успеха е задружният труд на хората, предимствата на кооперативния строй.

Димо ВАСИЛЕВ

Уверени в силите си

По-големи загуби следствие на сушата в ТКЗС с. Ширково засега се очакват главно от есенниците. Пораженията по другите култури са все още незначителни. Предполага се, като се изхожда от състоянието на посевите в момента, планът за приходите да не се изпълни с 470 000 лв.

Още към края на миналия месец стопанското ръководство предприе известни мерки за намаляване на вредните последици от сушата и за компенсиране на очакваните загуби. Основен източник на допълнителен доход за Ширковското стопанство е тютюнът. През последните години от тази култура се получиха добри резултати. Дори през 1966 г. тя донесе на стопанството чист доход около 49 000 лв.

Предвижда се с тютюн да бъдат засадени допълнително 1 000 дка, с което общата площ на тази култура в стопанството ще стане 2 800 дка. Необходимият за целта разсад бе засят веднага, след като бе взето това решение. Сега за него се полагат добри грижи и той се развива бързо.

Понастоящем кооператорите участвуват активно в разсаждането на готовия тютюнев разсад. По изпълнението на тази задача стопанството се намира на първо място в окръга, като то е засадило вече над 700 дка.

Ширковският кооператив разполага с малко водоизточници. Но в момента те се използуват най-рационално. С част от водите на язовира са полети 250 дка пшеница, като е използувана дъждовална машина. Сега водата на язовира се използува за разсаждането на тютюневия разсад. За тази цел се използува водата от гьола в село Брадвари. Напояването на зеленчуковата градина се извършва с подпочвени води от един кладенец. От същия водоизточник в близки дни ще бъдат полети безразсадовите домати, които все още не са поникнали.

В стопанството се прави необходимото, за да се преизпълни планът за животинската продукция. Осигуряват се достатъчно фуражи и животните се изхранват най-разумно. Стрижбата на овцете вече започва. С това ще се даде възможност в най-скоро време те да бъдат изнесени на летни лагери в горите, където в момента има обилна паша. На лагер ще бъдат изнесени също така телетата и юниците.

Добри грижи се полагат за пролетните култури. По-голяма част от слънчогледа и цвеклото е окопана и разредена. Скоро тези мероприятия ще се приложат и при царевицата. Вземат се необходимите мерки и за получаване на висококачествена продукция от лозята и овощните градини.

В борбата за компенсиране на загубите кооперативното ръководство е насочило своето внимание и към намаляване на разходите. Решено е за нуждите на производствените единици да се закупуват само най-необходимите материали, и то с разрешение на председателя на кооперативна.

С всички тези мерки се предвижда очакваните загуби да бъдат напълно компенсирани. Най-важен фактор за това е вярата на кооператорите в собствените им сили, стремежът им да изпълнят набелязаните мероприятия. Независимо от засушаването в стопанството съществува обикновено трудово напрежение. Хората масово излизат на работа. Едни засаждат тютюн, други окопават пролетници, трети прибират люцерна и т. н. Всички са решени да дадат своя дял за преодоляване на трудностите.

Емил ПРАХОВ

СКРОМЕН ПРИНОС В ОБЩАТА БОРБА

Дългото засушаване се отразява неблагоприятно върху селскостопанското производство. На много места запланувания добиви от културите няма да бъдат достигнати. Кооператорите са се вдигнали на благородна борба за намаляване загубите, като най-пълно използуват наличните резерви за увеличаване добивите от тези култури, върху които влиянието на сушата е по-малко.

Настрана от тази благородна борба не стоят и колективите от промишлените предприятия. Навсякъде се чувствува увереност, че с малко повече усилия може да се произведе допълнителна надпланова продукция и да се даде на народното стопанство онова, което сушата отнема от селското стопанство.

Картонажният цех на завода за организационна техника е един от най-малките цехове в предприятието. Колективът му не надминава 16 човека, но той вече е извоювал заслужено уважението на заводския колектив. През миналата година за добри успехи в производствената работа, добра организация на труда, здрава трудова дисциплина и дружеско отношение помежду си работниците бяха удостоени с високото звание „Бригада за комунистически труд“. Признанието на труда винаги дава резултат. Това пролича още в началото на годината, когато цехът започна да преизпълнява производствените си планове. Продукцията му — кардексови папки, хистологични кутии, канцеларски касетки и много други, има добро качество. Затова част от нея се изнася чак в Англия. В дните пред Първи май цехът се нареди на едно от първите места в социалистическото съревнование. За добра работа получиха званието „Ударник“ Маринка Христова, Янка Димитрова, Цветанка Вълева, Йорданка Вълева, Янка Георгиева.

Ръководителят на бригадата Пеньо Русанов с право се гордее с успехите. Планът за петмесечието е отдавна изпълнен. Произведена е 30 процента продукция над предвидено то за петте месеца, които ма лобройният колектив е записал в спестовната книжка за компенсация на загубите, причинени върху селското стопанство. Цялата бригада се отзова с готовност на призива на Партията да увеличи производството, като се включи активно в борбата на трудещите се за осигуряване на предвидения за годината национален доход.

Виктория ПЪРВАНОВА

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 8. V. 1968 год.

ТКЗС	Засален тютюн в 0/0	Разреждане захарно цвекло в 0/0	Разреждане на слънчоглед в 0/0	I-во поливане всичко в дка
Айдемир	0,6	100	73	2370
Калипетрово	22	0	100	319
Бабук	45	60	0	795
Алфатар	28	100	51	1055
Алеково	23	х	8	—
Ширково	34	х	52	250
Смилец	40	х	100	—
Попина	х	100	80	670
Сребърна	х	х	100	800
Ситово	28	60	31	446
Средимир	х	63	100	330
Кайнарджа	12	х	85	—
Голеш	30	х	0	84
Средище	14	53	74	—
Тутракан	4	х	100	2250
Нова Черна	4	69	38	11250
Старо село	х	40	100	1599
Белица	45	100	100	—
Главиница	18	68	100	—
Ст. Караджа	62	100	100	—
Сокол	8	59	54	907
Зафирово	25	100	100	1092
М. Преславец	64	0	100	80
Дулово	15	28	26	—
Мерден	21	12	63	20
Окорш	14	29	5	—
Секулово	41	0	23	—
Добротица	31	50	82	320
Чернолик	33	79	64	—
Паисиево	17	0	100	100
Всичко ТКЗС	25	59	64	24737

НАШАТА РЕПЛИКА

Да не се крием зад обективни причини

Напоследък все по-често се случва в дадени часове на деня, особено привечер, да липсват в магазините и сладкарниците на Силистра прясно и кисело мляко, лимонада, оранжада, кока-кола и други разхладителни напитки. Така беше в навечерието на Първи май и в първите дни на месец май. Обидно става на човек, като гледа как хората ходят от магазин на магазин, от сладкарница в сладкарница, за да намерят един буркан кисело мляко.

Отдавна отмина времето, когато производството не може ше да задоволи нуждите на пазара. Сега в кооперативните стопанства се произвежда мляко в достатъчни количества. За да увеличим пласмента му, дори прибягваме към реклама. Не са малко млекопреработвателните предприятия в страната, които увеличават асортимента на млечните изделия, за да се увеличи консумацията на мляко. В Силистра се построи модерен млекопреработвателен цех. Икономическият анализ показва, че за да бъде той рентабилен, трябва да се използува по-пълно капацитетът му, което пък зависи от консумацията.

При тези условия е необяснимо защо толкова често в магазините липсва мляко. Обективни причини тук липсват. Редовното снабдяване на гражданите изцяло е в зависимост от оперативността и търговския нюх на работниците от ДТП и ГТП „Здрава храна“ и от стопанското виждане на отговорните работници в ДСП „Млекопреработване“.

В ГТП „Здрава храна“ се оправдават с това, че магазините на Държавното търговско предприятие правят малки заявки, не могат да задоволят собствените си клиенти, които се насочват към сладкарниците и изчерпват доставените там количества. Същото обвинение отправят някои работници от ДТП към ГТП „Здрава храна“. Двете търговски предприятия взаимно се обвиняват и в тези обвинения търсят оправдание на своето безсилие.

ДСП „Млекопреработване“ е заинтересовано в търговската мрежа да има непрекъснато прясно и кисело мляко. Икономиката му изисква това. И макар ръководството му да е убедено, че така трябва да бъде, не прави всичко, за да се осигурят необходимите количества през всяко време на деня. На 6 май млякото се изчерпа към 5 часа след обяд. Търговските организации потърсиха помощта на „Млекопреработване“, обаче се оказа, че липсва мляко. През деня предприятието пусна на пазара лошо подквасено кисело мляко, голяма част от което бе върнато обратно в цеха. Ако в млекопреработвателния цех се осигуряват известни количества на склад, и се наблюдава продажбата на мляко, винаги ще бъде възможно зареждането на магазините.

Лимонадата се прави от вода, въглероден двуокис и захар. Работилницата на ДТП не чувствува липса от тях и въпреки това лимонадата не достига. В навечерието на Първи май недостатъчни бяха бутилките, което наложи временно използуване на бутилките от оранжада. След Първи май бутилки бяха доставени (макар и нестандартни) и лимонада пак няма. В работилницата се оправдават с недостига на работници. Сега там се работи на две смени, които са заангажирани и през почивните дни. Условията и съоръженията дават възможност да се работи на три смени. Тогава лимонадата ще е достатъчна. И тук въпросът стига до организацията, а нея трябва да я въведе ръководството на ДТП.

Ние определено смятаме, че мляко и разхладителни напитки в Силистра може да има през всяко време на деня, ако ръководствата на Държавното търговско предприятие, ГТП „Здрава храна“ и ДСП „Млекопреработване“ не се крият зад обективни причини, а подобрят организацията на търговията и производството.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

Тържествена клетва на пионерите

Денят на победата — девети май 1968 година, ще остане паметен в съзнанието на силистренските пионери. В този ден, когато цялото човечество празнува 23 години от победата над хитлерофашистка Германия, те, потомците на героите от 31-ви Силистренски полк, положиха клетва пред бойното знаме на полка.

Само три месеца изминаха от обръщението на ЦК на ДКМС за включване на пионерите в операция „Българска слава“ и силистренските пионери започнаха активна работа. Изградили 19 армейски отряда, те издириха бившите бойци от 31-ви полк и организираха срещи с тях, проведоха военизирани игри, запознаха се с устройството на оръжието. Като награда за добрата работа окръжният щаб по операция „Българска слава“ реши силистренските пионери първи да положат клетва.

И ето вълнуващото тържество настъпва. На площада пред Паметника на добруджанските революционери се строяват изградените батальони от училищата „Отец Паисий“, „Кирил и Методий“, „Макаренко“ и „Никола Вапцаров“. На трибуната заемат места скъпи гости на това вълнуващо пионерско тържество — първият секретар на ОК на БКП Вельо Максимов, председателят на ОНС Сава Шиваров, секретарите на ОК на БКП Христофор Иванов и Яким Петков, първият секретар на ГК на БКП Георги Кардашев и др. Под звуците на тържествен марш началник-щабът на полка майор Чобанов рапортува на командира на полка полковник Ценов за готовността на пионерите да получат знамето и да положат клетва. Бойното знаме на 31-ви Силистренски полк, носено от един от героите на полка Йордан Атанасов, минава по фронта на строените пионери, които го посрещат с мощно „ура“. Полковник Ценов приветствува пионерите и подчертавайки голямото международно значение на този ден, изтъква и приноса на героичния 31-ви Силистренски, „железен“ полк в победата над фашистка Германия.

Пред смълчаните пионери другарят Вельо Максимов пое ма бойното знаме на полка от ръцете на знаменосците — участници в Отечествената война, и го връчва на знаменосците на новоизградения 31-ви Силистренски пионерски полк. Той пожелава на участниците в операцията „Българска слава“ да пазят чисто и неопетнено това знаме, да растат и се учат и под него да станат достойни бранители на социалистическото ни отечество.

Настъпва най-тържественият момент. С изопнати тела пионерите повтарят заветните думи на тържествената клетва. После със стегната строева крачка всеки млад армеец се приближава до полковото знаме, целува го, обръща се към трибуната, вдига ръка за поздрав и произнася: „Заклех се!“

С вълнуващи думи първият секретар на ОК на ДКМС Атанас Киров поздравява младите армейци с получаването на знамето и полагането на клетвата. От името на положилите клетва пионери говори Иван Цанков, който обещава, че те, учащите в операцията „Българска слава“, ще носят с чест знамето на славния 31-ви полк, ще изпълняват достойно клетвата и ще бъдат верни на род и Родина.

Топовни салюти огласят площада. Духовият оркестър засвирва химна. Под звуците на музиката в тържествен марш минават батальоните на младите армейци. Строяват се пред паметника и с ново, мощно „ура“ изпращат полковото знаме.

Н. ЗЛАТЕВ

Митинг в Средище

По случай Деня на победата над фашистка Германия на 8 май тази година в село Средище бе организиран митинг-заря от общинския партиен комитет. Стекоха се много кооператори и кооператорки, служители, учащи се. За безсмъртния подвиг на Съветската армия — освободителка на народите от фашистко робство, говори другарят Христо Христов от Силистра, запасен офицер.

Митингът завърши със заря и кратка програма, изпълнена от ученическия хор в селото.

Георги КИТАЕВ

Силажират люцерна

Преди три дни механизаторите от бригадите на Юмер Кязимов и Мехмед Османов от с. Искра започнаха окосяването на люцерната. Всяка бригада разполага с по 1 000 дка, засети с тази култура. До днес трактористите Халил Мустафов и Мустафа Хюсеинов покосиха по-голямата част от площта.

Едновременно с коситбата започна и съхраняването на зелената маса. Това става чрез силажиране. Поувяхналата от слънцето маса се товари на ремаркета и се отправя към стопанския двор. Тук група кооператори я разстилат в ямата. За кратко време двете бригади подготвиха повече от 100 т силаж. Работата по съхраняването на зелената маса продължава.

Зия АХМЕДОВ

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

На 11 и 12 май силистренската спортна публика ще има възможност да наблюдава интересни състезания по борба. Окръжното първенство по тази дисциплина ще си оспорват пионерските отбори от целия окръг. Да пожелаем на малките състезатели добро представяне.

* * *

Днес, от три часа след обяд, Окръжният съвет на БСФС и физкултурното дружество „Доростол“ организират на плувния басейн в Силистра тържествено откриване на плувното лято — 1968 година. След откриването ще бъдат проведени състезания по различни плувни дисциплини.

* * *

За втори път в окръга се провеждат интересни лекоатлетически състезания между най-малките спортисти. Те са организирани под наименованието „Синята връзка“. Стотици чавдарчета от селата и градовете на окръга ще застанат на спортните сектори и ще водят борба за първото място.

* * *

През тази седмица силистренската театрална публика ще има възможност да гледа нова постановка на нашия народен театър. Той ще се представи с „Почивен дом“ (Червенушки) — водевил в три картини от Валентин Катаев. Премиерните представления са насрочени за 11 и 12 май от 7 часа вечерта.

* * *

През седмицата времето в Силистренски окръг се задържа слънчево и топло. Тружениците от селското стопанство водят упорита борба за преодоляване неблагоприятните последици от сушата. Максималната температура е измерена в Силистра на 6 май — 29,9 градуса целзиеви, а минималната на 8 май — 12,7 градуса целзиеви.

* * *

Силистренското гражданство все по-широко използува най-удобните пътнически транспортни средства — самолетите на ТАБСО и корабите с подводни криле на Българското речно плаване. През тази седмица (от понеделник до петък) със самолета, който излита от Силистра, са отпътували за София 38 пътника, а самолетите от Русенското летище са използували 54 силистренци.

С корабите „Метеор“ и „Ракета“ от Силистра до Русе са изпътували 645 пътника.

партиен живот

Едногодишна равносметка

През последните няколко години общинската партийна организация в с. Калипетрово разгърна значително по-широка работа по политическото обучение на комунистите. Особено стройна система бе изградена през учебната 1967/1963 година. Това бе отчетено на едно от последните заседания на общинския партиен комитет.

За постигането на по-добри резултати съществено значение има предварителната подготовка, извършена от страна на партийния комитет. Още през 1967 година, когато се отчетоха постиженията от старата учебна година, се набелязаха и новите учебни форми. Беше решено комунистите да се учат в следните просветни звена: за интелигенцията бе създаден семинар по философия, за служителите в ТКЗС — школа по научен комунизъм, в първичната партийна организация при страничните предприятия — кръжок по изучаване историята на КПСС, а в останалите 5 партийни организации бе изградена лектория с различна тематика.

Някои от пропагандистите през лятото присъствуваха на семинара, организиран от Окръжния комитет на Партията, което им помогна още по-добре да изясняват материала пред слушателите.

Всички просветни звена провеждаха своите занятия в определените дни. Тематиката в тях беше разнообразна. А това правеше занятията интересни и очаквани от слушателите.

Пропагандистите на всички звена се готвеха старателно, изнасяха лекциите на високо ниво. Участниците с нетърпение очакваха всяко следващо занимание. Много добре преминаваха занятията, в които лекциите се осъвременяваха и онагледяваха с диаграми и грамофонни плочи. Доволни бяха слушателите и от тези, които умело съчетаваха методите беседа, разказ, демонстрация и др. С голяма сила това важи за Янко Славчев, пропагандист в Партията, който боравеше много умело с материала и за него нямаше пасивен слушател. Всички проявяваха голям интерес, задаваха въпроси и т. н. Добре работи и Руси Балушев, който бе награден от общинския партиен комитет с екскурзия в чужбина.

Във всички просветни звена занятията се провеждаха редовно. С особен интерес се посрещаха лекциите за героичното минало на БКП, добруджанското революционно движение, положението на работническата класа в капиталистическите страни, стратегията и тактиката на комунистическите и работническите партии в капиталистическите страни, които се изнасяха в лекториите по кръговата система, като лекторът, който се е подготвил по дадена тема, с умение я изнасяше на второ, трето, четвърто и т. н. място. Това му даваше възможност да знае кое най-много интересува слушателите и на него да наблегне.

Не така бе поставена работата обаче в териториалната първична партийна организация, където работа след годишноотчетното събрание беше позанемарена и често пъти се създаваха предпоставки за проваляне на занятията на лекториите. Вина имаше както партийното бюро, така и неговият секретар Симеон Павлов.

Какво все още не е решено в почти всички просветни звена? Не винаги и от всички пропагандисти се създава интерес у слушателите и често пъти занятията се свеждат до механическо, формално изпълнение на дадено задължение. Във всички лекции не се използуват нагледните средства. Общинският партиен комитет все още не е създал необходимата материална база, която да съдействува за обогатяване на знанията както на пропагандистите, така и на слушателите. Няма нито един грамофон или магнетофон. Не се провеждат семинари с пропагандистите за разширяване на техния кръгозор и осъвременяване на знанията им с някои нови постановки.

Имайки предвид тези успехи и недостатъци, общинският партиен комитет реши през новата партийна учебна година в района на общината да бъдат изградени 2 школи по история на БКП, 1 семинар с учителите и 3 лекгории. Определени са още отсега пропагандистите и лекторите в просветните форми. Извършва се старателно и подготвителната работа за новата партийна учебна година.

Иван ГАДЖЕВ
(наш кореспондент)

Начало — пълно с желания

Нали често говорим, че няма малоценна професия, че всеки допринася с нещо за хората, щом като работи с желанието утрешната му работа да бъде по-хубава от днешната. С такава амбиция работи и комсомолката Ангелина Райкова, работничка от шивашкия клон „Поръчки" при ТПК „Съединение" в Тутракан. Тук тя постъпи преди една година — непосредствено след завършването на техникума. И макар да е трудо да се каже за едно съвсем младо момиче, че вече е избрало професията си, за Ангелина това може да се твърди със сигурност. А в шивашката професия нейното семейство има традиция — баба й е шивачка и малката Ангелинка често е сядала зад машината. И някак си неусетно се родило и желанието. След завършването на прогимназията, въпреки възможността да се запише в гимназията, тя пожелала техникума по облекло в Русе. А там я приеха в мъжкия отдел.

— В работата не е както в техникума — заявява тя — там учехме и грешахме, но тук трябва да се греши колкото се може по-малко. Само че не мина без грешки в началото на работата ми... Все още се случи по-широк или по-тесен тегел да направя, някое парче да изменя или джобовете по-широки да станат. Но с грешките растеше и амбицията да не ги повтарям. А това вече ме караше да бъда внимателна.

Да, в отстраняването на малките грешки се раждаше майсторството. Една година работа и вече Ангелина трудно би допуснала грешка в производството. А тя вече отправя поглед и към кроячеството. С двете си колежки Драганка и Еленка те често обсъждат кое как да направят, търсят помощта на майстора, учат се една от друга.

За Ангелина сега е началото — пълно с желание за овладяването на една любима професия, в която окото на майстора трябва да е особено точно. Защото не е лесно да разкрасяваш мъжете. А и изискванията на клиентите стават по-големи.

...Завършва работният ден. Трудового ежедневие ангажира мисълта и след работа. Но наред с производството пред младата комсомолка стоят и други задължения. Тя е член на комсомолското ръководство на дружеството при кооперацията — отговаря за трудовата дейност. Всеки две седмици комсомолците под нейно ръководство почистват работните помещения. А вечер Ангелина е в читалищния дом — там тя има още едно увлечение — танците.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

95 години от излизането на хумористичния вестник „Будилник"

На 13 (1 по стар стил) май 1873 година под редакцията на Христо Ботев започнал да излиза хумористичният вестник „Будилник". Той се печатал на четири страници в Каравелова та печатница „Свобода" в Букурещ (Румъния). От него излезли всичко четири броя. Вестникът трябвало да се издава три пъти месечно — веднъж с карикатури и два пъти без карикатури.

По своя характер и съдържание „Будилник" бил „сатирически и юмористически" вестник. Но Ботев като истински революционер и патриот му дал строго определена политическа насока и го поставил напълно в услуга на българското национално-освободително движение. В бр. 1 Ботев очертал програмата му във фейлетона „О, tempora! O, mores!", където писал: „... неговата програма ще бъде да гуди сяко нещо на мястото му и сичко да краси с боята му". И той безусловно изпълнил своето обещание, дадено пред читателите си.

Вестникът се разпространявал между българските емигранти-революционери в Румъния, Сърбия и Русия. А по тайни пътища достигал и до ръцете на българските патриоти в поробена България. „Будилник" бил всецяло дело на творческата мощ, неизчерпаемата енергия и неуморните усилия на Христо Ботев, който бил негов редактор и едновременно словослагател, коректор и автор на фейлетоните, стиховете и останалите материали. Редом с това той трябвало да се грижи за набавянето на средствата, необходими за отпечатването и разпространението на вестника. Доколко Ботев бил претрупан с работа, можем да съдим от факта, че по същото време вземал най-дейно участие и в списването на Каравеловия вестник „Независимост".

След излизането на брой 4 от вестника Ботев спрял издаването му поради липсата на средства, за което съобщил на читателите си чрез „Независимост". В "Будилник" той поместил някои от най-хубавите си литературни творби. Тук за първи път са печатани сатиричните стихове на Ботев „Гергьовден", „Патриот", фейлетона му „О, tempora! O, mores!", „Хайде на изложбата", „Това ви чака", стихотворението „Епиграма",. „Защо не съм...", хумористичните закачки „Подслушано. Видено. Казано. Рецепт. Фабрика за попове. Калъп за учители", епитафиите му, гатанките му.

В брой 1 излезли и 3 карикатури, рисувани по идея на Ботев от полския художник, емигрант в Румъния след полското въстание през 1863 годи на Хенрик Дембицки. Първата, озаглавена „Османската империя отива на Виенската изложба със своите щастливи подданици, т. е. с Антим IV и Антим I" втората „Виенската академия отваря очите на букурещките български професори", а третата „Барон фон Дрипел приглашава българските деца да придружават своите архиереи и чорбаджие и да се поучат от нем ците на ум и разум", сполучли во поддържат общия тон на вестника.

Посредством силата на хумора, сатирата и карикатурата, Ботев по един неповторим начин жигосвал не само гнилата, кървава, назадничава и дивтурска власт, но не пощадил и ония българи, които забравили своя народ: чорбаджии-изедници, продажни вестникари, развратни духовници, писатели и поети, които били чужди на народните болки и въжделения и не служили с перото си на освободителната борба на своя народ, учители, неспособни да разберат повелите на времето си, цялата фаланга лъжепатриоти и др. Дори и във фейлетоните си Ботев не пропуснал да изрази своите най-горещи симпатии и любов към страдащия български народ.

Надхвърляйки тесните рамки на ежедневието и ограничеността, Ботев създаде неувяхващи литературни творби, с които заклейми и осмя алчността, политическото, социалното и религиозното лицемерие, подлостта, консервативма и глупостта.

И във всичко това именно се състои значението на хумористичния и революционен вестник „Будилник".

Иван ШАБАНОВ

„Ние ще дадем своя принос в разгръщането на всемладежкото предюбилейно съревнование, за преизпълнението на петилетния план" — заявиха неотдавна връстниците на свободата от Силистренски окръг.

Из социалистическите страни

АРАЛСКО МОРЕ ЩЕ СЪЩЕСТВУВА!

Географите са безмилостни към Аралско море. Впрочем трудно е да ги обвиним в несправедливост, тъй като сегашното положение наистина налага извода: „Аралско море ще изчезне от картата на земята".

Памукопроизводителните полета и оризовите плантации „изпиват" голяма част от водите на Аралско море, идващи от Аму-Даря и Сър-Даря. Техните добиви носят голяма полза на народното стопанство, пред която, според мнението на икономистите, трябва да отстъпят всички останали съображения, колкото и значителни да са те.

Като че ли печалният изход не е далече. Ако сега Аралско море получава годишно от двете реки по 50-55 кубически километра вода, то след по-нататъшното регулиране на техния дебит, към 1985 година, това количество ще се намали повече от 14 пъти. Върху такъв „дял" Аралското море не ще просъществува.

И все пак изход трябва да бъде намерен. Загубата на Аралско море би била непростима и не бива да се допусне.

Какво да се предприеме, и при това срочно, без да се чака аралските вълни да започнат да се отдръпват все по-далече и по-далече от сегашните брегове? И не само да се спаси езерото, но и да продължи интензивно да се развива поливното земеделие?

Трябва да разкажем за твърде смелите и напълно реални замисли по този въпрос. Тебеха изложени от заместник-главния инженер на „Гипроводхоз" при Министерството на мелиорациите и водното стопанство на СССР Игор Андреевич Херарди, един от най-опитните специалисти по хидростроителството на Узбекската ССР. Сега той ръководи съставянето на доклада „относно мероприятията за запазване нивото на Аралско море и развитие на напояването по канала за прехвърляне на водите на сибирските реки в басейна на Арал".

Прехвърлянето на водите от отдалечените места е свързано, разбира се, с големи разходи. Първоначалните пресмятания наистина бяха обезсърчителни. Сега обаче по принцип е решено да се изгради огромен самотечащ канал Об-Арал. По-точно казано, това ще бъде огром на изкуствена река, широка до 400 метра. Тя органически ще се слее с местността, ще създаде брегове, напълно сходни с естествените.

За извор на реката ще послужи водната преграда на голямата сибирска река при гр. Камен на Об и Алтайския край. Оттук водният път ще се простре през Казахстан към Павлодар, по-нататък ще пребродиземята на многото създадени в целината зърнени совхози. После тя ще достигне Тургайското плато. Там са разположени Карагандинската, Целиноградската и Кокчетавската области на Казахстанската ССР. Първоначално общата дължина на канала ще достигне около 3 000 километра, а годишният дебит на водата ще бъде от 60 до 70 куб. километра. Каналът ще се влее в Сър-Даря малко по-долу от Казъл—Орда, където ще бъде издигната водоразпределителна стена. Понататък той ще се устреми към територията на Каракалпакската АССР и ще достигне Аму-Даря при планината Султануиздат, близо до гр. Берунк.

През втория етап, към 2 000-та година, годишното доставяне на вода от Об и от Иртиш ще нарасне до 120 куб. км. Тогава ще започнат да действуват помпени станции, ще бъде построено каспийското разклонение на магистралата, водеща началото си от района на тургайската дъга. Тя ще мине през полуостров Мангишлак, през платото Устюрт и ще попълни водните запаси на Каспийско море.

Желаният поврат в съдбата на Аралско море вече не е толкова далече. Нивото на морето ще се понижи в сравнение със сегашното с не повече от 6—7 метра. На запад Арал както по-рано ще достига до платото Устюрт, на изток — ще мие пясъчливи брегове, на север — ще се опира до ниските и високите крайбрежия, а на юг ще се допира до делтата на Аму-Даря. Ще се запазят риборазвъдните места. Ще се запазят и земите, където се отглежда ценната със своята кожа ондатра.

Аралско море ще дарява човека не само с риба и кожи, но и с нищо несравнимия дар — здраве. Сухият климат на степите и пустините твърде сполучливо ще се съчетае тук с морския въздух. По крайбрежието на Арал ще има санаториуми, домове за отдих, къмпинги и др.

А какво ще получи Сибир? Той ще спечели много. Западносибирската низина, която се простира между Новосибирската и Тюменската област на Алтайския край отдавна се нуждае от мелиорации. Приближаването на реките тука е твърде изобилно и дълготрайно. В долините на Об, Том, Чулим, Тим, Кетун и Бия понякога водите стоят до август, наводнявайки грамадни територии ливади и обработваема земя.

Да се премахне приближаването е най-първа необходимост. За тази цел ще послужат изкуствените водохранилища. Те ще дадат голяма част от своите пролетни и летни запаси на Средна Азия и Прикаспието. Ще изчезнат пречките, които досаждат сега на строителите на пътищата и промишлените комплекси.

Човекът, въоръжен със съвременна техника, ще поправи грешките на природата и ще нанесе сериозни корекции в стопанската дейност. Арал ще съществува!

Агенция „Новости"

Нашите селища

ИШИРКОВО

НА 18 КИЛОМЕТРА югозападно от гр. Силистра по двата продължовати склона в едно от разклоненията на голямата Бабукска долина е разположено с. Иширково. Околният на селището район, залесен някога с буйни гори, богат на изобилна изворна вода, сочни пасища и плодородна почва, създавал прекрасни условия за развитието на лов, скотовъдство, земеделие. Запазените тракийски надгробни могили говорят, че още в дълбока древност районът е бил обитаван. Следите на селищните останки в местността, западно от селото, наблизо до шосето за Йорданово, потвърждават тезата, че в началото на нашето летоброене в този район има човешки поселища. Останки от селище, вероятно от по-ново време, има и в местността „Чешмя кулак".

За българския характер на селището може да се съди от обстоятелството, че гробищата му, запазени до края на миналия век, са били български. Кога точно е изчезнало селището, засега не е известно. За подобни селища, имащи български етнически характер, което потвърждават отчасти и известните спомени на стари хора, предания и прочие, може да се смята, че е било в местността „Черния клен" („Кара ач"), близо до сегашното село Иширково. Според редица ненапълно потвърждаващи се предания съществувало е българското село Акче-ач, унищожено по време на една от руско-турските войни. Подобна съдба е приписвана и на селото Косара, намиращо се на 6-7 километра южно от селото или по-точно неизвестно село в местността „Косара". Дали днешното село Иширково е пряко продължение на историята на тези изчезнали селища или е по-ново, е трудно да се каже. Не се знае също и кога то е заселено на сегашното си място.

Първият засега известен ни документ, отнасящ се за селото, отбелязано под името Кучи на е от 1676 година. След повече от едно столетие в един османски регистър от 1792 година отново срещаме името на селото под формата Къджина. И двете тези форми са много близки в звуково отношение до името Кочина, каквото е носело и селото. Под това име то се среща и в един османски регистър за заплатата на кметовете от 1841 година, където е посочено, че в него живеят 71 ханета (домакинства). Селото се споменава и в по-късни документи. От това следва да се направи изводът, че то има повече от три столетия документирана история.

За произхода на старото име на селището съществуват няколко версии. Едната е, че произхожда от турското „къч" (ритник назад, хвърля къч) и оттук Къчина, което по-късно става Кочина. Другата версия е, че то се е казвало Кичина (кичесто село), а турците го нарекли Кочина. По-правдоподобно ще е, че то е получило името си от българското „кочина", каквато вероятно някога е имало и която е дала и името на селото. Разбира се, възможно е да се е казвало и Кичина, както то е известно и между околното население, и впоследствие не турците, а дори и самите българи да са го нарекли Кочина, когато в него е бил унищожен българският елемент, за да охарактеризират облика на новите му жители. Името Кочина се запазва и през румънско време, макар в 1931 година румънските власти да го именуват Борлян — на името на селото, от което са дошли заселниците—куцовласи. С указ от 3 юли 1942 година селото е наименовано на името на бележития български учен —географ и изследвач на Добруджа проф. Атанас Иширков.

Съдбата на българското население на селото, а то е било несъмнено такова, тъй като за това говорят двете български форми на старото му име, останките от старите български гробища и преданията, не е известна. Може да се предполага, че българското население е било потурчено. За такова потурчване имало и бележка в една от служебните книги на смилецката църква, отразяваща спомена на потомците на емигрираните в Румъния, за да се спасят от това потурчване българи, за която се споменава и във в. „Подем" от 11 септември 1942 г. Разбира се, мюсюлманският елемент ще е бил подсилен може би с изслужили службата си еничери или техни погомци, а така също татари, преселени след Кримската война, и цигани.

Освобождението заварва селото в етническо отношение с турско-татарско-циганск облик. Доколкото в селото са били българи, те са били бежанци, без семействата си. Едва след Освобождението прибират там и семействата си. Това дава повод при попълването на едно сведение за Силистренската митрополия от 6 септември 1888 година да се пише, че в с. Кочина „...българското население сега се заселва".

На мястото на турците дошли заселници от съседното село Калипетрово. Пръв от тях бил дядо Руси Сърмаджията — шивач, който довел семейството си в 1882 година. Малко по-късно той бил последван от братята Йовко и Нико Пеневи, а после и от други. Заселват се за постоянно и някои строители от Дряновско, между които едни от първите са майсторите-зидари братята Нанко и Рачо Нанкови от с. Кара Иваница, Дряновско. Към 1915 година, както пише Ст. Романски, а то се потвърждава и от статистиките, в с. Кочина има 879 българи, 800 турци, 63 татари и 47 цигани. Последните две групи очевидно са достигнали вследствие на асимилацията за сметка на добилите турска народностна принадлежност.

Селото става общински център след Освобождението и на съседните села Смилец и Казимир. Бележи значителен икономически и културен успех. Открито е училище. Първоначално то се помещавало в частни къщи, а от 1907 година в собствена сграда. В 1904 година е издигната църква. През 1907 година е основано и читалище. Все тогава, с активната дейност на учителя Т. Крагеоргиев, е основана взаимноспомагателна каса (популярна банка), просъществувала до 1941 година, когато бива превърната в потребителна кооперация.

Обхванал ият селото подем бил спънат от разбойническото заграбване на Южна Добруджа от румънската чокойска власт в 1913 година. Много страдания са претърпели ишировци през годините на свиреното чокойско робство. При отстъплението си под напора на победоносната българска войска в 1916 година озверен румънски офицер заповядва да стрелят срещу 9 човека, 7 от които били убити. Много къщи били изгорени, добитъкът откаран в Румъния. Населението било разпръснато и една част от него отвлечена в Молдовата. Това обяснява и решителната дума на ишировци, казана на 19 декември 1918 година от Късър Димо на румънските власти, че селото не може да ги приеме. Открито изявената съпротива предизвиква масови репресии от страна на румънските власти и изселването на най-непримиримите с робството ишировци. В периода 1925-1929 година биват колонизирани над 90 семейства куповласи от Македония, но напразно. Българите не прекланят глава.

В селото е изградена група на ДРО, която през 1926-1930 година, а и по-късно развива активна политическа дейност. Нейни членове са Йордан Панчев, Димо Пенев, Желяз Еников, Марин Великов. По повод процеса срещу Ана Паукер през 1936 година, ДРО провежда акции, събира помощи. През 1931 година в селото са създадени и първите комсомолски ядки под ръководството на Кольо Вълнаров — секретар на образуваното дружество. По същото време е създаден и футболен отбор, чрез който младежите намират своята легална изява. Съгласно спомените на живите участници организацията провела и някои по-значителни акции. Така например в месец януари 1934 година били издигнати червени знамена на редица места, изписани лозунги и пръснати позиви, което предизвикало масови репресии на властите. Особено зле се отразил върху дейността на революционните сили в селото сребърският провал през 1936 година, последван от масови арести, изтезания и варварски терор над българското население. През 1940 година действува и партийна група със секретар В. Господинов и членове Д. Славов, К. Господинов и Хр. Черкончев.

Съгласно Крайовската спогодба селото е освободено от чуждото робство на румънците на 12 октомври 1940 г. Българските войски са посрещнати с неизразима радост от изстрадалото население. По същата спогодба на мястото на изселилите се румънски колонисти идват 450 души преселници от с. Галица. Освободени от националното робство, ишировци заживяват с мечтите за социално освобождение, подклаждани от дейността на партийната организация и намиращите се на работа в селото прогресивни учители. На 8. IX. 1944 година те радостно посрещат Червената армия-освободителка, за да се включат по-нататък активно в социалистическото строителство. Селото дава в Отечествената война девет свидни жертви.

Началото на социалистическите преобразования в селото е положено с основаването на ТКЗС „Прогрес" — на 20. XII. 1948 година. Под яркото въздействие на неговите стопански успехи в продължение на 10 години то е включило в своите редове всички селски стопани. Последва откриване на родилен дом през 1949 г., преместен заедно със здравния пункт в направената по-късно нова сграда. В 1956 година е построено ново училище, а в 1958 година хубав читалищен дом. Построени са още търговски дом и прекрасен кооперативен дом. Селото е електрифицирано още в 1955 г. Водоснабдено е. Има хубава масивна баня, пусната наскоро в експлоатация, и селски парк. Благоустроено, с облицован, протичащ през селото канал, с асфалтирани и озеленени улици, с хубаво оформен площад и с почти подновения си жилищен фонд от близо 500 къщи, Иширково е ярък пример на успехите на социалистическото ни строителство на село.

Господин ВЕЛИКОВ
Лука ВАЙСИЛОВ

НОВ ВИД ФУРАЖ

През последните няколко години в практиката на някои страни придобива известност нов вид фураж. Това е така наречният сенаж. Съществуват достатъчно основания да се счита, че той навлиза в употреба при условията на една модерна технология на хранене и гледане на говедата. Неговото производство и начин на използуване изисква висока степен на механизация в селското стопанство, а именно подходящи машини за прибиране и специално построени, херметически затворени вместилища за съхранение.

Най-голямото предимство на сенажа е високото му съдържание на сухо вещество — 40-60 процента. Освен това при него се намаляват загубите на хранителните вещества при протичането на млечнокиселата ферментация. Докато при надземното силажиране те се изчисляват на 30-35 процента, в силажните ями от 18-30 процента, то в херметически затворените кули тези загуби се свеждат от 2,5-10 процента.

Технологията за приготвяне на грубите фуражи в кулите от типа на харвесторе се състои в следното: накосената трева увяхва на полето до 45-55 процента влажност, което при оптимални условия се постига за 5-6 часа. След това тя се прави на малки купчини, които се събират и нарязват от тракторен агрегат. Нарязаната маса се внася в кулата с пневматичен транспортьор. Получава се висококачествен фураж-сенаж. Консервирането привършва за около две седмици и храната е готова за консумиране. Тя се приема с голяма охота от животните, понеже притежава добри вкусови качества.

Според данни на съветски специалисти, приготвеният от люцерна сенаж има следния състав: сухо вещество 62,6 процента, в това число суров протеин 12,0 на сто, мазнини 2,7 на сто, сурови влакнини 15,6 на сто, безазотни екстрактни вещества 26,7 на сто и пепелни вещества 5,6 на сто. По хранителна стойност той заема средно положение между сеното и силажа. Един килограм от него съдържа 0,37 кръмни единици и 61 г смилаем протеин, а един кг силаж и един кг сено съответно по 0,22 и 0,45 кръмни единици и по 46 и 103 г смилаем протеин.

Притежавайки състава и свойствата на сеното и силажа, сенажът може да задоволи подобре нуждите на животните и в това отношение той има предимство пред тях, давайки възможност да бъде типизирано храненето на говедата през по-дълъг период от време.

На специалистите-животновъди е известно много добре, че правилното хранене на говедата през летния период особено много се затруднява поради неравномерното произвеждане и постъпване на зелените фуражи. Този недостатък не може да се отстрани дори и при прецизна организация на зеления конвейер, тъй като съставът и хранителната стойност на фуражите се измени с напредването на вегетационния стадий. Затова не може да се осигури нормално хранене. Това води до преразход на хранителни вещества. Намалява се икономическият ефект от говедовъдството.

При люцерната, която на практика се дава на воля, се прави преразход на значително количество от толкова необходимия протеин. Доброкачественото сено от нея се приготвя твърде скъпо. Сигурен начин за съхраняване на най-голямо количество хранителни вещества от люцерната е консервирането. Но прилаганите засега консервати са все още скъпи. Вкусовите качества на получения силаж са посредствени. Това води до намаляване ефекта при хранене на животните. Приготвянето на сенаж от люцерната би могло да разреши до голяма степен този наболял за нас въпрос. Необходимо е обаче да се внедри механизирано то му приготвяне и доставяне на животните. Лошото е това, че при нас липсват подходящи съоръжения, които засега са твърде скъпи.

Придобиването на собствен опит е много важно условие за успешното внедряване на този фураж. Затова считаме, че малкият опит, който имат някои ТКЗС за приготвяне на силаж от люцерна с намалена влажност, ще бъде от голяма полза за правилното й използуване като храна на преживните животни. Необходимо е този опит постепенно да се разширява и в другите стопанства. По такъв начин ще се доближим много по-бързо до цялостно разрешаване на този проблем.

П. ПАНАЙОТОВ,
М. МИЧЕВ,
научни сътрудници в НИИЖ — Шумен

Първите сеносъбирачки, произведени в Силистренски окръг

В навечерието на международния ден на труда — Първи май трудовият колектив на новия завод за селскостопански машини в Дулово се поздрави с успех. Произведени бяха първите сеносъбирачки ТК 224 и 224У, предназначени за агрегатиране с трактор, произведен в завода за селскостопански машини в Русе. Ще бъдат произведени и 40 броя от тези образци за изложби.

Това са първите стъпки на предприятието, което от РТС стана завод за селскостопански машини. Той се специализира за производство на машини за правене на силаж, включително и изваждането му от ямите.

Тук ще бъдат произвеждани всички видове сенокосачки, сеносъбирачки, силажокомбайни и др.

Паралелно с производството на машините ще се изработват и резервни части и за износ. През тази година вече се произвеждат косачки и валове за силажокомбайни. Двата цеха — механичният и монтажният, работят с усилен темп. Увеличен им е и обемът. Те трябва да изработят продукция за 1 600 000 лева. Работата през първите месеци на годината показа, че колективът може да изпълнява и по-големи задачи. Перспективният план набелязва продукцията през 1975 година да възлиза на 13 милиона лева.

Сега на завода се доставя модерно машинно обзавеждане. През април започна работата шпинделен автомат 1А—240. Тази напълно автоматична машина се обслужва от опитния стругар Атанас Атанасов и е с проектна производствена мощност 1 200 втулки на смяна, или колкото могат да произведат 6 струга. Шестте шпиндела се зареждат едновременно и цикълът на обработката е разчетен така, че детайлите падат напълно обработени. Един стругар може да обслужва две такива машини.

С укрепването на завода ще се въведат и други високопроизводителни машини, което ще помогне рязко да се увеличи обемът на продукцията и да се подобри нейното качество.

Михаил ТОМОВ

Много и отговорни са задачите, които стоят пред бригадата за комплексна механизация на Димитър Кулев от ТКЗС с. Малък Преславец. Затова опитният бригадир в минутите на почивка всякога споделя с механизаторите резултатите от тяхното изпълнение.

Първи успехи на срацимирските говедовъди

☆ 144 тона мляко повече, отколкото през първото четиримесечие на 1967 година ☆ Вместо досегашните загуби — 17 000 лева печалба ☆ Себестойността на млякото — под изкупната цена

Говедовъдите от ТКЗС — Срацимир добиват все по-голяма увереност в положителните резултати на своя труд. Цифровите данни недвусмислено им дават право за това. Докато през 1966 година говедовъдството донесе на стопанството 150 000 лв. загуба, през 1967 год. — 30 000 лв., то първото четиримесечие на т. г. отбеляза първите успехи: 17 000 лева печалба.

Много са факторите, които обуславят този резултат, но на първо място трябва да отбележим рационалното хранене на животните. За пръв път в стопанството на дойните крави бе осигурено като компонент във всекидневната дажба по 1,5 кг люцерново сено. При това то бе давано смляно и меласирано. През цялата зима не липсваха и специални фуражни смески. Доброкачествен и в достатъчно количество бе и силажът. И в двете ферми — Срацимирската и Бръчменската, бе постигнато балансиране на дажбите както по отношение на белтъчните вещества, така и по кръмни единици. На всяка дойна крава се осигуряваха дневно по 10 кръмни единици и 936 г белтък. Пълноценното хранене каза своята дума. Само през февруари имаше дни, когато графикът не бе достигнат. След отстраняване на организационните причини, които съдейстуваха за това, този недостатък бе преодолян. През останалите месеци дневните графици за млеконадоя се преизпълняваха. Така вместо по 4 267 литра през април са надоявани средно на ден по 4 375 литра.

Благодарение на това планът за четиримесечието е преизпълнен с 30 000 литра. В сравнение с миналата година за същото време сега са надоени 144 т мляко повече при същия брой животни.

Радостно е това, че срацимирци получиха не само надпланова продукция. Те успяха да намалят нейната себестойност. За пръв път един литър мляко струва на кооперативна по-малко от изкупната цена. Значителен дял в това отношение се пада на добрата организация в двете кравеферми. Тук все повече се утвърждава двусменната работа. Животновъдите са значително облекчени. Текучеството при тях вече е преодоляно. Това обуславя повишаването на опита им, на умението им.

Не трябва да отминаваме и материалната заинтересованост на кравегледачите. Когато 1 литър мляко се получи за по-малко от 1,2 кръмни единици, животновъдът получава 10 на сто над определеното заплащане. И обратно. Щом разходът на фураж е надвишен, заплащането се намалява с 10 процента. Това обстоятелство кара хората да бъдат внимателни при даването на фуражите. Те се стремят да ги залагат на животните в обработен вид. Стремят се да не допускат разпиляване и похабяване на храната.

С много по-голяма настойчивост се води сега и борбата срещу яловостта на кравите. Благодарение на това нейният процент се движи между 5 и 7.

Постигнатите успехи не демобилизират срацимирските кравегледачи. Бригадирите се стремят да създават все по-добра организация при подготовката и разходването на фуража. За да се постигне разумна икономия на зелена люцерна и което е още по-важно — балансиране на сухото вещество, в дажбата се включва нарязана и меласирана слама. По план в стопанството сега ще бъде изсушено 1 300 т люцерново сено. Ще се подготвят 1 000 т консервирана люцерна. От наличните 4 000 дка, засети с тази култура, само вторият откос на 400-те декара широкоредова люцерна ще бъде оставен за семепроизводство. При това на прибирането на сеното ще се обърне голямо внимание. Няма да се допусне похабяване на продукцията.

Досегашните резултати, както и предвидената организация за бъдещата дейност в кооператива, подсказват, че успехите на срацимирци в областта на говедовъдството ще се затвърдят. Надоили през 1967 год. по 150 л мляко повече от животно, сега те се борят да достигнат по 3 100 литра от фуражна крава. И което е най-важното: да превърнат говедовъдството от губещ в рентабилен отрасъл.

Ст. ГЕОРГИЕВА

УВАЖАВАНА ОТ ВСИЧКИ

Когато преди година Величка Вълева се премести да живее от с. Господиново в Средище, тя не се подвоуми къде да започне работа. Обичаше животните и затова реши да стане доячка в кравефермата.

Повериха й една от изоставащите групи. Беше й трудно. Доенето измъчваше ръцете й, но Величка прояви твърдост и настойчивост. Това й помогна бързо да преодолее изоставането. Животните подобриха вида си. По всичко личеше, че те си имаха добра и усърдна стопанка: и по чистотата на съдовете, в които Величка доеше, и по добрия ред на работното й място.

Само за 3 месеца доячката успя да се изравни с другарите си. А към средата на годината групата й зае първо място в млеконадоя. Величка надои от животните 2 тона мляко повече, отколкото от другите групи.

Успехът на новата животновъдка не остана незабелязан. Тя бе преместена на работа в друг обор, където е настанено племенното ядро. Тук доенето на животните е механизирано, затова, макар че групата й е по-многобройна, Величка лесно се справя с работата. Тук тя трябваше да се съревновава с опитни, дългогодишни доячки. Но трудолюбието на Величка отново я нареди на първо място. За миналата година тя надои най-много мляко средно от крава.

Не отстъпва първенството си и сега животновъдката. Още до средата на април преизпълни плана си за четиримесечието, като надои 3 тона мляко повече от предвиденото. Сега другарките й говорят за нея с уважение и радост. Защото Величка Вълева е гордостта на животновъдите от Средище.

Георги КИТАЕВ

Грижливи стопани

Добри стопани са кооператорите от с. Търнювци. Те знаят, че земята ще даде повече зърно, когато я обработват старателно, когато я наторяват редовно.

През последните дни на май в бригадата бе организирано извозване и компостиране на оборски тор. Над 450 тона бяха струпани в съседство с пшеничените блокове. След жътва торът ще бъде разхвърлян. Ще се осъществи основно наторяване на почвата, което до голяма степен ще увеличи плодородието й.

Предвижда се да бъдат извозени около 1 800 т тор, а всеки декар да получи по 3 тона.

При изпълнение на тази задача се отличиха следните механизатори и прикачвачи: Йордан Георгиев, Тодор Боянов, Мюстеджеб Реджебов, Азис Османов и др.

Живко ТРУШЕВ

Окопават слънчогледа

В благородното съревнование пред празника на труда Първи май механизаторите от кооперативното стопанство в гр. Тутракан завоюваха нови успехи. Започна окопаването на слънчогледа.

Само за четири дни механизаторът Иван Добрев от бригада в с. Царев дол окопа 1 200 декара слънчоглед. Веднага след сеитбата 1 000 декара от същата площ бе наторена с по 40 килограма амониева селитра.

През тази година общо в стопанството ще бъдат окопани 7 600 декара.

Живко ТРУШЕВ

Под добрите грижи на свиневъда Марин Стойчев от ДСС Силистра малките прасенца израстват здрави и бодри.

Обещанията се преизпълняват

В началото на годината складовата база на ОТП „Топливо" в Дулово с обогати с нови хангари за съхраняване на цимента, дограмата и други материали, чието излагане на дъжд и слънце води до похабяване. Многобройният колектив правилно оцени тази придобивка и даде обещание редовно да преизпълнява плана за стокооборота. Сега в склада се продават на дребно на населението от града и на едро за потребителните кооперации цимент, обли и дялани греди, камъшитови плочи, пясък, баластра, дограма, паркет и много други стоки. Благодарение на богатия асортимент, в склада е твърде оживено. Клиентите са много — един търси дървен материал, друг цимент, трети се интересува от пясъка. Търговските работници са учтиви с всеки и се стремят да изпълнят желанията на купувачите.

От досега реализирания стокооборот се вижда, че обещанието ще бъде изпълнено и преизпълнено. Планът за търговията на едро от 145 000 лева бе изпълнен още към 15 април 164 429 лева, а на дребно е преизпълнен със 7 342 лева. Допълнителният стокооборот, който колективът реализира до Първи май, му осигури изпълнението и на плана за петмесечието.

С особеното си усърдие се отличи групата работници, ръководена от Апти Мехмедов.

Янко ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)

Из Съветския съюз

АТОМЪТ СЛУЖИ НА МИРА

От първите дни на своето съществуване съветската държава отделя голямо внимание на развитието на науката, смятайки я като един от най-мощните фактори за техническия прогрес. Създадените още през 1918—1929 г. Петроградски държавен рентгенологически, радиологически и раков институт, Московският институт за физика и биофизика и Петроградски оптически институт поставиха основите за широко развитие на физиката. Първият научен колектив, провеждащ основните работи в областта на ядрената физика, беше колективът на Ленинградския физико-технически институт, възпитал видни учени-атомици.

В предвоенния период съветските учени направиха редица важни открития, които доведоха до получаване и използуване на атомната енергия. Самоотвержената работа на учените, конструкторите, инженерите, техниците и работниците през годините на войната и през първата следвоенна година позволи на 25 декември 1946 година да влезе в експлоатация първият в Европа уранографитен реактор, създаден под ръководството на академик Игор Курчатов. Бяха получени първите частици плутоний — металът на ядрения век. Започна нов период в историята на човечеството — период на използуване на атомната енергия за мирни цели.

На 27 юни 1954 година влезе в строя първата в света Обнинска атомна електроцентрала. През 1964 година на Беларската атомна електроцентрала „Курчатов" бе пуснат реактор с ядрено пренагряване на парата. В същата година влезе в строя Нововоронежската атомна електроцентрала, а през новември 1965 година даде първия ток Уляновската. Сега мощността на „фабриките за атомно електричество" вече достигна над един милион киловата.

В най-близките години ще бъде създадена промишлена серия от атомни, икономически рентабилни енергетични реактори за големите атомни електроцентрали. Освен това мощностите на Белоярската и Нововоронежската атомна електроцентрали ще бъдат увеличени съответно до 300 000 и 600 000 киловата. На Чукотка се строи Билибинската атомна електроцентрала.

За нуждите на народното стопанство се строят атомни централи и инсталации с малки и средни мощности. Последните години се характеризират с бързото развитие на работите в областта на непосредственото преобразуване на ядрената енергия в електрическа. Вече са създадени редица инсталации с термоелектрически преобразователи. Ядрената високотемпературна енергетична инсталация „Ромашка" с бързи неутрони, която има мощност 500 вата, работи в института за атомна енергия „Курчатов" повече от 15 000 часа.

Въз основа на изследванията, проведени с опитния реактор с бързи неутрони, на брега на Каспийско море се строи атомна електроцентрала с топлива мощност един милион киловата. Тя не само ще осигури електроенергия на промишлеността на полуострова Мангишлак, но ще даде и пара на мощните инсталации за опресняване на морската вода, с която ще бъде снабдявано населението и предприятията на град Шевченко. Тази централа е интересна и с това, че нейният реактор не само ще работи с ядрено гориво, но и ще получава ядрено гориво. Създаването на реактори с бързи неутрони ще позволи в бъдеще практически неограничено да се разшири топливната база на ядрената енергетика.

В най-близките години съветските физици ще разширят познанията си за процесите, които стават в субмикроскопичния свят на ядрото. В това ще им помогне най-мощният в света ускорител на протони с енергия 70 милиарда електрон-волта, чието изграждане завърши близо до Серпухов.

Съветските учени ще дадат съществен принос за разширяване на проблема на управляваните термоядрен синтез. За 15 години изследвания върху този проблем са разработени и създадена около 100 различни експериментални инсталации, с помощта на които бе получена плазма с високи параметри. Създаването на нови инсталации с различни методи на нагряване на плазмата, без съмнение, ще приближи времето, когато ще бъде осъществена управляваната термоядрена реакция в лабораторни условия.

Големи успехи постигна съветската наука и техника в областта на използуването на реактивните изотопи и ядрените излъчвания.

Многобройни уреди, основани върху използуването на йонизиращите излъчвания на радиоактивните изотопи, влязоха в практиката на много отрасли на промишлеността и на селското стопанство. Най-широко приложение намериха релейните радиационни уреди, уреди за измерване нивото на течности, за измерване на дебелината, на плътността, йонизиращи дефектоскопи, уреди за измерване на концентрати и анализатори, влагомери, гама-терапевтическа апаратура и много други.

Съветският съюз помага и на другите страни да си създадат свои атомни центрове за провеждане на работи по мирното използуване на атомната енергия и за подготовка на квалифицирани специалисти. С помощта на Съветския съюз в социалистическите и развиващите се страни от 1955 година са построени 26 различни ядрени инсталации и са подготвени няколко хиляди специалисти в областта на атомната наука и техниката.

Агенция „Новости"

УТЕШИТЕЛНА СЛУЖБА 32-40

ПЪРВО...

В тези сушави дни нашата служба ще бъде на крак, няма да остави неутешен нито един ръководител или редови изпълнител, който, уплашваики се от сушата, изпада в паника и не знае какво да прави.

Този път сме се заели с трудната задача да утешим не един отделен човек, а цяла група — елмонтажната група в Силистра (район — Шумен). Тази група най-малко може да се обвини в паникьосване и припряност, тъй като още в началото на годината е сключила договор с ТКЗС — Зафирово да прекара ток до помпената станция на един от язовирите на стопанството, но едва тия дни групата се зае с тази работа. Като имаме предвид, че сушата не е от вчера, а от седемдесет (70) дни, можем само да завиждаме на олимпийското спокойствие на тази група. И наистина — как во са тия някакви си хиляда декара житни посеви и зеленчуци, които зафировци са възнамеря вали и възнамеряват да поливат? Какво са? Нищо не са. Ами нашият век е век на мащабите — дайте да мислим помащабно! Хиляда декара евентуална поливна площ са една незначителна подробност, която се губи като карфица в нашия голям устрем. Ами може ли един мащабен поглед да забележи една карфица? — питаме ние и си отговаряме: не може! Нали така, другарю технически ръководител на елмонтажна група?

Задачата е голяма и отговорна — да се борим със сушата. Но да се борим с големи маща би, да имаме ясното съзнание и нечуван ентусиазъм, а не да се реем в подробности като горепосочената.

Та затова пишем тези редове, мили друзя от елмонтажната група, — да не вземете сега да си развалите настроението. Ади, че няма нужда, както казват калипетренци.

ВТОРО...

Вас пък, другари от закусвалнята към ресторант „Албена" в Силистра, ви упрекват, че не сте били наясно с въпроса за приборите в едно такова заведение за консумация на манджи, кебапчета агнешки главички и пр. С една дума — нямали сте в закусвалнята ножове, които да бъдат на разположение на клиентите, консумиращи такива ястия, при които вилицата се оказва недостатъчен прибор и се налага енергичната намеса на ножа. Един млад работник дори ни писа писмо, в което описва как в сряда на обяд се отбил във вашата закусвалня, взел си една агнешка главичка, започнал да я консумира с вилицата, но това се оказало невъзможно, по молил обслужващият персонал за нож, но персоналът отговорил с мълчание. Въпреки това човекът е трябвало да се пребори с агнешката главичка, изпоцапал си ръцете, огледал се за салфетка, но и салфетки нямало, отишъл на мивката да се измие, но там пък нямало кърпа за ръце. Ядосан, излязъл навън с мръсни ръце, срещнал случайно любимата си, тя му подала ръка за здрасти, но той криел ръцете си зад гръба (досещате се защо), тя се обидила и той й подал ръка. Тя пък от своя страна го попитала да не се е борил с бяс на свиня, та така се е изцапотил, след което на него му станало притеснено и й отговорил малко троснато, на което пък тя реагирала с разсърдване. От цялата тази работа човекът се разстроил много, цели два дни нямал настроение ни за работа, ни за веселба, в резултат на което двата дни останал под нормата и т. н. и т. н.

Както виждате, дълга история, а за какво? За нищо. Дощял му се на другаря нож. Ама че глезотия! Който е гладен, яде без нож, без салфетки и без кърпа за ръце. Дядо му си гурно все със салфетки е ся дал на софрата, а е бил може би много по-здрав от него и е живял най-малко сто години. Така им отговаряйте на такива клиенти, другари от закусвалнята.

Добър апетит!

Шеги на лехи

* * *

Затворникът захапа хляба. Нещо изтрака в зъбите му. Беше малка пила, попаднала случайно вътре.

— Сега вече ще ги оправя аз — заканително промърмори той. След няколко минути бе на свобода. Първото нещо, което реши да направи, бе да напише оплакване за качеството на хляба.

* * *

— Сезам, отвори се!

Вратата не мърдаше.

— Проклето едропанелно строителство — изруга Али Баба, — отиде ми валутата.

Иван СЕВЕРНЯШКИ

Коста РАЙКОВ

— А учителят ще ме баламосва, че било отрова...

ВОДАТА

По-ценно нещо от водата
едва ли има на земята.
С вода се всеки сутрин мие,
а болният дори я пие.
Варят чорбица с нея стриите,
с вода се изстудяват динте.
Препиеш ли и не добре си,
с водичка правят ти компреси.
Работно време щом настане,
мнозина в нея правят бани.
Реките пълни тя и барите,
висят край нея въдичарите.
Тя движи мощните турбини,
минава в хоремаг за вино.
А мислиме си ний, че бива
с вода дори да се полива!

Димитър МЛАДЕНОВ

Б. ЗЛАТАНОВ

Без думи

Усмивката на началника

Фейлетон

Не сте ли я забелязали? Тя е широка, изразителна, кръгла усмивка в анфас. Не вярвате ли? Тогава слушайте!

Всеки от нас вземаше думата и нормално критикуваше според възможностите си. Аз например имах зъб на един мой колега, който разправял наляво и надясно, че съм бездарник и некадърник, и го направих на пух и прах. Гошко чукна счетоводителя по ахилесовата му пета, че морално не бил издръжлив. Счетоводителят от своя страна наруга хубавицата, т. е. направи другарска критика на нормировчика Пешо. И така критиката взе да се гъркаля като футболна топка между нас.

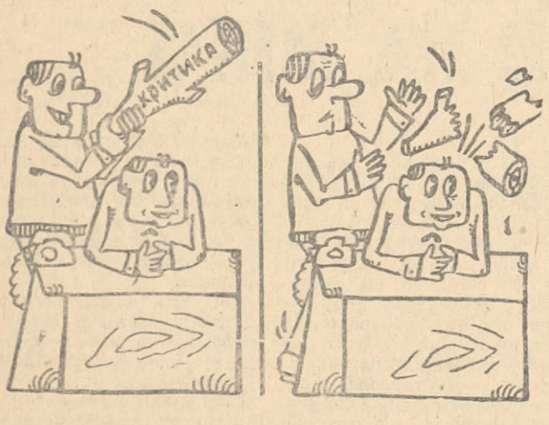
Всички знаехме, че Пешо е дясна ръка на началника и се подигравахме с него заради доносническото му приятелство. Ето, този Пешо сега взе да критикува малко и голямо. Майсторски въртеше свещената сабя на критиката. „Стига, бе Пешо?" Не! Той си знае своето. Намерил сцена за действие, той демонстрира ораторството си. Някой го прекъсна. Той се обиди и зарева, че задушавали критиката, че затова сме изоставали по всички показатели, че нямало трудова дисциплина, даже имало злоупотреби с държавни средства, и то в голям мащаб.

Засегнахме се всички и започнахме да се критикуваме взаимно. Ей тъй, просто за отмъщение. Страстите се разпалиха, атмосферата се нажежи. Абе то ние не сме били никакви служители. Аз си мислех, че съм само аз, а то всички са били от един дол дренки. Всеки с куп престъпления зад гърба си. Лошото е, че всички тия неща се изтъкнаха пред началника и че той записваше всяка изречена дума. Седи си и тихичко записва, па да видиш след малко какво ще последва. На мнозина, ако не на всички, поне на половината от нас ще им изстинат местата. Ще започнат проверки, наказания... Ще бъде ужас, ад...

Какго е редно, началникът последен взема думата. Притаихме дъх. Всеки се криеше един зад друг, за да не срещне строгия му поглед. Какво беше здравословното състояние на оная от предните редици, можете да си представите.

Тъкмо чакахме развръзката, началникът ни се усмихна топло, грижовно. Усмивката му беше изразителна, кръгла в анфас. По-ната тък вече знаехме от предишните събрания какво ще последва... Рахатлък.

Галиб МЕХМЕДОВ

НЕДОУМЕНИЕ

Защо към дълбините лазите
вие, водолазите,
ами не се стремите
към висините?

ЕПИГРАМИ

ЯЗЪК!
Щеше в работата да навлезе,
но на пенсия излезе.

* * *

Ни ял, ни
лук мирисал,
но за премиални
се разписал.

Стефан ПЕТКОВ

ТРУДЕН ВЪПРОС
По Назъм Хикмет
Ако аз не горя,
ако ти не гориш,
ако не горят другарите,
какво ще правят
пожарникарите?!

Т. Р.

ЩАСТЛИВЕЦ
Пратиха го да полива на полето,
но щастливец беше този мъж.
Докато се чудеше и ето —
рукна от небето топъл дъжд.

Борислав КОНСТАНТИНОВ

* * *

Гнусеше се от нашенци с опинци,
но пиеше от селското ни винце.

Ора баща му
със калчищените гащи,
а той дори ръцете си
не дращи.

БДИТЕЛНИЯТ
За да наблюдава
обществения ред —
вървеше със гърба напред.

Руси ШИМАБЕЕВ

. . .

Суетността ви вече
ме нервира.
Носете злато по ръцете, та
дано да може то
да компенсира
голямата ви нищета.

. . .

Човек понякога е принуден
да бъде непринуден.

СИМИЧ

Непредвидени мисли

Не е важно, че на ръце те носят, а накъде те носят

* * *

Той беше толкова изпълнителен, че не възрази дори когато го изпратиха за зелен хайвер.

* * *

Зебрата е най-мързеливото животно — винаги ходи с пижама.

* * *

Някои скъперници се отказват да хранят дори... надежди.

* * *

Когато директорът разказва вицове, най-силно се смеят ниските по длъжност.

* * *

Мнозина се ориентират в модата по-добре, отколкото по географската карта на България.

* * *

Още никой началник не се е простудил от вятъра на подчинените си.

Атанас ДИМИТРОВ

Изкриви си душата и си оправи положението...

* * *

Прави вятър! Но да е попътен...

* * *

Безочието винаги бие на очи.

* * *

И безличните търсят лични приятели

* * *

Човече, не мисли, че като излезеш „извън релсите", ще тръгнеш по асфалтиран път...

* * *

Морето е до колене, ако си стъпил на подводница.

* * *

Пратиха го по дяволите, но го върнаха — нямало място...

Турхан РАСИЕВ

* * *

Който има много умствен багаж, маневрира трудно.

* * *

За да покаже, че е улегнал човек, легна на гърба на другите.

* * *

Всеки желае да бъде звезда, но не падаща.

Кирил НАЗЪРОВ

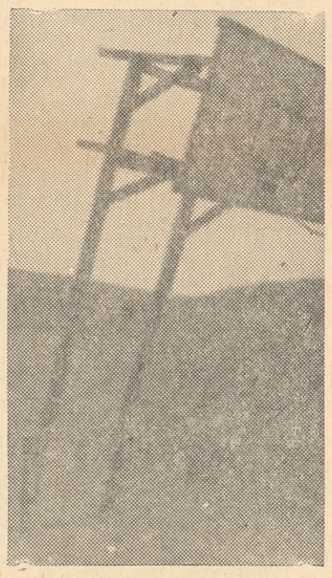
НА ЕДИН ЮБИЛЯР

Венецът на славата му увях
на в най-дъждовната година.

Р. Ш.

фотообективът не е виновен

Преди да влезете в Старо село, вляво от пътя ще видите зеления килим на футболното игрище, а непосредствено пред него кой знае по чие хрумване все още продължава да се държи, устоявайки на атмосферните условия, и една баскетболна площадка, част от която се вижда на снимката. Представям си с какъв ентусиазъм някогашните й строители са давали доброволния си труд за по-бързото й построяване и как е разцъфвал на тази площадка староселският баскетбол. От снимката добре се вижда почти рухналото табло, да не говорим за остатъци от някакви очертания на игрище, така необходими за един нормален баскетбол. Та питаме ние, след като е явно, че там баскетбол не се играе, защо все пак още продължават да стоят баскетболните табла? От тях биха могли да станат поне дърва за горене. Друг е вече въпросът за рационално използуване на спортната материална база, но тези полурухнали табла база ли са?

Н. РОМАНОВ

ОТРЯЗАНИТЕ ОПАШКИ НА ГАБРОВО

Десетдневка на хумора и сатирата
в Габрово — 11 — 21 май 1968 година

Кажете за някого, че е от Стара Загора, ще ви отвърне: „Аха, добре". Кажете за другиго, че е от Ямбол или от Бяла Слатина, може да ви попитат: „Какво като е?" Но кажете за някого, че е от Габрово, веднага всички се обръщат, гледат го и се чудят: „Хайде бе, значи е габровец!"

И се смеят, като че им поднасят червено яйце.

Защо тези братя българи от другите градове и села в нашата родина се смеят? — питаме ние. — Редно ли е да ни се смеят? И има ли някакво покритие или оправдание този смях?

Веднага трябва да отговорим: българският народ е природно надарен с грижи, трудолюбие и чувство за хумор. Той много добре знае къде трябва да се смее и къде да плаче.

Дотук е ясно на всички, че народът е решил съдбата на Габрово — да бъде столица на смеха.

Добре дошли, драги гости, в Габрово.

Поставя се на дневен ред въпросът: — Какво нещо е габровецът?

— Чакайте да ви кажа — тутакси подхваща някой. — Един габровец отишъл да си купува шапка...

И ги разправя вицове.

А въпросът стои сериозно пред нашата наука, като делови президиум пред съзрание. Иска се научен отговор, следователно дефиниция, определение, което не може да се оспори от кой да е доценг.

Но нека зададем още един въпрос: Има ли връзка между габровския хумор, който е на световно равнище, и габровската промишленост.

За да отговорим, трябва да се обърнем към историята, която е майка на науките (не бива да смесваме историята с историците). Преданието, турските документи и местният вестник сочат, че Габрово е сравнително млад град — от към XVI-XVII век. Разположен е сред баири и гори, съграден върху камъни.

Нека кой да е научен работник отговори: ядат ли се камъни? Ние смятаме, че не се ядат. Затова Рачо Ковача, който е мислил като научен работник, се е заловил за чука, отчитайки спецификата на времето, в което живее. След него и останалите габровци.

Няма защо да си кривим душата — Стара Загора е могла да чака на своето жито. Велико Търново е могло да си строи къщички върху къщички и да чака на цар Асена и Калояна. Варна си лежи на Златните пясъци. Пловдив е до Куртово Конаре, а София пише държавния бюджет. Ами ние?

Затова габровецът Рачо Ковача си турил наковалнята сред пътя, запретнал ръкави и запалил огнището. „Тука индустрията може да оправи работата!" — рекъл той, изкривил едно желязо, очукал го и направил конска подкова.

Господ за това е господ, защото може да направи от нищо цял свят. А пък габровци, които не били светии и не могли нищо да изпросят от господа, рекли: „Трябва да се стискаме и да спестяваме".

— Зън-н-н! — издрънчала паричката в дискоса на дядо поп.

— Това е за двама ни — рекъл габровецът, който стоял отзад.

Така стават тия работи. Е, много по-лесно е да кажем: „Нямам!" Само че дразни ухото. Не е габровско. Няма сол, пиперец — няма усмивка.

Габровецът не обича да се кара — той мисли.

Дойдохме си на думата. Габровецът винаги е мислил! И то с глава.

Просто да се чудиш как толкова години всички са мислили все с главата си. Самобитен народ!

Ама някой взел, че отрязал опашката на котката си. Други взел, че го казал на комшията си, а трети го разнесъл. Станало национална клюка. Ела да видиш смях! Смешно ли е това?

Габровци не си задават такъв въпрос. Те се питат: полезно ли е? И отговарят: полезно е.

И на твоя дядо му е било студено, когато е отварял вратата на котката, ама моя се сетил да й отреже опашката.

Някой ще каже: „А бе сетил се, защото бил габровец!"

Другарят е напълно прав.

Та заповядайте на десетдневката, другари.

Йордан ТОДОРОВ,
габровец

Горчиви хапове

Косъмът на две във къщи цепи
и спестява,
а пък във завода с пълни шепи
разпилява.

* * *

—Големите му идеали где са?
—Погълна ги изцяло мерцедеса

* * *

НЕОПИТНИЯТ СНАБДИТЕЛ

Тръгнал с голо „Здрасти"
за резервни части.

Иван МЛАДЕНОВ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 56 (1373) | Вторник, 14 май 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДЕПОЗИТ

Условия за преизпълнение на плановете има

На 10 май в салона на Дома на профсъюзите се проведе съвещание във връзка с компенсиране на загубите от сушата. Доклад за изпълнение на поетите обещания през първото тримесечие на 1968 година и подготовката на националното съвещание с рационализаторите и изобретателите изнесе др. Мико Николов — председател на Окръжния съвет на профсъюзите.

От анализа на статистическите данни, а и от направената проверка, се установило, че работата през първото тримесечие на настоящата година в основни линии е положителна. Главната линия, поставена от Деветия конгрес на Партията за интензивен път на развитие на народното стопанство и повишаване рентабилността на икономиката, се изпълнява добре.

В доклада се подчерта, че всички профсъюзни органи и организации в окръга са приели добри мероприятия за достойно посрещане на 25-годишнината от социалистическата революция в България и в чест на 1 800-годишнината от обявяването на Силистра за град.

На съвещанието бе отчетено какво е направено за изпълнението на поетите обещания. Засега те и най-актуалната задача за компенсиране на загубите в селското стопанство, причинени от сушата.

Накрая говори и др. Петър Панайотов — член на изпълнителното бюро на ЦСПС и председател на ЦКПС на полиграфията и културните институти. В изказването си даде добра оценка за работата на Окръжния съвет на профсъюзите. Спомена опита на някои предприятия в окръга, които наистина са достигнали високи успехи. Така например трудовият колектив от Промкомбинат — Тутракан, прилагайки поточния метод на производство, чувствително снижи себестойността на количките за строителство.

Накрая се спря и на слабостите. Изтъкна, че в някои предприятия работата на бригадите за комунистически труд не се отличава от работата на другите бригади, изучаването на челния опит не е на необходимата висота, подценява се и рационализаторското движение. Трудът на рационализаторите не се награждава добре. А изучаването на челния опит, прилагането на рационализациите са най-големите резерви за изпълнение на обещанията. Само чрез прилагане на новаторството и изучаване на опита на първенците ще се постигнат по-високи успехи в производството, а тези успехи ще допринесат за компенсиране на загубите в селското стопанство, причинени от сушата — подчерта др. Панайотов.

Зия ИСМАИЛОВ

ВСИЧКИ СИЛИ И СРЕДСТВА ЗА КОМПЕНСИРАНЕ НА ЗАГУБИТЕ

ПЪЛНА МОБИЛИЗАЦИЯ НА СИЛИТЕ

На 12 т. м. неделя на посещение в Силистра беше кандидат-членът на Политбюро на Централния комитет на Българската комунистическа партия и министър на вътрешната търговия др. Пеко Таков. На среща с бюрото на Окръжния комитет на Българската комунистическа партия първият секретар др. Вельо Максимов запозна др. Таков с взетите мерки за борбата на кооператорите от окръга със засушаването и компенсацията на загубите. В района на село Нова Черна, с. Айдемир и ДСС — Силистра—каза др. Максимов — се използуват всички средства за напояване. Водата от наличните микроязовири в окръга най-рационално се използва за напояване на лозя, овощни градини, зеленчуци и други насаждения. Общо досега са полети 13 000 дка есенници.

По последната равносметка на окръга досега загубите възлизат на 13 600 000 лв. Трудово-кооперативните земеделски стопанства с домати, коригион, царевица и др. допълнителни култури ще компенсират 11 018 000 лв.

Другарят Пеко Таков обърна внимание на грижите, които трябва да се полагат за отглеждането на тютюна, рационалното използуване на фуражите за животните. Той изтъкна необходимостта от поливането на кайсиите, с които могат да се компенсират част от загубите от другите култури.

Обсъдени бяха и някои въпроси във връзка с доставянето на допълнителна техника за напояването, ритмичността в изхранването на животните и др.

След това др. Пеко Таков придружен от членовете на бюрото, посети модерния гастроном „Супермаркет“ в Силистра. В присъствието на търговските ръководители гостът препоръча много ефикасен метод за подреждането на магазина, с цел купувачите да имат по-голям достъп до стоките. По този начин — каза той — оборотът всеки ден трябва да достигне и да не пада от 5 000 лв.

Придружен от първия секретар на партията др. Вельо Максимов и председателя на Окръжния народен съвет др. Сава Шиваров, той посети напоителната система в ДСС — Силистра.

ВЪЗМОЖНОСТИ ИМА, СТИГА ТЕ ДА БЪДАТ ИЗПОЛЗВАНИ

Загубите тревожат.
Компенсации могат да се направят.
Не всичко е готово.

Необичайното засушаване през тази пролет, не само напомни за изненадите, които може всякога да ни поднесе природата, но и постави пред изпитание нашата воля за борба с нея.

Как да се застави земята да даде повече и по какви пътища да се компенсират загубите — сега са неотменимите въпроси на деня и за тружениците от кооперативното стопанство на с. Сребърна. Немилостивата природа причини щети за повече от 341 890 лева.

Колективните усилия и общият ум сега са решаващият фактор в борбата ни със сушата. И в сребърския кооператив те откриха възможностите да се засадят непредвидени за стопанството много декари с домати, с пипер, със зеле и други култури. Да се получат в резултат на денонощно поливане над плана 840 тона цвекло, 100 тона домати, 30 тона пипер. Овцевъдите да дадат повече от предвиденото 20 тона мляко. Като се прибавят към това и очакваните икономии от разходи, общата сума на очакваните за компенсация средства ще надхвърлят 347 570 лева.

Не са малко и задачите, свързани с необходимостта колкото може по-бързо да се доставят липсващите препарати за борба с вредителите при трайните насаждения. Да се продадат наличните и годни за това животни. Да се подготвят допълнително определените площи за семенни участъци и се доставят съоръжения за сондажи и поливане.

Ако колективният ум и общите усилия са средствата, с които боравят всички стопанства, то възможността за поливане е оръжие, което малко от кооперативите в нашия окръг притежават.

Фактът, че Сребърна се намира в близост с Дунава и Сребърското езеро, има и голям язовир и кладенци, оправдано ни кара да мислим, че тук всичко се полива и сушата е чуждо за тях бедствие. Нещо повече. През 1963 година в местността „Балтата“ близо до с. Ветрен бе предадена за „експлоатация“ част от Айдемирската напоителна система. В землището на Ветрен са прокарани над 10 000 метра облицовани канали с необходимите съоръжения. Всичко обаче свършва дотук, защото и работата по поддържането на каналите спира. Удивително Водно стопанство — Силистра не е счело за необходимо да се грижи за тях и по-нататък. Вярно е, че тази част от балтата, където сега са засети над 900 декара царевица, 400 декара люцерна и над 300 декара зеленчукова градина, през други години в значителна степен се залива от подпочвени води. Сега обаче, когато водата става решаващото оръжие за борба със сушата, каналите не може да се използват. Колкото и парадоксално да звучи, фактът си остава факт и кооператорите от лозаро-овощарската бригада са принудени да носят с цистерни вода, за да поливат овощните дървета, покрай които стоят буренясали канали. Единственият водоизточник за зеленчукопроизводителите сега е отводнителният канал на езерото, водата от който безотговорни служители на Водно стопанство пускат да тече в Дунава, без да почувствуват отговорността и тревогата на хората в тези решителни дни.

Не е трудно да разбере човек какво значи да се поливат намирщите се тук 2 800 декара земя. Трудно е обаче да се обясни досегашната липса на готовност. Неподготвено се оказа и стопанството. Въпреки водоизточниците, то не разполага с необходимата техника. Фактът, че от язовира черпи вода за поливане на пшениците само един дъждовал и че тръбите на двете инсталации „Марица“ са заети с поливането на зеленчуковата градина и с това почти всичко свършва, още веднъж ни кара да твърдим, че предварително тук много не се е мислило.

Последните разговори и мероприятия поставиха на дневен ред тези проблеми. В това, че същите трябва час по-скоро да се решат, никой не се съмнява. Остава само всеки, имащ отношение към тях, да направи всичко възможно и с личния си принос да помогне в общата борба.

Иван НИКОЛОВ

В Силистра гостува министърът на народната отбрана армейският генерал Добри Джуров

Вчера в Силистра пристигна министърът на народната отбрана армейският генерал Добри Джуров. Снощи той се срещна в кино „Москва“ със запасните офицери и секретари на партийните комитети и организации в окръга. С голям интерес бе изслушана неговата беседа за някои изводи от войната във Виетнам и израелската агресия. Прожектиран бе филм.

Малко по-късно снощи се състоя в салона на Окръжния народен съвет и обсъждане на книгата „Мургаш“, в която армейският генерал Добри Джуров и неговата съпруга, активната борчиня против фашизма и капитализма Елена Джурова разказват за своите спомени от партизанската борба.

Обсъждането бе организираноот пионерите при училище „Кирил и Методий“. На него присъствуваха авторите на книгата.

Днес другарят Добри Джуров ще се запознае със забележителностите на гр. Силистра.

Концерт на студенти

Студентите от класа на доцент Е. Киселова при Българската държавна консерватория в София зарадваха вчера силистренци с хубав концерт. Той се състоя в салона на театъра два пъти — от 17 и 20 часа. Изпълнени бяха творби на Моцарт, Росини, Дворжак, Големинов, Пипков и други композитори.

В ДИП „Липа“ петдневна работна седмица

Непрекъснатото повишаване на материалното и културно благосъстояние на трудещите се в нашата страна създава условия за намаляване продължителността на работното време. Съгласно постановлението на ЦК на БКП, на Министерския съвет и ЦСПС, от 1 юли т. г. се въвежда петдневна работна седмица в много от предприятията на страната.

В Силистренски окръг единствено е ДИП „Липа“, където ще се работи по новото намалено работно време. Подготовката за него започна отрано. В края на месец април на общо събрание, бяха разгледани условията и редът за преминаването на намалена работна седмица. Разяснено бе, че то ще допринесе за повишаване ефективността от използването на съоръженията и работната сила, ще намали редица разходи, свързани с издръжката на производството и ще доведе до по-пълно използуване на фонд „Работно време“. Изтъкна се, че най-важното условие за това е ритмичното и без загуби за народното стопанство и за работниците изпълнение на производствените планове. За запазването темпа на производителността на труда се бележат редица организационно-технически мероприятия, осигуряващи по-висока изработка от един производственик. В предприятието се извършват комплексни изследвания и критически анализ за разработването на по-съвършена организация на производството, труда и управлението. За цялостната работа по подготовката и въвеждането на петдневна работна седмица са създадени оперативна група и комисии.

Наред с това, съгласно указанията, ръководството на предприятието определи три цеха, които един месец преди срока — от 1 юни — да заработят по графиците на намаленото работно време.

Изказалите се направиха предложения за подобряване организацията на производството и вътрешно-заводския транспорт, за пускане в производството на по-крупни поръчки и пълното им комплектуване. Това на пръв поглед са незначителни предложения, но те ще помогнат много за изпълнението на задачите.

Трудолюбивият колектив на ДИП „Липа“ прие да бъде пионер и в това начинание. Неговият опит по-късно ще принесе полза на всички трудещи се в Силистренски окръг.

Х. ИВАНОВ

Ще произведат договорираните количества

Зеленчукопроизводството е един от основните отрасли в ТКЗС — Калипетрово. През тази година със зеленчуци ще бъдат засадени 1 200 дка земя, от които 800 дка поливни. По план стопанството трябва да продаде на предприятието „Булгарплод“ продукция за 255 000 лева.

Какво правят градинарите и специалистите, за да изпълнят договорените количества?

Благоприятни са новите моменти в организацията на двете зеленчукови бригади. В тях са включени 36 кооператори повече, които благодарение на комплексната механизация бяха освободени от полевъдството. Увеличеният брой на хората оказа положителен резултат още при изнасянето на ранните домати. Вместо за седмица, както ставаше през други години, сега те бяха разсадени само за три дни. Въпреки неблагоприятните климатически условия, изнесените на открито растения се развиват добре. Неприхванатият разсад е около 10 процента, толкова колкото е допустимо. 250-те декара ранни домати се поливат. Каналите са ремонтирани. Черпи се вода от Айдемирската система и от язовира край Калипетрово.

Полските домати, които заемат 85 дка, са поникнали редовно. Усилията на градинарите сега са насочени към изнасянето на пипера. 45 от планираните 160 дка са разсадени. Засети са и морковите, бамята, градинският боб. При тези култури се работи с редосеялка, което донесе значителни икономии на труд и ускори сеитбата.

За да се компенсират загубите от сушата и достигне планираното производство, специалистите бдят за изпълнението на необходимите агротехнически изисквания. Почвата преди разсаждането се дезинфекцира с хексахлоран. Води се борба с неприятелите на зелето и синия патладжан, които са пръскани с деделин. Стопанството разполага с необходимите препарати и техника за провеждане цялостна борба с неприятелите и болестите по зеленчуците.

Тъй като някои от културите като лука — III година, вече са компрометирани от сушата, в кооператива ще бъдат засадени в повече 50 дка домати. Освен това при организиране на износа ще бъде вложена много по-голяма осторожност. Ще се работи така, че да се изнесе в чужбина колкото се може повече продукция. Положителното решение на този въпрос зависи от наличната работна ръка и специалистите смятат, че успешно ще се справят.

Макар и със седмица по-късно от миналата година, на пазара вече са изнесени краставици, чушлета и тиквички, произведени от ТКЗС — Калипетрово. Както сега, така и в бъдещата си дейност членовете на двете зеленчукови бригади ще работят така, че да изпълнят изцяло договорираните към държавата количества.

Ив. ПЕТРОВА

Когато е скъп всеки грам фураж...

Неблагоприятните климатични условия налагат повече от всякога да се води борба за съхранение и правилно изразходване на фуражите. В противен случай съществува опасност за неизпълнение плановете за животинска продукция.

Въпреки това в ТКЗС — Стефан Караджа не е създадена необходимата организация за качественото и срочно прибиране на люцерната, която заема общо 2 800 дка площ. Макар че косенето е започнало на 7 май, на 10-ти не бе превозен в стопанските дворове нито кило грам от изсъхналия вече фураж. Нещо повече. В района на с. Преславци окосената преди два дни люцерна не бе напластена. А тя бе изсъхнала така, че само при докосване голяма част от листната й маса окапваше. Въпреки разпореждането на главния агроном, бригадирът на Преславци — Идириз Шакиров, не бе направил необходимото за прибирането й. А хора за това не липсват в бригадата. Не липсва и техника. Няма само тревога и загриженост, няма мобилизация на силите, няма организация.

В деня на нашата проверка усилено се косеше и в землището на с. Осен. Но и тук не бе напластена нито една купчинка люцерна, която в тазгодишната обстановка съхне много бързо и още на следващия ден след косенето трябва да се събира. А ако завали така дълго очакваният дъжд? Тогава повалената и неприбрана зелена маса ще бъде похабена.

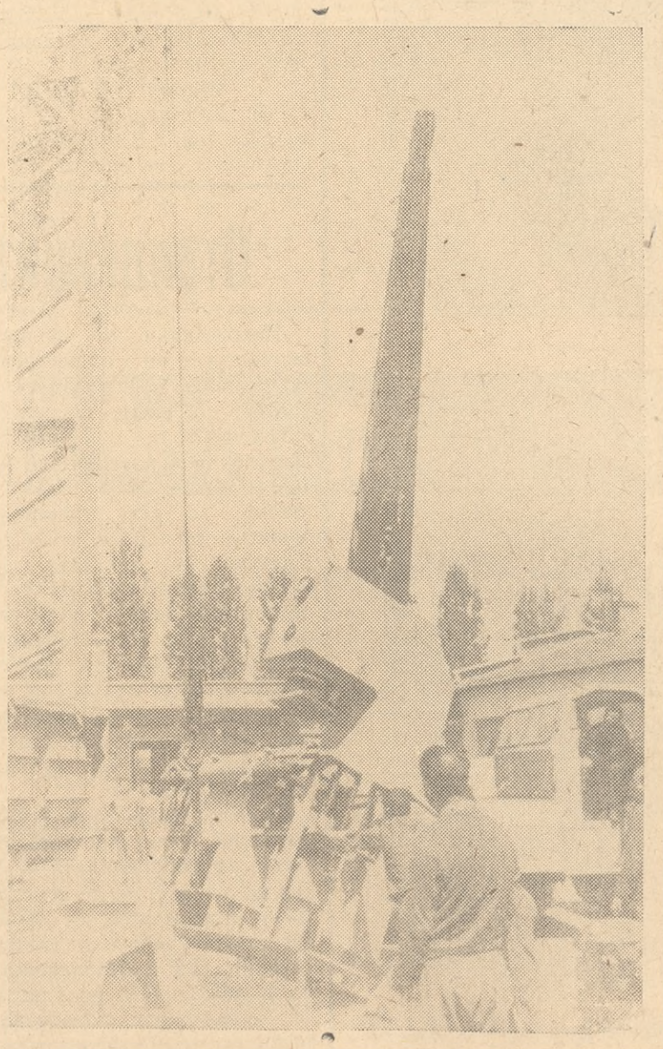
Не можем да отминем и един друг, толкова фрапиращ факт. В землището на с. Осен е даден разрешение да се ползуват за пасбище 40 дка чудесен ечемик! Такова разточителство е недопустимо, когато в района на стопанството съществуват и други неизползувани възможности за обезпечаване паша на стадата.

Друг важен въпрос, на който специалисти и ръководители от ТКЗС — Стефан Караджа трябва да обърнат сериозно внимание, е балирането и съхранението на миналогодишната слама. Ако не за храна на животните, тя спокойно може да послужи за постеля в оборите.

За да се използува горската паша в разрешените райони, трябва по-скоро да се започне стрижбата на овцете, за което е дадено вече разпореждане от окръжния център.

Явно е, че за осигуряване на необходимата фуражна база за животните от ТКЗС — Стефан Караджа трябва да се води по-настойчива и по-организирана борба, в която да вземат участие всички — и ръководителите, и кооператори.

Ст. СТАНЕВА

Първата леярска автоматична формовъчна преса „ПФА 90“, произведена в завод „Стомана“ — Силистра, е експедирана.

Произведена по проекта на НИПКП — Плевен, пресата извършва напълно автоматично целия производствен цикъл.

Изработените пет такива преси се разпращат в различни заводи на нашата страна, където ще се въведат в действие комплексно с редица съоръжения и други автоматични механизми.

Няма да е далеч денят, когато и в леярския цех на завод „Стомана“ ще заработят пресите „ПФА“ 90“ с пълен капацитет.

Грижи за пролетниците

През тази година хората от бригадата на Марко Димитров в с. Господиново засяха 800 декара слънчоглед. Още с поникването започнаха и грижите за по-нататъшното му отглеждане.

Веднага, щом стана нужда да се разрежда и окопава, хората от звената на Ради Драганов и Трифон Ангелов се заловиха с тези задачи.

Сега работата в полето не спира. Борбата за отглеждането на богата слънчогледова реколта и за компенсация на нанесените щети от сушата става все по-упорита. В това благородно съревнование особено проличава трудолюбието на кооператорките Мита Колева, Велика Станева, Доча Сандева, Мария Енева и др.

Христо ХРИСТОВ

СЪВЕТ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 10. V. 1968 год.

ТКЗС	Засален в %	тютюн	I път окосена люцерна в %	I окоп. на ръка на слънчоглед в %	I поливане полски култ. в дка
Айдемир	0,6	39	0		1440
Калипетрово	50	18,3	0		—
Бабук	60	20,6	10,7		350
Алфатар	36	10	10,2		—
Алеково	24,7	17	0		—
Ивирково	42,5	18	0		250
Смилец	40	35,9	0		—
Попина	х	67	93,6		20
Сребърна	х	34,4	0		30
Ситово	33,2	11,5	20,1		55
Средищен	х	50	11,7		155
Кайнарджа	26,6	66	11		—
Голеш	35,3	33,1	13		—
Средище	29	31,2	13,4		—
Тутракан	22	22,9	52,8		—
Нова Черна	32,8	8,6	15		11710
Старо село	х	74	0		1210
Белица	56,7	12,2	18		—
Главиница	29	6,6	54		—
Ст. Караджа	89	38,4	0		—
Сокол	17	26,1	0		327
Зафирово	44	10,5	15,6		950
М. Преславец	86	78	0		80
Дулово	23	0,1	70,9		—
Мерден	27,5	2,3	0		—
Окорш	19,2	17,8	18		—
Секулово	49,5	1,4	78,6		—
Добротица	35	21,5	0		—
Черноглик	42	26,7	19,6		—
Паисиево	30	41,3	78,4		—
Всичко ТКЗС	36,1	27,7	22		1704

1800 години Силистра

ГРАДЪТ ПРЕЗ XVII ВЕК

ОЩЕ ПО ВРЕМЕТО на Мурад III (1574-1596 г.), когато било въведено новото административно деление на империята, Силистра била провъзгласена за седалище на ейалет с бейлербег паша с три опашки. Силистренският ейалет (провинция) се издигнал в административно и военно отношение, не зависимо от Софийския, след създаването на узи-ейалета с осемтях си санджака: никополски, лозенградски, видински, бендерски, акерманси, узи-санджак, кълбудански и силистренски. Към тези санджаци подведомството на силистренския паша влизали санджаците: Влашко и Молдова; те били обаче само под „илтизам", т. е. плащали на султана годишно по 1 000 румелийски кесии като пешкеш (подарък), като по този начин Влахо-молдовската земя оставала притежание на местните чокои. Във време на война обаче Влашко и Молдова вземали участие във войската на силистренския паша. Силистра като пограничен ейалет можел да изкара 40 000 войници.

Администрацията на града според Евлия Челеби се състояла от паша, който имал плата от 40 хиляди гроша, следван от дунавския адмирал, управителя на митницата, спахийския кехая, еничерския сердар, градския войвода, мюхтесиба, градския найб, баждара (управителя на рибниците), шейх ул-исляма, който поддържал учението на великия имам (Мохамед), шерифския накъб...— с една дума, казва Евлия Челеби, около осемнадесетина управители.

Поставен в този най-отдалечен край на империята, пашата на Силистра като бейлербег на ейалета, освен гдето безконтролно упражнявал властта си и ограбвал населението, не се колебаел да вдигне глава и срещу самия султан. Няколко години преди Евлия да посети Силистра, през 1636 година оттук минал дворянинът Освецки като член на посолството, пратено от полския крал Владислав IV до султана начело с Георги Красински. Когато стигнал в Силистра — пише в своите пътни бележки Освецки — пашата на Силистра е бил потурченият грък Алеп. Точно по това време пашата Алеп се разбунтувал срещу султана, поради което не ти е приел. Алеп пратил кабер на султана, че вярва в собствените си сили и повече няма да се подчинява.

Голямо внимание било обърнато на Силистра като силна крайдунавска крепост, наричана „град на победителя Дар Газиян" — защитна стена на мюсюлманската вяра. Нея Евлия Челеби описва с голяма подробност. Заедно с русчушката крепост тя не е позволявала на влашките и молдовски невернищи да стигнат ненадейно до Одрин.

Градът-крепост имал вид на лък, обърнат към Дунав, с едния си край навлизал навътре в реката, гдето имало 70-80 „чудни" брашнени воденици. Крепостта била изградена от изсечени камъни, снабдена с голям, широк и дълбок вал; през него течала реката, като влизала в западния край и излизала през източния. През малката врата се слизало до реката, а голямата двойна желязна врата се отваряла на юг към града. Дървеният мост над нея бил вдиган с макари всяка нощ от войниците и крепостта се обръщала един вид на дунавски остров. Вътре имало кули, къщи за гарнизона и за коменданта, малка джамия, над вратата били поставени 40 малки и големи топа. Всяка вечер стражата от крепостта викала: „Един, един е бог". Зад крепостта бил „варошът" на Силистра, гдето живеело населението.

През средата на XVII век Силистра е твърде оживен крайдунавски град и бил в голям стопански разцвет за това време. В него имало над 800 дюкяна и един безистен с две врати, сарачхана с 80 хубави сарачници. Намирали се още много кожухари, ахтари, златари. Изработвани са разкошни принадлежности за конски седла и юзди. С голямо любопитство и подробност описва Челеби риболовството и то главно ловенето на моруна, което оживявало много рибарската чаршия. Била изнасяна риба и особено солена моруна за Европа, главно за Полша, Русия, Дания, Франция и др. Широк пазар намирала и силистренската пастърма. Тя се приготовлявала в насрещния на града остров, наречен „Пастърма", където колели годишно 70-80 хиляди говеда.

Добромир СТРЕМСКИ

IX световен фестивал на младежта и студентите

МИСЛИ ПРЕД ФЕСТИВАЛА

НА 28 ЮЛИ тази година младостта на човечеството ще си даде среща в България. На този ден над празничната българска столица ще се развее флагът на младежкото единство. Пламъкът на крилатите слова „солидарност, мир, дружба" ще заискри в сърцата на демократичната младеж от петте континента.

Кое характеризира фестивала в София като един от най-представителните форуми на световната демократична младеж? Кое изпъква в неговата програма и подготовка?

— Развитието на събитията в съвременния свят — заяви в беседа с кореспондент на БТА **отговорният секретар на Националния подготвителен комитет за фестивала Петър Младенов** — секретар на Централния комитет на Комсомола — наложи към досегашния лозунг на фестивалите „мир и дружба" да се добави — и то на първо място! — думата „солидарност".

Солидарност на младежта с борбата на героичния народ и младежта на Виетнам против агресията на американския империализъм; Солидарност на младежта с народите, борещи се за национално освобождение, национална независимост, мир, демокрация и социален прогрес.

Естествено, изменението в лозунга доведе до изменения в програмата на фестивала. Нейното съдържание и политически заряд охарактеризират световния форум в София като един от най-внушителните младежки фестивали досега. Без да се засяга фестивалната културна и спортна програма, той ще придобие тази година подчертан политически характер. Главният момент в подготовката и провеждането на фестивала, както вече казах, е солидарност с борбата на народа и младежта на Виетнам. Солидарност както морална, така и материална.

Изключителен е авторитетът, с който се ползува предстоящият младежки форум в България. И това е другата негова отличителна черта. Очаква се във фестивала да участвуват младежки и студентски организации от рекорден брой страни—около 140. В националните подготвителни комитети в различните страни са включени досега голям брой демократични младежки и студентски организации, което също определя Софийския фестивал като един от най-широкопредставителните в сравнение с досегашните. Така например националният подготвителен комитет на Великобритания включва 23 организации, на Франция — над 50, Финландия — 12 и пр. Във фестивала ще участвуват и международните младежки организации. За популярността му свидетелствува дори и поведението на международните и национални реакционни младежки организации, които проявяват показателно усърдие за участие, вместо, както обикновено досега, да спъват провеждането му.

С една дума очаква се фестивалът в София по масовост, представителност на младежките и студентските организации, както и по броя на участниците да бъде един от първите.

Българската делегация ще бъде най-представителната. В нея са включени около четири хиляди девойки и младежи. Това е най-многобройната делегация в сравнение с българските делегации, участвували в други фестивали. Пред вид политическата насоченост на събитието групата за политически дискусии, семинари, срещи по професии и интереси ще бъде от 1170 души. Многолюдна е и групата за културната програма — 2 430 души, а спортната е от 240. 200 от делегатите са научни работници, 600—специалисти в различни области на производството.

Паметно ще остане тържественото откриване на фестивала на стадион „Васил Левски", след внушителна манифестация по централните столични улици и булеварди. Лозунгите на фестивала ще бъдат символично показани с живи картини, пресъздадени от седем хиляди и петстотинте участници в гимнастическата композиция на един фон, в който участвуват други шест хиляди и петстотин младежи и девойки. Хиляда и четиристотин танцьори и танцьорки ще покажат на младежите от цял свят обаянието на българския народен танц.

Особено значение се придава на втория фестивален ден, посветен на солидарността с делото на героичен Виетнам. Митинги по местожителства на младежките делегации, трудов полуден, множество концерти, изложби, филмови прожекции, срещи... Продължаващата месец наред акция за събиране на помощи и средства за Виетнам ще има своя вълнуващ завършек на този ден. Тържествено ще бъде изпратен за Виетнам почетният ешелон с помощи заедно с представители на младежта от петте континента. На този ден ще бъде открит и форумът по международната политика с доклади от представители на Северен и Южен Виетнам.

С особено усърдие се извършва подготовката и за петия фестивален ден, посветен на дружбата с младежта и народа на България. През този ден ще бъде засаден традиционният парк на дружбата. Предвиждат се множество срещи на делегатите с българската младеж по заводи, учреждения, предприятия, стопанства. Тогава ще започне и празникът на българския пионер. Ще бъдат открити изложби за живота и делото на Георги Димитров, за живота на българската младеж, за българското народно творчество и пр. Със средствата на изкуството делегатите и гостите на фестивала ще се запознаят с революционните традиции на българската младеж, нейното активно участие в строителството на социализма, големите възможности, които социалистическият строй открива на младежта за творческо израстване и активно участие в управлението и изграждането на страната.

Един от дните на фестивала ще бъде посветен на всички народи, борещи се за национално освобождение, национална независимост, за мир, демокрация и социален прогрес; друг — на девойката; трети — на отношенията на младежта към развитието на революционните, патриотичните и националните традиции на народите от цял свят; четвърти — на правата на човека. Замислени са ярки манифестации, посветени на борбата за мир, против ядреното оръжие, конференция за правата на младежта и много други.

Изобщо трудно е още отсега да се каже подробно кое ще бъде най-интересното на фестивала.

Характерно за тазгодишния фестивал е, че проявите му не са съсредоточени единствено в столицата, а и в много градове на страната — Пловдив, Плевен, Ловеч, Видин, Хасково, Перник, Благоевград, Кюстендил, Ботевград, Самоков и други. В тях ще има главно спортни прояви и концерти. Тридневен рейс на дружбата в две направления ще даде възможност на участници във фестивала да се запознаят с древната българска култура и разцвета на социалистическа България. Разбира се, центърът на подготовката е в София.

Във връзка с големия празник се изграждат 29 основни обекта, а 180 се обновяват. Комсомолът пое шефството над фестивалното строителство, отзовавайки се със специализирани бригади с доброволен труд. Иска ми се да подчертая усърдието и ентусиазма на строителите, на които е поверено фестивалното строителство както в София, така и в провинцията.

Безспорно болшинството от фестивалците идват в България с добри чувства към страната и нашия строй. Но, както е било и на другите фестивали досега, несъмнено ще се намерят и хора, които да прогласяват прословутия „западен начин на живот", да разтръбяват реакционните си схващания. Знайно е, че фестивалът не ще премине единствено в залите и стадионите, че дискусиите ще се пренесат от аудиториите на улиците. Това налага активна политическа работа с населението, където ще има фестивални прояви и особено в столицата. В такъв смисъл всеки гражданин у нас ще представлява Народна република България пред световната младост и негов висш дълг на патриот-интернационалист е да я представи достойно.

Радослав ДРЪНДАРОВ

Сприятеляване с трудолюбието

След като завърши военната служба и се завърна в родния град, Тодор Панев не се двоуми, а реши да се върне при другарите си в ДИП „Липа", с които бе работил заедно. Изпратиха го в подготвителната бригада на пресовия цех.

Както майсторът строител оглежда камъка, за да го нагласи на най-подходящото място, така и бригадирът Велико Токушев изпробва умението на Тошо на много операции. Беше забелязал пъргавината и сръчността, с които вършеше всичко. Макар работата да му беше непозната, и в началото да му се стори трудна, не се отчая, а заработи трескаво. Вглеждаше се в работата на по-опитните, стараеше се да схване най-точното движение на ръцете им.

Не мина много време и Тошо остави мнозина след себе си. А още след няколко месеца извоюва почетно място в редиците на първенците на бригадата. Много често го сочеха за пример на другите. За това говори и фактът, че му е поверена отговорна операция — „швартосването" на маси за износ в Англия.

Изминалата година от постъпването в бригадата донесе много радости и признания за трудолюбието. За отлична работа профкомитетът му присъди високото звание „Ударник на комунистическия труд".

Комсомолците от бригадата го избраха за групов отговорник. И наред с трудовите си задължения, Тошо пое и обществени — да работи за обновяване живота в това комсомолско звено.

Своето работно място той реши да направи образцово. Така с упорит труд, завоювайки челно място, и с обществената си дейност спечели признанието и уважението на другарите си.

В живота му стана още едно важно събитие — ожени се. На сватбата другарите му подариха пералня.

Общителният му и весел характер го сприятелява с всички. С всекиго намира какво да сподели. Обича да пее, и то народни песни. Често глас от му, извисил се над шума, неволно кара всеки да се заслушва. Макар да си има грижи като всички, макар работата да е напрегната, песните правят труда по-лек и по-спорен.

Заедно със своите другари обмисля как да разнообрази ежедневието в групата, за да стане по-интересен животът. Хубавите **летни дни** ще използуват за екскурзии и почивка сред природата. Така с укрепнали сили ще се трудят още по-упорито за завоюването на „Паспорта на победата". В това съревнование се включи цялата комсомолска група.

Увлякъл със своя пример, със своето трудолюбие и упоритост всички, Тодор Панев се старае да оправдае голямото уважение, което е спечелил.

— Най-ценното е признанието на другарите ми, с които деля и труд, и радост всеки ден — казва той.

Христо ПЕТКОВ

Черти на новия човек

Благодарим за помощта

На 27 април се връщахме с група от 36 ученика от село Плачидол към Толбухин. Бяхме ходили на екскурзия из страната. Но по шосето между Русе и Тутракан ,далече от нашето място, ни се случи авария. Автобусът, с който пътувахме, спука гума. Дълго време шофьорът с помощта на няколко ученика се мъчеше да я залепи, но нищо не излизаше.

Докато беше светло — добре — децата играеха наоколо. Но скоро се стъмни. Изви се буря. Започна и да вали. Нямаше никаква сушина. Затрупахме децата с одеяла и зачакахме първото превозно средство, от което да потърсим помощ.

В тъмнината се зададе светлинка. Не се виждаше какво е. Вдигнах ръка и шофьорът спря. Беше кола № 12-10 на Окръжно пътно управление — Силистра. Помолихме за гума. Шофьорът Тодор Георгиев разбра какво е положението и се отзова веднага на молбата ни. Благодарение на неговата помощ успяхме да потеглим и след полунощ пристигнахме в Толбухин.

Искаме да изкажем чрез вестника нашата искрена благодарност на другаря Тодор Йорданов за неговата отзивчивост, колегиалност и човечност.

Мария ПАНЧЕВА
гр. Толбухин,
ул. „Витоша" 1

КОГАТО ГРАНИЧАРИТЕ РАЗКАЗВАТ...

Със затаен дъх и внимание слушаха пионерите от специализираните отряди от училищата „Кирил и Методий" и „Никола Йонков Вапцаров" от Силистра разказите на гостуващите неотдавна граничари. Животът там е пълен с напрежение, с изненади... Там най-верен другар е автоматът и пионерите с интерес слушаха обясненията за неговото устройство и безотказното му действие. И всеки би искал да стисне оръжието и да бди над мирния труд на родината. Но... когато порасне.

А сега има кой да бди — младши сержантите Владимиров и Петров разказаха случан на залавяне на нарушители. Границата е най-добрата школа за родолюбие и пионерите биха искали по-често да се срещат със своите приятели от границата.

Снимки: Стоян ТОДОРОВ

Тържество за Стефан Караджа

Учителите и учениците от училище „Ст. Караджа" в село Мержден честуваха при голямо тържественост своя патронен празник. По този случай на 7 май тази година се състоя тържествено събрание в салона на читалището. За живота и героичното дело на Стефан Караджа прочете учителката Костадинка Дочева. Наградени бяха най-добрите изпълнители на разкази и стихове за легендарния революционер. Първенците са определени още през Седмицата на детската книга и изкуствата за деца и юноши. Между тях са Стоянка Динкова, Вълка Желева, Валентин Станчев и др. Средищният директор Драган Башев им връчи книги.

На следващия ден, когато бъше всъщност патронният празник на училището и не се учеше, учениците отидоха в гората край селото. Празничният ден премина в игри и веселие сред природата.

Зайде РЕДЖЕБОВА

Отрядниците — борци за социалистическа законност

Изхождайки от закономерностите на обществено то развитие на нашата страна, ЦК на БКП провежда последователни мерки за укрепване и разгръщане на социалистическата демокрация, за все по-широко участие на народа в управлението на страната. За да участвуват трудещите се в управлението в областта на охраната на обществения ред и борбата с престъпността, бяха създадени обществени органи, най-масов представител на които са доброволните отряди на трудещите се.

С новия правилник, одобрен през месец юни 1967 година, на доброволните отряди на трудещите се се възлагат широк кръг от задачи по осигуряване на обществения ред и безопасността в движението по улиците и пътищата, по спазването на социалистическата законност и опазването на социалистическата собственост.

Голяма част от щабовете и командирите на отряди правилно разбират задачите и в зависимост от обстановката успешно заангажират отрядниците за борба с престъпността и нарушенията на обществения ред. Само през първото тримесечие на 1968 година в окръга от отрядници и по сигнали на отрядници са предотвратени 10 престъпления, от които 4 криминални и 6 стопански.

Благодарение на сигнала на отрядника Бейзат Алиев от с. Чернолик не се разреши на продавачката на хляб във фурната от селото да присвои реализираните излишъци брашно за 280 лв; магазинерът Насуф Салиев от с. Правда не можа да присвои 130 лв. поради намесата на отрядника Хасан Ахмедов; отрядникът Георги Петков от с. Пожарево залови крадеца Васил Бойчев и предотврати кражба на вещи от спрял автомобил. Предотвратиха престъпления още отрядниците: Иван Колев от Мержден, Петър Кръстев от Гарван, Петър Кинев от Тутракан, Кемал Хасанов от Преславци, Петър Христов от Дичево, Джевдет Алиев от Чернолик и др. По сигнали на отрядници през тримесечието са разкрити и 11 престъпления, от които 7 криминални.

Отрядникът Фотинов от Сокол помогна да се разкрият две престъпления, извършени от Петко Александров и Иван Дяков, възлизащи на стойност на 330 лв.; Деньо Христов от Зафирово помогна да се разкрие кражба на прасе от ТКЗС, направена от Костадин Атанасов; командирът на отряда в с. Поройно Садък Мехмедов залови 9 лица, които играят на хазарт; отрядникът Димитър Димитров от ДИП „Липа" — Силистра разкри кражба на инструменти и строителни материали. Чрез отрядници са разкрити и разобличени и крадците Лютфи Мехмедов от Зафирово, Ефраим Алишев и Хамид Мустафов от кв. Черник, Илия Маринов Русев — шофьор при таксиметрова служба — Силистра, Насуф Ахмедов от Правда, Юзеир Арифов от Овен и други.

В борбата с нарушителите на обществения ред силите и възможностите на отрядниците са големи, но все още малко се насочват, поради което активността им е понижена. Добре работят специализираните отряди по КАТ — Силистра с командир Кирил Вълчев и в Дулово с командир Вели Джибурджиев. Активност проявява и Стамат Русев от Силистра, който не само по панаирите, но почти всяка вечер изпраща по една двойка отрядници за въвеждане ред в квартала а отрядникът Димитър Тодоров Халавантов от ТПК „Метал" успешно се намеси и защити честта и достойнството на гражданката Т. Георгиева от Силистра, която е била нападната през нощта от Стоян Георгиев Маринов.

На отрядниците-борци за социалистическа законност трябва да съдействуват всички граждани и организации за успешно изпълнение на стоящите пред тях задачи.

Майор Руси СЛАВОВ

Успехите се коват в съревнованието

От не много отдавна в Дулово работи асфалтова база. Колективът ѝ успешно изпълнява задачите по подобряване и модернизиране на пътищата в района. Приятно и привлекателно е сега пътуването по посока към Добротица, към Секулово, към Окорш и Ищирково. Тъмната лента на асфалта непрекъснато заменя старите и изкъртени пътища.

През миналата година работниците от базата се нареди ха на първото място в социалистическото съревнование в Дулово и получиха преходното червено знаме на ГНС и Градския съвет на профсъюзите. Амбицията да бъдат първенци и през тази година е също голяма, затова на работната площадка трудно може да се намери човек да не участвува в изработването на асфалтовата смес. Напрегната е работата и по пътищата, и по площадките, където се асфалтира. По шосето от Дулово за Шумен работят хората от бригадата на Йордан Белчев. Те пренастилат с асфалтова смес този участък на пътя. Сега настилката е по-дебела и се извършва много по-качествено в сравнение със старата. За това им помагат и дългогодишният опит и наставленията на техническия ръководител Иван Манев.

Бригадата, която се състои от 6 разстилача на асфалт, редовно изпълнява трудовите си норми над 170 на сто. Времето е благоприятно, машините работят безупречно, пък и желанието по-бързо да се предаде участъкът в експлоатация е голямо.

За повишаване производителността на труда и за подобряване качеството Окръжното пътно управление въведе през тази година нова машина — асфалто-укладатор-разстилач ка. Тя има висока производителност—разстила 4 тона асфалтова смес за 4 минути при отлично качество. Разбира се, без тези, които я управляват, тя би представлявала тежест на бригадата, затова Мюмюн Мухаремов, Сали Галибов, Али Юмеров, Али Рустемов и Бекир Идиризов положиха голямо старание, за да усвоят особеностите по управлението ѝ. В тази насока те постигнаха добри резултати — използуват пълния капацитет на машината и не допускат престои поради технически повреди или неумело управление. Сега черната асфалтова настилка бързо пълзи по пътя от Дулово за Шумен. Поставената задача да се настелят 37 000 кв. м при норма 120 кг за кв. м ще бъде предсрочно изпълнена. Особено усърдно се справя с работата си машинистът на асфалто-укладатора Ахмед Чолаков. Той е преминал през специални курсове за квалификация и познава добре работата си. Високата производителност на машината и добрата трудова дисциплина са осигурили на хората от бригадата месечно възнаграждение над 120 лева.

В социалистическото съревнование в чест на 25-годишнината от социалистическата революция в България са се включили активно и водачите на моторни превозни средства. Шофьорите Руси Иванов, Христо Христов и Христо Балушев навреме превозват асфалтовата смес до обектите и спомагат за общото изпълнение на задачите. Сега колективът на асфалтовата база в Дулово е в съревнование с колективите от базите в Силистра и Тутракан и е убеден, че ще го спечели.

Янко ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)

С благородна амбиция

Самото име на дояча звучи някак нежно, женствено. Със същата нежност Еника се отнася към животните. И как иначе, когато работи вече с тях 7 години!

Впрочем да бъдем по-точни. Отскоро в групата на Великов замениха някои крави. Сега тя стана още по-хубава, още по-елитна. Не случайно на него дадоха да отгледжа кравите за производство на бичета. Защото Еника умее да се грижи за животните така, както никой друг във фермата.

— Животните... Ами тях трябва да ги разбираш. Да знаеш кога да им дадеш повече зоб, кога да намалиш по малко от дажбата им. Просто те сами ти подсказват как да постъпиш. А за чистотата, за благите думи — да не говорим. Това е закон при нас. Искаш ли да надоиш повече мляко, трябва да бъдеш добър стопанин. Иначе — не върви.

Сега в калипетренската краveферма е въведено двукратно доене. Еника одобря новия начин на работа. Първо — животните си почиват по-добре. По четири часа са на полето. Млякото не намаля, а и за хората е по-лесно. Едва смогваха преди да отидат в къщи да се нахранят. През зимата тук прекарваха повече от времето си. При двукратното доене във всеки обор така се организира работата, че хората като правило се трудят само по 8 часа на ден.

— Е, това не винаги е така — шеговито допълва Еника. — Случва се понякога и тук да нощувам. Какво да правя през такива нощи в къщи, когато сън не ме хваща. Все тук, при животните, са мислите ми. Хубаво, че жената поне е лозарка, че има кой за дома ни да се погрижи, децата да наглежда. А то акс остане на мен, не зная докъде ще достигнем.

Една голяма любов е завладяла сърцето на 30-годишния дояч. Една обич, която го е научила да разбира хубавите червени животни, да отгатва нуждите им, да изпълнява винаги без отклонение дневния режим.

—Всяко закъснение се отразява зле на кравите. Само с 15 минути по-късно да започна доенето и знам, че по-малко мляко ще получа. Голяма точност и постоянство са нужни в нашата професия. Без тях не може!

С необходимата сериозност се отнася Еника и при подготовката на фуражите. И най-много му е мъчно тогава, когато няма възможност да им даде това, от което кравите се нуждаят.

— Ами животните си искат своето. Някога им дава ме зелено, а те и не посягат към него — сухичко искат. И на тях, като на хората, им омръзва еднообразната храна.

За своя опит много пъти е разказвал дребничкият мъж и пред своите другари на кръжоци, на събрания. Опитът му и голямото му старание са го наредили винаги между първенците на стопанството. За големите си успехи Еника бе изпратен на екскурзия в Съветския съюз. Пак за тях е награждаван многократно при големи празници и тържества. През миналата година на той надои по 4 000 литра мляко от 21 крави. Сега се бори за още по-висок млеконадой. Първото четиримесечие Великов завърши успешно. Вместо 30 тона, той надои 33 тона мляко. Състоянието на поверените му животни е много добро.

— Хубава и резултатна е нашата работа. Пък и добре заплатена. Помогна ми тя и къща да си купя, и да я подредя така, че да не отстъпва на никоя друга от село.

...Дълго още Еника разказва за всекидневния си труд, за живота си, за мечтите си. И нито веднъж не почувствувах в думите му отегчение, безразличие. Защото благородната амбиция да бъде между първите му дава и сили, и радост, и щастие.

Ст. ГЕОРГИЕВА

Емайлираните детайли на газовите печки в ЗГУ „Терма“ са напълно готови, след като се изпекат в специалната пещ. Тази задача е поверена на работника Димитър Змеев, който се стреми да не допуска лошокачествена работа.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

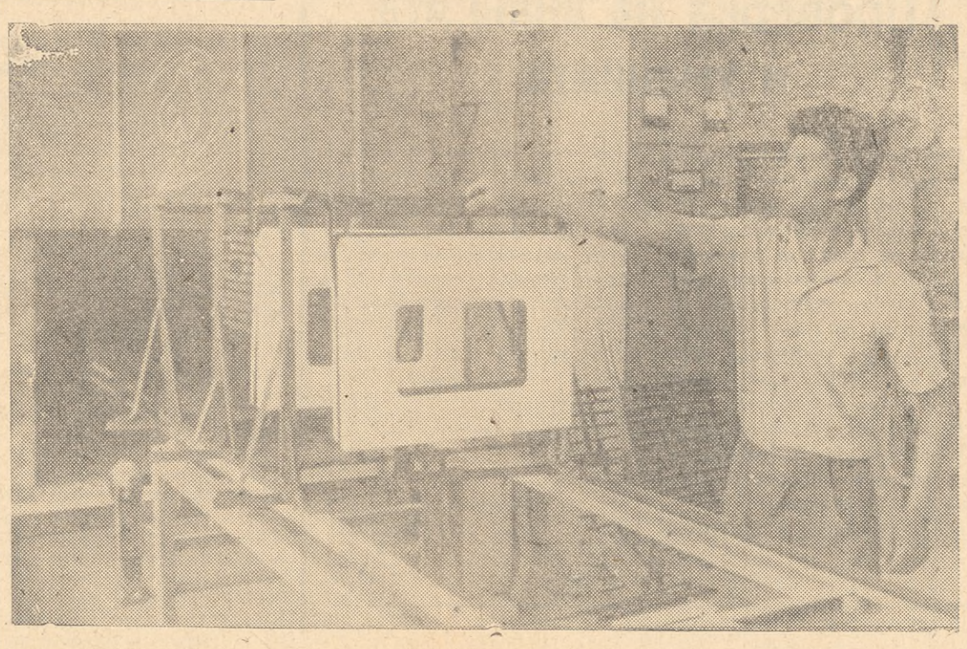
Намерено щастие

САЛИМ САЛИЕВ, този мургав, около 45-годишен, нисък, но набит мъж, е роден в малкото селце Колобър. Неспокойна е душата на Салим. Нещо скитническо ври в източната му кръв. Щом напусна казармата, той тръгна на печалба по държавните земеделски стопанства. Като младеж се бе занимавал със земеделие покрай родителите си, но в ДЗС—Каблешково стана пастир и по-късно дояч. Шест години шета покрай кравите, усвои тънкостите на професията на дояча, свикна с трудностите. Поспести Салим пари и реши да сложи край на скитническия живот. Научи, че в един от крайните квартали на гр. Дулово се продава малка кирпичена къщичка. Речено-сторено. Купи я. Трудолюбивата му стопанка вароса дуварите, засади лехи със зеленчук, развъди цветя. Засмя се сърцето на Салим. Намерил бе неуморният дояч своето малко, човешко щастие. . .

Сега Салим е пак дояч, но в Дуловското стопанство. Кравите, които отглежда са от червена българска порода. Грижи се добре за тях. Почиства им. Зарежда в яслите царевичен и люцернов силаж, суха люцерна, ливадно сено или концентриран фураж. Доенето засега е все още ръчно. Отмаляват пръстите на възлестите му ръце. Но шумът на млякото, което пълни ведрото, гали слуха на Салим. Отплащат се кравите за грижите на дояча. През 1967 година той трябваше да надои 35 000 литра мляко, а получи 45 877 л. Близо 11 т над плана, шега ли е това! И през 1968 година Салим преизпълнява плановете си.

— Средномесечното ми възнаграждение не пада под 140-150 лева. Доволен съм, много съм доволен от професията си.

Недю НЕДЕВ

РАСТЕ ПОТОКЪТ НА БЕЛИТЕ СТРУИ

Краveфермата в с. Българка има 54 крави, които са поверени за гледане и доене на дългогодишните животновъди Велю Калушев, Васил Димитров и Иван Гоцев. Всеки от тях се грижи за 18 крави. За разходката на животните, доставянето на храната и зареждането на яслите се грижат пастирите Йордан Колев и Калуш Дочев.

Дългогодишната работа в животновъдството е направила хората от фермата истински стопани. Особено голямо трудолюбие проявява пастирът Йордан Колев. Той е пример за всички, а привързаността му към животните го прави верен до край на избраната професия.

Приятно чувство изпитва човек, когато посети фермата. Чистотата и редът в нея говорят за културата на хората и стремежите им да предпазят животните от болести.

Ако хигиената и грижите са част от успеха, то храненето е главното условие за тях. До началото на м. май те даваха дневно на всяка крава по 12 килограма силаж от царевица и толкова от грах, по 1,5 килограма концентриран фураж, половин килограм шрот и меласирана слама. Сега на животните се дава зелена люцерна, малко концентриран фураж и меласирана слама.

Тези дажби и строгото спазване на времето за храна и водопой носят на грижливите стопани радващи резултати. До края на март бяха отчетени 57 433 литра мляко. Бригадирът Велю Калушев при план за четиримесечието 17 100 литра мляко е надоил 22 414 литра, Васил Димитров при план 15 000 литра е надоил 17 762 литра, а Иван Гоцев вместо 14 000 литра — 17 257 литра. Общо в краveфермата са надоени 57 433 литра мляко.

Добрите резултати, постигнати тук, обаче са плод на много труд, защото доенето е ръчно и хората доят по три пъти дневно. Това, че на всеки дояч се дава само по един бял и един син халат, също не е достатъчно. Необходими им са и бонета от бял плат. Трябва да им се доставят нови кофи за доене и др.

Ако трудолюбието на хората от фермата е главното за успеха, не може да се изключи голямата роля на бригадира Неделчо Йорданов и главния ветеринарен лекар на стопанството Луканов, които постоянно са сред хората и винаги настоятелни в изпълнението на поставените задачи. Все още обаче те трябва да обърнат по-голямо внимание на ремонта на сградите. Много са изпочупените прозорци, изкъртените стени и др. С отстраняването на недостатъците резултатите във фермата ще станат още по-добри, а от това стопанството ще получи допълнителни доходи, за да може да компенсира щетите от тазгодишната суша.

Дочо АТАНАСОВ

Консултации по въпроси на държавното обществено осигуряване

ВЪПРОС: В предприятието ни има работник, който е разведен и плаща издръжка за двете си деца, намиращи се при бившата му съпруга. Същият работник има сключен втори брак, от който има едно дете. Следва ли да му трябва месечни добавки за три деца, като две трети от размера на добавките заедно с присъдената сума (за издръжка на децата) да превеждаме на бившата му съпруга. Каква сума се полага за месечни добавки за две деца и следва ли в случая да имаме решение на съда?

Запитва: Касиерът на ТПК „Прогрес“ с. Ситово.

ОТГОВОР: От вашия въпрос не може да се разбере дали бившата съпруга на този работник е на работа и къде, как то и дали е встъпила отново в брак, затова ще отговорим с няколко принципни положения, в които ще намерите решението на вашия случай.

1. Ако бившата съпруга на упоменатия работник е на работа и е осигурена по Кодекса на труда, то тя ще получава месечните добавки за двете деца, като отделно семейство. Размерът на добавките ще се определи в зависимост от годишния доход на член от семейството ѝ за 1967 година. Ако годишният доход на член от семейството ѝ е до 350,99 лева, тя ще получава месечни добавки по първа група—20 лева; при доход от 351 до 550 лева по втора група—14 лева и при доход над 550 лева—по трета група или 10 лева.

2. Ако тя е встъпила отново в брак и нейният втори мъж е осигурен по Кодекса на труда, той ще получава месечните добавки за тези деца.

В случай, че не е встъпила отново в брак и не е осигурена по КТ за получаване месечни добавки за деца, добавките ще се требват на упоменатия работник (бивш съпруг), като за две отделни семейства, по следния начин:

а) Веднъж той ще получава месечни добавки за едно дете, (което се намира в неговото семейство) по размер, съответствуващ на дохода на член от семейството му (новото семейство).

б) Отделно ще получава добавки и за двете деца, които се намират при бившата му съпруга. Размерът на добавките за тях ще се определи от дохода, който има бившата му съпруга, а ако не работи, от дохода, който би получавала в случай че работеше. Месечните добавки ще се превеждат от предприятието ви на бившата съпруга на работника.

Независимо от това кой ще получава месечните добавки за тези две деца—дали самата тя или вторият ѝ съпруг, този работник ще изплаща и определената от съда сума за издръжка на децата. За справка може да му поискате решението на съда, от което ще се ориентирате за размера на присъдената издръжка.

Когато се определя доходът на бившата му съпруга, в него трябва да се включи и издръжката, която тя получава от бившия си съпруг. При това положение тази сума се изключва от неговия доход.

Справка: т. 8 от Временната наредба за изплащане на месечните добавки за деца за 1968 г. (ДВ бр. 29 от 1968 г.)

Николай КРУМОВ
началник отдел ДОО

РЕЗУЛТАТЕН ТРУД

Една част от животновъдите от с. Брадвари отглеждат телетата за угояване над 6-месечна възраст. Някои, обективни и субективни причини попречиха те да изпълнят плана за прираста през 1967 година. Въпреки това новата година постави пред тях още по-сериозни задачи. Планът бе повишен с 15 тона.

Колективът при фермата трябваше да реши каква насока да даде на работата си, за да постигне изпълнение на плана, предвиждащ по 800 г среднодневен прираст от животно. На едно теле се осигуряваше по 10 кг силаж, 3 кг концентриран фураж, 1 кг люцерна, меласирана слама и какалашки на воля. Въпреки това резултати те от януари и февруари не бяха задоволителни. Стана ясно, че някои от гледачите не изпълняват както трябва своите задължения. Али Салиев, Миман Черкезов и др. бяха освободени от работа. На тяхно място бяха назначени хора, които преди това са били във фермата и имаха данни за добри телчари. Между тях бе и Ахмед Дъндънов.

Още от първия ден Ахмед започна да преработва грубите фуражи. Люцерновото сено даваше на животните обработено с меласа. Така храната ставаше по-апетитна и се усвояваше напълно от животните. Само за един месец опитният животновъд успя да повиши средно дневния прираст на групата си от 28 телета на 1,400 кг за всяко поотделно. На производствено съвещание той запозна другарите си със своето майсторство. В същия ден между телчарите се приеха условията за съревнование. Работата във фермата чувствително се подобри. На животните се даваше само преработен фураж. Дори и концентрираната храна се запарваше.

В края на март бяха отчетени резултатите. На първо място беше Ахмед. По 1,160 кг среднодневен прираст от животно бе постигнал и Али Бабаджанов. Но загубите от първите два месеца на годината бяха значителни. Пред колектива бе месец април. Хората вярваха, че в навечерието на Първи май ще постигнат успех. Заработиха още по-упорито. И задружни от им труд бе резултатен. Среднодневният прираст за цялата ферма през април бе над 1 килограм за всяко животно. Планът общо бе преизпълнен с 1 тон.

Сега телчарите работят с по-голямо желание. Манифестирали успехите си на Първи май, те се трудят с амбицията да постигнат още по-значителни резултати в бъдещата си дейност.

Рамис ДЕМЕРДЖИЕВ
(наш кореспондент)

Керамичното производство на „Камъшит“ расте ежегодно. В цеха се изработват чинии, голяма част от които се изнасят в чужбина.

НА СНИМКАТА: Работникът майстори на чинии, през време Велико Токушев, един от добрите на работа.

Новости ★ техника ★ новости

ТВЪРДО ГОРИВО ЗА АВТОМОБИЛИ

В Япония е създадено твърдо гориво във вид на патрони за автомобилни коли. Направени са опити с две леки коли с различна големина на моторите. При проверката се оказало, че първата кола е пропътувала 225 000 км, а втората 174 000 км, при което и двете изразходвали едва 60-70 на сто от горивото. При пробег на 5-тонен камион той трябвало да бъде зареден отново едва след 18 000 км.

ПОЛИЕСТЕРНИ ОГЛЕДАЛА

Английска фирма произвежда полиестерни нечупливи огледала, които конкурират обикновените. Те са изработени от прозрачен полиестерен пласт с дебелина 0,027 мм, който притежава необикновена устойчивост на всякакъв вид механични манипулации. Във вакуум пластът се покрива от обратната страна с алуминий, а цялото огледало се кантира в лека рамка. Специалистите установяват, че полиестерните огледала имат добра оптическа картина и значително по-висока отразителна мощ.

ЕЛЕКТРОННА ПРОТИВОПОЖАРНА ОХРАНА

В Англия е изработен апарат, който се вгражда в изчислителните машини със задача да ги предпази от пожар. При първите признаци от специален механизъм към апарата излиза газ, който гаси пожара. В същото време изчислителната електронна машина продължава нормално да работи.

ТРИРОДОВ ХИБРИД

Хибрид, съчетаващ ценните признаци на ръжта, пшеницата и пирея, е отгледан от съветския селекционер Григорий Лапченко. Хибридът притежава голяма студоустойчивост и неговият клас има до 160 едри зърна, докато в един пшеничен клас те са само 40-50. Зърната на новия хибрид съдържат до 20 на сто белтъчини.

От брашното на новия хибрид могат да се правят добри хлебопекарски изделия. Изпечени от него хляб напомня пшеничния със слаб вкус на ръж.

ДУРОКЕРАМИТ

Сътрудници от Клужкия университет са създали нов строителен материал, който има по-малко относително тегло от водата. Наречен дурокерамит, той прилича на полистерола, но физико-химическите и механическите му свойства са много по-добри. Освен че е много лек и издръжлив на високи температури, той може да се покрива с керамични метални глазури. Не му въздействуват лошото време, разяждащите вещества и благодарение на това той намира широко приложение. Преимуществата на новия материал се състоят не само в неговите качества, но и в простия технологически процес, чрез който той се произвежда.

МАТЕМАТИЧЕСКО МОДЕЛИРАНЕ НА ОРОСИТЕЛНИ СИСТЕМИ

В Грузия е разработен метод за математическо моделиране на оросителни системи, което ще позволи да се намали значително тяхната себестойност. Капиталните разходи за строежа на такива системи ще се намалят средно с 25 на сто.

Този метод е особено изгоден да се прилага, когато наполяваните площи са разположени по-високо от водния източник. Като използуват уравненията, съставени в Тбилиси, проектантите могат лесно да подбират най-добрата схема за разполагане на каналите и местата за изграждане на помпените станции. Решаването на подобни задачи с помощта на електронносметачната техника значително намалява времето за проектиране.

„ПОДЗЕМНА ФАБРИКА“

Опитна инсталация, която отделя сярата от рудата направо под земята, е започнала да действува в Западна Украйна.

Под налягане в сондите се напомпва гореща вода. Тя разтапя от пласта сярата и я отнася към забоя. Тук сгъстен въздух превръща течността в емулсия и я изтегля на повърхността.

Специалистите са изчислили, че добивът на сяра чрез тази инсталация е 4 пъти по-евтин, отколкото при досегашните методи.

СИНТЕТИЧНО ЛЕПИЛО

При създаване на синтетично лепило за залепяне на операционни рани в Съединените щати като страничен продукт е било получено и лепило, което може да залепя под водата метални и неметални предмети — стомана, алуминий, стъкло, дърво и гума. Залепените стомански предмети не корозират и издържат продължително време на големи дълбочинни налягания — до 100 кг на квадратен сантиметър.

СТРАНЕН ПАРАДОКС

Изследванията на автомобилния транспорт в Чикаго са разкрили един странен парадокс. Те са доказали, че средната скорост на движението при градските автобуси през 1966 г. се е увеличила до известна степен и е възлязла на около 11,74 мили в час срещу 11,66 мили в час за 1965 г. В същото време средната скорост на кабриолетите през 1906 г. в Чикаго е възлизала на 12 мили в час!

ИДВА НОВА УЧЕБНА ГОДИНА

Навременното и пълно задоволяване на учениците с учебници и учебни помагала е една от най-отговорните задачи, която винаги е стояла пред служителите от ОТП „Печатни произведения". Книжарският работник е най-близкият помощник и сътрудник на учителя. Ето защо правилно трябва да се оценят усилията му за снабдяването на учениците с учебници и помагала.

Успехите, постигнати през последните години в окръга в тази насока, са безспорни. Натрупването на много хора през септември пред книжарниците вече е изтъркано. Почти не се изпращат многобройни писма до отговорни работници в столицата, до редакциите. Намаляха телефонните оплаквания, които в повечето случаи бяха основателни, отговарящи на истината.

Още преди няколко месеца предприятието ни проучи нуждите на окръга за отделните класове и на базата на сведенията на директорите направи необходимите заявки за учебници. Учебниците за децата от I до IV клас са получени комплектно — всички без изключение. Те са експедирани до всички книжарници в окръга и някъде вече е започнала продажбата им.

След съгласуване с отдел „Народна просвета" при ОНС и на основание на писмо на Министерството на народната просвета започна разяснителна работа с оглед гарантирането на учащите се с учебници, преди още да е настъпила лятната ваканция. Сега е необходимо директорите да се свържат с книжарите в районите си, да уточнят необходимия брой комплекти, както и начина за тяхното изкупуване. Съставните села ще получат учебниците от районната книжарница, а средищните села без книжарница — от съответните районни градски книжарници.

Снабдяването на учениците с учебници трябва да се организира така, че нито едно дете да не остава без пълен комплект. Особено внимание трябва да се отдели на новопостъпващите първокласници.

Учебниците за учениците от V до XI клас в по-голямата си част вече са получени и след тяхното окончателно комплектуване ще бъдат пуснати в продажба.

Необходимо е да се заостри вниманието на учители и родители върху един друг въпрос. Редица години книжарските работници предлагаха при купуването на учебници и подходяща учебно-помощна литература за домашен прочит. В тази си дейност те срещнаха помощта на учителите и предварително уточняваха с тях заглавията, подходящи за отделните класове. За жалост обаче се правеха отделни изказвания, че предлаганите от нашите работници книги не са необходими на учениците, че те се „пробутват" за изпълнението на плана на „Печатни произведения". Върху подобни съждения не трябва изобщо да се разисква, тъй като тяхната правилност е очевидно абсурдна. Литературата, издавана от нашите социалистически издателства, не се печата с оглед изпълнение плана на „Печатни произведения", а с определени естетически и идеологически цели.

Тази година книжарските работници също ще предлагат подходящи книги заедно с учебниците. С писмо, подписано от заместник-министъра на народната просвета Б. Аврамова, се препоръчва учителите да извършват необходимата разяснителна работа. Затова ние очакваме съдействие от тях.

Една учебна година завършва, идва друга. Нека всички мобилизираме сили и направим онова, което ни е по възможностите, учениците да я посрещнат подготвени.

Аурел ВЪЛКОВ

ПО КОЙ ПЪТ?..

Наближава краят на учебната година. За много осмокласници и единадесетокласници последните й дни идват с въпроса „Какъв да стана?"

Този въпрос вълнува още много и от осмокласниците от Старо село. Към него не останаха безразлични училищното ръководство и дружественото бюро на Комсомола. Те организираха среща със специалистите от селото.

Гостите разказаха за особеностите в своята професия, като се наблегна особено много на подготовката на технически кадри, без които е невъзможна механизацията в полския труд.

Само след няколко дни осмокласниците от Старо село ще посетят някои предприятия от Тутракан. И там ще имат срещи със специалисти, с добри производственици.

Василка РАВАЛИЕВА
(наш кореспондент)

НА ПРАКТИКА

В ДИП „Липа" започнаха своята производствена практика възпитаниците на училището по дървообработване в Силистра. Разпределени по цехове и бригади, в продължение на два месеца те ще прилагат в практиката наученото в училище. Учениците ще имат възможност да работят на много нови машини и да усвоят различни процеси в мебелното производство. Тази година завършва училището първият випуск тапицери, така нужни на ДИП „Липа"..

След полагане на практически изпит, много от завършващите училището ще останат на работа в предприятието и ще бъдат най-новото попълнение в редиците на големия колектив.

Практическите занятия се ръководят от курсовия ръководител Артюн Куюмджиян.

Две други групи ученици са на практика в „Оргатехника" и кооперация „Девети септември".

П. ХРИСТОВ

И оживяват в тебе корени...

Тревога пак в гърдите бие.
Враг!
Напада без сигнал и знак,
без танкове и без ботуши...
Суша!
Разбираме, земя, във зноя
сълзи не искаш ти. Вода
струи в съня ни неспокоен
и търсим нейната следа.

Гръдта ти твърда, зажадняла
след още миг един ще пламне.
И въздухът гори до бяло
в изсъхналото глухо пладне...

Но вред, где глъхне чучулига
под пепеливите простори,
човешкото усилие пристига
и оживяват в тебе корени...

Симеон МАНОЛОВ

Узбекска ССР. Големи конни състезания и народни игри посветени на празника на памука, се състояха на ташкентския хиподром.

НА СНИМКАТА: Играта „Хвани кърпата".

Проверка на знанията и уменията

Неотдавна в Тутракан се проведе общински преглед на санитарните постове от училищата. Направи хубаво впечатление отношението на градското ръководство на БЧК. Контролирало през цялата година подготовката на санпостовете, по време на прегледа то осигури подходяща материална база, съдействува с всичко за доброто му провеждане.

В своя анализ главният лекар на болницата д-р Джамбазов изрази задоволството си от добрите знания на участниците.

На първо място, с три точки аванс пред санитарната команда на училище „Стефан Караджа" — Тутракан, се нареди санпостът при ДЗС „Янко Забунов", подготвен от младата акушерка Мария Трифонова. Упорит труд в подготовката на децата са положили фелдшерките Катя Сарамачева от Тутракан и Недка Колева от Пожарево.

Първенците ще вземат участие в окръжния преглед.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

Отмяна за майките

Максимални усилия полагат тази година кооператорите от района на Средище в борбата със сушата. Тя създава безброй много трудности, допълнително напрежение...

В усилената полска работа се включват активно и всички майки. За да бъде по-спокоен и по-резултатен техният труд, управителният съвет на стопанството взе решение във всички бригади от съставните села да се открият 5-месечни детски ясли и 45-дневни детски градини. В тях ще бъдат настанени деца на кооператорите от 2 до 4 години, като всички разноски се поемат от стопанството. Предвижда се от средата на май да бъдат открити детските ясли. Помещенията вече са определени, комплектува се персонал.

Георги КИТАЕВ

Приключенията на гангстера Чарли

На остров Вайт в затвора Панхерст отбива присъдата си — трийсетгодишен тъмничен затвор — Чарлз Уилсън. Около пет години него го търси полицията на Англия, САЩ и Канада. Детективи от целия свят искаха да прославят себе си, като заловят човека, ръководил нападението върху пощенския влак в Англия и ограбил два милиона и половина фунта стерлинги.

Операцията по ограбването на влака се подготвяла продължително и щателно. Чарлз Уилсън и неговите съдружници научили, че ще бъде превозена крупна сума стари банкноти, за да бъдат заменени с нови. На километъра било заснето железопътното платно до моста Брайдегоу, близо до Глазгоу — пункта, където било решено да спрат влака.

В деня на ограбването към моста Брайдегоу приближавали покрити военни фургони — в тях нямало нищо подозрително. Във фургоните стояли Чарли и неговите помощници, преоблечени във военна униформа. Влакът, пътуващ от Глазгоу, спрял пред моста — червената светлина на светофара била знак за опасност. Докато помощникът на машиниста изясни от какво е причинена обстановката, хора с черни маски се втурнали в кабината на машиниста и заплашвайки го с убийство, заповядали да отдели първите два вагона, в които се намирали торбите с банкнотите. Вместо специално оборудваните вагони за превоз на пари, този път били използувани стандартни вагони. 128 торби с два милиона и половина фунта стерлинги били изхвърлени от фургоните и откарани в забутана ферма, където започнал дележът.

Чарли се отправил за Лондон. Той бил примерен домакин и в къщи винаги се прибирал навреме. По пътя той, наистина, се отбил в закусвалня, за да закуси. Кой би могъл да помисли, че момъкът, с апетит лапащ сандвичите, е главатар на шайката, която току-що извършила дръзко нападение. А Чарли не подозирал, че яде фатални сандвичи. Прашинките сол, посипали се по масата, запазили отпечатъка на неговите пръсти — и това е една от уликите по време на процеса.

Полицията сравнително бързо попаднала в следа. След присъдата Чарли се намирал в затвора Уинсън Грин в Бирмингам. Френчи, неговият съдружник, успял да избяга във Франция. Ни той, ни другите приятели на Чарли бездействували — те подготвяли бягството на своя главатар. В нощта на 12 август 1964 года на гангстерите оглушили часовоя, разбили килията и Чарли избягал.

Много години той заличавал следите. Живял в Испания, Холандия, Мексико, никъде не се задържал задълго. През януари на 1966 година под името Роналд Алоуей той тайно преминал в Канада, където пристигнала жена му с дъщерите му. Те се заселили в щата Квебек, недалеч от Монреал.

Господин Алоуей се занимавал с покупка и продажба на сребро, китайски порцелан и кристали. Добър приятел на неговото семейство станал шефът на градската полиция.

Уилсън—Алоуей внесъл парите в банките на Англия. Доходът му бил достатъчно солиден и той не бъркал в основния капитал. Но както често се случва в криминалните истории, на героя се изпречило непредвидено обстоятелство. Девалвацията... Чарли Уилсън станал нейна жертва.

Научавайки през декември 1967 година за обезценяването на английската лира, Уилсън решил да прехвърли парите в Канада. Но той извършил грешка — съвсем открито започнал да нервничи....

Том Батлер, детектив от Скотланд ярд, няколко пъти се опитвал да влезе в следите на Чарли. Един от заловените лондонски престъпници му казал, че Чарли се укрива в Канада. Сведенията за човека от Канада, чийто крупни капиталовложения се съхранявали в Англия, изострили вниманието на детектива.

Батлер заминал в Канада. Четири дни той дежурил пред дома на Чарли. На петия го арестувал. В тайното скривалище били намерени осем хиляди фунта стерлинги.

Съдията казал на Чарли: „Това е престъпник с ум на бизнесмен". Бизнесмените с ум на престъпници на наше време има много: това престана да удивлява Запада. Но Чарли е още по-рядко явление — той стана сензацията на деня...

А. НИКОЛАЕВСКАЯ
(Превод от руски)

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

ТУРИЗМЪТ — В СЛУЖБА НА ЗДРАВЕТО И ОТДИХА НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ

Преди няколко дни в салона на кино „Доростол" — Силистра се проведе четвъртата отчетно-изборна конференция на окръжната туристическа организация. На нея присъствуваха другарите Шакир Шакиров — секретар на ОК на БКП, Цанко Василев — заведущ организационен отдел при ЦС на БТС, Мико Николов — председател на ОК на профсъюзите, активни дейци на туристическото движение в окръга и други.

Доклад за двугодишната дейност на окръжната туристическа организация изнесе председателят на ОС на БТС Огнян Модев. Той подчерта усилената дейност на туристическите дружества от окръга в масовизирането на туристическото движение и осъществяването на главния лозунг, издигнат на третия конгрес на БТС — „Почивния ден сред природата". Редица туристически секции, като тези при ОНС, ДМЗ „Стомана", ДИП „Липа" и много други от окръга са организирали много добре излетната си дейност. Местностите „Памук-кулак", „Каракуз", „Кълнежа", „Боблата" са се превърнали в хубави кътчета за отдих на трудещите се. Много туристически секции и дружества са организирали „Празници на туризма", които са разнообразявали с устройване на занимателни игри, военизирани игри, състезания и пр. Само през зимния период са организирани и проведени над 1 300 туристически прояви с над 65 хиляди участника. Това говори за все повече разширяващата се работа сред различните слоеве на населението. Туристическата секция при ДМЗ „Стомана" за успехи в третата спортно-туристическа зима се класира на трето място в страната и бе наградена. Туристическите дружества „Караджата" и „Елен" — Главиница са национални първенци през 1965 и 1966 година. Широко развитие получиха и новите туристически форми като колотуризма и водния туризъм. Но за развитието на тези нови форми трябва да се работи повече за подобряване организацията и материалната база. Значителни успехи са постигнати и в туристическото ориентиране — бягането през пресечена местност, състезателният му характер развива у младежите сила, издръжливост, воля, ориентиране в сложна обстановка, отлично познаване на картите и компаса. През този период в туристическото ориентиране са участвували над 1 100 участника.

Силистренската окръжна туристическа организация взе активно и успешно участие в редица републикански походи и събори, организирани от ЦС на БТС. В похода по стъпките на Ботевата чета участвуваха над 300 туристи от окръга, а представителният пионерски отряд на училище „Отец Паисий" с ръководител Витош Попов е национален първенец.

По-нататък докладчикът спря на необходимостта от създаването на по-добра материална база за развитие на туристическото движение, която е важно условие за неговото масовизиране. За съжаление ОС на БТС не разполага с нито една палатка, раница, спален чувал или дюшеци. Трябва да се вземат повече мерки за набавянето на средства за закупуването на такива пособия. Все още не е на добро ниво и хижестроителството в окръга. Има достатъчно красиви местности в окръга, където може да се построят хижи за отдих на трудещите се. Необходима е по-голяма енергия и настойчивост от ръководителите на туристическите дружества за по-бързото решаване на този въпрос.

След доклада в изказванията на другарите се чувствуваше загриженост за по-бързото развитие на туристическото движение в окръга. Другарят Цанко Василев — заведущ организационен отдел в ЦС на БТС, се спря на голямото патриотично възпитание на туризма, особено с организирането на походи по стъпките на чети и партизански отряди. Затова трябва да се развива активна работа сред учащата се и работническа младеж. Повече усилия трябва да се вложат и в организирането на туристически мероприятия и сред кооператорите. А трябва да се увеличи и численият състав на окръжната туристическа организация.

Накрая бяха приети и проекторешенията на конференцията за по-нататъшното развитие на туризма в окръга, за превръщането му в осъзната необходимост за трудещите се.

Николай ЗЛАТЕВ

Окръжно първенство по лека атлетика

Приключи окръжното първенство по лека атлетика за пионери и пионерки. Първенството беше интересно, защото даваше възможност на състезатели и треньори да видят плодовете на своя труд през годината. Това първенство ни убеди още един път, че в окръга растат здрави и силни деца, способни да постигнат добри резултати, но почти на всички им липсва планирана, целогодишна обща физическа и техническа подготовка. Почти всички състезатели скачат на скоковете неправилно и по остарял начин, същото се наблюдава и при хвърлянето. Не е лошо да се знае, че напоследък все повече се налагат лекоатлети от селата — време е да се помисли за създаване на дееспособни центрове по лека атлетика в наши те села.

На старт застанаха над 120 пионери и пионерки. Това на ложи бягането на 60 метра да се провежда на „А" и „Б" фи нали. Тази дисциплина беше ед на от най-интересните. При мом четата на финала се класираха четирима състезатели с пости жения под 8 секунди — откога не е било това в нашия окръг. Финалната серия ни изпрати всички на крака — силите бяха равни. Все пак се наложи Ясен Лазаров от училище „Отец Паисий" с отличното време 7,4 секунди, следван от Пламен Георгиев от същото училище и от Бехчет Кямилов от Дулово.

При момичетата в същата дисциплина първа се класира Росица Георгиева от училище „Никола Вапцаров" с 8,6 сек. Трябва да се подчертае отлично то представяне на петокласничката Маргарита Любенова от „От. Паисий", която в „Б" финал постигна времето на победителката. Отличи се и ученичката от VI клас от Зафирово Янка Петрова — едно дете с подчертани физически данни.

На скок дължина се наложи Пламен Георгиев от училище „Отец Паисий", а на второ и трето място застанаха момчетата от Калипетрово Иван Добрев и Йордан Събев. Постиженията им обаче бяха под очакванията. При момичетата резултатите са още по-слаби — заела първо място Недка Димитрова от училище „Макаренко" има 405 см, а третата едва 384 см.

На скок височина първи се класира Сашо Ангелов от училище „Сл. Караджа" — Тутракан с доброто постижение 150 см. Това момче има явно по-големи възможности, но няма необходимата подготовка — технически скача погрешно. При момичетата се наложиха състезателките Недка Димитрова и Светла Георгиева от училище „Макаренко".

Хвърлянето на малка топка не донесе изненади. Миналогодишният победител Ганчо Стоянов от Тутракан и сега спечели първото място, но постижението му е с 10 метра по-слабо — 80 метра. А деца, ярко изявили се през миналата година от Тутракан в тази дисциплина, изчезнаха от пистата — защо?

При момичетата добро е постижението на Фатмегюл Хамидова от Черноли к — 55 метра, следвана от Донка Димова и Венета Иванова.

В щафетата 4 Х 75 метра момчетата от училище „Отец Паисий" нямаха съперник и победиха категорично с 15 метра преднина. При момичетата се разви остра борба, като в последните метри се наложи отборът на „Отец Паисий" с едни гърди преднина пред отбора на „Никола Вапцаров".

В крайното отборно класиране на първо място застанаха пионерките от училище „Макаренко" и момчетата на „Отец Паисий". Добре се представиха отборите на Калипетрово, Окорш, Черноли к, Зафирово и Айдемир.

Стоян ЦОНЕВ

Състезания по майсторско управление

В неделя се състоя едно крайно интересно състезание, организирано от ГК на ДКМС и окръжния авто-мото клуб, което привлече на площада пред ОНС стотици любители на майсторското управление на мотоциклет. По начертаните фигури се развиха интересна борба, в която спечелиха най-внимателните, най-добрите майстори на кормилото. В клас до 50 куб. см с най-добро време се класира Тодор Кърджиев, следван от Атанас Станков и Димитър Кочияшев. В клас 125 куб. см първи бе Нягол Ангелов, а в класовете 150 и 175 куб. см — Стоян Иванов.

Оспорвана борба се развиха в клас 250 куб. см. като трима състезатели дадоха еднакво време и трябваше втори път да преме рят сили. Най-добър се оказа Кръстю Илиев, следван от Стан чо Георгиев и Павел Иванов. С най-добро време в клас 350 куб. см. се класира Васил Цонев.

В крайното отборно класиране първи застанаха мотоциклетистите от завод „Хром", следвани от ДАП и „Оргтехника". На победителите бяха раздадени награди.

Ат. НИКОЛОВ

Плувното лято е открито

В събота след обяд на плувния басейн се стекоха много любители на плувния спорт, за да присъствуват на състезанията, проведени по случай откриването на плувното лято — 1968 година. По коридорите на басейна се развиха интересна борба, в която се наложиха най-добре подготвените. А това бяха пр имъжете — 100 м свободен стил Хараламби Калчев, следван от Георги Русев, 100 метра бруст — Владимир Донев, който спечели и първото място на 100 метра гръб, а на 100 метра делфин отново победи Хараламби Калчев.

При жените отлично се представи Дора Събчева, която спечели първите места на 50 м свободен стил и на 50 м бруст. На 50 м гръб победи Воля Тодорова.

На победителите и класираните се до трето място бяха раздадени награди.

Н. ПЕТРОВ

О Б Я В А

ДИП „ЛИПА" гр. Силистра търси работници-мебелисти от II до V разряд. Постъпване веднага.

Справка — „Личен състав" при предприятието.

О Б Я В А

ДИП „КЕРАМИЧНА ФАБРИКА" — СИЛИСТРА търси работници — мъже

Справка — „Личен състав". Тел. 28—51.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 57 (1374) | Четвъртък, 16 май 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Беритба на череши

Узряха първите череши и в кооперативната градина на гр. Тутракан. Кооператорите от бригадата на Васил Станев набраха вече 2 тона зрели плодове. Те бяха продадени на ДСП „Булгарплод" по цената на I качество.

Беритбата на череши продължава. Въпреки сланите и сушата ,планът от тях ще бъде преизпълнен.

Между четирите звена на бригадата най-много череши набраха хората на звеноводите Стефан Мораров и Петър Порумбачанов. Маринка Куманова, Бонка Цанева и Димитра Петрова са най-бързите между берачките.

Живко ТРУШЕВ

ОКОПАВАТ ПРОЛЕТНИЦИТЕ

с. СВЕТОСЛАВ

Полевъдите от бригадата обработват общо 1 600 дка слънчоглед. Посевът е разреден и окопан. Трактористите Петър Златев и Нейко Петров извършиха механизирана обработка на слънчогледа, който въпреки сушата е в много добро състояние. Това говори за качествената подготовка на сеитбата, за добрите грижи на стопаните от с. Светослав.

Георги МАРИНОВ

ДЗС „ЯНКО ЗАБУНОВ" — филиал НОЖАРЕВО

Механизаторите от комплексната бригада при ДЗС „Янко Забунов" — филиал Ножарево отглеждат 3 200 дка царевица. Лошите климатични условия не попречиха на растенията да изникнат редовно. Дойде време за първото окопаване. То се извършва механизирано с култиватори. Всеки ден се култивират по 300—350 декара. Най-добре се справят с работата механизаторите Васил Великов, Н. Хамдиев и Гатьо Лазаров. Общо за филиала са окопани около 3 000 дка царевица.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

ВСИЧКИ СИЛИ И СРЕДСТВА ЗА КОМПЕНСИРАНЕ НА ЗАГУБИТЕ

Зажадняла, попукана земя... Към нея градинарите от ТКЗС — Иширково — Илия Белчев и Н. Миланова, отправят живителните струи, за да израстат и се развият добре зеленчуците.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ДУЛОВЦИ В БОРБАТА СЪС СУШАТА

Над олоковете на ТКЗС — Дулово е легнала суша. Възду хът нажежен трепти от ранна утрин, а влагата в земята оста ва все по-малко. Много са трудностите, още повече, че Дуловското стопанство е в особено неблагоприятно положение с то ва, че почти не разполага с мал ки язовири, откъдето може да се ползува вода за поливане на площите. Въпреки това никой не губи надежда във възможно стите на общите усилия.

Този тревожен въпрос сега занимава не само кооператори те, но и ръководителите на гра да. Неотдавна по инициатива на ГК на БКП беше свикано разширено съвещание. На него присъствуваха членовете на бюро то на ГК на БКП, на ИК на ГОНС, на УС на ТКЗС, бригадири, агрономи, специалисти от съставните села в района на съ вета и ръководители на промиш лени предприятия. На срещата др. Гроздева — първи секретар на ГК на БКП, изнесе информация за състоянието на посевите и мерките, които трябва незабав но да се вземат за борба със сушата. Тя запозна присъствуващите с мероприятията и задачи те, които се поставиха за изпълнение от ЦК на БКП и Министерския съвет на състоялото се неотдавна национално съвещание за борба със сушата. Съвещанието избра щаб за ръководене на работата по борбата със сушата, оглавяван от др. Гроздева. Освен това членовете на бюрото на ГК на БКП се разпределят като отговорници по отдел ните села в района на съвета, където ще оказват помощ на съответните бригади. Кооперативното стопанство с оглед да получи повече продукция се е насочило към отглеждане на допълнителни култури. В живот новъдството ще бъдат положени максимум усилия за преизпълнение на плановете. Особено голям ще е делът от увеличаване на млекопродоя от крави те. Ще се осигурят площи за паша в горите. Навреме и без загуби ще се проведе сенокосът на люцерната и на другите фуражи ,като се изразходват най-пестеливо.

В борбата със сушата особено място заемат масовите и обществени организации като Отечествения фронт. Те ще дирят допълнителна работна ръка — пенсионери и стари работоспособни хора, за оказване помощ при прибиране на ния кои култури. Помощ в това отношение ще окажат и профсъюзните организации чрез свои те членове по предприятия и учреждения, а също и учащите се.

Накрая Стефан Симеонов — председател на ИК на ГНС, прочете мероприятията за борба със сушата и за реализиране на допълнителна продукция за компенсация на загубите.

Другарката Гроздева поста ви като неотменна задача пред първичните партийни органи зации въпроса за масово-политическата работа с население то в района на съвета. Да се мобилизират всички кооператори, служители и цялото граждани в борбата със сушата. Всемерно да се оказва помощ на стопанството при изпълнението на задачите.

Присъствуващите напуснаха съвещанието уверени, че въпреки трудностите, които създава сушата, те ще бъдат преодолени и ще могат да се реализират допълнителни доходи за компенсация на загубите.

Янко ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)

С богат опит

В обработката на тютюна стопаните от ТКЗС — Белица имат много добър опит. През миналата година те бяха първенци на окръга, като получиха средно по 197 кг тютюн от декар. Изкупната цена на продукцията бе 1,37 лева на килограм.

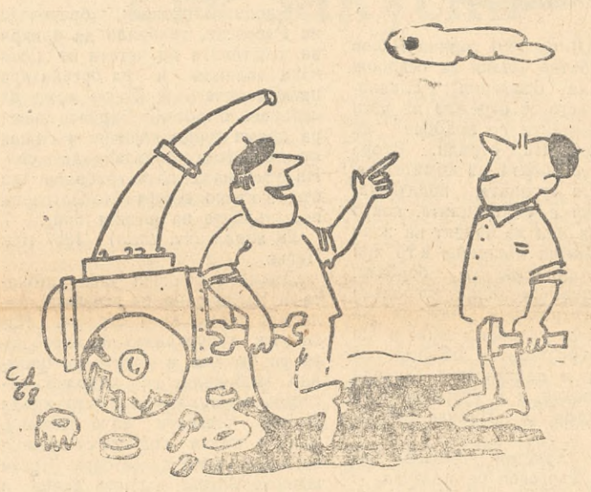
И сега кооператорите навреме произведоха разсад, който изник на редовно и се разви много добре. На първо място са стопаните от с. Шуменци, които почти привършиха работата по разсаждането. Бригадирът Димитър Петков и неговите помощници създадоха подходяща организация, което помогна за изпълнението на тази важна задача.

Нов момент в обработката на тютюна в ТКЗС — Белица е въвеждането на семейния акорд. С това ще се подобри още повече обработката и прибирането на готовата продукция. Ще бъдат набавени и съоръжения за използуване водата от язовира край с. Варненци. Плануват се и средства за ремонт на помещенията, в които ще се съхраняват според изискванията изсушените листа.

Главният агроном на стопанството — др. Илия Ганев, специалистите и бригадирите бдят за добрата обработка на тютюна.

М. ТРИФОНОВА

Стефан ДИМИТРОВ

— Изглежда, че и свети Илия е закъснял с ремонта, щом не започва да напоява.

Колективът на „Липа" ще компенсира 200 000 лева

Колективът на ДИП „Липа" — Силистра обикновено най-напред откликва на важните партийни решения. На призивното обещанието на пловдивчани той пръв отговори с ритмично изпълнение на плана, с подобряване организацията на производството, труда и управлението, с повишаване производителността на труда. Първата част на комплексни те изследвания и критичният анализ тук бяха проведени задълбочено и резултатно.

Вчера по производствени участъци бяха направени сбирки, на които работниците разглеждаха единствения въпрос — какво могат да направят, за да компенсират част от загубите, причинени от сушата на селското стопанство в окръга. Загриженост и опти мизъм се четe по лицата на хората. Те са уверени, че промишлеността има достатъчно сили и резерви да увеличи производството, да направи икономии на труд, материали и средства и по този начин да даде милиони лева за получаване на предвидения национален доход.

Колективът смята, че има възможност до края на годината да произведе извънпланово 8 470 самолонни масички за износ и 700 легла модел „Липа". По този начин той ще преизпълни и обещанието, дадено в отговор на призива на пловдивчани, с 200 000 лева обща продукция.

През месец юни ще бъде проведена втората част от комплексните изследвания и критичния анализ за усъвършенстване организацията на производството, труда и управлението. В производството ще бъдат използувани нови мощности. Разширението на предприятието, което строителният район обещава да завърши предсрочно, ще бъде пуснато в експлоатация един месец по-рано от предвидения срок. В помощ на работниците ще бъдат доставени нова тривалова шлайфмашина и лакозаливна машина. Ще се внедрят кламер-пистолети за обработка на матраците за спалня модел „Роза".

Колективът счита, че може да намали свръхнормативните запаси и да освободи оборотни средства за 6 000 лева.

Мебелните работници от „Липа" отдавна имат дружески връзки с кооператорите от ТКЗС в с. Ситово. Сега, когато сушата нанася загуби на това стопанство, те са готови да му окажат помощ според силите и възможностите си.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

Намерени са източниците

Предварителните изчисления установяват, че сушата ще донесе сериозни загуби и на кооперативното стопанство в с. Средище.

Във връзка с това управителният съвет на ТКЗС и общинският партиен комитет в с. Средище свикаха разширено съвещание, в което участвуваха бригадири, партийни секретари, активисти на стопанството и над 30 кооператори, полевъди и животновъди.

След информацията за състоянието на стопанството и набелязаните мероприятия думата бе дадена на участниците в съвещанието. Направени бяха много нови предложения. Да се осигурят площи, на които да се засеят допълнително: краставички—100 декара и царевица втора култура—3 000 декара. Да се отделят допълнителни още 1 500 декара семенни участъци. Да се получат висококачествени плодове от овощните градини. Да се извърши допълнителна обработка и се изведе до край борбата с вредителите. А от всички кайсиеви дървета да се извърши напояване с по 70 кг вода. Предвижда се да се продадат всички животни, които в момента са готови, и да се намалят разходите със 100 000 лева.

Съвещанието взе решение всички бригадири най-щателно да прегледат възможностите на бригадите и веднага да се проведат събрания, на които да се приемат свои мероприятия.

Навременно взетите мерки от страна на стопанските и партийни ръководители ще спомогнат да се компенсират повечето загуби, нанесени от сушата.

Георги КИТАЕВ

ДОБРЕ ОБМИСЛЕНИ РЕЗЕРВИ

Частичните слани, студовете и продължителната суша нанесоха щети и на Ситовското кооперативно стопанство. Пострадаха есенници и пролетници.

За определяне на щетите специална комисия, оглавявана от председателя на стопанството Коста Димов, уточни и определи размерите на загубите. Набеляза конкретни мерки.

За да мобилизира силите на механизаторите и кооператорите за компенсиране на загубите, общинският партиен комитет свика в Ситово разширено съвещание. На него бе обсъдено създалото се положение и се приеха съответните мерки.

Решено бе стопанството да организира производството на 3 800 000 тухли. Да засадят допълнително 50 декара с домати и други култури.

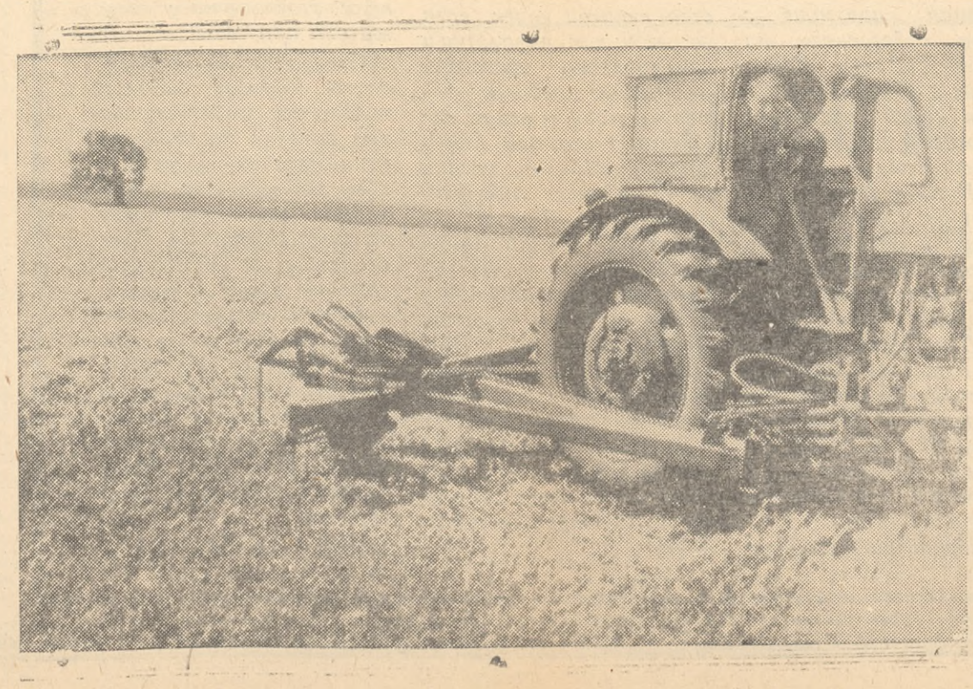
Най-голямо внимание бе обърнато на напояването и на пестеливото изразходване на водата. Максимално ще бъдат използвани наличните води в язовирите и течащите води.

Взети са мерки и за пълно натоварване на трите дъждовални инсталации. За по-правилното им използуване и орошаване на максимум площи се съставят норми за денонощна работа.

Поливачите, преизпълнили нормите, ще бъдат премирани. За нощно поливане се предвижда 30 на сто допълнително заплащане. Набелязани са мерки и за денонощна работа на наличните цистерни. През деня с тях ще се доставя вода за засаждане на тютюна, а през нощта ще се поливат овощните градини и лозята.

За да се запази влагата, на площите с пролетни култури ще се извършат по възможност най-малко обработки на дълбочина до 5 см и ще бъдат редовно наблюдавани за появата на болести и неприятели. Своевременно ще се организира борбата с тях. Едно от важните решения на актива беше и това да се проведат срещи на членовете на партийния комитет и УС на ТКЗС с отделните производствени колективи за разясняване на задачите, които предстоят при създалото се положение.

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)

Голям дял за бързото прибиране на люцерната се пада на механизаторите.

НА СНИМКАТА: Али Керимов от тракторно-полевъдната бригада в с. Звенимир коси люцерна.

Празник на бригадата

Той бе организиран в чест на 25-годишнината на социалистическата революция у нас. Работниците от бригада „Зоя Космодемянская" в цех „Ракита" на промкомбинат „Камъшит" в Силистра започнаха подготовката още в средата на април. Дните до празника бяха обявени за ударни по повишаване производителността на труда и подобряване качеството на продукцията.

Най-после дойде уреченият майски ден. Работниците с голяма радост посрещнаха своята „дъщеря" от Дома за деца и юноши „Дочо Михайлов" и нейните другари пионери. На входа на производственото помещение две работнички, облечени в народни носии, посрещнаха своите другарки. Ехтеше песента „Работници, работници..." Пионерите изнесоха програма.

Бригадирката Дочка Николова приветствува работничките и пионерите. През този ден по радиоуредбата на предприятието членици з производството разказаха за своите успехи. И все пак денят бе работен. Вечерта бригадата рапортува, че изработената през деня продукция възлиза на 396 лева вместо на предвидените по плана 245 лева. Празникът на бригадата завърши с посещение на археологическия музей.

Елена ПЕТРОВА

ЮБИЛЕЙНА ВЕЧЕР

Вечерта на 10 май в читалищния салон на с. Цар Асен бе необичайно оживено. Общественици, кооператори и пионери тържествено отпразнуваха 128-годишнината от рождението на патрона на училището Хаджи Димитър, 100-годишнината от неговата героична смърт. Същевременно бе отбелязана и 70-годишнината на училището.

Гости на тържеството бяха много бивши учители, учителствували тук след освобождението от чокойска Румъния. Между тях бяха: др. Станимир Бобев, бивш училищен инспектор, сега директор на началното училище в гр. Дулово, др. Райна Дакова от Русе и др.

Тържеството започна с изпълнения на училищния хор. Последва рецитал, посветен на нашето революционно освободително движение. Четвъртокласници представиха монтажа „Какво знаем за нашата родна история".

Приветствено слово произнесе директорът на училището др. Тодор Славков. Учителят Атанасов прочете доклад за живота и дейността на Хаджи Димитър, като проследи и развитието на училището от 1898 година досега.

На гостите бяха поднесени цветя.

„Чувствувам се особено щастлив — отекна развълнуваният глас на др. Бобев, — че след толкова години отново се намирам между отколешни приятели, някогашни мои възпитаници".

По-нататък той напомни при какви условия е работил учителят в миналото, като изрази радостта си от обновлението и подема във всички области на съвременния ни живот.

„Не по-малко щастлива се чувствувам и аз — заговори Райна Дакова, — че след 17 години съм отново при вас..."

В очите й напират сълзи, гласът й се задавя от вълнение. Годините са отлитнали като птици от своите гнезда. Остават само спомените.

След юбилейното събрание се състоя другарска вечеря, на която старите учители разказаха спомени из живота на училището и селото.

Д. АСЕНОВ

1800 ГОДИНИ СИЛИСТРА

Димитракиева буна

На 12 май т. г. се навършиха 112 години от този епичен епизод, чийто вдъхновител и главен ръководител е Димитър Петрович от Силистра. Той бил емигрант в Русия, където завършва военно училище и като офицер в редовете на руската армия храбро се сражава по време на Кримската война.

Когато през пролетта на 1856 година във Видинско се подготвя Манчовата завера, Димитър Петрович бил изпратен като военен ръководител. Под негово ръководство и участието на Манчо Кръстик и сърбина Христо Тодорович бил изготвен планът на въстанието. Ръководството, чийто щаб се намирал в Раковския манастир, е имало връзка с фелдмаршал Паскевич и вероятно негова задача е била да покаже чрез това въстание пред европейските държави непоносимото положение на народа, въпреки издаването на Хатихумаюна.

Вдъхновител на населението в този край станал Димитър Петрович, който разгърнал широка апостолска дейност, успял да повдигне духа на измъчения народ и да го увлече след себе си в борбата. Сподвижниците му Първан Велю и Ненчо Кръчмаря от Раковица под предлог, че ще подават махзар до везира, разнасят просби за подписване от населението, предназначени за руските посланици във Виена и Белград.

Когато просбата била отнесена от Манчо и Тодорович, то последният извършил предателство, уведомявайки турския посланик за готвеното въстание. Според плана въстанието трябвало да избухне на 12 май 1856 година, като на този ден въстаниците се съберат при село Влаович (Подгоре), след което ще завземат първо Видин и Белоградчик. На уречения ден събралите се тук въстаници под водителството на Димитър Петрович поради предателство били изненадани. След кръвопролитно сражение с многобройния турски аскер те били разпръснати. Двадесетина души начело с Димитър Петрович се оттеглили на запад в планината. След дълго скитане, като разбрали, че не могат да предприемат нищо срещу озверените турци, те преминават на сръбска територия.

Къде и кога точно е загинал храбрият водач на въстанието, не се знае. В народния спомен въстанието е наречено на името на неговия водач Димитър Петрович — „Димитракиева буна".

Добромир СТРЕМСКИ

БЪЛГАРИЯ ЩЕ ГОВОРИ ЗА СЕБЕ СИ...

Малко дни остават до откриването на Деветия световен фестивал на младежта и студентите „За солидарност, мир и дружба". Затова сега в сградата на Националния подготвителен комитет за фестивала в София е тъй оживено. Тук идват различни хора. Едни от тях се интересуват за програмата, други за делегатите... Ние се заинтересувахме какви неща ще бъдат издадени за нашата страна. За тях разказваме сега.

БЕЗБРОЙ изненади подготвя нашата страна за участниците в Софийския фестивал на младежта и студентите от света. Трудно е да се запомнят и опишат. Все пак любезните домакини ни разказаха за това, което подготвят Полиграфиздат, обединението „Българска книга", „Фотографиздат" и „Балкантон".

Издателствата ще подготвят албуми, сборници и книги, които ще разказват за нашата Родина. Сборникът-албум „Зениците на България" представя красотите на нашата страна и говори за постиженията ни в социалистическото строителство. Албумът за вожда и учителя на българския народ Георги Димитров ще разкрие интересни мигове от неговия живот, от дейността му като строител на нова и слънчева България.

Всеки фестивалец ще бъде снабден с богат справочник за десетдневната програма на фестивала. Разговорникът, който сега се печата, е съставен на шест езика — български, руски, немски, английски, френски и испански. Българската транскрипция на думите ще даде възможност на делегатите и гостите да общуват по-живо с младежта от нашата татковина.

Стихотворението „Вяра" на поета-революционер Никола Йонков Вапцаров досега е издадено на 30 езика. В чест на фестивала то се издава в джобен формат също на 30 езика и с него ще бъдат снабдени всички участници в най-големия младежки форум от нашата планета през тази година. Поемата „Епопея на забравените" от патриарха на българската литература Иван Вазов ще бъде преиздадена в луксозно издание, в малък формат. Предвидено е да излязат на български в навечерието на фестивала всички стихове на Вапцаров.

В голям джобен формат излизат и прочутите „Български народни песни" от братя Димитър и Константин Миладинови. Стиховете на великия български поет и революционер Христо Ботев ще излязат на толкова езици, на колкото са издавани досега. Сувенирното издание „Двубоят 1933 година" с кратък текст на пет езика ще разкрие още един път мъжествената борба на Георги Димитров против фашизма. В този албум ще бъдат включени 1 300 чернобели илюстрации и карикатури, разкриващи съдебния процес и изобличителната критика на фашизма, направена от Георги Димитров.

Историческото минало и настоящето на София ще бъде представено в специален албум, издаден на пет езика. Албумът обема 55 художествени и цветни илюстрации. Албумът „Рилският манастир" ще разкрие богатството на българската архитектура от Възраждането.

Специалният фестивален атлас ще съдържа политико-географски очерци за ония страни, от които младежи и девойки ще присъствуват на фестивала. Интересни са и изданията за живота на Димитровския Комсомол и ДПО „Септемврийче". „Нашите усмивки" — това е албумът, който ще съдържа най-хубавите рисунки и картини на деца и юноши от страната. Изданието „Бели, черни и червени" е съставено по фолклорни мотиви на различни народи от света. Голям интерес ще буди и книжката „Това чудо децата". Агенция „София—прес" ще издаде материали с изказванията на Георги Димитров и Тодор Живков за младежта — на различни езици. Предвидено е да излязат книги, които обхващат най-хубавото в българската класика, книги за наши съвременни автори и др.

Дирекцията на „Фотографиздат" ще създаде значката на фестивала на цветни снимки. 8 000 000—10 000 000 картички с различни сюжети ще говорят за нашата страна. Голям интерес ще бъде проявен към футлярите „България — родина на древно изкуство" и „Родопски багри". „Дърворезбите на Роженския манастир", „Георги Димитров" и „Г. С. Раковски" са фотоиздания, които ще покажат на фестивалите някои моменти от историята на нашия народ. Албумът „България — родина на славянската писменост" ще припомни приноса ни в развитието на славянската писменост и култура. Не ще бъдат забравени и изгледите от София. Много фотокартички ще представят етнографията на нашата страна, ще покажат красотата на Варна, Пловдив и София. Без брой малки и големи картички ще разкрият хубостите и на други населени места от България, в които ще се състоят някои от мероприятията на фестивала.

„Балкантон" ще направи записи на танцова музика, на най-хубавите песни на фестивала, на песни на естрадни изпълнители, изпълнени в първите фестивални дни. Ще бъдат пуснати записи от конкурса „Златният Орфей". Специални записи на арии, изпълнявани от Райна Кабаиванска, Никола Гюзелев и Асен Селимски, ще достават истинска наслада. Ще бъде застъпена и камерната музика. Особено внимание се обръща на творбите на младите композитори.

Записите на академичния хор „Георги Димитров", на октета „Дружба" на Българската народна армия, пионерския хор от град Толбухин и хор „Бодра смяна" ще представят постиженията на тези колективи пред чужденците. Народната музика също ще бъде застъпена в новите записи. Ще бъдат пуснати плочи с изпълнение на ансамбъла за народни песни от гр. Толбухин, мъжката певческа група от Сандански, на певци и инструменталисти от първия национален събор на народното творчество, състоял се в Копривщица през 1965 година. Нови записи ще бъдат снети и от програмите на Държавния ансамбъл за народни песни и танци с главен художествен ръководител народния артист Филип Кутев и ансамбъла от Благоевград.

Това са само част от начинанията, чрез които България ще говори за себе си на Деветия световен младежки фестивал. За останалото ще разказва нашата фестивална делегация, цялата ни Родина...

Вълчо РАДЕВ

Из ГЕРОИЧНОТО МИНАЛО НА РОДНИЯ КРАЙ

ТУТРАКАНЦИ И ЧЕТНИЧЕСКОТО ДВИЖЕНИЕ

В КРАЯ на 1861 година Раковски изработва „План за освобождението на България". Главно място в него се отрежда на четите от емигранти по подобие на гарибалдейските отряди. Второстепенна е ролята на комитетите, пунктове в страната, поддържащи връзка с емиграцията, които в дадения ден да обявят на народа, че започва въстание, и го призоват за участие в борбата. Такива пунктове били изградени в Русе, Тутракан и Силистра. За отговорници са определени: в Силистра търговецът и борецът за църковна и политическа свобода Гено Чолаков, а в Тутракан Кръстю Христов и Никола Барбата.

Кръстю Христов (Данчев) като човек търговец се ползува с доверието на еснафа. Българите го избират в каазалийския съвет. Там заедно с Господин Байнов той поддържа линията на младите. Ходи в читалището и е противник на всякакво примирение по въпроса за българската църква и училището.

Никола Барбата е човек от друга закваска. Той няма дип много вземане-даване с благочестивите еснафлии. Неговата работа е по Дунава и зад Дунава. И работи повече нощем. Знае той всичките сгодни места за слизане на брега и за контрабанда на сол и хора през реката. Знае и всички тайни кюшета из горите на Делиормана. Познава и „горските пилета", които прехвърлят от влашката земя за Балкана през тия гори.

През пролетта на 1867 година Барбата среща в Букурещ Никола Балкански — управителя на мошията „Циганка". Приютените като работници и градинари хъшове правят фишеци и ги слагат в тенекиени кутии, пълнят рогове с барут, точат саби и ками, преглеждат и оправят револвери и пушки, шият торби за носене припасите на гръб.

Раковски иска да изпрати в България две големи чети под общата команда на Панайот Хитов и второстепенен войвода Филип Тотю. Главната чета е определено да мине при Тутракан. За знаменосец Раковски препоръчва Васил Левски Дякона. Панайот Хитов определя за свой помощник изпитания хайдутин дядо Желю Чернев.

Никола Балкански, братовчед на Раковски, трябвало да прикрива действията на четата от влашката полиция и да организира преминаването ѝ. Това може да извърши Барбата. Барбата намира двама турци каикчии и ги наема да извозят контрабанда сол. На уречената дата трябвало да бъдат късно вечерта до Олтеница под върбите на ниския бряг.

28 април (ст. стил) 1867 год. Петък.

Двамата каикчии чакат стоката и неспокойно се вслушват дали иде румънската стража. Изведнъж тупуркането на много хора ги стряска и докато се опомнят, заобикалят ги няколко десетици мустакати и настръхнали юнаци, стегнати като войници. Ясно е каква сол ще се превозва, но е късно да се бяга. Четниците нахълтват в двата каика и каикчиите с половин сърце са принудени да ги прекарат през Дунава. Разтоварват ги след два часа под Тутракан между селата Български косуй (днешното Пожарево) и Абаз кьой — татарско село, наречено още Спанчов (днешното Дунавец). Четата пресича в голямата гора, проснала се на два ръта източно от с. Български косуй и стои цяла нощ жадна.

29 април 1867 г. Събота.

Писарят на четата Иван Хр. Кършовски от Елена се заема да води в тефтерчето си кратки, а някъде и секретни бележки за движението на четата. Тръгнали на юг от мястото на нощувката и пили вода от една локва. Там уловили един турчин, който ги видял и можел да ги предаде. На запад от селото влезли по един дърварски път в гористия дол „Гяур дере", където намерили вода и кладенец и в гората пренощували втората нощ.

На третия ден минали покрай село Кузгун (дн. Антимово), означено от писаря секретно като село Писанец и излезли до село Белица. После навлизат в горите на Делиорман.

Славата на тия две чети ще се носи години наред и ще отеква в сърцата на хиляди българи от двете страни на Балкана. Един от тях, бъдещият певец и вожд на революцията Христо Ботев, на път от Калофер за Одеса ще спре в Румъния през зимата на 1867 година и ще раздели последните си пари с хъшовете. Дядо Желю ще му обещае да го вземе напролет в Балкана. А пътят на дядо Желю е покрай Тутракан. Там ще бъде мястото, където Ботев най-напред ще стъпи в поробената си страна като войник.

Българите от Тутракан и околните села не остават назад. Никола Барбата е мълчалив и загадъчен, но умее да подшушне каквото трябва тук на тоя, тук на оня младеж. Кръстю Христов е много предпазлив, след като вероломният гръкоманин поп Драгни донесе на мюдирина, че е комита и го затвори 10 дена. Още по-предпазлив е майстор Тончо Стоянов. Но личи, че и той е посветен в делото, защото писмата му не са дип само с търговско съдържание.

Комитети и посветени хора има и в околните села. В Кадъкьой (днешно М. Преславец) душата на тайния комитет е Иван Николов. Връзката му със село Сарсанлар (днешното Зафирово) е Димитър Кулаксъза. В Сарсанлар всички от епитропския съвет са заклети хора.

Тайното и свято дело се гради и отсреща в Олтеница. Тук през есента на 1875 година ще идват много от водачите и участниците в несполучилите въстания в Стара Загорско, Шуменско и Червена вода, Русенско. Тука ще се прехвърлят и идващите откъм Варна Таню Стоянов Диарбекирски, Дишлията и Арабсолу заедно с чакалите ги при Аккадънлар поп Харитон и Стоил войвода. Тука ще зимуват много гладни хъшове с надеждата, че напролет отново ще грабнат пушката за свободата на своето отечество.

1876 година.

Година гладна. Турците подушват, че нещо става и са настръхнали. Черкезите са станали дръзки и зли. По къра селяните трябва да ходят на дружини. През Дунава се пренасят пушки и револвери. Барут се търси на висока цена. Хъшовете в Олтеница живеят по зеленчуковите градини и час по час питат учителя от българското училище Ат. Чернев.

Ботев дава идея от Олтеница да мине голяма чета, която през Делиорман и Шуменско да подсили въстанието в Сливенския балкан. Но кой да бъде войвода? Таню Стоянов Куртев от Сливен! Таню приема и с неколцина другари заминава за Олтеница. Чернев ги посреща с файтон, да лече извън града. Той се е погрижил за всичко. И за подготвянето на четата, и за минаването ѝ през Дунава, и за воденето ѝ из горите на Делиормана. Той е намерил „хора сигурни и деятелни, които живеят в Тутракан", накарал ги е да положат клетва за вярност към народното дело. И те са готови да изпълнят дълга си, „щом им се извести минутата за действие".

А минутата вече е настанала. В България е пламнал Априлският бунт.

16 май 1876 г.

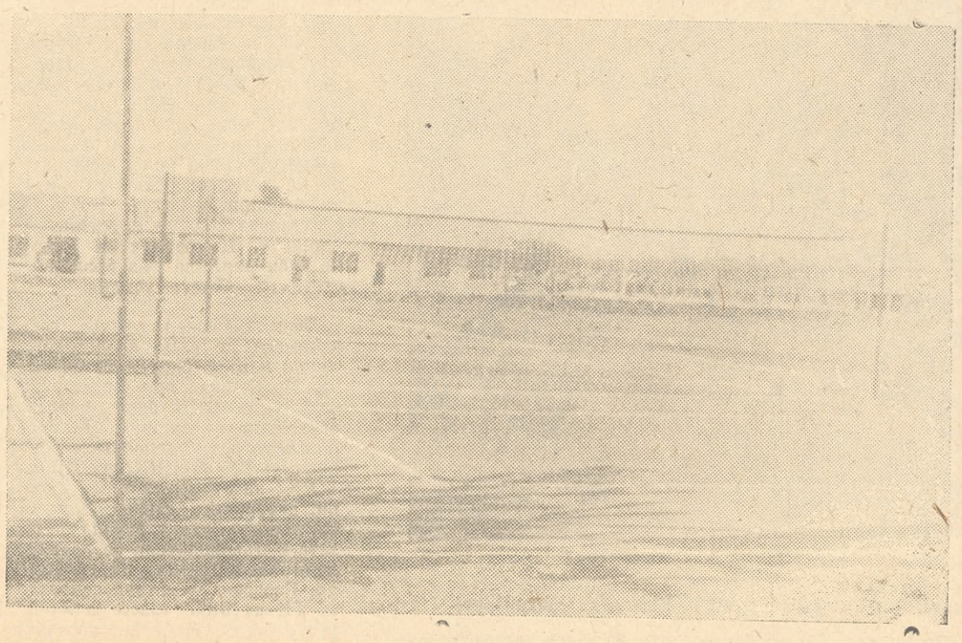
Под върбите на ниския олтенишки бряг пак чака един каик да натовари контрабанда сол от Румънию вълчи. И пак вместо сол се появяват въоръжени юнаци. Те целуват родния бряг на същото място между селата Косуй и Спанчов, където преди 9 години слезе П. Хитов. Четата е малка, около двадесетина момчета. Повечето не се познават помежду си.

След кратка нощувка потеглят към гората Курторман в Кемаларско (Исперихско). Надеждата на Таню ще бъде българското село Побит камък, за комитетските хора от което той носи писма, но вместо подкрепа четата ще загуби Стефан Николов, когото заптиите ще откарат в Разград. И ще започне лъкатушният път по горите на Делиормана и Поломието до Керчан баир при с. Араплар, Поповско, където ще загасне сетната искра на Априлското въстание със смъртта на Таню войвода и пръсването на четата му.

Главите на убитите ще се разнасят на върлини, заловените ще бъдат съдени на бесилка и на затвор в Мала Азия. Оцелелите ще бягат зад Дунава и ще се записват в опълчението, което идва заедно с освободителните войски.

Тутраканците, сигурните и деятелни тутраканци, които са се заклели да изпълнят ведно дълга си към Отечеството, пак ще бъдат участници и сподвижници на войските, които носят свободата.

Борис ИЛИЕВ

На нов спортен комплекс се радват трудещите се от Завода за металорежещи машини, който бе открит наскоро.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

За да станат по-приветливи селищата

Съвместно с организациите на Отечествения фронт общинският народен съвет в село Голеш полага много грижи за благоустрояването, хигиенизирането и озеленяването на населените места. Особено добри успехи постигна той през миналата година, когато бяха шосирани повече от 10 000 квадратни метра улична площ. Завинаги са избавени от калта хората от 6, 7, 8, 10 и 11 избирателни райони в село Голеш и от 17 и 18 избирателни райони от Краново.

През тази година строителната програма на съвета по благоустрояването е по-напрегната. Предстои да бъдат шосирани 15 000 квадратни метра, да се асфалтира главната улица на село Краново, да бъдат положени базалтови плочки на площ от 2 400 квадратни метра, да се довърши железобетонният мост в село Добруджанка. По протежение на цялото село Голеш минава канал, създаващ големи трудности на хората, които живеят от южната му страна. При силни дъждове те са принудени да чакат с часове, докато водата се оттече и тогава да преминат канала. Вземайки под внимание това, изпълкомът на общинския народен съвет реши още през тази година да започне облицовката му, като в разстояние на две години тя бъде завършена. По канала на три места ще бъдат направени мостове за пешеходци и коли. Изкопните работи вече започнаха.

Най-добре се работи по благоустрояването сега в село Краново. Само през първото тримесечие са шосирани над 2 000 квадратни метра. Усилено се строи мостът в Добруджанка. И в трите села от района на общината бяха засадени много дръвчета покрай улиците. Оживена е и работата по физкултурния комплекс в Голеш, който трябва да бъде завършен до края на годината.

За да се подобри още повече дейността по благоустрояването на селищата, изпълкомът на общинския народен съвет и бюрото на общинския комитет на Отечествения фронт приеха съвместна програма. В чест на 25-годишнината на социалистическата революция у нас трите села от общината ще придобият още по-приветлив вид.

Атанас ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)

ЧЕРТИ НА НОВИЯ ЧОВЕК

ЧЕСТНАТА ПОСТЪПКА КРАСИ

В нашето общество проявите на честност постоянно растат, защото при социализма човек за човека е истински другар и брат. Такива честни, високоблагородни и хумани прояви могат да се срещнат ежедневно в предприятието, в стопанството, на улицата, навсякъде, където се движат, живеят и работят нови хора—труженици на социалистическото общество. Дълъг е списъкът на онези, които, намирайки загубени и забравени вещи, веднага ги предават доброволно на дежурните служители при МВР с единствената цел по-бързо и сигурно да попаднат в ръцете на собствениците им, за да върнат отново тяхната радост. В последно време само в дежурната на МВР—Силистра са зарегистрирани десетки случаи на проявена честност.

На 3 май т. г. комсомолката Николинка Стоянова Иванова от с. Ирник, Силистренско, движейки се из гр. Силистра, незабелязана от никого, е намерила на улицата 250 лв., обвити в парче вестник. Веднага се е явила при дежурния служител на Окръжното управление на МВР, на когото предала парите. През януари т. г. Кръстю Георгиев, шофьор при таксиметровата служба в Силистра, предаде на дежурния портмоне с 537 лв., собственост на Мехмед Садъков Кофалиев от с. Йорданово. По същия начин постъпиха и гражданите: Софка Маполова, Исмаил Исмаилов, Йордан Иванов Попов от гр. Силистра. Те предадоха незабавно намерените от тях портмонета с пари, а гражданите Никола Иванов Николов, Дена Иванова Петрова, Христина Лазарова Стоянова, Недка Иванова Иванова предадоха намерени от тях ръчни часовници. Предават се и намерени велосипеди, дрехи и др. вещи.

Особено радостно чувство изпитва човек, когато види как малолетни и непълнолетни граждани — ученици предават намерени пари и вещи. Заслужават похвала Ганьо Василев Моллов, ученик от VI „г" клас при училище „Отец Паисий" в Силистра, Станка Иванова Маринова от III „а" курс на Икономическия техникум, Иван Кирилов Петров — ученик, живущ на ул. „Хр. Михайлов" 37—Силистра, и др. Това са прояви на чест и достойнство, които говорят за порасналото съзнание и високата култура на българските граждани.

Трудно е да се опише радостта на онези граждани, които по една или друга причина, загубили пари и вещи, биват повикани от дежурните служители при МВР.

Струва ми се, че градските народни съвети трябва да уредят специална витрина за излагане на намерените вещи или поне периодически в подходяща форма да правят за това съобщения. Това се налага от обстоятелството, че много граждани, загубили вещите си, не знаят до къде да се отнесат. И често се случва намерени и предадени на МВР или народните съвети вещи от честни граждани, да стоят дълго време в складовете непотърсени.

Майор Руси СЛАВОВ

Две неразделни приятелки

Една вечер на концерт те пак седяха заедно. Бяха в еднакви пролетни рокли.

— Тези момичета сестри ли са? — пошепна зад тях една жена на седналата до нея.

— Изглежда, че са сестри. Много си приличат...

А всъщност Цветанка Димитрова и Дияна Стефанова са само две приятелки, две съседки, две другарки от едно и също предприятие. Русички, със сходни усмивки, с живи, весели очи. С почти еднакъв ръст. Приликата помежду им кара мнозина да ги считат за сестри. Още повече, че често ги срещат из Тутракан заедно. Двете са на разходка, на хор, на концерт...

Влизаме в цеха за чанти на кооперация „Съединение". Цветанка, с вързана синя панделка над чело да задържа буйните коси, е наведена над машината. Тук дойде през 1966 година. Работеше ръчно отначало. Бързо свикна и на машина. Оставаше след работно време. Опитваше се да шие... Вече ѝ повериха машина.

— За Цветанка, за Дияна... Какво лошо може да каже човек... Работливи момичета. Много старателни... Цветанка е много добра. Гласът ѝ няма да чуем — разказва бригадирката Февкия Берберова. — Тиха и упорита.

Дияна е саяджийка в обущарския отдел. Няколко думи за нея ни каза колежката ѝ Любка Миланова. И Дияна е тук от есента на 1966 година. Отскоро работи самостоятелно. Досега беше помощничка на Любка. Но...

— Сърцато момиче е — каза за нея Любка. — Изпреварваме вече в майсторлъка...

— Тези момичета, русичките, сестри ли са?

Всъщност те не са сестри. Те са само две млади, старателни производственички. Две приятелки.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

Належащи мероприятия за подобрение на говедовъдството в Силистренски окръг

ЧЛ. КОР. ПРОФ. П. ИВАНОВ, РЪКОВОДИТЕЛ НА НАУЧНИЯ КОЛЕКТИВ ЗА СЪЗДАВАНЕ НА БЪЛГАРСКО ЧЕРВЕНО ГОВЕДО

Силистренски окръг е включен в района на новосъздаващата се порода българско червено говедо. Тази порода в сравнение с всички останали породи в страната е най-високопродуктивна. Миналата година (1967) от 24 000 крави в племенните ферми е получено средно 3 744,4 кг мляко или с 1 018,4 кг над средната млечност на кравите от обществения сектор в страната. В Силистренски окръг е получено от крава по 2 722 кг срещу 2 726 за страната.

Както в много други окръзи, така и в Силистренски окръг говедовъдството е губещ отрасъл. Утешително е само това, че загубата от 2 117 021 лв. през 1966 година е намаляла на 1 937 512 лв. през 1967 година, а средната млечност на фуражна крава е повишена с 205 кг.

Ще се спра на по-важните причини за това, като същевременно ще набележа и основните мероприятия, които трябва да се проведат, за да стане говедовъдството рентабилен отрасъл.

Първата и основна причина е незадоволителното и непълноценно хранене. В много стопанства кравите се хранят далеч под нормалното. Дажбите съдържат с 30-40 на сто по-малко кръмни единици и с 40-50 на сто по-малко протеин, отколкото е необходимото.

Още по-бедно е съдържанието на витамини, минерални соли, микроелементи. Неблагоприятно е съотношението между Са и Р. Естествено при такова оскъдно и непълноценно хранене кравите не могат да развият биологичните си възможности за висока продуктивност и яловостта е висока.

Няма никакво съмнение, че ако се нормализира храненето, при сегашния породен състав на говедата и сегашното ниво на племенната работа средната млечност на кравите ще се увеличи най-малко с 20-25 на сто, а в стоковите ферми с 30-35 на сто и безплодието ще се сведе до минимум.

Не по-добро е положението и при младите животни, макар че през последните години особено в племенните и кандидат-племенните ферми в тази насока е направено много. Необходимо е при тази порода телетата през млечния период да имат дневен прираст 700-800 г, а след отбиването 600-650 г, за да могат на 15-16-месечна възраст да достигнат 350-360 кг живо тегло, т. е. стопанска зрелост за оплождане. След това бременните юници и първотелките трябва да се поверят в ръцете на най-добрите доячи, да се отглеждат в отделни помещения или в единия ъгъл на обора, като им се осигури достатъчно и разнообразно хранене, за да могат като възрастни крави да достигнат около 550 кг живо тегло.

При сухия и континентален климат, какъвто има Силистренски окръг, желателно е кравите от млечно-месния тип да имат средно живо тегло 550 кг. Такива животни изразходват по-малко храна за поддържане на жизнените си функции и млечната им продуктивност има по-висока себестойност.

За нормалното хранене на животните е необходимо да се осигури най-малко по 5 кг доброкачествено люцерново и ливадно сено на ден. Това на практика ще се осъществи, като се произвежда повече люцерна. Концентрираните фуражи да се дават на кравите в зависимост от тяхната млечност. При сегашната уравниловка маломлечните крави получават повече, отколкото им е необходимо, затлъстяват и намаляват млечността си, а по-млечните се недохранват и развиват по-ниска млечност. Едното и другото дърпа назад продуктивността на животните и оскъпява продукцията. Като се прибави към това лошото качество на грубите фуражи, разпиляването при приготвянето, съхранението и транспортирането им, лесно може да се обясни защо за 1 кг мляко се изразходват по 1,55 кръмни единици, а в страните с добре развито и напреднало говедовъдство само по 0,85 до 1 кръмна единица или 2 пъти по-малко. Като се има предвид, че разходът на фураж за кравите съставлява най-голямото перо — 65-70 на сто от всички разходи, само с нормализирането на храненето значително ще се допринесе за увеличение на доходите от говедовъдството.

Наложително е зоотехниците да се освободят от несвойствените за тях дейности и се отдадат на пряката си зоотехническа работа, като обърнат особено внимание на племенната работа.

Необходимо е да се потърсят нови, по-прогресивни методи на отглеждане на говедата, каквито вече и у нас напоследък започнаха да се въвеждат, с оглед да се повиши производителността на труда. Новите системи на отглеждане, за разлика от традиционното вързано отглеждане в закрити обори, дават възможност един работник да отглежда 40-50 крави или 2-3 пъти повече, отколкото е сега.

Широко трябва да се внедри природосъобразното отглеждане на младите животни, за да се получат закалени и жизнени говеда, подходящи за свободно отглеждане при новите технологии.

За да може двусменната работа, която сега се прилага само в 5 стопанства, да се внедри в целия окръг, необходимо е да се премине към двукратно доене и хранене на кравите, при което ще се осигури на работниците нормален работен ден (8 часа).

Необходимо е също така да се издигне племенната работа на високо ниво, като се разшири контролът на продуктивните качества на кравите. Да се доставят бици от високопродуктивни родители и се проверят по качествата на потомството в Станцията за изкуствено осеменяване, като подобрителите се използуват в максимален размер.

В Станцията в Силистра само бик Идеал е проверен по потомството и се е проявил като подобрител. Миналата година с него са заплодени 2 800 крави. Тази година броят на заплодените от него крави трябва да се удвои. Бикът Идеал принадлежи към прочутата линия на бик Рудме Идеал, на който 170 дъщери в Дания са дали средно по 300 кг млечно масло или над 6 000 кг мляко като първотелки.

Много добър произход имат и двата червени датски бици от последната доставка и англерските бици. След като се изпитат по потомството, те трябва да се използуват по-пълноценно.

Средната продуктивност на кравите в окръга значително ще се повиши, като се бракуват и отстранят от стадата маломлечните крави. Тези животни са истинско бреме за всяко стадо. Със спестения от тях фураж ще се подобри храненето и ще се повиши млечността на останалите крави, а с това значително ще се допринесе за повишаване рентабилността на говедовъдството. На Силистренски окръг му прилича крави те да имат средна млечност 3 400-3 500 кг.

За решаване на проблема за месото е нужно да се раждат по-едри телета с по-голяма растежна и угоителна способност. Такива телета може да се получат при промишленото кръстосване с породите Шароле, Симентал и едрия Херефорд. Богатият чужд дестранен опит и нашият опит досега показват, че от всички породи в страната най-висок производствен и икономически ефект се получава при промишленото кръстосване на млечните и млечно-месните породи, каквото е червеното говедо.

Резултатите от проведеното досега опитно промишлено кръстосване показват, че кръстоските с Шароле имат най-висок прираст, следвани от кръстоските със Симентала и едрия Херефорд. При кръстоските с Шароле той достига до 24 на сто, при сименталките до 20 на сто и херефордските до 8-10 на сто в сравнение с червените им връстници от контролна група.

Необходимо е в осеменителните станции да се доставят още бици от породата Шароле, Симентал и едрия Херефорд и промишленото кръстосване да се разгърне на широка производствена основа. За да се избегнат случаите на тежки и неблагополучни раждания, трябва с Шароле да се кръстосват крави на второ и повече телета, и то с широка крупа. Обект на промишлено кръстосване трябва да бъдат всички крави от стоковите ферми с млечност под средната за стадото. Всички мъжки и женски кръстоски да се подложат на интензивно угояване с оглед на 12-14-месечна възраст да достигнат 400-420 кг живо тегло. При такава възраст и живо тегло се получава най-висок и евтин прираст. Това е установено с много опити у нас и в чужбина и може да се осъществи и при условията на Силистренски окръг. В ТКЗС Щръклево миналата година при промишлено кръстосване на червени крави с бици на породите Шароле и Симентал при интензивно угояване на 500 кръстоски е получен среднодневен прираст от 1 000-1 200 г, което донесе значителна печалба на стопанството.

Това са по-важните мероприятия, които следва да се проведат в окръга, за да се превърне говедовъдството от губещ в печеливш отрасъл.

(Материалът е написан специално за в. „Силистренска трибуна".)

Борбата с маната и оидиума по лозата — на научна основа

За опазване на лозята от маната и оидиума се изразходват големи количества препарати. Но в отделни стопанства все още сроковете и броят на пръсканията се определят от традициите и възможностите.

Обикновена практика е срокът на първото пръскане срещу маната да се свързва с развитието на лозата. Настъпи ли отделяне на ресата от леторастите, приема се, че е време за започване на борбата. Така например през миналата година, въпреки че не съществуваха условия за развитие на маната, някои стопанства пръскаха много рано. До появата на болестта те извършиха две пръскания, което е неоправдано. Има дори случаи планираните средства да се изразходват предварително и в критичния период да се преустановява борбата. При съществуващия шаблон се прави ненужен разход на препарати и не се постига добро опазване на насажденията.

Маната по лозята е една от болестите с напълно проучена биология. В резултат на това е разработен и резултатен метод за провеждане на борбата с нея. Той се основава на тясната връзка, която съществува между температурните и валежни условия и развитието на причинителя на болестта. Ръководно начало за започване на първото пръскане е зависимостта между метеорологичните условия и покълването на презимувалите спори. За първичните заразявания е необходим валеж, който да разкаля почвата така, че на отделни места в насажденията да се образуват локви. При наличие на среднодневна температура на въздуха от 11-13 градуса и овлажнена почва в продължение на 7-8 дни практически се смята, че първичното заразяване е станало. Ако температурата е от 14-16 градуса, е необходимо почвата да бъде овлажнена в продължение на 4-5 дни. Когато температурата е над 17 градуса, заразата може да стане за по-кратко време. Последните дни от периода, през който има съчетание на посочените условия, представляват начало на инфекция и ни ориентират за появата на първите признаци — мазните петна. Датата, когато се появят първите петна в насаждението, е краят на първия инкубационен период. Особено важно е да се знае, че всеки нов период започва от деня, в който по растителните части от падналия валеж или роса са се задържали всяка капка в продължение най-малко на два часа.

Като се вземе под внимание, че през тази година в почти всички лозя презимува сравнително малко количество зараза, очаква се първите петна и при най-благоприятни условия да представляват слабо заразно начало. Стопанствата трябва да се подготвят за започване на борбата при появата на първите петна в насажденията. Тъй като използуваните препарати имат само предпазно действие, всяко пръскане трябва да привърши преди края на инкубационните периоди.

В някои стопанства пръскането се преустановява в началото на месец юли. Новият прираст остава незащитен и впоследствие младите листа се поразяват от болестта. Като се има предвид, че към края на вегетацията тези листа имат най-голямо значение за узряването на гроздето и леторастите, тази практика трябва да се счита за вредна. За цялостно опазване на листната маса последното пръскане трябва да се извърши през втората половина на месец юли.

Големи са възможностите, които ни предоставя методът на инкубационните периоди. В окръга съществуват условия да се преодолее съществуващият шаблон и борбата с маната да се постави на научна основа. Само така правилно ще се използуват наличните препарати. Още повече, че през тази година стопанствата няма да разполагат с неограничени количества син камък. До началото на цъфтежа могат да се използуват органични препарати — аспор и пероцин. Така ще се запази наличният син камък за следцъфтежния период, през който плододаващите лозя трябва да се пръскат само с бордолезов разтвор. Неплододаващите да се пръскат комбинирано с 0,5 на сто син камък и 0,3 на сто перацин.

Борбата с оидиума трябва да започне през второто десетдневие на месец май и да продължи в интервали от 10-12 дни. До първото пръскане срещу маната и стопанствата със силна поява на оидиума като ТКЗС — Попина, Сребърна, Тутракан, Старо село, Айдемир и Калипетрово да се използува сяра за прашене, а след това Тиозол—80. В останалите стопанства, където болестта е по-слабо развита, да се използува изключително Тиозол—80 в същите срокове за третиране.

Атанас ДОБРЕВ

Триста работника чакат редовно снабдяване със закуски

В по-голямата част от предприятията в Силистра има открити лавки на ГТП „Здрава храна", от които работниците се снабдяват през време на почивката с пресни закуски. Снабдяването на тези лавки понякога с бира и разхладителни напитки не се извършва своевременно, но въпреки това техните клиенти са доволни и правят добър стокооборот на търговското предприятие. Лошо впечатление обаче правят условията, при които на някои места е организирана продажбата на закуски и разхладителни напитки.

На 6 май преди обяд бях в района на Промишлено строително предприятие. Работниците от „Полигона", от помощното стопанство на строителния район и от складовата база на ОКС делово изпълняваха своите ежедневни задачи. Запитах първия срещнат другар къде е лавката за закуски. Той се спря, поусмихна се и ми посочи една стара, ниска, с изкривени стени постройчица, каквато сега в селата и за кокошарник не използуват. Имах намерението да си купя една кифла за закуска, затова влязох в помещението. Зад вратата бе сглобена грамада с празни бутилки от бира. Върху едно сандъче стоеше тава с банички, а в друга тава бяха поставени няколко бели хлебчета и до тях тенджера с кюфтета. До южната стена има примитивно рафтче. За под служат земята и няколко тухли. На северната и на източната страни има по едно прозорче. Тази обстановка ме накара да се откажа от закуската. Продавачката се топеше от мъка, че не може да обслужи клиентите си. Те искаха бира, а тя разполагаше само с празни бутилки; търсеха кифли, а й бяха донесли само банички; искаха лимонада, а и лимонада няма.

Поведохме разговор. Продавачката едва не заплака от мъка. „Просто си губя времето тук — каза тя.—От 25 април не са ми доставили нито една бутилка бира. Говорих с отговорни работници от „Българско пиво" — всички обещава, но никой нищо не донася. Дори лимонада не получавам редовно, макар че лимонадената работилница е съвсем на близо. Отивам, моля се на другарите, те обещават, но лимонада не носят. Налага се сама да ходя и да вземам по една-две каси. Не мога да пренеса повече, защото касите са тежки. За тестените закуски ТПК „Дунав" изпълнява поръчките ми 40-50 на сто. Липсват ми много от тях. Сега правя 40-50 лева стокооборот на ден, но ако имам редовно снабдяване със закуски, бира и лимонада, ще увелича стокооборота на 120 лева. Хората тук търсят стока, а аз няма какво да им предложа. Освен това условията, при които съхранявам и продавам продуктите, както виждате, са крайно лоши".

Това са думи, казани с голяма болка. И те са справедливо обвинение срещу предприятията и ръководствата, които имат отношение към обзавеждането и снабдяването на лавките със закуски и разхладителни напитки.

Направих сметка колко хора обслужва този обект. Само в Строителното промишлено предприятие работят 150 човека. Още толкова са в помощното стопанство на строителния район и в складовата база на ОКС. Нима тези 300 работника и служители не заслужават да им се обезпечи подходящо хигиенично и приветливо помещение за лавка и редовно снабдяване със закуски, бира и лимонада? По-голямата част от тях полагат тежък физически труд и имат нужда да подкрепят силите си през време на почивките.

Недоумявам защо органите на Хигиенно-епидемиологичния институт не са използували контролните си функции или се смята, че обектите, отдалечени от центъра на града, могат да бъдат и такива. Време е ръководствата на предприятията, имащи отношение към този въпрос, да подобрят хигиенните условия и да осигурят редовно снабдяване на лавката със закуски и разхладителни напитки.

Йордан ПОПОВ

Механизация в тютюнопроизводството

България е крупен производител на висококачествени и търсени на международните пазари тютюни. Тя е на първо място в Европа по производство и на второ място по износ на ориенталски тютюн на глава от населението.

Засега обаче в нашето селско стопанство тютюнът си остава една от най-трудоемките култури. За производството на 100 килограма продукция, в зависимост от сорта и от района, се изразходват от 400 до 1 100 човекочаса труд.

С победата на кооперативния строй, с научното райониране на земеделските култури тютюнопроизводството е поставено вече на съвършено нови основи. От дребно, примитивно, то все повече се превръща в едро, модерно, социалистическо тютюнопроизводство. Много нови перспективни сортове тютюн бяха внедрени в нашата страна. Много по-резултатна е вече борбата с болестите и неприятелите. Много по-висока е материалната заинтересованост у тютюнопроизводителите.

В тютюнопроизводството обаче все още има някои нерешени докрай проблеми. Най-главният от тях е механизацията. Задачата сега е да бъдат механизирани основните производствени процеси, които са близо 30, да бъде облекчен трудът на тютюнопроизводителите, да стане той по-ефективен, да се повиши значително продукцията, да стане тютюнът още по-рентабилна култура, желана от производителите.

Може да се каже, че проблемът за механизацията на тютюневото разсадопроизводство е вече успешно решен. Оформянето на лехите, раздробяването на тора, неговото обеззаразяване става много сполучливо с машини. С помощта на тръбни инсталации или с лехополивачи, монтирани към самоходно шаси, много сполучливо е механизирано поливането на тютюневите лехи. В редица кооперативни и държавни земеделски стопанства с успех е механизирано покриването на лехите с полиетилен, а също така пръскането им против болести и неприятели.

Предсеитбената оран на тютюневите площи, предсеитбеното култивиране, изобщо цялата предсеитбена подготовка на площите за тютюн вече не е проблем.

По-сложен е въпросът с механизацията при разсаждането. Но и тук са намерени вече правилни решения. В някои стопанства с успех се използуват маркири за сухо маркиране към самоходно шаси, другаде се използуват маркир-поливачи към ремаркета-цистерни, а най-съвършената механизация засега е използуването на разсадосадъчните машини СРМ — 6 и СРН — 5,2.

Сполучлив е решен въпросът за механизираното окопаване. За тази цел се използуват различни системи трактори — ДТ—12, ДТ—24 и други. Но най-резултатно е използуването на самоходното шаси с навесен култиватор. Култиваторът има просвет 55-60 сантиметра и с него спокойно може да се окопава втори и трети път, когато тютюнът е вече избуял. Агрегатът се обслужва само от тракториста. С него могат да се окопават нормално 5 реда тютюн. Машинното окопаване е 6-7 пъти по-производително в сравнение с окопаването с конна окопвачка.

Успехи са постигнати и в механизацията на поливането на тютюна. Някъде използуват дребния поливачески инвентар, другаде — дъждовалните машини, но най-съвършеният и високопроизводителен начин за механизиране на поливането е използуването на дъждовалните инсталации. Механизираното поливане на тютюна повишава многократно производителността на труда и спомага за поевтиняване на продукцията.

Пръскането и прашенето на тютюна против болести и неприятели може също така да бъде механизирано резултатно. Много кооперативни и държавни земеделски стопанства използуват за тази цел самолети и вертолети.

Засега най-трудният проблем в тютюнопроизводството е да бъде механизирано низането. Икономистите изчисляват, че низането отнема средно 34 на сто от труда, който се изразходва за цялата производствена технология в тютюнопроизводството.

В нашата страна има вече няколко — кои повече, кои по-малко — сполучливи начини за механизиране на низането. Успешни опити се правят за механизиране на низането със станок. Първителни резултати са получени при използуването на тютюнонизачната машина на Николако. С успех се използува също така тютюнонизачната машина на Кацаров. Но засега най-добри резултати дава машината ТШВ, конструирана в института по тютюна в Пловдив и произвеждана в завода за шевни машини „Георги Димитров" в София.

Сполучлива механизация се внедрява и при сушенето на тютюна. Съвременните модерни сушилни повишават многократно производителността на труда и подобряват значително качеството на продукцията.

При сегашната система машини, които се внедряват все по-успешно за механизация на процесите в тютюнопроизводството, разходът на труд за производството на 100 кг тютюн се намалява от 400-1 100 човекочаса, колкото е в различните райони на страната при ръчната обработка, на около 225 човекочаса. Това означава, че производителността на труда нараства от 2 до 5 пъти. А това е най-сигурният път за повишаване на рентабилността на тютюнопроизводството.

У нас има вече много примери за сполучливо внедрена механизация в тютюнопроизводството. Най-ярък пример в това отношение е кооперативното стопанство в с. Криво поле, Хасковски окръг, което с право се счита за пионер в това голямо дело.

В Кривополския кооператив е изградена бригада за комплексна механизация в тютюнопроизводството, на която миналата година е бил зачислен 670 декара тютюн. Разходът на труд в тази бригада за декар е сведен до 33,6 човекодни. И ръководството на стопанството не счита това за предел.

Опитът на ТКЗС в с. Криво поле трябва да бъде изучен и внедрен във всяко тютюнопроизводително стопанство. Защото само по този път ние ще превърнем тютюнопроизводството в един наистина високорентабилен отрасъл на социалистическото ни земеделие.

Минчо КЮРКЧИЕВ

Добри грижи полагат Коста и Веска Янкови от ДЗС „Янко Забунов" за поверените им 170 кошера.

НА СНИМКАТА: Двамата пчелари извършват преглед на кошерите.

ПУСКОВИ ДНИ

Оживлението и трудовата шетня не престават в новостроящия се цех за плоскости в гр. Тутракан. Машините, доставени от чужбина, се монтират от наши специалисти с помощта на представители на фирмата-доставчик. Монтажът е вече почти привършен и сега се прави настройка и проверка на отделни възли. В момента тече договорният срок за извършване технологичните изпитания и привеждане цеха в действие при пълен капацитет. Очаква се в края на месец юни да зарабоботи редовно една смяна, с тенденция смените постепенно да станат три. Едновременно с монтажа и настройката на машините се извършва голяма дейност по подготовката на бъдещите работници и ръководни кадри. За обмяна на опит са изпратени работници в сродни предприятия, които след завръщането си ще донесат със себе си навици те, опита и знанията, натрупани в процеса на производството.

Ръководителите на ДИП „Текстилни влакна" окачествяват работата на френските специалисти като добра. Те се стремят да предадат цеха в пълна изправност, за да може да се разчита на стабилна техническа база. Ще се спазят и договорните срокове, но ръководителите на предприятието намират, че е необходима по-голяма експедитивност и правят всичко възможно да се изпревари срокът за завършване изпитанието на машините. Дните след Първи май бяха дни на експериментиране качеството на производството. Скоро ще започне и изпробването на капацитета. При монтиране на машините са използувани и някои малки възли български производство. Разрешен е и въпросът по транспортирането на готовата продукция — предприятието вече се снабди с необходимите транспортни средства.

Производството на плоскости в новия цех в Тутракан, при автоматизация на производствения процес, не ще бъде спъвано от липса на суровини. Действително капацитетът е голям, но в Силистренски окръг има достатъчно суровини за задоволяване на нуждите.

Няма да мине и месец и от гр. Тутракан ще потече новото производство, така необходимо за строителството и мебелната промишленост.

Викентий ДУКАНОВ

Помощ — навременна и действена

Ситовският общински народен съвет отблизо наблюдава работата на училищата в района. Често на посещение в тях е секретарят на съвета Георги Орлоев, който е бивш учител, познава добре нуждите и изискванията. Затова той не извършва само обикновени проверки, а оказва помощ, която е по силите и възможностите на съвета. Още по-често в училищата могат да се видят членове на изпълкома — пълномощниците в отделните села. Те са първите помощници на директорите по много въпроси: прибирането и задържането на децата в училище, уреждането на редица стопански и социални въпроси.

Много правилно отношение към училищните въпроси има председателят на съвета Атанас Кулев. Това се вижда най-добре от дейността на съвета. Въпреки че до края на учебната година има още не малко време, изпълкомът наскоро се занима с подготовката на училищата за новата учебна година. По този въпрос доклад изнесе средищният директор Петко Абушев.

От доклада стана ясно, че педагогическите ръководства съвместно с ръководствата на учителските организации предварително са разгледали тази проблема, набелязали са свои мероприятия. Основният въпрос сега е при ключването на учебната година. Именно резултатите от нея ще трябва да се вземат предвид при подготовката на идната година — става въпрос за броя на паралелките в Ситово и Слатина, за нуждата от учители.

В доклада намери място и въпросът за ремонт на училищата. По него миналата година съветът срещна много трудности. Затова се набелязаха мерки за недопускане на старите слабости.

Не бе подценен и летният отдих на учениците. Ценни изказвания в това отношение направиха директорите на училищата.

Съветът одобри план за подготовката на новата учебна година.

В потвърждение на мисълта че общинският съвет в Ситово има правилно отношение към училищното дело, трябва да споменем, че по тези въпроси през месец май ще бъде свикано отново заседание, а за по-късно се предвижда и сесия.

Тахир МЕМИШЕВ

ЗАПАДЪТ БЕЗ РЕТУШ

Излишни хора

„Пет милиона и триста хиляди възрастни американци влачат жалко съществуване. Значителна част от гражданите на 65 години живеят в градски и селски борде. Това са самотни, от всички забравени и изолирани от обществото хора. Те страдат от недостатъчно медицинско обслужване и лоши жилищни условия".

(Из посланието на президента Джонсън за положението на възрастните американци до конгреса на САЩ)

Има и евтини квартири в Америка

„Срещу заплащане от 21 до 24 долара седмично хората нае мат полуразрушена стая, която съмжи от плъхове и хлебарки. В така наречените мебелирани стаи обикновено има няколко стола, маса и стар ръждив креват.

Общата икономическа загуба, която плъховете нанасят на Кливленд, възлиза на 4 милиона долара годишно.

В резултат на расовата и икономическата сегрегация районите с бяло население се развиват напълно изолирани от негрите и от останалите хора с друга расова принадлежност... Сегашната тенденция към сегрегация, водеща към изолация на расите, навярно ще бъде засилена в бъдеще".

(Из доклада на комисията на конгреса на САЩ по гражданските права)

Агенция „Новости"

Четирите кризи

САЩ са обхванати от четири еднакво сериозни кризи. Две от тях се отнасят до отношенията с външния свят: Виетнам и валутната криза, а другите две произтичат от вътрешното положение на страната: негърският проблем и изборът на бъдещия президент. Тези четири кризи тясно се преплитат една с друга.

Тяхната взаимозависимост става очевидна, когато се анализира виетнамският проблем и проблемът за избор на президент. Тази взаимозависимост се наблюдава така също и в отношението към расовата криза и международната валутна система, макар че **тук няма стремеж за някакъв** парадокс.

Център на всички беседи и дискусии е Виетнам — първият проблем за САЩ. И с него се обяснява голяма част от решенията, приети в САЩ. Разбира се, този конфликт има важно икономическо значение, но, изглежда, по-важен е неговият психологически и политически резонанс.

Америка сама се съмнява в себе си, т. е. за първи път в своята история тя се съмнява в законността на своите действия. Почти цялата интелигенция решително е настроена против този конфликт. Междувременно става дума за прослойката, която всякога е била вярна на демократическата партия и е давала нейните ведущи деятели, а по времето на Кенеди и ръководители. Разпитът на студентите, извършен през март, показва, че от всеки четирима студенти, тегнат е в опозицията. Резкият характер на критиката, конкретните излизания против някои деятели, в това число и срещу президента Джонсън и държавния секретар Дийн Ръск, свидетелствуват за противоречивите настроения и нажежените страсти. Това е твърде необичаен факт; макар че значителното болшинство критикува днешната политика на САЩ във Виетнам или се бори против нея, никой не предлага конкретни алтернативни мерки. Ако те се появят, предизвикват нови спорове. Главните ръководители, единодушни в осъждането, проявяват сдържаност в определянето на своята линия на поведение.

Американското общественото мнение счита, че съществуват не една, а две доларови проблеми: „сегашната" криза — вътрешното икономическо и финансово положение на САЩ, и „изкуствената" криза, предизвикана от маневрите и атаките, направлявани отвън против стабилизацията на долара.

По същество управляващите кръгове и общественото мнение са единни в едно, а именно в необходимостта да намалят дефицита на бюджета. Управляващите кръгове считат, че това ще стане, ако се намали дефицитът на платежния баланс. Общественото мнение счита, че това би станало, ако се спре вътрешната инфлация.

След петгодишното икономическо развитие в условията на стабилизацията, началото на което беше сложено с намалението на налозите, САЩ изживяват инфлационна тенденция, поощрявана от масовия дефицит на бюджета. Този дефицит възлиза на 20 милиарда долара за текущата година.

Вътрешната конюнктура, без да има предвид нарушенията на външното равновесие, изисква съкращаване на този дефицит. Президентът Джонсън предложи да се увеличат с 10 на сто преките налози, за да се набавят 12 милиарда долара. Това предложение се поддържа от всички ръководители на икономиката и добрите теоретици; първо място сред тях заема инициаторът на предшествуващите налози Уолтър Хелър, който беше икономически съветник на президента Кенеди. Но настойчивостта на Уилбур Милс — председател на бюджетната комисия на камарата на представителите — беше достатъчна да отсрочи всяко решение.

Неговият довод е: постоянно увеличение на налозите, за да се покрият временните разходи, свързани с войната във Виетнам, което предизвиква у правителството изкушението да увеличава своите текущи разходи дотогава, докато войната завърши. Това обаче изисква да се приеме едновременно решение за увеличаване на налозите и съкращаване на гражданските разходи.

Как да се обясни, че досега бе невъзможно да се получи заздравяване на бюджета, тъй желано от президента и поддържано от специалистите? Това е доказателство за безсилието на институтите своевременно да приемат необходимите решения или доказателство за това, че конгресът не се решава да гласува за повишаване на налозите в предизборния период. В действителност тази задръжка се обяснява с мащабите на расовия проблем.

(Със съкращение, превод от руски)

Големи сблъсквания между студенти и полиция станаха в Токио по време на протестната демонстрация срещу влизането на американския самолетоносач „Ентерпрайз" в пристанище Сасебо.

ШУМЪТ — НАШ ВРАГ

Не е необходимо да се доказва вредата от шума. Всеки е изпитвал неговото угнетяващо влияние — умората от неспокойната, шумна нощ ви прави неработоспособни, раздразнителни, нервни. Ако това става системно, то нервната система бързо се поболява. Важното е — къде е източникът на шума, къде да се търси чудотворното лекарство против шума?

Ето една нощ — моя и на моите съседи. Може би ще по сочи някой източници на шума.

Нощем се почива. Грижите, напрежението и неприятностите от деня се стопяват в нощната тишина и със здравия сън на стъпва отмората. Но...

Часът е 23,30. Отдавна мина времето на глъчките, на тропота, на чукането, на усиленото улично движение. И затова по-ясно, по-силно, по-дразнещо разкъсва тишината на нощта всеки пукот, всеки говор, всеки смях, всяка песен. От съседния дом се носят кресливият глас на естрадна певица, острите звуци на тромпет и припрения ритъм на тимпани — свири грамофон, песента се подема от прегракнал хор и нахлува през отворените прозорци. Шумна компания се весели. Иди, че почивай...

Един часа. Отдавна мина полунощ. Забуча моторът на някакъв джип — и клаксонът му разлюля нощта. Обикаля джипът по улиците, форсира шофьорът мотора и надува свирката. Някого ли търси? Весело ли му е? Но сънят е прогонен. Докато се върне...

Два и половина. Кучето на съседите се разлая и лае, лае, като че под самия прозорец. Запушваш уши, мяташ одеялото над главата, но кучешкият лай дълбае.

Четири и половина. Дрезгаво е. Утрото наближава. Ранобуд на чистофайка простряла черги те си на парапета на балкона и с дрянова пръчка ги тупа. Като че удря по завивката. Единият удар те свива, вторият те изпъва — пружина. Стене маха лата под размахалата се дрянова вица, тишината удря на бяг, а сънят...

А после — пукот на мотор, след час — гръм на радио и... настъпва денят — тържествен, изпълнен с труд, с напрежение, с умора, и тръгваш за работа изморен и гневен.

А редки ли са такива нощи? Ако не тук — другаде ще се повеселят, ако не тоя — друг шофьор или моторист ще забръмчи, ако не тази — друга съседка...

Отговорът на въпроса — къде е източникът на шума, къде да търсим чудотворното лекарство против шум — идва сам, налага се сам. Когато недостатъчно уважаваш съседите си, когато не уважаваш човека на труда, когато забравяш за обществените порядки и място то си в тяхното провеждане и утвърждаване, когато само него дуваш пред шума на другите, а шумът който създаваш, омало важаваш и недоотчиташ, когато имаш една мярка за себе си, а друга за приятелите и съседите си — то шумът ще къса нервите, ще гневи хората, ще расте и ще става все по-голям и по-страшен наш враг. А той е у нас, той е в нашата култура, в нашето възпитание, в чувството ни за ред и отговорност.

Могат ли някакви органи, някакви организации да запрят шума, да го сковат? Едва ли. С предупреждение и беседи може да се напомня, може да се възпитава и те следва да имат място, но основното е — всеки сам да премахне шума, който създава.

Да се помисли по тези въпроси е и нужно, и правилно, и полезно. Да помисли всеки за себе си. Едва ли ще има различия. Те ще бъдат в подробностите, а в основното, в главното — да намалим шума, да уважаваме почивката на хората — едва ли ще има разногласия.

Христо МАНДЖУКОВ

НА ЗДРАВНИ ТЕМИ

ТРЕТА СЛИВИЦА

Третата сливица представлява лимфоидна тъкан на лигавицата, разположена в горната област на гълтача — зад мъжеца и задните отвори на носните ходове. Заболяването, свързано с увеличение обема на третата сливица, се нарича аденоидни вегетации. То е открито през 1868 година, но е било познато още от времето на Хипократ. Среща се в детската възраст, но не е изключено да се развие у хората в средна и напреднала възраст. Факторите, които спомагат за увеличението на третата сливица, могат да бъдат инфекциозни: често повтарящи се хреми, ангини, заразните заболявания. Но те могат да бъдат и от друг характер: влага, лоша хигиена, лоша храна, лоши условия на живот.

Децата с увеличена трета сливица са лениви, обикновено те са в не добро настроение и страхливи. Ядат лошо — или много бързо, или много бавно. Спят с отворена уста, хъркат или скърцат със зъби. Често сънят им е прекъсван от пристъп на задушаване или кошмарни сънища. Те боледуват често от продължителни бронхити, пристъпи, подобни на магарешка кашлица. Понякога имат леко повишена температура, понякога се оплакват, че слухът им е намалял. Това се дължи на запушване на слуховите тръби. В училищна възраст боледуващите от аденоидни вегетации често страдат от главоболие и намален слух. Те са разсеяни, уморени и неспособни да се съсредоточат.

Но не във всички случаи с увеличена трета сливица се срещат посочените оплаквания. Много деца имат здрав вид. Само запушеният нос или намален слух са указания за съществуването на трета сливица.

Към пубертета третата сливица претърпява обратно развитие — атрофира. Но не бива да се чака нейното атрофиране, защото тогава могат да се получат някои трайни поражения: глухота, бронхити. Затова на всяка цена трябва да се търси помощта на лекар. След щателен преглед при наличието на голяма трета сливица, която не се поддава на друго лечение, се прави операция. Не рядко у някои деца сливицата може да се появи отново и да даде същите оплаквания, както преди оперативното й премахване. Ето защо това не бива да учудва родителите и при повторна поява на същите оплаквания да се отнесат към лекар специалист.

Д-р Лиляна СТОЙКОВА

НА АПРИЛЦИ

Една ръка грижливо е събрала
останките от оня славен ден,
когато огъня на боя бил запален
и вдигнал се народа угнетен.

Сега, лежат във стъклени витрини
топове, ятагани и сами,
дошли из мрака на онез години,
свидетели на подвизи сами.

И гледаш, и се питаш: как е стигнал
куражът битка да започне сам
един народ, обречен да загине
под бремето на мъки и на срам?

Кой каза, че нищожен си, народе?
Ти, който имаш гордия Батак,
ти, що написа „Смърт или свобода"
с кръвта си на зеления байрак!

Да, ярко е, че не във ръкавица
ръка е шила сърмения лъв,
а пръстите на селска хубавица
с лице от мляко и от млада кръв;

че твоят бал въстанията бяха
и музика — топовния гърмеж;
че не в любов, а в огън изгоряха
момците ти в априлския кипеж.

Красимира ОРЛОЕВА

Кръстословица

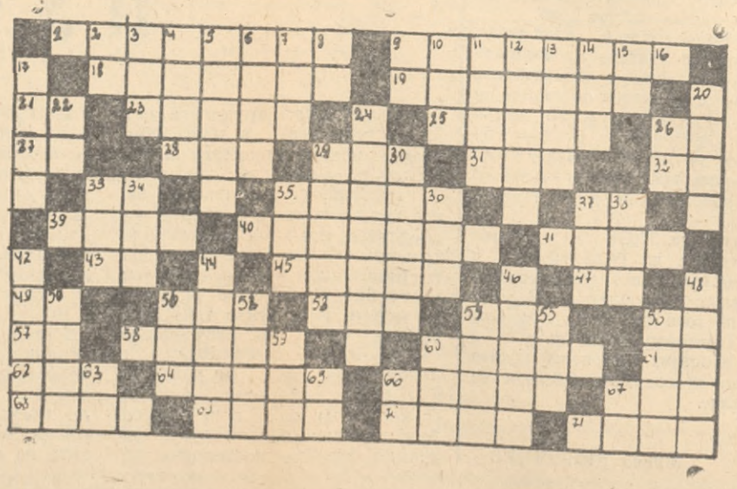
ВОДОРАВНО:

1. Ораторско изкуство; теория на красноречието. 9. Общото название на минерали, които съдържат силиций (мн. число). 17. Химически елемент. 19. Домакин, домоуправител (мн. число). 21. Нота. 23. Река в Литовска ССР. 25. Скотовъд в Монголия (мн. число). 26. Плоскодънна лодка. 27. Марка съветски самолети. 28. Морско животно. 29. Вид памучен плат. 31. Вид папагали. 32. Град в Северна Италия, близо до Милано. 33. Част от кола. 35. Тревисто растение с приятен аромат и горчив вкус. 37. Нота. 39. Отбор. 40. Езеро в Унгария. 41. Героиня от драма на Антон Страшимиров. 43. Равен резултат. 45. Река в Африка. 47. Нота. 49. Малкото име на известен френски естраден певец. 51. Съвкупност от условия, привички и обичаи, присъщи за даден народ. 53. Английски психолог, представител на емпиричната асоциативна психология (1818-1903). 54. Шифър. 56. Японска мярка за течности. 57. Остров в Бискайския залив. 58. Френски химик-органик (1807-1853). 60. Презимето на наш възрожденски културен деятел. 61. Права линия, която минава вътре в някакво тяло. 62. Река в Полша. 64. Тревога. 66. Река в Якутска ССР. 67. Дебел вълнен плат. 68. Древногръцка поетеса. 69. Сулмански герб. 70. Остров в Атлантическия океан. 71. Съдба.

ОТВЕСНО:

2. Инициалите на наш писател-класик (1850-1921). 3. Музикален термин. 4. Река в Средна Европа. 5. Литературен вид. 6. Държава в Близкия изток. 7. Домашно животно. 8. Произведение на Данте. 9. Нота. 10. Град в Перу. 11. Малкото име на жената на Яворов. 12. Град във Финландия. 13. Височина, връх. 14. Град в Красноярска област в СССР. 15. Популярна песен, изпълнявана от Лили Иванова. 17. Многогодишно тревисто растение с хубави цветове. 20. Безправен човек в древна Спарта. 22. Силно английско питие. 24. Органическа част на костите и хрущяла. 26. Пропаст. 29. Френски композитор. 30. Наш черноморски курорт. 33. Орган на зрението. 34. Долната заострена част на лодка. 35. Грозен бог в гръцката митология. 36. Департамент в Северна Франция. 37. Агрегатно състояние на водата. 38. Телефонен повик. 42. Аромат. 44. Разбойник. 46. Малкото име на герой от поема на Ламар. 48. Залив в Средиземно море. 50. Кръвоносен съд. 51. Град в Алжир. 52. Забрана за изговаряне на някои думи. 54. Град в Египет. 55. Къща. 56 Остров в Японско море. 59. Южен плод. 60. Химически елемент. 63. Инициалите на автора на романа „Млада гвардия". 65. Инициалите на румънски писател-класик. 66. Звукоподражание. 67. Мярка за повърхнина.

Съставила:
Иванка МАНОЛОВА

Боливудилумура и спорт

След 16 и 17 кръгове в „Б" окръжните групи

Футболното първенство в окръга е към своя край. Но колкото повече наближава краят, толкова по-неясно става положението в източната и западната „Б" групи. От години наред не се е наблюдавало такова изравняване на силите и в двете групи. Но понеже предстоят решителни срещи между претендентите, които ще решат най-после спора, ще се въздържим от повече коментар. Ето таблиците с класирането на отборите в двете групи:

„Б" ЗАПАДНА ГРУПА СЛЕД 16 КРЪГ

	м	п	р	з	гр	т
1. Айдемир	15	10	2	3	52-17	22
2. Гарван	15	11	—	4	45-17	22
3. Варненци	15	10	2	3	41-15	22
4. Шуменци	16	10	2	4	35-18	22
5. Зафирово	16	10	2	4	36-28	22
6. Старо село	15	6	3	6	30-28	15
7. Богданци	15	5	1	9	25-28	11
8. М. Преславец	15	4	2	9	25-37	10
9. Нова Черна	15	5	—	10	18-42	10
10. ДЗС Н. Черна	14	3	1	10	15-41	7
11. Ст. Караджа	15	1	1	13	16-63	3

„Б" ИЗТОЧНА ГРУПА СЛЕД 17 КРЪГ

	м	п	р	з	гр	т
1. Алфатар	17	11	3	3	41-24	25
2. Иширково	17	11	2	4	53-29	24
3. Мерден	17	11	1	5	37-22	23
4. Секулово	17	11	—	6	43-24	22
5. Паисиево	17	9	4	4	32-21	22
6. Ситово	17	7	2	8	26-27	16
7. Бабук	17	6	3	9	34-31	15
8. Окорш	17	6	1	10	29-32	13
9. Честименско	17	5	3	9	23-39	13
10. Алеково	17	4	3	8	25-45	13
11. Правда	17	4	2	11	38-57	10
12. Срацимир	17	2	5	10	19-45	9

ДЕПОЗИТ

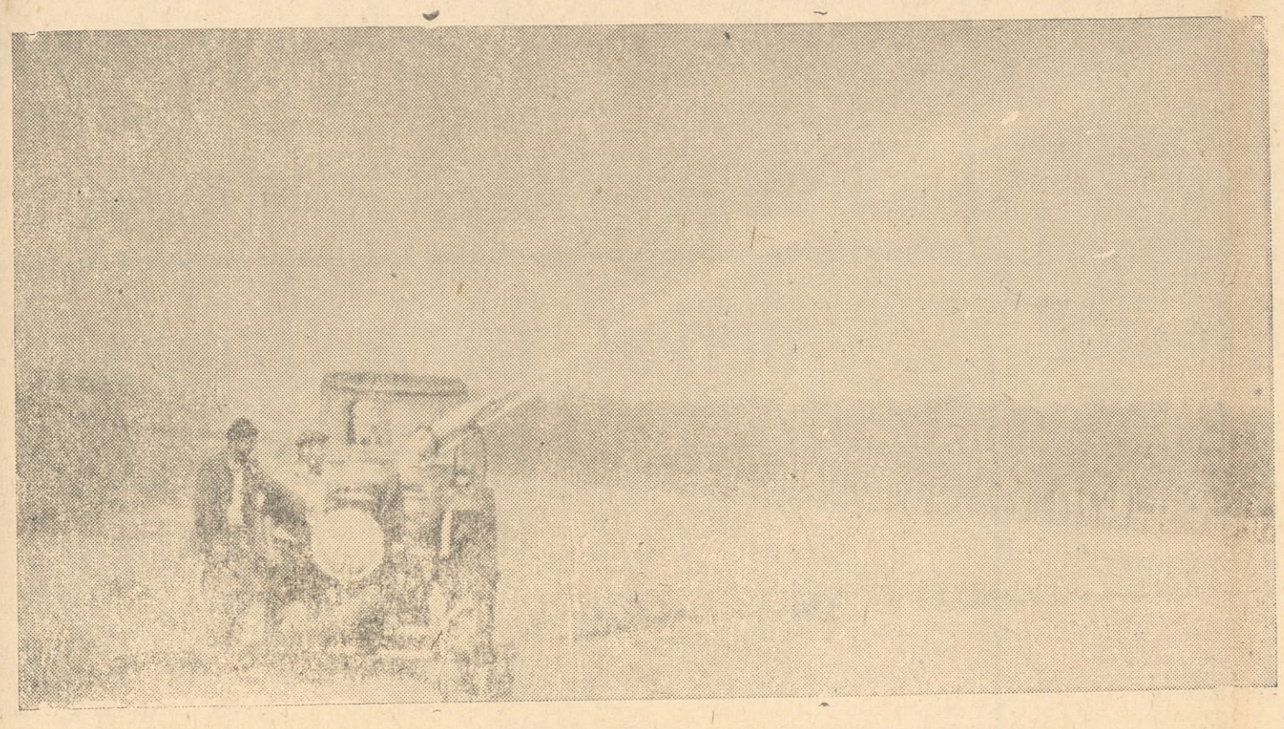
ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 58 (1375) | Събота, 18 май 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ВСИЧКИ СИЛИ И СРЕДСТВА ЗА КОМПЕНСИРАНЕ НА ЗАГУБИТЕ

В борбата със сушата айдемирци имат сигурно оръжие. Част от землището на кооперативна е прекосено от каналите на напоителната система, край които непрекъснато работят дъждовални машини.

НА СНИМКАТА: Трактористът Стоян Николов със своя помощник Димитър Йорданов поливат люцерна.

НИКОЙ НЕ УНИВА ПОГЛЕД

Комунистите повеждат хората
Пълна компенсация на щетите
Приносът на работническите колективи

Засухата в миналото до болка свиваше сърцето на добруджанеца. Тогава той сам се бореше с нея. И тя го побеждаваше лесно. Носеше му глад и недоимък.

Сега пак е настъпило необичайно засушаване. Но то не плаши хората. Те са готови да противостоят на поразителната сила на сушата, да компенсират загубите, които тя нанася на селското стопанство. Не унират поглед и кооператорите от района на Тутраканска община. Под ръководството на ГК на Партията и управителния съвет на стопанството борбата със засухата вече навлезе в решителна фаза.

По предварителни данни щетите, които сушата донесе на кооперативното стопанство, възлизат на 714 000 лева. И комунистите, и кооператорите се вдигнаха на крак за тяхното компенсиране. Бюрото на ГК на Партията и ръководството на стопанството приеха широка програма за действие. В нея точно е отразено коя бригада, ферма и производствен участък какво да направят, за да намалеят загубите, причинени от сушата. Повежда се голяма битка, начело на която застават пак комунистите.

За да се компенсират напълно загубите от засушаването, ще се засади допълнително тютюн от сорта „Харманлийска басма". По този начин ще бъдат получени нови приходи за над 380 000 лева. Отглеждането на тютюна ще се възложи на пенсионираните и трудоустроените кооператори, като се приложи семейният акорд. Наред с това ще бъдат засадени и повече ранни и среднорани домати, ще се отгледат нови декари бостан и захарно цвекло. От животновъдството ще се реализират в повече 102 000 лева.

Възможностите за напояване в района на стопанството са малки. От водите на микроязовира в село Антимово се напояват понастоящем люцерната, овощната градина, зеленчуците. След набавянето на нужните тръби ще започне поливането и на лозята. В село Дунавец поливат с цистерни. Направено е искане да се достави дъждовална техника, за да се ползува изобилната вода от река Дунав. Но кога точно ще бъдат доставени дъждовалните машини, не се знае.

Свой дял за компенсиране на загубите от сушата ще дадат и работническите колективи от града. Те ще се включат в брането и сушенето на тютюна. Сега по предприятия се обсъжда възможността за получаване на повече приходи от надпланова продукция. Работниците от РТС ще се борят за получаване на 36 500 лева над обещаното. Колективът на промишления комбинат „Трансмариска" пое задачата да получи надпланова продукция за 11 000 лева. Търговските работници от ГПК „Наркоопт" също преценяват своите сили за участие в борбата със сушата. Те ще водят борба за реализиране на по-голям стокооборот от кооперативния и обществено хранене. В близките дни и останалите промишлени предприятия ще направят равносметка за своя принос при ликвидирането на щетите от засушаването.

Комунистите и кооператорите от Тутраканска община са уверени, че ще успеят да се преборят със сушата и ще получат предвидените доходи.

В. ЙОРДАНОВ

100 000 лева допълнителна продукция

Работниците от промкомбинат „Текстил" — Силистра с готовност откликнаха на призива на Партията да мобилизират силите си за увеличаване на производството и по този начин да дадат своя принос в компенсиране на загубите, причинени на селското стопанство от сушата. Те пресметнаха, че могат да произведат над планова продукция за 100 000 лева.

Тъкачният цех пое задължението да произведе допълнителна продукция за 70 000 лева.

Възможности за реализиране на повече продукция намериха и работниците от предачния цех. Те смятат, че могат да изработят извън обещаното досега памучна и вълнена прежда за 11 000 лева.

Колективът на плетачния цех ще произведе допълнителна продукция за 12 000 лева.

Като използуват пълния капацитет на казаните за боядисване, работниците от бояджийския цех обещават да осигурят надплановото производство за повече от 5 000 лева.

Като подобри организацията на труда, ръководството на предприятието пое задължение да съкрати срока за изграждане обект „Бояджийски цех" с 20 дни.

Саша ЙОРДАНОВА

НОВИ ВОДОИЗТОЧНИЦИ

От ден на ден сушата в землището на Добротишкото стопанство става все по-застрашителна. Вярно е, че през последните дни в някои части на окръга паднаха краткотрайни валежи. Те не отминаха и някои от съседите на с. Добротица. Но в землището на стопанството не падна нито капка.

Борбата със сушата и със загубите, които тя ще причини, става все по-трудна. Кооператорите обаче не скръстват безпомощно ръце, а полагат големи усилия за преодоляване на трудностите —засяват допълнителни култури, търсят неизползувани досега резерви, намаляват разходите.

Но за да изведат успешно борбата за компенсиране на загубите, на добротишките стопани е нужна вода. Тя е необходима за поливане на зеленчуците, за засаждане на тютюна, за лозята, за овощните градини и т. н. Водоизточниците в района на стопанството са малко. Само два язовира и няколко чешми.

Легендите разказват, че в землището на стопанството някога е текла обилна вода. На различни места е имало извори, които са обслужвали населението както от съседни, така и от по-далечни села. През турско време в местността „Чардаклий", намираща се извън селото, е имало дванадесет чешми. Сега от тях не е останала нито една. Времето и хората са заличили и последните останки от тях. Но какво е станало с тяхната вода? Дали е изчезнала безвъзвратно, или се губи в земните пластове неизползувана от никого? Тези въпроси вълнуваха хората в последните дни. И те решиха да проверят.

Работата е поверена на строителния бригадир Георги Минков. Той изпраща шест човека да разкопаят земята. На помощ им идва един булдозер. След няколко дневна работа между пластовете от глина и чакъл те откриват няколко извора. От тях струи къде повече, къде по-малко бистра и студена вода. На места се откриват и пръстени тръби от някогашните чешми, от които водят началото си някои от новооткритите извори. Водата, макар и малко засега, се отправя към близкия язовир, откъдето ще се използува за напояване.

Предполага се обаче, че тук има много повече вода, която се губи подпочвено. Затова работата продължава с цел да се открие главният водоизточник, който е поддържал на времето дванадесетте чешми. Водата му ще бъде изпратена към язовира.

В Добротишкото стопанство се работи и по разкриването на други водоизточници. В местността „Сарана" до стопанския двор на с. Добротица има чешма. От нея се пълни един малък водоем, който се използува за различни стопански нужди. Предполага се, че дебитът на извора е по-голям. Затова за разкриването му и тук работи една група от строителната бригада.

Друга група работи в местността „Калфа". И тук се предполага, че има близки подпочвени води, които ако се открият, ще бъдат отведени също в язовира.

Според преданията и в землището на село Босна някога е извирала буйна вода. Стари хора твърдят, че в местността „Гарван чешма" е имало голям извор. И тук е изградена група от няколко кооператора, която се занимава с откриването на този извор.

Разбира се, в стопанството се търсят не кой знае какви източници на вода. С тях не може да се изграждат напоителни системи и да се поливат огромни площи. Но моментът сега е такъв, че е ценен всеки литър вода. И най-малкият водоизточник трябва да се използува в борбата за компенсиране на загубите.

Емил ПРАХОВ

За повече фураж

Неблагоприятните климатични условия, причинени от настъпилата суша, налагат повече от всякога да се води борба за съхраняване на фуражите. Това много добре разбира и ръководството на бригадата за комплексна механизация на Васил Кыров от ТКЗС — Ситово. Тук е създадена необходимата организация за качественото и бързо прибиране на люцерната. След коситбата, още на втория ден механизаторите започват обработването и извозването ѝ.

Механизаторът Георги Димитров с трактор „Беларус" се грижи за сушенето и прибирането на окосената люцерна. Веднага след него Димо Тодоров със силажокомбайн силажира полуизсъхналата люцерна. Товари я в ремаркета и я извозва в стопанството. Там я консервират в близост до кравефермата. Това спомогна на кооперативното стопанство само до средата на м. май да силажира над 576 тона люцерна.

Освободените площи бързо се оросяват с дъждовали и по такъв начин се помага да поникне и се развие по-бързо и вторият откос.

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)

ДИНАМИКА И КРАСОТА

Невъзможно е само с тези две думи да бъдат определени прекрасните изпълнения на Ансамбъла за добруджански песни и танци при ОНС и ОСПС, които очароваха силистренската публика вечерта на 16 май.

До този концерт, посветен на IX световен фестивал на младежта и студентите в София, силистренци имаха непълна представа за ансамбъла от участията му с отделни изпълнения в концерти по случай официални празници и честувания. Едва сега любителите на народни песни и танци в нашия град имаха възможност да констатират, че в града ни се е родил и се развива бързо един творчески колектив под талантливото ръководство на Станю Бенев и Стоил Енчев.

„Досега ние в Силистра не сме имали такъв ансамбъл, такива певци и танцьори" — това бяха думите, които мнозина от зрителите си нашепваха тихо, когато мелодичните песни и задъханите ритми изпълниха простора над спортната площадка, където се състоя концертът. Всъщност танцьорите и певците са съществували и преди образуването на ансамбъла, но е било нужно да бъдат открити и „разработени". Този факт още веднъж доказва неопровержимата истина, че в недрата на народа зреят неподозирани творчески сили, ярки дарования, които като подводни ручеи избликват, за да зарадват всички жадни за красота.

Ако трябва да посочим най-ярките прояви в концерта, ще бъдем принудени едва ли не да изброим всички номера в програмата.

Истински възторг предизвика мъжкият танцов състав. С много очарования бе изпълнен танцът на гроздоберачките. Незаличим остава в паметта мъжкият добруджански ръченик, пресъздаващ основните трудови дейности в живота на отколешния селянин.

Тази композиция, както и редица други са разработени от ръководителя на танцовия състав Стоил Енчев.

В изпълненията на танцовия състав е постигнато ритмично и темпово разнообразие — след вихрените танци, в които ударите на сърцето зачестяват, следват по бавни, като добруджански опас, който ни внушава широтата и спокойствието на равнината.

Изпълненията на хора при ансамбъла се отличаваха с чистота и мелодичност. Хубави думи могат да се кажат и за него, но в тия кратки бележки е невъзможно да се правят анализи.

В оркестъра се забелязват възможности, които обещават още по-добри постижения.

Щастливи открития са солистите на ансамбъла Георги Жеков, Гинка Николова, Денка Николова, Ганка Стефанова и Руска Георгиева. Тук трябва да спомена и познатия на всички Петър Стефанов.

Ще завършим с пожелание нашият ансамбъл да се представи отлично на IX световен фестивал на младежта и студентите.

Симеон ПЕТРОВ

Беритба на ягоди

Тази година кооперативното стопанство в с. Нова Черна отглежда 700 декара стари ягодови насаждения и 200 декара млади. Силното засушаване се отрази много неблагоприятно върху правилното им развитие в началото на пролетта. Невъзможността да бъдат полети, когато те най-много се нуждаеха от влага, до голяма степен се отрази върху очакваните добиви. Въпреки това обаче новочерненци направиха всичко възможно, за да получат колкото се може повече ягоди. Те окопаха площите два пъти на ръка и три пъти с машини, а когато стана възможно, проведоха и първото поливане. Сега те поливат за втори път. Завършиха и подлагането на слама.

Необичайното затопляне стана на причина тази година с 10 дни по-рано да узреят ягодите. Само преди няколко дни в бригадите на Стоил Димитров в с. Цар Самуил и Петър Георгиев от с. Сячово започнаха беритба на първите плодове. За нуждите на консуматорите те са предали над 8 тона вкусни ягоди. В близки дни в стопанството ще започне масова беритба на ягоди за нуждите на вътрешния пазар и промишлеността.

Въпреки сушата, кооператорите, полагащи грижи за ягодите, са решили твърдо да осигурят на страната не по-малко от 400 тона.

Никола ИВАНОВ

СЕМИНАР ПО ОХРАНА НА ТРУДА

Трудовите злополуки в нашите промишлени предприятия макар и рядко винаги са били нежелателно явление с неприятни, а понякога и трагични последици. За тяхното предотвратяване от години наред се води непримирима борба. Тя се състои преди всичко в повишаване квалификацията на производственика, неговото умение да борави с все по-сложни машини, които се монтират в цеховете, обезопасяването на техниката и др.

Но трябва да се знае, че това е голяма по обем работа, която не свършва за ден, два. В производствения процес с всяка измината година се включват повече млади работници и специалисти. Те също трябва да знаят всички положения по охраната на труда и предотвратяването на трудовите злополуки.

За тази цел в продължение на два дни по инициатива на Окръжния съюз на трудово-производителните кооперации в красивата местност „Памук-кулак" край Силистра се състоя семинар, на който присъствуваха ръководители на отдели и отговорниците по охраната на труда от кооперациите на територията на Силистренски окръг.

Пред участниците в семинара, инспектори от Съвета за взаимно осигуряване на членовете на трудово-производителните кооперации — гр. Русе изнесоха поредица от дванадесет лекции с разнообразно съдържание, целещи да повишат знанията по въпросите на охраната на труда, обезопасяването на различните видове машини, както и борбата с пожарите в промишлените предприятия, възникващи поради недобра изолация на електродвигателите и различните инсталации.

Р. РУСЕВ

Коситба на люцерна

Наред с другите селскостопански задачи кооператорите от с. Светослав не изоставят и с прибирането на люцерната.

Само за 3 дни механизаторът Антон Петров окоси 750 дка от този толкова ценен за животните фураж. Сеното е прибрано и окупено в дворовете на овцефермата и кравефермата.

С добрата си организация кооператорите от бригадата ще помогнат за набавяне на повече фураж за животните.

Георги МАРИНОВ

Получаването на високи добиви от зеленчуковите култури е едно от средствата за компенсиране на част от очакваните загуби. Затова градинарите от кооперативното стопанство на с. Добротица бързат да засадят по-бързо зеленчуците.

НА СНИМКАТА: Кооператорки от звеното на Димитър Демиров скубят пиперен разсад за изнасяне на открито.

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 15. V. 1968 г.

ТКЗС	Засадени в % тютюн	Засадени домати в %	I път окосена люцерна в %	I поливане полски култ. в дка
Айдемир	1,6	63,6	59,2	1600
Калипетрово	100	96,6	62,2	—
Бабук	100	100	55,1	750
Алфатар	64	х	81,6	—
Алеково	40,6	70	86	—
Иширково	58,3	100	39	250
Смилец	50	0	70,7	—
Поцина	х	100	93,5	260
Сребърна	х	88,8	100	650
Ситово	43,8	100	67,6	155
Сраницимир	х	77	100	310
Кайнарджа	41	15	81,8	—
Гецеш	50	60	93,5	—
Средище	50,6	х	81,6	—
Тутракан	73,5	100	77	—
Нова Черна	88,5	76,7	31,6	13300
Старо село	х	67	73,8	1490
Белица	78	80	52,7	—
Главиница	57,1	0	66,8	—
Ст. Караджа	105,7	х	78,4	—
Сокол	30,3	62,5	57,4	555
Зафирово	44	67,5	83,5	1240
М. Преславец	100	64,7	78,1	80
Дулово	65,5	50	57,5	—
Межден	49,2	72	43,3	—
Окорш	41,2	х	90,6	—
Секулово	74,2	х	59,6	—
Добротица	58	100	49,6	—
Чернолик	62,6	х	76,6	—
Паисиево	61,3	х	100	—
Всичко ТКЗС	58,9	81,2	73,7	20640

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

През изтеклата седмица в окръга паднаха краткотрайни дъждове, които не промениха положението на културите. Ето какви са валежите в окръга: Дулово — 15,3 л на кв. метър, Чернолик — 8 л, Иширково — 15 л, Смилец — 15 л, Ламбриново — 20 л.

* * *

По покана на ГК на ДКМС — Силистра на 15 т. м. гостуваха бойци от Силистренски окръг, които служат в поделение 20730 — Толбухин.

Представителите се срещнаха с бюрото на Градския комитет на ДКМС, а след това с комсомолските активи от ЗММ и ДИП „Липа". Вечерта се състоя задушевна другарска среща.

* * *

С голям интерес бе гледана драмата „Зидари" от П. Ю. Тодоров, постановка на Русенския народен театър „Сава Огнянов", която се игра в Силистра на 16 т. м.

* * *

От вчера, 17 май, в Силистра започна Окръжният конкурс на музикалната и танцовата самодейност от III републикански фестивал и спартакиада. Конкурсът ще продължи 3 дни — 17, 18 и 19 май. Ще участвуват първенците от общинските прегледи, а първенците от окръжния конкурс ще представят окръга през следващата година на зоналните прегледи.

* * *

Вчера след обяд в салона на Окръжния народен съвет бюрото на ОК на БКП има среща с абитуриенти от силистренските училища.

* * *

Днес — събота, от 15 часа в Дунавската градина ще се проведе стрелба с въздушна пушка. Ще участвуват жени от дружествата на ДКМС по предприятия и учреждения.

Състезание по гребане — младежи и девойки ще се проведе утре, неделя, в 9 часа на р. Дунав.

* * *

Утре в 8 часа ще се състои стрелба с бойни пушки — мъже. Състезанието ще бъде крайно интересно и ще се проведе на стрелбището по пътя за „Памук-кулак".

* * *

Интересна футболна среща ще се състои утре — неделя, от 18 часа за първенство на Северна „Б" РФГ между отборите на „Локомотив" — Плевен и „Доростол" — Силистра.

* * *

През следващата седмица ще се прожектират следните филми в Силистра: кино „Москва" — френският игрален филм „Фантомас" — II част, в кино „Доростол" — „Историята на една жълта обувка"; лятно кино „Певецът от Нови Орлеан".

ВТОРИЯТ

ВТОРИЯТ СВЕТОВЕН младежки фестивал се състоя в столицата на Унгарската народна република — Будапеща от 14 до 28 август 1948 година. На него присъствуваха повече от 10 хиляди младежи и девойки от 90 страни. Младежта от колониалните страни беше представена от 30 делегации.

В продължение на много месеци демократичната младеж се готвеше за фестивала. През всички континенти и океани младите пратеници на мира пренесоха в Будапеща щафетата на мира и дружбата, предадена им от ръцете на много млади борци за мир.

Веднага след откриването на фестивала във всички театри, концертни зали и стадиони започнаха музикалните и спортни състезания, в които взеха участие представителите на 80 страни.

Важно събитие на фестивала беше откриването на Десетите световни студентски игри, състояли се от 11 до 21 август. Всеки ден носеше нови вълнуващи срещи.

На 23 август, беше запален „Огънят на дружбата" от работническата и студентската младеж на планината „Гелерт".

На 24 август се състоя демонстрация за солидарност с младежта от колониалните страни, борещи се за своята независимост.

На 26 август се връчиха наградите на победителите в конкурса за най-хубава студентска песен.

Огромен интерес предизвика изложбата за живота, труда и борбата на световната прогресивна младеж.

„Младежи, съединявайте се! Напред, за един траен мир, за демокрация, национална независимост и за по-добро бъдеще на народите" — това е лозунгът на фестивала.

Телефонните кабели разнасяха по планетата разказите за чудните вечери край брега на Дунава, за сърдечните младежки срещи, за взаимното опознаване, и за дружбата, която разцъфтяваше сред морето от пъстроцветно знаме.

Отлично беше представянето на българската фестивална група. Повечето от нашите колективи, участвували в културната програма, станаха лауреати.

Вторият световен младежки фестивал завърши с тържествена клетва на участниците за вярност към делото на мира на Площада на героите.

ПРЕДИ 107 ГОДИНИ

Повече от едно столетие изминa, откакто българският народ започна по села и градове да честнува Празника на славянските просветители Кирил и Методий, като голям всенароден празник. В епохата на Възраждането за българския народ той става символ на единството му с другите славянски народи. От църковно-училищен той се превръща в пръв български национален празник, който сплотява в едно широките народни маси и ги призовава на борба за пълно духовно и политическо освобождение. Такъв става той и за българите от златна Добруджа — люлката на българщината.

За пръв град в Добруджа, където най-рано е честнуван празникът на Кирил и Методий, се сочи Тулча (С. Добруджа). На 11 май 1836 година първата българска учителка в Тулча Неда Пеева е уредила в малкото българско училище скромно празненство. По-късно, към 1856 година, този празник взема общонароден характер. Постепенно добруджанци по села и градове се ентусиазират от великото дело на двамата братя и започват да честнуват паметта им и в най-малките селца.

В Силистра намислили да отбележат празника на Кирил и Методий за пръв път на 11 май 1861 година, за което от града изпратили писма до всички български свещеници в близките села, с които им съобщили решението си.

Гърците не оставяли българите на мира и когато всичките приготовления приключили, точно срещу празника, отишли при управителя на Силистра Ибрахим паша и му заявили, че българите се приготовляват за тайно въстание и че още същата нощ градът ще бъде нападнат.

Това било достатъчно, за да се вдигне страшна паника в пашовия конак и да раздразни пашата до самозабрава. Той веднага извикал началника на гарнизона, съобщил му страшната вест и му заповядал да обърне топовете срещу града — да чака по-нататъшни нареждания и заповеди. В същото време изпраща свои хора в близките села, за да видят как стоят работата. Други пък изпраща да доведат всички българи първенци на града. Те били вдигнати посред нощ от сън и хвърлени в затвора, където прекарали цяла нощ.

Завърналите се от близките села още през същата нощ турци съобщили на пашата, че нищо не са видели, че навсякъде е тихо.

На сутринта пашата пуснал българските първенци от затвора, като им се извинил, че не са задържани по негова вина. След това извикал гръцките първенци, скарал им се и ги предупредил, че ако още веднъж разтревожат така града, ще ги накаже най-строго.

На другия ден пашата извикал българския свещеник от Калипетрово, поп Чоко, за да го запита какъв е тоя празник и защо се празнува. Поп Чоко, като чул, че пашата го вика, за да го разпитва, му станало лошо и след няколко часа починал. След тази нещастна случка дълго време Празникът на славянските просветители бил известен между селяните от Силистренско като „поп Чоков празник".

Поради тези обстоятелства българите от Силистра през 1861 година не могли да празнуват деня на Кирил и Методий, но турили началото през следващата година, след което тържествено той бил отбелязван и в селата.

Йото НИТОВ

(Сведенията са взети от вестник „Добруджански глас", год. 1, бр. 26, стр. 6)

Мисли от велики хора

Смисълът на човешкия живот е в съзнанието, че твориш блага, че създаваш нещо за бъдещето...

Аристотел

Най-важното нещо в живота е да има човек една велика цел и да настоява за постигането ѝ.

Гьоте

На хората не им липсва сила липсва им воля.

Виктор Юго

Отлагането прави лесната работа трудна, а трудната — невъзможна.

Лормер

Най-чистият е най-силният.

Емил Зола

Кое най-малко ний ценим? Деня.

Иван Вазов

Който никога не започва, той никога не свършва.

П. Р. Славейков

Вокалната група на учителите от село Зебил се представи успешно на общинските прегледи, състояли се наскоро в Паисиево.
Снимка: Али РИЗОВ

Делегацията от Симпатягия

Фейлетон

Пустите му роднини — зъб да ме заболи, научават. Кога успяха — на четиристотин километра от София — да се осведомят, че са ме избрали във фестивалния комитет! Чета писмото и кипя.

„Мили Геца, („Хм, ще ви дам аз един Геца") научаваме, че са те избрали и тебе („И мен?! Та кого друг ще изберат, ако не мене?") в кумисията по фестифало — световния. Та да наредиш там да додат с укръжната делигация и нашите мили деца Муца и Михо. Тука не са ги избрали за делегати по завистчийски причини. Стига са стоели дицата ни настрана от световните работи. Нека да си пухаат нат и да съ пувеселет и те на държавно. Свако ти Васил".

Дочитам писмото крайно нервиран и добре, че в момента извънява телефонът. Съобщават ми, че след час на централната гара пристига младежката делегация от Симпатягия. А както и името на държавата подсказва, населението на тази страна (особено женското!) е крайно симпатично.

Забравил за досадното писмо, излитам от службата, вмъквам се в москвича и — към гарата! Тананикам си весело „Жената на моя приятел" и си представям гъвкавите девойки — голи-голенички, само с по един смокинов лист на онова място...

Едва успях да навляза в района на гарата. Хиляди моми четия, млади и позастаряващи мъже се тълпяха на тумби да посрещнат делегацията от Симпатягия. Мнозина носеха плакати — „Вечна дружба с девойките на Симпатягия!" и пр. Други скандираха все в същия дух. Любовна страст, да не кажем еротика, светеше в очите, чиито притежатели се смятаха за мъже.

Точно в минутата пристигна влакът — влакът на надеждата и любовта, както го нарекоха някои.

Но какво беше учудването на всички, когато от специалния вагон, по стълбичката се изхлузиха неколцина немощни старци и старици. Вълна на разочарование, да не кажем възмущение, заля района на гарата.

„Това ли са готините ви мадами, бе?!" — викаха някои младежи, по-слабо обхванати от нашата възпитателна работа.

Делегацията не беше в пълен състав. Един старец и една старица предали богу дух по пътя и ги върнали обратно с подходящи за целта дървени костюми... Но това не беше най-важното. Опитах се чрез преводача — едно хубаво нашенско момиче — да задам на водача на делегацията по възможния най-деликатен начин неудобния въпрос защо в делегацията не са включени младежи и девойки — нали фестивалът е младежки. Водачът (на преклонна възраст) ми отговори, че в тяхната родина имало ред, дисциплина и твърди принципи — докато не навършиш шестдесет години, нямаш право да излизаш извън границите на страната и да участвуваш в делегации, пък били те младежки, детски или бебешки.

Сериозен и съсредоточен, мислейки за принципите на тази далечна страна и за двамата починали старци, аз се сетих (по кой знае какви неведоми пътища на мисълта) за писмото на свако Васил. Разгеле, рекох си, ще впиша на тяхно място в списъка моите мили племенници Муца и Михо. Нека и те да си похапнат и да се повеселят на държавно...

ЗАБЕЛЕЖКА: Ако се окаже, че на земното кълбо не съществува такава държава Симпатягия, авторът на тези редове е съгласен да си понесе наказанието.

Симеон МАНОЛОВ

Професионалното ориентиране — импулс за учениците

Почти всички ученици от прогимназиалния и гимназиален курс в Тутракан са се ориентирали към определена професия в зависимост от наклонностите си.

В училищата пристигнаха първите обяви на учебните заведения в страната.

Разяснителната работа на учителите и обществеността е насочена към правилното ориентиране на учениците, съобразно нуждите на града от различни видове специалисти. Все още не достигат местните кадри. Осезателна е нуждата от средни техници и инженери. Те ще бъдат полезни за новия завод за газови уреди и цеха за пластмаси при ДИП „Текстилни влакна". Малко са учителите, местни жители, за горния, пък и за средния курс.

Учениците от прогимназия „Стефан Караджа" посетиха ДИП „Текстилни влакна" и се запознаха с производствените процеси в новия цех за пластмаси.

Организират се срещи на ученици със специалисти, на които те разказват за предимствата и полезността на своята професия. Предстои среща на представител на Градския народен съвет с учениците от гимназията. На тази среща също ще се поведе откровен разговор за избора на професията.

В Градския народен съвет беше обсъдено състоянието на подготовката на зрелостниците за предстоящите изпити. В гимназията се оказва конкретна помощ в подготовката на кандидат-студентите.

Ние вярваме, че тази година от нашия град ще бъдат приети повече студенти във висшите учебни заведения

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

ГОСТУВА НИ ПОЕТЕСАТА СТАНКА ПЕНЧЕВА

ТИ

Ти не си просто този,
когото обичам —
то е толкова малко.
Аз те белязах
със тежко отличие:
да не бъдеш никога жалък,
дори когато си победен;
да знаеш това,
което и аз не зная;
да бъдеш по-умен
и по-добър от мен;
да се втурваш в света
като в голяма вода
и да го преплуваш докрая;
небето с плещи да удържиш,
когато над мен се събаря,
и пак силата ти да не ми тежи —
да си въздух,
когато криле разтварям.

Нека някой ме мрази,
нека други ме лъже,
нека ме предаде приятеля —
само ти,
ти си длъжен
да си истински, като злато.

Със съвършенство аз те наказах,
върху вярата си те разпънах.
Ти,
от мойта любов белязания,
върви, без да се препънеш!

ПТИЦА

Моят гол глас
звъзне без вашата топлина,
хора.
Моята птица не е скален орел —
трябва ѝ клон до прозорец.
Трябва ѝ мирис на хляб,
дим от комина.

Трябва ѝ под дървото
да се галят двамина,
или един мъж уморен да пуши,
или в люлка дете да се люлее...

Трябва ѝ някой да я слуша,
за да може да пее.

Най-святото

Мъчно се откъсват от устата ми
думи за любов,
за преданост нечувана...
Срам ме е да слагам пред краката ти
дарове, които малко струват.

Искам тъй да те обичам,
че да имам сили
името ти страшно да извикам
в миг единствен,
като пред бесилото —
да ме чуеш ти, и други никой.

С този вик да ме разкъса взрива,
да ме отнесе завинаги ракета,
да ме скрият бесни водни гриви,
да се струполя в браздата, сред полето...

Аз не мога да те славя шумно,
с вдъхновено
и платено слово.
Верността се плащаше с куршума.
И тежеше тя като оловото.

Позволи ми да съм мълчалива,
само в страшни часове да пея.
Ако трябва да остана жива —
нека мълком зарад теб живея.

ИМА ЛИ ПЪТ КЪМ БЕЗСМЪРТИЕТО?

Нито един човек не може да си представи пълното изчезване на своето „аз". Използувайки човешката слабост, някои практични хора в САЩ предлагат на своите клиенти „вечен живот". Някой си Леонард Голд от щата Охайо за 8 500 долара обещава на всеки шансове да посрещне своя хиляден рожден ден. Практичният човек от науката с помощта на специални спасителни камери се стреми да превърне действителната смърт в мнима. Намират се хора, които вярват на това. Има ли в експеримента на Леонард Голд макар и частица здрав смисъл?

Кореспондентът на агенция „Новости" Ина Мухина помоли видния съветски учен, председателя на Академията на науките на Белоруската ССР Василий Купревич да отговори на този въпрос.

— Не вярвам на успеха на подобни експерименти — отговори ученият. Руският учен Порфирий Бахметиев работи за постигане на състояние на анабиоза — прекратяване на видимите признаци на живот чрез охлаждане на тялото. Но неговите опити не бяха успешни. Оттогава не съм чул никой да е постигнал макар и малък успех в това отношение. Преди всичко не е доказана възможността за преминаването на човешкия организъм в анабиотично състояние и възвръщането му след това към нормални функции. Мисля, че няма смисъл да се търгува с най-скъпото за човека — с неговия живот. Но... Ученият топло се усмихна:

— Това не означава, че всичките ние не желаем да живеем по-дълго. Има много хипотези за продължаване живота на човека и за граница на безсмъртието. За съжаление, стройна научна теория в това отношение засега няма. Още не е изучен напълно самият процес на стареене на човешкия организъм. Проведените в това направление изследвания са недостатъчни и все още теоретически безпомощни.

В основата на живота е обмяната на веществата. Всяко живо същество постоянно се обновява. Именно по това живото същество се отличава от неживото. В самата същност на живота е вечното движение. Нима човек умира напълно? Не, той продължава да живее в своето потомство. Науката за наследствеността доказва това. Човек продължава да живее чрез своите деца.

— Какво тогава представлява от себе си стареенето?

— Стареенето е комплекс от патологични изменения. Засега „лечението" на старостта се свежда до вкарването в организма на човека на витамини и лекарства. А би трябвало да се борим със самия процес на стареенето. За разрешаване на тази задача трябва да се обединят усилията на учени от най-различни направления — медици, биолози, физиолози и химици.

Засега е наложително да се води разговор по въпроса как да продължим живота на човека. Човек не може да стане още утре безсмъртен, но той трябва да стане дълголетен.

Ние знаем малко за способностите на нашата нервна система, за биохимическата дейност на мозъка. Не познаваме възможностите на материята, от която е построен мозъкът.

— Все още — разказва ученият — всички процеси представяме грубо във вид на схеми. Много от това какво е било и какво е станало разбираме по крайните резултати. А какви са промеждутъчните процеси? Защо те са повели организма по този, а не по друг път? Да отговорим на тези въпроси още не можем.

— Какво е влиянието на труда за продължителността на човешкия живот?

— Още древните хора са казвали: мързеливият дълго не живее. Аз съм солидарен с тях. Само трудът може да допринесе за дълголетието. Човек се нуждае от активен живот, защото в процеса на активния живот става най-пълноценна обмяна на веществата. Чести са случаите: човек работи и е здрав. Пенсионира се и започва да боледува. Както се вижда, важен е не само психологическият, но и физиологическият фактор. Трудът поддържа тонуса на нервната система на най-добро ниво, осигурява на човека ако не младостта, то дълги години здрав живот.

— Сега много се говори за присаждане на сърца, бъбреци и други органи. Може би в това се основите на „вечния живот" и на „дългата младост"?

— Според мене, трябва да се разговаря за равноценно възстановяване на клетките и тъканите в процеса на обмяната на веществата. Присаждането на органи може да даде временно добряване на здравето на индивида, но съществена роля за дълголетието не може да изиграе.

Обмяната на веществата говори за неизчерпаемите възможности на човешкия организъм. Засега първата задача е да се прекрачи границата на столетието.

— Но в такъв случай възниква въпросът: няма ли да се пренасели нашата планета? Какви резерви могат да бъдат използувани, за да бъде осигурено човечеството с необходимите хранителни продукти и с „място под слънцето"?

— Неомалтузианците на запад съветват да се започне война. Но ние не сме човеконенавистници. И смятаме, че в нашето бъдеще ще има място за всички. Обаче трябва да се извърши грандиозна работа, в която първата дума ще имат не оръжията, а науката.

Енергетическите ресурси са неизчерпаеми. Някога в бъдеще в служба на човечеството може да се постави енергията на гравитацията, наш далечен резерв. А засега ние все още не използуваме напълно водните ресурси. Не е тайна, че живот не е възможен без вода. Поради това се налага да се погрижим да има достатъчно количество вода. Нито сега, нито по-късно човечеството може без селскостопански продукти, във всеки случай не преди да е овладян механизмът на фотосинтезата. Никакви таблетки не могат да ни заменят хляба. Добивът може и трябва да се увеличи десет пъти, а в някои райони и сто пъти. Съответно може да се увеличи и населението на планетата. А нали дотогава наш „дом" ще бъде не само земята. Ние овладяхме космоса и е възможно в наша услуга да бъдат Марс, Венера, Юпитер...

От само себе си се разбира, че хората трябва да бъдат в състояние да владеят до съвършенство различните материални ресурси. Но за това, повтарям, трябва да се обединят усилията на цялото човечество. Тогава ще можем по най-решителен начин да кажем на смъртта: не! И тогава нищо не може да застрашава човечеството, станало безсмъртно, нито в пределите на слънчевата система, нито във вселената. Фантастика? Кой знае... Нали преди няколко години полетът в космоса също се смяташе за безплодна фантазия.

Агенция „Новости"

Кадър от новия съветски игрален филм „Война и мир" — IV серия.

ИЗ ЖИВОТА НА С. ГОЛЕШ

Преизпълниха плана за четиримесечието

Още в началото на годината в голешката кравеферма се създаде добра организация на труда. За първи път тук се премина на двусменна работа. Колективът на фермата реши на всяка цена да води упорита борба за изпълнение и преизпълнение на производствената програма.

Всекидневните грижи за животните се подобриха. Преработката на наличните фуражи бе на много по-високо ниво в сравнение с миналите години. Люцерната се преработваше във фуражната кухня. На кравите се даваше на воля меласирана слама и какалашки. Осигурен им бе по 10 кг силаж и по 4 кг концентриран фураж на ден.

За изпълнение плана за мляко то през първото четиримесечие немалка роля изигра и новата, по-прогресивна форма на работа във фермата. Във всеки обор са настанени по 4 групи животни, за които се грижат четирима гледачи. Досега всеки гледач се стремеше да набави повече фураж за своята група. Сега доячите са заинтересовани да осигурят фураж за целия обор, тъй като тяхното заплащане зависи от получената обща продукция. Хората си помагат един на друг. При тях се изгражда добър другарски колектив.

При план фермата да получи за 4 месеца 260 000 литра мляко, тук са надоени с 16 000 литра повече. Най-добро изпълнение на плана има първи обор, в който работят Гозора Петкова, Редка Стоянова, Пенка Великова и Мусин Ризов. При план за групата 60 800 те получиха 71 647 литра мляко. Второто място заема колективът от трети обор, преизпълнил плана си с 3 тона. За добрите резултати оказа влияние и отделянето на пресушените крави в специална сухостойна група. Към фермата има изградено и родилно помещение. Големи грижи за отделените животни и за малките телета полагат гледачите Господич Стоянов и Господин Енев. Новата организация води до намаляване до минимум яловостта при кравите, която се движи около 4-5 процента. Разбира се, тук не трябва да отминем и грижите на самите гледачи. Щом забележат, че някоя крава е болна, те веднага търсят бързата и компетентна помощ на главния ветеринарен лекар д-р Чернев. Той бързо и сръчно лекува животните.

Ръководството на стопанството още от началото на годината реши правилно фуражния проблем. Изградено е специално фуражно звено, чиято главна задача е да осигури достатъчна висококачествена храна за кравите и овцете. Сега на кравите се дава зелена люцерна, примесена със слама. Целта е да се спести повече люцерна за зимата. Колективът на фермата, ръководен от младия и енергичен специалист-бригадир Иван Желев, обмисля и разработва мероприятия, които да доведат до намаляване на материалните и трудови разходи, до увеличаване на животинската продукция. С това кравегледачите ще помогнат на стопанството за компенсиране на загубите от предължителната суша, като произведат 100 т мляко повече.

Атанас ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)

Успехи и слабости на кооперацията

Потребителната кооперация в с. Голеш е една от малкото кооперации в окръга, които през тази година преизпълняват плановете си за стокооборота в търговията на дребно и в обществено хранене. През по следните няколко години тя укрепна и разшири дейността си на територията на съвета. Макар и с известни трудности, породени от местните неблагоприятни условия, търговците подобриха и продължават да подобряват магазинната мрежа. В добри и хигиенични помещения са разположени смесените магазини в селата Голеш и Добруджанка. Пивниците в двете села са в подходящи сгради. Село Краново е малко изостанало в това отношение и магазините му са в много стари и неотговарящи на условията помещения, но и тук се прави нещо. През тази година започна строителството на нова търговска сграда. В нея ще се помести и смесеният магазин.

Малкият колектив на кооперацията се стреми да изпълнява добре задачите си — да осигури надпланов стокооборот и да задоволи по възможност най-пълно нуждите на хората. Досегашните резултати говорят, че той има успех. Стокооборотът в търговията на дребно през първото четиримесечие е преизпълнен с 3 500 лева, а в общественото хранене с 5 100 лева. Общият стокооборот има прираст в сравнение със същото тримесечие на миналата година 33 000 лева. Добри успехи са постигнали закупчиците на селскостопански произведения. Изкупуването на яйцата и птичите е в зависимост от броя на птиците в домакинствата на кооператорите. Отдавна е въведена практиката кооперацията да снабдява населението с пилета. През миналите години тази продажба се затрудняваше, по ради голямата смъртност на не укрепналите пилета. Сега силистренската люпилня предлага здрави и укрепнали пилета, а затова и купувачите са повече. Има кооператори, които вземат по сто—сто и двадесет броя. Общо в района от началото на годината са продадени над 18 000 пилета, а това ще рече, че е поставена добра основа за преизпълнение на плана за изкупуване на яйцата и птичето месо.

Не може да се отрече, че успехите на кооперацията в Голеш се дължат на самите търговски работници. Още през месец януари те започнаха по между си надпревара за създаване на най-добро заведение за обществено хранене. В съревнованието има първенци. Магазинерката Калинка Димитрова има изпълнение на плана 114 на сто, а Марийка Бонева — отговорничка на сладкарницата в Голеш — 240 на сто.

Когато говорим за причините, които са довели до успехите, не трябва да изпускаме и добре организираното проучване на потребителското търсене. Във всеки магазин има тетрадки, в които магазинерите записват най-редовно какви стоки са търсени през деня и са липсвали в момента. На основата на тези тетрадки се правят заявките. Разбира се, не всички стоки могат да се намерят в складовете на ОКС и това е една от причините да не бъдат успехите по-големи. Все още ОКС не може да осигури редовното снабдяване на кооперациите с бира, лимонада, боза, закуски, а понякога и с ориз, захар на бучки, съветски шевни машини и др.

Не може да се отмине фактът, че в пивниците не се приготовляват никакви мезета на скара и напитките не се изстудяват. Ръководството на кооперацията може с помощта на ОКС да отстрани тези слабости и да постигне още по-големи успехи в изпълнението на плана за стокооборота.

А. ВИТАНОВ

ПРИБИРАТ ЦЕНЕН ФУРАЖ

Стремежът на кооператорите от ТКЗС — Средище е да подготвят колкото е възможно повече фураж за животните. Затова те започнаха навреме коситбата на люцерната.

Само за няколко дни са окосени 1 000 дка от толкова ценния фураж. Събирането на сеното и превозването му е много добре организирано. За кратко време шофьорите и механизаторите пренесоха в бригадата на с. Средище около 200 тона качествено сено.

Прибирането на люцерната продължава.

Г. КИТАЕВ

Да се учим от съветския опит

ПЕРСПЕКТИВНА ТЕХНОЛОГИЯ В ГОВЕДОВЪДСТВОТО С МЛЕЧНО НАПРАВЛЕНИЕ

През последните години в много колхози и совхози на страната се ускори процесът на концентрация на животните, създадоха се немалко ферми с по 500 и 1 000 крави. В редица райони и области се образуваха специализирани стопанства и ферми за производство на определени видове продукция — мляко, говеждо месо, свинско месо и яйца. Промишлеността с всяка изминала година увеличава производството на разнообразни машини за животновъдството. В много стопанства се разширяват помещенията за нуждите на този отрасъл.

Във връзка с това нарасна необходимостта от научно обосновано система за ръководство на животновъдството, рационална технология за производството. Възникна също така необходимостта за планиране на основните направления, усъвършенстването и развиване на технологията при отглеждането на животните в перспектива. Технологията по отглеждането на млечните крави може условно да се раздели на следните основни елементи, които са във взаимна връзка по между си и определят нейната ефективност: способите за отглеждане на животните, направлението на племенната работа, характера на храненето, построяването на фермите и разпределението на добитъка, процеса на производство, хранене и раздаване на храната, доене и първична обработка на млякото, изхвърлянето на тора, организацията на труда. По какъв път ще се усъвършенствува в перспектива технологията за отглеждането на едрия рогат добитък? Да се спрем на някои въпроси.

Способът за отглеждането на говедата до голяма степен се определя от технологията на производство на мляко. То е в зависимост от стопанските условия, а така също от сезона на годината, когато във фермата се прилага стационарното или свободното отглеждане на говедата. СТАЦИОНАРНИЯТ СПОСОБ на отглеждане на кравите през зимата е разпространен широко в Украйна. Такова отглеждане все още е свързано с големи разходи на труд, спъва ефективното използване на машините. В челните ферми стационарното отглеждане на кравите до голяма степен е механизирано. Разходите на труд за 100 килограма мляко средно достигат от 5 до 8 човекочаса, а средно за стопанствата на републиката 10—14 човекочаса. Съществен недостатък при стационарното отглеждане, и то особено през зимата, е отсъствието на системна, активна емоционалност у животните, а това се отразява неблагоприятно върху здравето им и техните възпроизводителни функции. В близкото десетилетие стационарният способ на отглеждане на кравите в много ферми съществено ще се измени. Той ще включи в себе си отделни елементи на свободното отглеждане.

СВОБОДНОТО ОТГЛЕЖДАНЕ НА КРАВИТЕ позволява да се прави значителна икономия на труд при производството на мляко. Благодарение на възможностите за ефективно използване и прилагане на съвременните технически средства по разпределяне то на храната, доенето и почистването, разходите на труд за производството на 100 литра мляко при условията на свободното отглеждане могат да бъдат снижени до 3 човекочаса и по-малко. Масовото внедряване на този метод обаче в много стопанства е невъзможно без предварителна подготовка.

Млечната продуктивност на кравите при преминаването към новия начин на отглеждане в редица случаи значително се снижава. Във връзка с това в някои специалисти се е създало неправилно мнение, че при големи стада и свободно отглеждане е невъзможно да се получи висока млечна продуктивност, докато, разбира се, родната и чужда практика свидетелствуват обратното. Така например във Волгоградската държавна селскостопанска станция в условията на свободното отглеждане на кравите през 1966 година е получено средно от крава по 3 819 кг мляко. На 160 километра от Ню Йорк, в Милбрук, е разположена ферма за свободно отглеждане на 1 100 крави голщинска порода, които не се ползват от пасбище. Годишната продуктивност на стадото при двукратно доене с доилен агрегат „елочка“ е 5 400—5 900 килограма средно от крава. Във фермата на Фред Рау (щата Калифорния — САЩ) се отглеждат свободно 1 000 крави голщин—фризска порода. Годишният надой средно за крава е 5 500—5 700 килограма. В Северна Италия във фермата на Алберт се отглеждат свободно 500 говеда, които не се ползват от пасище. Доят ги два пъти в ден с подвижен доилен агрегат и млеконадоят достига 4 500-5 000 килограма средно за годината. Подобни примери ни убеждават в необходимостта от настойчива разработка на рационална технология за свободно отглеждане на кравите, съобразена с условията на даденатa зона.

Тригодишният опит с 1 000 крави в опитното стопанство „Кутузовка“ в УССР показа, че при свободното отглеждане укрепва организмът на кравите, забележимо се снижават заболяванията, а във производителната способност се подобрява. През периода на 1963—1967 година от всеки 100 крави и юници, намиращи се във фермата, се получили средно по 96 телета. Годишната млечна продуктивност за този период се е увеличила от 1 957 килограма на 2 900-3 000 килограма мляко средно от крава. Ръстът на млечността в стадото идва главно за сметка на младите крави, които са израснали в условията на свободно отглеждане. Средната млечна продуктивност на всяка крава първотелка през 1967 година е била 2 800 килограма мляко за 300 лактационни дни. В настоящия момент млеконадоят на 14 на сто от кравите е 3 500 килограма мляко. Свободното отглеждане на добитъка в опитното стопанство „Кутузовка“ дори при не висока продуктивност на кравите дало възможност да се съкратят разходите на труд за всеки 100 литра до 2,4 човекочаса. Това е с 2—2,5 пъти по-малко от челните млекопроизводствени стопанства на страната.

Свободното отглеждане на кравите може свободно да се приложи в южната европейска част на РСФСР, в Украйна и други зони, разбира се, изхождайки от конкретните условия на стопанството. Неговото внедряване изисква здрава фуражна база, специални помещения за ферми, висок уровен на зоотехническата работа. В перспектива свободният способ широко ще се разпространи в големите млекопроизводни ферми на Украйна. При това най-главните елементи за усъвършенстването на този метод ще бъдат групировката на животните по продуктивност, режимът на хранене на кравите с точни количества храна, организация на почивката на животните в индивидуални боксове, доене в специални помещения.

Такъв способ на отглеждане на млечните крави има редица преимущества в сравнение със стационарния. Ако в условията на стационарното отглеждане на кравите, храненето, доенето и почивката на животните става на едно място, то при свободното отглеждане процесите на хранене, доене и почивка на животните могат да се организират в отделни помещения. Благодарение на това се създават благоприятни условия за прилагането на механизация и автоматизация на производствените процеси. По такъв начин във фермата се създават своеобразни специализирани цехове, подобно на цеховете в промишлените предприятия, със завършен цикъл на производство. Целесъобразността на такава технология е очевидна.

БЪДЕЩАТА ФЕРМА ЗА ПРОИЗВОДСТВО НА МЛЯКО трябва да представлява специализирано предприятие, работещо на промишлени основи. Тук трябва да има помещения за отглеждане на кравите, за телетата до 6-месечна възраст и за телетата над 6 месеца, родилно помещение, млекохранилка, пункт за ветеринарен надзор и изкуствено осеменяване на кравите, фуражен цех, бригаден дом, угоителна площадка, гараж за тракторите и машините, обща кухня, хранилища за храна и отпадъците. Освен това за нормална работа във фермата е необходима собствена система за водоснабдяване и електроснабдяване (с резервна електростанция), централна отоплителна система, а така също пътища с твърдо покритие. Много ферми в колхозите и совхозите още нямат такъв комплекс от помещения и съоръжения. Затова работата по реконструкцията и благоустройството на съществуващите ферми и тяхното достройване ще заемат голяма част в капиталното строителство. Пълният комплекс от основните и спомагателни помещения с вътрешни комуникации създават всички условия за рационална технология при производството на мляко.

ОРГАНИЗАЦИЯТА НА ТРУДА оказва решаващо влияние на производството на мляко. Най-важното изменение, което ще се прояви в близките години, е курсът към още по-тясна специализация на труда на работниците от фермите и уреждането на техния работен ден. Принципът за закрепване към дояча на постоянна група животни, сред които има и сухостойни, и дойни на различен стадий на лактация, а така също многообразните задължения на доячите по храненето, почистването, грижи за новородените телета и други, ще бъдат изменени. Това се отнася и към други традиционни специалности на пастира, фуражира и др. При прилагането във фермите на съвършени доилни агрегати, ще наложи нова организация на труда при доячите и тяхната специална подготовка. Ще се приложи сменната организация на труда във фермите и преминаването на работниците на петдневна работна седмица. Специализацията на труда на работниците във фермата, механизацията и автоматизацията на много производствени процеси ще направят труда по-производителен. Работниците ще обслужват 5—6 пъти повече животни, отколкото сега. Трудът на животновъдите ще се приближи до този на работниците от промишлеността.

Следва да се каже и за животновъдното строителство на бъдещето. Преди всичко то трябва да се прави от олекотени конструкции, които притежават добри топлотехнически качества и позволяват системно да се прави дезинфекция. Помещенията за хранене, доене и отдих на кравите ще се съчетаят с механизирани хранилища за храна и постеля. Това ще позволи своевременно да се доставя храна или постеля на животните. Широко разпространение ще получат помещенията с вътрешната планировка, които ще се състоят от секции за почивка на кравите с боксови и други устройства, отделения за хранене на животните и доилна зала.

Съществено ще се измени технологията на отглеждането на кравите през лятото. В миналите години добитъкът в този период се отглеждаше в летни лагери. Това се наложи от необходимостта да се приближат животните до пасищата, да се направи през лятото ремонт на помещенията, да се направи дезинфекция и се създадат за животните най-добри условия за микроклимат.

(Следва)

Неограничени ли са биологичните ресурси на океана?

Океанските простори са толкова огромни, че те хилядолетия са разделяли континенти и страни. Истински триумф на европейците през петнадесетия и шестнадесетия век било откриването на Америка, плаването по морския път до Индия или „невероятният“ факт на възможността за околосветско пътешествие.

Единната водна обвивка на планетата наистина е огромна — 361 милиона квадратни километра, почти 71 процента от повърхността на земята. Средната дълбочина на океана е около 4 километра, а максималната — над 11 километра. Обемът на океанските води е 2 370 000 000 кубически километра.

Във водите на крайбрежието човек е ловял много риба, мекотели, а като се отдалечи на няколко мили от брега, е срещал грамадни пасажи селди и сардини... Така се е създала и укрепнала в психологията на човека представата за неограничените запаси на океана. Въпреки бързото нарастване на населението, добивът на водни организми се е увеличавал бързо. През 1800 година например населението на земята е било около 800 милиона души, а годишно се е ловяло 1 200 000 тона водни организми, по 1,5 килограма на човек. През 1 900 година броят на жителите на нашата планета надхвърлил 1,5 милиарда, а уловът — съставлявал 4 милиона тона, т. е. вече по 2,6 килограма на човек. През 1966 година броят на хората достигна 3 300 000 000, а уловът — до 18 килограма продукти на човек.

Сега океаните не разделят, а свързват страните. Стотици хиляди хора използуват морския път: бързи лайнери прекосяват океана за 4—5 дни, а по въздушна линия океанът може да се прелети за няколко часа.

В много страни край бреговете има истинско морско стопанство. Отглеждат се водорасли, мекотели, ракообразни трепанги и дори риба. От Аляска в Нова Зеландия се преселиха лакерди. От Атлантическия океан американците преселиха селда в Тихия океан.

С голям размах се извършва акклиматизацията и в СССР; от Азовско в Каспийско море бяха преселени кефалът и различни хранителни организми за рибите.

До неотдавна можеше да се чуят разговори за неограничените ресурси на океана. Това е действително така, но само по отношение на химическите вещества, разтворени във водата, на самата вода, която може да се обезсоли и употреби за напояване на пустините, да се използуват енергетичните възможности на приливите, на теченията, на вълните и на разбиването на морските вълни или като тежка вода за атомните електроцентрали.

А какви са биологическите ресурси? Те дават на човека найценната храна — фураж за домашните животни и птици, различни медицински и технически препарати, торове.

За последните 10 години от началото на международната геофизическа година, експедиции на много страни посетиха почти всички ъгълчета на световния океан. Голям дял за изпълнението на тази програма имат и съветските учени. Със специалните изследователски кораби „Витяз“ в Тихия и Индийския океан, „Михаил Ломоносов“ в Атлантическия океан и с други кораби бяха изследвани много райони на океана.

Колко различни организми има във всички океани и морета? Оказа се, че по биомаса морските животни надхвърлят почти 20 пъти количеството на водораслите, докато на земята биомасата на растенията превишава стотици и хиляди пъти животинската. Това „несъответствие“ на храната и на нейните потребители е възможно поради голямата продукция на едноклетъчните водорасли, на планктона. Продукцията на зоопланктона е 10 пъти помалка от продукцията на фитопланктона. Продукцията на зообентоса (животинското население по дъната на морските и на сладководните хранилища) е 180 пъти по-малка от цялата първична продукция.

Продукцията на растенията се нарича първична продукция, защото те създават своето органично вещество за сметка на неорганичните вещества. Животните се хранят с готови органични вещества и се наричат вторична продукция. Бактериите също се хранят с готови органични вещества. Като ги разлагат, те връщат в кръговрата употребените от водораслите неорганични вещества. Продукцията на някои (риби и други организми) е 280 пъти по-малка от общата продукция на зоопланктона и зообентоса.

През 1966 година в моретата и океаните е уловена около 46 милиона тона риба, мекотели — около 3 милиона тона, и други. В сладките води общият улов на организми възлиза на малко повече от 6 милиона тона.

Годишната продукция на някои — всички риби и други животни, обитаващи всички океани — възлиза на 200 милиона тона. Обаче животът в дълбочините рязко намалява. Основният риболов се извършва до 500 метра дълбочина, рядко до 1 000. Подълбоко животните се срещат на рядко и е нерентабилно тяхното ловене.

За увеличаването на улова е необходима рационална експлоатация на океана. Иначе ще бъдат подкопани основните запаси, рязко ще се намали броят на полезните организми. В борбата за съществуване всеки вид трябва да има численост не по-малка от определения минимум, иначе той ще изчезне. Това условие е задължително и днес, и за в бъдеще.

Множеството от рибите мигрират. Местата за изхвърляне на хайвера и развитие на малките рибки се простират на хиляди километри. Миграцията става чрез водите, които се намират близо до различни страни. Ако в един район интензивно се ловят малките риби, то вредата за риболовството ще бъде огромна. От друга страна и извънредното ловене на възрастните риби, отиващи да хвърлят хайвера си, може да намали числеността на бъдещите поколения.

Въпросите на регулирането са сложни. Трябва да се съобразяваме не само с интересите на държавите, на различните предприятия, но и с индивидуалните особености на биологията на рибите. Сложни и трудни са поставените пред човечеството въпроси, но ако мислим за увеличаване на общия улов на рибите в моретата и океаните, то това може да се постигне само чрез рационално водене на риболова. В противен случай никакво техническо усъвършенстване на търсенето и улова, не ще даде желаните резултати.

Друго нещо е културното подводно „стопанство“. Близко до бреговете могат да се отглеждат много мекотели, ракообразни, риби, водорасли и други същества. Отгледаните малки риби могат да ходят в заливите и дори да се заселват в пространите на моретата и океаните. Площта на плитките води е огромна. Ако я съберем на едно, то би се получил „материк“ с площта на Европа. „Да се събере“ е невъзможно, но да се използува може и е наложително. При това ще бъдат овладени високопродуктивните райони на океана.

Широко поле за дейност открива акклиматизацията, която замества малкопенните обекти с бързорастящи и по-ценни. Големи възможности има и за увеличаване на сладководния риболов. Уловът в континенталните водохранилища представлява 10-12 процента в сравнение с морския и океанския. Той надхвърля 6 милиона тона годишно. Няма съмнение, че е възможно да се увеличи 3-4 пъти риболовът в сладките води.

В. БОГОРОВ,
член-кореспондент на Академията на науките на СССР

Преглед на млади разплодни животни

Наскоро в ТКЗС — Калипетрово се състоя преглед на млади разплодни животни.

Успехите на калипетренци в отглеждането на племенни животни са известни. С тях те задоволяват нуждите не само на своите ферми, но и на други кооперативи в окръга.

Тук вече се е утвърдила породата „Добруджански меринос“. Дзвиските, които сега ще попълнят стадата, са в отлично състояние. Агнетата, които се заделят за ремонт през тази пролет, тежат средно по 31 кг живо тегло. Това е едно от условията за постигане на още по-добри резултати.

На вътрешния преглед бяха показани и много юници. Те притежават качествата на българското червено говедо. Преди известно време фермата, с която работи Племенна инспекция — Силистра и която наброява 240 краеи, бе обявена от Академията на селскостопанските науки за племенна. Освен това 11 крави тук са определени за производство на бичета.

Тази проява допринесе без друго за подобряване на развъдно-племенната работа в стопанството. Тя е и една подготовка за окръжния преглед на млади разплодни животни, който ще се състои в гр. Силистра до края на месеца.

М. Г.

Младежите в завода за селскостопански машини в Дулово не само се стремят да станат добри работници, но искат заводът да бъде завод-красавец. Затова те използуват свободното си време да превърнат неизползваните части от двора в цветуща градина.

Средношколската младеж ще посрещне достойно фестивала

Фестивалът на солидарността, мира и дружбата се очаква с трепет от всеки българин. Но младежта е тази, която ще намери в неговото честуване най-пълен израз на чувствата и проблемите, които я вълнуват.

С такова вълнение очакват голямото събитие и средношколците от Силистренски окръг. Това, че нашата столица ще бъде цел тър на световната младост, се посреща с определено чувство на от нашите **средношколци.** Защото у всеки български младеж и девойка са възпитани качества, които достойно могат да представят българската нация. Работата, която се върши в средните и професионално-техническите училища, е насочена към укрепва не на патриотичното и интернационалното чувство.

В много от училищата, като ССТ, I СПУ, ТМТ и др., се прове доха вътрешни училищни фестивали с патриотична тематика. Навсякъде са разгледани материали за историята на фестивалното движение. Най-малко веднъж в седмицата училищните радиоуредби посвещават своите предавания на фестивала — запознават учениците с младежките организации по света, изпълняват песни на народите, стихове от поети от различните страни. А в Механотехникума, Икономическия техникум, ССТ и I СПУ са уредени в класните стаи подходящи кътове и табла.

Все по-разнообразни стават формите, чрез които комсомолците се запознават с достиженията на нашата култура, с успехите на социалистическото строителство. Интересен конкурс на тема „Силистра — минало, настояще и бъдеще" проведоха комсомолците от Икономическия техникум — Силистра, а сега се готвят да прове дат вечер на вожда и учителя Георги Димитров. Усилено се подготвят отборите на II СПУ за конкурса „Какво е дал българският народ на другите народи". На 12 май премериха сили отборите на средните училища в окръжното състезание и прегледа „Познавате ли България през вековете".

На Деветия фестивал са подготвени много срещи с другари, посетили чужди страни, спортни състезания, походи, обсъждания на политически проблеми, кореспонденция с младежи от другите страна, художествени програми. Тези форми съдействуват за възпитаване на патриотични и интернационални чувства на дружба и солидарност с прогресивната младеж от света.

Гинка ПЕЦОВА,
секретар на ОК на ДКМС

С вълнение и радост приемат бойното знаме на 31-ви силистренски пехотен полк младите армейци-пионери от ръцете на първия секретар на ОК на БКП Вельо Максимов.
Снимка: Ст. ТОДОРОВ

Военизирани пионерски игри

В чест на победата над фашистка Германия пионерите от село Коларово разучиха предварително две военизирани игри, които носеха наименованието „Обезоръжаване на десантна група" и „Откриването на съкровището". Ученици и учители се отправиха към гората, където се проведоха игрите.

В играта се проявиха седмокласниците със своята ловкост и съобразителност. Те победиха „десантната група". Намерено бе и „съкровището" — два запечатани плика. От всички страни на гората започнаха да излизат „въоръжени" пионери. Всички се строиха и зачакаха разпечатването на пликовете.

В първото писмо бе написано — „На героите, паднали в Отечествената война — поклон". Във второто писмо пишеше — „В чест на победата над фашистка Германия — ура". И дълго над гората се носеше не стихващото пионерско „ура".

За суровите дни на войната разказа участникът във втората й фаза — Йордан Павлов. Картините на войната той свърза със сегашния мирен живот, с желанието на всички хора да живеят мирно и щастливо.

Състояха се и прегледи на строевата подготовка на пионерите. Празникът завърши със спортни състезания.

Този ден ще остане незабравим за пионерите от село Коларово.

Младенка ПЕТКОВА

Началото на бригадирското лято — 68 година е дадено. Отрядът „Дочо Михайлов", съставен от 70 комсомолци и комсомолки от окръга, заминаха за горско о стопанство „Васил Коларов", където ще се включи в първата национална младежка бригада за тази година.
Снимка: В. АТАНАСОВ

МЛАДЕЖТА СЕ ИЗПРАВЯ СРЕЩУ СУШАТА

Когато заработят дъждовалните батареи
След 18 дни денонощно поливане...
Есенниците се поливат за втори път

СЛЪНЦЕТО се е издигнало високо и сипе небесна жар върху задаъхващото се от жега поле. Горещият източен вятър разнася тази жар надлъж и нашир из доб руджанската равнина и ден след ден, час след час слънцето и вятърът вземат своя жесток данък — реколтата.

Но реколтата трябва да бъде спасена! И тръгват неуморимите труженици по зажъднялото поле, и започват упорита и безмилостна борба със сушата. Всяка капка живителна влага е скъпа. Безценна! Копаят се води, инсталират се дъждовали — полето оживява от преградния, безшумен огън на дъждовалните батареи. И в първите редици на тази борба стои младежта — нейната воля и сила е не по-малка от сушата.

Предварително знаех, че младежката бригада за комплексна механизация в ТКЗС—Нова Черна с бригадир Симеон Бойчев има площ от около девет хиляди декара. Знаех, че в тази бригада са двадесет и пет младежи и малко трудно си ги представях пръснати на това огромно пространство в сполучлива борба със сушата. Но трябваше да отида там и със собствените си очи да се убедя, че на тази площ есенници не ще бъдат спасени, че не само есенниците, но и пролетните култури вече се поливат, че тези двадесет и пет младежи ще излязат победители в този жесток двубой. Казвам жесток, защото повече от месец те са не прекъснато сред полето, а от първи май и денонощно. На смени. Интересно са организирали смените на работа — по 24 часа — сутринта от седем до друга та сутрин до седем. До дъждовалните инсталации спят, обядват и вечерят и т. н. Трактористите са се превърнали в поливачи, слезли от тракторите, те зареждат агрегатите, монтират тръбите на инсталациите, гонякога и ръчно поливат, щом се нало жи.

„Поливането започнахме от 19 април — разказва Симеон Бойчев. — Но тогава не включихме всички налични сили — все чакахме да падне дъжд. И когато разбрахме, че чакането е напразно, излязохме всички. Ние сме двадесет и двама трактористи, един бригаден механик, един отчетник и един бригадир. Нито един човек не е отсъствувал от работа. Организирали сме ремонт на група, която под ръководство то на бригадния механик — довчерашен отличен тракторист — отстранява незабавно повредите. Всеки ден е скъп за нас и даже и на Първи май поливахме — знаем какво значи един ден прекъсване. И... поне засега успяваме да се преборим със сушата".

Да, наистина пшениците в полетите блокове на бригадата се е отърсила от пожълтяването, изправила е ръст и налива зърно. Над три хиляди и двеста декара пшеница е полята първи път, а над хиляда — втори. Бригадата разполага с три дъждовала, един поливачен агрегат, една дъждовална инсталация и въпреки това се налага десетина човека на ръка да поливат. С тази техника на ден се поливат над 170 декара. И макар че есенниците са на преден план, не се забравят и пролетните култури. Около сто де кара царевица се оказала застрашена от сушата — веднага започва поливането. Полива се и слънчогледът — 400 декара вече са получили живителната влага. Един ден след поливането на царезицата и слънчогледа, когато влагата попие добре, веднага се пуска машина да ги окопае. Там видях блокове със слънчоглед, висок около 30—40 см. А когато се появят вредители, реакцията е не забавна — пръскане. Тук му е мястото да спомена името на Георги Петров Керанов, който много успешно проведе борбата срещу хоботниците — вредителя на пролетните култури, с пръскачката „ГАН—8".

Ако започнем да изреждаме имена, трябва да впишем всичките двадесет и пет комсомолци-механизатори — всички заслужават това. Но все пак трябва да изтъкнем Андрей Николов Бончев и Пеньо Киров, Иван Станков, Исмаил Фетов, Иван Стамов, като последният е полял с агрегата около хиляда и триста декара. И, разбира се, бригадния механик Димитър Радев Тодоров, който с бързата си и умела работа в отстраняването на повредите допринася много за ритмичното поливане на културите. Но ако трябва да бъдем справедливи, трябва преди всичко да акцентуваме на онзи неповторим младежки ентусиазъм, който надвива умората от безсънните нощи, който могат да имат само хора на техните години и който несъмнено ще надделее в борбата срещу сушата.

Николай ЗЛАТЕВ

Комсомолски устрем

Наскоро скъп гост на комсомолците от окръга бе първият секретар на ЦК на ДКМС и председател на комитета за младежта и спорта Иван Панев, който взе участие в работата на срещата на поколенията комсомолски дейци от Силистренски окръг.

Снимка: В. АТАНАСОВ

Младежта от капиталистическите страни се вълнува

ПО ОБРАЗЦИТЕ НА „НОВИЯ РЕД"

Вълненията, обхванали Западна Германия и Западен Берлин в средата на април след покушението над Руде Дучке, излязоха от рамките на обикновения протест. Накъде отива Западна Германия?

Демонстрацията на младите германци беше характеризирана от канцлера на ГФР Кизингер като „незначителни действия на малцинство активни леви студенти". Без съмнение, това определение е неправилно. По-скоро става дума за общо въставане срещу едно порочно и прогнило общество, с реакционен начин на живот .Символ и продукт на това общество стана процъфтяващият лорд на печата Шпрингер.

Няколко седмици след вълненията западногерманското списание „Шпигел" проведе анкета сред студентите. Оказа се, че 75 процента от анкетираните приветствуват демонстрациите, организирани от левия социалистически съюз на немски студенти. 67 процента на възраст от 15 до 25 години дават морална поддръжка, а 58 процента са заявили, че са готови да излязат на улиците заедно с членовете на Социалистическия съюз. Така че твърденията за „незначително малцинство" се оказват фалшиви.

Възможно е много да се съгласят с това, че студентите не трябваше да употребяват сила, за да спрат разпространението на Шпрингеровите вестници в западногерманските градове. В сблъсквенията с полицията са убити двама души, много са били ранени. Но Шпрингер е главната цел на протеста на младежите, защото именно той символизира онези консервативни устои на Западна Германия, чиито промени иска младежта.

Студентите се утвърдиха на политическата арена на ГФР като реална сила и те дори бяха наречени „извънпарламентарна опозиция". Взривът от вълнения, последвали покушението на Дучке, даде превъзходен предлог на властите да предприемат решителни действия срещу студентите. Репресиите се провеждат под знака на „поддържането на реда".

Повече от всички за безпощадни мерки ратува западногерманският министър Щраус. След вълненията на левите студенти се засилиха не особено новите твърдения за „заплаха от ляво".

Фаталните резултати от антикомунизма, на което се обръща първостепенно внимание — особено в дълесовския период, доведе до това, че нацисти станаха отново уважавани хора в ГФР, макар че всички знаеха какво представляват те. Много бивши нацисти се добраха до високи постове в държавния апарат. Това явление взе най-скандални форми по времето на Аденауер и без съмнение не е изживяно и сега.

Сегашните вълнения никак не украсяват политиката на „голямата коалиция" в Бон, толкова повече, че самите вълнения станаха след идването на власт на тази коалиция през декември 1966 година. При всичките икономически успехи на страната младежта инстинктивно чувствува, че политиката на „голямата коалиция" с нейното огромно парламентарно мнозинство в действителност няма нищо общо с демокрацията.

Превод от „За рубежом"

В кръжока научихме много

Още в началото на учебната година в Икономическия техникум беше образуван кръжок „Бележити българи", който бе съставен от второкурсниците в техникума под ръководството на Цветанка Йорданова. Всяка седмица кръжокът провеждаше по една среща. Младите родолюбци се запознаха с живота и подвизите на Ивайло, Калоян, Иван Асен II, Патриарх Евтимий и много други.

Наскоро бе проведен конкурс на тема „Героичното минало на нашия народ". В него взеха участие всички кръжочници, като най-добрите се класираха за окръжния конкурс.

В. ЙОРДАНОВА

Клуб „Дунавски вълни" действува

Беше неделя. Клуб „Дунавски вълни" — клуб на отрядните ръководители към пионерския дом в Тутракан—бе излязъл на поход. Времето беше хубаво — хем щяха да приложат на практика разгледаните въпроси за походите, хем да се разведрят сред обновената природа.

Клубът бе изграден на 25 октомври миналата година. Тогава се прие девизът — „Винаги сред пионерите". „Да наречем клуба „Дунавски вълни"—предложи една другарка. Приеха го, избраха ръководство и 28-те пионерски ръководители поеха към отрядите. А там ги очакваше дейност. Стоил Милушев организирал рецитал за Пеньо Пенев, подготвил е група пионери за приемане в комсомолските редици. Еленка Порожанова пък се е заела със слабите ученици. Голяма грижа са й те. Затова тя е организирала помощ — разговаряла е с тях, разбрала е причините, опитва се да ги отстрани. А ето друг отряден ръководител — Христо Джумалиев организирал с пионерите битова вечер. Поканили гости. Пели пионерите, играли, разказвали приказки. Провели и сбор на тема „Деца—герои". Няма отряд, който да не може да се похвали със своя дейност.

Преди да отидат при пионерите, отрядните ръководители сами се учат. От дневника на клуба научаваме, че дружинната ръководителка от училище „Ст. Караджа" е запознала ръководителите с формите на работа в пионерския отряд. Запознали са се на други сбирки със символиката в ДПО „Септемврийче", със самоуправлението на пионерските отряди, и с много други въпроси.

Наред с пряката си работа сред пионерските отряди клуб „Дунавски вълни" се е превърнал в един от главните организатори на редица масови инициативи от общоградски характер. А самите участници в клуба все повече споделят един отличен колектив — посещават и организират младежки веселия, срещи с комсомолски дружества, излети, празнуват и рожденте си дни заедно. Подготвиха битова вечер на отрядния ръководител.

Здраво и сигурно е навлязло в живота на комсомолците горенето, стремежът към повече знания, към по-богат духовен живот, които те искат да предадат на своите възпитаници. И ненапразно те излязоха с призив към всички пионерски отрядни ръководители от окръга — те знаят, че техният ентусиазъм ще се предаде и на пионерите.

В ДИМИТРОВ

СЛАВНИ ПОТОМЦИ НА 31-ви СИЛИСТРЕНСКИ ПОЛК

През месец февруари ЦК на ДКМС, редакциите на вестниците „Септемврийче" и „Народ на армия" обявиха операция „Българска слава", посветена на 25-годишнината от победата на деветосептемврийското въстание, 25 години от създаването на Българска народна армия и 25-годишния юбилей на Димитровската пионерска организация.

Операцията „Българска слава" цели да възпита у пионерите любов и вярност към нашето отечество, беззаветна преданост към делото на БКП, към бойните и трудови подвизи на народа, уважение към Българската народна армия. Чрез участието си в нея пионерите ще придобият военни знания, умения и навици, ще развият ценни морално-волеви качества и същевременно ще развиват връзките си с БНА.

Пионерите от Силистренски окръг с въодушевление се включиха в операцията за прославянето на българския народ и неговия борчески дух. Затова пионерският щаб реши в пионерските дружини да се изградят специализирани отряди на младите химици, радисти, разузнавачи, моряци, топографи, а в училищата и общините, където има повече от 3 отряда, да се създадат батальони. Всички създадени батальони от окръга образуват „31-ви силистренски пионерски полк". Командир на пионерския полк е полковник Ценов — началник на Военното окръжие в Силистра. Операцията се ръководи от окръжен щаб с началник майор Чобанов. За командири на специализираните отряди са привлечени офицери от запаса, участници в Отечествената война от 31-ви всекотен полк.

Досега в окръга са изградени над 70 отряда на младите армейци. Тяхна най-важна задача е да изучат бойния път на 31-ви силистренски пехотен полк, да организират посещения на исторически места и срещи с участниците във войната, да поставят началото на музейни сбирки от събраните материали, да се свържат с пионерите от страните и местата, където са водили битки бойците от силистренския полк.

Първите проведени занятия показаха голямото желание на децата да изучават военното дело, да станат истински приятели на нашата армия — верен страж на социалистическите завоевания на страната ни. При особено голям интерес протичат занятията за запознаване с видовете стрелково оръжие, а самите практически занятия по стрелба вълнуват с дни младите потомци на героичния железен, силистренски полк.

Незабравим ще остане в паметта на младите армейци девети май — 1968 година — денят на победата, когато младите армейци положиха клетва пред Партията и народа и с трепет поеха знамето на славния полк.

Пред младите бойци с червени вратовръзки има още много дълъг път на знания и учение. Своето умение и всичко научено във военното дело те ще покажат на окръжните военизирани игри, на които ще се отчете първият етап на операцията „Българска слава".

Костадинка МИХАЙЛОВА

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 59 (1376) | Вторник, 21 май 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

НА ДОБЪР ЧАС, ПЪЛНОЛЕТИЕ!

Среща на Бюрото на ОК на Партията със зрелостници

Една хубава инициатива вече става традиция. И състояла та се в петък след обед в салона на ОНС среща на Бюрото на Окръжния комитет на Партията със зрелостници от средните училища и техникумите показа полезността от това интересно начинание. Защото тя дава отговор на въпроса: „По кой път да тръгна?"

За бъдещето на младостта дойдоха да поговорят членовете на Бюрото Христофор Иванов, Боян Михнев и Георги Кардашев, първият секретар на Окръжния комитет на Комсомола Атанас Киров, секретарят на Окръжния народен съвет Иван Брезоев, началникът на отдел „Народна просвета" на ОНС Николай Тодоров. За необходимостта от кадри с висше образование в окръга говори началникът на отдел „Труд и работна заплата" на ОНС Димитър Димитров. В нашия окръг нуждата от специалисти с висше образование е твърде голяма. Това най-ярко е изразено в онези отрасли на материалното производство, които тепърва се създават. На окръга засега са нужни най-много инженери, икономисти, учители, зъболекари, дейци на изкуството и културата. И за да се задоволи постоянно нарастващата нужда, трябва повече младежи и девойки от окръга да се учат във висшите учебни заведения.

За трепетите и радостите на благородната професия на учителя говори преподавателката по български език и литература в Икономическия техникум в Силистра Елисавета Димитрова. Защото е приятно да се работи винаги сред млади хора, да им се проправя пътят към бъдещето. Икономистът Петър Петров, началник на отдел „Труд и работна заплата" на ДСП „Булгарплод", разказа за приноса на икономистите в общественото развитие, за напредъка на икономиката на нашата Родина. Главният зоотехник на ТКЗС в село Калипетрово Димитър Курдоманов изтъкна мястото и ролята на селскостопанския специалист за преуспяването на кооперативния строй.

Секретарят на Окръжния комитет на Партията Христофор Иванов поздрави участниците в срещата и изказа благодарността на Окръжния комитет на Партията за тяхната упоритост в овладяването на знанията, за доброто им подготовка за живота. Пожела на всички да изберат такава професия, която най-много обичат и от която окръгът чувствува най-голяма нужда. И завършат ли висшето си образование, да се върнат отново в родния край.

Зрелостничката Кина Йорданова от Първа гимназия в Силистра обеща от името на абитуриентите да заработят с младежки жар и енергия за по-нататъшното издигане на Силистренски окръг, подготвяйки се като истински специалисти във висшите учебни заведения. Тези, които няма да отидат да се учат, ще се включат на работа в производството и ще дадат там своя принос.

Вдъхновено пълнолетие, бъдещето е пред теб. Ти си призвано да намериш своето място и да дадеш своя скромен дял.

На добър час!...

Вълчо РАДЕВ

ВСИЧКИ СИЛИ И СРЕДСТВА ЗА КОМПЕНСИРАНЕ НА ЗАГУБИТЕ

ВИСОКОПАТРИОТИЧНА ЗАДАЧА

Продължилата няколко месеца суша нанася загуби не само на селското стопанство, чието производство все още се влияе от атмосферните условия, а дава отражение и върху производствената дейност на предприятията, преработващи селскостопански произведения. Едно от тях е ДСП „Родопа". Дейността му е свързана с развитието на животновъдството и неблагополучията в ТКЗС довеждат до неблагополучия в производството му. Сред колектива на ДСП „Родопа" — Силистра обаче царят оптимизъм и се чувствува стремеж за намаляване загубите, причинени на народното стопанство от сушата. На събрания работниците разкриха резерви за преизпълнение на плана и за реализиране на икономии. В помощ им дойде опитът, придобит в прилагането на вътрешностопанската система. Всеки цех, всяка бригада най-реално ще прецени възможностите си и ще ги използува най-пълно.

Трудовият колектив на предприятието е убеден, че може да осигури преизпълнение на плана за общата промишлена продукция с 50 000 лева, извън предвиденото в обещанията. Десетмесечните резултати показват, че тази задача е напълно осъществима. От икономии на административни и производствени разходи работниците смятат да намалят общата себестойност с повече от 4 000 лева.

Кланичният цех е намерил начин, чрез който да окаже конкретна помощ на трудово-кооперативните земеделски стопанства. Чрез най-пълно използуване на отпадъците тук ще се събират дневно над 700 кг органични белтъчини за нуждите на продуктивното животновъдство. В скоро време ще бъде доставен за целта автоклав и е възможно количеството на белтъчините да се увеличи над един тон дневно.

Високопатриотичната задача, която пое колективът на „Родопа", най-красноречиво говори за политическата му зрелост.

Светослав ПЕТРОВ

Дъждуването на посевите сега е едно от решаващите мероприятия в кооперативните и държавните стопанства. На него е подчинена работата и в ДСС — Силистра. Механизаторът Георги Александров внимателно насочва водната струя върху площта, засята с грах.

Делът на младежта

ОК на ДКМС излезе с призив до всички комсомолци и пионери от окръга, с който ги призова да се включат на активна работа по компенсирането на загубите от сушата. На първенците ще бъдат връчени специални флагчета и материални награди. Онези пионерски дружини и отряди, младежките звена и групи от селата, които полеят най-много площи, ще получат флагчето „първенец". Ще бъдат отличени и заводските организации, младежките групи и бригади, които произведат най-много надпланова продукция.

Така младежта от окръга ще участвува със свой дял в компенсирането на загубите от сушата.

УКРЕПВА ВЯРАТА В ХОРАТА

Отдавна Лудогорието не помни такава суша, каквато сполетя земята ни тази година. Суховеят парещи лъчи на слънцето направиха безжизнени стъблата на много селскостопански култури. Всеки изминат ден носи загуби, а с тях расте не само тревогата, но и решимостта да се запазим и се вземе от земята онова, което ще осигури трудово възнаграждение на хората и храна за животните.

С неспокойните дни и нощи сега живеят и кооператорите от с. Черноглик. Немилостивата суша досега е отнела от богатството на стопанството над 511 000 лева. Как да се върнат те назад? — гласа мисъл сега е обхванала всекиго и укрепва мищците му в борбата с природата.

Тези решителни дни черноликските кооператори изпълват с дела. Ще отгледат допълнителни количества домати, семена от окопната люцерна, просо, допълнително втора култура царевица за силаж и други на стойност над 487 000 лева.

Трудно е да се води борба със сушата тогава, когато няма вода, а това за района на Черноглик с вековна беда. Единственият язовир и няколкото дълбоки кладенци едва утоляват жаждата на животните и незаменимата нужда от малкото влага при засаждането на тютюна. Единствената сила, която се изправи пред бедствието, е добрата подготовка на земята и внимателното й обработване.

Заедно с грижите надеждата, че ще завали дъжд, става все по-голяма. Това; разбира се, не отслабва трудовото напрежение, а прави хората още по-упорити. Преди няколко дни, макар и локално, дъждоносни облаци изляха своя товар над няколко хиляди декара земя от землището на стопанството.

— Падналият напоследък дъжд — разказва председателят на стопанството Хюсеин Адемов — даде на жаждуващата земя сравнително добра влага върху площ от над 4 000 дка. Макар и ограничено, това не може да не ни радва. В този район имаме засети 800 декара със силажна царевица, а сега ще я рекултираме за зърно и сме уверени, че тя ще ни даде най-малко по 400—500 килограма зърно от декар. От 300-та дка крумно цвекло очакваме да приберем най-малко по 3 000 килограма от декар. Бобът, който е поникнал добре върху 400 декара, сега може да роди и по 150 килограма от декар, а върху залятата с вода долина ще засеем допълнително 100 декара безразсадови домати. Но най-голяма ни е радостта от това, че в този район се намират 2 000 декара семенни участъци и сега можем да вярваме, че всеки декар ще ни даде по 300-350 килограма зърно, а с това ще решим въпроса за семената — необходими на стопанството.

По-незначителен е дъждът, паднал върху 1500-те декара, засети със слънчоглед. Повторното му окопаване обаче и едновременното внасяне в почвата по 15-20 килограма амониева селитра ни дават да вярваме, че добивите и от тази култура няма да бъдат по-ниски от 250 килограма семена от декар.

Така с усилията на хората и падналите напоследък дъждове сред цифрите на нанесените загуби се правят първите неписани корекции в полза на очакваните компенсации.

Заедно с грижите за културите не спада вниманието на кооператорите и към подготовката на фуражи за животните. Окосени са вече над 4 000 декара с люцерна и съхранени повече от 300 тона сено. По-нататъшните грижи и малкото влага в почвата ще помогнат да се развие и вторият откос, а с него и с другите култури ще може да се осигури необходимият фураж за животните в стопанството.

Ще се компенсират ли загубите? — сега това зависи от хората и затова кооператорите от Черноглик на дело са решили да покажат своята сила и възможност. Ако преди една година в полето излизаха до 1 500 души, то сега по кооперативните ниви упорито работят всеки ден по над 2300 човека. В благородната надпревара особено упорити са хората от бригадата на Нуриддин Хюдаимов, които завършиха и повторното окопаване на слънчогледа и сега копаят боба и царевицата. Не отстъпват и кооператорите от бригадата на Иляз Керимов.

С постигнатите засега положителни резултати обаче борбата със сушата и стремежът да се компенсират загубите далеч не са свършени. Нуждата за вода продължава да е опасност номер едно. Затова ръководството на стопанството твърдо е решило да се направят колкото може по-бързо сондажи в Черноглик и Златоклас на местата, където още преди Девети септември работеха помпени станции, и да се използуват подпочвените води. Необходимо е само да им се окаже от страна на Водно стопанство бърза конкретна помощ.

Иван НИКОЛОВ

Решаваща дума на механизацията

Въпреки че механизацията навлиза широко във всички отрасли на селското стопанство, в тютюнопроизводството тя е все още на твърде ниско ниво. Поради това за производството на тютюн се изразходва твърде много ръчен труд. Един от най-трудоемките процеси в отглеждането на тази култура е засаждането на разсада. Обикновено с наличната работна ръка това мероприятие не може да се извърши навреме, което се отразява върху развитието на растенията и върху добивите, които се очакват. Особено затруднено е засаждането на разсада през тази година, когато влагата в почвата е твърде малко.

За да преодолеят тези трудности, ръководствата на кооперативните стопанства в Иширково, Белица и Кайнарджа предприеха мерки за механизиране на този процес, като за целта използуват наличната техника. По този начин производителността на труда се увеличава около два пъти и половина, и което е не по-малко важно, прихваща щането на разсада е много по-сигурно, отколкото при ръчното засаждане.

За да се запознаят с опита на Иширковското стопанство в тази насока, тук в събота на обяд дойдоха главните инженери от всички кооперативни стопанства на окръга. На един от блоковете, които се засаждат с тютюн, се състоя кратко съвещание. Другарят Нордан Хинев — началник на отдел „Механизация" при ОКС, разясни въпроса за необходимостта от механизация при изнасянето на разсада, облагите, които ще се получат от това, както и начина, по който можете тя да се осъществи. За тази цел в ТКЗС — Иширково се използува трактор беларус. На него са прикрепени варели от разсадопосадъчна машина. Трактор е комплектован с навесен култиватор. Той набраздява площта на определените за засаждане разстояния. Зад всеки работен орган е прикрепен марлуч, който напоява обилно на правената бразда. След машината кооператорите без никакви трудности засаждат растенията в мократа земя. В ТКЗС — Кайнарджа се използуват варелите на приспособлението ГАН—8, а в ТКЗС — Белица към агрегата е прикрепена цистерна.

Присъствуващите на съвещанието главни инженери имаха възможност на място да се запознаят с работата на подготвителния от иширковските механизатори агрегат.

С КОНКРЕТНИ РЕШЕНИЯ

Всеизвестни са пораженията, които дългата суша нанесе на есенните култури във всички кооперативни стопанства. Лошо е състоянието на посевите и в стопанството на с. Алеково. Липсата на влагозапасяване в почвата по време на вегетацията стана причина житните и ечемичните стръкчета да останат анемични, а класовете — с малко на брой зърна.

Това положение с пълно основание буди тревога в кооператори и ръководство. Но в стопанството на с. Алеково тази тревога не се е превърнала в паника. Напротив — с пълно чувство за отговорност сега тук се търсят бързо начини и средства за компенсация на причинените загуби, които възлизат на няколкостотин хиляди лева.

Царевицата за силаж е между културите, с които се цели получаването на допълнителни средства. С нея ще бъдат засети 1 000 дка, с цел да бъдат получени 2 000 тона зелена маса на стойност 20 000 лева. Ще се обработят допълнително и 400 дка царевица за зърно при общ добив 120 тона на стойност 12 000 лв.

По-малки средства ще бъдат реализирани от допълнителното засаждане на краставици и тикви.

Управителният съвет на кооперативното стопанство е взел решение и за засяването на междинни култури в овощната градина.

За компенсиране на загубите поглед е отправен и към животновъдството. За увеличаване на средния млеконадой от овцевъдството вече е позволено да се използуват за пасбища онези горски парцели, които досега са били забранени. Това обаче ще стане само след приключване на стрижбата, защото голяма част от вълната може да бъде похабена.

С тези решения кооператорите и ръководството от стопанството в с. Алеково застават срещу сушата. Да се реализират планувните 328 000 лева допълнителни средства не е малко, трябва само да се действува бързо и навременно.

Р. МИХАЙЛОВ

ОКРЪЖЕН КОНКУРС НА МУЗИКАЛНАТА И ТАНЦОВАТА САМОДЕЙНОСТ

В такива дни, като тези три от миналата седмица — 17, 18 и 19 май — през които се проведе окръжният конкурс на музикалната и танцовата самодейност от Третия републикански фестивал, на човек не е нужно да вижда всичко, за да се лиши от резервите си в оценките на самодейното изкуство. В такива дни впечатленията са много. Те се редят едно след друго — богати на колорит, дълбочина и оттенъци. Наситени с една широта, която може да се долови най-добре да се почувствува само при такива големи празници на жизненото и безсмъртно изкуство на народа. Да, наистина не е нужно много в такива дни хиляди хора отново и отново да заобикнат песните и танците, оживели в мелодични гласове и пъргави стъпки.

Три дни Силистра живя с вълненията на окръжния конкурс. Три дни един след друг се редяха в салона на театъра и на естрадата край Дунава колективите и индивидуалните изпълнители — първенци от общинските и градските прегледи. А градът, с пъстроцветните на родни носии, сякаш потъна в някакъв хубав народен празник. Песните и танците на нашия Добруджански край грабнаха сърцата на хората и както винаги при такива случаи отново и отново трябваше да се убеждаваме колко тесен и неудобен е салонът на театъра. Но затова пък площадката край Дунава предостави големите си възможности и позволи на стотици граждани в неделния ден също тъй спокойно да наблюдават изкуството на танцьорите.

* * *

На 17 май първи изявиха постиженията си училищните състави и индивидуални изпълнители — пионери и средношколци. Това бяха срещи с познати, но и с много непознати имена на израстващи самодейци от училищата. Всички те — от най-малките до най-големите — внесоха в салона очарованието и непосредствеността на своето изпълнение. Някои от съставите, познати ни вече от минали прегледи и конкурси, затвърдиха своите постижения, а други с успех намериха поле за изява.

Сред пъстрата колективи с школувано пеене хорът при училище „Кирил и Методий" отново се представи в добра светлина и потвърди успешната и системна работа на неговия ръководител Стоян Чешмеджиев. С хубави, почти на едно ниво постижения се представиха хоровете от училищата в Цар Самуил, Малък Преславец, от „Отец Паисий" — Силистра.

Но изненадата, хубавата изненада на конкурса при пионерските състави бе хорът за народно пеене при училището в Ситово. Той демонстрира свежо и чисто изпълнение, наситено с много непосредственост. Струва ни се, че богатите традиции на самодейността в това село и тук са подействували благотворно. Разбира се, за изграждането и израстването на колектива трябва да се отдаде и заслуженото на неговия ръководител Красимира Орлоева. От нейна страна наистина е положен много труд, за да се стигне до този хубав резултат.

Много ритъм и настроение донесоха танцовите състави, макар и нивото на всички да не бе еднакво. И симпатични, и малко смешни са тези танцьори-пионери, някои сякаш съвсем потънали в потурите и ризите. Но въпреки това те са си танцьори като всички други — и те подвикват, и те тропат с крака както възрастните. Може би не всички от тези деца — щастливи и усмихнати, с китки и калпаци — ще станат танцьори. Но сигурно всички до края на живота си ще носят една обич — към танците на българския народ. А нима това е малко!

(Продължава на 4-та стр.)

Интересна проява

Неотдавна в Дуловското горско стопанство се състоя първият кръг на интересно състезание. Работниците се състезаваха за излъчване на най-добри секачи по дърводобива. Освен това по този начин те повишиха и квалификацията си в боравенето с моторни триони. Това бе една добре обмислена проверка на умението и находчивостта на секачите. Бяха демонстрирани и удари с брадва за правилната разкройка на дърветата.

В теоретичната част на състезанието участниците отговориха на редица въпроси, свързани с работния обем на моторните триони, с горивата и пр.

Класиралите се на първите места работници ще вземат участие във втория кръг на състезанието, което ще се състои в района на гр. Русе.

Янко ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)

Валежите в окръга

На 18 май настъпи застудяване на времето и на много места в окръга паднаха по-големи или по-малки валежи. Най-голямо количество дъжд бе измерено в с. Паисиево — 35 л на кв. м. По-обилни валежи паднаха също и гр. Дулово — 12,3, в с. Зафирово — 13,2 и в с. Ситово — 9,7 л на кв. м. В гр. Силистра дъждът е 7 л на кв. м, а в селата Кайнарджа, Бабук и Главиница около 4 л.

В гр. Тутракан, ДЗС „Янко Забунов", с. Белица и с. Нова Черна валежът е от порядъка на роса и поради малкото му количество не се подава на измерване.

Тъй са данните, измерени в определените за целта пунктове. Те не характеризират напълно точно състоянието в окръга, защото дъждът беше неравномерен и на места, извън тези пунктове, падналите и по-обилни валежи.

Пред 25-годишнината на Девети септември

ВИСОЧИНИ

Свикнали сме често да казваме, че успехите на първенците са станали пословични. В нашия окръг тази оценка се отнася преди всичко за хората от Ново черненска община. Трудно е да се изброи колко пъти те са заставали на най-високото стъпало, колко пъти са изпитвали радостта от спечелената победа. Те винаги са вървели твърдо и уверено към оная височина, чийто връх се издига все по-високо...

И сега стремежът на комунистите и кооператорите от района на общината е да запазят това първото място в съревнованието, посветено на 25-годишния юбилей на свободата. Още след излизането на призива на пловдивчани те започнаха непрекъсната и последователна битка за получаване на още по-високи добиви, за увеличаване на продукцията от животновъдството. И заради това сега упорито воюват с капризите на сушата, преборват се с нея.

Дванадесет производствени колектива се съревновават за спечелване на „Паспорта на победата". Никой не си прави илюзия, че лесно ще стане носител на това високо почетно звание. Но упоритостта в преследваната цел, големият стремеж не могат да не доведат хората от кооператива до победа. И половъди, и животновъди са уверени, че това ще стане. И в тази благородна надпревара сега се отличават най-много колективите на кравефермата в Нова Черна и бригадата за комплексна механизация в Цар Самуил.

Комунистите от всяка първична партийна организация отдавна преценяват своите сили и възможности. Всеки от тях обеща да посрещне най-светлата дата от историята на нашия народ със свой личен принос. И естествено всеки комунист, както и друг път, ще държи на твърдостта на своята дума.

Своето място в посрещането на годишнината ясно виждат и членовете на общинската лекторска група. Те изнасят пред трудещите се множество беседи и лекции за успехите на нашата страна в социалистическото строителство, неговите дългогодишни борби срещу фашизма и капитализма, за приноса му в укрепването на световния мир.

В чест на славната годишнина ще се завърши водоснабдяването на селищата от общината. Започна строежът на младежкия стадион в Нова Черна. Ще се осъществи дългоочакваната мечта на новочерненци. В навечерието на юбилея ще завърши строежът на читалищния дом. Предвидено е в 1970 година да се построи паметник на загиналите в Отечествената война.

Голямо внимание се обръща и на изучаването на историческото минало на селата от района. Затова по-добре тази задача се изпълнява в Нова Черна и Цар Самуил. Ще се напише и история на кооперативното стопанство, което повече от две десетилетия създава благоденствие на хората.

Радиоуредбите организират предавания, посветени на посрещането на юбилейната годишнина. Под рубриката „Всеки колектив с личен принос в чест на 25-годишнината на социалистическата революция" се разказва за успехите и постиженията на първенците в съревнованието.

Хората от Новочерненска община неотклонно крачат към височините, които водят към дългоочаквания празник.

В. ПЕТРИНЧЕВ

Из историята на световните младежки фестивали

ТРЕТИЯТ

Той се състоя в столицата на Германската демократична република Берлин от 5 до 19 август 1951 година. В него взеха участие 26 000 делегати, представляващи стотици милиони младежи и девойки от 104 страни на земното кълбо и 2 милиона младежи от различните провинции на ГДР и ГФР.

Това беше нагледно свидетелство за нарастващия интерес на младежта към световните фестивали.

За първи път участвуваше във фестивала младежта на Япония, Тайланд, Чили и много други страни. Широко беше представена младежта на Индия, Виетнам, Малая, Нигерия, Бирма и Индонезия. В чест на фестивала беше организирана международна щафета.

Всеки ден от програмата бе изпълнен с концерти, спортни състезания, срещи, митинги и беседи. На разположение на гостите бяха предоставени 25 театри, десетки кинотеатри, естради и др. На фестивала бяха изнесени 400 концерта и национални програми.

Освен официалната програма, на улиците и площадите от ран на утрин до късно вечерта се провеждаха импровизирани митинги, концерти и срещи.

Всеки ден от фестивалната програма ще се помни дълго.

9 август беше посветен на девойките-борци за мир.

12 август премина под знака на демонстрацията на немската младеж против реваншизма в Западна Германия. В нея взеха участие 2 милиона младежи и девойки от ГДР и ГФР.

15 август се превърна в масов народен празник на песните и танците.

16 август беше ден за борба на народите от колониалните и независими страни за освобождение.

На 17 август се отпразнува 5-годишнината на Международния студентски съюз.

Интересно събитие на фестивала бяха XI-те студентски игри, в които взеха участие 2 хиляди студенти-спортисти от 43 страни. Поставени бяха общо 90 рекорда, от които 42 нови студентски.

Едно от най-големите събития на фестивала беше международният конкурс по всички жанрове на изкуството, състоял се от 8 до 15 август. Съставът на участниците в него беше значително по-голям от този на предишните фестивали. В журито на конкурса влизаха представители на повече от 19 страни. То присъди 38 първи, 52 втори и 53 трети награди, а също така и много почетни дипломи.

В деня на завършването на фестивала площад „Карл Маркс" бе огласен от многохилядното множество, което тържествено запя химна на световната демократична младеж.

Батальоните от новосформирания 31 силистренски пионерски полк са строени и готови да приемат бойното знаме на прославения 31 силистренски пехотен полк и да положат клетва.

Снимка: Ст. ТОДОРОВ

Пътуване със собствени превозни средства в чужбина

Превръщането на България в първокласна туристическа страна, бързото развитие на международния туризъм наложиха и създаването на Българския автомобилен и туринг-клуб. Много са гражданите, които вече не желаят да отидат на летуване или на обиколен туризъм с обществени превозни средства. Груповият туризъм все повече и повече отстъпва място на индивидуалния, осъществен със собствени превозни средства.

В своята 10-годишна дейност туринг-клубът постигна чувствителни успехи. Израсна като авторитетна организация и се ползува с широка подкрепа на държавните и обществени организации. Сега ружната организация на Българския автомобилен и туринг-клуб за улесняване на своите членове от 1. I. т. г. разшири дейностите си. Значително е увеличен валутният план. А това ще позволи на по-голям брой членове със собствени превозни средства да посетят чужбина. Валутата се отпуска от БНБ — Силистра.

При участие в групови и индивидуални екскурзии туринг-клубът урежда необходимите документи за излизане в чужбина, осигурява валута за всички лични разходи, за гориво и смазочни материали. Преимуществото на членовете на клуба е, че получават двойно повече валута от тези, които уреждат самостоятелно паспортите си. Във всяка група трябва да участвуват най-малко 5 души.

Уредено е индивидуално пътуване за Югославия, Унгария, Чехия и Полша, а групово до Югославия, Унгария, Чехия, ГДР, Полша и Румъния, като за последната само транзитно преминаване. Предстои да бъде разрешено индивидуално излизане и за други социалистически страни. Туринг-клубът не се занимава с организиране на екскурзии за капиталистическите страни. Лицата, които имат издадени паспорти — лични или служебни — за капиталистическите страни, получават валута само за горивосмазочни материали и всички международни документи, които следва да придружават колата, а валута за лични разходи от БНБ — София.

Туринг-клубът подсигурява безплатно пътно-техническа помощ на своите членове. По централните магистрали в нашата страна патрулират сервизни коли с емблемата на клуба. Членовете могат да ползуват безплатно услугите, предоставени им от клуба, срещу представяне на редовна членска карта с платен членски внос за текущата календарна година. Освен това клубът осигурява на своите членове абонаментни карти с 40 на сто намаление, които важат с предимство в цялата страна пред сервизните работилници на ДСП „Авторемонтно сервизни станции".

Българският автомобилен и туринг-клуб проявява голямо внимание и грижи за издигане културата, професионалното майсторство и дисциплината на своите членове. Дисциплинираният водач на моторно превозно средство трябва да бъде навсякъде примерен и строго да спазва международния правилник за движение. По държанието и поведението на всеки автотурист в чужбина се съди за нашата култура и се издига името на Родината ни.

Константин РАЙЧЕВ,
секретар на ОС на Българския автомобилен и туринг-клуб

ГНЕЗДО НА ОРЕЛ

(Пред стогодишнината от смъртта на Стефан Караджа)

Стефан Караджа живее в съзнанието на българина, свързан с добруджанските поля и краидунавския град Тулча. По Гнездото на тоя орел на борбата и българското родолюбие е в хайдушката Странджа планина.

В западните и поли, раздиплени лениво и спокойно, е скътано родното му село Ичме, сега Стефанкараджово. В ед на от гънките, по деретата на две рекички, разсеяни и скупчени като горски гъби, са накацали около 400 къщи.

От центъра, с малък още неоформен площад, като от разтворено предверие можеш да надникнеш в настоящето, миналото и бъдещето на селото. Модерна, със слънчеви тераси търговска сграда, е заела запад ната част. В срещуположната страна се изливат основите за дом на съвета, кооператива и пощата. На няколкометров мраморен пиедестал в естествен ръст е изправен, с поглед, устремен на североизток, войвода та Стефан Караджа. Паметникът, дело на скулптора Д. Димчев и архитект Татаров, е издигнат тук от признателните му съселяни през 1959 година.

Първият сигнал от миналото, което те облъхва с жарък дъх и докосва чувствителните патриотични струни, е дървен кладенец, оставен някак си нелепо пред новата търговска сграда, кладенец, намирал се някога в двора на Тодор Димов, бащата на Стефан Караджа. Скъпа реликва! Жив свидетел на събития, претворени в палещи предания и легенди...Те разказват за красотата на майката Каля, потомка на рода Бимбеловци от съседното село Факия, род, дал и Момчил войвода; за смелостта и непримиримостта на бащата Тодор срещу своевлията на поробителя; за дръзкото момче Стефан. Предание разказва, че в тоя кладенец Караджата удавил едно турче...

Мост, който те прехвърля в миналото, е родният двор на войводата от другата страна на улицата (преди той е обхващал и част от мястото на новата търговска сграда). В двора до оградата се издига скромен паметник, на който е написано: „В чест и спомен на покойния ни съселянин български поборник Стефан Караджа. Роден на 11 май 1840 година в Стефанкараджово (Ичме), умрял на 1868 година." В долния край е отбелязано: „Поставен 1895 год. по инициатива на Търна Тодорова, сестра на Караджата." На 20-30 м от паметника в двора се гуши малка схлупена плетница, една от най-старите къщи в селото. Преданията разказват, че в нея се е родил Стефан, деветото дете на Тодор Димов, внук на будния и непокорен Никола Узуна, когото легендите свързват с Добри войвода и първите заселници на Ичме.

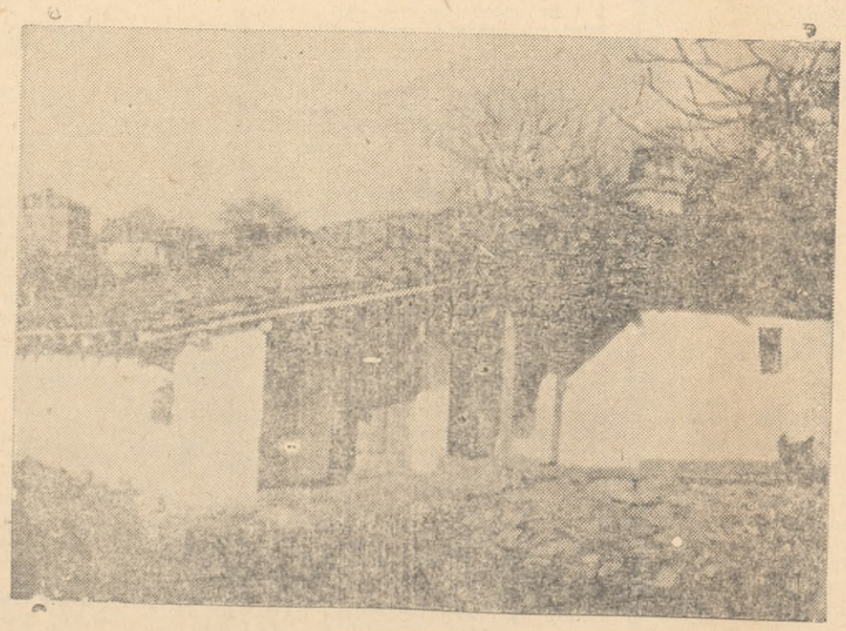
Неспокойният и дързък дух на Караджата, неговата непреклонност пред неправдата на потисниците, пламенното му родолюбие са прелели в десетилетните борби срещу буржоазно-капиталистическия гнет. Тях носи и дейността на учителската група-комунисти — сърце и душа на будното странджанско село (за известно време сред тях е и Анна Маймункова). Тях носи партийната организация. Една от най-здравите в бившата Елховска околия, установила през 1932 година — след общински избори — комуна в селото. Тази приемственост символично е въплътена в това, че редом до кръста на войводата в неговия роден двор е гробът на безстрашния ремсист Тодор Узунов, убит зверски от фашистките палачи. Не случайно едно от първите ТКЗС в тоя край създават през 1945 година стефанкараджовци.

Оттук, от площада, е отворена за погледа и мисълта вратата към бъдещето на селото, обявено за курортно селище. През дола на отсрещния хълм е издигната балнеолечебница за 1 800 къпания в ден, една от най-модерните в страната, която ще бъде открита още тази година. По същия хълм сред паркове и градини ще накацат 7 балнеосанаториума с по 200 легла, четириетажен хотел-ресторант на „Балканту рист". Тази година ще започне строителството на балнеосанаториума на трудещите се селяни, които имат тук леглова база за 120 души. На 2 800 дка към комплекса ще зашумят млади борови гори, които ще върнат част от славата и зеленото богатство на селото. Сред курортния комплекс ще бъде построе на и новата водоналивна станция с капацитет 10 000 бутилки в час.

Но не само от площада може да почувствуваш пулса на изграждането и благоустрояването на селището. Особено през тия дни, когато то трескаво се готви за тържествено честуване на 100-годишнината от четата на Хаджи Димитър и Стефан Караджа и героичната смърт на своя велик син.

На 24 и 25 май тук ще се състои голям окръжен събор, ще бъде открита изложба, а в родната къща на войводата — битов музей. Ще се проведат народни борби за купа, учреде на в памет на Караджата. Тук ще се стекат хиляди туристи, минали по следите на четата му, самодейци за окръжно надпяване в прослава на хайдутството, трудещи се — млади и стари, за да отдадат почит към паметта на националния герой Стефан Караджа и четата, чиято кървава диря от Дунава до „Агликина поляна" в Стара планина оплоди надеждите на поробения български народ в близкия изгрев на жадуваната свобода.

П. ВАНКОВА

Предполагаемата родна къща на Стефан Караджа в някогашното село Ичме, сега Стефанкараджово, Ямболски окръг.

Нашите селища

БРЪЧМА

ОТСТОИ на около 12 километра югоизточно от Силистра и само на 2 западно от общинския център Срацимир. То носело за известно време и имената Княз Хесенски и Стубел. Като част от селото е и присъединено то в 1956 година селище Българка, известно още в миналото и като Еникьой и Полковник Боде. Намиращо се в устието на Курдовата долчинка и по двата й склона, село Бръчма има едно изключително благоприятно природно разположение. Както селото, така и махалата Българка са с чисто българско население. Това е дало своя голям отпечатък не само върху външния вид на землището, но и върху неговата топонимия и чисто български имена като: „Крушака" „Казашката поляна", „Манчовата долчина", „Голямата поляна", „Бръчменската долчина", „Паянтовата локва", „Новите ниви" и др.

За произхода на името на село Бръчма има няколко версии. Може би идва от наименованието на местността. Според местното обяснение в празнични дни на баира над селото се играело хоро. Тръгвайки за игрището, хората казвали: „Хайде на баира", „Хай де на баирчината"; а от баирчината лесно се дошло до Бръчма. По-вероятно името е получено от думата „бърчина" „селото зад бърчинката", откъдето по законите за съкращението и благозвучието на езика става Бръчма.

Изобилието на водоизточници в района на селището е било условие за развитието на поселища още от дълбока древност. За това красноречиво говорят запазените от тракийско време могили, в някои от които при разрушаването им са открити кости на човешки и конски скелети, черепи и др. Останки са намирани в местностите „Юртлука" и „Бръчма кулак", известен още и като „Старата Бръчма", което било изоставено уж при някаква чумна епидемия, преди да се засели сегашното село.

Откога точно е съществувало старото селище Бръчма, е трудно да се установи. Първият засега известен ни документ, в който селището се споменава под името „Бирджиме — и атик" е от 1609 година. Под името Бирчме селището е споменато в един османски регистър от 1792 година, а и в някои по-късни документи. За по-стария произход на селото говори и обстоятелството, че съседното селце, заселено по-късно от турци, става Еникьой, т. е. Ново село. Днешното селище Бръчма е почти пряко продължение на името и историята на старото селище. Голяма част от сегашните му жители са потомци на така наречените „арнаути", македонски българи от Костурско, наричани тъй поради близостта им до Албания и заселени още в началото на робството в с. Арнаутькьой, Разградско, които руско-турските войни от началото на XIX век принудили да се разпръснат в селата на Силистренско. Заедно с тях са заселени и семейства от Хърсово и Садина, известни като ерелии и хърцои, а после идват и „бодкаджиите" от с. Кърнаре, Габровско.

Според именитите наши учени Л. Милетич и С. Романски заселването на „арнаутите" в Силистренско се завършва след Одринския мир. Според едно сведение в архивите на Силистренската митрополия заселването е станало в 1830 година. Съгласно местните сведения, добити при разпити на стари хора, заселването ще е осъществено по-рано. В бележките за селото на Добри Т. Добрев, пълномощник на селото и секретар на местната първична партийна организация, е изтъкнато, че заселването на арнаутькьойци в Бръчма е станало в 1794 г. Според разказа на разни тания от него дядо Добри Гоцев Наков, чийто род произхожда от с. Арнаутькьой, „... неговата баба Жека Накова умряла през 1894 г. на 110-годишна възраст... същата, когато се заселила с родителите си тук е била на около 10-годишна възраст". Очевидно е, че и тази година е малко приемлива, защото заселването на арнаутькьойци се дължи на изгарянето на селото от османските власти, което е станало в разгара на руско-турската война от 1811 година. А самото заселване ще е станало няколко години покъсно, след като „арнаутите", следвайки руските войски, са стигнали, но не са успели да преминат Дунава. Те престояли известно време из Бабадакско и после, връщайки се обратно, направили разселването си. По време на Кримската война селището ще е пострадало много от турските власти, защото оказвало съдействие на руските войски.

През 70-те и началото на 80-те години на миналия век в селото настъпва значителен стопански и културен подем. Извършени са някои строежи и други благоустройствени мероприятия. По това време е построен запазеният и досега сводест мост от дялани камъни в центъра на селото и с надпис пред църквата: „1869 Паню Георгиев, Марин Панев", очевидно син и баща, майстори-строители на моста. Били са построени също и чешми, тъй като тази, която преселниците заварили, ще се е оказала недостатъчна. За нуждите на духовния живот в 1860 в центъра на селото е издигната църква, а непосредствено след това и друга сграда в двора й за училище, в което свещеникът е обучавал децата на четмо и писмо.

Църквата била снабдена със значителен брой служебни книги, в някои от които се съдържат и кратки преписки и летописни бележки. Най-старата, запазена досега църковна книга, е Софроние вото евангелие, издадено в Нови Сад през 1856 година. Запазено е и едно евангелие от 1858 година. На празния бял лист след подвързията на едно от евангелията има ръкописна бележка: „1864 ме февруари 20 де Паню Георги и Дашу Стойков". Може да се предполага, че първият е същото лице, което е оставило името си и в надписа на моста, а второто вероятно е Дачу, но е не правилно записано. На един миней има кратка бележка „1863 Петър". Една кратка преписка на арабица се съдържа в един октоих и е датирана с 1276 година по мюсюлманското летоброене. В селото по онова време ще са се намирали и книги със светско съдържание. За това говори фактът, че само в 1871 година в него са получени по съпомощователната система по четири екземпляра от „Курдоджачка" на Кръстю Пишурка, „Пътни бележки" на Н. Благоевщенски и др.

Бръчменци са били будни и непримирими борци и срещу жестокото румънско-чокойско робство, каквито са били и срещу османското иго. Активно работят в Добруджанската революционна организация Петър Филев, Руси Александров и др. Особено голяма дейност развива създадената към 1932-1933 година комсомолска организация, в която работят Слави Боев, Иван Цонев и др.

Останало настрана от главните пътни артерии след организацията и социалистическото преустройство на стопанството. Бръчма все повече отстъпва в развитието си за сметка на общинския център Срацимир. Независимо от това то е все още значително. Има общо над 230 къщи, 80 от които са в Българка, населението на което е бръчменци, заселени на мястото на изселилите се в Турция след Освобождението турци.

Селото има училищна сграда, строена в 1937 година, читалищен дом, открит в 1960 година, които са засега напълно достатъчни да задоволят нуждите от обществени сгради. Кооперативното стопанство, основано в 1950 година, изиграва огромно значение за цялостното преобразование на живота в селището. Трябва обаче добре да се помисли и опази онова, с което е свързано миналото на селото и би имало патриотична и историческа стойност.

В селото има десетки интересни добруджански къщи и типична архитектура, запустялата мелница, движена от водите на двете долчинки, църквата, мостчето, чешмите и др. трябва непременно да се опазят като паметници. Дял за това трябва да има както местната, така и окръжната общественост. Може би това е важен фактор, чертаещ една благоприятна перспектива за развитието на селото.

Лука ВАЙСИЛОВ

Проблеми на 44-то постановление на Министерския съвет

ПАРАДОКСИ НА СТОПАНИСВАНЕТО

Основното, което Централният комитет на Българската комунистическа партия и Министерският съвет поставиха пред трудовите колективи в нашата страна, е да се повиши рязко рентабилността във всички отрасли на народното стопанство. Следователно въпросът вече не е само да се произвежда, а и как да се произвежда — става дума за производителността на труда, за качеството, себестойността и другите икономически показатели. Предпоставка за това са натрупаните основни фондове у нас, създадените нови производствени мощности, опит и кадри. Но предпоставка също така са и трудностите, които срещаме на външния пазар около качеството и себестойността на продукцията.

Разглеждайки резултатите от работата в предприятията от нашия окръг след излизането на 44-то постановление, може да се направи изводът, че докато в промишлеността, чиито изделия са предназначени за износ, се чувствува реална загриженост по тези въпроси, раздвижване в една или друга степен, реорганизация на производството и реализацията, в строителството и строителното промишлено производство те не намират своето разрешение. Нещо повече — те все още не са поставени категорично и неотложно. Така, както изисква постановлението, както изисква животът, т. е. както изисква съвременната научна организация на труда.

Точно такива впечатления добива човек, когато се разрови подетайлизирано из строителното промишлено предприятие в Силистра. Всъщност, формално погледнато, по отчетите, които предприятието представя в отдел „Статистика“, това не е така. Картината е съвсем благоприятна. За четирите месеца от началото на тази година план-разчетът за общата промишлена продукция е изпълнен 108,9 на сто, в сравнение със същия период на миналата година — 144,6 на сто, печалбата по пълна себестойност за първото тримесечие е нарастнала с 200 процента в сравнение със същия период на миналата година. Фактическата себестойност на 100 лева стокова продукция е 93,48 лева.

На пръв поглед предприятието е укрепнало, поставено на здрави начала и неговото бъдеще е просто блестящо. Но дали е така всъщност?

Нека да започнем със складовото стопанство и материално-техническото снабдяване.

Преди всичко е нужно да се подчертае фактът, че в строителното промишлено предприятие изобщо не може да се говори за складово стопанство и за някаква отчетност в него. Началник-складът Стоян Иванчев е просто регистратор на пристигащите материали. Къде отиват те обаче, кога се вземат, кой ги взема, в какви количества — на тези въпроси началникът на склада не може да даде абсолютно никакъв отговор. Разбира се, да се търси отговорност от него за това действително безстопанствено отношение ще бъде нелепост. Защото материалите се стоварват сред двора на предприятието и затехните количества е абсолютно невъзможно да се държи сметка.

Не бива да се пропусне и нещо друго в това отношение. Преди известен период в предприятието бе създадено някакво складово стопанство. Но впоследствие ръководството реши, че то — складовото стопанство — затруднява получаването на материалите. Вратите се отвориха и както се казва — да прави кой какво то може. И в този момент материалите изтичат, просто изтичат по незнайни пътища. Ако човек си постави за цел, би могъл да изнесе със стотици тонове цимент, желязо и какво ли не. А такова състояние на нещата дава възможност за кражби, злоупотреби. За рентабилност, за печалба в реалния смисъл на тази дума, разбира се, не може да се говори.

Причина за това е обаче и по-нататъшното отчитане на материалите. Преди всичко не се прави сверка на записванията в складовата книга със счетоводните документи. Съответната сметка в счетоводството въобще не е въведена от 1 януари тази година. Не се правят сверки и с дневника, който се води в отдел „Снабдяване“. Не всички фактури минават през този отдел. Следствие на това бензинът е отчетен 10 тона вместо 11, дизеловото гориво — 3 тона вместо 7, моторното масло — 400 кг вместо 1 052, циментът — 1 259 тона вместо 1 390. Специално за цимента е нужно да се отбележи и следното: на 1 януари 1968 година в складовата книга не са регистрирани 155 тона като наличност. И при всеки отчетен период те започват да се явяват в сянка. Тях никой не ги търси. Но въпреки това те продължават да съществуват, да имат известна стойност и трябва да отидат някъде.

Къде точно?

Това ще зависи от много неща — случайност, добросъвестност, съобразителност, контрол и пр.

Или да вземем друг пример — пак с цимента, нали той е основен материал за производството на предприятието! Нередовното му, направо порочно изписване през 1967 година доведе дотам, че складовата книга остана на червено — по израза на счетоводителите, с повече от 150 тона. Това означава, че е изписано нещо, което фактически не съществува, което го няма — истински парадокс в стопанската дейност не само за окръга, но и за страната. Пък и извън пределите ѝ.

Известно е, че 44-то постановление задължава съвсем недвусмислено всички ръководители да следят как се изгражда себестойността на промишлената продукция. Тоест, постоянно да се наблюдава разходът на материали и труд. Но как ще става това в строителното промишлено предприятие, когато включването на всички материали става по разходни норми, а не по фактически изразходваните количества? За да се изчисли себестойността на продукцията в предприятието, не се правят планове и отчетни калкулации. Практиката е неособено сложна — искат там някъде отчети по себестойността, ще им се дадат. Въпросът е да се нагоди по-бързо и да не прави впечатление в положителен или отрицателен смисъл.

Естествено, не е нужно да се посочват и анализират всички неблагополучия в строителното промишлено предприятие. Трябва само да се отбележи, че голяма част от тях се коренят в подчертано неправилната кадрова политика. Ами че в това предприятие само през последните две години са сменени трима главни счетоводители, двама плановици. Да не говорим за текучеството изобщо като болест на колектива.

Ето защо следва, че преди всичко трябва да се вземат енергични мерки за заздравяване на кадрите. Колективът трябва да заживее пълнокръвно под ръководството на оперативни и умели хора, които да не мислят къде да се преместят и как да се преместят. От друга страна, в много кратък срок трябва да се извърши пълна инвентаризация на предприятието. Наложително е отчетността да се заведе на съвременни научни основи. Повишаването на рентабилността трябва да стане основен проблем за целия колектив не само на теория, не само пред набързо организирани събрания. Тя трябва да се подеме от ръководството конкретно и аналитично. В това отношение на първо място стои работата на партийната организация. Най-напред от комунистите трябва да се родят инициативите за разрешаването на проблемите, поставени от 44-то постановление. Разбира се, помощта на градския комитет на БКП е също така явно наложителна.

Повишаването на рентабилността в строителното промишлено предприятие трябва да излезе на дневен ред.

Т. ПЪРВАНОВ
Ан. ИВАНОВ
икономисти при окръжен отдел „Статистика“

Кооператорите от с. Иширково полагат добри грижи за пролетните култури.

НА СНИМКАТА: Група кооператори от бригадата на Нечо Савов окопава слънчоглед.

Направеното е недостатъчно

Когато влезете в един селски двор, по китната градинка, лозниците, по струпаните с плод дърветата ще разберете какъв човек е стопанинът му.

Ако трябва да съдим по стопанския двор на бригадата в с. Българка за това какви са ръководителите ѝ, трябва да кажем, че те не са добри стопани. За това говорят толкова много неща!

Дворът е голям и равен. Наистина той е ограден от трите страни с двуреден пояс от дръвчета, но те не заменят оградата, която е толкова необходима. Нали по площадките през лятото и есента съхне зърно. До него имат достъп животните на кооператорите и нанасят щети на стопанството. Пазачите едва успяват да се справят с тях. Истина е и това, че за да се изработи една солидна ограда на такъв голям двор, са необходими много средства, но това може да стане на етапи.

Макар че стопанският двор в с. Българка е електрифициран и водоснабден, той далеч не отговаря на хигиенните изисквания. Преди всичко самите сгради не се поддържат добре. Някои от тях са строени още след образуване на кооператива, но и досега не са измазани. Те се напръскват веднъж в годината с варов разтвор, но това не ги предпазва от атмосферните влияния и те се рушат.

Тук не съществува никакъв ред при подреждане на машините. Навсякъде безразборно са разхвърляни части от различен селскостопански инвентар, от каруци и др. Много кътчета от двора са обрасли с трън. Силажните ями и траншеите не са почистени. Торът, изхвърлен още през зимата от фермите, не е превозен на определеното за това място. А около чешмата? Там е толкова замърсено, че няма къде да се стъпи. Толкова ли е трудно да се направи каменна настилка, да се излеят от цимент улеи за изтичане на водата!

Наистина дворът се почиства, но само срещу най-големите ни празници. И то пак не така, както трябва. А нали 36-то постановление на Министерския съвет за хигиенизиране, благоустроява не и озеленяване на населените места и стопанските дворове с право изисква да се направи толкова много!

Дочо АТАНАСОВ

Ранните домати са една от културите, с която кооператорите от ТКЗС с. Добротица ще компенсират част от загуби те, дължащи се на продължителната суша. Затова те засяват разсад и подготвят допълнителни площи за отглеждането на тази култура.

НА СНИМКАТА: Група кооператори от звеното на Иван Тодоров острят колове за домати.

Новости ★ техника ★ новости

КОМАНДУВА „РИТЪМ“

В Ленинград, в Обуховския домостроителен комбинат, е приложено електронно-информационно устройство „Ритъм“ за оперативен отчет на изделията и контрол за доставката на монтажната площадка. Устройството има за задача продукцията да даде команди за отправяне на поредната пратка изделия, да контролира интервалите между отделните пратки и сигнализира нарушаването на графика. „Ритъм“ изнася на перфорирана карта основната производствена информация, отчита плановата и фактическата готовност на изграждащите домове.

ПОДОБРЕНА ДОИЛНА ИНСТАЛАЦИЯ „РИБЕНА КОСТ“

Държавното предприятие „Имулса“ — ГДР, е създало подобрена доилна инсталация „Рибена кост“ — тип М 632, предназначена за работа в големи животновъдни ферми. Предимствата на новата инсталация се състоят в унифицираната конструкция от метални тръби, съединени с винт. Промиването на стъклените млекопроводи и млекоизмерителни ревоари е самостоятелно. Снабдена е с устройство за дозиране на концентриран фураж с централно управление.

МАГНИТНИ ПОЛЕТА УВЕЛИЧАВАТ ЗЕМЕДЕЛСКИТЕ ДОБИВИ

Съветски изследователи са извършили успешни опити за увеличаване на добивите от земеделските култури и растения чрез магнитни полета. На тяхното интензивно влияние са били подложени различни растения. В резултат те изкълнили по-добре, растежът им бил по-бърз и развитието им по-ефикасно.

ФИЛТРИРАЩА КЕРАМИКА

В СССР са създадени нови видове високоефективна пореста керамика. Изделията от нея във вид на плити, дискове, патрони и пръчки са основни части на апарати, с които се очистват различни суспензии, въздухът, газове, служат за аерация при разтворяване и транспорт на прахообразни материали и др.

Керамиката е устойчива на минерални киселини (с изключение на флуроводородната) и слабоалкални разтвори, на високи температури. Замяната на големите филтърпреси с текстилни прегради с керамични филтриращи елементи рязко съкращава производствените площи, подобрява условията и повишава значително производителността на труда.

ЕЛЕКТРОНЕН МИКРОСКОП-ГИГАНТ

Оптическата лаборатория при Националния център за космически проучвания в Тулуза е започнала изграждането на електронен микроскоп, който ще използува напрежение от 3 500 000 волта. Както се съобщава в информационния бюлетин на института, този микроскоп „ще поставя Франция на първо място в областта на електронните микроскопи“. Новият микроскоп ще се състои от шест лещи, чийто диаметър ще бъде 960 мм, височината им — 600 мм, а тежестта на всяка една с предпазната част ще бъде 3 200 кг. Освен това електронният микроскоп ще тежи повече от 20 тона.

НОВ ТАНКЕР-МАМУТ

Японското министерство на транспорта публикува подробности относно проектите за един 500-хиляди тонен танкер, който вероятно ще бъде построен в Япония в най-близко бъдеще. Из тъква се, че проектите за такъв танкер са плод на проучвания на видни японски учени и инженери и се подпомагат от правителството.

Както е известно, японската фирма „Мицубиши“ строи 276-хиляди тонен танкер за една американска фирма. Този танкер ще бъде напълно готов през август тази година. Понастоящем най-големият кораб в експлоатация е танкерът „Идемицу Мару“ — 209-хиляди тонен, също построен в Япония.

Вече се водят преговори за построяване на 380-хиляди тонен танкер, а три японски корабостроителници строят специални докове за проектирания 500-хиляди тонен танкер. Този танкер ще може да се произвежда в два варианта — дълъг и тънък или къс и обемист. Първият вариант ще има дължина 411 метра и широчина около 66 метра, а късият вариант ще има „само“ 384 метра дължина. Пътната му скорост при пълен товар ще възлиза на 16 възла.

Да се учим от съветския опит

ПЕРСПЕКТИВНА ТЕХНОЛОГИЯ В ГОВЕДОВЪДСТВОТО С МЛЕЧНО НАПРАВЛЕНИЕ

(Продължение от миналия брой)

Строителството на летни лагери за кравите на значително отдалечено разстояние от територията на фермата в повечето случаи не се оправдава. То налага да се прави в краварника демонтаж на оборудването, за да се механизират производствените процеси в лагерите или се доставя втори комплект от необходимите машини. Преместването на кравите от големите механизирани фермив летните лагери, където степента на механизацията е значително по-ниска, изисква увеличаване броя на обслужващия персонал, което не е рационално. То създава и трудности за обслужването на животните, нарушава организацията на труда, влошава условията за получаване на висококачествено мляко. В същото време много стационарни машини, системата на водоснабдяване, електроснабдяване, а така също и животновъдните помещения на фермата през цялото лято не се използват.

ГОЛЯМАТА ФЕРМА В ПЕРСПЕКТИВА ще има помещения, обезпечаващи оптимален микроклимат за животните през всички сезони на годината. На територията на фермата ще се създадат площадки за свободно хранене и разходка на животните. В близост до фермата ще се отглеждат изкуствени пасища и зелени насаждения. Във връзка с интензификацията на животновъдството и внедряването на още по-усъвършенствувана технология на производството на мляко в близките години е необходимо да се уточни направлението на племенната работа. Перспективната технология на производство на мляко изисква да се използват специални млечни породи крави, които са способни да се отплащат най-добре при уедреното—концентрирано отглеждане и ненормираното хранене с грубите и обемисти фуражи. Във връзка с това поголовието на едрия рогат добитък с двойно направление на продуктивността ще се намали. Ефективното прилагане във фермите на механичното доене е възможно само при специално подбрани животни, способни достатъчно бързо и пълно да се издоят с машини без ръчно доиздояване.

Нашите изследвания са показали, че подборът на кравите за машинно доене само по форма и други външни показатели на вимето е малко ефективен метод. Необходимо е да се има предвид пълнотата и скоростта на издояването на кравите след прилагането на доилния агрегат.

Въпросът за създаването на породи и типове млечни животни с висока възвръщаемост на разходите за храна, а така също добре реагиращи на машинно доене, получава решаващо значение в племенната работа. Укрепването и стабилизирането на фуражната база, а така също повишаването на общия уровен на ефективността на храненето и особено породният състав на едрия рогат добитък ще имат решаващо значение при усвояването на нова, значително по-прогресивна технология на производството на мляко. При храненето на млечни крави, независимо от технологията, е необходимо да се съблюдава принципът на нормирането в зависимост от продуктивността. Съвременните машини, раздаващи грубата храна, не могат да я нормират за отделните животни. Те раздават на всички по равни количества. Конструирането на нови машини за раздаване на такива храни на животните по индивидуална дажба е много сложна задача и надали това е необходимо. Проблемът за нормирането на грубите и сочни фуражи за кравите с различна продуктивност вероятно ще се реши по пътя на разместването на животните във фермата съобразно еднаквата им продуктивност на групи или секции, а може и в обособени помещения. В този случай за всички крави от една група машината ще разпределя по равно грубите и сочни фуражи.

Основа за обезпечаването на пълноценно хранене на животните трябва да стане производството на комбинирани храни. Количеството концентрати в дажбата на кравите да е съобразено с възрастта и да става индивидуално. С този вид фуражи практически ще се балансира дажбата на всяка крава. Голям процент в храната на кравите трябва да заеме новият вид храна-сенаж. Тази храна, съхранена в херметически хранилища, може да се използва през цялата година. Зеленият конвейер от сочни фуражи, като средство за обезпечаването с храна през летния период, ще загуби предишното си значение. Събирането на тревите за подготовката на сенажа може да стане в кратък срок, а не както при зеления конвейер. Освен това за сенаж могат да се използват най-ценните фуражни култури, без да се ограничаваме от сроковете на вегетацията на растенията. В такъв случай общият сбор на хранителните вещества от единица площ съществено ще се увеличи. Използването на сенажа ще обезпечи необходимата стабилност при храненето на млечните стада през лятото. Отстраняват се прекъсванията при постъпването на храната, което се случва не рядко при зеленото хранене.

ПРОЦЕСИТЕ НА ПРОИЗВОДСТВО, ХРАНЕНЕ, ТОВАРЕНЕ И РАЗДАВАНЕ НА ХРАНАТА на животните могат да бъдат много икономични, ако те се свържат помежду си в определена технологическа схема. В настоящето време най-слабото звено е отсъствието в млечните ферми на механизирани хранилки за различни видове храни, а така също значителната отдалеченост на местата за храна на животните. Последното обстоятелство става причина за много разходи на товарни и разтоварни операции и транспортиране на храната. Освен това голямата отдалеченост на хранилищата от зоната на храненето значително затруднява автоматизацията на пренасянето на грубите фуражи. В близкото десетилетие в млечните ферми ще получат разпространение механизираните хранилища за различни видове храни, където фуражните култури в периода на прибирането им ще се доставят от полето за привеждането им в необходимото състояние. От хранилищата, които влизат в зоната на храненето на добитъка, с помощта на автоматични стационарни раздавачи по програмиран режим на животните ще може да се дава определена норма храна.

ПРИЛАГАНЕТО НА МАШИННОТО ДОЕНЕ НА КРАВИТЕ, особено на доилните агрегати тип „елочка“ или „тандем“ в сравнение с пренасящите се доилни апарати, повишава производителността на труда от 30 до 45 на сто. Този способ на доене да се разглежда като едно от перспективните направления в доенето на кравите както при свободното отглеждане, така и при стационарното. Груповият метод на доене със стационарните агрегати, монтирани в специални помещения, които са обединени с млечната база за съхранение, ще получи в близките 10-20 години по-нататъшно разпространение. Ще бъдат създадени механизми, които по време на доенето ще обезпечат автоматично подаване на концентрати на кравата съобразно нейната млечност. Такива операции като измиване на вимето, стимулиране на млекодаването, изключването на доилните апарати след окончателното издояване и др., ще бъдат механизирани и частично автоматизирани. Всички тези въпроси най-ефективно могат да бъдат решени само при доенето на кравите в специално помещение.

ПРОЦЕСИТЕ ЗА ПОЧИСТВАНЕТО НА ТОРА, транспортирането и съхраняването му съставляват част от технологията за производство на мляко. Своевременното отделяне на тора осигурява санитарни условия на животните и помещението. Сега във фермите със стационарно отглеждане на животните успешно се прилагат много прешленните транспортьори с кръгово и обратно възвръщащо се движение. При свободното отглеждане на кравите се използват трактори с крановидни булдозерни лопати. Заслужава внимание методът за изхвърляне на тора чрез решетъчен под над торосъбиращия канал, откъдето неговото изнасяне става чрез воден поток или загребващ транспортьор до торохрани лището. По всичко личи, че този способ в близките години ще получи голямо разпространение при условията на свободното отглеждане на кравите с боксови устройства за почивка.

За Украйна и за цялата страна, с нейните климатични, икономически и стопански условия, не може да се приеме една от технологиите и да се каже, че тя е единствената в отглеждането на кравите. Независимо от това новите технологии за отглеждането на кравите трябва винаги да удовлетворяват три важни изисквания: по-нататъшния ръст на производителността на труда, повишаване продуктивността на животните и опазването на тяхното здраве.

И. А. ДАНИЛЕНКО
доктор на селскостопанските науки, академик ВАСХНИЛ

Е. И. АДМИН
кандидат на селскостопанските науки от Научноизследователския институт по животновъдство на Горскостепния район на УССР

Окръжен конкурс на музикалната и танцовата самодейност

(Продължение от I-ва стр.)

Наред с името на Хараламби Димов, тази година сред ръководителите на танцови състави за пионери и средношколци се нареждат и имената на Стоил Енчев, от Силистра, на Елена Славова, от Варненци. С една дума —младата смяна започва да приижда на по-широк фронт. Не можем да не сме доволни от това, макар че в някои от съставите още да не е постигнато онова, което е по силите на ръководителите, на децата. Но занапред може да се очакват хубави резултати. Това се отнася, например, за състава на Стоил Енчев, който приема работата си с желание и я осъществява с много енергия.

Обновен с голяма решимост, с нов състав се представи танцовият колектив към ССТ. Но тук работата е поставена на хубави начала. По време на конкурса можахме да се убедим, че се търсят неутъпкани пътища в интерпретирането на танците, налице е един стремеж към свежото. И всичко това трябва да се съчетае с вътрешния огън, с който играят момчетата и момичетата от техникума. Той достига до зрителите и те не могат да останат безразлични към изкуството на тези младежи, които имат прекрасната перспектива да се развиват, да достигнат по-голяма висота.

На 18 и 19 май се проведе конкурсът на читалищните и профсъюзните състави. Откровено трябва да се признае, че някои от тях ни доставиха пълна естетическа наслада. Имахме възможността да се срещнем с изпълнения на висота както при танцовите, така и при певческите състави. Наистина, упорито са работили някои от ръководителите и самодейците.

От пръв поглед се долавя, че тазгодишният конкурс се провежда при една по-богата гама от колективи. Наред с традиционните и познати нам състави се прибавиха и няколко естрадни: от Дулово и два от Силистра — към „Транспред" и „Оргтехника". Това е израз на стремежа да се отговори на нарасналите изисквания на младежите, на интереса към естрадното изкуство. Естрадните състави все още правят първите си стъпки, но те са обнадеждаващо начало, което не бива да помръква. В някои от тях са включени добри индивидуални изпълнители — например Димитричка Данаилова от Дулово.

Към вокалната група при Окръжния народен съвет, за която може да се каже, че вече е укрепнала, тази година се нареждат още две вокални групи от Силистра: на учителите и мъжката вокална група при ОС на ТПК. Разнообразието е видимо и струва ни се, че не можем да бъдем недоволни от този факт. Колективите имат свой специфичен облик, своя перспектива да се развиват. Вече улегналият репертоар на самодейките от Окръжния народен съвет дава своето отражение — те пяха чисто, с придобитата си вече рутина и зрителите ги аплодираха заслужено. Хубави думи могат да се кажат и за мъжката вокална група към ОС на ТПК, която е едно по-ново явление за града.

Поредицата от състави, които се явиха на конкурса, многоти индивидуални изпълнители създадоха възможност на слушателите да чуят песни от широк тематичен диапазон.

Много от колективите се представиха в позната ни светлина, развивали са се; други са запазили известна консервативност в репертоара. Но при възможностите на окръга, при малкото квалифицирани специалисти трябва да се отдаде заслуженото на всички самодейци.

С особен интерес се очакваше представянето на двата най-големи хорови състави — „Седянка" и „Дунав". Но тяхното участие в конкурса не може да се сравни с най-добрите им изпълнения — те се представиха под очакваното.

Сред танцовите колективи отново привличаха погледа самодейците от Старо село, Калипетрово. С право — защото година наред в миналото на други прегледи те са били мерило за добро изпълнение. Не можем да кажем, че сега те ни разочароваха. Староселци се представиха като един обигран състав, с постигнатата ансамбловост, а калипетровци след известна криза отново възвръщат надеждите ни, че ще достигнат върховете от най-добрите си години.

Приятна изненада направи участието на състава от ДЗС — Нова Черна. Млад и жизнен, по-различен от другите в някои танци, той наистина зарадва.

* * *

Окръжният конкурс завърши с тържествен концерт в неделя вечерта. В него взеха участие най-добре представилите се колективи и индивидуални изпълнители. Силистренци отново имаха възможност да се срещнат с танцьорите от ССТ, Калипетрово, Старо село, от Ансамбъла за добруджански песни и танци към ОНС и ОСПС, с хора на Айдемир, Старо село и др.

* * *

По броя на участниците, по нивото на постигнатото, по организацията си конкурсът е прекрасен дар в чест на славната 25-годишнина на социалистическата революция у нас. Несъмнено, той ще повдигне много въпроси около състоянието на самодейността в окръга, ще допринесе да се решат назрели проблеми.

Колективите, допуснати до зоналните прегледи, отново са изправени пред голямо изпитание. Те трябва да се представят достойно, за да защитят честта на окръга.

С. ИВАНОВ

17—24 май — Седмица на българската книга

ПРИСЪДАТА НА ЧИТАТЕЛИТЕ

Известно е, че най-строгият съдник за творците на изкуството е публиката. Читателят, слушателят или зрителят не приема една творба, ако тя не е сполучлива, без да го интересуват експерименталните и новаторски търсения и усилия на автора.

Представител на редакцията посети заемната служба на Окръжната библиотека и помоли някои читатели, дошли за нови книги, да споделят впечатленията си от произведения на български писатели.

Оказа се, че почти всички читатели, към които се обърнахме, четат книги от наши писатели. Някои ни отговориха, че предпочитат Джек Лондон, Виктор Юго — въобще западноевропейските класици. Други пък, предимно работници и специалисти, ни признаха, че четат почти само техническа литература.

Естествено, отговорите на читателите бяха кратки и откъслечни. Да говориш експромпто за литература не е съвсем лес на работа.

ЕВЕЛИНА ГАНЧЕВА,
IX клас, I гимназия—Силистра

Чела съм много книги от български автори, но най-силно впечатление ми направи книгата на Николай Антонов „В открито море".

Любовта на българина към земята е на толкова години, на колкото години е народът ни. Но лично мен ме привличат повече книги те, в които българинът покорява водната шир — книгите на морска тематика. Може би затова разказите и новелите на Н. Антонов ми допаднаха.

ИВАНКА ТРИФОНОВА,
кандидат-студентка

Аз завърших Икономическия техникум, но много обичам литературата.

Хареса ми „Отклонение" на Блага Димитрова. Това е една книга — размисъл, верен сеизмограф на човешки чувства и вълнения. Авторката с разбира не поставя някои въпроси на любовта и човешките отношения.

От поетите най-много обичам Ханчев, Станка Пенчева и Дамян Дамянов.

ЙОВЧО ПАВЛОВ, 25-годишен,
работник в „Оргтехника"
— Силистра

Чета повече документални книги, които да повишат общата ми култура. Следя съвременната българска поезия. Допада ми Александър Геров с философската си проникновеност, а Дамян Дамянов с чисто лирично чувство. Имам още двама любими поети, които, за съжаление, напоследък не публикуват почти нищо — Радой Ралин и Стефан Цанев. Радой Ралин ми харесва с находчивостта и остротата на епиграмите, а Стефан Цанев ме спечели с откровената интонация в своите стихове, с неспокойството и непримиримостта си.

ЕЛЕНА ПЕНЕВА,
III курс, ССТ „Добруджа"
— Силистра

Напоследък правя малки екскурзии в историята — чета историческа литература. „Самовил" на Димитър Талев е една отлична книга с похвална достоверност и интересна образност.

Вълнува ме и поезията. Отново и отново препрочитам Вапцаров, Яворов, Пеньо Пенев и др.

В чест на патронния празник

В чест на патронния си празник учениците от училище „Кирил и Методий" изнесоха пред родителите си и гражданите интересен спектакъл, който обхващаше всички области на извънкласната работа. Хорът, окръжен първенец от току-що проведения фестивал, изпълни с певческо майсторство няколко песни.

Хубаво се представи и детската градина с танц на куклите.

Особено сполучливо играха учениците от драматичния кръжок, ръководен от Кина Иванова. Те представиха пиесата на Цветан Ангелов „Без другари". Със сполучливо пресъздаване на образите се отличиха Красимира Минчева, шестокласничка, в ролята на Зорка, и Радослав Ковачев, в ролята на Иван.

ГЕРГАНА ГЕОРГИЕВА

ИЗЛЕТ

Днес, обветрени и смели,
в планината сме поели.
Татко с раница голяма,
аз помагам пък на мама.
Нося походната чанта
и си пея:
„Рам-та, там-та!..."
Край брезички белокори
все вървим, вървим нагоре.
Мамят ни безброй пътеки:
„По-високо! По-далеко!"
А поточето бълбука;
— Спрете тука!
Спрете тука!

Методи БАХЧЕВАНОВ

ЗА ПО-ДОБЪР РЕД ПРИ ФЛУОРОГРАФНИТЕ СНИМКИ

Една от формите на здравеопазването са масовите профилактични прегледи. В настоящия момент такъв преглед в Силистра се извършва с помощта на флуорографа, като през него ще премине цялото население на окръга. При този преглед се правят малки рентгенови снимки на гръдния кош. Облъчването с рентгенови лъчи е много по-малко в сравнение с другите методи на изследване. Затова някои граждани в по-кратък период могат да бъдат подложени два пъти на такъв преглед.

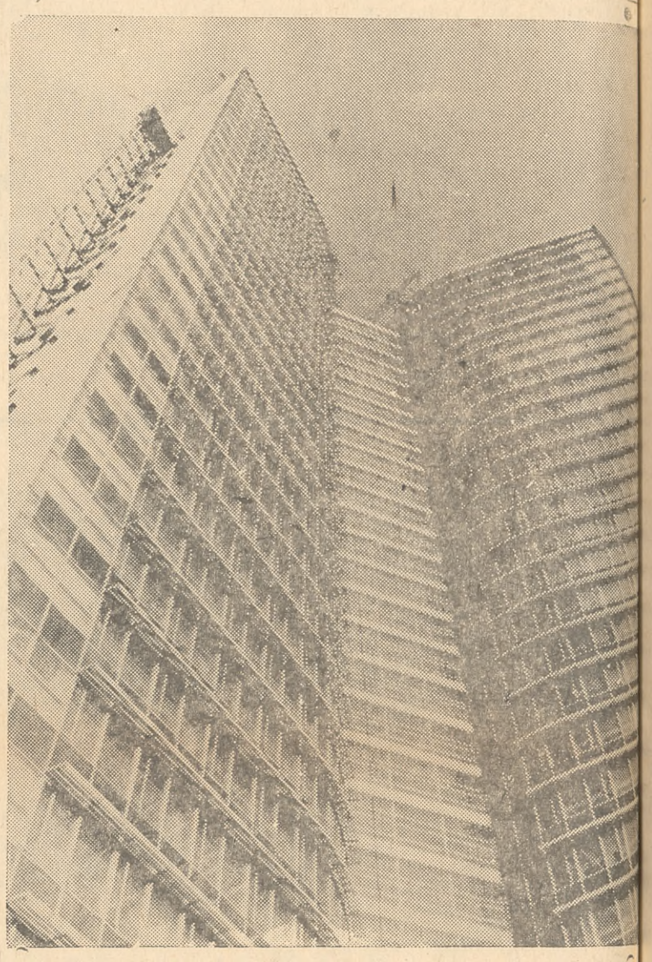
За не голям период от време през флуорографа в Силистра преминаха около една трета от гражданите. Открити са заболявания при хора, които са се чувствували добре и не са подозирали, че са болни. Често се налагат допълнителни прегледи и хората се призовават отново поради лошо качество на снимката.

Но защо се получават некачествени снимки? Причината се крие в неспазването на указанията, давани от медицинския персонал при правене на снимките. А те са изпълними от всички граждани, независимо от тяхното образование — достатъчно е само да се спазват указанията, давани непосредствено преди прегледа. При влизането в съблекалнята на флуорографа всички се събличат голи до кръста, като жените свалят всички гердани и повдигат косите си над раменете. След записването на името гражданите получават картонче, което не бива да се мачка, защото в противен случай апаратът не е в състояние да направи снимка. По-нататък успешната работа във флуорографа, качеството на снимката, зависи изключително много от доброто положение, което трябва да заемат гражданите. То се обяснява с подробност от персонала и съвсем малко усилия са нужни, за да бъде спазено стриктно. Изпълнението на тези малки задължения би улеснило работата на флуографа и персонала, би я ускорило.

Времето, през което се правят снимките по предварителен план, е както следва: в понеделник, сряда и петък — от 15,30 до 18 часа, а във вторник, четвъртък и събота — от 9,30 до 12 часа. За една такава работна смяна при добър ред могат да бъдат прегледани около 200—250 души.

С помощта на флуорографа в окръга ще бъде извършена изключително полезна работа. И тя в никакъв случай не бива да се затруднява от едно нищожно на пръв поглед нехайство.

д-р М. ВЪРБАНОВ,
ръководител на флуорографната група

Завършва се строителството на многоетажното здание на Съвета за икономическа взаимопомощ в Москва.

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

НЯМА ЛЕК ПРОТИВНИК

Едва ли някой е очаквал, че „Локомотив" (Плевен) ще окаже такава отчаяна съпротива. Всички предварителни прогнози сочеха лека победа на „Доростол", че това ще бъде мач, в който домакините ще си оправят головата разлика и пр. Но гостите, очертали се като един от най-вероятните кандидати за изпадане от групата, се оказаха много корав съперник, далече от мисълта да се предаде леко. Напротив!

През цялото първо полувреме защитата им действуваше енергично, твърдо и безкомпромисно. Тя се справи с лекота с анемичното ни нападение, което действуваше твърде шаблонно. А напред гостите контраатакуваха при всяка създала се възможност с по двама-трима нападатели, и то твърде успешно. И когато в 20 м. Курдоманов не можа да задържи една сравнително лека топка и тя, за щастие, се отби от гредата, почувствувахме, че не само напред, но и в задните редици играта на домакините куца. Дали отборът не беше пренавит, или пък очакванията за лека победа не бяха довели до подценяване на гостите?

Минутите течаха и с тревога следяхме как нашето нападение затъва все повече в еднотипните си акции. Крилата пробиваха, центрираха високо пред вратата, където гъмжеше от плевенски играчи и всички топки ставаха лесна плячка на високите им защитници. А никой от нашите нападатели не скачаше. Пашов, към когото най-често биваха адресирани тези топки, беше плах, избягваше преките двубои. Младенов се надяваше само на високата си. И което е най-куриозно—първият удар към противниковата врата беше отправен едва в 42 м. с глава от Пашов, но извън нейните очертания.

Втората част на играта беше изцяло на домакините, които упражниха тотален натиск към плевенската врата и гостите бяха принудени да върнат почти всичките си играчи назад. Смяната на Каталиев с Владимиров се оказа изключително полезна. Той именно показа на съиграчите си средството за извоюване на победата. Забелязъл в един момент, че вратарят е излязъл напред, Владимиров стреля остро отдалеч и... какъв малшанс. Топката се отби от долната страна на напречната греда. Секунди след това, след нов бомбен шут на същия играч топката профуча край страничната греда. Това по служи като сигнал за общ щурм. Към плевенската врата се посипаха удари. С всяка минута темпото нарастваше, играта ставаше все по-динамична.

И ако не бяха пропуските, победата наистина можеше да бъде по-голяма. В 51 м. след ъглов удар Младенов посреща с глава, но вратарят отбива. 68-ма минута—Пашов се озовава на три метра пред вратаря, но стреля в ръцете му. Две минути по-късно Младенов засича с глава една висока топка, но я праща пак в ръцете на вратаря. Но в 34 м. от наказателен удар Добрев намира точно Младенов и този път удар му с глава е неотразим — 1:0 за „Доростол". До края на срещата отбелязахме отново два удара на Владимиров, които плевенският вратар с мъка парира и стана главният виновник за минималната загуба на своя отбор.

Спечелените две точки са особено ценни, защото бяха извоювани от пряк съперник в опасната зона. Но по-важни са поуките, които трябва да си направят нашите състезатели. Няма лек и труден противник. Има само противник, когото трябва да победиш, влагайки всичките си сили и умения.

Йордан СИМЕОНОВ

Николинка Иванова, Златка Димитрова и Мария Димова — три лекоатлетки от ССТ „Добруджа", които с успех представят окръга на зонални и републикански състезания.

Състезания за „синята връзка"

В продължение на пет дни чавдарчетата от град Тутракан огласяха с радостни викове градския стадион. Под ръководството на физкултурното дружество в града и Пионерския дом се проведоха спортни състезания за „синята връзка". Четири отбора си оспорваха първенството по лека атлетика, футбол, народна топка и ъглова топка.

След оспорвана борба състезанията приключиха. На тържественото закриване бяха обявени първенците — по футбол — отборът на училище „Хр. Ботев", по народна топка — от борът от училище „Л. Каравелов". По ъглова топка спечели ха момичетата от училище „Хр. Ботев". Проведе се и трибой, като индивидуални победители станаха Александър Тодоров и Величка Великова. Най-много точки в крайното класиране набраха малките спортисти от училище „Хр. Ботев" и спечелиха преходната купа.

В. МАРИНОВ

СПОРТ ТОТО

20 МАЙ **30 МАЙ**

ЗА ПЪРВИ ПЪТ У НАС —

ИЗВЪНРЕДЕН ОЛИМПИЙСКИ ТИРАЖ НА ТОТО 2

С 4 ОТ 49 МАКСИМАЛНА ПЕЧАЛБА 20 000 ЛЕВА

ДОПЪЛНИТЕЛНИ ПЕЧАЛБИ

40 екскурзии за Олимпиадата в Мексико

5 парични печалби по 10 000 лева

10 парични печалби по 5 000 лева

О Б Я В А

ФАБРИКА ЗА ХАРТИЕНИ ОПАКОВКИ—гр. Павликени известява следните производствени дейности:

нарязване на хартия и картони от руло на формат, изработва кутии и кашони от велпапе и мукава, висок печат върху картон за кутии, офсетов четирицветен печат. От второ полугодие на настоящата година ще изработва кръгъл амбалаж мукавени гилзи, каширане и опаковки от фолие с печат.

Заинтересованите предприятия, учреждения и организации своевременно да направят заявките си.

Банкозата ни сметка е 150 010.

О Б Я В А

Завод за дизелови двигатели „В. Коларов" — Варна

т ъ р с и:

1. Технолози и конструктори.
2. Фрезисти VI—VIII разряд.
3. Стругари III—VI разряд.
4. Шлайфисти V—VII разряд.
5. Моделчици IV—VI разряд.
6. Крановици — IV разряд.
7. Формовчици III — VI разряд.
8. Сърцари III—VIII разряд.
9. Ковачи II—IV разряд.
10. Бормашинисти II — VI разряд.
11. Оксиженисти-електроженисти III—VIII разряд.

На работници без семейства и неженени заводът осигурява безплатна квартира в общежитие и временно жителство. Постъпване веднага.

Справки — Личен състав при завода, тел. 28-41, 28-42, вътрешен 47.

СПЕЦИАЛНАТА ШКОЛА ЗА МОНТАЖНИ КАДРИ ПРИ ТЕЦ — РУСЕ,

О Т К Р И В А К У Р С О В Е

по следните специалности:

1. МАШИННИ МОНТЬОРИ — от 1 юни до 30 септември 1968 година — 4 месеца.
2. ЕЛ. МОНТЬОРИ ПО МРЕЖИ И ДАЛЕКОПРОВОДИ — от 1. VI. до 31. VIII. — 3 месеца.
3. ЕЛ. ЗАВАРЧИЦИ—от 1. VI. до 30. X. т. г. —5 месеца.
4. МОНТЬОРИ ПО ИЗОЛАЦИЯ И ЛАМАРИНЕНИ ПОКРИТИЯ — от 1. VI. до 31. VIII. — 3 месеца.

Ще се приемат мъже до 40-годишна възраст, отбили военната си служба. За специалността „монтьори по изолация" ще се приемат младежи, навършили 18 години (може и девойки).

Съгласно 10 ПМС от 16. II. 1967 год. на всеки курсист ще се заплаща ежемесечно:

а) женени с деца — 50 лева и сем. добавки
б) женени без деца — 40 лева
в) неженени — 25 лева

Школата осигурява през време на обучението храна, квартира, работно облекло и учебни пособия безплатно.

Курсистите сключват договор да работят в системата на ДО „Монтажи" в срок от три години, през което време ще работят на обекти в Русенски, Разградски, Силистренски, Ловешки, Търновски окръзи, Плевен—нефтокомбината, Свищов — химкомбината и други.

След едногодишна практика, добиват право да продължат образованието си в задочен техникум към ДО „Монтажи" и след завършването му могат да следват висше учебно заведение.

Необходими документи при постъпването: молба, автобиография, трудова книжка, удостоверение за семейно положение и медицинско свидетелство.

За справки: Монтажна школа при ТЕЦ — Русе, телефон 59—98.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

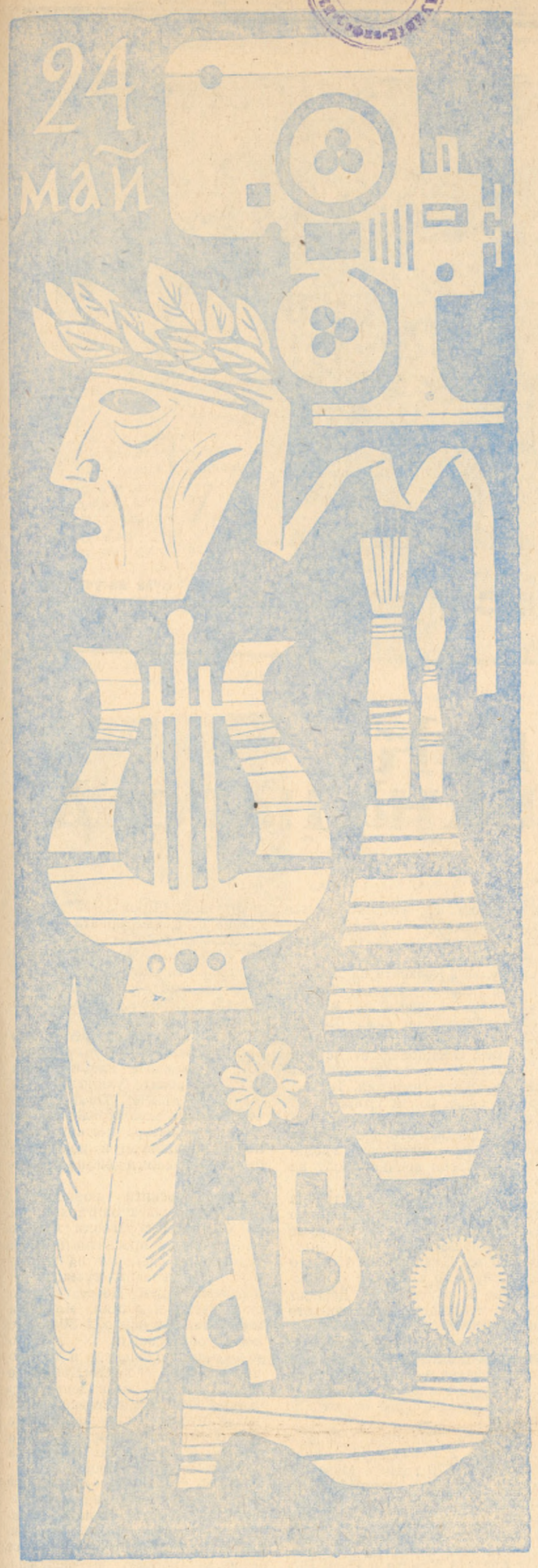
ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 60 (1377) | Четвъртък, 23 май 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

СВЕТЛИНАТА НА ЗНАНИЕТО

Повече от 110 години са изминали оттогава, когато през миналия век пламенният възрожденец и родолюбец Йоаким Груев събирал около себе си пловдивските патриоти, за да честват безсмъртното дело на братята Кирил и Методий. За да се поклонят пред величавата вековна епопея на един малък народ, отстоявал със столетия своето право на съществуване. 110 години вече 24 май олицетворява по най-категоричен начин жаждата на българина за светлина, превръщайки се в празник, несравним с никой друг. Цял народ посреща това утро с най-свежите майски цветя, с усмивката на своето младо поколение и с една песен — „Върви, народе възродени...", зазвучала като тържествен химн.

Няма по-мирен празник у нас от 24 май, Деня на българската просвета и култура, на славянската писменост и на българския печат.

Утре улиците и площадите отново ще бъдат залети от колоните на пионерите и чавдарчетата, на средношколците. И тогава наред с портретите на двамата солунски братя, с най-големите светила на българската култура и знание ще бъдат плакатите и с тридесетте букви.

Тридесет писмени знака! Тридесет безсмъртни войника! — писа за тях един писател.

Хилядолетия те вече се сражават за една свята правда. През огън и сеч са минавали, помнят анатеми, но никога не са познали сражението. Велики бойци. Безсмъртни. Само тридесет на брой, а срещу смъртните врагове на българина и славянството винаги така умно са се прегрупирали, че атакуващите им редове са всявали респект всекиму. Стояли са несменна стража в летописите, летели са в конницата на стиховете, крачили са в ротите на разказа, в батальоните на повестта, в дивизиите на романа, в бригадите на публицистиката, в ескадрилите на дописките и статиите, превземали са крепостите на науката. Само тридесет знака, а се строяват в милиони редици.

Но бойното им поле не са нито гладките кожи и пергаментите, нито мраморните плочи на паметниците, нито бялата площ на хартията. Само са се подреждали там при бойния зов на рога, за да потеглят и да превърнат в победно полесражение най-неопятните пространства: душите, сърцата, умовете!

Те винаги печелеха битките. Срещу славата на византийци и кръстоносци. Срещу асимилаторския бяс на османлиите и великошовинизма... Срещу всяка духовна чума. Те доказаха още в древността правото и възможността на всеки народ да създава собствена култура на свой език. Те разбиха на пух и прах реакционните догми за превъзходството на отделни народи и езици. Те сътвориха забележителни епохи за славната история на славянството. Те съхраниха и обогатиха националната му култура и самобитност. С ръката на Ленинте грейнаха върху гребена на световната историческа вълна, с думите на Георги Димитров те прозвучаха в един момент, когато човечеството имаше нужда от силен и мъжествен глас.

Тридесет писмени знака! Тридесет безсмъртни войника, с които и днес ние ковем победа след победа, ковем културни ценности, продължавайки богатата ни национална традиция. Тогава, когато Западна Европа имаше вече големите имена на Шекспир и Сервантес, когато Русия имаше Ломоносов и Пушкин, у нас само Хилендареца е изрекъл своите слова: „О, неразумни..." Стечение на исторически обстоятелства и един извод, който ни кара да се гордеем: България превъзмогна и невъзможното, за да има днес глас в световното изкуство и култура.

Затова на този ден ликува целият ни народ: ученикът и студентът, вечерникът-работник рамо до рамо с писателя и журналиста. Всички те коват блага и създават ценности с онези тридесет писмени знака на Кирил и Методий. В процентно изражение днешна социалистическа България мери ръст в областта на образованието с най-напредналите страни в света, като по някои показатели далече ги изпреварва. Родната ни днес има творци на изкуството, чиито произведения с острия си идеен заряд воюват с комунистическо дръзновение за овладяване на ориентирите, към които сочи Партията. Тя, Партията, има и крепката десница на българския печат — помощник, навременен и деен, в разрешаването на много въпроси, в отблъскването и разобличаването на идеологическата война със запада.

В своята отговорна дейност културните дейци на съвременна България, целият ни народ, има примера и всеотдайността на възрожденците, на революционерите-борци за нов живот. Тяхното дело мобилизира за нови успехи за по-високи постижения в името на Родината и Партията.

Утре е 24 май!

И цялата страна ще подеме звуците на един химн:

„Върви, народе възродени,
към светли бъднини върви".

Тържествено събрание-концерт

В салона на Театъра в Силистра бе честван снощи при голяма тържественост Денят на българската просвета и култура, на славянската писменост и на българския печат. В президиума заеха места първият секретар на Окръжния комитет на Партията Вельо Максимов, председателят на Окръжния народен съвет Сава Шиваров, членовете на бюрото на Окръжния комитет на БКП Никола Николов, Христофор Иванов, Шакир Шакиров Георги Кардашев и Мико Николов, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС Александър Чолаков, дейци на просветата и културата.

Духовият оркестър засвири „Върви, народе възродени". Запяха всички в салона.

Тържественото събрание-концерт бе открито от другаря Христофор Иванов.

Другарят Сава Шиваров прочете укази на Президиума на Народното събрание и Заповед на министъра на народната просвета, с които се награждават заслужили дейци на просветата и културата от Силистренски окръг с ордени „Кирил и Методий", медали „За трудово отличие" и значки „Отличник на Министерството на народната просвета", след което връчи наградите. Той прочете също така Заповед на Изпълкома на ОНС, в която се изказва похвала на проявили се учители и културни дейци.

Другарят Вельо Максимов от името на Окръжния комитет на Партията, Окръжния народен съвет и Окръжния съвет на профсъюзите приветствува просветните и културните дейци от града и окръга по случай 24 май и им пожела нови, още по-големи успехи.

Присъствуващите гласуваха поздравителна телеграма до ЦК на БКП.

Деловата част на събрание то завърши по необичаен начин. Духовият оркестър и публиката изпълниха песента „О, Добруджански край", след което започна тържественият концерт.

Наградени просветни и културни дейци

По случай 24 май, Деня на българската просвета и култура и на славянската писменост, **С УКАЗ № 420** на Президиума на Народното събрание са наградени с ордени и медали следните учители от Силистренски окръг:

С ОРДЕН „КИРИЛ И МЕТОДИЙ" — III СТЕПЕН

Георги Ганчев Белчев, директор на основно училище в село Грънчарово.

С МЕДАЛИ „ЗА ТРУДОВО ОТЛИЧИЕ"

Александър Стефанов Христов, прогимназиален учител по история в основно у-ще „О. Паисий"—Силистра; **Донка Райчева Георгиева,** инженер, преподавателка по машинно чертане в ТМТ; **Елеонора Крумова Мирчанова,** гимназиална учителка по физика в I гимназия — Силистра; **Златка Николова Кунева,** прогимназиална учителка по математика в средно политехническо училище — Дулово; **Мария Цветкова Бобчева,** начална учителка в основно у-ще „Н. Й. Вапцаров" — Силистра **Никола Ангелов Маринов,** гимназиален учител по биология в I гимназия — Силистра и методик в отдел „Народна просвета" при ОНС; **Пенка Богданова Димитрова,** начална учителка в у-ще „Ю. Гагарин" — Силистра; **Петранка Иванова Лазарова,** прогимназиал на учителка по руски език в основно училище „А. С. Макаренко" — Силистра; **Стефана Димитрова Русева,** прогимназиална учителка по български език в основно у-ще „Кирил и Методий" — Силистра; **Цветана Неделчева Узунова,** гимназиална учителка по математика в средно политехническо у-ще — Тутракан; **Чаньо Ангелов Узунов,** прогимназиален учител по математика в основно училище — Калипетрово; **Мария Донева Маринова,** дружинна ръководителка в основно у-ще „О. Паисий" — Силистра.

С УКАЗ № 421 на Президиума на Народното събрание по случай 24 май в Силистренски окръг са наградени следните дейци от областта на културата и изкуството:

С ОРДЕН „КИРИЛ И МЕТОДИЙ" — II степен

Елена Василева Андонова — Манчева, артистка от театъра при ОНС.

С ОРДЕН „КИРИЛ И МЕТОДИЙ" — III СТЕПЕН

Стоян Димов Стоянов, директор на ДП „Фотография" — Силистра,

Бедрос Артюн Бедросян, художник към ОП „Кинефикация".

Станю Бенев Пенчев, диригент на народния ансамбъл при ОНС и ОСПС,

Никола Маринов Братоев, председател на общинския народен съвет в Попина.

СЪС ЗАПОВЕД № 2 298 на министъра на народната просвета по случай 24 май за проявено усърдие при изпълнение на служебните задачи и за добри резултати в учебно-възпитателната работа се награждават с почетната значка **„ОТЛИЧНИК НА МИНИСТЕРСТВОТО НА НАРОДНАТА ПРОСВЕТА"** и с по 50 лева следните учители и служители от Силистренски окръг: **Георги Стоянов Георгиев,** счетоводител в СПУ — Дулово, **Димитра Иванова Баснарова,** начална учителка в с. Малък Преславец, **Стоян Русев Чешмеджиев,** учител по пеене в основно училище „Кирил и Методий" — Силистра, **Тонка Димитрова Станкулова,** начална учителка в основно училище — Кайнарджа.

Сн. Стоян ДИМОВ „ПЪРВА СНИМКА"

Четете на IV-та страница „Дългият път към признанието", където разказваме за дългогодишната и упорита работа на Стоян Димов, директор на ДП „Фотография" — Силистра, от първите му стъпки до удостояването му със званието фотограф-художник. Първият в окръга...

ПЛОД НА СРЪЧНИ РЪЦЕ

По случай Деня на българската просвета и култура, на славянската писменост и култура и на българския печат силистренските училища „Никола Вапцаров", „Кирил и Методий", „Юрий Гагарин", „Иван Вазов" украсиха витрините на централните магазини в града с изящно изработени изделия в часовете по ръчен труд. Вие уж бързате за някъде, а изведнъж спирате и вашето внимание е вече грабнато от богатите и разнообразни цветове на пионерската бродерия. Изложени са много и интересни изделия, плод на детското въображение и сръчност.

А Техникумът по сградостроителство, тази ковачница на утрешни млади строители — излага в салоните на училищната сграда различни мозайки, макети за кофражи, паркети. Естествено, не липсват сложни арматурни модели, разнообразие от мазилки. Изложбата на курсистите от техникума е подредена с вкус.

И в младежкия салон в града има изложба на ученическо творчество. Тук са изложени различни експонати като струговете „Дунав" и „Стомана", металорежещи машини, шмиргелови точила и много други отливки. Всичко това е плод на умелите ръце на възпитаниците на Техникума по механотехника.

В съседство с тях е и изложбата на професионално-техническото училище по дървообработване. И в нея има какво да се види. Показано е най-хубавото, което са изработили курсистите през учебната година: легла, салонни бюфети, разтегателни маси, маси за обзавеждане на детски градини, стенни закачалки. Всички са подредени добре, предразполагат към естетическа наслада и уютност.

Сега, когато сме в края на учебната година, изложените експонати красноречиво говорят за упоритостта и трудолюбието на учащите се, за умението им да творят в тон със съвременните изисквания на живота.

Галиб МЕХМЕДОВ

Изложба на Окръжна библиотека

В един от салоните на Образцовото народно читалище „Доростол" по повод Седмицата на българската книга е уредена изложба. В нея са включени около 250 произведения на наши автори.

В хронологичен ред изложбата проследява пътя на българската книга. — от нейните първи образци до най-големите й постижения, свързани с имената на Вазов и Ботев, на П. П. Славейков и Яворов, на Смирненски и Вапцаров, на Димитър Талев и Емилиян Станев.

Изложбата е една хубава инициатива в дните пред 24 май — Празника на българската просвета и култура, на славянската писменост и на българския печат.

За тези единадесетокласници-отличници приключи не само учебната година, последната от горния курс, но и един период от живота им. С упоритост и трудолюбие те го завършиха с успех, който им открива възможности да продължат образованието си и да се развиват като личности в тази насока, за която са мечтали. Ние им желаем добър път и сполука!

НА СНИМКИТЕ: (от ляво на дясно) Светозар Паянгов и Николинка Петрова (II СПУ), Иван Колев и Нора Габрашкова (I СПУ), Николай Цветков и Иван Димитров (ТМТ).

ХОРА С ГРАЖДАНСКА СЪВЕСТ

Неуморният Викентий

ПЛОДОТВОРНОСТТА на кореспондента Викентий Дуканов е известна на всички читатели от години насам. Той пише почти на всички теми, пише много. И макар че тази негова плодовитост е понякога за сметка на качеството, едно не може да се отрече — от години Викентий Дуканов се е утвърдил като един от най-редовните, най-полезните и най-необходими сътрудници на вестника. Учителската му професия, сравнително богатата му езикова култура и будното му гражданско чувство го карат всеки ден да намира по нещо съществено, да се вглежда повече в живота на своите герои. Викентий е от хората, в които някак си е вплетено журналистическото начало — от погледа му не отбягва нито едно събитие.

Скоро той ще честнува за себе си един своеобразен юбилей — десет години активно сътрудничество на вестник „Силистренска трибуна". Десет години професията му налага пребиваване на едно или друго място в окръга, но независимо дали е в Средище, Попина, Кайнарджа или Тутракан той упорито и системно информира вестника за трудовите усилия на хората, за културния им живот. Събирането на данни, обработването им се е превърнало вече в негова ежедневна необходимост — едва когато пусне плика с написания материал в пощенската кутия, той се успокоява — иначе нещо му тежи.

Десет години са достатъчни за изграждането на творческата физиономия на един кореспондент. Негова слабост са очерковите и репортажните материали — там той се стреми да създаде атмосфера, да даде живот на героите си. И ако усилията му се задълбочат в повече творчески търсения в тези жанрове, ние ще четем по страниците на вестника още по-хубави материали от нашия неуморен кореспондент Викентий Дуканов от гр. Тутракан.

Н. ЗЛАТЕВ

Удоволствие е да пишеш...

ПРИСТИГНЕ ли в редакцията писмо от Старо село, знаем, че е от нашата кореспондентка Василка Равалиева. Независимо от голямата си заетост в училище като дружинна ръководителка, тя отделя скъпоценни минути да по напише „нещичко" и за вестника. Чувствува необходимостта да разкаже за онова, което става в селото, което вълнува хората и е интересно за читателите.

И така е от десетина години.

— За мене е истинско удоволствие да пиша за хората, за техните сполуки и несполуки — казва тя. — И радостта ми е още по-голяма, когато видя написаното поместено. Още си спомням с какъв трепет написах първата си дописка. И един ден тя излезе във вестник „Дунавска правда". Сетне продължих да изпращам материали. Ала най-много съм писала на вестник „Силистренска трибуна".

Читателите на нашия вестник отдавна са свикнали да срещат по страниците му нейното име. Вече девет години тя разказва във вестник „Силистренска трибуна" за успехите на кооперативното стопанство в Старо село, пише за последните новини. Вълнува се ведно с хората, споделя техните радости и тревоги.

Василка Равалиева е от оние наши сътрудници, които пишат кратко и точно. Чужди й са многословието и претруфеността на фразите, незначителните неща. Умело подбира темите и въпросите, дири интересното. И затова от дописките и кореспонденциите й лъха свежестта. Говори неспокойството на човек, отдавна обикнал журналистиката.

Някои са свикнали да смятат труда на дописниците и кореспондентите за лек. Но онези, които истински обичат призванието на журналиста, едва ли са съгласни.

Вълчо РАДЕВ

Кореспондентът от Попина

БЕШЕ пак около един 24 май. Попинското училище отбелязваше с тържество някакъв юбилей. Нужна ни беше информация. Директорът на училището обеща, но на другия ден по телефона се обади непознат глас на момче — топъл, приятен. Това, което получихме по телефона, бе написано с чувство и култура. Носеше името на Илия Равалиев. Илийката — както си го знаем в редакцията, нашият кореспондент от Попина.

Оттогава измина не една година. Много събития, общата ни работа ни сближиха. Опознахме се по-добре, но мнението ни за Илия си остава непроменено. И сега за нас той си е младото, срамежливото и стеснително момче, на което винаги може да се разчита. Знаем си добре — щом той обещае, не може да не изпълни. По пощата ли, по човек ли, по рейса ли, рано или късно, в редакцията ще пристигне информацията, кореспонденцията, репортажът.

Той ни пише редовно. За всичко, което е станало в селото, за слабостите и нередностите.

— Не мога — казва Равалиев — да си помисля, че ще пропусна да отбележа във вестника нещо, което има обществена значимост. Някакво чувство се е изградило у мене...

Това е чувството на гражданска съвест. То е израз на отношението му към живота, с неговите безбройни проблеми. Преди още да стане наше „откритие", Равалиев е печатал в редица местни и централни вестници: като се започне с „Шуменска заря" и се завърши със „Студентска трибуна", „Учителско дело", „Ехо"... По-добро потвърждение за качеството на неговата работа, за находчивостта му при откриването на темите, за умението му да пише искрено и с култура едва ли би могло да има.

Сега Равалиев е секретар на общинския комитет на Комсомола. И на още много други места си има задължения. Председател е и на съвета за изкуство и култура. Но въпреки това за нас той пак си остава Илийката — нашият кореспондент от Попина.

С. ИВАНОВ

На окръжния конкурс на музикалната и танцовата самодейност вокалната група на учителките при ОК на Съюза на българските учители се представи достойно и бе класирана като „първенец".

Един век — в служба на народа

Народното основно училище „Иван Вазов" в село Зафирово възниква през втората половина на миналия век. И вече едно столетие то сее грамотност и знания сред децата и възрастните. Неговата история е тясно свързана с миналото на селото, с неговото развитие през различните периоди от съществуването му.

Днешното село Зафирово възниква върху старите махали Сарсанлар и Хорозлар. В тях живеели богати турци, един от които (Амзата) притежавал над 4 500 декара обработваема земя, гори и пасбища. Обработването на земята, отглеждането на стадата, грижите за горите се поемали от наемни работници и ратаи, предимно българи-балканджии. Отначало тези българи са само гурбетчии, идващи за печалба, но от 1860 до 1880 година много от тях идват в селото със семействата си. По-известни сред първите преселници са семействата на Чекакчиевите, Убановите и други от селата Скворците, Собот ковци и Боженци — Габровско. Семейството на Кръстевите идва от село Хърсово, Разградски окръг.

Върху южното възвишение, недалеч от турските махали, се оформя и българска махала, която около 1870 година наброява 30 къщи. Преселниците-балканджии донасят не само своята бедна покъщнина. Заедно с твърдостта и гордостта на планините, те носят своя буден дух и жажда за знания.

Начални години на просветната дейност са 1866-1868, когато българското население гласувява учител за своите деца. Пръв учител е Стефан Тодоров, роден в колибите на Даиновци, Беровска община. Той е бил млад и просветен момък, който владеел не само българска, но и гръцка, и турска писмена реч. Предполага се, че Стефан Тодоров е възпитаник на Априловската гимназия. По-късно той става поп и умира в Зафирово през 1924 година.

През следващото десетилетие селото бързо нараства. Увеличава се преди всичко броят на българското население.

През 1871 година е построена църквица, а малката килия продължава да служи на нуждите на просвещението. Намереният буквар на Блъсков от 1870 година вероятно е служел за ръководство в обучението. Дейността на училището, родолюбието на българите и революционният дух на епохата раждат революционния комитет, който събирал средства за народното дело по поръчение на В. Левски — за това говори скоро открит документ.

Първата училищна сграда е построена в близост до църквата около 1870 година. Макар и малка, схлупена постройка, тя спомага за правилната организация на учебното дело. Между имената на останалите учители от миналото могат да се посочат братята Христо и Иван Рохлеви от село Хърсово.

Верни на традициите на българското учителство, повечето от учителите са били будни общественици. През 1905 година тук се създава първата в район на социалистическа група от Васил Бъчваров, начален учител и член на БРСДП (т. с.). В групата членуват осем учители от селата Малък Преславец, Варненци и Царев дол.

През 1913 година секва вся какъв просветен и културен живот. Румънските власти закриват българските училища и откриват румънски. Тогава е построена още една сграда. С цел да се румънизира местното население архивите и наличните български книги били унищожени.

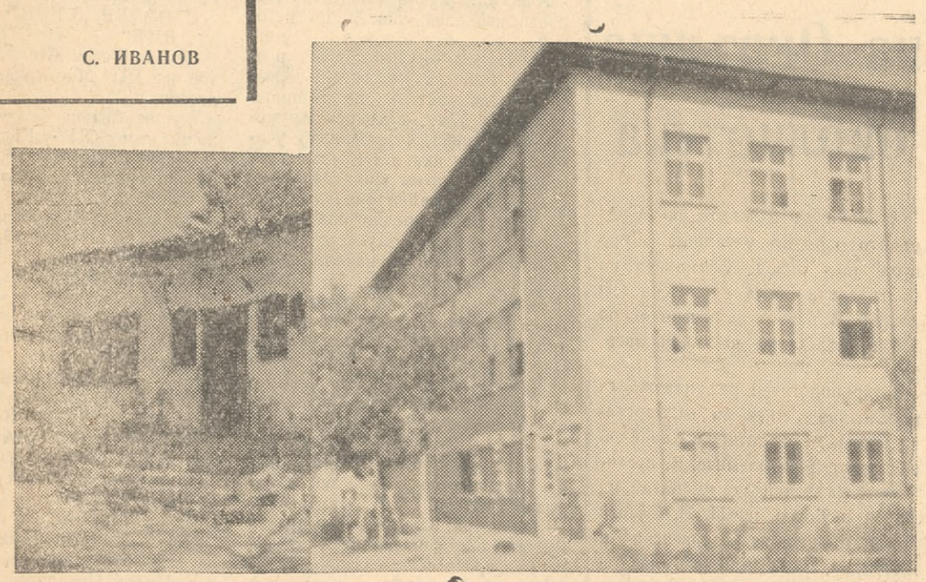
Нито турските поробители, нито румънската олигархия, нито българските фашисти можаха да ограничат просветната и родополезна дейност на училището. То укрепва, развива се, подготвя кадри. Досега в него са обучени над 3800 младежи и девойки, от които 2 300 с основно образование. Училището възпитава родолюбци и патриоти, четирима от които (Цоньо Нонов, Иван Ангелов и Деньо Йорданов) записаха имената си на паметните плочи на загиналите в борбата против фашизма в Унгария и Сърбия по време на Отечествената война.

След Деветосептемврийския трудовият ентусиазъм обхваща населението. Цялата младеж — възпитаниците на училището, членовете на СНМ, се включва активно в национални и местни бригади. Именно местната младежка бригада подготвя тухлите на новата сграда, която бе издигната през 1953 година. Командир на тази бригада е възпитаникът на училището Савчо Савчев, загинал по-късно в народната казарма при изпълнение на служебния си дълг.

Много са онези, завършили училището, сега със средно и висше образование, които участвуват съзнателно и активно като ръководители в социалистическото строителство.

Посрещайки едновековната дейност на нашето училище, учителският колектив е проникнат от чувството за дълг и отговорност пред Партията и народната власт за успешно решаване на задачите в областта на обучението и възпитанието то на подрастващите.

Борис ИВАНОВ,
средищен директор в Зафировски съвет

При сравнението на старата и новата училищна сграда думите са излишни...

Из спектакъла „По втория начин".

Председателката на заводския профкомитет с изтръпнали от вълнение ръце забожда златната значка на ревера на изпълнителя като струна снажен 37-годишен мъж. Той също е развълнуван.

Едно ръкостискане, две реплики „Честито!" и „Благодаря!" и гръм от ръкопляскания разтърсва цеховото помещение.

На тържественото събрание за награждаването на известния самодеец Александър Джоджев от Промкомбинат „Камъшит" — Силистра бяха дошли председателят на ОНС Сава Шиваров, председателят на ОС на Професионалните съюзи Мико Николов и др.

Сърцата на всички присъствуващи бяха изпълнени от най-искрено задоволство, че дългогодишният и всеотдаен труд на един самодеец получи признание и заслужена награда. Всички, които познават наградения, мислено се връщаха към оня мартенски ден на 1953 година, когато 22-годишният младеж Сашо Джоджев постъпи като деловодител в промкомбината и пое секретарството на комсомолския комитет. Оттогава изминаха петнадесет години, които Сашо изпълни с хубави дела — блестящи с чистотата си и солидни със своята цена.

Още тогава той правеше впечатление с неизчерпаемата си енергия, с трудолюбието и прилежанието си в службата, с наклонността си към обществена работа, а по-късно и с всеотдайността си към художествената самодейност.

Много бързо Сашо стана любимец на работниците и служителите. Своето доверие към него те изразиха, като го избраха за секретар на заводския профкомитет. На този пост той работи неуморно от 1954 до 1966 година. Поради голямата му заетост в естрадно-сатиричния състав той премина на друга длъжност — отговорник за културно-масовата работа в заводския профкомитет. Освен това той работи и като икономист-себестойчик на предприятието. Денем на сметачната машина, а вечер, вместо да си почива от изморителния умствен труд, той е на репетиции. Жаждата за творческа изява не му дава покой.

Сашо е един от първите основатели на естрадно-сатиричния състав. От 1961 година досега на него се възлагат най-отговорните роли. Превъплъщавал се като актьор в различни роли, той непрестанно работи върху творческото си развитие. Публиката неведнъж е покорявана от обаятелността на изпълнението му, от непринудеността и верността на неговата интерпретация.

Актьорското умение му спечелва популярност в Силистра, в окръга и в най-различните краища на родината, където е гостувал нашият самодеен състав.

Споменът ме отнася на заключителния преглед на естрадно-сатиричната самодейност (в системата на лека и хранителна промишленост) в Пловдив през 1966 година. Тук нашият състав завоюва заслужена победа. Представихме се с естрадно-сатиричния спектакъл „Хитър Петър". Александър Джоджев играеше главната роля (Хитър Петър) и може да се каже съвсем откровено, че носеше целия спектакъл на плещите си.

Журито беше много взискателно и не присъди първа награда. Втората награда беше присъдена на нашия състав. В един от броевете си сп. „Художествена самодейност" даде много положителна оценка за нашия спектакъл. А ето какво писа списанието за Александър Джоджев:

„...На сцената ние се срещнахме с обаятелния образ на Хитър Петър, такъв, какъвто го знаем от нашия фолклор, чудесно претворен от самодееца Александър Джоджев". И по-нататък: „...Трябва да отбележим още веднъж отличното актьорско изпълнение на Александър Джоджев".

В последния естрадно-сатиричен спектакъл на „Камъшит" „По втория начин" Джоджев пак е основният стълб между изпълнителите. Въпреки че с този спектакъл ние се явихме на градския преглед на художествената самодейност през тази пролет, над него още ще се работи и пред самодейците стоят за решение нови творчески задачи. Основната тежест пак се пада на Александър Джоджев, но ние сме уверени, че дисциплинираният и талантлив самодеец, завършил миналата година националния курс за ръководител на естрадно-сатирични състави, нашият любимец Сашо ще се справи отлично.

Нека да му пожелаем нови творчески успехи!

Минчо ДИМИТРОВ

НАШИЯТ ЛЮБИМЕЦ САШО

ЗАСЛУЖЕНА НАГРАДА

Отдавна мина времето, когато ученическите столове се спотайваха в тесни, неудобни и нехигиенични помещения.

Сега учениците средношколци от нашия град получават евтина и питателна храна. И просторните кухни, и светлите зали, и естетично подредените маси създават оная приятна обстановка, която някога се е очертавала само в най-съкровените мечти на поколенията борци против капиталистическата и фашистката робия. Обстановката по своему отразява големите грижи на Партията и правителството за нашето младо поколение. Успоредно с това обаче личи и старанието на хората, които работят тук.

Още от началото на годината те с жар се включиха в съревнованието, което бе отчетено пред празника на просветата — 24 май.

Първенец стана стол № 3 при Техникума по механотехника. С предмети бяха наградени другарите: Йовчо Митев, Стоян Енчев, Руска Петрова, Райна Николова и Съба Радева.

В чест на 25-годишния юбилей на социалистическата революция в България, трудовите колективи приеха нови обезателства и ще се борят с всички сили за тяхното преизпълнение.

М. МИНЕВА

Фоторепортаж за тези, които превръщат оловото в думи

ДУХЪТ НА ГУТЕНБЕРГ

1.

Казват, че словослагателите и жените виждали всичко по света наопъки. Доколко е истина това за жените, не може да се твърди с положителност. Но на словослагателя професията е действително такава: да умее да вижда и да разчита всичко обратно — всяка мисъл, всяка дума. За да може после читателят да види тази мисъл в страниците на вестника в нормален вид.

Всъщност читателят, когато вземе в ръка вестника или книгата, едва ли си задава въпроса как са направени те, откъде са минали, докато стигнат до него. На него дори не му минава през ум, че и днес в съвременното книгоиздаване и вестникопроизводство витае гениалният дух на Гутенберг, който създаде печатарската машина, замени

Сашка Цветанова и Невзат Мустафов пред линотипа.

ръчното, бавно и непроизводително преписване на човешката мисъл.

2.

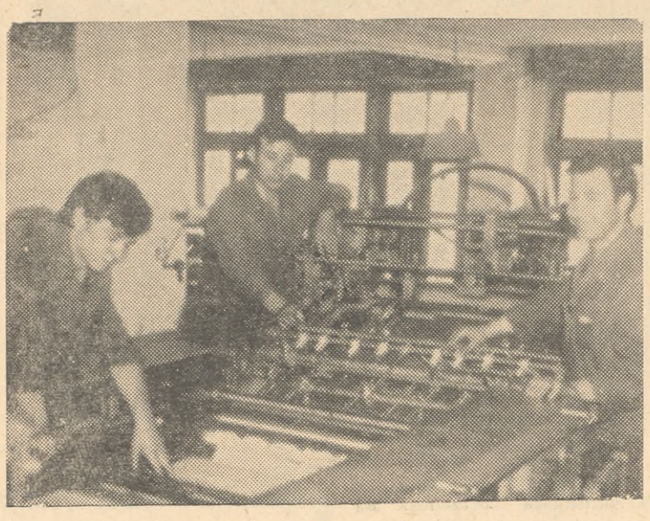
Разбира се, печатарската машина на Гутенберг беше където по-примитивна — като всяко начало. Днес в печатниците на Силистра работят линотипа, които замениха труда на словослагателите почти напълно. И ето материалите за вестника пристигат, работничката на линотипа Сашка Цветанова ги поема и започва да ги преписва като че ли на пишеща машина.

Интересна машинописка е Саша, както я наричат в печатницата. Тя пише върху олово, както старите египтяни са писали върху плочи йероглифите си. В момента, когато направихме снимката, метранпажът Невзат Мустафов тъкмо обясняваше някакви корекции по страницата.

Само че преди да отиде на будката, вестникът трябва да мине през машинното отделение. Е, тук работят вече само мъже. Яки и здрави мъже — машинисти. Кой знае защо, когато човек каже „машинист“, в представата му възниква образът на оня силен мъжага, застанал пред пещта на локомотива, и хвърля ли, хвърля въглища в огнената паст. Такива са и машинистите в печатницата. Най-старият от тях — бай Стоян Неделчев — не успяхме да уловим на снимката. Той отсече:

— Ето ги там младите. Фотографирайте ги! На младите трябва да се дава път...

Дяволува бай Стоян. Макар че е попрехвърлил годините — от 1929 година работи все по печатници. Та дори и румънски вестници и списа-

Машинистите Георги Иванов, Ангел Великов и най-младият Жечко Чаков.

ния е издавал. Най-младият му колега се казва Жечко Чанов. Работи само от три месеца. Но си личи по всичко, че ще стане страшен машинист.

А ето и отделението, където работят словослагателите по обслужването на града и окръга — търговски форми, афиши, покани. В момента тук се набира годишникът на окръжния отдел „Статистика“ — първата голяма книга, която ще бъде набрана в печатницата. Близо 400 страници, шега ли е! Само че Киркор Ширванян се подсмива под мустак и потвърждава:

— Ще стане бе, ще стане... Какво не сме направили, та да не направим някакъв си годишник от 400 страници...

3.

Добър колектив са печатарските работници в Силистра. Всеки месец и тримесечие си преизпълняват плановете.

Всяка сутрин в седем часа работниците на линотипите започват да пишат на своето олово, машинистите пускат своите машини, акцидентите да се взират в своите букви и цифри. Започва да работи оня цех на промкомбинат „Дръстър“, който се нарича печатница и в който витае духът на Гутенберг.

Ан. ИВАНОВ
Снимки: Ст. ТОДОРОВ

Словослагателите Недялка Петкова, Димо Киров, Киркор Ширванян и Хъкмет Юсуфова пред касите с букви.

Извор на духовна култура

В центъра на с. Калипетрово се издига новата, светла сграда на читалище „Пробуда“. Тук вечер се събират самодейците, които в минути на отдих раздават на хората своя талант, своето настроение.

Не минава тържествено събрание, нито голям празник без участието на танцьорите. Нали те завоюваха висока награда на международния младежки фестивал в Москва!

А естрадният състав при читалището? Една ли пиеса са разучили веселите актьори. Един ли недъг, останал от миналото, са осмели. И не само в Калипетрово, навсякъде в селата на окръга те са посрещани с интерес. Изпращани с аплодисменти и благодарност.

Хубаво е, че самодейците при калипетренското читалище тачат и поддържат народните традиции. Спомняте ли си техните кукери, които всяка година пълнят улиците на Силистра с гръмката песен на звънците? Читалището изпрати своя група в Перник през 1966 г. Кукерите от Калипетрово тогава заеха II място.

И само това ли? Самодейците участвуват най-активно в подготовката и отпразнуването на 8 март, Деня на родилната помощ и други празници. И което е най-хубаво: те са винаги близо до хората. До техните радости. До техните тържествени дни. Ето през миналата година. Когато механизаторите от кооператива се събраха в обширната ремонтна работилница да честват своя празник, танцьорите от читалището дойдоха да ги повеселят. Засвириха гъдулки. Понесе се волно добруджанско провиквание. Заедно с ритъма на ръченика в сърцата на хората звънна радостта.

Няма да забравят калипетренци и една друга вечер: „Вечер на таланта“, както я нарекоха. Сто изпълнители в началото на пролетта изявиха своите способности. А между тях имаше и полевъди, и механизатори. Най-добрите попълниха двата състава, които още повече укрепнаха. И Слави Искрев, и Иван Атанасов, и Георги Маринов, както и останалите им другари — кооператори, заедно със служителите и учителите намериха широко поле на изява.

Не трябва да отминаваме и другата, просветната дейност на читалището. То осигурява необходимата литература на лекторите, които водят политическите и селскостопански кръжоци. А библиотекарката Василка Добрева? Колко книги и списания е разнесла тя на полето, във фермите? В колко сърца е запалила искрата на любознателността, на обичта към хубавото четиво. Библиотеката се посещава редовно от много кооператори. Най-ревностен читател си остава обаче пенсионерът Никола Кожухаров. Старият кооператор обича книгите. Обича да ги разпространява между съселяните си. В негово лице читалището е намерило един доброволен сътрудник, един читател, който истински тачи книгата.

В своята дейност читалището в с. Калипетрово е подпомагано всяка година от кооперативното стопанство. Управителният съвет го субсидира със средства, които се използуват за самодейните колективи. През миналата година те достигнаха 3 000 лева. Сега са гласувани 4 000.

И не само материална е помощта, която кооперативът оказва на читалищните дейци от с. Калипетрово. По-важни остават отзивчивостта и голямата благодарност към хората, които делят от почивката си, за да раздават радост. Благодарността към читалището, което обединява техните усилия и е станало истински извор на духовна култура.

Ст. СТАНЕВА

Книгата е винаги сред хората

Трудно е в наши дни да говори човек за обновеното ни село, без да спомене оня голям прелом, който е настъпил в духовния му живот. Ако машините заменихa дръгливите крави и дървеното рало, то социалистическата ни култура и книга запълниха мистичната сфера на божествения свят. С полета и дръзновението от страниците на книгите, с волността на песните, възпяващи свободния труд, всеки селски труженик сега е част от гранитната основа на нашия социалистически строй.

В големия списък на възродените села е и с. Чернолик. Историята на селото е неразделна част от мрачното минало на Лудогорието и напредъка в годините на народната власт. Отдавна старите къщи отстъпиха място на новите. Десетки трактори браздят земята, а стотици апарати и телевизори разнасят музика и правдивото слово на Партията.

Място на културния живот както в централното село, така и в съставните села продължават да са народните читалища. До късна вечер не гаснат тук светлините, не спира любопитството на любознателните, не стихва песента на самодейците.

В големия устрем на културния напредък читалищата сега не са сами. Ежедневни са грижите към тях от страна на кооперативните стопанства и народните съвети. За нуждите на културната дейност ТКЗС—Чернолик от пуска всяка година по 5 000 лева. С тези средства освен провеждането на различни културни мероприятия ежегодно се купуват за нуждите на библиотеките стотици нови книги и други издания на ежедневния печат. Сега общият брой на литературата в стопанството съставлява над 14 000 тома.

С постоянното подобряване на условията и базите за работа растат и задълженията на библиотекарите. В часовете, когато кооператорите са в полето и фермите, Мюмюне Исмаилова от с. Ярebица е при тях. На нея добре е познато любопитството на хората от звеното на Мехмед Байтаров, където от началото на годината досега са прочетени над 28 книги, а кооператорките Неджмие Мехмедова и Бедрия Мехмедова сами са прочели по над 15 книги.

Изпълнено с живот е и ежедневието на Неврия Ахмедова от с. Чернолик. Неделима част от ежедневието ѝ е животът във фермите. Всяка седмица тя сменя литературата в стаите на животновъдите и с готовност споделя мисли за новите книги. Не липсват и при нея любителки на книгите като Салет Сюлюшева и Зюлфия Мюмюнева, записали много заглавия в списъка на прочетените книги. А когато настъпи лятото, най-активна сред библиотекарките е Кяймет Бейзатова от с. Правда. Добре уредените кътове по площадките са винаги любимо място за отдих и просвета.

Никола ИВАНОВ

СЛУЧКА С ПОСЛЕДСТВИЕ

разказ

Бях ходил преди години още като гимназист в чужбина и имах вече представа какво изживява човек, когато остави зад гърба си граничната бариера с педантично облечените митничари и пъстрата миниатюрна будка на граничния патрул. Когато си обаче на двадесет и девет години и ти предстои прекарването на годишната отпуска на екскурзия по море, тогава, бъдете сигурни, че много мъже като мен застават пред огледалото, въпреки че то е дамски атрибут.

Е, признавам, и аз извърших това светотатство спрямо мъжката небрежност. В деня преди отпътуването на кораба, вече пристигнал от своя провинциален град в пристанищния хотел, където се събираха повечето от екскурзиантите, аз дълго се разглеждах пред стенното огледало, потъмняло от старост и влага.

Разглеждах се с търпение. Да, от юношеския овал на лицето ми вече не беше останало и помен, но за сметка на това пък аз се чувствувах вече пълноценен мъж, от класата на Кимптън Дейвис — само в косите на слепоочията ми имаше нещо смугло и непохватно. Тези кичури коса ми създаваха много пъти главоболия и аз честичко се замислях дали не трябва да опитам върху тях резливостта на ножицата. Всъщност като пренебрегнем тази подробност, която накърняваше донякъде мъжествения ми ансамбъл, аз реших, че си заслужава да имам и самочувствие, и да очаквам предопределението на съдбата.

И тя наистина не закъсня. Следващото утро ни завари далече от брега; окъпан в слънчево сияние, корабът без видими усилия следваше курса си, а зад кърмата громоляха кълбестите вълни.

Излязох за първи път на палубата, но изглежда бях доста подранил, защото освен моряците от екипажа имаше само една група селяни, които стояха вкупом, ръкомахаха възбудено и току надзъртаха през перилата в кърлорещата водна бездна. Сред тях и с облеклото си, и с държанието си се отличаваше едно момиче, което трудно можех да разгледам от мястото, където бях застанал. Защо да изпадам в излишни сантименталности — всеки знае какви мисли спохождат в такива случаи позастарелите ергени като мен. Пък и право да си кажа, подсъзнанието или нещо друго недвусмислено ми подсказваше, че няма да бъде безполезно, ако се позавъртя около тези екскурзианти. Имах предобър речник, владеех до съвършенство столичния диалект, бил съм в контакт с хора от различни среди. Общата ми култура беше на ниво повече от необходимото, така поне ме е уверявала досегашната ми ергенска практика. Умех да общувам и с най-високомерните жени. Пък и не само да общувам. Бях наистина изискан в този новичък костюм, взет от ателието няколко дни преди пътуването, с италианските очила с умбрали, с копринена връзка, която получих от един чужденец за една услуга при ремонта на колата му. Работя в един автосервиз и имам работа все с отракани собственици от града и от околностите, паралии хора, които не се скъпят, когато ти пъхат в ръката бакшиша. Е, та от тази тяхна щедрост портмонето ми бе набъбнало до неузнаваемост и още отсега си бях скроил плана за покупките, които ще правя в Истанбул, Атина, Неапол и другите там пристанища.

Аха, селяците забелязаха вторачения ми поглед и се посбутаха и хитрично поглеждаха момичето, което стискаше малката си бяла чантичка. Сега, когато тромавите мъже се отдръпнаха встрани, аз я виждам още по-ясно — тя е наистина много симпатично момиче, но по всичко личи, че е посредствена.

Само да се закотвя до нея и да започна:

...Госпожице, вие ме пленявате с обаянието на зениците си. Те имат цвета на метличина и погледът ви е приятен като милувка. Или пък: нима не сте чували за Риджър Бъркли! Удивително. Той е фамозен до мозъка на костите. Има неизчерпаем глас, който довежда до транс, госпожице, и аз се чудя как досега не знаете нищо за него. На фестивала през 1962 година в Ривиерата кралицата на Непал му поднесе букетче незабравки...

Когато откъм кауткомпанията стриваето и нервно зазвъня електрически звънец, означаващ начало на закуската, чичовците с двуредите шаечени палта бързо тръгнаха към стълбището. Вярно е, че сега беше най-удобният момент за пласмент, защото момичето, което навярно беше агрономка или зоотехничка в тяхното стопанство, поостана назад, загледана в морето зад кораба. Приближих се непринудено и пак така непринудено подхвърлих:

— Ще изпуснете закуската...

Не ми отговори. Само се усмихна. „Аха — рекох си — дявол се пишеш. Чакай да атакувам флангово.“

— И аз не закусвам... Загубих този навик в университета. Там, както знаете, не остава много време за задоволяване на първичните необходимости на тялото... Пък и по-здравословно е преди обяд да се хапне парче кейк вместо порция вмирисана пача или бобена супа...

Дявол да го вземе това „кейк“, „университета“, „първичните необходимости“ свършиха добра работа. Момичето се извърна към мен и някак свойчески, и като предполагах, наивно запита:

— Вие наскоро ли сте завършили?

— Да скоро — отвърнах.

— А какво сте учили?

„Ето ти тебе — викам си — удобен момент да пуснеш втория вариант“. В този втори вариант проявявах целия си талант и фантазия и често ми е носил успех.

—Медицина —рекох и както подобава изтърсих една фраза на латински.

Момичето ме загледа втренчено и в погледа му открих и възторг, и блазосване. Не беше трудно да разбера, че тези въпроси я вълнуват много, че университетът и всичко около него са ѝ желана тема, затова когато останах аз през следващите дни сами, аз я обработвах с двете латински думи и с делничен и баналeн глас ѝ заобяснявах за опитите на професор Блайберг и още там големи звезди от медицината, за които бях слушал да предава нашето радио в деня на здравния работник.

И правичко да си кажа, всичко се нареждаше добре; селянчето започна да ме гледа влюбено, а в Неапол останахме назад от групата и вървяхме под ръка напук на завистливите погледи на останалите ни спътници. Аз ѝ купувах букети от цветарските магазинчета, махайки пренебрежително с ръка, щом станеше дума за остатъка от парите. Знаех от опит, че това прави дълбоко впечатление на жените. За жените знаех още много работи и стратегически тайни, затова този обект за мен не представляваше трудност. И когато вече реших, че е настъпил най-удобният момент за нещо по-сериозно, тогава именно се случи онова, което и най-малко не съм предполагал. В един алжирски град, където спряхме заради някакви старини от камък, в нашата група за нещастие се случи един болен, който не изтърпя на горещината и получи припадък или нещо подобно. Ако подозирах поне малко какво щеше да означава за моето запознанство този случай, не бих слязъл този ден от кораба. И там е достатъчно занимателно, пък и в бара могат да се намерят всичките му там мартини, калвадоси и други коняци и ракии, които свикнах да консумирам само заради названията им.

И когато нашият спътник преплете крака и увисна в ръцете на жена си, моята позната ме за дърпа задъхана.

— Но помогни на човека, моля ти се... Виждаш, че не може да се свести...

Пък и много от българите на кораба бяха научили, че съм лекар, и сега всички извръщаха глава към мен и сякаш питаха с очи: „Защо чакаш, докторе?“

Ех, в този момент исках да съм отново облечен в моя омаслен гащеризон. Заеквах, чупех ръце и вместо да се приближа до припадналия, аз отстъпвах назад. Докато се чудя как да се измъкна, гледам моята позната за разбутва скупчените хора и току подвиква:

— Кърпа, наквасете някаква кърпа—и докато залутаните хора подаваха носните си кърпи, тя пак заблъска хората и крещеше колкото ѝ глас държи:

— На сянка го преместете. Сигурно страда от сърдечно-съдова недостатъчност, или пък има пристъпи на кардиална астма. Да се обадим за кола...

Беше ме забравила. Цялото ѝ същество беше погълнато от работата над припадналия. Като се връщах сам на кораба, чух, че зад гърба ми хората ме споменават със злъч, а погледите им усещах като клинове в гърба си...

...Ето защо не мога да забравя това пътуване. Иначе съм пътувал много, само като това селянче не съм срещал никога. По следния ден, когато се промъкнахме през Босфора и след няколко часа щяхме да сме на родна земя, излязох на палубата, но нея я нямаше сред групата кооператори.

—Къде изчезна вашата лекарка? — питам единия от тях. А той изду изумено наболите си бузи и се засмя.

— Каква ти лекарка, бе — смее се оня ти. —Тя е нашата учителка, дечурлигата учи... Да не те е метнала, че е лекарка.

Махнах с ръка, да върви по дяволите. Какво ще му обяснявам.

— Докторе... Докторе — вика оня подире ми, но аз не се обърнах. Бързах да приготвя багажа си и час по-скоро да стъпя на пристанището. Щеше ми се да се намеря в хладния гараж на сервиза и сам си обещавах вече никога да не надзъртам в тетрадката на майстора ни, на чиито корици бяха напечатани онези латински думи... Достатъчни ми са Риджър Бъркли и Холидей. И с тях може да се котира човек сред момичетата.

Руси ШИМАБЕЕВ

Труд сред полето

Повече от 10 дни осмокласниците от с. Долно Ряхово работиха сред полето на кооператива. През това време те успяха да приложат на практика част от онова, което бяха научили в часовете по „Основи на селското стопанство“. Практическите им занятия се ръководиха от учителката Стефка Георгиева.

Учениците разредиха 8 дка захарно цвекло. Оплевиха 54 дка полски домати. Работиха и в блоковете, засети с фий, царевица и други култури.

Ръководството на бригадата е благодарно за помощта, която учениците им оказаха.

Най-добре се проявиха Сейдегюл Хамдиева, Димитра Петрова, Марийка Димитрова и др.

Халил ИБРАХИМОВ
(наш кореспондент)

За предстоящата жътва комбайнерите от ТКЗС с. Добротица усилено се готвят. Част от комбайните, напълно ремонтирани, вече се изпробват в коситбата на люцерна. А подготовката на останалите ще завърши в близките няколко дни.

НА СНИМКАТА: Група комбайнери под ръководството на главния майстор Георги Алексиев ремонтират един от комбайните.

Административното, партийното и профсъюзно ръководства на средното вечерно политехническо училище „Гено Чолаков“, гр. Силистра

ПО СЛУЧАЙ 24 МАЙ

— Ден на славянската писменост и култура —

поздравяват всички ученици-вечерници, като им пожелават успех в овладяването на науката.

български писатели

ИВАН ВАЗОВ ПОД ИГОТО

ПК ЯВОРОВ

ТОМ I

избрани съчинения

17 — 24 май — Седмица на българската книга

НАЦИОНАЛНА ГОРДОСТ

Социалистическото строителство и културната революция у нас са неразривно свързани с масовото разпространение и използуване на българската книга. В живота на съвременния човек тя навлезе широко, стана спътник на неговия прогрес. В нея са въплътени две сили, съдействуващи толкова много за възпитанието на човека: изкуството и науката.

С жанровото си разнообразие българската книга днес заема особено място — едва ли би се намерил дом, в който да не са подредени приказки, стихове, романи или произведения с научно и техническо съдържание. Ние днес имаме основание да изпитваме национална гордост, да имаме висок национално чувство, защото страната ни е една от малкото в света, където неграмотността отдавна е ликвидирана; където процентът на задоволяване на населението с книги е един от най-високите. Дори и висококултурни страни като Австрия и Италия не могат да се похвалят с подобни резултати.

През годините на народната власт книгоразпространението в окръга доби широта. По повод традиционната Седмица на българската книга ние имаме основание за равносметка, като прибегнем към помощта на анализи и цифрите. Те са, които най-добре ще начертаят линията на нарастващия интерес към книгите на нашите автори. През 1960 година „Печатни произведения" разполагаше с 13 обекта, от които 4 градски и 9 селски. През същата година е реализиран оборот от продажбата на българска литература за 85 000 лева, като са пласирани 40 000 книги.

В решаването на задачите, залегнали в Директивите на Партията, книгата да отиде по-близо до читателя, предприятието чувствително променя и подобрява методите си на работа. Изхождайки от това, че по-голямата част от населението ни се намира в селата, погледът постепенно се насочва към тях. За период от пет години селските книжарници нараснаха от 9 на 23, а продадената българска литература в стойностно изражение нараства от 7 700 лева, на 19 800. Нужно ли е да се доказва колко много е нараснал интересът към българската литература; от нея през 1965 година вече са продадени 8 600 книги. Радващ е фактът, че в много от селата на окръга, в които преди книгата трудно намираше пласмент, сега тя е желан гост. Това се отнася за Алфатар, Средище, Кайнарджа, Главиница, Паисиево.

През последните години особено се повиши интересът към техническата, медицинската и селскостопанската литература, което е продиктувано и от настъпилите икономически и социални промени. Има и едно огромно попълнение от нови кадри. Нуждата за литература за тях се задоволяваше от издателствата, а нашето предприятие „Печатни произведения" стрази този процес в конкретните си заявки. Около 30 на сто от пласираната литература през последните пет години е преди всичко предназначена за специалисти.

През миналата година в окръга е пласирана литература за около 190 000 лева — или средно населението са отишли над 98 000 книги от български автори. А това е резултат, с който могат да се похвалят малко окръзи в страната.

Аурел ВЪЛКОВ

Из последната постановка на театъра в Силистра — водевилът „Почивен дом" от Валентин Катаев.

Живот

Мълнии сини,
мътно небе.
Залези тъжни — утро голямо.
Кой този извор ще изгребе?
Ще се огъне ли
моето рамо?

Бягат сезони,
сняг ме вали.
Пукат, трошат се
в мен ледовете.
Бели кокичета —
ранни мъгли. . .
Дайте ми,
дайте на птица крилете!

Гаснат години,
расне трева.
Зной я изгаря.
Пепел тя става.
Някой умира под синева.
Някой се ражда
на пръст корава.

Време — светкавица,
песен и смърт.
Време за обич
под дъждовете.
Време за щастие,
време за път.
Време за среща
със враговете.

Александър МИХАЙЛОВ

ДЪЛГИЯТ ПЪТ КЪМ ПРИЗНАНИЕТО

Със заповед 1352 от 2. II. 1968 г., подписана от председателя на Комитета за изкуство и култура Павел Матев, над двадесет фотографи от страната се удостояват със званието фотограф-художник. Между удостоените е и Стоян Димов, директор на ДП „Фотография" в Силистра.

Едва ли има силистренец, който да не е прочел с радост и гордост това съобщение във в. „Народна култура".

Но да проследим накратко дългия път към едно признание.

Едва четиринадесетгодишен, Стоян се сблъсква с радостите и мъките на фотографията, без да подозира, че тя ще му стане съдба.

„Тогава бях твърде „зелен" — споделя сега Димов. — Не някаква дълбоко осъзната наклонност, а нуждата да изкарвам по някакъв начин насъщния хляб ме застави да се заловя с фотографията през 1929 година".

Това искрено признание потвърждава още веднъж мисълта, че във всяко творчество не винаги са решаващи природните заложби, а трудът, упоритият труд, независимо от конкретните поводи и подбуди — стига те да са честни и искрени.

До 1940 г. Стоян Димов работи при различни майстори в румънските градове Кълараш, Кюстенджа и Букурещ.

През 1940 г. той се завръща в Силистра и открива частно фотоателие в съдружие с Петър Георгиев Минков.

1952 година е особено важна в живота на Стоян Димов. Тогава той става един от основателите на държавната фотография в Силистра. Работи като оператор първа категория до 1957 година. Две години е отговорник на фотоклона в града. А от 1959 г. досега е директор на ДП „Фотография".

Предприятието редовно изпълнява и преизпълнява плановете си.

През 1963 година Димов е награден със значката „Отличник на Комитета по култура". През 1967 г. е отличен със значка и от ОС на професионалните съюзи.

Планът на предприятието през 1959 г. е бил 55 хиляди лева, а тази година е двойно по-голям. Но това не пречи на същите 23 души да го преизпълняват.

Расте квалификацията на работниците. Някои от тях вече са издържали изпит за правоспособност в София.

„Фотографията — казва Стоян — като всяка творческа дейност, не трябва да бъде занаят. Въпреки плана, ние държим за качеството, за художествената стойност на снимките".

Тези думи красноречиво говорят за творческите амбиции на този човек, заслужено удостоен със званието фотограф-художник.

Петър СИМЕОНОВ

ДИВЕСТ ГЛАСОВЕ

страница за литература и изкуство

Емиграмки

Ученолюбивият

Овладя науката голяма
със ума на татко и на мама.
. . .
Тя е първа във класа
по. . . тупирана коса.

Димитър СТЕФАНОВ

В едно учреждение

И тук съгласните
са повече от гласните...

Алеа

Да строим читалища, другари,
че са те удобни за хамбари!

Слав ДЕЛИСЛАВОВ

Урок от буквара

Продан патки пасе край друма.
Татко през плета му дума:
— Паси, паси патките, Продане!
Славна стока за продан е...

Вярую

Всяка слава е преходна —
нека е поне приходна!

Дешко ДЕШКОВ

Имаш тридесет букви на разположение. Какво ще направиш с тях?

Даде ти ги не бог, а двамата братя — Константин, наречен Кирил, и Методий.

Тридесет букви имаш пред себе си. Работи!

Някои люде много време преди тебе ги ползуваха разумно. Подреждаха ги според строгите правила на граматиката и според още по-строгите правила на сърцето. Те не написаха нечестно слово.

Други злоупотребиха с буквите. Написаха неясни слова и небългарски, и неславянски. А когато бяха ясни словата им, не бяха верни, защото не казваха истината. Като зле почистени семена, те попадаха в почвата на душите и поникваха бурени. Много векове душите се задушаваха от бурени. Но дойдоха мотиките — най-справедливите, звънки мотики. И казаха със звънливия си език: „Анатема!" И изсякоха без жал бурените. За тях нека да плачат жалките. Нека да плачат некадърните и нечестни сеячи.

Ти, който днес стоиш — дързък или безпомощен — пред буквите, помни, че нямаш право да ги строяваш в редици и да им крещиш тъпи команди като фелдфебел. Застани на колене пред буквите. Кажи „Хвала!" на онези мъже (и жени!), които им служеха вярно, които им дадоха топлина от сърцето си; дадоха им живот, както скулпторът дава живот на камъка... Прочети с благоговение всички слова, които те съставиха с много труд и безсъние, за да стигнат до тебе, човеко от 1968 година; за да оплодят душата ти със семената на вярата и човешката справедливост.

Дълго се взирай в буквите. Не само с очи, а и със сърце се взирай. Дай глас и душа на гласните. Не се съгласявай бързо със съгласните. Уважавай ги, когато спориш с тях. Не слагай много съгласни на едно място. Съгласните, — една до друга — не могат да живеят в... съгласие. Имай пред вид, че са малко свадливи — щом те оглушат със съскане: сжш... Чуваш ли? Карат се, не се понасят. Разделяй ги. Поставяй внимателно между тях миролюбивите, великодушните и успокояващите звукове а, о, и, у, ъ или звънливите — л, м, н, р.

Бъди нащрек! Звънливите и песенни звукове също може да те излъжат с добротата и смирението си. Може с лъжливо пеене да заблудят ума ти. Да го приспят.

Тежка и непосилна работа е да подреждаш буквите и словата. По-лесно е да подреждаш тухлите в зидовете на една сграда. Тухлите са еднакви и много послушни. Подчиняват се на хоросана. Всеки зидар знае пропорциите на хоросана. Ти, който служиш на буквите, никога няма да научиш точните пропорции на „хоросана", който споява буквите и словата.

Никой няма да ти каже рецептата. Всеки сам за себе си я открива — всеки ден, всеки миг, когато застане на колене пред буквите...

Симеон ПЕТРОВ

На В.

Ние с тебе сме цветя, поникнали
в градината на детските мечти.
Но времето, разбирам, ни отдалечава
и къде ли ще ни отнесе?
Не зная някога дали
ще сме щастливи като днес,
ако не пазим
един за друг поне по малко
от свежестта и светлината
на цветята,
които сме били през пролетта
на първата любов...

Светозар ИВАНОВ,
абитуриент

Простички чудеса

С учудени очи вървя,
в света си малък се изгубвам —
в зелени дунавски ниви
започна моето учудване.

Лози пристъпят. Всеки хълм
със своя весел смях населват.
И пролетният тръпен гръм
изгарящ поглед в тях прицелва.

Напуска ме една река
и винаги при мен остава.
Под трепетната ми ръка
пръстта във жито оживява.

В сърцето ми запява струг,
във мен приижда Дунав лудо.

И някъде започва тук
едно момче да се учудва...

Симеон МАНОЛОВ

Скок-подскок

Катеричке, скок –
подскок
към върха висок.
Само докато премигна,
ти догоре стигна!

Врътна пухкава опашка,
люшна клонка млада,
през иглиците на бора
ей шишарка пада.

Скок-подскок!
Скок-подскок!

Сред тревата я открий
и в хралупката се скри.
Там захрупа,
скок-подскок,
семенца с чудесен сок.

Стефанка СТАНЕВА

ЕТЮД

СВЕТОСЛАВ РУСЕВ

Полюси

Тя често му говори за славата
на Кирил и Методий.
Той се пита, с кого ли от двамата
в момента тя ходи...

Големият урок на годините

Този следобед в алфатарското училище навярно не се отличава по нищо от другите. Наблюдавам през прозореца учителите — и тук забързани и съсредоточени, те влизат и излизат от класните стаи с книги в ръце. А когато звънецът отмери 45 минути, децата хукват по коридорите, тичат неудържимо по двора и изпълват центъра на селото с познатата си гълчава. Деца — като всички останали. Учители — като всички други. Ежедневие — познато и непознато — с много конкретни и сложни измерения, свързани с толкова проблеми около изграждането на децата като личности, полезни за другите и за себе си.

* * *

Безспорно е, че всеки човек, преминал през класните стаи на едно училище, после за цял живот има спомени от него. Понякога те избледняват, но може би никога не изгасват. В паметта остава, ако не нещо друго, то поне образът на един учител. Образът на този, който ни е пленил със знанията си на богата личност, с подхода си на педагог, с отношенията си на човек. А запитвали ли сте се, колко е трудно да се постигне всичко това? Затова ми се поиска с този въпрос да започна разговора с директора на алфатарското училище Иван Лазаров. Той се усмихва и тактично избягва прекия от говор:

— Имахме в института един преподавател — Христо Хинов, по педагогика. От моите учители друг не ми е въздействувал толкова силно. Та и сега аз го помня, уча се от него. Искам да изградя у себе си, в практиката си много от неговите черти.

Навярно Лазаров е успял. Той говори за вдъхновението на своя преподавател, но и самият разговаря не по-малко разгорещено. Мисълта му снове в различни посоки. Ту се втурва към болезнения въпрос за изоставащите, който трябва да се решава при пълна мобилизация на силите до края на учебната година, ту към все още недостатъчно високите резултати в занималнята. Много, много са въпросите, които може да постави едно голямо училище като алфатарското. И трябва да изградиш у себе си качеството не само да бъдеш упорит, а да умееш всичко да видиш в неговата перспектива, в неговия развой и го предадеш на децата така, че то да стане тяхно дело. Не беше ли така с материалната база, с ремонта на училището? Нямаше достатъчно средства и децата като възрастни хора направиха и асфалтираната площадка, и оградата, и средния ремонт на сградата. Прекрасни са тези деца, когато почувствуват резултатите и сладостта на своя труд. Тогава израстват, тогава се възпитават, изграждат у себе си нравствени добродетели.

— А напоследък като че ли го позабравихме — набляга на тази мисъл Лазаров. — Преди всичко трябва да възпитаме хора етични, с богата душа и чувственост. Тогава ще бъде лесно да усвояват по-пълно материала, да израстват идейно, естетически.

Тази цел в Алфатар се подкрепя и осъществява с много средства, с усилията на целия колектив:

— Имаме си вече и агробиологична станция. Не вярвате ли? — За момент Лазаров се усмихва. — Е, сега не е нищо друго освен една нива от 37 декара, засята с картофи и царевица. Но ще стане. Искаме да убедим децата, че ще направим една истинска станция, с малко язовирче, с алпинеум, с лаборатория. С тях, с техния труд трябва да постигнем всичко, та след години, когато минат оттам да си кажат, че този и този камък, онази тухла съм поставил аз. Виждате ли, децата трябва да умеят да виждат далече в перспектива, да умеят да мечтаят. Иначе ги осакатяваме, правим ги сухи хора. А това е лошо — с една дума ограничили сме ги.

Навярно именно затова Лазаров така упорито се стреми да приближи максимално изкуството до децата, да го направи втори техен живот. В селото и в Силистра не се пропуска театрална постановка, а рецитаторското изкуство в училището е на такава почит, както никъде в окръга. Може в други селища на окръга да се провалят рецитали, но в Алфатар това не се е случвало. Само преди няколко години Радка Йорданова достигна до републиканските състезания...

Дванадесет години — това не е малък педагогически стаж. С много деца и много учители е работил през тях Иван Лазаров. Вървял е с тях, защото човешкият живот трябва да бъде едно движение напред, към по-рационалното и по-доброто. А това може да се постигне само с търпение и търпеливост при възпитателния процес, с четене — и толкова.

— Ако записах да следвам задочно педагогика, то е защото искам да виля човека от повече страни, по-цялостно, защото искам да чета — допълва Лазаров. — Страхувам се от себе си, когато не чета. По моя преценка консерватизмът и невежеството са като болест за учителите от средния курс.

* * *

Само едно не разбрах от разговора. Как умее Лазаров да намира време за всичко: да бъде и директор, и заместник-секретар на общинския партиен комитет, и председател на съвета за култура и изкуство, и още, и още... Може би, му помага качеството да приема всяка работа присърце, да я чувствува не като бреме...

С. ХРИСТОВ

ПОЧИНА др. ПЕНЮ ВЕЛИКОВ РАДЕВ

На 21 т. м. след продължително боледуване на 62-годишна възраст почина активният борец против фашизма и капитализма Пеню Великов Радев от село Калипетрово. Той е един от основателите на партийната организация в селото и дълги години работи в нейното ръководство. По време на Сребърския процес (1936 год.) е арестуван и изпратен в затвора. След присъединяването на Южна Добруджа към България той се включва в борбите на окръжната партийна организация. Секретар е на комитета на партийната организация в Калипетрово и член на Окръжния комитет на Партията.

След Девети септември взема дейно участие в обществено-политическия живот. Учредител е на кооперативното стопанство и дълги години е председател на селсъвета в Калипетрово. Заради активното му участие в борбата срещу фашизма и капитализма и строителството на социализма е награден с орден „Народна свобода 1941-1944 година" — втора степен.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 61 (1878) | Вторник, 28 май 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Млади специалисти, роднят край ви очаква...

По инициатива на Бюрото на ОК на Партията, Изпълкома на Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Комсомола на 25 май вечерта в София се проведе среща с младежите и девойките от Силистренски окръг, завършващи вече висшето си образование в столичните учебни заведения. Един от салоните на ресторант „Ракета", комплекс „Заимов", събра повече от седемдесет абсолвенти: бъдещи лекари и инженери, химици и зъболекари, агрономи и учители.

Срещата бе открита от първия секретар на ОК на Комсомола др. Атанас Киров.

С приветствени думи към утрешните специалисти се обърна секретарят на ОК на Партията др. Никола Николов. Той посочи, че през последните години в окръга ни няма отрасъл на икономиката и селското стопанство, на образованието и здравеопазването, който да не се развива убедително по възходяща линия, който да не разширява своя диапазон. Сред промишлените предприятия вече фигурират и имената на новите перспективни заводи „Оргтехника", „Терма", за метало режещи машини. Но техният утрешен ден е немислим без кадри, от каквито те и сега имат нужда. От инженери има нужда и селското стопанство — техният творчески труд ще намери приложение в управлението и ръководството на все по-увеличаващата се техника. В обновения ни крайдунавски край засега все още твърде малък е броят на зъболекарите. Ето защо — обърна се към абсолвентите от окръга др. Николов — вие добре разбирате, че вашият труд, вашето дръзновение могат да намерят широко поле за изява в окръга. Трябва да разберете, да почувствувате този зов на родния си край и да влеете сили за неговото процъфтяване.

От името на абсолвентите отговори Стефан Казаков. Той убеди др. Николов и в негово лице Бюрото на ОК на Партията, че младежите и девойките с готовност ще се завърнат в окръга.

С приветствени думи към абсолвентите се обърнаха и първите секретари на VIII районен комитет на Партията и на Комсомола в столицата Кирил Петров и Петър Зарчев.

Земляческата среща премина в топла и другарска атмосфера.

С. ХРИСТОВ

ВСИЧКИ СИЛИ И СРЕДСТВА ЗА КОМПЕНСИРАНЕ НА ЗАГУБИТЕ

Нужна е по-голяма мобилизация

Компенсацията на загубите от сушата — това е основната задача, която сега стои пред всеки трудов колектив. За нейното изпълнение се заловиха и кооператорите от ТКЗС с. Сокол. Тук сушата продължава да бъде в пълната си сила.. Докато през последните дни в много райони на окръга падна са поголеми или по-малки валежи, в землището на стопанството дъждът бе едва ли не само роса. Това създава големи трудности и изисква пълна мобилизация на силите.

Загубите, които се очакват от житните посеви и от някои други култури за Соколския кооператив, се изчисляват на 611 000 лева. Ръководството на стопанството, съвместно с общинския партиен комитет, разработи ефикасни мероприятия за компенсиране на тези загуби. Те бяха обсъдени от широк актив. От тяхното осъществяване е предвидено да се получи доход от 798 000 лв., или със 187 000 лв. повече от очакваните загуби.

Това ще бъде постигнато, като се отгледат допълнителни площи с домати, царевица втора реколта и някои други култури. Царевицата първа култура, определена за силаж, се разрежда и оставя за зърно. Старата слама се балира. Част от нея ще се продаде на целулозния завод, а другата ще се използува за нуждите на стопанството. Люцерновото сено е вече прибрано. Съхраняват се какалашки. Съставен е график за набавяне на листников фураж от горите и от лозовите насаждения. Предвиждат се и други мероприятия.

След като бяха приети тези задачи, соколските кооператори се заловиха за тяхното изпълнение. По различни причини обаче темповете на работа са сравнително бавни и ако не се вземат бързи мерки за тяхното ускоряване пълното компенсиране на загубите може да бъде поставено под съмнение.

Изостава се със засаждането на средноранните домати, които ще заемат площ от 870 дка. Въпреки че приетият от стопанското ръководство график предвиждаше до 22 май това мероприятие да бъде привършило, то се продължава и сега. В момента на проверката най-сериозно изоставаха със засаждането на доматите бригадите на селата Сокол и Суходол.

Не се изпълнява и графикът за засаждане на тютюна. А тази култура носи на стопанството големи доходи и всяко закъснение може да има лоши последици.

Трябва да се има предвид и това, че както при доматите, така и при тютюна разсадът прераства, което ще затрудни прихващането му и правилното му развитие.

Ръководителят на производствения участък в с. Сокол Антон Василев и бригадирът на с. Суходол Хюсеин Мюмюнов твърдят, че приетият график за разсаждането на тези култури е твърде напрегнат и не може да се изпълнява, въпреки че те са присъствували в неговото обсъждане и не са имали нищо против приемането му. Като причина за изоставането както те, така и някои други ръководители от стопанството сочат липсата на достатъчно вода. Всъщност стопанството разполага със 7 язовира. Нужно е само водата да се докара до блоковете.

Не е направено достатъчно в стопанството и за изпълнение на плана за поливките. При план за първо поливане 2 000 дка, полети са около 1 300 дка. От предвидените 500 дка пшеница са полети само 100 дка.

Едва преди три-четири дни започна строежът на помпена станция, която ще осигури вода за част от землищата на селата Сокол и Дичево. Тя ще бъде завършена може би тогава, когато ползата от нея ще бъде твърде малка. Особено ако по организационни причини изграждането ѝ се забави. Сушата продължава повече от три месеца и ръководството на стопанството можеше да се ориентира много по-рано към започване на нейното строителство, а да не чака последния момент.

Стрижбата на овцете започна много късно — едва на 22 май, въпреки че указания за това бяха дадени много по-рано. До същата дата някои стопанства от окръга вече приключваха с изпълнението на тази задача. А това не е от малко значение, защото използуването на горската паша е също известен резерв в борбата за компенсиране на загубите.

Изоставането в изпълнението на мероприятията за компенсиране на загубите от сушата трябва час по-скоро да се преодолее. В противен случай определените допълнителни средства няма да се получат в пълния им размер. Управителният съвет на кооперативна трябва отблизо да следи изпълнението на задачите. В приетите решения е отбелязано, че на всеки бригадир, който не спазва определените графици, ще му се търси отговорност. Досега обаче отговорност не е потърсена от никого.

Нужно е да се създаде по-голяма мобилизация за пренасяне на вода до блоковете, на които се засаждат домати и тютюн. Да се използуват всички съдове, с които може да се носи вода. Да се осигури денонощна работа на помпите.

До момента на проверката не беше направено нищо за приложение на опита на ТКЗС с. Иширково за осъществяване на известна механизация в разсаждането на тютюна. А по този начин производителността на труда би се повишила около два пъти и половина и изпълнението на графика би се ускорило.

Всичко необходимо трябва да се направи от страна на стопанското ръководство за ускоряване строежа на помпената станция. Колкото по-бързо тя бъде завършена, толкова ползата от нея ще бъде по-голяма. Дори и да паднат валежи, вода на стопанството ще бъде нужна през цялото лято за поливане на допълнително засадените домати и други зеленчуци. Ще могат да се полеят и повече пролетни култури — главно царевица, на които се разчита много за компенсиране на загубите.

Да се търсят и занапред допълнителни източници на доходи. Да се използува всеки резерв. Храненето на животните да бъде съобразено с обстановката, като се използуват повече груби преработени фуражи. Доколкото позволяват възможностите, да се премине към лагерно отглеждане на някои животни.

Тези са по-важните задачи във връзка с компенсирането на загубите в Соколския кооператив. За тяхното срочно изпълнение управителният съвет трябва да държи най-строго.

Ангел ДИМИТРОВ,
началник на Инспекцията за държавен контрол

Емил ПРАХОВ,
член на Инспекцията за държавен контрол

Проверка на Инспекцията за държавен контрол

СЛЪНЦЕ ЗА СЪРЦЕТО И РАЗУМА

Тържествени манифестации в Силистра и окръга по случай 24 май, Деня на българската просвета и култура, на славянската писменост и българския печат

СИЛИСТРА

Дали защото този майски ден се случи ведър и слънчев, словата „Напред, науката е слънце!" от незабравимия за нас, българите, химн отекваха с особена внушителна сила в сърцата на всички. Децата, младежите, гражданите на нашия град бяха излезли по улиците и на площада пред Партийния дом, за да манифестират още веднъж своята признателност към безсмъртното дело на двамата братя, които преди 1105 години дадоха светлина за очите на славяните.

В 9 часа сутринта по високо говорителите в нашия крайдунавски град прозвуча топла българска реч:

„От глъбините на самата древност като легенда идвате при нас — спокойно, мелодично и напевно звучи славянския ви глас!"

Започва тържествената манифестация в раззеленения, пролетен град, украсен със знамена и цветя, озарен от усмивките и песните на неговите синове и дъщери.

На пламналата в ален цвят трибуна заемат места първият секретар на ОК на БКП Вельо Максимов, председателят на ОНС Сава Шиваров, секретарите на ОК на БКП Никола Николов, Христофор Иванов, Яким Петков, Шакир Шакиров, първият секретар на ГК на БКП Георги Кардашев, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС Александър Чолаков, първият секретар на ОК на ДКМС Атанас Киров; просветни и културни деятели.

Възторжено слово за величието на празника произнесе членът на бюрото на ОК на БКП и председател на ОС на Професионалните съюзи Мико Николов.

И тръгва внушителният поток на манифестантите — учители, работници от културните институти в града. В простора излита слънчева и лъчезарна фанфарна музика.

Начело на манифестацията е внушителният плакат „Върви, народе възродени!"

„И целият народ върви, не спира,
дошъл от тъмни времена
по кървава, незаличима диря,
върви, върви към светла бъднина."

Преминават колоните на знамената. След тях вървят ученици, понесли портретите на класиците на марксизма-ленинизма и ръководителите на КПСС и БКП.

Сърцата отново тръпнат развълнувани пред образите на двамата велики първоучители Кирил и Методий. Над тях отеква гласът на говорителя:

„От имената ви и днеска блика
онази ярка, мощна светлина,
която грей семейството велико
на всичките славянски племена!"

Преминава кола, на чиято платформа наблюдаваме макет на килийно училище. Непосредствено след нея погледът е привлечен от платформа със съвременни научно-технически средства за обучение. Необозримо дълъг е пътят, който е изминала нашата народна просвета.

На открита кола манифестират и най-малките от детската градина „Роза Димитрова" — тези, които тепърва опознават буквите на първоучителите.

Безкрайни са колоните на учениците от силистренските училища. Искрен и чист е възторгът в очите на чавдарчетата, пионерите, комсомолците — цветът на живота, утрешният ден на България. Очите им са обърнати към трибуната, към тези, които са посветили целия си живот за тяхното щастливо на стояще и бъдеще. Затова най-красивите ,най-свежите цветя са за тях, любимите ръководители. Към високото силистренско небе се издигат възгласите „КПСС! БКП!"

Тържественият марш на градския духов оркестър затихва, за да се открои чистият ансамблов глас на представителния хор „Седянка".

(Продължава на IV стр.)

Трибуната с официалните лица.

Отличниците — в челните колони.

Ще сведат загубите до минимум

Всеизвестни са пораженията от сушата през тази пролет. Обединените усилия на кооператори и работници ще съумеят да компенсират значителна част от загубите. В това отношение вече е направено немалко и плодотворните усилия продължават с нестихващ темп.

Такова е положението и в кооперативното стопанство в с. Попина. На този фон сега неотменно възниква въпросът за успешното изхранване на животните и обезпечаването на нормална продукция по определения за годината график.

Да се мисли, че при създалите се сега условия това е лека работа, значи да не се споразумеем добре с истината. Тук обаче веднага трябва да се добави, че вместо да се изпада в паника, се прави всичко възможно за успешното разрешаване на трудния проблем. Ето някои от набелязаните мероприятия, които дават основание на специалистите и животновъдите да имат оптимистичен поглед върху въпроса за нормалната продукция. Още отсега се знае, че през настоящата година в кооператива ще се чувствува остра необходимост от слама и други фуражи поради последиците от сушата върху есенните култури. Предвижда се увеличаването на площите, засети с царевица за зърно, над 6 000 дка. Това сега се осъществява посредством разреждане на царевицата за зелена маса и превръщането ѝ в редовна, а силажна маса ще бъде обезпечена посредством втори култури.

Поради увеличаване площите на царевицата за зърно още отсега се търсят средства и начини за успешното прибиране на реколтата, защото по време на тази кампания работната ръка обикновено е ангажирана в лозарството или в другите трайни насаждения. Голямото количество царевица ще обезпечи от друга страна и достатъчно царевичак за овцевъдството.

В настоящия момент ежедневните дажби на животните са намалени с 50 на сто. Въпреки това обаче от птицевъдството и овцевъдството продукцията се получава по график. В птицевъдството, например, до края на този месец следваше да се отчетат 757 000 яйца, а цифрата на изпълнението досега е вече 878 000. В график е млеконадоят и от овцете. Единствено в краверефермата положението е по-тежко. При план 2 733 литра дневно, обезпечават се едва 1 918 литра мляко. Разбира се, търси се най-рационалното разрешение на този проблем. Така например част от животните, които бяха на летен лагер преди седмица, са евакуирани сега на горска паша, за да могат еспарзетовите площи, където са лагерите, да избуят. Най-рационално ще бъде използуван и тревният капацитет на дунавския остров, който се намира срещу селото.

И още един въпрос, свързан неразривно с проблемите на ефективността от животновъдството. През настоящия месец се извършва стрижбата на овцете. В изпълнения обаче разчет до кооперативното стопанство от ОКС — Силистра изкупуването на настриганата вълна ще стане от 23 до 27 септември. Тази пролет в кооперативната каса постъпват помалко средства от зеленчукопроизводството, а предстои да се изплащат аванси на кооператорите. Вълната, чиято стойност е около 60 000 лева, би могла да бъде много полезна в разрешаването на този вътрешнофинансов въпрос, при условие, че сроковете на изкупуването бъдат променени.

Пак във връзка с очакваните средства от животновъдството и икономията на фуражите трябва да се посочи мнението на специалистите от с. Попина по проблема на изкупуването. В настоящия момент в кооперативното стопанство има подготвени за продажба 4 000 петела, 130 свини, 80 агнета, 14 телета и др., но изкупуването от съответните организации става мудно, а през това време посочените животни консумират големи количества скъпи фуражи.

Такова е сега положението с животновъдството в ТКЗС — Попина. Трудностите могат да бъдат преодолени с всеобщи усилия при добро желание и безупречна организация.

Р. МИХАЙЛОВ

ПРЕД ЖЪТВА

Седмица ни дели от началото на жътвата. Макар и по-ос къдна от миналата година, кооператорите я очакват с напрежение. Нали сега е особено важно да се прибере реколтата така, че да не се допусне разпилява не на зърно. Да не остане на полето нито купчинка неприбрана слама.

Каква е готовността на ТКЗС — Айдемир пред жътвената кампания?

Седемте комбайна, които през есента бяха зазимени, сега са в усилена подготовка. Четири от тях са напълно готови, прогонени. Набавени са всички необходими части и за останалите. Спред главния инженер на стопанството, до края на май комбайните ще бъдат напълно ремонтирани. Комбайнерите са особено осторожни при подготовката на машините. Те знаят, че реколтата трябва да се прибере в колкото се може по-кратък срок, и затова се стремят да работят качествено.

Взети са мерки и за набавяне на необходимите противопожарни средства.

Хубавото е това, че от 5-6 години в стопанството жънат все едни и същи хора. Те са придобили голям опит в професията си. По време на кампанията към всяка машина ще бъде назначен по още един механизатор, в помощ на старите комбайнери.

Стопанството разполага с 4 сламопреси. Две от тях, които са стационарни, работят и сега, като балират миналогодишна слама. При събирането на сламата ще участвуват и 3 волокуши и 2 стогометатели. И този инвентар е подготвен. Ремонтирани, минали през държавен преглед, са и превозните автомобили и ремаркета, с които стопанството разполага.

Критично е положението обаче със зърноплощадките. Впрочем в Ламбриново ще се работи на миналогодишната площадка. Новото тук е, че всички вейлки ще бъдат заменени с модерна техника за почистване на семената.

Не е довършена механизираната площадка в с. Айдемир. Макар че до началото на жътвата остават броени дни, строителите все още не са направили бункера, който ще поема зърното. А колко работа има още да се довърши? Нали трябва да се монтират машините, които отдавна чакат своя ред под един от навесите на стопанския двор! Като се има предвид, че монтажната работа ще отнеме доста време, става ясно, че стопанството едва ли ще разполага с тази площадка през настоящата кампания. Впрочем то ще я ползува, но хората ще пренасят, както и през миналите години, зърното на гръб. Тук трябва да се каже, че е била необходима много по-голяма осторожност от страна на ръководителите, които трябваше да обезпечат завършването на строителната работа на площадката още до края на март. Била е необходима и по-голяма настойчивост от страна на главния инженер, който най-добре от всички знае колко време е нужно, за да се оборудва площадката с отдавна закупената техника.

Неоправданото подценяване на един толкова важен въпрос ни подсказва, че в ТКЗС — Айдемир трябва да се работи много по-упорито, за да се прибере срочно и качествено реколтата от есенните култури.

Ст. СТАНЕВА

Думата на тутраканци

На призива на Партията за компенсиране на загубите, причинени на селското стопанство от сушата, се отзоваха с готовност и трудовите колективи от промишлените предприятия в град Тутракан. През първото тримесечие, изпълнявайки обещанията си, те дадоха хиляди лева надпланова продукция и по ставиха изпълнението на плана на здрави основи.

В резултат на задълбочен анализ и обективна оценка на възможностите тутраканските работници разкриха допълнителни ресурси и ще произведат допълнителна продукция за 268 000 лева.

Стоянка БОЕВСКА

Окръжно съвещание с дописниците

На 26 т. м. в Окръжния комитет на Партията се състоя съвещание с кореспондентите и дописниците на вестник „Силистренска трибуна". В работата на съвещанието взеха участие първият секретар на Окръжния комитет на БКП Вельо Максимов, секретарят на Окръжния комитет на Партията Христофор Иванов и секретарят на Окръжния народен съвет Иван Брезоев.

Доклад за дейността на кореспондентите, дописниците и членовете на авторския актив и предстоящите задачи прочете другарката Денка Господинова, главен редактор на вестника. По докладa станаха оживени разисквания.

В своето изказване другарят Христофор Иванов даде от името на бюрото на Окръжния комитет на Партията положителна оценка на списването на вестник „Силистренска трибуна". Той призова кореспондентите и дописниците да сътрудничат активно на вестника, с което ще помогнат на трудовите колективи от окръга да посрещнат достойно 25-годишнината на Девети септември и 1800-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град.

Най-активните кореспонденти и дописници бяха наградени.

ИЗ ЖИВОТА НА ПРОФСЪЮЗИТЕ

Социалистическото съревнование укрепва

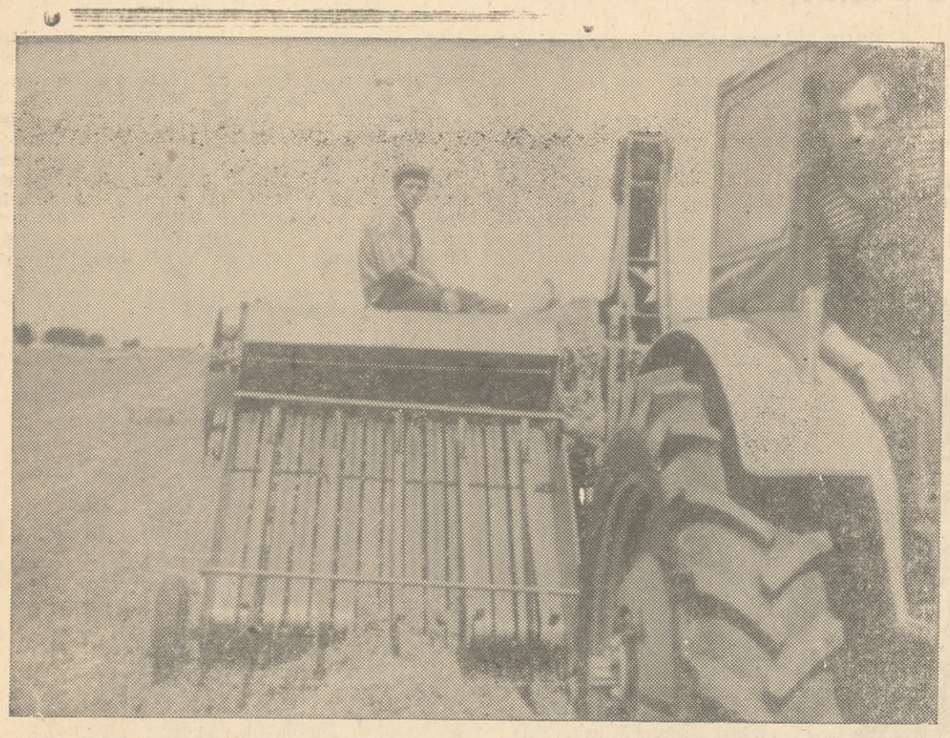
Профорганизацията при Дуловското горско стопанство е най-добрият помощник на стопанското ръководство за организиране на социалистическото съревнование. С това тя спомага за успешното изпълнение на производствената програма. В провежданата производствено-масова работа вземат дейно участие всички членове на трудовия колектив. В началото на всяка година приемането на производствената програма става на тържествено събрание. На тези събрания отделните работници и бригади и производствените горско-технически участъци поемат обещания, сключват договори за съревнование помежду си за предсрочно изпълнение на плановете.

Профкомитетът предварително със стопанското ръководство уточнява формите, по които ще се води социалистическото съревнование. В сключените договори за съревнование намират място показателите, по които се води съревнованието. В досегашната практика на профкомитета отчитането на съревнованието се извършва по предварително приетите от общото събрание условия за отчитането му. Отчитането на резултатите става по тримесечия. Като пръв орган на профорганизацията комисията по производствено-масовата работа при профкомитета, ползувайки отчетните данни, прави предложение за обсъждането им на заседание на дирекционния съвет и профкомитета. Така определените първенци в съревнованието биват обявявани чрез заповед на директора на стопанството. Обявява се също така и размерът на паричните или материалните награди, присъждането на звания, на преходни знамена и др.

Тази полезна практика в ръководството и организацията на социалистическото съревнование в Дуловското горско стопанство е затвърдена вече. Тя дава възможности на работническия колектив редица години да се нарежда в първите редици сред предприятията в града.

На едно от челните места по доброкачествена и голяма по обем работа и по-високи резултати в съревнованието се нарежда бригадата по дърводобив от Ирник. Значителни успехи имат и бригадите от Върбино и обекта „Голямата гора". Сред горските надзиратели първенци в съревнованието почти през всяко тримесечие и през цялата година се очертават Петър Костадинов, Георги Енчев, Борис Тодоров, Никола Филипов, Александър Иванов.

Янко ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)

Комсомолците-механизатори от бригадата за комплексна механизация в Нова Черна окосяват на ден над 100 декара люцерна.

Снимка: Ст. ТОДОРОВ

ЧЕТВЪРТИЯТ

Из историята на световните младежки фестивали

В столицата на Социалистическа република Румъния Букурещ от 2 до 16 август 1953 година се състоя Четвъртият световен фестивал на младежта и студентите.

Румънският народ радостно посрещна 30-те хиляди участници във фестивала от 111 страни.

На 3 август се състоя тържествено откриване на културната програма, в която взеха участие художествени състави от 22 страни, оркестри от 7 страни, а също така и голям брой солисти — певци, танцьори и музиканти. Резултатите от конкурса се оценяваха от жури, в което влизаха 68 изтъкнати деятели на културата от 19 страни. В концертите участвуваха колективи и солисти от 65 страни. На първенците в конкурса бе присвоено званието „Лауреат на Четвъртия световен фестивал на младежта и студентите за мир и дружба".

По време на фестивала бяха изнесени 537 концерта, от които 442 национални и 95 интернационални и се прожектираха 157 филма от 33 страни. В конкурса, организиран преди фестивала от списанието „Младежта на света", са били представени 1357 произведения на литературата и изкуството от 50 страни.

По програма 7 август беше определен като ден на девойката. Най-известните борци за мир — жени се срещнаха с девойките от много делегации и им пожелаха успех в борбата за укрепване на дружбата и взаимното разбирателство между младежта от всички страни.

9 август бе ден на румънската младеж.

На 11 август беше организиран грандиозен карнавал, в който се включиха повече от 40 хиляди души.

На 12 август се състояха срещи по професии. Да поговорят за своята обща професия се събраха строители, текстилци, учители и др.

От 3 до 15 август се състояха спортните състезания по 18 вида спорт. В продължение на 12 дни на стадионите, колодрумите и спортните зали в Букурещ се състезаваха 4 366 спортисти от 54 страни. Бяха поставени 5 световни и 98 национални рекорда и присъдени 1 060 медала по различните видове спорт.

16 август беше последният ден на фестивала. Вечерта младежите и девойките се събраха на площад „28 март". С огромно въодушевление те приеха Обръщение към младежта по света, което завършваше с думите: „Младежи и девойки! Да се обединим, за да станат нашите мечти за по-добро бъдеще действителност! Младежи от цял свят, напред!"

Прослава на хайдутството

Даглъ Стоян

Между 1830 и 1850 година в Ямболско, Тополовградско (Каваклийско) и Лозенградско се подвизавал един неустрашим и смел хайдутин, който влязъл в славната хайдушка летопис с името Даглъ Стоян (от турската дума „даглъ" — планински жител, горянин, горски, планински човек). Турците го наричали още и Шейтан Стоян (от турската дума „шейтан" — дявол, сатана). Даглъ Стоян бил роден в Ямбол към началото на 19 век. Занимавал се с търговия и бил заможен човек.

Да стане хайдутин го принудило турското своеволие. На един празник Стоян бил на гости в приятеля си — търговеца дядо Костаки. По същото време дошъл и еничерският главатар Исмаил ходжа Байрактароглу. Дядо Костаки имал хубавица снаха, която турчинът без всякакво стеснение започнал да закача. Стоян не се стърпял и се опитал да вразуми Байрактароглу, но последният се разгневил и го ударил лошо в ръката.

Раненият Стоян излязъл, отишъл си, превързал раната, въоръжил се добре и се върнал пак в дома на дядо Костаки, за да си разчисти сметката с големеца. Но той заедно с придружителите си не бил вече там, а тръгнал за Одрин. Тогава Стоян яхнал бързия си кон и настигнал турците вън от Ямбол. И докато те се усетят, избил повечето от тях, а другите се разбягали. Да се върне назад било вече невъзможно, защото го очаквала сигурна смърт и търговецът станал хайдутин — зарязал търговията си и близките си и хванал гората. Зана пред планината станала негов дом, а оръжието — най-верният му приятел. Неговото свърталище било манастирът „Света Троица" на Големия Бакаджик.

Оскъдни са сведенията за този български юнак. Знае се, че е хайдутувал около 20 години на Бакаджиците, Сакар и Странджа, че е слизал и в полето, че ходел към Цариград, че е действувал почти винаги сам, без дружина, като вълк единак, че бил неуловим... Даглъ Стоян бил страшен за народните врагове, защото бил силен, храбър, предпазлив и хитър. Той се появявал неочаквано, нападал светкавично, събирал и убивал народните изедници. Така отмъстявал за техните своеволия, неправди и жестокости, които те вършели над неговите поробени и беззащитни братя. В много редки случаи, за да прави засади, той събирал малка дружина от 5—6 души верни хора.

Даглъ Стоян защищавал бедните и слабите от силните и властите. Затова местното население го обичало и почитало. Търсело неговата закрила. Той правел добрини и на християни, и на мохамедани. Бил много щедър и често давал пари на сиромасите, за да си купуват ниви и добитък. Поради това и българи, и гърци, и турци били негови ятаци. Снабдявали го с храна, оръжие и всичко необходимо за борба, укривали го и го пазели.

Кога и какъв точно е бил краят на Даглъ Стоян — историята мълчи. Навярно и той е загинал от турски куршум. И днес никой не знае юнашкия му гроб. Останало е само името му на хайдутин и народен закрилник.

Иван ШАБАНОВ

Наскоро по покана на Окръжния комитет на Партията и Комитета на запасните офицери в Силистра гостува министърът на народната отбрана армейският генерал Добри Джуров. Пред партийния и стопанския актив и запасните офицери той говори за някои изводи от войната във Виетнам и израелската агресия.

Писма на ЧИТАТЕЛИТЕ

Улица без светлина

Става дума за улица „Гаврил Генов" в гр. Тутракан, където няма електрическо осветление. От редица години хората си светят по най-примитивен начин. А електрическите проводници са прокарани през дворове и градини, така че са възможни нещастия и пожари.

Много пъти положението на тази и други улици от квартала е било тема за разисквания на отечественофронтовските събрания. Много обещания се даваха и едва сега се направиха шест стълба и се опънаха проводниците на половината от улицата. Останалата половина е под въпрос.

Яви се нова трудност. От Енергоснабдяване съобщили, че хората ще получат електрически ток, ако закупят останалите електрически материали или пък всяко домакинство внесе по 5 лева. Тази вноска вече е направена от Стоян Димитров, Пеньо Христов, Никола Кусолиев и други граждани. Те с възмущение се питат: докога ще продължава това и няма ли кой да им помогне?

И действително Градският народен съвет като инвеститор трябва да окаже помощ за електрифициране на улица „Гаврил Генов" и да нареди да се върнат сумите.

Живко ТРУШЕВ

Радостта бързо отмина

Много се бяха зарадвали кооператорите от с. Главан през април тази година, когато потече бистра вода от новите чешми. Но това не бе за дълго. Имало някакви аварии във водопроводната мрежа и от две седмици чешмите не текат. Необходимо е по-бързо да се поправи мрежата и хората да имат вода.

Иван МАРИНОВ

Вие се кръшно хоро

Инициативата на общинския партиен комитет в с. Айдемир за организиране на неделно хоро се посреща с възторг от старо и младо. Привечер засвирват тримата братя Георги, Иван и Коста Николаеви и събират цялото село на площада. Залюлява се кръшно хоро. Играят младежи, кооператори, дошли да си починат и се повеселят след едноседмичен труд. А встрани баби с внуци в ръце гледат и се радват на младите.

Айдемирци са много доволни от тази инициатива, защото с песни трудът и животът стават по-леки.

Недка ГАНЧЕВА

ОБАЯНИЕ

Нали комунистите са винаги пример за останалите. Най-съзнателни. Най-волеви. Така е и със свиневъда Димитър Ангелов от кооперативната свинеферма в Тутракан. Както обикновено през пролетта и сега той е пообгорял от смяната на сезона. Слабоват, с жив делови поглед, човек, превърнал работата си в необходимо удовлетворение в живота — такава би била кратката характеристика за него.

Сред животните бай Димитър е денонощно. Работи заедно с жена си. Бдят. Прескочили до в къщи, не го свърта. Все за фермата мисли.

— Не, не всякога е било лесно — казва свинарят. — Че се га леко ли е? Нямаме механизация. Всичко е на ръка. Но не може. Има по-важни неща в стопанството. Ако има възможност, кой не би механизирал. Но не е и като преди 10 години, когато започнахме работа тук...

Не би могъл човек да не се възхити от свиневъда—комунист. Десетте години работа във фермата са години на борба с трудностите, години на сраствane с професията. И го изучат децата си, да подредят живота им.

— То това е другата страна — смисълът на живота, на труда. Важното е да видиш хубавото в работата си. Да не идваш насила тук. Ден за ден.

От трудности се плашат малодушните. Слабите. Димитър Ангелов е комунист. Ще бъде там, където има нужда от него. Пък и успехите са радостни. Средно по 9 прасенца са получили досега. Смъртността е намалена.

Всеки ден във фермата започва за Димитър и жена му Елена с повтаряне на една и съща работа. Но те я повтарят с любов и тя не им дотяга.

С работливостта си Димитър Ангелов е за пример на останалите свиневъди. Пример за по-младите.

Викентий ДУКАНОВ

(наш кореспондент)

ДОКЪДЕ ВОДИ ЧОВЕШКАТА АЛЧНОСТ

КАК ЕДНА КАСА ОСЪМНА ПРАЗНА. РЕЗУЛТАТИТЕ ОТ ДВА ОБИСКА. МИТЪТ ЗА СПЕСТЯВАНИЯТА СЕ РАЗСЕЙВА. ДВЕ ДУМИ ЗА ПРИТЪПЕНАТА БДИТЕЛНОСТ

В една мъглива ноемврийска утрин касата на Асфалтовата база в Дулово се оказа празна — 13 хиляди лева изчезват безследно. При това от касата е имало само един ключ, този ключ е бил у касиера, който в същото време е заминал да раздава пари на работниците на друго място. Някой си е изработил собствен ключ, същият този някой прекъсва електрическия проводник, водещ към канцеларията с касата, без да остави следи. Взема парите и изчезва. Много неща знае този някой. Знае, че голяма сума пари се намират в касата, знае къде трябва да прекъсне проводника, за да не свети само в канцеларията, имал е възможност да си направи ключ. А това външен човек трябвало твърде дълго да проучва. Значи този човек е добре запознат с обстановката, значи той е вътрешен човек. Но кой е той?

И започват издирванията...

КАКВО СЕ Е СЛУЧИЛО ПРЕДНИЯ ДЕН?

Напълно естествено е да се провери най-напред това — какво е станало предния ден. На пръв поглед нищо особено. Касиерът Братанов получава парите за заплатата на работниците от базата, раздава известно време там, взема пари, заключва касата и заминава да даде парите по другите обекти. Една подробност: когато касиерът донесъл от банката парите, техническият ръководител на базата Стефан Стоев бил там и съвсем шеговито подхвърлил, че няма да му е зле, ако ги има тия пари. Това го е казвал не един път. Но не му обърнали особено внимание — майтап е все пак. Както и да е — на сутринта касиерът се връща отново в базата, за да продължи раздаването на заплатите, но когато отворил касата...

И така. Какво по-особено се е случило през този ден. Техническият ръководител нарежда на един работник да зарежда пожарогасителите в банята. През това време той е ремонтирал собствения си мотоциклет. Потрябвали му клещи, той взел от един работник изолационните клещи, върнал му ги, след това пак ги взел, свършил си работата и пак ги върнал. През ноември се мръква рано, наложило се да запалят лампите и тогава се оказало, че в канцеларията нямало ток. Но работният ден свършвал, хората си отивали вече и на никого не направило особено впечатление това. Освен на един човек — пазачът на базата бай Вели Алиосманов забелязъл, като човек познаващ обекта си, че само в канцеларията не свети. Попитал той техническия ръководител, но онзи му казал, че сигурно бушоните са изгорели. И понеже пазачът се застоял, той го посъветвал да отиде към портала да пази, той е тука и няма защо да виси пред канцеларията. Речено—сторено. Все пак бай Вели успял да забележи, че Стоев няколко пъти отивал от работилницата до канцеларията. Качил се на мотора и след като накарал пазача да го бутне малко, заминал.

Започват проверки, разпити, обиски. Наложило се да бъде обискирана квартирата на техническия ръководител. Не се намерило нищо. Но при втория обиск месец и нещо по-късно, се разкрили странни неща за един технически ръководител с месечна заплата около 115 лева. Оказало се, че този човек има необяснима слабост към

ДВОЙНИТЕ ДЪНА НА КУФАРИ, ЧЕКМЕДЖЕТА, КУТИИ И ПР.

На гърба на една семейна картина се намерили солидна пачка банкноти (петолевки). В една тоалетна кутия с двойно дъно, разбира се, се намерило още по-солидна пачка, в подплатата на куфара по-обемиста от двете предишни, в едно чекмедже, заключено отвън и завързано с тел. Отвътре пък се намерило пачка с двулевови банкноти, също и в една кутия с грес, дори между ламарините на печката. Както се вижда, доста са били парите. А като прибавим и направената вноска за кола в „Мототехника" — Русе, сумата се оформя доста солидно. Между впрочем и на касиерката в „Мототехника" направило впечатление омазаните и мухлясали банкноти, но нали си плаща човекът...

Интересни са обясненията за произхода на тези пари. Стефан Стоев заявил, че това са спестяванията му от заплатата и от ремонта на мотоциклети, който той правел от време на време. Не го внасял в ДСК, защото се страхувал, че ще катастрофира (като инструктор в ДОСО) и ще му трябват налични пари да плаща. А ги криел, за да не стават достояние на „посетителките" му — жена му била починала. Но дори и спестявания да са, толкова пари не могат да се съберат поне за двадесет години. А той живеел твърде нашироко с неговата не особено висока заплата. Като прибавим и това, че петолевките и двулевките са били подредени по знаци, както в банката, нещата почти се изясняват.

КОЙ Е СТЕФАН СТОЕВ?

На първо място човек с не особено чисто минало. Съден преди години пак за злоупотреба с пари, той излиза от затвора значително поумнял. С безспорно нарушен опит в хитрото прикриване на „невинното" снабдяване с по вече пари. Човек, търпеливо чакащ да се забрави миналото му, да получи отново възможност да нанесе своя голям удар. Защото всеки много алчен човек мечтае за своя голям удар, който ще му осигури един охолен и „щастлив", поне според него живот. А за това, че той се е готвел да нанесе своя удар, говорят и още едно обстоятелство. — преди няколко месеца поискал от електротехника да му обясни цялата мрежа на инсталацията в базата. Особеностите и разклоненията отбелязвал на таблото. И ето, удобният момент дошъл, той прекъсва тока, отключва касата с предварително направения ключ, взема парите и... другото е известно.

Изглежда Стоев е бил много сигурен в скривалищата си, защото упорито отричал, че има скрити пари в къщи. А когато разбрал, че те са вече намерени, започва да симулира невменяемост, която лекарският консулт не можал да констатира. И когато и това не помогнало, той повикал брат си от Ловешко, който пък започнал да твърди, че му бил дал тези пари в заем. Твърде плитко, тъй като и самият брат нямало откъде да вземе толкова пари — та той е само един обикновен кооператор.

Стоев е имал много груби отношения с хората от базата. И с всички касиери се карал за пари — въобще правел упорито впечатление на човек, който освен на заплатата си на друго не разчита. Дори поискал да му се отпусне от службата легло, защото нямал пари да си купи. И въпреки че според твърдения та му правел такива фантастични спестявания, той винаги можел да услужи на работниците с немалки парични суми. Буди недоумение един факт. В Дуло во именно той е злоупотребил като служител в ДОСО и е изпратен в затвора. И въпреки това пак се домогва (пътищата за това са ни неизвестни) до поста технически ръководител на базата — длъжност, която му дава възможност да разполага с материали, позволяващи най-различни комбинации. Нима всички са забравили пословицата за вълка? Очевидно с лека ръка е гласувано доверие на един, макар и бивш криминален престъпник и щат или не щат хората, които са благословили издигането му, са го приближили до възможността да посегне на работническите заплати. Тук и дума не може да става за бдителност. Но именно нейната липса е поощрила донякъде алчната природа на този безскрупулен човек, за да го тласне в бездната на престъплението. Този път за по-дълго време.

Николай ЗЛАТЕВ

ВЗАИМООТНОШЕНИЯ НА НОВА ОСНОВА

Преди няколко дни се проведе заседание на Бюрото на Окръжния комитет на профсъюза на работниците от транспорта и съобщенията в присъствието на партийните, проф съюзните, комсомолските и стопанските ръководства на предприятията от транспорта и съобщенията в окръга. Основната точка, която обсъди то, беше договорът за производствена дружба между транспортните предприятия. Необходимостта от приемането на такъв договор бе породена от особената роля, която има да играят транспортните предприятия в икономическия живот на окръга и от обстоятелството, че се налагат по-тесни и по-дружески контакти на ръководствата на тези предприятия при изпълнението на всеобщите задачи при създалата се обстановка от засушаването в страната. Този договор бе наложен и от обстоятелството, че специфичността на работата в транспорта изисква поголямо координиране на съвместните усилия на всички предприятия за постигане на по-голяма дисциплина, оперативност и отговорност към изпълнението на задачите.

Договорът, в основата на който са залегнали най-важните изисквания на решенията на Деветия конгрес на БКП и на 44-то постановление за повишаване рентабилността на икономиката, е насочен и към по-нататъшното развитие на връзките и взаимоотношенията между транспортните работници. Не случайно, вземайки думата, представителите на ДП „Транспред“, ж. п. гара Дулово, Пристанище —Силистра и ДАП дадоха висока оценка на това мероприятие на Бюрото на Окръжния комитет на профсъюза на работниците от транспорта и съобщенията и приветствуваха инициативата му да обвърже транспортните предприятия в окръга с договор за производствена дружба и дружески взаимоотношения. Подчертаха неговото значение за общата работа на транспортните предприятия както другарите Васил Янчев, Пенко Пенков, Фотев и Ради Ганев, така и секретарят на Окръжния комитет на Партията др. Яким Петков. Другарят Васил Янчев, заместник-директор по икономическите въпроси в ДП „Транспред“, посочи някои слабости на договора и предложи той да бъде преработен. Началникът на ж. п. гара Дулово Пенко Пенков препоръча да се създаде една автоколона, която да осигури навременно разтоварване и извозване на всички товари, пристигащи на гара Дулово. Другарят Фотев, началник на Пристанище — Силистра, свърза този въпрос със скоростната обработка на автомобилите, задължение за пристанищните работници, което е залегнало и в 237 министерско постановление. Като пропуск на заседанието той изтъкна неприсъствието на представители от предприятията-клиенти. Той препоръча на ръководството на ДП „Транспред“ да обсъди и разреши по-добре въпроса с превозните средства и работниците, които се изпращат за обработка на шлеповете и корабите. Заместник-директорът по икономическите въпроси в ДАП др. Ради Ганев напомни, че е необходимо да се приеме конкретен план по обработката на шлеповете, вагоните и корабите. Те да се обработват по-бързо, без да става задържане на превозните средства. Да се изхожда не само от интересите на товародателите, а да се гледат интересите и на народното стопанство. За подобряване взаимоотношенията между транспортните предприятия в окръга той препоръча изготвянето на съвместни планове за работа през тримесечията.

Хубавата инициатива на Бюрото на Окръжния комитет на профсъюза на работниците от транспорта и съобщенията за сключването на договор за производствена дружба между транспортните предприятия в окръга бе високо оценена и от др. Яким Петков. Внедряването на Свердловския почин в системата на транспорта, каза той, ще помогне на ръководствата на транспортните предприятия в окръга по-добре да координират своята работа и да избегнат допусканите слабости при обслужването на клиентите. Значението на договора за производствена дружба между транспортните предприятия се състои и в това, че той ще постави на по-високо ниво взаимоотношенията между тях. Другарят Петков подчерта голямата отговорност, която поемат ръководствата на тези предприятия в чест на Празника на работниците от транспорта и съобщенията и препоръча организирането на системен контрол по изпълнението на договора и периодическа отчетност на залегналите в него точки.

Оценявайки тази важна страна от работата по изпълнението на договора, заседанието предложи и бе избрано оперативно бюро, което да организира всички страни на неговото осъществяване в практическата дейност на транспортните предприятия.

На това заседание бе отчетена и досегашната работа на профсъюзните ръководства по поемането на обещанията за 1968 година и бе приет план по подготовката и честването на Празника на работниците от транспорта и съобщенията.

Накрая др. Петков заостри вниманието на присъствуващите върху задачите за борбата със сушата и мерките, които трябва да вземат транспортните предприятия за участието им в компенсирането на загубите от нея. Той подчерта необходимостта от разкриване на всички вътрешни резерви, от преоценка на цялостната дейност на ръководствата и съобразяването ѝ с последните задачи, които Централният комитет на Партията постави за преодоляване на всички затруднения, предизвикани от сушата.

Никола НАНЕВ

„ВОДОПОЙ“ Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Нова зърноплощадка

До миналата година зърното от землището на село Българка се изсушаваше и превиваше върху две съвсем малки площадки, крайно недостатъчни да задоволят нуждите. Поради това управителният съвет на Сраџимирското стопанство реши да изгради в стопанския двор на селото голяма площадка върху площ от 5 дка.

Изграждането на площадката е поверено на хората от строителната бригада с ръководител Станю Енчев. Те бързат да я завършат преди започването на лятната кампания. След като бъде завършена, площадката ще бъде асфалтирана, с което ще бъде предпазена от атмосферните условия и няма да се напуква, както става на обикновените циментови площадки.

Дочо АТАНАСОВ

Масова стрижба на овцете

Поради засушаването навсякъде в окръга стрижбата на овцете започна по-рано, отколкото през други години.

Добре организирана е тази задача в овцефермите на ТКЗС —Главиница. Стрижбата тук се извършва механизирано. Хората, които обслужват агрегатите, са предварително подготвени.

Досега са остригани повече от 2 000 овце. По предварителни данни средно от животно ще се получат по 4,200 кг вълна.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

Резултатен труд

Упорити са членовете на бригадата за комплексна механизация в с. Окорш. Тяхната млада бригадирка Йорданка Козарева съумя да създаде такава организация в изпълнение на пролетните задачи, че резултатите от труда на хората са повече от очакваните.

Само за един ден механизаторите успяха да окопаят 1 000 декара царевица. За кратко време те разредиха преди това и 1 000 дка слънчоглед.

Задружният колектив на бригадата вдъхва доверие. Той успешно ще се справи с поставените задачи.

Вл. ПОПОВ

Осигуряват фураж за животните

С. ДОЛНО РЯХОВО

Първото косене на люцерната в бригадата на с. Долно Ряхово започна навреме. За няколко дни механизаторът Георги Атанасов окоси 450 дка. Останалите 150 дка, които заемат наклонени терени, се прибраха от кооператорите. Най-много се проявиха косачите Мехмед Фетгов, Васил Симеонов и Коста Митев.

Поваленатa люцерна изсъхна бързо. Събирането ѝ бе поверено на група пенсионери. Хасан Амзов, Костадин Йорданов и другарите им се справиха добре с поставената задача.

Събраната люцерна се превозва в стопанския двор, където се трупа за зимата. Механизаторът Йордан Спиридонов е най-деен при превозването на ценния фураж.

Халил ИБРАХИМОВ (наш кореспондент)

ДЗС „ЯНКО ЗАБУНОВ“ — ФИЛИАЛ НОЖАРЕВО

Голямо оживление цари тези дни сред механизаторите и работниците на филиала. Те привършват коситбата на люцерната и успяват без загуби да приберат изсъхналото сено.

Механизаторите Юмер Хюсеинов, Васил Миганов, Гатьо Лазаров и колегите им, както и курсистите от звеното на Сали Насуфов, бързат да освободят окосените площи. Така се постигат две цели — съхранява се качествен фураж за животните и се дава възможност на люцерната да израсте по-бързо.

А. ДЕМИРЕВ

С. ВОЙНОВО

С 900 дка люцерна разполага бригадата от с. Войново. Кооператорите започнаха прибирането на първия откос.

Трактористите Христо Алексиев и Марин Петров извозват сухото сено. Досега са складирани в двора на бригадата 35 т люцерна.

Бригадирът Русан Енчев следи отблизо за качественото окупяване на сеното, за да не бъде похабен ни грам от него.

Еленка КАРАМОЧЕВА

Новости техника новости

ЕЛЕКТРОХИМИЧНА ОБРАБОТКА НА МЕТАЛИТЕ

В Магдебург в ГДР са инсталирани първите уредби за електрохимична обработка на метали те. Те се захранват с електрическа енергия от порядъка на 5—10 000 ампера. Новата електрохимическа технология увеличава производителността на труда и умножава 4—5 пъти коефициента на рандемана. При щемпеловани части рандеманът се увеличава 20 пъти. С тази технология се обработват даже най-твърдите метали, без да се образуват отпадъци. Повърхностната полировка на металите е безупречна, а при досегашните механични методи не е възможно да се постигнат подобни резултати.

НОВА АВТОМАТИЧНА ИЗЧИСЛИТЕЛНА МАШИНА

В Чехословакия е създадена нова автоматична изчислителна машина, наречена „ЗПА 600“. Тя принадлежи към така наречената втора изчислителна генерация и има 40 допълнителни съоръжения. Капацитетът ѝ е 38 600 операции за секунда. Паметната ѝ мощност обхваща 4 000 думи или 48 000 знака. Цялата уредба е проектирана и изработена от чехословашки конструктори и е предназначена за изчисляване на задачи, свързани с управлението на предприятията, статистиката и с решаването на научно-технически проблеми.

СЪВЕТСКИ ИЗКУСТВЕНИ ДИАМАНТИ

В СССР бе получена първата партида големи синтетични диамантени кристали.

Проф. Владимир Бутузов, ръководител на изследванията, заяви пред кореспондент на ТАСС, че новите синтетични диаманти се използват особено ефикасно при сондажните резци, за рязане на стъкло и за гравиране. Снабдена с тях, новата глава на пробивните свредели може да прокара например в гранит 40-метров кладенец (използуваният досега инструмент издържа без смяна не повече от 25 метра).

През последните 50 години в СССР силно нарасна използуването на синтетични диаманти. Съветският съюз зае първо място в света при прилагането на изкуствените диаманти в икономиката.

Над 90 на сто от диамантите в съветската промишленост са синтетични. По своите качества те не отстъпват на естествените. Според Бутузов тези резултати се дължат на обстоятелството, че в СССР синтетичните диаманти се получават по предварително уточнена програма на техните свойства.

Производството на съветските заводи задоволява напълно нуждите на промишлеността от изкуствени диаманти. СССР дори изнася такива диаманти — в Япония, ГФР, Италия и други страни.

В САЩ

в асансьорите се инсталират роботи, които не се виждат, защото се състоят само от микрофон и се казват Мърфи. Всеки, който се качи в асансьора, чува приятен глас: „Натиснете копчето на етажа, на който желаете да слезете“. Ако някой остави вратата на асансьора отворена, Мърфи се обажда сърдито: „Моля, затворете вратата, задържате движението!“

ДЕКОРАТИВНИ ПЛАТОВЕ ОТ СТЪКЛОКОПРИНА

В Института по технология на влакното към Академията на науките на ГДР е създаден нов метод за щамповане на декоративни стъклокопринени тъкани. С него значително се подобрява тяхната устойчивост при изпиране. Тъй като стъклото влакно не поема никаква боя, то пигментите трябва да се фиксират с помощта на полимерни материали. Специалистите са успели да създадат за целта технологичен процес, който не позволява пигментите да се изпират, като същевременно се запазва текстилният характер на стъклената тъкан — висока сгъваемост и еластичност. Голяма е също така якостта на опън, химическата устойчивост, немачкаемост и други.

Стационарното точило „ЗД-603“ е ново производство на ДМЗ „Стомана“. Разработено е от конструкторския отдел на завода. То има два диска с диаметър 300 мм и постига висока производителност при точене на инструменти.

СНИМКА: Стоян ТОДОРОВ

ПРИ ПОДХОДЯЩА ОБРАБОТКА

Макар че сушата е обхванала и района на ТКЗС — Стефан Караджа, пролетните култури тук са в сравнително добро състояние. За това без друго оказва благоприятно влияние правилната обработка на посевите.

Преди всичко земята тук бе добре подготвена още през есента. Това помогна тя да се запаси с по-голямо количество влага. Преди сеитбата навсякъде блоковете биваха изравнени. Специалистите спазиха указанията на окръжния център за използуване на хербицидите. Още след сеитбата 2 400 дка слънчоглед бе напръскан с прометрин. Блоковете, заети с тази култура, при окопаването са подхранени с по 15 кг амониева селитра на декар.

Във всички бригади слънчогледът е в добро състояние. С отлично гарнирани, избуяли редове се откроява най-вече посевът в землището на с. Осен. Навсякъде слънчогледът е включен в бригадите за комплексна механизация. Това икономисва много труд, поевтинява производството.

В комплексно-механизираната обработка са включени и 2 000 от общо 2 600-те декара царевица, която е засята през тази година в кооператива. Едновременно със сеитбата 1 500 дка от нея са пръскани с атразин, който унищожава кълновете на плевелите. През тези дни механизаторите пръскат царевицата с шприц-хромид. Химическата борба с плевелите се оказа особено подходяща през тази пролет. Така се намаляват обработките, запазва се наличната почвена влага.

Не малък дял в плана на пролетниците тук се пада на фасула. Навсякъде кооператорите сам го окопали. В стопанството се очакват нови количества амониева селитра, за да се наторят и бобовите посеви.

На привършване е и първата копан на цвеклото. Полевъдите от с. Осен най-добре се справиха с тази задача.

Първенци в окопаването са кооператорите от бригадата за комплексна механизация в с. Стефан Караджа. Ръководителят ѝ Димитър Атанасов създава подходяща организация, която помага за срочното изпълнение на всички мероприятия. Не изостават назад и механизаторите от с. Преславци. Заедно със своите другари от цялото стопанство те се трудят така, че да помогнат за намаляване на загубите, нанесени от сушата.

М. ТРИФОНОВА

Повече усилия сега — по-малко трудности през зимата

За да се преодолеят съществуващите години наред слабости в храненето на животните, ръководството на кооперативното стопанство в село Добротица помисли отрано. Засети бяха достатъчно фуражни култури. Бяха предвидени добри мероприятия за тяхното отглеждане с оглед да се получат високи добиви от всеки засят декар.

Настъпилото обаче по-късно засушаване попречи на изпълнението на предвидената програма за решаване на фуражния проблем. Вече ясно личи, че очакваните добиви няма да се получат в никакъв случай и изхранването на животните през следващата стопанска година ще бъде изправено пред сериозни затруднения. Да намалят тези затруднения колкото се може в по-голяма степен — такава е сега една от основните задачи на кооператорите от Добротишкото стопанство. Те вземат мерки за най-икономично изхранване на животните, за най-качествено прибиране на повече и по-качествени фуражи, за търсене на допълнителни резерви в решаването на този въпрос.

Големи усилия полага стопанското ръководство за бързото прибиране и качественото съхранение на люцерновото сено. Кооперативът разполага с 3 600 дка, засети с тази култура. Зелената маса от 2 600 дка се прибира в момента, а останалите 1 000 се оставят, за да се използуват като свежа храна за животните.

В прибирането на първия откос люцерна в стопанството през тази година има някои нови и интересни моменти. Най-напред в това мероприятие участвуват зърнокомбайните. Те натрупват окосената маса направо на откоси. Така тя завяхва по-добре и освен това не се налага допълнително да се напластява. Откосите се прибират със силажокомбайни, на които режещият апарат е подменен с подбирач. Те нарязват позавехналия фураж, който се товари на камиони и се отправя към стопанските дворове, където се съхранява в ями под формата на силаж. Вече е напълнена една яма в стопанския двор на с. Добротица. По този начин се очаква да бъде съхранена около 500 т зелена маса.

Останалата люцерна се прибира на сено, което се балира още на блока и се съхранява в стопанските дворове. Според предварителните данни се очаква от декар да бъде прибрана повече от 200 кг суха маса. Преди да започне прибирането на люцерната, беше покосено и съхранено сеното от 80 дка еспарзета.

Наред с всичко това кооператорите от с. Добротица полагат големи усилия и за съхранение на някои отпадъци и за разкриване на допълнителни източници за изхранване на животните. В стопанските дворове например през тази пролет бяха разхвърлени безразборно около 200 т какалашки. Сега те се съхраняват в царевичните кошове и ще се използуват за храна на животните, след като се смелят и меласират.

Кооперативът разполага с малко стара слама. Основните количества от нея бяха продадени през миналата есен на целулозния завод. Но макар и малки, наличните количества се прибират в стопанските дворове и се съхраняват добре, за да може да се използуват за постеля през идната година.

Стеблата от някои посеви, които няма да дадат зърно, ще бъдат силажирани, ако, разбира се, бъдат бракувани от специалната комисия. Мястото им ще бъде освободено и при първия удобен случай засято с фуражна царевица втора култура. В приетите от управителния съвет на кооператива мероприятия се предвижда с фуражна царевица втора култура да бъдат засети най-малко 2 000 дка върху по-рано освободени площи. Предвидено е също така лозовите пръчки да бъдат съхранени за фураж, след като се извърши резитба, да се използува горска паша за овцете и др.

По такъв начин кооператорите от ТКЗС — с. Добротица работят за преодоляване на трудностите в решаването на фуражния проблем. Техните усилия дават добри резултати. Количеството на съхранените фуражи се увеличава. И най-важното, благодарение както на природните условия, така и на бързото прибиране, качеството им е високо, за разлика от много други години.

Ако в прибирането на грахово-овесената смеска бъде създадена също добра организация и се полагат добри грижи за царевицата за зърно, която засега е в много добро състояние, можем да считаме, че трудностите в изхранването на животните ще бъдат чувствително намалени.

Емил ПРАХОВ

СЛЪНЦЕ ЗА СЪРЦЕТО И РАЗУМА

Много бодрост лъха от колоните на пионерите-самодейци.

(Продължение от I стр.)

Под звуците на химна кракат работниците от културните институти. Техните денонощни усилия са насочени към благородната цел да издигат културата на родния край, богат на жито и песни.

Все още бодра е крачката на първовипускниците (1911 — 1915) г. на гимназия „Климент Охридски". Нищо, че снегът на годините е навалял косите им. След тях преминават стегнатите редици на тридесет и третия випуск (1944—1948 г.) от същата гимназия. Всички от този випуск са намерили своето достойно място в живота — те сега са общественици, преподаватели във ВУЗ, специалисти в различни краища на страната.

Внушителни са груповите рецитации на абитуриентите, които тепърва ще се включат — възторжени и ентусиазирани — в строителния ход на родината.

Няма достатъчно силна дума, с която да назовем възторга, радостта и преклонението; няма число, с което да определим броя на плакатите, усмивките, радостните възгласи и скандирания и лентите „Отличник", с които бяха окичили гърдите си най-достойните в труда и ученето.

Свежест и млада сила лъха от стройните тела на спортистите; мил български колорит диша от редиците на певците и танцьорите от ССТ „Добруджа" и танцовите колективи от града; увереност и вяра в строителното бъдеще внушават колоните на бъдещите млади специалисти от техникумите и гимназиите.

И непрестанно звучи в простора и в сърцата мелодията на слънчевите слова:

„Върви, народе възродени,
към светла бъднина върви!"

Върви, народе!... Ти ще достигнеш своята заветна цел—комунизма, защото имаш знанието и писмения знак. Имаш го много по-рано от други народи. Братята Кирил и Методий ти дадоха слънце за сърцето и разума!

Симеон МАНОЛОВ

Уверена е крачката на абитуриентите.

ТУТРАКАН

Оживлението в училищата на гр. Тутракан настъпи още в утрото на 24 май. Оттам учениците се отправиха към централната улица с грейнали от радостни усмивки лица, с букети цветя. С колко трепет очакваха това утро най-малките — питомците на детските градини! Облечени в национални носии, те са днес, както се изрази една граждачка, като куклички. Те махат с цветя на ръководителите на града, заели места в официалната трибуна.

С портретите на славянските първоучители Кирил и Методий, на наши и съветски партийни и държавни ръководители, с плакати и диаграми за постигнати успехи в ученето манифестират учениците от началните училища „Л. Каравелов", „Хр. Ботев", „М. Горки", „В. Левски". Много труд са положили да се явят на празника колкото се може по-организирано учениците от прогимназия „Стефан Караджа". Привлича вниманието внушителна сборна група — колони ученици с книги в ръка, изработени от тях пособия в кръжоци и уреди от обогатения кабинет по физика. Пред тях вървят „Кирил" и „Методий" — двама ученика с голяма мастилница и паче перо.

Бодра е стъпката на гимназистите. Абитуриентите са за последен път в ученическите редици. Голяма е колоната на физкултурниците от гимназията. След тях манифестират работниците от ГК на БКП, масово-политическите организации, културните учреждения, печатницата...

Много цветя... и много радост — би било най-лаконичното съобщение за празника на славянската писменост и печата в Тутракан.

Викентий ДУКАНОВ

(наш кореспондент)

ДУЛОВО

С изгрева на слънцето улиците на града се изпълниха с весела глъч и песни на учащите се.

На площада пред читалището бе издигната обкичена в цветя трибуна, от която гледаха портретите на Кирил и Методий. В единадесет часа официалните лица заеха местата си на трибуната.

Първа премина ученическата духова музика и застана до трибуната, а след нея колоната на петнадесетия випуск на зрелостниците — утрешните учители, инженери, лекари, агрономи.

Една след друга преминаваха колоните на децата от детските градини, размахвайки знаменца с ликовете на двамата първоучители.

Умиление и възторг предизвика детската фанфарна музика на началното училище. За по-малко от месец, под ръководството на учителя Васил Вутев, децата усилено репетираха и сега стъпваха уверено и гордо под такта на бляскащите фанфари. След тях манифестираха колоните на началното училище в Дулово, на основното училище в кв. Черник и на средното политехническо училище в града. С множество портрети на двамата солунски братя, с букети цветя, те славеха тяхното велико дело, изразяваха своята признателност към народната власт, която им осигури щастливо детство и прекрасни условия за овладяване на наука та.

След манифестацията, дворът на средното политехническо училище „Георги Кирков" се изпълни с родители и други граждани, дошли да наблюдават прощаването на зрелостниците със своите учители и предаването на училищното знаме на следващия клас.

Директорът на училището Стоян Стоев произнесе прочувствено слово и раздаде награди на отличилите се в ученето и художествената самодейност единадесетокласници.

Георги БЪРНЕВ

ДОЛНО РЯХОВО

Селото осъмна в празнична премяна. Входът на училището бе украсен със зеленина и венци от рози. В училищния салон бяха поставени на видно място портретите на солунските братя Кирил и Методий и на вождовете на нашата партия. Тук се състоя голямо тържество, на което присъствуваха много учители, ученици и родители. За великото дело на славянските просветители говори учителят Иван Комитов. Тържеството завърши с литературно-музикална програма.

Халил ИБРАХИМОВ

(наш кореспондент)

СРЕЩА СЛЕД ДВАДЕСЕТ ГОДИНИ

Случвало ли се е да срещнете приятел след няколкомесечна раздяла? Колко неща се събират за споделяне! Каква промяна забелязвате един друг? А представете си, че се срещнете след 20 години?

Не е било лесно на инициативния комитет в Силистра да издири всички бивши ученици от 33 випуск (1944—1948 г.) от Силистренската гимназия „Климент Охридски".

Да си припомниш годините на първата младост, завърнал се в класната стая след двадесетгодишно отсъствие, да гледаш своите променени от годините връстници и да се чудиш това ли са момичетата и момчетата с ученически фуражки и баретки—има нещо трогателно в това.

Силистренци имаха възможност да видят увенчаната крачка на 33 випуск на 24-майската манифестация. След манифестацията бившите ученици се събраха в своето училище, всеки влезе в своята класна стая и потърси чина, на който е седял преди двадесет години. Започна проверка по дневника. Всеки разказва за себе си, къде работи, жена, деца и пр. За отсъствуващите разказват по-близките им приятели.

На срещата на 150-те випускници от 1948 г. присъствуват и техните учители Атанас Неделчев, Любен Атанасов, Жечко Русев, Босилка Джиджишева, Стефан Бочев, Злати Еников и Ванушка Златева.

Горди са учителите със своите бивши ученици. Почти всички са завършили висше образование и сега са обществени, специалисти, бивши офицери и пр. Петранка Атанасова е преподавателка във ВИТИЗ и Държавната консерватория, Теодоси Малчев е председател на Окръжния съд в Русе. Този випуск е дал на родната лекари, летци, юристи и пр.

Безкрайни са въпросите, разговорите, спомените...

Бившите ученици и техните учители положиха венци пред паметника на добруджанските революционери.

Вечерта в ресторант „Златна Добруджа" се състоя другарска вечеря. На нея присъствуваха и неколцина от първовипускниците (1911—1915 г.) на гимназията.

Николай Георгиев, завеждащ отдел „Пропаганда и агитация" в Окръжния комитет на БКП в Силистра, произнесе кратко прочувствено слово, с топли думи поздрави своите стари учители, първовипускниците и съучениците си.

Срещата продължи до късно в топла, приятелска атмосфера.

И. МАНОЛОВА

Мили тържества

Целодневните детски градини приключиха учебната година. Възпитаниците на целодневна детска градина „Герман Титов" в Силистра ознаменуваха завършването на годината с мили тържества. В навечерието на светлия 24-майски празник децата се събраха по групи — изпълниха танци с очудващата лекота и плавност, пяха песни, рецитираха стихотворения, разказваха приказки.

Накрая им бяха раздадени албуми с техни рисунки. В тях се вижда как несигурната детска ръка все по-уверено нанася боите.

Раздаването на албумите е вече традиция в целодневните детски градини.

Родителите са радостни, че четирите години, прекарани от техните деца в детските градини, не са отишли напразно. Те са вече готови за училище.

Гергана ГЕОРГИЕВА

Хумор без мито

— Чудесно кафе имаш, мила!

— Мъжът ми го донесе от Бразилия.

— Чудесно! То е още съвсем горещо!

* * *

По улицата минава погребална процесия. Някой пита:

— Кого погребват?

— Джим, артиста.

— Нима е умрял?

— Да, ако това не е репетиция.

* * *

Марк Слефогт дълго се колебал какъв да стане: певец или художник. Когато разказал за това на един свой познат, той го попитал:

— И защо избрахте живописта?

Слефогт отговорил:

— Защото ако загуби гласа си, човек е загубен, а ако загуби четката, може да я замени с нова.

СИГУРЕН БЕДЕГ

Тя готви се солидно за матура — това личи по модната фризура.

Димитър СТЕФАНОВ

БОЙ ВЪВ КУЛТУРА И СПОРТ

Високи постижения на силистренските лекоатлети

ИСМЕТ МЕХМЕДОВ И МИТКО ИВАНОВ — ШАМПИОНИ НА НРБ

Никога шампионатът за купата на вестник „Народна младеж" не е бил така напрегнат и никога не са падали толкова рекорди, а и никога нашите лекоатлети не са се представяли така добре, как то сега. Треньорът Тефик Насъфоз тръгна с неизяснени надежди, но с една огромна подготвителна работа, която неизбежно носи успехи.

Исмет Мехмедов — току-що завърнал се от тренировъчен лагер в ГДР, стана шампион на 1 500 м гладко бягане. В тази дисциплина участвува цялото съзвездие от най-изтъкнати бегачи на страната — Петко Георгиев от Бургас, Атанас Иванчев от София, Илия Секулов от Благоевград. В едно изключително бягане нашият състезател се наложи. Абитуриентът от Икономическия техникум Исмет Мехмедов притежава отлични физически данни, но не по-малко ценни са и умението му да се мобилизира, да прояви висок спортен дух и воля, които се оказаха решителни на финала в София.

Митко Иванов спечели втория златен медал за отбора на 1 500 метра — юноши младша възраст. В тази дисциплина той почти беше без съперник и победи с чувствителна преднина. А зад гърба си има само една година състезателен опит. Митко Иванов притежава всичките физически данни на добър бегач и упоритата работа през годината в ежедневните тренировки му помогна да изпита радостта от победата над своите връстници.

В тласкането на гюлле още една силистренска състезателка се изкачи на стълбицата на победителите. Николинка Филипова постигна 12.18 м и спечели бронзов медал. Получила отлична физическа подготовка в с. Сребърна тя започва да се занимава от малка със спорт, като последните цели три години посвещава на гюллето. Този й резултат я нарежда сред най-добрите в страната.

В дисциплината 5 000 метра спортно ходене за юноши младша възраст ни бе поднесена една приятна изненада. В тази изтощителна дисциплина новакът Кирил Иванов се представи много добре и зае шесто място.

Другите ни представители Велико Йорданов и Васил Весслинов се класираха добре в дисциплината 5 000 метра гладко бягане. Като имаме предвид тяхната младост и не особено богат състезателен опит, представянето им е задоволително.

Шампионатът за купата на вестник „Народна младеж" е най-голямото лекоатлетическо състезание за годината и в него нашите юноши и девойки достойно защитиха честта на силистренската лека атлетика.

Стоян ЦОНЕВ

О Б Я В А

Административното ръководство на **ПРОМИШЛЕН КОМБИНАТ „ТРАНСМАРИСКА"** гр. Тутракан съобщава на интересуващите се лица, че продава **ЛЕКОТОВАРНА КОЛА МАРКА „ПИКАП"**, която е в движение. Определянето на цената ще стане по споразумение.

ОТ РЪКОВОДСТВОТО

О Б Я В А

ДСП „ВИНПРОМ" — СИЛИСТРА търси правоспособни огняри. Заплата — по щата.

ДСП „Винпром" — Силистра продава на износна цена бракувани щайги за подпалки.

О Б Я В А

РЪКОВОДСТВОТО НА ОКРЪЖНА БОЛНИЦА — СИЛИСТРА съобщава на интересуващите се, че през учебната 1968-1969 година ще се приемат **КАНДИДАТИ ОТ СИЛИСТРЕНСКИ ОКРЪГ** в медицинските училища както следва:

МЕДИЦИНСКО УЧИЛИЩЕ — Варна — за акушерки, мед. сестри детски профил, помощник-фармацефти.

МЕДИЦИНСКО УЧИЛИЩЕ — Русе — фелдшери, мед. сестри общ профил, клинични лаборанти.

МЕДИЦИНСКО УЧИЛИЩЕ — София, ул. „Кирил и Методий" — 47 — рехабилитатори.

МЕДИЦИНСКО УЧИЛИЩЕ — София, ул. „Филаретова" 3 — рентгенови лаборанти, зъботехници.

За подробни сведения се отправяйте към „Личен състав" при Окръжна болница — Силистра.

ШКОЛА ЗА МОНТАЖНИ КАДРИ ПРИ ТЕЦ „ВАРНА"

с. ЕЗЕРОВО, ВАРНЕНСКО

О Б Я В А

Дирекцията на школата съобщава, че приема на обучение курсисти

ЕЛЕКТРО-ЗАВАРЧИЦИ — със срок на обучение 5 месеца, от 1 юни т. г. Завършилите успешно курса получават документ за правоспособност — паспорт. Приемат се мъже до 40-годишна възраст, отбили военна служба. Курсистите са на пълна държавна издръжка и получават месечна стипендия както следва:

НЕЖЕНЕНИ — 25 лв.

ЖЕНЕНИ без деца — 40 лв.

ЖЕНЕНИ С ДЕЦА — 50 лв. и семейни добавки.

Времето на обучението се зачита за трудов стаж. При постъпване се подписва договор за работа в системата на ДО „Монтажи" най-малко за три години. Завършилите ще бъдат разпределени на работа на новите химически комбинати в Девненската низина, ТЕЦ „Варна", обекти в Шумен, Варна, Разград, Търговище и други.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

С РАЗШИРЕНА ДЕЙНОСТ

С всяка измината година дейността на ОТП „Родинатурист" се разширява и обхваща все по-различни области от живота на трудещите се. Наскоро по решение на Министерския съвет и Комитета по труда на „Родинатурист" се постави задачата да организира наедно с досегашната си работа и балнолечението на гражданите на Народна република България. Различно от досегашната практика сега чрез предварителни заявки работници и селяни ще могат при определена такса да ползуват за почивка и балнолечение известните български курорти и минерални бани. За това са създадени множество битови удобства както по осигуряването на легла, така и по обезпечаването на калорична и питателна храна.

През настоящата година и в бъдещата практика на „Родинатурист" се предвиждат известни облаги за гражданите, които, летуват или се лекуват за сметка на предприятието. Така например осигурява се безплатен медицински преглед при започването на всяка смяна. Освен това пътуващите на групи ползуват намаление по БДЖ.

Новата дейност на ОТП „Родинатурист" е ново улеснение за пълноценната почивка на работници и селяни. Достъпът до реномираните български курорти и почивни места като Вършец, Банкя, Хисаря, Несебър, Приморско, Поморие, „Дружба" — край гр. Варна сега става с по-малки усилия и губене на време. Освен това немалко улеснение е и това, че сумата за летуването или балнолечението може да се доставя предварително в предприятието на отделни вноски.

И ако досега ОТП „Родинатурист" предоставяше възможност на хората да опознаят чрез различни пътувания прелестите на Родината ни, то сега става възможно и използуването им за пълноценна почивка или за укрепване на здравето.

Р. ШИМАБЕЕВ

РАЗГОВОР ПРЕЗ ЕДНА ПОЧИВКА

Червеният диск на слънцето уморено почива над вълните на Дунава и хвърля златна пътека над двата бряга. Майската жега отстъпва пред нощния хлад. Листата на дърветата леко потрепват от вечерника. Часът е седем. Напускам парка и се отправям към високата сграда на Профсъюзния дом на културата. По главната улица се движат млади хора, детски колички, влюбени двойки, за които спасението от мълчанието е в кесийката снежнобели пуканки. Пресичам площадчето и влизам в една от най-красивите и високи сгради на града. Тази вечер танцовият състав на Ансамбъла за добруджански песни и танци при ОНС и ОСПС има репетиция.

Още от коридора се дочува чистият и силен глас на ръководителя на състава Стоил Енчев: „Готови! Три — ии!"

Откривам леко вратата и сядам на един от столовете. Почти никой не ме забеляза. Стройните леки фигури на танцьорите потрепват от бързия ритъм на мелодията, раменете лудо трептят. Тънките кръстчета на младите българки гъвкаво се вият, неспокойно туптят сърцата под белите блузи с червени шевици. Ръцете, вдигнати над главите, придържат кошници с каширани гроздове.

Наблюдавам тези грейнали в слънчева усмивка лица, тези черни блеснали очи и ме изпълва чувство на умиление и гордост.

Стресна ме ясният и твърд глас на ръководителя: „Петнадесет минути почивка". Той се обръща към мене, усмихва се приветливо и подава запотената си ръка. По лицето му се стичат струйки пот. Над челото му е паднал рус, кадрав кичур, който като че ли още потрепва в ритъма на танца.

— Уж си ръководител, а повече си изпотен от танцьорите — усмихвам се аз.

— Така и трябва да бъде, иначе как ще им предам чувството за динамика.

Разговорът потръгна непринудено.

— Обичам народните танци едва ли не от люлката. Уморен съм, поиграя и все едно, че съм спал цяла нощ непробуден сън. След майка си най-много обичам нашия кръшен, пъргав танц. Когато имам грижи и трудности, забравям ги още с първите стъпки на танца.

Стоил Енчев е израсъл като хореограф без специално образование. Подготвял се е самостоятелно, с безгранична любов към народните хора и ръченици. През 1957 година започнал да ръководи танцов състав в с. Генерал Тошево, който се класирал на III място на републиканския преглед в София.

— Две години по-късно — продължи той, — през лятото на 1959 година същият танцов състав стана лауреат на Първия републикански фестивал и носител на сребърен медал. Това беше първата награда за моя денонощен труд.

Той се усмихна свенливо, наведе глава и продължи да говори тихо:

— Този танцов състав стана национален първенец през 1961 година, а мен наградиха със сребърна значка на Профсъюзите, като първенец на Толбухински окръг.

Две години по-късно, през 1963 година Стоил Енчев е привлечен в Тервел като хореограф и след шест месеца денонощни репетиции малкият състав успява да се класира на едно от първите места на зоналния преглед.

С препоръка от Централния дом за народно творчество през май 1966 година Стоил Енчев е назначен като хореограф в Ансамбъла за добруджански песни и танци при ОНС и ОСПС—Силистра.

През пролетта на 1967 година танцовият състав с ръководител Стоил Енчев е класиран за окръжен първенец. Същата година съставът участвува в конкурса за Деветия световен фестивал на младежта и студентите в София и е класиран с право да участвува в него.

— Имаме прекрасни условия за работа — усмихна се Стоил. — Решихме да създадем още два танцови състава от подрастващото и средното поколение.

Замълчахме. В просторния репетиционен салон ехтяха звънките смехове на танцьорите. Акордеонистът засвири игрива ръченица, до него се надиграваха момък и девойка. Неволно си спомних думите на Стоил: „Когато съм уморен, играя, за да си почина". Стоил ги наблюдаваше и се усмихваше като баща, който разписва бележника на детето си, което му е донесло шестица.

— Струва ми се — каза Стоил, — че ако ми забранят да играя, ще умра.

Минутите за почивка бяха изтекли. Стоил погледна часовника си, извини се и се изправи пъргаво. Мощният му глас изпълни залата:

— Готови, три—ии!

Александър ПЕТРОВ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 62 (1379) | Четвъртък, 30 май 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Не стихва трудовата битка

Голямата суша тази година кооператорите от с. Главан посрещнаха на своя пост. Сега, след като падна дъжд, работата в полето се усили още повече. Окопани са и разредени слънчогледът и цвеклото. Започна окопаването на боба, царевицата и другите пролетни окопни култури.

Наскоро, въпреки почивния ден, над 30 кооператори и кооператорки излязоха в полето, за да приберат окосеното люцерново сено. През същия ден те складираха над 26 тона висококачествен фураж.

Иван МАРИНОВ

ПРОМКОМБИНАТ „ТЕКСТИЛ“ ОТНОВО НАЦИОНАЛЕН ПЪРВЕНЕЦ

Тесен бе салонът на работническия стол на промкомбинат „Текстил“ — Силистра да побере участниците в завчерашното тържество. Тук бяха дошли представители от всички цехове на промкомбината, работнички и служители от предприятието. За малко прекъсна работа и следобедната смяна на намиращия се тук близо тъкачен цех, за да присъствува на връчването на преходното червено знаме на Министерството на архитектурата и благоустройството и Централния съвет на профсъюза на работниците от лекатата и хранителна промишленост.

На трибуната заеха места общественици и гости, ударници.

С кратка информация директорът на промкомбината Страшимир Тодоров запозна присъствуващите с високите постижения на колектива през първото тримесечие, вследствие на което текстилци отново заемат първо място в страната. И действително резултатите са радващи. Макар че този колектив работи по новата система едва от началото на тази година, намери сили в себе си бързо да се ориентира и прилагайки на дело 44-то постановление на ЦК на Партията и Министерския съвет, рязко да подобри икономическите резултати. При план за първото тримесечие 755 000 лева, колективът изпълни 815 000 лева. Преизпълнен е и планът за ишлемето и услугите на местното население. От продажбата на жакардовите кимии и др. изделия на международния пазар са реализирани вече над клана 2 000 валутни лева.

Предвижданият план за производителността на труда е изпълнен 110 на сто, при средна работна заплата 108 на сто. Повишена е рентабилността на предприятието — 12,9 срещу 7,31 за съответния период на миналата година. Изпълнен е планът за печалбата 120 на сто.

След прочитане на информацията бе дадена думата на представителя на Министерството на архитектурата и благоустройството другаря Балев. Той приветствува колектива с постигнатите високи успехи и подчерта, че силистренските текстилци, при значително трудни условия в съревнованието с 300 колектива за преходното червено знаме на Министерството на архитектурата и благоустройството, за втори път стават национални първенци. С връчването на преходното червено знаме др. Балев прочете заповед за награждаване на колектива с парична награда.

След получаване на преходното червено знаме, на чието яркочервено копринено платно се чете надписът: „Промкомбинат първенец в социалистическото съревнование“, ръководителят на предприятието Страшимир Тодоров благодари от името на целия колектив и обеща този път да задържат знамето за по-дълго време.

Накрая Яким Петков, секретар на ОК на БКП приветствува победителите в социалистическото съревнование за първото тримесечие и изрази увереност и надежда, че текстилци ще работят и в бъдеще все така упорито.

Михаил ТОМОВ

404 000 лева за компенсиране на загубите

Призивът на Партията за компенсиране на загубите, причинени на селското стопанство от сушата, намери широк отклик и срещу двухилядния колектив на промкомбинат „Камъшит“ — Силистра. Във всяка бригада, във всеки цех, във всяка група работниците намериха резерви за увеличаване на производството и за намаляване на производствените разходи до възможния минимум. Голямо внимание обърна колективът на завишаване обема на продукцията, предназначена за износ. Целта е да се получи повече чуждестранна валута от изделията, произвеждани в промкомбината.

Обобщените цифри за цялото предприятие са внушителни и показват политическата зрелост на камъшитци. До края на годината те ще дадат надпланова висококачествена продукция за 404 000 лева. От фонд работна заплата и от основни и спомагателни материали ще направят икономии за 7 000 лева и ще снижат нормативните запаси с 20 000 лева. Предвижда се допълнителна продукция за износ в размер на 165 000 лева.

За да изпълнят обещанието, работниците решиха да организират още по-действено социалистическо съревнование, да популяризират опита на първенците, да използват пълния капацитет на машините, да разширят рационализаторското движение и да водят борба за здрава трудова дисциплина, като намалят до минимум текучеството и безпричинните отсъствия. Едновременно с това колективът ще води упорита борба за повишаване производителността на труда, която е решаващ фактор за увеличаване рентабилността на предприятието.

Еленка ТОДОРОВА

Под грижите на хората посевите се развиват нормално

Една от най-важните задачи за кооператорите от ТКЗС с. Главиница сега е обработката на пролетните култури. В землището на стопанството дъждове не валяха и сушата продължава с пълната си сила. Въпреки това обаче пролетниците се намират в добро състояние и се развиват нормално. Това вдъхва надежди и увереност в кооператорите и същевременно мобилизира техните сили за извършване на необходимите мероприятия в отглеждането на тези култури.

Сега всеки ден по блоковете, засети с пролетници, излизат стотици кооператори и десетки машини. Тяхната задача е да окопаят и разредят посевите. Добрата предварителна обработка облекчава в голяма степен извършването на тези две мероприятия. Сеитбата се извърши върху добре подготвени площи — на разрохкана и чиста от плевелна растителност почва. Поради това сега при окопаването не се срещат особени трудности. По-голямата част от царевицата и слънчогледа бяха засети с пневматична сеялка. Това пък облекчи твърде много разреждането на тези култури.

Слънчогледът, който заема 3 700 дка в стопанството, отдавна бе разреден и окопан първа копан. Царевицата за зърно на площ от 4 100 дка също е разредена и окопана. Приключи първата копан и на фасула. В момента кооператорите от стопанството извършват разреждането на фуражната царевица първа култура. Тя ще бъде отгледана като редовна царевица за зърно с оглед да се компенсират част от загубите, причинени от сушата.

Голяма роля за срочното изпълнение на мероприятията в отглеждането на пролетните култури изиграе комплексната механизация. В стопанството е изградена една бригада за комплексна механизация, която обработва 10 800 дка земя. Тя е псела голяма част от площите на царевицата и слънчогледа. Обработката им се извършва без участие на работна ръка. За това помагат и хербицидите, с които бяха напръскани част от площите на бригадата. Свободната работна ръка се насочва към трайните насаждения, към отглеждане на технически култури и към подобряване грижите за всички останали посеви. Никога досега посевите в стопанството не са били толкова добре обработени и толкова чисти, без каквито и да са плевели.

Пионер в срочното и качествено извършване на обработките при пролетните култури е бригадата за комплексна механизация. Трактористите Михаил Иванов и Величко Сяров, заедно със своите колеги, не знаеха почивка в тези дни. Такава е селскостопанската работа, кампанийна. Всяко мероприятие си иска момента. Не го ли свършат за няколко дни, ползата от него ще бъде по-малка. Затова те излизаха с машините си на полето малко след изгрев слънце и се прибираха чак вечерта.

Добре се справят със задачите си по време на окопаването и кооператорите и механизаторите от полевъдната бригада на с. Подлес с ръководител Христо Недялков.

Със своите навременни грижи за пролетните култури кооператорите от ТКЗС с. Главиница съдействуват за получаване на побогата реколта от тях, за намаляване на загубите от сушата. Даже ще се получат високи добиви от царевицата, слънчогледа, фасула и цвеклото, зависи в голяма степен от това, дали ще има достатъчно валежи през следващите месеци. Но това не значи, че хората трябва да бездействуват, да чакат благоволенията на природата. Със своята активна намеса те ще спомогнат за запазване на наличната влага в почвата. И като я поддържат добре обработена и без плевелна растителност, ще осигурят добри условия за развитието на посевите.

Емил ПРАХОВ

Кооператорите от ТКЗС — Иширково са добри градинари. Те вече изнасят на пазара чушлета — парниково производство.

НА СНИМКАТА: Кооператори от звеното на Иван Димов берат чушлета.

Вода за зажаднялата земя

До тази година в с. Зафирово не можеше да се говори за напояване. Малките помпени станции до язовирите се използваха само за поливане на зеленчукови градини. Общият им дебит бе 150 литра в секунда. Затова ръководството на стопанството още през миналата година реши да увеличи поливните площи и започна създаването на напоителна система. В близки дни тя ще бъде пусната в експлоатация. Направи се подмяна на помпените станции за гравитачно напояване със станция за дъждуване. Така мощността на поливните устройства се увеличи два пъти. За да се запази повече вода в язовирите, започна укрепването на стените им. Осигури се денонощно поливане.

Преди няколко дни помпата на язовира до с. Кочарово трябваше да се замени с по-мощна. Тази подмяна предполагаше да се направи престой от няколко дни. За да се избегне това, бяха събрани най-добрите специалисти в стопанството и всеки се зае с определена задача. С непрекъснат труд от два часа след обяд до два часа след полунощ работата бе завършена. Капнали от умора, но доволни, те всички се прибраха по домовете си, а утро то проблесна в течащата вода, бликаща да утоли зажаднялата земя.

Любомир СТАНЕВ

Използуват добрите условия

Падналият напоследък проливен дъжд в района на ТКЗС — Окорш се отрази благоприятно на пролетните култури. Трябваше да се вземат бързи мерки за използуване на почвената влага. По почин на общинския партиен комитет се свика съвещание, в което взеха участие всички стопански и партийни ръководители. Поставената задача бе категорична: да се използуват благоприятните условия за да се ускори окопаването на пролетниците и разсаждането на тютюна.

Една от задачите за постигане на тази цел бе провеждането на вечерни дни. В тях вземат участие всички служители от народния съвет, селкоопа, ТКЗС и други. Заедно с кооператорите те се трудят сред блоковете. С това ще съдействуват за преодоляване на последиците от сушата. Ще помогнат за правилното развитие на пролетниците и получаване на плануваните добиви.

Владимир ПОПОВ

Първите плодове в консервния комбинат

Към движението за компенсиране на загубите, причинени на селското стопанство от сушата, се присъедини и колективът на консервното предприятие на ДСП „Булгарплод“. Той набеляза мероприятия за получаване на допълнителна продукция за 90 000 лева, като произведе извън плана 720 тона консерви от небелени домати и 120 тона доматено пюре. Работниците и работничките си дадоха дума да оползотворяват всеки килограм суровина, най-пълно да използуват капацитета на машините, стрикто да спазват трудовата дисциплина и да въведат строг режим при разходването на основни и спомагателни материали.

Преди няколко дни в предприятието пристигнаха първите камиони, натоварени с череши и ягоди. Преработвателната кампания за 1968 година започна. Стопанското и партийно ръководство предвидиха, че поради сушата плодовете ще узреят по-рано, и взеха необходимите мерки за предсрочно завършване ремонта на машините. Затова преработката на първите количества плодове не срещна трудности.

Въпросите, които постави 44-то постановление на ЦК на БКП и МС, и при тези условия са най-важни за производствения колектив. За повишаване на производителността на труда и оттам за получаването на висока рентабилност са въведени в производството нови машини и съоръжения като цепачка на кайсии, пиперорезачка, миячни машини за обработка на бурканите и др. Новите машини ще дадат икономически ефект повече от 50 000 лева и ще поевтинят производството.

Колективът на консервното предприятие е уверен в силите си и ще даде своя дял в осигуряването на националния доход на страната.

Недьо ПЕТРОВ

Сигурен резерв

Като един се вдигнаха 100-те кооператори от бригадата на Васил Станев от ТКЗС — Тутракан, за да проведат още едно важно мероприятие — почистването на излишните летораст ни на лозята от сорта „Болгар“, които в настоящия момент неоправдано и безполезно черпят оскъдната влага. Едни чистят, втори връзват, а другите окопават лозята.

Предвижда се почистването на леторастите да се извърши на 350 декара лозя от сорта „Болгар“ и да завърши за 4-5 дни. Първи в съревнованието са кооператорите от звената на Борис Плаковски, Стефан Мораров и др. Същата обработка на 500 декара лозя от сорта „Болгар“ започна и в бригадата на Зорка Костова.

Въпреки сланите и сушата, лозята се намират в добро състояние и положените допълнителни грижи ще осигурят повече и по-висококачествено грозде за износ. Това е сигурна гаранция за компенсиране на загубите от сушата.

Живко ТРУШЕВ

Блоковете зеленеят

Необичайното засушаване постави пред изпитание стопаните от ТКЗС — Айдемир. Почти навсякъде земята е изсъхнала. Зажаднелите растения поклащат стъбълца. Но хората от бригадата на Жеко Недев не отстъпват. В техните блокове пролетниците са свежи. Развиват се добре. Те са полети и прекопани навреме. Досегашният труд на хората е резултатен.

Грижат се стопаните и за люцерната. От 1 040 дка млада люцерна над 650 декара са полети с вода от язовира. 340-те декара в местността Балтата са полети втори път и са окосени. Общо е изсушено и съхранено 260 тона първокачествено люцерново сено.

Бригадата отглежда и 1 900 дка фуражна царевица — първа култура, която навреме е разредена и се развива много добре. Напоени, разредени и прекопани са и 130 дка тикви.

В последните няколко дни повечето полевъди са заети с окопаване на цвеклото, което е предварително полято.

Хората от бригадата са трудолюбиви, старателни. Стремят се да извършат навреме всичко, за да помогнат в тия сушави дни на културите.

Голяма е помощта на механизаторите, които денонощно поливат. Максимално се използува поливачната техника, с която се черпи вода от река Дунав и от язовирите на ТКЗС.

Георги СТАНЧЕВ

Няма по-важна задача за механизаторите в момента от бързото и висококачествено окопаване на пролетните култури.

НА СНИМКАТА: Тракторист от Осман Джевдетов от с. Черно лик е завършил окопаването на поредния блок, засят със слънчоглед.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

За още по-голям подем в партийната работа

(ПЛЕНУМ НА ГК НА БКП — гр. ДУЛОВО)

Вече няколко години наред Дуловската партийна организация води упорита борба за насаждане в своята всекидневна дейност духа на Майския пленум на ЦК на БКП и решенията на Деветия партиен конгрес. Извършени бяха проучвания и анкети, а след анализиране на получените резултати по-добре се видяха достигнатите висоти и съществуващите все още недостатъци и слабости. Резултатите от цялата тая многостранна дейност бяха задълбочено разисквани в бюрото на Градския комитет на БКП и обобщени със съответните изводи в един добре разработен доклад. Заедно с проекторешенията по тези въпроси докладът бе размножен и предварително раздаден на членовете на Градския комитет на Партията, за да се подготвят по-добре за предстоящия пленум. След такава една добре замислена и организирано извършена подготовка пленумът се състоя на 28 май т. г. На него присъствуваха и другарите Димитър Феков, от ЦК на БКП, Христофор Иванов — секретар на ОК на БКП, и Георги Кардашев, член на бюрото на ОК на БКП и първи секретар на ГК на БКП — Силистра. След откриването на пленума другарката Тодорка Гроздева — първи секретар на Градския комитет на БКП, направи кратко резюме на доклада.

По доклада, проекторешенията и резюмето се изказаха петнадесет членове на комитета. Те допълнително и задълбочено уясниха различните страни на извършената работа във всички сектори на стопанския, културния и политически живот в града. В думите на всеки от тях лъхаше и тревога за това, което е пропуснато, и комунистическа твърдост, и готовност за още по-упорита борба при осъществяването на следващите задачи. Тягостно впечатление направиха изтъкнатите макар и отделни случаи на неработене на стопански дейци с партийните организации (началникът на цех „Ракита“), стремеж за лично облагодетелствуване (гл. счетоводител на ОКС) и други по-незначителни проявления от такъв характер.

Другарят Христофор Иванов говори за положителното в работата на Дуловската градска партийна организация и за някои пропуски, които спъват движението напред.

— Най-главното в това отношение — каза др. Иванов — е непрекъснато да се издига нивото на партийно-организационната и партийно-политическата работа. Да се повишават изискванията към комунистите и особено към тези, които са на отговорна работа. Да се обобщава и разпространява положителният опит в организационната, политическата и стопанската дейност. Да се засилва контролът на изпълнението на взетите решения и поставените задачи. Да се подобрява социалният и качествен състав на партийните организации. За членове на Партията да се приемат преди всичко изтъкнати работници, кооператори-ударници, рационализатори и инженери, техници, икономисти. Работата с младежта и Комсомола трябва да се подема още по-упорито. Другарят Иванов се спря и на задачите, произтичащи от решенията на Деветия партиен конгрес за интензификация на народното стопанство и за непрекъснатото повишаване на неговата рентабилност. Той препоръча дуловските комунисти да активизират още по-добре работата по подготовката и посрещането на 25-годишния юбилей на социалистическата революция у нас.

Няма съмнение, че доброто начало, което се постави в дейността на Дуловската партийна организация с подготовката на този пленум, с разискванията, които станаха на него, и с взетите решения, ще издигне работата на далеч по-високо ниво, ако по детият темп с всеки изминат ден се засилва все повече и повече.

Игнат ДИМИТРОВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 27. V. 1968 г.

ТКЗС	Засаден тютюн в %	Разреждане фуражна царевица I култура в %	Поливане общо в дка	Стрижба овце в %
Айдемир	9	90	4275	45
Калипетрово	31	100	5110	100
Бабук	22	45	2410	0
Алфатар	19	39	1053	80
Алеково	13	0	64	59
Иширково	39	100	300	74
Смилец	30	100	—	1
Полина	0	29	1730	49
Сребърна	7	0	2479	43
Сатово	22	18	2870	73
Средимир	0	0	1040	42
Кайнарджа	20	28	25	73
Голеш	25	0	344	50
Средище	20	0	—	100
Тутракан	19	0	4459	35
Нова Черна	39	0	21669	23
Старо село	0	0	3499	25
Белица	23	100	40	13
Главиница	32	20	—	100
Ст. Караджа	19	0	420	62
Сокол	14	9	2928	28
Зафирово	7	0	2397	33
М. Преславец	42	0	354	0
Дуловo	30	16	—	40
Межден	21	0	126	84
Окорш	23	40	—	6
Секулово	26	40	—	100
Добротица	29	56	472	93
Чернолик	38	0	—	28
Пантелеево	30	0	100	22
Всичко ТКЗС	24.7	29.3	58184	52

Отчети и избори в Комсомола

Разсъждават зрелостниците

Предварително предричаха че събранието на IV „в“ курс от ТМТ ще мине добре. Може би защото още от първи курс комсомолците се славеха като едно от добрите дружества в техникума. Макар и да не им беше до събрания в тези дни, както се изразиха мнозина зрелостници. Но те разбираха сериозността на задачата и задълбочено обмисляха въпросите на събранието. Секретарят на дружеството Иван Петров изнесе доклад, който беше по-скоро едно слово — зряло, проблемно. В него имаше поглед върху работата, анализ на едни или други факти — преглед на изминатия път от дружеството. Умно и съсредоточено звучаха неговите думи в душите на зрелостниците — за техния дълг към Родината, за това какво им е дало училището, за Комсомола, за културата на утрешните свободни граждани, за тяхното комунистическо възпитание. Това даде насока на последвалите изказвания и всички оживено обсъждаха, макар и за последен път, възникналите проблеми.

СРЕДНОШКОЛЦИТЕ И ЧУВСТВОТО ИМ ЗА ДЪЛГ

За какъв дълг става въпрос, пред кого и за какво? Колко много са тези, които дават незадоволителна оценка на това чувство и то особено, когато се отнася за средношколската младеж. Но трябваше да присъствуват на събранието на IV „в“ курс, за да опровергаят в себе си поне отчасти тази оценка.

Над петнадесет души се изказаха — те не само говореха, те убеждаваха някого в нещо, те вярно и точно виждаха своето място в бъдещето.

„Аз никога няма да забравя годините, прекарани в техникума“ — започна своето изказване Петър Алексиев и сякаш изрази мислите на всички от курса. И зазвучаха думи, пълни с разбиране, за икономическото развитие на окръга, за необходимостта от технически кадри, за важните стъпки в живота. Мислите им се връщаха назад, за да проследят изминатия през тези четири години път. В момента те чувствуваха, че са пораснали, научили повече, поумнели.

А КОМСОМОЛЪТ?

Вече пет години те членуват в редовете на славния Съюз. Тяхното съзряване като личности съвпада с преломния момент от живота на Комсомола. И те започнаха този поврат със собствени мероприятия, работиха за осъществяването му в дружеството.

Всъщност, разбираха ли те съдържанието на поврата? По критичното отношение към своите недостатъци, към слабото чувство за отговорност, към непристойните прояви на някои свои съученици личи, че го разбираха. И с болка констатираха моментите на затишие в тяхната работа след първи курс. Те препоръчаха по-голяма самостоятелност в работата на младежката организация, по-активно решаване на собствените си проблеми. Упрекваха се, че не винаги са проявявали необходимата активност. Понякога твърде лекомислено са погледали на някои въпроси, чакали са нареждания и пр.

Разбирането само за себе си никога не е достатъчно, за да се постигне успех в разрешаването на какъвто и да е проблем. Трябва да има творческо горене, високо чувство за дълг и отговорност пред обществото — качества, с които младите зрелостници от IV „в“ курс ще навлязат в живота.

Четвърти „в“ курс обединява само една малка част от многобройната армия средношколци. Впрочем, те не са вече средношколци — остават само изпитите и всеки поема самостоятелно по своя път. Новите колективи, в които те ще стидат, ще бъдат по-различни от този в техникума, в тях ще има трудности и изпитания. На тези, които се справяха в училището, ще им бъде по-лесно, другите ще трябва да полагат повече усилия. Но един извод се налага—комсомолците от този курс са готови да навлязат в живота и да се справят така, както им поръча Комсомолът и любимото училище.

Гинка ПЕЦОВА

ИЗ ИСТОРИЯТА НА СВЕТОВНИТЕ МЛАДЕЖКИ ФЕСТИВАЛИ

ПЕТИЯТ

ОТ 31 ЮЛИ ДО 14 АВГУСТ 1955 година в столицата на Полската народна република Варшава се състоя Петият фестивал на младежта и студентите от света. 30 хиляди младежи и девойки присти гнаха във възродена Варшава от 114 страни, за да издигнат крилатия лозунг на фестивала „За мир и дружба“.

Забележително събитие на фестивала бе срещата на 8 000 делегати от 25 страни в залата на Конгреса в Двореца на културата и науката, посветена на проблемите за мирно обединение на Германия, колективната безопасност в Европа и разширяването на културните връзки с младежта.

Участниците в срещата приеха Обръщение към младежта от европейските страни, в което то заявяваха своята решимост да се борят против заплахата от нова световна война. В дните на фестивала се навършваха 10 години от взривяването на атомната бомба над Хирошима. Във Варшава се състоя масов митинг за забрана на атомното и водородното оръжие.

Участниците във фестивала тържествено честуваха 10-годишнината от създаването на СФДМ.

Огромен интерес предизвика „Огънят на солидарността“ с младежта от колониалните страни. Край огъня се събраха повече от 40 хиляди души. В Освиенцим се състоя манифестация на участниците в съпротивителното движение и представителите на младежта от цял свят.

Тържествено премина празникът на урожая и денят, посветен на полската младеж.

В художествените конкурси взеха участие повече от 1 000 участници от 35 страни. На концертите присъствуваха повече от 35 хиляди зрители. На 248 млади изпълнители от 29 страни беше присъдено званието „лауреат“.

На варшавските екрани бяха прожектирани 116 филма от 26 страни. Освен това бяха показани 108 документални филма от 16 страни.

Масов характер имаха на фестивала и II-те международни младежки игри. В тях участвуваха 4 000 спортисти и спортистки от 42 страни, състезаващи се по 23 вида спорт. Бяха поставени 6 световни и 38 национални рекорда. Участниците във фестивала се запознаха с живота на младежта от цял свят. Във Варшава бе устроена изложба, отразяваща живота на младото поколение от 80 страни. На художествената изложба бяха показани експонати от 46 страни.

„Нека да бъде мирно небето над всяка страна!“ — тези думи на клетвата повториха хиляди младежи и девойки на 14 август при закриването на фестивала.

Дъждовалните инсталации се поставят незабавно от комсомолците от бригадата за комплексна механизация в Нова Черна. След малко живителната влага ще потече сред царевицата.
СНИМКА: Стоян ТОДОРОВ

ВЪЛНУВАЩ ПРАЗНИК

Пионерите и комсомолците от народното основно училище „Кирил и Методий“ в Силистра дълго се подготвяха за обсъждането на книгата „Мургаш“ от Добри и Елена Джурови. Най-сетне дългоочакваният ден дойде.

В голямата зала на Окръжния народен съвет са и двамата автори на книгата. Те отново ни разкриват партизанския бит, разказват ни случки и събития от живота на „Чавдар“. И всички слушат унесено тяхния увлекателен разказ. Кое първо да запомниш, когато всичко е тъй интересно?

Пред микрофона е другарката Елена Джурова. Тя разкрива интересни моменти от живота на партизанската бригада „Чавдар“. Доволна е от въпросите, които задават малките читатели, от милите, които споделят те за книгата „Мургаш“.

Най-после е дадена думата и на читателите. Един подир друг те споделят мисли за книгата, питат авторите. И те отговарят изчерпателно. Задоволяват детското любопитство. Хубаво е да видиш лично героите, за които се говори в книгата, да научиш още много неща за техния живот.

Прозвучават стихове от поета-партизанин Веселин Андреев, участник в партизанската бригада „Чавдар“. Когато др. Добри Джуров, сега министър на народната отбрана, ни разказа спомени за Никола Петров—Караджата, родом от село Брадвари, Силистренско, всички поглъщахме всяка дума. И се радвахме много, че в от нашия край е имало участник в бригада „Чавдар“. Той загинал геройски в едно сражение.

Много цветя бяха поднесени на авторите на „Мургаш“. На гърдите им блеснаха пионерски значки. Срещата с тях беше един мил и вълнуващ празник. Празник, който ще запомним задълго.

Веселина ЯКИМОВА

Големи изменения в Соколска община

ДО ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ в нито едно село от Соколска община нямаше площади и градини. Сегашните красиви центрове тогава представляваха мегдани, обрасли с трънки, където се събираха селските говеда. Имаше само две училища — в Сокол и Дичево.

Буржоазната власт ни остави само 11 000 кв. м шосировка, и то само на централната улица на Сокол. За асфалтирани улици, за тротоари, за зелени площади, за плодни и декоративни дръвчета, храсти и рози не можеше въобще и да се мисли. Тогава за всички Добруджа беше известна като земя, жадна и безводна, а електрическо осветление нашият селянин можеше да види само в някой по-голям град.

През периода 1944-1957 години бяха построени 49 нови къщи. Учредено бе първото ТКЗС в Сокол, а по-късно и в останалите четири села Дичево, Суходол, Бащино и Косара.

В началото на 1957 година ИК на СНС разработва програма за приложението на 537 постановление на МС. Народният съвет призовава населението да си купи легла, а не да спи по пода. Само за две седмици бяха продадени 480 легла. А до края на 1957 година нямаше семейство без легло. Започна борба за висока санитарна култура в домовете на кооператорите. Съветът се включи в прегледа на бившия Русенски окръг по благоустрояването и хигиенизирането и се класира на трето място.

В 1960 година с. Сокол отново участвува в националния преглед по 537 министерско постановление и зае трето място. Сега всички села от района имат оформени центрове с над 8 800 кв. м озеленени градини. В нашите села са засадени 7 900 декара декоративни дръвчета, над 4 000 рози. Много улици са шосирани. Асфалтирани са 11 200 кв. м. Положени са 4 900 линейни метра бордюри и 15 200 кв. м тротоари.

Построени са три нови училища. Условията в тях позволяват нормална учебно-възпитателна работа. Създадена е общинска здравна служба с два фелдшерски пункта, търговски сгради красят селата Сокол и Суходол. В Сокол са построени фурна и баня, а в Дичево и Суходол само фурни. Петте села са отдавна на електрифицирани, а Дичево, Суходол и Бащино напълно водоснабдени.

В края на миналата година в 80 на сто от домакинствата на кооператорите имаше радиоапарати, в 10 на сто телевизори. А не е далеч времето, когато телевизорите ще достигнат броя на радиоапаратите.

Миналата година с. Сокол също участвува в прегледа по хигиенизирането и благоустрояване то и се нареди на второ място в окръга. Това беше нова радост на победа.

Ето такъв е сега обликът на нашите села. За това допринесоха усилията на общинския партиен комитет, управителния съвет на ТКЗС и ИК на общинския народен съвет. Голям е делът на всички масови организации, на активистите и най-вече на комунистите и служителите от селсъвета и здравната служба.

Но и сега работата не спира. В чест на 25-годишнината на социалистическата революция у нас в района на Соколска община ще настъпят нови изменения. Те ще бъдат нов дар за славния юбилей на свободата.

Добринка РАДЕВА

По пътищата на бойната дружба

Пионерите от експедиционния отряд „Млад историк“ при народното основно училище „Д. Благоев“ в с. Ножарево тази година решиха освен изучаването на историята на родния край да посетят важни исторически места, свързани с бойната дружба между българския и руския народ.

Отрядът, състоящ се от 30 пионера, сега се готви за екскурзия по маршрута Свищов — Плевен — София — Казанлък — Стара Загора — Велико Търново — Русе. Това ще му даде възможност да се запознае с историческите и географски обекти.

Ахмед ДЕМИРОВ

Вести от пионерските дружини

Богата дейност и през лятото

Учебната година е към своя край. Идва лято. Пионерската дружина при училище „Стефан Караджа“ в град Тутракан вече помисли за лятната ваканция. Сега се изграждат сборните пионерски команди.

Много от инициативите ще бъдат посветени на Деветия световен фестивал на младежта и студентите. Пионерските команди ще водят съревнование за оказване помощ на кооперативното стопанство, грижи за дръвчетата по улиците, предаване на вторични суровини. С особена радост се очаква преплуването на река Дунав.

Шестте излета ще спомогнат за възстановяване на силите. Всяка сряда ще се организират спортни състезания. Не ще бъдат забравени и старите самотни хора. Няколко албума ще говорят за успехите на родния край в социалистическото строителство. Пионерите обичат винаги песента. Затова ще участвуват в литературно-музикални програми, които ще излезат по градската радиоуредба и пред работниците.

Интересно ще премине вечерта за живота и дейността на учителя на българския народ Георги Димитров. Някои команди ще си направят албуми за него.

Пионерите очакват с нетърпение щастливите летни дни.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

В помощ на кооператива

Пионерската дружина „Хюсеин Мутков“ от село Правда се притече на помощ на кооператорите. За три дни малките помощници разредиха 380 декара слънчоглед и събраха люцернового сено от 95 дка. Със събраните средства ще се купят учебни пособия.

Ръководството на кооператива е доволно от оказаната помощ.

Ибр[illegible] ГОЛЕШ

Комсомолецът с много имена

ТОЙ беше най-дисциплиниран. Ако репетицията е насрочена в 19 часа, пристигаше час преди започване, вечно усмихнат. Неуморно подреждаше декора на сцената, тичаше из стаите на Профсъюзния дом за реквизит, викаше закъснелите самодейци от домовете им.

Спомням си през една студена януарска вечер „Станчо“ закъсня с три минути за репетиция. Очаквахме го всички с нетърпение и просто не вярвахме на очите си, че той е закъснял и не е между нас. Някои се безпокояха да не се е случило нещо. Изведнъж вратата с трясък се отвори и в салона нахлу снежен човек. Едва разпознахме нашия „Станчо“. Дишаше бързо, уморено. Косата побеляла от сняг, веждите и миглите заскрежени закриваха очите, черните мустаци също бяха побелели и висеха безпомощно. Тръшна се на един стол и опъна уморено крака. Съблякоха го другите. Бил на село при баба си. Изтървал рейса и двайсет и шест километра от с. Поляна дотук почти тичал. Гледаше ме усмихнат, дишаше тежко, а уморените му топли очи питаха виновно: „Сърдите ли ми се?“ Какво ще ти се сърдя, Станчо. Таки ва бяха едно време старите артисти-професионалисти. Къде е творят огън в очите, къде остана техният огън, за да запали и нас?

Проведохме зимна екскурзия до „Меджиди табия“, а оттам до „Памук-кулак“. Една от самодейките падна и си навехна крака. Петър Петков („Станчо“) я носи почти сам от „Памук-кулак“ до дома ѝ. Не даде въобще да го сменят. Скромни дела, които говорят много за човека—комсомолец.

Дойде и пролетта. Под грижите на ръководството на Профсъюзния дом самодейците, които не работеха, намериха своето място в заводите, канцеларните. „Станчо“ започна работа в „Стомана“ като шлосер. За къс срок той се прояви като един от добрите шлосери и стана любимец в монтажния цех. Играеше в танцовата трупа на „Стомана“, излизаше с индивидуални изпълнения на вечери, организирани от „Културен отдих“. Младежите от града го опознаха бързо и аплодираха неговото изкуство да разсмива.

Дойдоха и градските прегледи. Самодейците се срещнаха за първи път с публика и с най-страшното — жури. Естрадният състав беше класиран на първо място и награден с парична сума от „Станчовата“ игра, определена от журито за най-добра. Така за четиримесечен труд един млад естраден състав показа, че може повече от другите.

На окръжните прегледи, час преди излизането на сцената, се оказа, че самодейка с немалка роля е в командировка в окръга и не може да дойде. На нейно място веднага застана друго момиче, което почти не познаваше спектакъла. Смутиха се всички. „Станчо“ играеше на сцената, „подхвърляше“ тихичко нейния текст, тичаше зад кулисите и суфлираше. Журито и този път оцени непосилния труд на самодейците. Бяха класирани на второ място, а „Станчо“ и още един самодеец бяха наградени с екскурзия до Румъния.

В чест на 50-годишнината от Октомврийската революция Профсъюзният дом на културата подготви през лятото и есента на 1967 година своята втора постановка, в която „Станчо“ беше вече „Степан“. В същия този период от време той участвуваше и в театралния колектив на „Стомана“, където играеше централната роля в съветската пиеса „Четиримата“. И в двете пиеси едновременно талантливият самодеец изграждаше различни по характер и стил два пълноценни завършени образа. В едната пиеса играеше син на помещчик — враг на революцията, а в другата червен командир на обкръжен батальон от белите. Какъв необуздан темперамент, какво разнообразно и ярко отделяне на двата образа, каква сценична свобода и обаяние притежаваше той в тия два спектакъла! Работниците от завода започнаха да го наричат по пиеса „Червеният генерал“.

През 1968 година директорката на Профсъюзния дом на културата излезе в дългосрочен отпуск. Новоизграденият естраден колектив бе изоставен, а успехите му бързо забравени. Театралният колектив в „Стомана“ също се разби. 50-годишнината от революцията отшумя и с нея угасна ентусиазмът на ръководството в „Стомана“ за укрепване на театрален колектив.

Самодейците ме срещнаха из града и питаха: „Няма ли най-после да започнем отново работа?“ Вдигах безразлично рамене и отминавах. Отговорях им по същия начин, по който по-горните инстанции отговаряха на мен и на моите въпроси „Защо се разби този хубав колектив“.

Тази година за „Станчо“ беше изгубена напълно. Участвуваше само в един танцов колектив и беше хорист в оперетата „Веселата вдовица“. Често се срещаме и с умиление говорим: „Помниш ли това, помниш ли онова“. Мили спомени на уморителните репетиции, весели минути на отдих, трепети на актьорското сърце пред притихналата публика.

Ал. ПЕТРОВ

Всяко междучасие в пионерската стая при народното основно училище в Старо село е оживено. Тук идват членовете на дружинния съвет. Дружинната ръководителка Василка Равалиева им поставя последните задачи. А и те питат, интересуват се. Един такъв момент е заснел и нашият фоторепортер.

РАЗУМНО ДА ИЗПОЛЗУВАМЕ УСЛОВИЯТА НА ЛЯТОТО

НЕОБИЧАЙНИТЕ за сезона за сушавания и горещини налагат животните и птиците да преминат бързо от зимно-оборния към летния период на хранене и отглеждане. За да не се намали продукцията вследствие на смущения в организма им, необходимо е да се създадат условия за това преминаване.

Зелената люцерна трябва най-редовно да се включва в храната на животните. В състава на дажбата при говедата да участвуват освен нея и достатъчно груби фуражи — меласирани царевични какалашки и слама. Хубаво е сламата да бъде размесена със зелената люцерна. Така се постига значителен ефект, пести се част от люцерната, избягва се белтъчното прехранване и се балансира дажбата по отношение на сухо вещество и захари. Люцерната, използувана за преживните, обезателно трябва да бъде малко завяхнала. Така те се предпазват от подувания. Разумното оползотворяване на зелената люцерна изисква тя да се дава на животните по-често на малки порции. По този начин се избягват загуби от тъпчене и разпиляване. На птиците и свинете трябва да се дава съвършено прясна млада люцерна, за да се оползотворява по-пълно.

Въпреки по-неблагоприятните условия през тази година, летният период си остава най-подходящият за отглеждане на животните. Влиянието на слънцето, зелената, богата на витамини и белтъчини храна, ще допринесат за повишаване млеконадоя от кравите и овцете.

Действително пасищата в нашия окръг са доста ограничени и се ползуват предимно за разходка, но лагерните условия оказват неоценима полза в отглеждането на животните, за получаване на нормална продукция през останалите сезони. От друга страна, през същото време помещенията се почистват, дезинфекцират се основно, приготвят се за есента и зимата. В лагерната обстановка се подобрява здравето на животните, което помага за рязкото увеличаване на продукцията, за борба с безплодието и отстраняване на редица други неблагополучия от периода на зимното отглеждане. В лагера животните трябва да получават допълнително подхранване с концентрирани фуражи. Когато зелената храна тук е недостатъчна, тя трябва допълнително да се набавя. Това изисква лагерите да бъдат добре оборудвани с всичко необходимо за поддържане на нормални условия за отглеждане на животните.

Важен момент преди извеждане стадата на лагер е основният преглед на животните и провеждането на редица профилактични мероприятия. Специалистите трябва да огледат и самите лагери, за да не станат те източници на зарази.

Лагерното отглеждане оказва много благоприятно влияние за развитието на ярките. Те се подготвят за добри носачки с високи запаси за нормална зимна носливост. Това от личен опит знаят птицевъдите на Бабук, Белица, Алфатар, Кайнарджа, Секулово, Попина и други стопанства, които то ежегодно подготвят птиците при такива обстоятелства.

Летните условия трябва най-рационално да се използуват за ликвидиране на някои постоянни заболявания по животните и птиците, които през периода на зимно-оборното отглеждане бързо се разпространяват и причиняват големи загуби. Необходимо е сега зооветеринарните специалисти да проведат профилактично изкъпване на овцете против краста и други паразити непосредствено след стрижбата; да третират животните и птиците против стомашно-чревни паразити; да ликвидират заболяванията като туберкулоза по птиците, трихофития по телетата, въгарци по говедата и др. Да създадат благоприятни условия за хигиенизиране на помещенията, дворовете и пр.

Мероприятията, които трябва да се проведат през летния период, са много и са от особена важност за здравето и получаване на нормална продукция от животните. Това налага ръководствата на стопанствата да изискват настойчиво от специалистите и животновъдите навременното им пълно провеждане.

Георги КОТЕВ

Мирис на прясно сено

Продължителната суша предизвика преждевременна коситба на люцерната и в ТКЗС — Ст. село. Прибирането на сеното продължи само 4 денонощия. Високата температура не позволи то да се събира през деня. Затова нощите станаха дни. Трактористите Марин Петров и Ранко Димитров работеха от 19 до 10 часа сутринта със своите сеносъбирачи. Извозването беше предоставено на целия автотранспорт. Другарите Атанас Тодоров, Димитър Радев, Димитър Григоров, Димо Тодоров и др. извозваха сено само от 23 часа до сутринта. Последната вечер на помощ се притекоха и служителите.

Каменарската група с ръководител Иван Ангелов струпа прибрания фураж. Отново стопанският двор на ТКЗС — Ст. село се изпълни с мирис на прясно сено.

Василка РАВАЛИЕВА

(наш кореспондент)

Житната дървеница застрашава посевите

ЖИТНИТЕ ДЪРВЕНИЦИ са най-големите неприятели на пшеницата. Те могат да компрометират добивите от тази култура независимо от това, че всички агротехнически мероприятия при обработването ѝ са приложени.

Меката и краткотрайна безснежна зима на 1967-1968 година даде възможност на житните дървеници да иззимуват добре. Средната плътност за иззимувалите възрастни се движеше между 0,4 до 1 брой на квадратен метър. Необичайното повишение на температурата в края на месец март бе предпоставка за прелитане и изхранване на житните дървеници в началото на април.

Извършените проверки след масовата миграция към 14. IV. т. г. показаха плътност 0,2-0,9 насекоми на квадратен метър. При тази плътност не се наложи да се води борба срещу презимувалия неприятел. Той нанесе незначителни повреди в размер 0,2-0,6 процента. Яйцеснасянето започна в края на месец април и първите дни на май (в зависимост от района). Началото на излюпване на ларвите се наблюдаваше към 7. V., а масовото излюпване започна в началото на второто десетдневие на същия месец. Данните от проверките показват, че борбата с житните дървеници е повече от наложителна в някои стопанства на окръга, като Кайнарджа, Алфатар, Добротица, Средище и др.

На пшеничените зърна вредят ларвите от II, III, IV, V възраст и насекомите от новото поколение. Ферментативната активност на ларвите се засилва особено след III възраст. Колкото по вече време живеят, толкова по-големи са щетите, които те нанасят.

Борбата срещу житните дървеници трябва да се води така, че да не се допускат повече от 3 на сто повредени зърна. Това означава, че химическата борба трябва да се насочи срещу ларвите и новото поколение възрастни дървеници, които намаляват най-много хлебопекарните качества на брашното.

При сегашните температурни и валежни условия и състоянието на някои пшенични посеви, наличието на 2 житни дървеници в квадратен метър би нанесло големи количествени и качествени загуби на хлебното производство през тази година.

Борбата през настоящия момент трябва да се проведе с химически средства, като не се разчита на паразитирането. Ето защо трябва да се организират редовни наблюдения на житните посеви. Третиранията срещу ларвите и новото поколение да се водят тогава, когато средната им плътност е 2 броя на квадратен метър. Ще се използуват препаратите ВОФАТОКС — 50 (метил паратион) в концентрация 0,100 кг на декар, ДИПТЕРЕКС 80 — 0,150 кг на декар, ФОСТИОЛ 40 — 0,120 кг на декар.

Най-подходящ момент за извеждане на химическата борба е периодът към края на май и на началото на юни, през който основната част от дървениците ще бъдат във втора и трета възраст.

Почти всички кооперативни и държавни стопанства имат опит в борбата с житните дървеници. Необходимо е само своевременно и точно да се изпълняват указанията на специалистите от Инспекцията по растителна защита.

И. ДРУМЕВ

Прибирането на повече фураж за зимата сега е главна и неотменна задача на всички селскостопански труженици.

НА СНИМКАТА: Работници от бригадата на Басри Сюлейманов от ДЗС „Янко Забунов" — филиал Ножарево косят еспарзета.

Надеждни резултати

От няколко дни започна стрижбата на овцете в с. Черполик. Овчарите са улеснени, тъй като тази задача се извършва механизирано. По този начин се съкращава и срокът на стрижбата. Пести се работна ръка.

Досегашните резултати са надеждни. От 131 овце животновъдът Мурад Бейтулов получи 655 кг вълна. Подобни са резултатите и в другите стада.

В работата с агрегатите се отличават Мехмед Алиев, Халил Салимов и други.

Ехлиман АХМЕДОВ

Окопават пролетниците

Добри грижи за пролетните култури полагат кооператорите от ТКЗС — Дулово.

Първата задача, с която механизаторите се справиха, е окопаването на 3 300 дка фасул и 7 500 дка слънчоглед. Сега те работят сред блоковете, засети с царевица.

Наред с окопаването се извършва и подхранване с амониева селитра. Използуват се благоприятните моменти след краткотрайните дъждове, паднали напоследък в района на стопанството. Лошото е това, че се чувствува недостиг на тор, което не бива да се допуска.

Венета ГЮРОВА

Да опазим плодовете от карантинни неприятели

ЛОЗАРСТВОТО И ОВОЩАРСТВОТО в нашия окръг се развиват с предимство в производството на плодове за износ в прясно състояние. Ежегодно тяхното количество се увеличава. През тази година стопанствата трябва да произведат и предадат за износ 7 595 т грозде, 1 270 т кайсии и 940 т праскови. Климатичните условия, които съществуват в окръга, благоприятствуват развитието на тези култури. Ежегодно се получават високи добиви от доброкачествени плодове. Те се харесват и търсят на външния пазар, но все още изнасяните количества са малки, главно поради наличие на карантинни неприятели. За да бъдат запазени и разширени пазарите на провезданите от нас плодове, трябва да се стремим да задоволяваме изискванията на купувачите, като се съобразяваме с голямата конкуренция на някои други страни. Опитът от няколко години ни учи, че растително-защитните мероприятия имат решаващо значение в това отношение.

През миналата година стопанствата Попина, Зафирово, М. Преславец не водиха борба с анарзията и процентът на нападение достигна 6-8 на сто. Нали чието на анарзия в кайсиевите насаждения в тези стопанства затрудни износа, въпреки че плодовете отговаряха на изискванията по отношение на размерите, окраската и формата.

Непълно се изведе борбата срещу калифорнийската щитоносна въшка в прасковените насаждения на ТКЗС — Айдемир и ДСС — Силистра. Главно поради наличие на този вредител по плодовете тези стопанства продадоха на външния пазар малки количества през миналата година. Зарязените плодове не могат да се продават и в друг окръг на страната поради предприетите вътрешнокарантинни мерки.

Като ограничител на износа на плодове се явява и бялата американска пеперуда. Сериозни затруднения се срещнаха през миналата година с приемането на шлеп, натоварен с грозде от нашия окръг, в който беше намерен този неприятел.

Въпреки всичките затруднения, които стопанствата ежегодно срещат, трябва да посочим, че мерките, които се предприемат за ликвидиране на карантинните обекти, са недостатъчни. Нещо повече. Ежегодно Министерството на земеделието отпуска много средства за безплатно закупуване на препарати, но тези средства не се усвояват от някои стопанства и остават неизползувани.

Извеждането на борбата с посочените неприятели е във възможностите на всяко стопанство. Нужна е само по-голяма настойчивост сега в подходящите моменти за третиране.

Наблюденията ни върху развитието на калифорнийската щитоносна въшка показват, че тази година началото на раждане на ларви от първото поколение съвпадна със средата на месец май. Най-голямо е количеството на новоизлюпените ларви през периода 25-30 май. През този срок те все още не са покрити с щитчета, което позволява да се изведе резултатно борбата с препарата паратион. С оглед да бъдат обхванати и появилите се след този период, пръскането трябва да се повтори след 10 дни. Подлежат на обработка ябълките, крушите, сливите и прасковите на стопанствата Айдемир, Калипетрово, Смилец, Иширково, ДСС — Силистра, Кайнарджа, Сребърна и Тутракан. Мерки трябва да се предприемат за извеждане на борбата и в личните стопанства на тези селища, тъй като те остават като огнища, от които заразата лесно се пренася в градините, в които се води борба.

Периодът от 25 май до 10 юни е критичен за опазването на плодовете на кайсиите и прасковите от плодови червеи включително и от карантинния вредител анарзия. Борбата трябва да се води, като към разтвора за опазване от болестта сачмянка се прибавя препаратът севин.

Първите гъсеници на бялата американска пеперуда се очаква да се появят към края на месец май. Като се има предвид, че през миналата година второто поколение се появи в каламитетен размер, то сега се очаква числеността на гъсениците да бъде съдържа голяма. Затова трябва да се вземат мерки за своевременно започване на борбата с машините на стопанствата и Станцията по растителна защита. Само така може да бъде намалена числеността им и ограничени повредите през тази година.

В окръга имаме достатъчно сили и средства за ограничаване и ликвидиране на карантинните неприятели. Важното е да се направи прелом в нашата работа по защита на растенията. В обратен случай рискуваме да произведем некачествена в здравно отношение плодова продукция.

Спаска БЕРТРАНОВА,
агроном по карантина на растенията при Държавна инспекция по растителна защита.

Консултация по въпроси на държавното обществено осигуряване

ВЪПРОС: При разтрогнат брак едно от децата остава прибащата, а останалите две при майката. Съпругата встъпва във втори брак, от който има природено дете, което се явява четвъртото по ред живородено дете. Същата другарка иска да ѝ изплатим помощ като за трето живородено дете в размер на 500 лева.

В какъв размер следва да изплатим еднократната помощ на тази другарка, като за трето или четвърто дете.

ЗАПИТВА: Административното ръководство на ТКЗС — Бели ца.

ОТГОВОР: Другарката следва да получи еднократна помощ за четвърто живородено дете в размер на 20 лв. Размерът на помощта се определя съобразно броя на родените от майката деца, които са живи в момента на раждането на детето, за което подлежи да се изплати помощ, не зависимо дали децата са от един или друг баща и дали са в семейството на майката или не. Деца та, дадени за осиновяване, също се броят, без да се искат доказателства, че детето е живо.

При определяне размера на помощта се броят като живи, ако това дава право на по-голяма помощ и децата:

а) загинали или безследно изчезнали на фронта или в борбата против фашизма и капитализма;

б) загинали като трудоваци, бригадири или войници;

в) загинали при изпълнение на граждански обществен дълг;

г) загинали случайно от органи на властта при изпълнение на служебните задачи на тези органи.

Към децата, загинали на фронта или в борбата против фашизма и капитализма, се приравняват и починалите вследствие на рани, контузии или осакатявания, придобити в сражения или вследствие на заболявания, свързани с пребиваването на фронта в оперативната зона. Нараняването, заболяването, смъртта или безследното изчезване на лицата, поменати по-горе, се установява с акт за смъртта. Ако в последния не е отбелязано това обстоятелство, установяването става с удостоверение, издадено от командира на частта, в която е служило лицето, или с установения иск.

След изплащането на еднократната помощ за трето дете, при следващите раждания размерът на помощта се определя според броя на живородените деца от майката. Повторно плащане на помощ за трети деца не се разрешава.

За второ живородено дете еднократна помощ може да се изплати и за повече от един път.

При раждане на близнаци помощта се изплаща за всяко дете — близнак по размера, полагащ се за последното дете. Когато единият от близнаците обаче е трето дете на семейството, помощта се изплаща за всеки близнак по размера за третото дете.

Правото за получаване на еднократната помощ за раждане на дете възниква от момента на раждането на детето и се установява с оригинално удостоверение за раждане. Помощта може да бъде поискана в срок от 3 години считан от края на годината на раждането.

За изплащане на помощта правоимащият подава писмена молба-декларация до администрацията на предприятието, учреждението или организацията, в която декларира кое по ред е раждането, колко от родените деца са били живородени и колко са живи в момента на последното раждане, за което се търси помощта. За всяко живородено дете се посочва датата на раждането, а за починалите се посочва датата на смъртта. Към молбата се прилагат оригинални те удостоверения за раждане и актовете за смърт, които след изплащането на помощта се връщат на лицето.

При съмнение или когато случаят не е напълно изяснен, органът, който изплаща помощта, може да извърши служебна проверка, а по изключение да изиска удостоверение от народния съвет за установяване на тези обстоятелства

Справка: § 1 от Указа за насърчение на раждаемостта (Д. В. бр. 15 от 1968 г.) и №№ 5 и 6 от Правилника за прилагане на Ука за за насърчение на раждаемостта (Д. В. бр. 30 от 1968 г.)

Николай КРУМОВ,
началник отдел „ДОО"

Повече черешови насаждения и във вътрешността на окръга

В ОКРЪГА черешата заема около 1 360 декара, което съставлява 6 на сто от общата площ на овощните градини. Тя се отглежда също в лозята като единични дървета във всички села, но най-много в района на дунавския пояс. Плодовете на черешите съдържат значителни количества захари, плодови киселини, минерални соли и други вещества, които ги прави много ценни за човешкия организъм, особено рано през пролетта, когато човек има най-остра нужда от тези вещества.

Черешовите плодове имат широка употреба. Освен за консумация в прясно състояние те се употребяват за приготвяване на компоти, сладка, конфитюри, сокове и др.

В КОС — Силистра е създадено сортиментово черешово насаждение от 17 сорта. Това ни позволи да проучим и преценим кои от местните и някои от внесените от чужбина сортове се развиват най-добре при нашите почвено-климатически условия. С най-добрите от тях могат да се създадат черешови насаждения, които да доставят за пазара пресни плодове от началото на май до първото десетдневие на юли, когато масово зреят кайсиите. Територията на нашия окръг по отношение температурния режим и по други метеорологични, почвени и теренни особености е доста разнообразна, което е благоприятно за удължаване периода на зреене на черешите.

Например най-рано черешите узряват в землищата на с. Айдемир, Калипетрово, Попина, Сребърна и в района на останалите села от дунавския пояс. В землищата на стопанствата от Дуловския район, както и на селата Главиница, Стефан Караджа, Сокол и др. от Тутраканския район, поради по-голямата надморска височина зреенето закъснява близо с 10-14 дни.

В перспективния план за развитието на овощарството се предвижда черешовите насаждения в окръга до 1975 година да се разширят на 3 700 декара. Въз основа на проучванията на сортовете и оценката на природните и икономически условия — се предвижда да се засадят промишлени черешови градини в землищата на кооперативните стопанства на селата Паисиево, Окорш, Дулово, Стефан Караджа, Добротица и други. В този район ще се отглеждат среднозреещи сортове, предназначени предимно за преработка, Бигаро моро, Дурена ди виньола II, Бинг и Силистренска. От ранозреещите и късноузреещите сортове ще се отглеждат по малко дървета за задоволяване местните нужди от плодове. Във вътрешността на окръга ранните череши узряват, както споменахме вече, близо с две седмици по-късно в сравнение с дунавския пояс. От ранните сортове за този район най-ценни са Ранна едра, Дурена ди виньола I и Лионска ранна.

Зреенето на късните черешови сортове: Наполеонова хрущялка, Хеделфингенска хрущялка, Дроганова жълта и др. ще закъснява, когато се отглеждат във вътрешността на окръга, и ще съвпада със зреенето на кайсиите, отглеждани в дунавския пояс. Поради това има опасност от трудното пласиране на тяхната продукция. Череши за паза ра рано през пролетта в района на дунавския пояс ще се отглеждат върху по-малки площи.

За осигуряването на посадъчен материал, от тази година в ТКЗС „Ленин" с. Калипетрово се открива овощен разсадник, в който ще се произвеждат предимно кайсии, череши, вишни и орехи.

През тази година черешовата реколта е добра. Само в отделни стопанства като Сребърна, Смилец, Бабук и Зафирово късните мразове ѝ нанесоха по-сериозни поражения. Измръзвания на черешата в нашия окръг се случват много рядко и не бива да се смятат за пречка за засаждане на промишлени градини.

През последните години изкупните цени на черешите се завишиха. При правилно отглеждане на тази култура добивите ще се увеличат. Това ще осигури добри приходи на стопанствата.

Н. СТЕФАНОВ,
ст. н. сътрудник

КОС — Силистра

Складираха над 1000 тона фураж

Добрата организация, създадена в отделните бригади на ТКЗС — Тутракан, позволи за кратко време да се окоси и прибере над 1 000 тона висококачествено люцерново сено.

Според изчисленията, направени от гл. агроном Петър Пешев, средният добив достигна 300 кг от декар. Най-много сено натрупаха бригадите от Тутракан — 350 т, Царевдол — 200 т, Пожарево — 200 т, Дунавец — 150 т.

При коситбата се проявиха механизаторите Васил Дамянов, Йордан Щангов, Атанас Янков и др., които изпълняваха дневната си норма 150 на сто. Дейно участие при събирането на изсъхналата маса взе звеното на Иванка Куманова от лозарската бригада в Тутракан.

Складирането на сеното става на големи купи, внимателно и качествено.

Окосените площи се пръскат срещу люцерновите неприятели. Така се дава възможност на втория откос да се развива добре.

Живко ТРУШЕВ

Класиране и награди на самодейни колективи и индивидуални изпълнители от Окръжния конкурс по музикална и танцова самодейност за III републикански фестивал

I. Хорови състави с школувано пеене

1. Представителен смесен хор „Седянка“ при Образцово народно читалище „Доростол“—Силистра — първенец —150 лв.
2. Женски състав при представителния хор „Седянка“ при Образцово народно читалище „Доростол“ —Силистра—първенец—100 лв.
3. Смесен работнически хор „Дунав“ при ОС на ТПК — Силистра — първенец—100 лв.
4. Камерен хор на учителките при ОК на Съюза на учителите — първенец — 60 лв.
5. Мъжка вокална група за възрожденски песни при ОС на ТПК — първенец — 60 лв.
6. Женска вокална група при ОНС—Силистра—първенец—60 лв.
7. Смесен хор при Образцово народно читалище — Дулово — отличник — 80 лв.
8. Мъжки състав при представителния хор „Седянка“ при Образцово народно читалище „Доростол“ гр. Силистра—отличник—80 лв.
9. Женска вокална група при СП „Транспред“ гр. Силистра—отличник — 50 лв.
10. Женски хор при народно читалище с. Цар Самуил — отличник — 40 лв.

II. Народни хорове и ансамбли

1. Ансамбъл за народни песни и танци при ОНС и ОСПС — първенец— 80 лв.
2. Народен женски хор към Ансамбъла за песни и танци — първенец — 80 лв.
3. Народен женски хор при читалището с. Айдемир—първенец — 70 лв.
4. Народен женски хор при читалището с. Ст село—отличник —50 лв.
5. Народен женски хор при читалището с. Ситово — отличник— 50 лв.
6. Народен женски хор при ТПК „Добруджанка“ — отличник— 50 лв.
7. Народен женски хор при читалището с. Окорш—добре представил се — 35 лв.
8. Народен женски хор при народно читалище с. Белица — добре представил се — 35 лв.
9. Народен женски хор при ДИП „Добруджа“ — Силистра—добре представил се — 35 лв.
10. Ансамбъл за турски народни песни при Образцово народно читалище гр. Силистра — първенец—80 лв.
11. Ансамбъл за турски народни песни при читалището с. Бойл — първенец — 80 лв.
12. Вокална група за турски народни песни при Образцово народно читалище гр. Дулово — отличник—40 лв.
13 Ансамбъл за турски народни песни при народно читалище кв. Черник—Дулово — отличник — 40 лв.
14. Ансамбъл за турски народни песни при народно читалище с. Колобър — отличник — 40 лв.
15. Ансамбъл за турски народни песни при народно читалище с. Яребица — добре представил се — 30 лв.
16. Ансамбъл за турски народни песни при народно читалище с. Таслаково — добре представил се—30 лв.
17. Ансамбъл за турски народни песни при народно читалище с. Суходол — добре представил се — 30 лв.

III. Народни оркестри

1. Народен оркестър при читалището с. Гарван — отличник — 40 лв.
2. Народен оркестър при читалището с. Кайнарджа — отличник — 40 лв.
3. Група инструменталисти за изпълнение на народни мелодии при читалището с. Българка — отличник — 20 лева.

IV. Естрадни състави

1. Естрадно-вокален ансамбъл при завод „Оргтехника“ гр. Силистра — първенец — 50 лв.
2. Естраден оркестър при СП „Транспред“—Силистра—отличник — 50 лв.
3. Естраден оркестър при Образцово народно читалище гр. Дулово — отличник — 50 лв.

V. Танцови състави

1. Танцов състав на Ансамбъла при ОНС и ОСПС—Силистра — първенец — 80 лв.
2. Танцов състав при народно читалище с. Старо село — първенец — 70 лв.
3. Танцов състав при народно читалище с. Калипетрово — първенец — 70 лв.
4. Танцов състав при ДЗС с. Н. Черна—първенец—70 лв.
5. Танцов състав при ДМЗ „Стомана“ — Силистра — първенец — 70 лв.
6. Танцов състав при народно читалище с. Попина — отличник — 50 лв.
7. Танцов състав при народно читалище с.Белица — отличник— 50 лв.
8. Танцов състав при народно читалище с. Бабук—добре представил се — 30 лв.
9. Танцов състав при ЗММ гр. Силистра—добре представил се— 30 лв.
10. Танцов състав при народно читалище с. Малък Преславец— добре представил се — 30 лв.
11. Танцов състав при народно читалище с. Срацимир — добре представил се — 30 лв.

Наградени и класирани са индивидуални изпълнители—певци и инструменталисти: пет „първенци“, деветнадесет „отличника“ и петнадесет „добре представил се“.

За постигнати добри резултати Окръжният организационен комитет награждава и ръководители на самодейни колективи.

ЗАПАДЪТ БЕЗ РЕТУШ

Тяхното „велико общество“

„Каква ирония и какъв позор е, че при цялото наше богатство и при нашите възгледи за света не обръщаме внимание на това, че в нашата собствена страна жените и децата гладуват. Ние говорим за хилядите гладуващи „цветни“ хора, които неотдавна лекарите изследваха в окръзите Хамфрис, Лефлор, Клари, Уъйн, Нешоба и Грин, в щата Мисисипи. Д-р Джозеф Брелнер от медицинския факултет при Масачузетския технологически институт заяви, че семействата, които той е видял, „са съвършено изолирани, незабележими и са извън границите на американската парична икономика“. (Из вестник „Афро-американ“).

Престъпност, за която мълчат

„Престъпно е, че правителството изразходва милиарди долари, за да поддържа продажни режими в отделни райони на света, а не е в състояние да разработи такава система на цените, която би дала възможност на по-голямата част от селското население на Америка да живее прилично“.

(Из вестник „Капитал таймс“ — град Медисон).

Мизерия в Америка

„Вълненията в градовете със дадоха широко разпространеното мнение, че мизерията в Съединените щати е проблем, отнасящ се предимно до цветното население на големите градове. Но това мнение е погрешно, защото мизерията в малките градове и в селските местности взема много по-широки размери, отколкото в големите градове. И нейна жертва са голямото мнозинство бяло население“.

„Мизерията в селските райони достига такива мащаби и е толкова ужасяваща, че тя може да бъде наречена „национален позор“ — е изводът на специално назначената от президента комисия по изучаване на икономическите условия в селските райони на САЩ.

Ако в града всеки осми гражданин води бедно съществуване, то в селските местности — всеки четвърти. 25 процента от бедните имат доход по-малък от 1000 долара годишно. Тук съществуват същите проблеми, както и в градовете — безработица, недостиг на училища, лоши жилищни условия и лошо медицинско обслужване. През последните 15 години използуването на новата селскостопанска техника е намаляло с 45 процента. Ако прогнозата на безработицата за цялата нация е 4, то за селските райони той е 18 процента. В провинциалните райони само 16 процента от децата веднъж в годината имат лекарски преглед.

(Из в-к „Дъмпан таймс“. Статия на Луис Каселз.)

В Ливан децата на бедняците печелят хляба си чрез продажба на вестници, билети за лотария, дъвка. „Тези деца много мечтаят, но малко се хранят“ — пише ливанският вестник „Льо жур“. Мнозина от тях са лишени от възможността да се учат в училище.

Едно дете не иска да отиде на лагер...

Намираме се в края на учебната година. През ваканцията едни от учениците ще се включат в трудови бригади, други ще бъдат в помощ на кооперативите, а трети ще отидат в пионерските и средношколски лагери — сред дебрите на родния Балкан или по лазурния бряг на Черноморието.

Но понякога ние не опознаваме достатъчно хората, конкретно децата, и ставаме причина да помръкне радостта им. Едно дете не иска да отиде на лагер! Него ли привлича сребристият пясък или полъхът на планината?...

Историята в детската педагогическа стая на Дулово започна с два измачкани карирани листи. На единия — „Показания на П.“ —бяха описани кражби на стотинки и левове (всичко 11,30 лева). Накрая: „Всичко е вярно и аз се подписвам затова“. Другият лист беше нещо като докладна записка, в която началникът на лагера излага мисли относно кражбите в лагера. Усъмнили се в П. Викал го началникът, сплашвал го и чак накрая момчето „без никакво насилие“ си призна ло. Но и самият израз „без никакво насилие“ не ни ли кара да се съмняваме в показанията?

Когато учителите научиха, че майорът от МВР търси П., който в лагера е „извършил“ редица кражби, всички се разтревожиха. Те заговориха, че това е невъзможно, че той е тих, скромен, добър ученик и никога не е извършвал кражби.

Когато майорът спомена за лагера, детето се разрида и дълго не можа да се успокои. Още по-разтревожени бяха неговите родители. Майката се разплака. Бащата веднага поиска да заплати сумата. Но майорът не взе парите — успокои родителите. Когато се върна в участъка, той ми предаде карираните листи с думите: „За мене това момче не е крадец. Истина е, че тези показания са продиктувани и взети

На морално-етични теми

не без насилие. Жалкото е, че това е извършено от учители“.

След няколко месеца отново се върнах към този случай. Срещнах се с учителите, които изказаха същите мисли за детето. С него се срещнах в учителската стая. Там говорихме за училището, за спорта. Разгледахме картата на сградата и чак тогава го запитах ходило ли е на море, обича ли да се къпе. Помолих го да ми разкаже за прекараните дни в лагера. Момчето се свя, помръкна и започна да разказва, но не за морето, а за началника на лагера, за дружинната ръководителка, за спасителя. Разказа как са го набедили, че е откраднало, как са го били, и то най-много дружинната и спасителят. „Дружинната ръководителка ми диктуваше, а аз плачех и пишех, никога вече няма да отида на лагер“. Когато видя своите злопо лучни показания, детето отново се разплака и трябваше да успокоявам него, родителите, учителите.

Излязох от училището, като си мислех: „Майорът и учителите са прави. Това дете не е крало. Не може всички ние да се заблуждаваме. Грешката идва от по-далече, от отдел „Народна просвета“ — в лагерите не бива да се изпращат „следователи“ и безсърдечни „спасители“. В лагерите трябва да се изпращат учители — хора с любещи сърца. Там те трябва да бъдат и възпитатели, и родители. Много любов и искреност трябва да лъха от всяка тяхна дума. Не да се извършват разпити и да се пишат показания и докладни записки, а песни да се пеят, да се организират походи.

Пишейки тези редове, отново си мисля дали те ще помогнат при определяне ръководствата на лагерите. Трябва да се осигурят любещи децата учители, за да не чуваме никога думите: „Аз няма вече да отида на лагер!“

Петър ЦОНЕВ,
инспектор към детската педагогическа стая — Дулово

ФИНЛАНДИЯ. Група борци на „кеч“ пристигна във Финландия за да демонстрира на публиката този жесток „спорт“. Борците се извиват и душат, всички средства са позволени.

НА СНИМКАТА: Англичанинът Уйлиям Клондайк, който тежи 240 кг, в жестока схватка със своя съперник шотландеца Джек Джамбиел.

Физкултура и спорт

Състезания по туристическо ориентиране

Традиционните туристически състезания за купата на вестник „Ехо“ събраха в Троян над 400 състезатели от цялата страна. На шата спортна група бе представе на от 11 мъже и 6 жени.

В нощно-дневната щафета — едно изключително трудно състе зание, нашите спортисти направиха всичко, което бе по силите им по трудния високопланински те рен, и от 56 стартирали щафети ние трябваше да се задоволим с 25 място. Това е все пак успех, защото нашите състезатели за първи път участвуват в такова репу бликанско състезание и въпреки това оставиха след себе си реди ца рутинирани отбори.

В личния шампионат за мъже и жени участвуваха 253 мъже и 135 жени. Добре се представиха нашите състезатели Георги Михайлов, Иван Павлов, Иван Желязков, Илия Василев, Юлия Минчева, Росица Добрева, Гинка Димитрова, Веска Костадинова. Но с най-добри постижения се отличиха Юлия Минчева от ТМТ — Силистра, която в дневния етап зае призово място, и Станка Йорданова Нарлева от „Оргтехника“, която в дневната щафета за жени се класира на трето място от 90 участнички.

Носители на купите и наградите станаха отборите на Перник, Варна и Плевен.

П. ИОРДАНОВ

По пътя на четата на Таньо войвода

Традицията стана вече провеждането на колопоход по стъпките на четата на Таньо войвода, преминала Дунава при село Дунавец, за да се включи в борбата на народа против турското робство. Над 100 колотуристи от девет окръга се събраха в селото и след като почетоха паметта на героите, се отправиха по 110-километровия маршрут. Във всички селища, откъдето мина колоната, бяха устройвани кратки тържества, вечери и митинги. Туристите бяха посрещани с хляб и сол. Рано сутринта на 26 май участниците в похода изкачиха „Керчан баир“ и се включиха в окръжния сбор, организиран от ОК на БКП — Търговище. В този поход нашият окръг бе представен от възпитаниците на механотехникума.

Петър ПЕТРОВ

В Търговище — над всички

Кокетната зала в Търговище събра пионерските и юношеските отбори на „Марица“ — Пловдив, „Волов“ — Шумен, „Доростол“ — Силистра, „Светкавица“ — Търговище, за да си оспорват правото на участие във финалния кръг на Осмия републикански фестивал на баскетболната младост.

Зоналният турнир бе трудно изпитание за нашите отбори. Участието на силния пловдивски отбор, силните състави на домакините направиха турнира много тежък и интересен.

Още в първия ден на турнира пролича, че силистренските пионери са най-добре подготвени. След като сломиха по категоричен начин съпротивата на домакините с резултат 39:21, те лесно се справиха с отборите на Шумен и Пловдив.

Съвсем друга бе картината при юношите. Извънредно тежко беше на треньора Ангел Калинов през тези три дни. Много пот трябваше да пролеят неговите възпитаници, за да се позлравят накрая с победа над всички. Още в първия ден жребият изправи нашите юноши срещу домакините. След 20-минутна борба победител не бе излъчен. Редовното време изтичаше, а домакините водеха с три точки. Но тактическият ход на треньора си каза думата и секунди преди края Сашо Недев изравни. В четириминутно то продължение на игрището всичко кипеше. В тази ожесточе на битка нашите юноши изтръгнаха много ценна победа с една точка повече — 44:43. Не по-лек се и мачът срещу „Марица“ — Пловдив. В този отбор личаха няколко състезатели с ръст 190 см, което направи срещата особено оспорвана. Но благодарение на отличната защита—преса по цялото игрище, нашите юноши постепенно започнаха да вземат аванс и завършиха играта с резултат 35:24. Другият мач с Шумен имаше само протоколно значение и след лека победа нашите юноши заеха първото място в този силен турнир. Заслужава да се отбележи добрата игра на Орлин Дренчев, Сашо Недев, Божидар Чанков и др.

Предстоят тежки и отговорни срещи на финалите в Толбухин. Отборите на Силистра — пионери и юноши, трябва да положат много сили, за да защитят реномето си на едни от най-добрите отбори в републиката.

Иван ПЕТРОВ

СЪОБЩЕНИЕ

ДО 20 ЮНИ Т. Г. СЕ ПРИЕМАТ АБОНАМЕНТИ ЗА СПИСАНИЕ „ДНЕС И УТРЕ“ ЗА ВТОРОТО ПОЛУГОДИЕ. ПОЛУГОДИШНИЯТ АБОНАМЕНТ Е 2,40 ЛЕВА. АБОНАМЕНТИ СЕ ПРИЕМАТ БЕЗ ОГРАНИЧЕНИЯ.

ТКЗС с. Айдемир, Силистренск и окръг, продава СЕЛЕКТОР СУ—4, румънски, напълно нов, неразкомплектован Цена, с която е закупен.
СПРАВКА: РЪКОВОДСТВОТО НА СТОПАНСТВОТО

ШКОЛА ЗА МОНТАЖНИ КАДРИ ПРИ ТЕЦ „ВАРНА“
с. ЕЗЕРОВО, ВАРНЕНСКО

О Б Я В А

Дирекцията на школата съобщава, че приема на обучение курсисти

ЕЛЕКТРО-ЗАВАРЧИЦИ — със срок на обучение 5 месеца, от 1 юни т. г. Завършилите успешно курса получават документ за правоспособност—паспорт. Приемат се мъже до 40-годишна възраст, отбили военна служба. Курсистите са на пълна държавна издръжка и получават месечна стипендия както следва:
НЕЖЕНЕНИ — 25 лв.
ЖЕНЕНИ без деца — 40 лв.
ЖЕНЕНИ С ДЕЦА — 50 лв. и семейни добавки.
Времето на обучението се зачита за трудов стаж. При постъпване се подписва договор за работа в системата на ДО „Монтажи“ най-малко за три години. Завършилите ще бъдат разпределени на работа на новите химически комбинати в Девненската низина, ТЕЦ „Варна“, обекти в Шумен, Варна, Разград, Търговище и други.
ОТ ДИРЕКЦИЯТА